Ausgebessert 1918 Nov.

אור ה׳ לחסדאי

* 1

M. S. Hebr. Tengnag
N. 14.

ספר אור יי׳ לרב הגדול הפילוסוף כמ״ר יקיר היחס רב ורם בישראל
דון חסדאי קרשקש ז״ל · על שרשי דברים ויסודי יהדי ·
ונוסף בו פי׳ הרמב׳ בקדושת לבב מזוזה עם לחם אבן רזי ודבור
ניתן שלרך העמים ועשר גשר הזכרים דרב גרות במהרו הנכבד ״

R · Chisdai huius mentio in . שלשלת הקבלה · pag · 59 in medio ·
Vixit a° 5010 plus minus ·

Ex libris Sebastiani Tengnagel
I · V · D · et Cæs · Biblioth · Praef ·

ספר אור יי׳

[redacted]

[redacted]

3

1 5

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי · האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך · כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר ·
הורני י' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך ·
תודיעני ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח ·

יהי שם י' מבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה אשר הפליא חסדו עם
בריותיו להיטיבם ולהחיותם אחר אפס ואחר בגופן ובנפשן ואשר
ילאו להגביה לבבן אחר רוב אף אפי אפים במורו ושנים בגבולו בבריתו
ובתורתו אשר לו ישלם לשון מדבר גדולות ונפלאות בעשות י' אלהים
ארץ ושמים ושרי קדשים וכל צבאם וגדולים עליהם גדולים והשמלים
שרפים וכרובים אף אופן ורוח רבון ועוד מרומים ישכון ומגביהי
לשבת על כסא רם ונשא וינעם להם אותם בבנות וייצר י' אלהים את האדם
בצלם ודמות כל בריותיו וי' בנעם אחרון יום ונשק האדם בצלמו בדמותו
שנפח עם כל התנועות ובזה לדעת האדם ויחוקק מכל חלקי הבריאות
ויעבר דבר אחשבת עצמו ומשכל חלקי הנבראות אחר ומחשבת שם י'
ואל דבר שקראו הבריות עם עולם קטן כי שמוהו דמיון קטן ומשל
מכוסים כן יצירתו כלם וזה בגדל חסדו ורב טובו ולמען שבתו
כצלמו ויבחר בבית יעקב לשכון כבוד בקרבם ולרוב ולרבות זרעו לעבדו
ולדבקה בו אשר זה נבחר מכלל האנושית אשר נבוכו בם בחיים ובמעשה
ויקבלו המקובלים שנעשה ויעד מעשה נעשים ויאר לנו בזוהר מראהו
זה שם המלאכים ובגלוים עד אלהים ובר י' שם הגדול והנוראות לבסן
לבן גם דרך חיים אשר בעבודתם מאור מאור חי מעגלון גם לן
אשר זרח על פניו אור חשבתו אשר ימשך בזיו שמשם לאור אשר נתמכו
חולכבו לבן בגן לגן המשיב אשר מראה השכל בעולם אחר חד לגרום
לשבן עד אשר במולד נוגה קחוקו בן שש ימים שעמד עד דעתו

ג' יד / כד ענין ורצון

כפי זה כוונו וקרב ימים לעבודתו ברכות והודאות לשמו הגדול על כל גזר
גבולנו ורב טוב לבית ישראל והנה להפליא חסדיו עמנו עבדו שמו בכל בתוך
אחד ואין אחד ואין די בם לגדל יושבתו להיות חשוב לפי חשיבותו
יהיה כן די לפעולות השאלות לו יאריך לפעולת כמה שהוא קשה בגלגל
ביומי ועם יקר הגלגלים כי לא יהיה די בו בתנועה אחת להשיב שלמותו
אלא הוצרך עוד ויקר הגלגלים להיותם לעתים משונות בתשובות יצטרכו
לתנועות רבות ולזה מה שאין כמה עשר מה חסרו לשורש הנכון הכל
עבודת ישראל שלמים להרבות לבו לפעולות כמאמר ר' חנניא בן עקשיא
רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות והיות
המצוה במצות יותר השלמות הזה והמצוה כמה מצות מאליה הידיעה
גם זה דבר המצוה בפועל האדם ובלמוד תורה כמו כלם ולזה אף
שהוא ומזה שהלמוד עקר שהלמוד מביא לידי מעשה והיות
הידיעה במצוה התורה הוא הדרך הישר להגיע אל השלמות הזה והיה ראוי
גם כן שתהיה התורה שנשנו שהקדש הידיעה בה באופן היותר שלם שאפשר
והיות שלמות הידיעה בדברים והמצוה בם שנעשה שעשם גם הקדמון
בם וגם השכים על נקלה וגם בשמירה ובמצוה בם בענין חמרות
האליות שהמצוה באופן שישלמו בו השלמה שעשם באופן שלם שתהיה
וזה נשגב ממנו כלל המצות והמצוות כתבו ועל פה כמו שאמר
בזה הקבלה המוסכם עם כללים ופירושים וגם השלש עשרה מדות
שהתורה נדרשת בהם ומה לאחר יסור המצוה בכלל ופרט ולא נמסרו
על פה זה הקדמון בם יחייב ולזה היה שהקדמות התורה לפי מה
שבגב הקבלה המקובלת דברים שנבנה בי דבר דבר לגזרון על פה
כונת הוראה שלא יתיישר להשגת לבד לבלתי יפול בם המחלוקת
לסבת [illegible] ולכן עם היות שהקדמות התורה נבחר שנבנה
והוראות בחסרון ויתרות שכל זה היה שיראה יותר [illegible]

ומז'

והמחלוקת בה וגם להיות כלל המצות ועניניהם ועניני עבודתם עד
הפלגת רבים מספר כמו לא כן הזה שורשם שלוים כמו שקדם כלל
הקשור נפלא ובין התורה שבכתב עם הפירושים והדרוש שנמסרו על
פה כי מחויב אחד שני ענינים אחד המונח בתכלית הקלות
בהפלגת הקצר ובענין השמירה והמצוה בם וזה גם לקדמים גם
לדורות שקודמו בדרך פירושים שהם יסודות וסבות לתורה שבעל פה
אין אחד מוסכם המצוה וקבעות לעשות פירושים לענינים כדי
שלא יפול בהם השכחה וכל שכן עם מה שנודע הגזרה בגניזה כי מאיר
שכל זה עת ויסוד לשמירה ולמצוה בם. ונדבר בפירוד ובתורה הכתב
לפי מה שנודע הקבלה הנמסרת מאמרם דברים שבעל פה אי אתה רשאי
לאמרם בכתב וזה טעם מרדכי יודבר כן יסורו [illegible] וישרוך
על הכתב ויתן אף גם השכחה לבני העמים כמו שהקדים בדברים
שבכתב אי אתה רשאי לאמרם על פה כי חששה שלא יפיר עמו לזה
שיהיה זה סבה לתמוך במה שנזכר אמונה על פה ויתן זה אל המעשה
הקדמון והנה המשנה התורה עד לסדר כלל המצות ולהודיע בגיבה
וגם יהיה זה שבכל מספרי הגבעות והבלות השנתמו בם ורוב חסדיו
ונפלאותיו אחרי הזכה והשגת עזרו לשמור על דלתותיו תמיד גזר
לסבת השקידה והחפץ ייעירו שלשה הענינים יחד גם השונים על נקלה
וגם הקדמון בם וגם הזכירה והשמירה בם ומשנה שהדרך הזה דרכו
בם חכמי ההוראות לפי מה שנשנו המקובלים אחר אחד מגנה מי
שיהיה כותב דברים לזה אומר ישועתך הוא ונוטה על שירות הנגלות
התורה ובזה החיבון לטהרנו היותו דומה כנגן עד נשי כנסת הגדולה
ולא יבא בעתם עד קצת מין מחלוקת ונעשת בדברי ההוראה והמצוה
נפלו יד היונים ונגזרו גזרות על ישראל אחרי נשיי כנסת הגדולה וגם
הנביאים שלא שמעו כל כך רבו המחלוקות והיו קצתם מזכירין לשמן

כתוב בספר אחד שהיו המקובלים וקורים להם מנחלת סדרים עד סוף
דורות התנאים שהם רבנו הקדוש ואחר שקבלנוהו האמוראים ומוריהם מן
תלמוד הנקרא משנה יסד שש סדרי משנה הנקראים בקיצור גדול כמו
שכתוב פה ואחריו ר' חייא ור' הושעיא שהוסיפו עליהם התוספתא בגורם
סדרים שמנם [illegible] עם [illegible] ואחריהם חבר שהי רב ספרא
וספרי והיו עומדים בהם כל דורות האמוראים עם התלמוד הירושלמי
שחבר ר' יוחנן אחר כן עד סוף הדורות שהיו רב אשי ורבינא ואחרו
התלמוד הבבלי בהסכמות חכמי הדור והיו שסוקים בהם שמו רבנן
סבוראי על פי הקבלה וכלם נתחכמו בזה אחר כונת התורה לבעל מקום
לקבלה עד זה אחרי כן הגאונים הרבו שעבדו לחבר חבורים כמו רב
שמעון קיירא ואחר רב יהודאי ורב סעדיה הפיתומי ורב שמואל בן
חפני ורבנו האיי ואלה שחברו פירושים בתלמוד כמו רבנו חננאל
ורבנו נסים עד אחרון המפרשים בזמן רבנו שלמה הצרפתי ואחריו
רבנו שמשון לבדו של רבנו יצחק מדוע בבעל התוספות חבר ספרים
ואחר קיום וחלופים בבל התלמוד וקצתם חברו חבורים בחלקים
ונש רב הגדול ר' גרשום בר דוד חבר פירושים בבל התלמוד וקצתם
חברו חבורים בחלקים ידועים מהתלמוד ולא היה אדם מי שחבר חבורים
כוללים כי אם חבור הלכות גדולות ורבנו יצחק אלפסי זכרון כולל לסדרים
ונחבר הגדול שנעשה לרבנו הרב ר' יהודה הנשיא הברצלוני בברכות גדול
ובהלכות הגאונים והשובתם ונחבר הכולל גל הרב רבנו משה בן מיימון
קראו משנה תורה כלל והחלוקת כי אם בהקדמות משנים ולא זכר רב
ואחרון רב ובגלם וכלל בן רוח שנותג בתלמוד ובתוספתא וספרא וספרי
בנוסן המצות ולהורות לבני ישראל את הארוכות והדעות ולהגיר
מחמת הספקות חבר ספר קראו חובות הלבבות ועש היה הרב
ונחבר זה הפלוג לעשות בספריו המפורשים וגם נחבר המצות לחק

Editores Thalmud

גאונים
R. Simeon Kaira
R. Iehudai,
R. Saadiah Pithomi,
R. Semuel B. Hoghni,
R. Hai,

R. Chananeel,
R. Nisim,
Salomo Gallus,
R. Simson.

R. Isaac Fesens.
R. Iehuda Nasi.
R. Maimon.

אחר שהשלים המחלוקות הגאונים ושרשותיהן נם לא נשאר על מקומות
שתי הדברים וגם לא נגלה המחלוקה והספק כמנהג בספרי זולתו
מהמחברים הנבונים כפי המסורת ודעתו ואולם אך לא נשאר על
סבת הדברים וכללים בתלמוד כי אם זכרון המפרשים שנגלו בדברי
קדמונינו ולמה יחלק גבול הזה מהמצות אחרי הנסתר וגם יתכן מה
יש והמפרשים לא הקיף גם ידיעה למורה כלומר נעלי הקבלה וגם
כי שכנה הפרק והמפרשים שבזמנו גם לא נשינו המסכן בו על התלמוד
וכן אין אתם כן המספר תגלה הכלית והבלתי נעלי הקבלה וגם יבחייב
שאין אתם כן מה שיושב במפרשים שבזמנו גם הנעלי הכליות ובין זה
שלא יושב מהמפרשים בלתי נעלי הקבלות שלא קוראו גם ולא זה מעיר
שלא כשלם כי ידיעה בזום אחר המבוקש המפרשים גזר קדם זכרם
גם הקדוש בשנים והשרשות המבוקש גם לשתי סבות גם לזה
שבשרשי יכון המחלוקות ועקרי המקומות לגזר גם יקברו ויכלבו
הדברים וגם לזה שלא זכר הספק וכלל השנים וגם מעיר שידיעה
השלמות בדברים שנכנס במצותם לפי חורר מענים והשרשיעה נגזר
לכן נעדים בלתי שלוח לא נעלה בשוקים מהמבוקש והעשות עם שיזיק
סבה שלא נחקק לגם בשורנו ולא נשחור לגם וגם הששון הפרושי וכל
שכן שלא נשינם על יקלל וגם השען השנו כי לא נשינו אל יחלק הראשי
עוז שקדם ויחלק הוא השנה תפרק מגד והמצות הגדול והפליאה
העבודה ליך עלה על רוחו ולך דרך שיונתו כל ספרי זולתו מהקודמים
וכלל כלל התורה שבעל פה ויסודות לחבור עד שיקרא יושנה תורה
נאמנים בדורות כלל גזר שפוי לבנות המשוכות השיאות וגם אחר טוב
לבכן לב דרך שיושב בקבלה אלהות ידיעה במשנה תורה ובתלמוד
בקדוש גדול עשרות כנה וזה שמש שהחבר חבור כולל משנת התורה
בפנותיהן לפי חומר בושם ובשור בדרכן וכלליהן ואחר כן לגזר לגם

באור מדוקדק ולמעשה כל המצוות גמר בזה עם התלמוד עם לשון התלמוד
הגאונים והרבנים והספרות לחכמים ואף בקצור נפלא ולכן אמרתי אני
הקטן חסדאי בר' יהודה בר' חסדאי בר' יהודה בר' חסדאי בר' יהודה עה"ה ונ"ע
NB. nomen Auctoris.
בהסכמת החברים ובגזרתם לם יבוא הגם בחיים לדרוך דרך הזה ולא
בזכרונות שיהיה דבר מהם שלא יהיה בו שורש קצר כואב מאד
שהוא שיפול בו המחלוקת שיהיה עד הרוצין לבוא שרשי הדברים בזכרונים
וזה שהראשון בספר הזה יהיה שיקדם לו ידיעת התלמוד והשני בתלמוד
וזה יעמוד על סתם ששנו ההלכות והלכות והטעמים בזכרון עד
שבכתרת הנרים והכללים לבד שיעמוד עליהם יקיף על כלל מצות
התורה שיהיה זה סבב לזכור ולשמירה גמר לשלמות הדברים באלה דרכם
הכוונה כלל ואף שבספר הזה יתבררו ויתאמתו הדברים ויבורו המאמרים
בספקות גמר בהם רבות הם מהמצות יהיה להוקם מהמצות ועוד זאת
כי רבים הם גמר בהבנת הזמנה ויסודות התורה ועקרי שהביא עד חקירות
התלמוד לא נפל בהם מחלוקת לבד מן ידועים ומוסכמים במתווי לזמתן
מאבד סברי התורה גמר מהללים ומשבה בנשיא וממשה מורשה שלה
Kabalæ mysteria penes paucos
עד יתרוני סבלם לבושם ולבושם הוסרין לותן לתלמידיהם שגעתם
ותנים ידועים והשתלשלו לדורות ותן ידי המחזיקים בבינה שבכל פה
המקובל ובמצבותו סבריה ויסודותיה גבה ותסתר חכמיה ושנה שנינן
שבכלל וגם אנשי עמנו הגשמו להעמיד אמון ודברי נשגבות סברותיה
ומקומים בתלמוד וקבלים ושלי עבים עד שהגבולה חכמיה בעבן
לדבריהם ויעשו בחלוריהם והקשו במיוחם ועתים ובגלות
הרב הגדול רבנו משה בר' מיימון ז"ל גמר עם גודל שכלו ומעלת חכמתו
בתלמוד שיחב לבו להבין בספרי הפילוסופים ובמאמריהם ובונו ויפת
Maimonidæ Laus.
ומאמריהם מחשבות נשא עורדים ויסודות לסודות התורה בספר
אשר קראו מורה הנבוכים ועם היות כוונת הרב בזה רצויה כי הוא כיום

Maimonidem exagitant vexantq. quidam.
עבים מורפורים והפכו להמור דברי אלהים חיים מעולם אשר בקהלים
ובדברי הרב יהבו דופי כי הוא יופי וגם השבעו הסבוע שלא לגלות
נסתרו ורמזיו רבועו הנה לא שמו לבל מעבו שלא עמדו על שכלו
בכל בעו דבריו לתוכות הפך טעמו ובזרדים כל דברי
ברזיו משכרין השכן אין נבוא ומאמין פעם לא נכלו מהמשוכה
ובכר להתקרב בקבלה ושרש דבר כי לא נמצא עד עתה חולק במופתי דיוק
גמר מתיך עמו ישראל במונו זה כי על כן ההיה לא גמר נפקחו עינו
מעט במשגבה היה להעיר על ספר הגרים והתבות גמר עליהם
שנו התורה נבלה והקשים גמר עליהם כמוב מצלתי נאוה טנים אין
להתר וזה כחנם בנין גדול ושרשיו ספק עם חסותי המפרשים והנגדר עם
זה שנשקרי דרשת להם לא יחלק בהם הרב חולק ויש מהם שלכו בספרו
דברים מחויקים לא נפשר מצלתי שעשו עליהם כי לא לא דברי הרב
רבו ושיאת חולין שלא תמצאם שלכן ומקומם נעלם הוא מהם לקוב יותר
וכל שכן לא נפשר להושע מתמיהות הם הלא הם שהשם נדלכן
במקום שיש הלא הם אין חולקין כבוד לרב ולהיות יסוד השעה ומשנה
הטעם בדברי הזה והמוסכמים גמר השב יותר לדעיר על שרות מופתיו
ויציע עצמותיו גם גדול שענר מחבן מה למען שבל סוס ולהיות
שיש בשרים כי המסיר משנה שעשה התורה והאויר לו המחשבים
אין הטרה לבד במחו כי עד מצוה ונכונה אור והפלג בזה כי יתם התורה
עקין המצוה בשמיה ובכבוד זה וגו' מחלק בזה כל המצוה שבוא כלל
המצוה גמר השירון בחלק מחר שתם הוא כל דבר ולזה קראנו שם החלק
Cur inscripserit Lib. אור ה' Lumen dei.
הזה אור ה' ולהיות החלק הלב יסוד ושרש להלק אחר קראו עיקרים לו
גמר ורוב קראנו זה הספר כולו שם שני החלקים גם יראה הם נכללים
כי שמם כי אור ה' מאיר ולא לנהור נתיב בדרכו והצבי והוא גואל הגואל
כי אין אחר זולתו ואין סומך זולתו ורבי אחלל בשם ה'"

טר ישנה לבן ולבנה בגור ל׳

יסוד המאמרים ושרש הקבלות. אשר ייסדו ז״ל ידיעת ראש בבנות הנבואה
לאמר הוא מאמת באמונת הל״ה. ומה שכתבו בזה חז׳ והוא מבואר
וידוע שהיה לאמר הוא שנתקיים בארץ הזה ובגופו יתאחדו עמו
ויולם היה ארץ הקדושה היה לאמר הוא הראשונה באמונת הל״ה הוא
מאמר שעמו להיות היה יסודות ואמונות ומסדר ומאמר ואין שום
להיות שהיה זולת זה הוסדר והאמר לאלוה יה. ולזה טעה עשר מאמרים
הוי שאומר באמר עשר להיות מאמרות בל״ה. וזה כי המאמר מן המאמר
ולא יעיר מאמר מולד מאמר ידוע. ולזה כאשר עשה הראשונה מאמרות בל״ה
מאמר עד שה הראשונה מאמרות בל״ה קודם בדרשה לראשונה מאמרות בל״ה
וגם שה נ׳ ראשונות מאמרות בל״ה קודמות מאמר יתחייב נ׳ ראשונה מאמרות
בל״ה קודמות וכן לפני הכלית ויתחייב שיהיה ראשונה מאמרות בל״ה מאמרות
זולתי שלישית הכלית וכל זה בכלל הגדול. ולזה הוי מאמר שאין לראות
ראשונות מאמרות בל״ה באמת נעשה. ועוד יתבאר מאמרים וזה שכבר יתבאר
מקורם עם המאמר ונראה שלא כפול אל עברים שיש לרצון ולבחירה
אמרי נפש. ולזה גם כן הראשונות וידיעת גן לרצון ולבחירה אמרי נפש
יתחייב שלא כפול הוא עם המאמר נפש וזה הוא שנתקיים בן כמו
שיבין בזה. ואיך שיהיה לזה שהוא יתבאר היות הראשונה להיות. שגם
יתחלף בכל״ל מאמר גם שהוא הוא בזכות יתחייב שהיה הקהלה לשכחה
וזה בכלל הגדול. והנה הנם כל זה כל למאמר הגדה מאמר המאמר
ובסוף נזר אמרו להם הרמב״ם מאמר נאמר לאמר בספרי. ואני קראתי דעת
על לבו ואמר. והקשו הנה בני מעריו שיש חלק ואחד סר קיים. והשיבו נבי
ולא יהיה לך אלהי הנבואה שמושם וחשבו מאמר זה שאנכי ולא יהיה לך
שבי מאמר ולזה אמר ראשונות מאמרות בל״ה באמת והוא מאמר שלא יתחייב
זה לפי שהראשון עם שמם הנקרא בן הוא לאלוה והוא אשר קראנו מאמר

מאמרים ולזה נעתיק הנה בזה״ל לפי דרך זה בספר המאמר שלו שמונה
המאמר הראשונה בהקדמת הלכות והוא שנראה איש שם עליו וסבב הוא
הפועל לבד המאמרים והוא דרכו אנכי ה׳ אלהיך הנה פירש שם האלהות הוא
פועל לבד המאמרים ויהיה לפי זה אשר אנכי יהיה מאמרים שהיות
הנה על זה הראשונה וזה שראשם שעור על יכולת השם ומן המאמרות
כלם שעיקר התורה עד היותר ולזה כבר קבל זה המאמר על ההיות
בהיותו אשר אנכי ואנכי מאמרים לא שדרך הזה יותר הנפילה בעצמו
וזה שאמרם אנכי ולא יהיה לך כבר יתבאר שהוא פועל כל הדבור המשך עד
לאוהבי ולשומרי מצותי לפי שכבר הסכמתו לו הנה דברים בקדוש לשון
המדבר בעצמו כאמרו אנכי ה׳ אשר הוצאתיך על פני כי אנכי ה׳ אלהיך
לאוהבי ולשומרי מצותי. ולפי שאמר הדברות המאמרות בקדוש לשון
המדבר בעצמו כאמרו כי לא ינקה כי שאר יהיה עמו ה׳ עבד וינפש
כמאמרו שאנכי ולא יהיה לך אלהי הנבואה. ולפי שכל המחברים אומ׳
הדברות היו לאמות לא תשא לך פסל ולא תשתחוה להם בשתי הדברות
והוא הוא בעצמו הנה גם היה שנאמר אנכי באמור יהיו שלשה שאמרו
אלהי הנבואה ויעלו גם כן לתרי״ג וגם נחשוב לא יהיה לך בהזהרה שלא
להאמין באלהות לזולתו כמו שכתב הרב יעלו לתרי״ג ולזה היו שאמר
שלא היתה הכונה באמרם אנכי ולא יהיה לך אלהי הנבואה שמושם שיהיה
כל אחד מאמר בפני עצמו שאמרם נשמעו בלשון המדבר בעצמו כמו שקרם
הוא שאנכי שאלהי הנבואה שמושם ויתחייב שאר הדברות שבכתוב לא
יהיה לך שאם לא תעשה לך פסל ולא תשתחוה להם אשר שמושם אלהי
הנבואה ישלימו לתרי״ג עם הדבור אשר שמושם אלהי אמת. והוא שנאמר
לעבר יהוה לא יהיה לך בהזהרה ויהיו כ׳ שלשה הדברות בדבר הוא. וזה
יאמר שיתבאר בקדושת והוא שגם היו הראשונות יאמר שאין לרצון ולבחירה
מאמר נפש הנה לא כפול עם הזהרה וגם על כל פנים כפול עם הזהרה

הנה יראה פירוש לו יהיה לך שלא יקבל דבר אחר בשום ודבר הנזכר בטבעו
אלכסנדרין שהוא חייב והנה לו רצו לחשוב לו יהיה ולא נשארו בשתים
לפי שמציאות בשתים אחד והוא קבלת לצורות וראוי לו לעשות לך פסל
הוא גשמי שלא ישבר ולא קבלה בשום ולזה אמרו שהם בשתים ובלא עלה
על דעתם לעולם לחשוב גשמי לי צריך במציאות להם שהוא שרש ותחלה
לבעל החומר כמו שקדם ומצד הנזכר ראוי היותה תחלה שרש ותחלה
לבעל הצורות החמריות והחמר הנה ראוי שנחקור עליו ועל זמן
שיורדתו בשרש הזה ואולם להיות הצורות החמריות הם כמות ויסודות
לבעל התנועה ומהם שגמם כמות ויסודות לבעל הם דעת המציאות ואמנם
יתבררו כלם כפי הצורות יראיים המגיעין בבחינה לאלהית והמספר
כמו שנמצא בכל יצירה הגוף ואולם סבות שהידיעת נוגעת גלגלים
ובכל זה שלא יראים לו יקרו מספר ומזה סבת התלה זה יראות כמות
ודעת כבודה לאלהית הנה ראוי להלך התלה זה להשגת המאמרים
הראשון בשרש הראשון שהוא התחלה לכל הצורות החמריות השני בצורות
שהם כמות ויסודות לבעל החומר השלישי בדעת האלהיות אשר נראין
בהם נפתח לאמתיות בבחינה לאלהית והשני במציאות שהידיעת נוגעת
גלגלים והנה זמן הזכור בהם בשני דרכים הראשון בגזר שמגיע לפי
מה שהגיעו הראה והשני שהזמן שיורדתו בהם המאמר הראשון
בשרש הראשון שהוא התחלה לכל הצורות החמריות

והוא נחלק לשלשה כללים ראשון בהקדמות יבאר שעשה
בשלש שבעים אחד בגזר הנבדלים הכוללים בו והשני יאמר לאחד כל
אחר כלו יאמר חייב בגשם לגשמי לו שלילתו יראהו והוא מבאר מעין
ההקדמות הזה נראין שהוא גבול בעל תכלית והוא לא יהי שלם
הבלית העולם כמו שיבא בזה הנה אין שבין זאת ההקדמות ולא שאחם
והתחלה לבעל הצורות נחלק ולזה זה העיון בשרש הזה צריך השני לבד

ומה

והנה זמן שיורדתו בחברה ולזה ראוי שנחקור לו שיורדתו על אחת
בשרש מספר הקבלה לבד והוא המיוחד לאלהית לו לו שיורדתו בו ומספר
החקירה והשני גם כן ולפי שהזמן הזה שנחלקו הדבר מספר החקירה
Aristotel · הוא הכמו בספריו בטבעיות ובמה שאחר הטבע ומפרשי ספריו כמו
Themistius · תמסטיוס או אלכסנדר ואלפראבי כמו אבונצר ובן רשד ומחברים אחרים
Alexand · כמו בן סינא ואבוחמד ור׳ אברהם בן דוד ז״ל הרב המורה נשתדלו
Ebunetzer · לבאר יסודות הנמוסים ושרשים בזה ההקדמות על דרך הקצר לא אר
B. Raschad sive Auerroës · כשרש הזה בריסם המחלפים ויאמר הרב לנטף עם זה שני שרשים יקרים
Eben Sina · והוא כי הוא אחד והוא לו גוף ולא כח בגוף הנה ראוי לחקור על
Ebu Hamed · מופתיו גם כן שישים הראוי על כל פנים בשלמות השרשים האלו גם לו לפי
R. Abraham B. David · שהם לקוחים מכלל דברי הפילוסופים הקדמונים וכל מה שנמצא בהם מהולתו
Rambam · אין לשום לב עליו ולפי שמופתיו בנוים על שש ועשרים הקדמות שבמה
שהוא מחלק השני מספרו הנה ראוי העיון בזה בשני דברים האחד אם
ההקדמות ההם אשר נשמעו בהם בבאור השרשים האלה מבוארות האחד בגזר
מופתי אם לא כי ההקדמות הנזכרות כל בגזר השרשים מבוארות בגזר
מופתי הנה השרשים לו מבוארו בגזר מופתי והשני בשבוא ההקדמות
ההם מבוארות מבוארות בגזר מופתי אם מבוארו מהם השרשים בגזר מופתי
והעיון הזה יראה כפי מאמר המאמר ולזה ראוי שנחלק המאמר הזה
לשלשה כללים

הכלל הראשון	בבאור ההקדמות כפי מה שבאו מבוארות בדברי הפילוסופים ובגזר מופתי הנה גם כן נחקור בהם אשר שצריך מופתים
	לבן המפרשים ושלמים והקיים מהם מפתח לפי טבעו הזה
הכלל השני	נחקור בו עוקבת ההקדמות ומופתיהם אם הם שבארו בגזר מופתי
הכלל השלישי	בבאור השרשים כפי מה שבארנוהו הראה ובזמן שיורדתו

בהם ושם יתבאר כונת המורה בזה וזה שאין דרך לעמוד על הנושאים האלה
בשלמות כלו. יחד ונודע בזה שהשרש אליו הכונה והנאמר בכללו ויתם
יתבאר עם זה שיטתם בן רשד · החלק הראשון
בבאור ההקדמות כפי מה שבאו מופתיהם בדברי
הפילוסופים ובמופתי הרב הקודמים והמאוחרים הפילוסופים ולזה חלקנו
החלק הזה לעשרים ושנים פרקים כ״ו ועשרים לבאר כ״ה ועשרים הקדמות
ופרק אחד לבאר מופתי הרב שהם שנים׳ הפרק הראשון
בבאור ההקדמה הראשונה האומרת שמציאות
בעל שעור אחד אין תכלית לו שקר׳ והנה ההקדמה הזאת הרב עליה
הרבה מופתים והמפרשים הוסיפו בשמע בשמים ובעולם ומה שאחר
הטבע והוסיפו על זה׳ בבאור המנעות מציאות גשם בלתי בעל תכלית
וגם בבאור המנעות מציאות גודל נבדל בלתי בעל תכלית. וגם בבאור
המנעות מציאות הכמות בלתי בעל תכלית הגורם סבסוף זו ישרף. וגם
בבאור כולל המנעות מציאות גשם בלתי בעל תכלית בכלל. ולזה חלקנו הפרק
הזה לרבעה חלקים כמספר מיני המופתים׳ הראשון בבאור המנעות
מציאות גודל נבדל בלתי בעל תכלית ושנה המופת הא׳ אמר
לא ימלט העניין מהחלק אם שיהיה הגודל הזה הנבדל מקבל החלוקה או
בלתי מקבל החלוקה. ואם לא יהיה מקבל החלוקה הנה לא יאמר בשום בלתי
בעל תכלית כי אם כמו שיאמר הנקודה שהיא בלתי בעלת כמות ובזולת שהוא
בלתי נראה. ואמר ואם כן שיהיה מקבל החלוקה לא ימלט אם כן משיהיה
כמו גדל או עצם מן העצמים הנגשמים עצם וגשם. ובעל שיהיה עצם
גדל למה שהוגבל בזה שהוא גדל לא אין מקבל החלוקה ויהיה הגדל מקבל
החלוקה. ואחר שלא ימלט אם שיאמר שהוא המחלק או שיהיה המתחלק. ואם
הוא המתחלק יהיה שיהיה גדל ומשוט והמחלקים החלקים חייב שיהיה גדר
החלק והכל אחד ולפי שמשפט הכל בלתי בעל תכלית יחייב שיהיה החלק

בלתי בעל תכלית וזה בתכלית הבטול שיהיה החלק והכל אחד. וגם אם
החלק כמו שיחויב בנבדל הנה האחד בו שהוא בלתי בעל תכלית כמו
שיאמר בנקודה שהיא בלתי בעלת תכלית. נשאר אם כן שיהיה כמו ולא
ימלט אם כן שיהיה אם כמו נחלק בגודל ואם כמו יגדל ובעל שיהיה כמו
גדל אחר שהוא המספר והשעור נאמר עליהם שיאמר בבלתי בעל תכלית
בלתי נבדלים מן המוחשים. ואם כן כמו נחלק בגודל אחר שהוא המקרים
בלתי נבדלים מהנושאים והוא המבלית והבלתי תכלית מקרים מנושאי. הנה
חויב שיהיו בלתי נבדלים אחר שהנה בלתי נבדל׳ ולהיות המופת הזה
בנוי על ההקדמה המחייבת המנעות שעור נבדל למוחשות והאומר בהיות
נבדל מקרים מתנועות כבר יהיה ענף על הדרוש ולזה יראה שהוא סומך
על ספקו בהמנעות ההוא. וזה אם הורינו במציאותו לא ימנע מציאות
שעור נבדל במוחשות. לכל זולת יחויב מציאותו לזה שיבאר והפסד שישוער
ויתחלק הדבר בו גדול או קטן ויותר מעיד כמה הכל לבעלות שיהיה מציאותו
כבר עליו המופת הזה. ולזה יראה לנו המופת על כל מה שבאר בזה הזה
כי שהתחייב בזה הבל כזבי אם לא יורגש הגודל בו על כל פנים בעת.
והנה לפי שהמורים בהיות הזה שהציעות הטבעת בלתי נפסדת אם לא
היה החיות שולט בו לזה הכלל בבאור שהמוחש בהיותו הזה׳ ועד שנית
לרבעה המופתים בבטול מציאות הרקות. והנה בבאור שהרקות בהיותו זה כן׳
אם היה הרקות בזה התנועה יחויב שיהיה תנועה לו בכלית לכל אין תנועה
לו בכלות. ימשך סוף הקודם והנה חויב ההקדמה הנמשך לקודם מבואר
למה שהתבאר שסבת הדברים לרבעה וגם החומר והצורה והפועל
והתכלית. והוא מבואר שאין ברקות חומר התנועה ולא צורה נשאר אם כן
שיהיה פועל לו בכלות. וחייב סוף הנמשך יתבאר כן לפי שאנחנו נראה
הדברים המתנועעים מתנועעים התנועה הטבעית מקומם אל המעלה
ומקומם אל המטה כבר יראה שסבת התנועות אם עצם הדבר הטבעי

והוא המניע והפועל ואם עשה המקום כשעור אלו התנועה והוא התכלית ולזה
לפי שאין הקוה מורכבת מחלקים ואי אפשר שיתחלף בו בשנים שיהיה לשני
עשה רחק שאמרנו וכשהוא רחק שאמרנו לא יחולק השני בהחלקה אם שיהיה לו
עשה רחק שאמרנו או עשה רחק שאמרנו או שלא יהיה לו לא עשה רחק שאמרנו
ולא עשה רחק שאמרנו ואם הנחנו לו עשה רחק שאמרנו כשעור הנחנו שאם רחק
בקוה חויב שיהיה בו לעולם ואם הנחנו לו עשה רחק שאמרנו חויב שיתנועעו
אל כל הצדדין יחד או שיהיה בו לעולם לפי שאין התנועה לצד אחד יותר
ראויה מהתנועה לצד אחר ואם הנחנו שאין לו עשה רחק שאמרנו ולא עשה
רחק שאמרנו הנה שהוא [illegible] לפי שהוא רחוק בכל המקרים הטבעיים
חויב גם כן שיהיה נח בו לעולם ולזה התבאר שאין הקוה פועל ולא
יפעל. ואמנם מה שטען בגודל בתוספת הכח עד שיגיע לתכלית מופתים
בטול התנועות הרחוקות. והטעון סדורו כך אם היה הקוה נמצא התנועה
בלתי נמצאת לכל התנועה נמצאת היה הקוה בלתי נמצא והוא שוה ונמשך
המבואר אין חוש וחויב התכלית הקודם יתבאר כן לפי שהתנועה אם
טבעית ואם הכרחית והתנועה הטבעית תתחלף לפי עשה רחק שאמרנו ורחק
שאמרנו והיה הקוה אין בו התחלפות כלל לפי שאין בו תנועה טבעית ולפי
שההכרחית הראה צריך אל הטבעית והטבעית קודמת לה בטבע וזה
שהמתנועע בהכרח יתנועע בהכרח אחר שיתבאר ממקומו כשעור אלו התנועה
בטבע הנה אם כן כשעור לא נמצא הטבעית לא נמצא ההכרחית ועוד שאין
תכלית התנועה ההכרחית ברחוק יתחייב שיהיה המתנועע בהכרח המניע
אותו וזה שאין כשעור יתנועע המניע והוא מהיר ומהיר גם הוא זה לגבי
בבאור כח לקבל התנועה לפעול ויתחלף הכח עד שיפול ממקומו הטבעי
ולזה שהוא המניע בקוה שאין בו כח על קבול התנועה הנה יתחייב שיהיה
המתנועע בהכרח אין המניע והוא נפך ברוח שיתנועע בחוש. התוספת
בגשם והעלותו בנוים על גבי הקרקע ומן שסבב המהירות והאיחור

בתנועתם כי חלוף המניע או חלוף המרחק לו שעור ובאור זה שאם
המניע יותר חזק יהיה יותר מהיר וכן אם המרחק והוא המתנועע כשעור בו
התנועה יותר חזק הגלגל הסובב על דרך משל שהוא יותר חזק הגלגל מהירים
יהיה גם כן יותר מהיר. והנעה שיחס התנועה אל התנועה כיחס הכח
המניע אל הכח המניע שהמתנועע אחד או כיחס כח הגלגל אל כח הגלגל
שהמניע אחד או כיחס מחובר משני המניע אל כח המניע ושני הגלגל
אל כח הגלגל שהמניעים והמתנועעים מתחלפים ועוד התבאר בספר
היסודות לאוקלידס דרך לקיחת יחס המחובר. ואחר שהונח אלו ההקדמות
שהם גדורות בטבעו סדר התוספת [illegible] המרחק ואחר [illegible] המניע
אם כשעור [illegible] המרחק סדורו כן אם היה הקוה נמצא יתחייב שהמניע בו
יתנועע בזולת זמן והנה התנועה בזולת זמן זה שקר יתחייב שהוא
הקודם. והנה התכלית נמשך לקודם יתבאר בטענתנו והמתנועע אחד
והמניע אחד [illegible] ידוע בגוף ובקוה והנה לפי שסבת המהירות והאיחור
בזה הוא חלוף המרחק בזו שיתבאר בהקדמות המשונות. ויחס המהירות
והאיחור בזה הוא כיחס הגוף אל הקוה בזו שיתבאר בטענת והוא מבואר
בשני המרחקים שיחסם כיחס הגשם הגלגל אל הגלגל בגשם הגלגל חויב
אם כן שתהיה התנועה בקוה בזולת זמן והוא שקר לפי שלא נמצא תנועה
שעדר בזולת זמן להיות [illegible] מתחלק ויתחייב שיחלק הזמן בחלק
Ben Raschad. התנועה בו. ואמר בן רשד שהתוספת זה שהוא בו התוספת כשעור יותר
מאמרו שאם היה בו המניע בלתי בעל תכלית מולגב שיחויב שיתנועע
המתנועע ממנו בזולת זמן. ואמנם התוספת כשעור [illegible] המניע סדורו
כן אם היה הקוה נמצא יתחייב שיהיה ההקדמות המשונות. עם היותם
מתנגדות בטבעם וזה בטענתנו [illegible] המתנועעים [illegible] המניעים מתחלפים
בעל ידוע בגוף והנה יתבאר מההקדמות המשונות שאחר יותר מהיר
ממנו ולפי שהוא המניע בכל המתנועעים בגוף לפי מה שאמרנו שיתנועע

שטח זה יתחייב שנחלק הרושם לו, כחלק הרבוע וזה שקר לפי ההקדמה
הראשונה ומשקר זה יתחייב שיעורכו שהקוים נמשכים · המופת הרביעי
סדורו כן לם זה הקוים נמשך זה יתחייב שתהיות הנה גשם גשם וגבל
הנה גשם בגשם נמשך שגם לכן זה נפסד שיהיה השטח בעבור חדדל
יותר שהקוים בלתי נמשך · והנה חייב הקדמה הנמשך לגוים יתבאר כן
לפי שהמציאות הקוים אינו יכול מן המציאות בגשם הקוים יגבלם המשטחים
אין הגשם הנה כי לחוץ שגופו נצבים ולא הקוים נשאים בדבר הנה לו
נפסד גבם שיהיו הקוים נשיטת גבם הגשם כמו שיעשו הרוים ישר
בגוף השיעור כביס בכן הנה כי יהי עגמו המקי הגשם במקי הקוים
וגם כן נפסר הנה הנה גשם בגשם נפסרו וזה כי המשטח נגר יתנה
בהנה גשם בגשם אינו יותר קוים עצם ולא יותר קוים בעל מאתה ולא בעל
ניכוף ולא יותר המקוים הגלגל · הנה כי לם הנה גשם במקים נפסד ·
הנה גשם בגשם נפסרו וזה שקר בעל כי אין הקוים נמשך לכן השלם
ולא תושב לו · והנה אחר זה דרוב שער יותגר הגשם יצטרך לו המקום
מעבר מה שהוא בעל המקים שלשה יגות גם וכי ישערכו המקים גם כן לו
מקים וזה לבלתי תכלית · ישער שהמקים תכלות נפרחים · ותכלית
גוף שהוא תכלות בלתי מתחלק לו נפסר בו שיובדל מגוף שהוא התכלית
יתחייב כי המשטח המציאות יותר נגד וזה המשור נגזר מחוק יעלו
בעבור המשטח המציאות עדל בלתי בעל התבנית וזה נגזר טוב במין המופת
וזה המין הראשון · עד פה לדבריני חוסף בעבור המשטח המציאות Elebuzi ·
עדל בלתי בעל התבנית וזה המופת המעקות וזה נמשך מהמן קו בלתי
בעל התבנית יותר יחד ויבקנו ישוו קו בלתי בעל התבנית והתחלקו ...
יותר מתנה הקו נגזר זה בעל התבנית יתחייב שיהיה קו בלתי בעל התבנית
נחלק בלתי בעל התבנית וזה שקר שהוא יהיה אין בלתי בעל תבנית
נבול ומבלתי בעל התבנית · המין השני בעבור המשטח המציאות

עדל נמשי בלתי בעל התבנית · וזה התחיל הפלג בעבור בעל קוף המציאות
עדל בלתי בעל התבנית בבעל נמשי זה לו לעומדי נמשך · וסדר המופת כן
כל גשם הנה יקיף בו שטח או שטחים וכל מה שיקיף בו שטח או שטחים
הנה הוא בעל התבנית הנה כי כל גשם בעל התבנית בהכרח · והמשר הנה לו
יהיה כל גשם בעל התבנית הנה כי כל שטח ויחלקו בעל התבנית לפי שהם לו
יגבלו אין הגשם · וכן הנה לו במספר בבעל זהו בעל התבנית בהכרח
לפי שכל מספר בבעל זה מספר בבעל וכל מספר בבעל כם זה וגם יגביר
הנה כי כל מספר בעל התבנית · עד פה לדעת המופתים העצמיים
בעבור המשטח המציאות עדל נמשי בלתי בעל התבנית · המופת הראשון
סדורו כן לם זה גשם המוחש בלתי בעל התבנית הנה זה בהכרח הפוך לו
המרובע · ואין שיהיה זה בהכרח יותר מיסודותיו בלתי בעל התבנית
בעדל יותר שהקבר המציאות יסודות בעלי התבנית בעגון המשמע וגם זה
יותר מהיסודות בלתי בעל התבנית בעדל יותר שהוא מחושב ובעל תכלית
הנה נגיב כאן זה מחשב יתפסר שגר היסודות לחוק שהיסודות לם
יסודות נמשכם לטיובים ולא נמשיר הקוים וזה הפך מה שנתבאר בחוש
ישער שגם זה יותר בלתי בעל התבנית הנה יהיה בלתי בעל התבנית בכל
חלקיו לחוק שהמקים נמוך שלם חלקי גשם הפוך המקומות ולא יגיר
מקום לגזר · המופת השני סדורו כן כל גשם המוחש הנה לו קצות
או כבוד והנה לם זה לו כבוד זה עמקים הכפל ונבדל אין המקים העליון
וגם זה לו קלות זה שלהן ויבדל אין התחתון וזה כלו שזה בבלתי בעל
התבנית · המופת השלישי סדורו כן לם זה כל גשם המוחש במקים
וכן הוקירות שלו תבליות במין והשער הנה יחויב שיהיה גשם בעל התבנית
יותר שהקבר שהמקים הוא התבלית המקיף בגשם ועולם שיהיו הקורות
שלו תכלית במין זה הגער לחוק שהתכליות מוגבלים וגם המעלה
והמטה והפנים והאחור והימין והשמאל ושיהיו שלו תכלות השער זה

יחויב להיות שגם לא היו לא היה בכאן מעלה ומטה ולא מטה ומעלה. ולא
בטבעיות ונמצא נשאר הדברים הטבעיים מושכלים · הוראת הדבקות
ספירו כן יש לזה כל גשם מוחש במקום והמקום הוא הקצוות המקיף. יתחייב
שיהיו הגשמים המקומיים בעל תכלית. והנה חויב הדבקות הנושך. ומצאנו
בשלמו לזה שהמקיף בעל תכלית בהכרח. ועתה איך יתבאר שהמקום Loci propriet.
הוא המקיף. בזה סדר המעט ההנחות המעורות בשלמן · הא' שהמקום
יקיף הדבר אשר הוא לו מקום · הב' שהוא נבדל ואינו חלק ממנו · הג'
שהמקום הראשון והוא המיוחד שוה לבעל המקום · הד' שהמקום ימצא
מעלה ומטה · הה' שהגשמים ינוחו בזה המקום ואליו ישובו ·
אז כן ההנחות אשר ישמרוהו על עצם המקום · עוד עשה הקש הוא
מחלק ספירו כן המקום בהכרח יהיה שהוא אחד מארבעה אם הצורה ואם
ההיולי ואם המרחק המקיף ואם המרחק אשר בין קצוות המקיף והוא
אשר יקרא הפנוי. ואם לא יהיה אחד מאלה לא הצורה וההיולי והחלל
יחויב בהכרח שיהיה הקצוות המקיף. ואינו אחד מאלה הנה הוא
הקצוות המקיף. ועתה איך יתבאר שאינו אחד מאלה. אמנם שאינו הצורה
וההיולי הוא מבואר לפי שהם מעצמות הדבר ואינם נבדלים ממנו) ולא
בנגמרת בזה ההנחה הטבעית ואם הנחנו שהצורה הוא קצוות המקיף לא
קצוות המקיף והצורה אינו נבדל ולא יתואר כן הצורה אל להיות שהוא קצוות
ההיולי והבדילו הנה נשאר שנשאר שאינו החלל. ובראיה יתבאר בזה
שהמאמר באיש הנה המקום שהוא בעצם יתחייבו היות שני שקרים
הא' שיהיו לדבר אחד בעצמו מקומות רבים יחד בלתי בעלי תכלית ·
הב' שיהיו המקומות מתנועעים ושיהיה המקום במקום. והנה איך
יחויב זה כפי זה שאומר. וזה שאם יהיה המרחק אשר בין קצוות הגשם
הוא המקום חויב שיהיו חלקי הגשם במקום בעצם וזה כי כמו שהגשם
בכללו הוא במקום להיותו במרחק שוה לו הנה כל אחד מחלקיו במקום

להיותו במרחק שוה לו. והנשאר הנה כלו הולך מים ישתנעו מקומם. על
המקום הנה כמו שהמים ישתנו בכלי שם המרחק השוה לו אשר ישנו
ויהיה במרחק אחר כאשר האויר בכלי בכלל מקומו כן ישנו חלקי המים
כמו שהם ישנו עם המקום המיוחד להם על מקומות אחרים
אשר הם מקומות להם והנשאר חלקי החלקים על חלקים אחרים כאשר
הנה יתחייבו כמו שקרים אם שיהיו להם מקומות בלתי בעלי תכלית
ואם שיהיו המקומות מתנועעים ושיהיה המקום במקום. יתחייב אם כן
היות המקום הוא קצוות המקיף השוה הנבדל. והנשאר הבאר זה בהנחות בכי
ספק שהגשם המקומיים בעל תכלית וזה אשר הוא כמו זה הוא ההפכים ·
הענין השני · בבאור התנועה המקומית המתנועע בלתי בעלי תכלית
המתנועע ישוב אל סבותו · אמנם התנועה המתנועע
ישוב במתנועע בלתי בעלי תכלית סדר בזה שלשה הופכים הראשון
הגשם בו בשתי ההנחות ידועות בשלמן והוא שכל גשם מוחש יש לו
הנה המרחק והמקום המתנועע אליו ויכוח בו · השני שהמקום החלק והכל
אחד כלו הנהר שהמקום גשם אחד אין המרחק הוא מקום הגרם בכללו ·
ואחר שהקדמנו אלו השתי הנחות סדר הראשון כן אם יהיה הגשם
בלתי בעל תכלית לא ימצא מגיעי המקומות החלקים או בלתי המקומות
החלקים ואם היה המקומות החלקים הנה לפי שהמקום החלק והכל אחד
כמו שהתבאר בהנחות הטבעית לא יתנועע כלל לפי שמקומו צריך
שיהיה לו ואם כן כשהחלק הגשם הוא בחלק מקום הכל הוא במקומו והכל
לא יתנועע בהיותו במקומו. ואם לא היה המקומות החלקים הנה החלקים
אם שיהיו בעלי תכלית במספר ואם שיהיו בלתי בעלי תכלית ואם היו
בעלי תכלית במספר חויב שיהיה אחד מהם בלתי בעל תכלית בכמות
וחויב שלא יתנועע התנועה הישרה כמו שקדם ואם היו בלתי בעלי תכלית
במספר חויב שיהיו מינים הנה בלתי בעלי תכלית במספר כמו שהתבאר

פועל וגם יתפעל יותר מהר מהר והוא שנמצא בלתי בעל תכלית נמנע ·
וכאשר נראה בפעולות הפעולות אשר בזמן והוא שכל גשם ימצא פועל
או מתפעל זה מבואר במוחש לזה שכל גשם ימצא גם פועל לבד בגרמים
השמימיים גם פועל ומתפעל כמו היסודות והנפסדים ההווים
ונאמר שהגשם הבלתי בעל תכלית אי אפשר שיפעל ושיתפעל · ויתבאר
בשנקדים שלשה הקדמות מבוארות בעצמן · הראשונה שבשני מתפעלים שוים
יתפעלו מפועל אחד בזמן שוה ושהמתפעל הקטן יתפעל מהגדול בזמן
יותר קטן · השנית שבשני פועלים ומקבלים בשני מתפעלים
יחס המתפעל אל המתפעל כיחס הפועל אל הפועל · השלישית שהפועל
יפעל בזמן בעל תכלית · ואחר שהנחנו אלו ההקדמות זה מבואר
שהבלתי בעל תכלית אי אפשר לו שיפעל ושיתפעל וזה שהבעל תכלית
אי אפשר לו שיפעל בבלתי בעל תכלית ולא הבלתי בעל תכלית בבעל תכלית
ולא הבלתי בעל תכלית בבלתי בעל תכלית · ראשונה שהבעל תכלית לא
יפעל בבלתי בעל תכלית זה מבואר · שאם היה פועל בו שני שיהיה פועל
בו בזמן מה ראשון ובשני בעל תכלית פועל בבלתי בעל תכלית בזמן אחר
ויהיה קטן מהראשון בערך ושבזמן הבעל תכלית המתפעל · עד שיפעל
בזמן שוה לזמן הראשון ראשונה שזה אפשר אם כן שתקבלה בהקדמה הב'
ויתחייב זה שיתפעל הבלתי בעל תכלית והבעל תכלית בזמן שוה
לפעולות הבעל תכלית מהבעל תכלית והוא שקר · וגם עוד יותר
המתפעל יתחייב שיתפעל הבלתי בעל תכלית והבעל תכלית בזמן
יותר קטן מהמתפעלים הבעל תכלית והבעל תכלית וזה נמנע מאד ·
וכן יתחייב שלא יפעל הבלתי בעל תכלית בבעל תכלית · שאם היה פועל
בו שני בלתי בעל תכלית פועל בבעל תכלית בזמן מה ראשון ושני בעל
תכלית פועל בבעל תכלית בזמן אחד גדול מהראשון ושבזמן הבעל תכלית
הפועל עד שיפעל בזמן שוה לזמן הראשון שזה אפשר כמו שתקבלה

בהקדמה ויתחייב זה שיפעל הבעל תכלית בבעל תכלית בזמן שוה לזה
שיפעל הבלתי בעל תכלית בבעל תכלית והפך זה שקר · וגם עוד
שהבעל תכלית יתחייב שיפעל בזמן יותר קטן מהבלתי בעל תכלית
וזה נמנע מאד · וכן יתחייב שלא יפעל הבלתי בעל תכלית בבלתי בעל
תכלית שאם היה פועל בו שני בלתי בעל תכלית פועל בבלתי בעל תכלית
בזמן מה ראשון ושני חלק מהמתפעל מקבל מהבלתי בעל תכלית
ופועל בזמן ויהיה בהכרח יותר קטן · ועוד המתפעל עד שיהיה בזמן
שוה לזמן הראשון וזה אפשר מכח ההקדמה השנית · ויתחייב שיתפעל
בלתי בעל תכלית והבעל תכלית מפועל אחד בזמן אחד וזה הפך מה שקדם ·
וגם עוד המתפעל יתחייב שיתפעל הבלתי בעל תכלית והבעל תכלית
בזמן מועט מהמתפעלים מהבלתי בעל תכלית והוא נמנע מאד ·
ואחר שהתבאר שאי אפשר לבלתי בעל תכלית שיפעל ולא שיתפעל וגם חייב
שאין בלתי בעל תכלית נמצא · וזה יראה מבואר מאד מהתנועות הסבוב
וזה שהתנועה זו ראוי מן התנועה ועוד הסבוב לתנועה מסביב לזה שנשטם
יתהפך אל הפך · ולזה סדרנו התנועות הזה בחופשים שכונתו יותר התנועות
התנועה הסבוב · ואם חפוך התנועה הסבובית הנה זה סדר שזה
חופשים לבאר שזה נמנעת בגשם בלתי בעל תכלית · התנועות הראשון
סדורו כן גם הגשם בלתי בעל תכלית יסבב התנועעו בסבוב כולו
יתחייב שהבריות חצי קטרו יתנועעו בסבוב שיהיה על חצי קטרו מה
בשמנוע בגשם והנה זה נמנע יותר שהגשם הסבוב בלתי מתנועע בסבוב
והנה הקבוץ הנמשך מקוים יוצאים אשר בשני היות קוים יוצאים מן
המרכז אל המקיף בעל הקטר שוים · והנה סורך הנמשך חייב לזה
שהוא גלוי שהמרחק אשר בין כל שני קוים יוצאים מן המרכז אל המקיף
מתוסף בתוספת הקוים · ולפי שהיו קוים בלתי בעלי תכלית היה
המרחק אשר ביניהם בלתי בעל תכלית · ולפי שהוא יתנועע אי אפשר

למרובעות שיתחלק ויהיה בלתי בעל תכלית. הנה יתבאר שאי אפשר לו להיות
בפחות מקטר הנה יתבאר מהמופת הקודם כו׳ והנה יתבאר שאפשר [illegible]
ותכליתו לשני המרובעות׳ והמתחדשים ממנו שאחר זה המופת בביאור
איך יהיה בפחות מקטר והנה נשאר להיותו שני קוים ישרים והמרכז
ויתהוו זויות בשוות [illegible] יהיה משולש שוה הצלעות הנה גם הקוים
בלתי בעלי תכלית המרחק אשר בשטח בלתי בעל תכלית. גם כן הקו
האחד מהמרובעות אי אפשר לו להיות עם הקו האחר לפי שנמשך להתחלק
המרחק בלתי בעל תכלית עם היות [illegible] בשטחו [illegible] בלתי בעל תכלית
המרחק ושני קוים [illegible] לומר בכוונת המרחק ובלתי בעל
תכלית סוף עצמו והנה יתחייב זה בכל שני קוים שווים והמרכז גם
הוא בלתי בעל תכלית שאין ספק שכל אחד שיתוספו הקוים תוסף המרחק
אשר הוא להם [illegible] והגיע הקוים בלתי בעלי תכלית היה המרחק אשר
בשטח בלתי בעל תכלית במרחק והנה יתבאר לגבול׳ המופת השני
גם נניח לשני המרובעות בשטח נוטה יתחייב שהמרובעות במרחק בעל
תכלית מרחק בלתי בעל תכלית והנה [illegible] יתחייב אלו ימשך המרובעות
בשטח בלתי בעל תכלית והנה סותר זה [illegible] יתבאר בעצמו והמתחלקים
לקוים יתבאר [illegible] קו בלתי בעל תכלית [illegible] והמרכז [illegible]
[illegible] והנה יתבאר שיהיה בלתי בעל תכלית אחר שנניח בלתי בעל
תכלית [illegible] הנה המרובעות הקו [illegible] המרכז בשטח [illegible]
[illegible]
המרובעות בשטח [illegible] בעל תכלית יתחייב שיתחלק הקו
[illegible] המרחק בלתי בעל תכלית והנה [illegible]
בעל תכלית והנה [illegible] אשר במרחק בעל תכלית
יתחייב שיהיה במרחק בעל תכלית׳ המופת השלישי סדורו כן
גם נניח המרובעות בשטח בלתי בעל תכלית [illegible] יתחייב [illegible]

הנה שני קוים [illegible] האחר המרובעות [illegible] בשטח והנה
שיתחלקו [illegible] הקוים [illegible] הקו [illegible] יתחייב גם כן
המשולש הקוים והנה המשולש [illegible] יתחייב לפי שהוא יתבאר בעצמו
[illegible] שני קוים על זה [illegible] יתחייב [illegible] והמשולש אשר
[illegible] הקו הקוים [illegible] והמשולש [illegible] לקוים [illegible] יתבאר
לפי שהקו הבלתי בעל תכלית אין לו [illegible] ואין [illegible] אלא
[illegible] המופת השני סדורו כן גם נניח הבלתי בעל
תכלית המרובעות [illegible] יש לו [illegible] בלתי בעלת
תכלית והנה [illegible] שאין נניח בלתי בעל תכלית המרובעות בשטח׳
[illegible] לקוים יתבאר בעצמו [illegible]
[illegible] בלתי בעלי תכלית [illegible] אשר [illegible]
[illegible] והנה יתבאר [illegible]
[illegible] בעל תכלית [illegible] בעל תכלית [illegible]
[illegible] האחר [illegible]
אי אפשר שהוא בלתי בעל תכלית׳ המופת השני סדורו כן גם [illegible]
נניח הבלתי בעל תכלית המרובעות בשטח [illegible] קו [illegible]
[illegible] המרובעות בשטח שיתחלק קו בלתי בעל תכלית [illegible] גם
[illegible] על קטר בלתי בעל תכלית והנה [illegible] בלתי
בעל תכלית ואי אפשר שיתחלק במרחק בעל תכלית יותר שאי אפשר [illegible]
בלתי בעל תכלית שהמרובעות בשטח׳ המופת השני גם [illegible]
המרובעות בשטח בלתי בעל תכלית [illegible] יתחייב
שיתחלק המרחק בלתי בעל תכלית במרחק בעל תכלית והנה [illegible] יותר [illegible]
[illegible] המרובעות בשטח בלתי בעל תכלית והנה [illegible] יתבאר
בעצמו [illegible] לקוים יתבאר [illegible]
[illegible] במרחק בעל תכלית [illegible] המופתים

[illegible]

הפרק השני

[illegible]

הפרק השלישי

[illegible]

שהתנועה המסובב בתנועה בעצם קבלתי בעל קבלות · ועוד המאמר בזה

[illegible]

תכלית ההשתלשלות והדבר הזה שאין יש לו תכלית זה שקר גמור והשקר
הזה מחייב בהכרח עלות ועלולים אין תכלית למספרם · וצריך
שתשער שלא חייב ההמנעות בלתי בעל תכלית אלא לדברים שיש להם
סדר במצב בטבעם או בשכל כעלות ועלולים אבל בדברים אשר אין
להם סדר במצב אלא נמצאים בחלוף או בהשנות הנה לא ימנע ימצאו
בלתי בעלי תכלית וזהו ההבדל בין סיבה ומסובב ואולם בין אשר יאמר ההמנעות
גם בדברים אשר אין להם סדר כי הוא אומר שהמספר בפעל הוא בעל
תכלית בהכרח ואם שכל מספר בפעל הוא ספור בפעל ואם ספור
בפעל הוא גם זוג גם נפרד ויוצא שהוא זוג או נפרד הוא בעל תכלית
בהכרח · והוא שיאמר לפי בזה הוא שההתחלה הזאת במספר היא
ההכרח אין הבדלו ממנה אבל המספר הבלתי בעל תכלית אשר יאמר
בלתי מוגבל לא ימנע במציאות ובהפרדה ולזה אין הבלתי בעל תכלית
נמנע בו ולזה הוא שהקדמה הזו בהמנעות המספר הבלתי בעל תכלית
בדברים שיש להם סדר במצב בטבעם או בשכל כעלות ועלולים
כסיבות לאחד על זה השני והשני לשלישי וכן לבלתי תכלית ·

הפרק הרביעי בבאור ההקדמה הרביעית והיא שהשנוי ימצא בארבעה מאמרות במאמר העצם

והוא ההויה וההפסד ובמאמר הכמה והוא הצמיחה והחסרון ובמאמר
האיך והוא ההשתנות וימצא במאמר האנה והוא התנועה ההעתקה ועל זה
השנוי באנה יאמר התנועה בפרט · הנה לזה שהשנוי ממנו בזמן
וממנו בבלתי זמן כאשר יקח השנוי סתמי נשלח הזריחות זולת
ההקדמה והוא המשנות הנמצאת ש השנוי אשר בכמה ובאיך ובאנה
הוא בזמן והשנוי אשר בעצם הוא בבלתי זמן כמו שהתבאר בספר
ההויה וההפסד · ואמנם שצריך שתשער עליו להיות יותר מן ההרבה
מאמרות והוא שנמצא שהשנוי בזה ימצא באשר המאמרות כלו יאמר

במאמר המצב ושיפעל ושיתפעל אלא שהוא שלכל שנוי שני בחיבות
גם מאמר המצב והוא העתק ההשתנה מאחר אל אחר ובבחינה הזאת הוא
בשאר המאמרות והוא שנוי בבלתי זמן וגם יאמר חומר בשנוי כלו מאמר
בכמות ובאיכות ובאנה ובבחינה הזאת הוא במאמר אשר בו חומר השנוי
והוא טוב בשום אחד אל הבחינה הזאת והוא השנוי אשר בעצם הנושא
לתנועה אשר בשאר המאמרות יותר כבר שאר ההשנות המאמרות והרק באה
הרך לכסיו בספרו בשמע טבעי · וכן הנמצא הוא שיאמר בזה לפי מה
שיראה ולא שנשאר עליו לבאר לזה יותר השנוי באנה שהוא ההעתק לתנועה
בפרט יותר שהתנועה בכלל אין השנוי באנה כי אחר שכן העתק הוא
וכבר נתבאר לקבלי זה ויאמר כי בהיות ההעתק באנה מוחש יותר התנועה
אלא יותר מוחש להשיא ט ההעתק בה כי הוא מוחש ולפי זה שיראה בהשיא
אין ט העתק באנה לזה שהוא ידוע שההשיא בטבע הוא בכל קצרין ולזה
לא נשאר הלך הזה אלא שיתהוה ט העתק יותר אל גשם ולזה יותר הרב
התנועה אל העתק באנה ·

הפרק הה' בבאור ההקדמה החמישית והיא שכל תנועה שנוי ויציאה מן הכח אל הפעל ·

הנה אמרו שכל תנועה שנוי הוא מבואר לפי מה שקדם אבל לא יתהפך זה
וזה שאין כל שנוי תנועה לזה שהשנוי ממנו שיהיה בבלתי זמן כמו
ההויה וההפסד והעתק הכוזרי יותר אל זה אשר יותר לכן ישם במאמר
שיפעל ושיתפעל אבל השנוי אשר הוא בבחינת חומר השנוי ט יתרך שם
התנועה לבד ודעהו כי לא יתבטלו בזה החלק יותר מן המתפלספים ויותם
אמרו שהוא ישנה מן הכח אל הפעל הוא בתוסף לזה שגברו התנועה שהיא
שלמות מה שנכח מאשר מה שהוא בכח והנה יאמר עליו שהוא שלמות
לזה שהתנועה טן מה שממנו ומה שאליו ושהוא בזה שממנו הוא בכח
גמור והוא בו ושהוא בזה שאליו יש לו שלמות גמור והוא בו ושהוא
בזה שבין שניהם הוא שלמות מה אבל יותר שהוא עדיין בכח ולזה אין לו

שלמות בכח ולזה הגדרנו שהתנועה יתואר בין כח אל הפעל׳ ואולם כאשר
יונח שהדבר הזה אינו נמצא לתנועה לזה שהמשתנה הדבר המתהפך על
הדבר ההוא שנתהפך בשתי הצורות. ולפי שהדבר הזה כבר יצדק בו בשנוי
יתחייב בו׳ שיהיה בתנועה ויסתלק בו׳ אל השנוי הזה וזה השנוי הגמור
בו׳ בשווה וזה לבלתי הגבלת. ולזה היה הדבר המתחיל לפי מה שיחוס לו
הדבר ההוא אשר אחר והוא שלמות התנועה במה הוא התנועה׳ וכבר
התבאר שלמות זאת שאינו בכח גמור אבל לא פעל ושלמות הכח׳ וכבר
התבאר הוא התנועה זאת שאין לא פעל ושלמות גמור׳ ואיך שיהיה הדבר
ההגדרה גמורה שכל התנועה שנוי ויציאה מן הכח אל הפעל׳

הפרק השני בבאור ההגדרה השניה להורות שהתנועה יותר שלמות ויותר במקרה ויותר בגשם ומה בחלק

ואולם אמר שהשלמות ההוא בגשם המתנועע אל המקום ואולם אמר במקרה
כמו שיאמר בשחרות שהוא בגשם שמתנועע המתנועע אל המקום ואולם
אמר בגשם שבתנועה הנה אל המתנועע במה שהוא מתנועע על זה ואולם אמר
בחלק שבתנועה המספר בספינה כי באמר התנועה בספינה נאמר שהדבר
התנועה המספר גם כן וכל המחובר יתנועע בכללו יותר שחלקו כבר
התנועה׳ הנה הראשון במקרה וזה שהתנועה לא בעצמות׳ וזה לא
שתוארהו ענינים אחרים גם כן בגשמות ויבחן בזה הצורות בתנועת הגשם
ממקום אל מקום או המקרה שהוא התנועה לדבר שאין המקרה שיתנועע
שבתנועה לא שיתנועע במקרה כמו שיתנועע השחרות אשר בגשם בתנועת
הגשם וגם השחרות שהתנועה היא או מקרה בתנועה הדבן לחומר
וגם אשר בחלק השחרות היא או עצמית והתנועה אשר בין המקרית
ואשר בחלק שהמקרית היא שהתנועה התנועה אשר במקרה לדבר שאין
המקרה שיתנועע ואשר בחלק הוא שהתנועה התנועה אשר בחלק לדבר
שהמקרה שיתנועע׳ אבל מה שצריך להעיר עליו אמרו במשל

התנועה אשר בשלמות בתנועת הגשם המתנועע אל המקום ולפי שהתנועות
הגלגל לא יעתק גשם הגלגל ממקום אל מקום לזה אלא יאמר במקום
בכללו ואולם יעתקו חלקיו הנה לא יהיה התנועה עצמית לכללו כי אם
לחלקיו וזה חלוף מה שיראה כי התנועה לגלגל היא גם כן עצמית מקומית
לפי דעת ארסטו וגם עצמית לפי מה שיראה לנו וזה שלמות שנתתן
שזה שהתנועה עצמית בגשמים בכלל והם הגשמים הפשוטים אשר תחת
הגלגל היסודיים בעלי כובד וקלות והמתנועעים תנועה ישרה הנה גשם
הגלגל בכללו אינו מתואר בכובד וקלות התנועה העצמית לסבובית
ולזה תהיה התנועה הסבובית לגלגל עצמיות וגם הוא אלא יעתק
הגלגל ממקום אל מקום בכללו בחלוף מה שיראה מדברי הרב ואם אמרו
במשל אשר במקרה כשחרות אשר בגשם אשר הוא בעל מה והוא שתתק
ממנו אל עגל כבר יתואר התנועה אשר במקרה גם במקרה אשר בכללות
הגשם וגם היותה בעל כי גם בכללות׳ ואולם אמרו במשל אשר הוא
בחלק בתנועת הדבן אל החומר זה במשל לבעל היותו הראשים אשר
היסודות התנועות עצמיות הפכיות בתנועת הדבן למטה והתנועות [illegible]
למעלה ושניהם מהפכי זה שהיסודות המתנועע לאחד מהם והוא [illegible]
כובד מוחלט והאש קלות מוחלט והמים והאויר כובד וקלות בערך
והדבר הזה לפי מה שיראה לא הכבד ולא הקל והוא שיש לאומר שיאמר
שאי אפשר מהיסודות כובד מה ולא שקם מתחלפים בבחינת [illegible] והאש
היא תנועה גם למעלה לבעבור האויר אשר יחוק גם למעלה כאשר יהיה
לגבן אשר הוא התור אשר בו נקב או שפופרת נחתך או נפח חי שיתנועע
אל למעלה לזה שמנגד ההפכות יתחלקו ובאמת זה יקרה אל האויר והמים
וכבר יראה זה לזה שכאשר תכבן ירד בהפרד האויר ובמלואם מהם
וגם היה שנפתח לשונו שיעשן שזה מתנן לחומש הקיר היך הגלגל
אבל אינו נחשב שיהיה זה לסבב היסוד ואולם איך שיהיה התנועה הדבן

לתנועה מן על כל פנים ותהיה החזרה בזו שבנו בגודל · ודי בזה בבאור זה ·

הפרק הז׳ בבאור ההקדמה השביעית האומרת שכל משתנה
מתחלק ולזה כל מתנועע מתחלק והוא גשם בהכרח
וכל מה שלא יתחלק לא יתנועע ולא יהיה גשם כלל · הנה ההקדמה הזאת
כוללת חמשה הקדמות האחת שכל משתנה מתחלק השנית שכל מתנועע
מתחלק השלישית שכל מתנועע הוא גשם בהכרח הרביעית שכל מה
שלא יתחלק לא יתנועע החמישית שכל מה שלא יתחלק אינו גשם · ואמנם
הרביעית והחמישית הם מתבארות בעצמם כי הרביעית מבוארת מהפך
הסותר מהשנית וזה שבבאור ההקדמה שכל מתנועע מתחלק והיא ההקדמה
השנית יתחייב מהפך הסותר שכל מה שלא יתחלק לא יתנועע והיא הרביעית
וגם החמישית מבוארת מאשר הגשם וגדרו מהתחלת הרוחק ואמנם
ההקדמות הנשארות צריכות באור · והוא שכבר נתבאר בו׳ מהשמע לפי שמחשבתו יחד
בו׳ מהספר בשני ראשונה לפי שהמשתנה ישתנה מאיזה דבר אל דבר
שהשתנה והשתנה בחלק שהוא בו׳ בחלק שהשתנה הוא עם בלתי
המשתנה עדיין ואולם בחלק שהוא עם בלתי ההשתנה ולזה בהכרח לחייב כלו
בחלק שהשתנה וכלו בחלק שהוא יחד יחויב לו׳ שיהיה מקצתו בחלק שהשתנה
ומקצתו בחלק שהוא וזה שזה דבר הוא מתחלק בהכרח · ולפי שבבאור
הזה לא יבטל מה שהשתנה בזמן גם ההשתנה בזולת זמן כבלות השגויים
והתמונות לא יבא עליו זה והיה בבאור זה מה׳ היה שהספר ירצה שכל
משתנה בזמן והשתנה בזולת זמן הוא בהוה לבד וכל זה בזמן ולא יחשב
לחייבו ומה שבו נפסק משתנה בגבול · ואולם המספרים קבל
ההשתנות משתנה בזולת זמן עם שהוא שהשתנה בזולת זמן הוא מושך
לשתנה בזמן הוה בבאור כלו כלל · ואולם כשנבאר בו׳ שצריך שם שיבטל
בו׳ השתנות משתנה בזולת זמן והוא משתנה ותשלם אל התנועות כחול
בעת בחומר פירש השתנה בזה כמו שיתבאר ובזה שיתחייבו שם

שלא יהיה בזמן בהכרח · ואולם בו׳ מהספר הקודם עד כי לזה שהגבליות
השגויים אינם שגויים בהחלט כי הם לא יהיו נשאר להשתנו בזולת השתנה ברוחק
והוא השתנה שלא כל סוג השגוי · ולא נדע מה היה לנדבר בזה שפירש
המשתנה בזה כי הוא מבואר שהשגויים נשאר בזה לפי שלבלות שגויים בזולת
זמן וזה שהחומר מקבלם בהעדר הצורה הם לבד בזולת זמן והיה שיהיה
הנה יהיה שיהיה לקחו כמו רעה בו מהספר ולזה חייב שנאמר כל משתנה מתחלק
שכל מתנועע מתחלק וזה לפי שהתנועה יבטל כל מין השגויים
ויהיו שבאור ההקדמה השנית ולזה נראה שבו ההקדמות הנשארות ·
ואולם השלישית והיא שכל מתנועע גשם הנה מבוארת מאשר וזה שגם
בקח התנועה בטבע כמו שפירש הרב שהוא התנועה בגבה הנה למה
שהגבה ייחד המקום והמקום הוא המיוחד לגשם הוא מבואר שהמתנועע
גשם וגם בקח התנועה כוללת כל מיני השגוי לפי כלם צריכים אל נושא
נושאי הוא מבואר בהם שהמשתנה גשם ונמצאו בו׳ שלו בב׳ ההקדמות
הנשארות שלא נצטרך שיתחייב נאמרו כל מתנועע המתנועע בעצם וזה
שמתנועע בזולת נשאר יתנועע במקרה לא יתחלק כי בנקודה שהוא בגבלית הקו
כבר בתנועה נתנועע הקו שהוא בגבלית לו והקו בתנועה הגשם
והגשם והנקודה לא בחלקו והיא גם גשם אבל תנועה במתנועע שעצם
ובבאור ב׳ ההקדמות השביעית בכללה ההקדמות כלם ·

הפרק הח׳ בבאור ההקדמה השמינית האומרת שכל מה שיתנועע
במקרה ינוח בהכרח אחר שאין תנועתו בעצמותו
ולזה לא יתנועע ההוא התנועה המקרית תמיד · יסוד ההקדמה הזאת
לפי מה שיראה מה שהניח הרב בשמיני מהשמע · שמה שיהיה
במקרה אפשר בו שימצא ושלא ימצא והאפשר אין היה בו שלא יצא אל
הפועל בזמן בלתי בעל תכלית ולזה כבר יחויב שהמתנועע במקרה שינוח בהכרח

הפרק הט׳ בבאור ההקדמה התשיעית האומרת כי כל גשם

שיהיה נפש האדם יודעת שיתבוננו בה דבר נעלה · ההקדמה הזאת
מבוארת בעצמה כי האדם צריך שיודע בה שיהיה יודע הפועל · וגם
היודע על דרך ההבדלה בלתי נבחר שהנה יודע האויר שיעלה אל שטחו
להגיע המקום הזה אל האויר כבר ידענו והוא לא ישיגהו ולזה היה
נראה נפש שיודע נפש יותר שיודעו לא נצרך אל ראיה · והנה
הנה על זה הדרך שנעלם באופן שהאנשים המתבוננים שיודע דבר אל
בהשתכלו בלתי ולא ישיגהו והנה השיגו בזה בנפש הנפש · ואחר כי
לא יודע שיודע שהשכל הוא שישיגהו מעצמו וזה האדם יודע נער
יקנה מהם · הנה שנים מהם שהם ישתכלו הנה יהיה זה בשיעור
ומהם נשארים ישיגו המושג וישתכלו לא צריך מצטרך לו בדרך החיים ·
פרק כ׳ בבאור ההקדמה העשירית האומרת כי כל מה שיודע שהוא
עצם יחלק אל שני חלקים לא שיהיה עצמיותו בעצם
המקרים וגם שיהיה עצמותו הנפש בן בצורת הטבעית ושהם כן בעצם ·
כבר זה מן הקדמות מה שיהיה שהנפש אין בו היותה כלל בלתי נפרד
בעצמו ונפרד וגם זה שהנפש בן בצורה המקרים ושמהם בלתי עצמיים
והנה נראה ומה שהם יהיו על דבר הספר הזאת בשורתו אין
המושג בכל נפש יודע הדברים עצמיים לו וגם החומר והצורה · וזה
שהנפש נמצא בגשמיים נשאר במקום קיים נפרדים · ולפי שהדבר הנפרד
לא יקבל הדבר הזה יצטרך לגשם כולו יקבל זה שהם והוא החומר
הגוף כולו והוא מבואר כי הוא עצמי לגוף כי הוא כולו ולפי שהמקבל
הוא דבר זולת המקובל הנה יחויב שיהיו בו שני דברים ולפי שהמקבל
בו יותר שהדבר הוא והמקבל וכן נבואם הוא מבואר שהוא עצמי
לגוף ולפי שהכוונה לו בזה · שיהיה בעצמו בכלל שהם קיים בכלל
לא כנים הויה ולא שכר הוא מבואר שקיים הדבר ועצמותו · אם
כבר המקובל והוא הצורה הטבעית והאלה המקרים נשאר אין החלק

והם בכל נפש הוא מבואר שעצמותם בנפש כמו כל החומר והצורה הגשמית
שהם יהיה לגוף קיים ועצמותם בעצמם הן עצמיים ולפי שכל אחד מהם
לו כל בצורה והמקרה אין לו מציאות בעצמו ושניהם צריכים אל הנושא
כמו שהקדמנו שהם בנפש כח ויותר שמציאותם כח בנפש · וצריך שנבאר
נראה שעצמות הנפש בצורה הטבעית שהוא לגוף הנפש שהוא כולל החומר
והצורה הגשמית כאחד אל הצורה הטבעית המיוחדת כאחד החומר אל
הצורה בכלל שקיומו ועצמותו בה · פרק י״א בבאור ההקדמה
הי״א האומרת כי קצת הדברים נשאר עצמותם
בנפש יחלקו בחלוק הנפש ויהיו נחלקים במקרה כמותם ונשאר כמו
המתפשטות בכל הנפש וכן קצת המציאות לנפש לא יחלקו בשום פנים
כנפש והשכל · הנה חלוקת הדברים נשאר עצמותם בנפש יחלקו בחלוק
הנפש והמציאות לנפש מבוארת בעצמה לפי שהמקרים נשאר עצמותם
בנפש והם יחלקו במקרה בחלוק הנפש כמותו והשיעור והם אלו
יחלקו בעצמה ויהיו יותר כמותה וחלוקה יותר מעורב וכן המציאות
עצם והם שיחלקו בחלוק הנפש כמו כל נשאר הוא הדבר המקבל החלוקה
לפי שצורה הגשמית שהוא הכוח החלקים לא יקבל החלוקה אין חלק
החלק שיקבל החלק · והנה צריך לבאר שהנה נפש והשכל כי הוא יחלק שהם
בן בגוף ולזה אין המתפשטות בכל הגוף לא יחלקו בחלוק הנפש ועוד
יתבאר זה לפתוח בזה כי נפשו יהיה בחלוק זה שהשכל הנמצא בנשאר
בגוף הקשר מבואר לו הקשר עוב ולזה לא ישיגהו במקרה נשאר ישיגהו
הגוף ולזה יהיה שהשכל המקבל הוא מושג לשכל ולא ישיגהו במקרה
והמקרה מושג זה נפשו ולזה יהיה הנשכל משיגהו יותר נפשו והנה
יהיה השכל הנשכל הוא כח בגוף וישיגהו במקרה בכוונת השכל ולזה
יותר יתוסף על אין השכל הוא מושג כי לזה שישיגהו במקרה יצטרך
לגוף בכחה כמו שבאר בהקדמות המשותפות ויהיה הנאו בכל הבריאות

אחר שירחק מהלכו ולכן אחר כי חשבנו זה ונצא המבדל שהוא שירחק ממנו
שסבב נפרק הראשון מהלכו הנה אספרו בזורח · פרק יב׳
בבאור ההקדמה ד״ב הזורח שלפני אותו אחיפש
בנשם ובן בעל הכנף להיות ונשם בעל הכנף · הנה ונשעו בזה ההקדמה
הזאת בגמירי אחשוע ופרר הזורח כן כל נשם נס שירחק בעל הכנף
נו גלגי בעל הכנף · וגלחשוות נשם גלגי בעל הכנף נחשע שהו
שהקבר ברוב שקדם שנר נס כן שימוק הם בנשם בעל הכנף ונה
חשגוות הם גלגי בעל הכנף בו ירוק שזוג נחשע אחר השחין הקדמה
אחר חבורת בעשוק וזוג שבנחות החכמים וכם בעשוים המהלכים
בהלך הבשוים ושכל אך שמק ונשם יותר גדול ירוק הם השענו יותר
גדול כנשר שוק מהלב הגדול המבן יותר גדול השעב המהלך הקטן אחשוע
והנשר השעב זק פרר הקטן כן נס ייחשג הם בגב׳ נשם בק׳ יתחייב אחר
חשנו הברים נס שישע החכושע אך בשעם נו שירחק הם גלגי בעל הכנף
והם בעל הכנף שוים בשנוב ושעם חשברי הגדול ירוק שירחק יתחייב
זה כפי אך שנוחר שנח ונשם נשר בו הם גלגי בעל הכנף · ישנו
החכושע אך בחין אך הנה כבר נתפשר בחשע בב׳ שישע החכושע
והוא לאך שעליהן להשחו בשער שישעבו החשע בב׳ ואין ספק שיצטרך
בגשעבו כל זמן יותר גדול החשוע הגלגי בעל הכנף והנה לו יאולצ
החשע הגלגי בעל הכנף נס שישעבו בשעם נו בחין ונס ישעבו בחין
ירוק בהסה חלק ידוע המחין יותר גדול והוא ידוע שנפשר לנו שנסח
הקנשם הגלגי בעל הכנף חלק ירוק יחסו כל הבעל הכנף תחת יחס
החין הקטן כל החין הגדול ויחייב גב׳ חלק הגלגי בעל הכנף שזוג בגל
הכנף בהסה שוב בשעב כל זה הגלגי בעל הכנף הקבור נס כן חייב
ההסקות הנמשך לקורא והוא שנס הם גלגי בעל הכנף לנשם בעל הכנף
יתחייב אחר חשנו הברים נס שישע החשע הגלגי בעל הכנף החכושע אך

נשרק ונס שירבו הם גלגי בעל הכנף והם בעל הכנף שוים בחשבון ·
פרק יג׳ בבאור ההקדמה הזורח שני נפשר שירחק יותר חורש השכוי
המקבק כלל נפושע והנעבק לבד והמשנסף אחשע ·
ואחש הכונב בהקדמה הזאת דיג שני נפשר סוחי השכוי כל בשנו הושו
החקבולים שירחק הכוכב המוחק וזה שכבר קדם שהשכוי באורבעם
המגרות וכם סובים המהלכים והנה בשנו סובים הדר בכם אשגור
שאין שם הכונב אחר המוחק כשו נאמר הושכה המלשן כל תשחרות
והחכושע המגמה כל גבה וכל בשוב אחר בשגבון כשו נאמר בשך המלשן
כל השחרות והמשחרות כל הלעם גב׳ וגכן שכוי המוחק והוא אך שחשב
בגמרו שבר אחשו השכוים אין לנוחר שיותר בזמן לאחר אין השכוי
שני נפשר שירחק המוחק וזה שהשכוי אחרכן בזמן ואחרכן בזולת זמן
והשכוי נשר בחין זוג בהסה המוחקן למוף החין המוחק ונס לו זוג
החין אחובר אשעמף כלל שהכונב בוף זוג בשנו אחשו השכוי המקבולים
נו שלם בגמרו המוחק השיר שבחי והנה ההקדמה הזאת בחק
גרסנו בשירה כי לאוף שהכושע הקרן בשם אך שגלנו הכושע כי
ונחכן שגחר בהכושע המשחרות כל הלעב והמלשן והכושע חלק אחד
חותב שגלנו חייב שירחק הם בחק שגלנו ונס לו זוג השלחות האחרב
בהם ולו זוג אך שגלנו גבור והוא הכושע המקבולים הכושע אחד
והוא הדבר ישחר שהלם יחד כלל שהשען בן השען בהויף וזה שהכושע
יגשר בשנם מגשר נבקוק הם וירכושע אחר כן כל התפשר ואחש בן הזויק
והתפשר לחשני כלל ישויר בן שירקוק ויתפשר יחד · ואולם בכושע
הרעבק גב׳ הדבר בן אשגור לאוף שהכושע הרעבק נס שהביק ישרוק נו
שסשק נו המוחבק משעקם והנה בכושע ישרוק אחד אשגור שיתחייב
בין כל שני כושעות התבוות מנוחה ונס לו זוג המכושע כל המושלם וכל
המושב יחד ועוד שהלחשע בגל גדל נבר יחשג בשני שבדין נס בהם

ואם נחשב כי אין התנועה מן התנועה בהרכבות לא ימצא בו נקודה
או קו בפעל לפי שהקו אינו מחובר מנקודות ולא השטח מקוים ובאשר
עשה רשם מן נקודה או קו בפעל ואם היה רושם נעתק או קו בפעל שהוא
התנועה בהרכבות היה מחויב שיהיה גם הזמן יעמוד בעתות. וזה
שהוא מבואר שאינו התנועה אל העתים והיות התנועה מן העתים
מה שאין התנועות מתחלפות ואם היה הנקודה או קו בפעל היה מחויב שיהיו
שני ניצוצות הנקודות בפעל ושיהיה הזמן מחובר מעתות. ובאשר הקבלה
זה בזו יאמר שלא יתחייב בזו יאמר התנועה מאשר והפכו. ואשר שלא
נחלקו וזה שכאשר נחלקו יתחייב כבר יתנועע אל המעלה ואל המטה
בהרכבות ויתחייב מזה דבוקים נקודות ולזה שלא מבואר שהרכבות
אינן נפסדות ולא בתנועה בעתם ובשמש מאחר שאחד שהתנועה. ואחר
שאינו נחלק ואחד להפך בן ההרכבות והעתיות. פרק יד
בבאור הנקודה הזאת שהתנועה הנעתק יותר קודמת
שהתנועה והמנוחה יהיו בטבע כי ההויה והנפסד יהיו לא התנועות
והמנוחות יהיו לו ויחס התנועה מן המנוחה ואין ההויה ולא חסרון
גם לא שיהיו להם הויה והפסד. הנה הנקודה הזאת בארה ורמזו בתחלת
ושין בה הנקודה בטבע ובזמן. והוסיף בבאור שהתנועה הסבובית
קודמת לשאר התנועות לפי שהיא יותר אל הפך ולא ישיגם שנוי
והתנועה בה אין לה מה שלא תשכון לכל שאין רואה אל התחלת הבאור.
פרק טו בבאור הנקודה הזאת כי הזמן יותר נמשך לתנועה
והנה עניין לא ימצא אחד מאתם מבלתי האחר לא ימצא
תנועה כי אם בזמן ולא יושכל זמן בלא שם תנועה ולא היה שלא נמצא בו
תנועה אינו נופל תחת הזמן. הנקודה הזאת סוללת הדבר הקודמת.
ואחר היות הזמן יותר והשעה היא רוב לתנועה באותן שלא ימצא אחד
מהם מבלתי האחר והשמינית שלא יושכל זמן בלא שם תנועה והתנועה

שהוא שלא ימצא בו תנועה אינו נופל תחת הזמן. והנה יתבאר בבאור זה
הזמן ומהותו וגדרו. וגם היה שהקדים לפי כי הקדמונים חלקו כי אין ערך
לחכמים נבוכים ... והמספר. הנה נראה שהוא מספר הקודם והמתאחר
בתנועה. וזה שאין ספק כשנחשוב אל עניין והיות בלתי עומד כלל והנה
שיהיה עומד בעצמו כמו הדברים שלא נשערם אל עניין. וזה שהזמן
יחלק אל עבר ועתיד כי ההוה אינו עתה והוא בלתי נמצא והנה זמן והעבר
כבר נפסד והעתיד אינו עדין. ולזה הוא נשערם אל עניין מתנועה בעצמו
והוא הנקודה המשותפת אשר הראשונה ולפי שמצאנו בכל שהוא נשער
התנועה המהירה והמנוחה בזמן וזה שהתנועה המהירה היא אשר תנועה
התנועות בם שהיא יותר בזמן יותר קצר מהמאוחרת. הנה הקבלה
שהזמן אינו תנועה כי לא ילקח הזמן בגדר עצמו. ולהיות המהירות
והאיחור בתנועה יותר דבק בה ובלתי נפרד ממנה והיה שנשער אותם
בזמן ובגדרם שהוא יותר דבק לתנועה. והוא הנקודה השנית. ובאשר
היה זה כן יהיה הזמן מספר לעולם התנועה אחר שלקחה גם בבחינת
המהירות והאיחור לא בבחינת הקודם והמאוחר ממנה כבר יראה כי הזמן
בגדרו שהוא מספר הקודם והמתאחר. ולפי שלקחה התנועה בגדרו
ובבאור הנקודה השלישית והיא שלא יושכל הזמן בלא שם תנועה. ואחר
הנקודה הרביעית שהיא שלא יהיה בו תנועה אינו נופל תחת
הזמן כי אינו מבואר מעצמו שכבר אמר אין הנופל תחת הזמן והוא הדבר
שיבללהו הזמן ויעריך עליו מספר כמותו ולזה אין הדברים הנצחיים
אינם נופלים תחת הזמן שהם לא יבללם הזמן ולא יעריך עליהם וגם
היה שאין נופלים תחת הזמן הוא בנקודה וגם יאמר אין הם מתנועעים
כי לפי שהתנועה אשר יבללה הזמן שתמשך חלק ממנה. אבל אין
המתנועעים נופלים תחת הזמן בנקודה אשר יתנועעו ויהיו הגבולים
להיותם בלתי מתנועעים אינם נופלים תחת הזמן לא בעצמם ולא במקרה.

פרק י"ו בבאור ההקדמה האומרת כי כל מה שאינו גשם לא יושכל בו
מנין אלא אם יהיה כח בגשם ויתמנו אישי הכחות ההם בהתמנות
החמרים שלהם או נושאיהם ובעבור זה הנפרדים והנבדלים אשר אינם
גשם ולא כח בגשם לא יושכל בהם מנין כלל אלא בהיותם עלות ועלולים ·
הנה לבאור זאת ראוי לדעת כי שני המקבלים במספר הוא אחד במספר
הוא מבואר שלא יושכל בו מספר אלא בחלוף המקום או הזמן או המקרה
המיוחדים לנושאים בו ובהיות מה שאינו גשם ולא כח בגשם נבדל וזה
בלתי נופל תחת הזמן שהוא מקרה ובלתי מוגבל במקום ולא יתחלף לו
מקרה מהמקרים הנה זה מבואר שלא יושכל בנבדלים מנין אלא בחלוף
המעלה בהם והוא בהיותם עלות ועלולים · פרק י"ז בבאור ההקדמה
האומרת שכל מתנועע לו מניע בהכרח אם חוץ ממנו
כאבן שיניעה היד או יהיה מניעו בו כגשם החי כי הוא מחובר ממניע
ומתנועע ולזה כשימות ונעדר ממנו המניע והוא הנפש ישאר המתנועע
והוא הגשם במקום שהוא שוכן אלא שהוא לא יתנועע התנועה ההיא ולזה
שהיה המניע והמתנועע במתנועע אחד נראה כאלו אחד מהם שהוא
המתנועע בלבד מניע וכל מתנועע יהיה מניעו בו הנה זה אשר יקרא
המתנועע מעצמו שכן שהגוף המניע לגוף שמתנועע מאתו בשלמות
נראה כאלו · ויסוד ההקדמה הזאת לבאר שכל מתנועע יש לו מניע
והנה לפי שהמתנועע גם שיתנועע בעצמו במקום הנה אל המניע
וגם בכח בתנועה הנה אל מניע וגם בהיות בתנועה לבעלי חיים
הנה המתנועע בכח ובהיות ההוא גם יתנועע שהמניע בגם זולת
המתנועע ואולם המתנועע בעצם לבד שמתנועע המתנועעים
בטבע המקבלים כבד וקל שמתנועעים למטה והקלים למעלה אל
מעלה הוא יתחייב שאין התנועה לו בזה שהוא גשם בעצם שאם היה כן
לא היו מתנועעים בעצם המקבלים ולא שהתנועה המיוחדת לכל אחד

בזה שהוא אל הגשם ולהיותם שנים ומורכבים בשניות הנה זה ברור
כל אחד מהמיוחדות אל המניע והמתנועע החי בהתנועע הכח אשר עם הגשם
והוא המקרה עמו · ולזה היה עמו כל אחד אל המתנועע · פרק י"ח
בבאור ההקדמה האומרת שכל מה שיצא מן הכח אל הפועל
מוציאו זולתו והוא חוץ ממנו בהכרח כי לו היה מוציאו בו ולא יהיה שם
מונע לא נמצא בכח עת אחד אבל היה בפועל תמיד וגם היה מוציאו בו והיה
לו מונע והוסר אין ספק שמסיר המונע הוא אשר הוציאו הכח אל הפועל
ותבין ההקדמה הזאת מאוד והבן זה · ההקדמה הזאת צריך להקדים בתחלה
וזה כי מה שיאמר עליו שהוא בכח דבר הנה יהיה גם בפועל וגם בהתפעל
גם שיהיה בעצם וגם במקרים ויהיה שנשאר בחיות ויתאר אין ספק שהוציא
הכח כמו זולתו לזה שהוא יתבאר שהדבר לא יהיה בכחו ולא יתאר
עצמו ויהיה במקרים שהוא בכח ומניע ואשר המוציאו הנה לבעליהם
אל הפועל אין ספק שהכח אשר בנושא יתפעלו ויוציאם מן הכח אל הפועל
ואולם בהיותו בפועל ואף שנאמר שהוא פועל לדבר בכח אין ספק שהכח
גם שיהיה בו או חוץ ממנו וגם אם חוץ ממנו הנה מוציאו זולתו וגם אם
בו הנה לא היה שהכח בו לפועל גם לא יהיה לו מונע ולא יתאר בו כלל הנה
יהיה בפועל תמיד ולזה גם לא יהיה בפועל תמיד הוא שיהיה לו מונע ולזה
מסיר המונע הוא המוציא · והנה צריך שיתבונן בזה ההקדמה כי היא בכל
שהוא בכח כך הנה יתחייב שיהיה במתפעל בכח ויהיה בפועל גם יהיה
הכח בו לפועל ויש לו מונע אשר המקבל הנה גם היה שהמסיר המונע
הוא המוציא מן הכח אל הפועל אבל לא יחויב שיהיה בפועל ולזה מה שנאמר
במקום הזה ותבין ההקדמה הזאת מאוד והבן זה · פרק י"ט
בבאור ההקדמה האומרת שכל אשר למציאותו סבה
הוא אפשר המציאות בבחינת עצמותו כי אם נמצאו סבותיו נמצא וגם לא
נמצאו או נעדרו או השתנה יחסם המחייב למציאותו לא ימצא · והוא

ומציאות עצמה כי זה שמציאותו בסבה גם שיהיה מחויב בבחינת עצמו
זו שהוא לו נאמר כי עדיין נחלקה בין חייב ונאמר מחויב לעצמותו
כי זה שהוא מחויב לעצמותו לא יצויר העדרו בהעדר זולתו וזה
שמציאותו בסבה הנה העדרו יחויב בהעדר סבתו ונאמר גם כן שהוא
לעצמותו כי זה שהוא מחויב למציאותו אי אפשר שיהיה למציאותו סבה
ויחויב בכ' שיהיה אפשר בבחינת סבתו ר"ל שמציאותו בלתי חייב או בלתי
שלם ואפשר שיהיה ויצויר העדרו בהעדר סבתו׃ פרק כ'׃

בביאור ההקדמה הכ' האומרת שכל מחויב המציאות
בבחינת עצמותו הנה אין סבה למציאותו באופן מן האופנים ולא בענין
מן הענינים׃ וההקדמה הזאת נלוית מאת משלפניה מהלך הפוך והפך
זה שאמר שמציאותו בסבה נאמר מחויב למציאות יחויב בהכרח שמחויב
המציאות אין למציאותו סבה והפלא איך לא חבר עם זאת׃ פרק כ"א׃

נ"א והפלא חבר הקלנו התבריזי ונרבוני המורה יורה בדרך המופת החשוב׃

בביאור ההקדמה הכא' האומרת שכל מורכב משני ענינים
הנה ההרכבה ההיא סבת מציאותו על מה שהוא עליו בהכרח ואינו
מחויב המציאות לעצמותו כי מציאותו במציאות חלקיו והרכבתם׃
הנה לפי שחלקי הדבר זולת כללו והדבר בכללו הוא המורכב הנה גם כן
המורכב למציאותו סבה והדבר אשר לו סבה למציאותו סבה אינו
מחויב המציאות׃ פרק כ"ב׃ בביאור ההקדמה הכב' האומרת שכל גשם
הוא מורכב משני ענינים בהכרח וישיגוהו מקרים בהכרח
ואולם שני הענינים המעמידים אותו הם חמרו וצורתו ואולם המקרים המשיגים
אותו הכמות והתמונה והמצב׃ הנה לפי שמציאות הגשם הוא לקבל והתפשט
חייב שמציאות החמר ולהיות החמר בעצמו ושלא יהיה לו צורה לפי שגם
אם לא צורה יהיה הגשם הצורה הגשמית ולא גשם נשאר שיחויב ושהצורה
נושא בפועל והוא לא צורה׃ והנה גם כן שהדברים המעמידים אותו
הם החמר והצורה ולהיות המקרים ישיגוהו כי כל גשם ויש לו מקבלים

גל

כל המונח והמקום בלתי מתפרדים הנה אשר הם בלתי מתפרדים הם החמר
שלא יצויר הגשם זולתו והצורה אשר בהכרח הגיע שלא יפרד ממנו הגשם
לפי שהוא מושם בתמונה שהיא אשר ישלם בה זה הגשם והמצב שהוא יחס
חלקיו קצתם אל קצת ואל הגשמים אשר יחוץ והנה נתבאר שהגשם שהם
בלתי מתפרדים מהגשם והוא אשר רצינו לבאר וישיגוהו מקרים בהכרח
ופירש המחבר הכמות והתמונה והמצב׃ פרק כ"ג׃ בביאור ההקדמה הכג'
האומרת שכל מה שהוא בכח ובעצמותו אפשרות מה
הנה אפשר בעת מה שלא ימצא בפועל׃ וההקדמה הזאת נראית בה

Eltebrezi et Narbonensis inter= Erelet.

ומפרשים כמו התבריזי והנרבוני ולא עלה בידם וזה שהפירוש בלשון
יורה שאין כוונתו מתפשט וזה שיהיה שהוא בכח דבר לו בעצמותו אפשרות
הוא לדבר ההוא וגם כן כאשר ולו בעצמותו אפשרות הוא בכל והנה גם כי
כאשרו בכח ואפשר בעת מה שלא ימצא בפועל אין ענין לו וזה שהאפשר לו
אפשרות מה אין ענין לו יותר מחוברתו ואפשר שימצא בפועל ואפשר שלא ימצא
ולזה היה המפרש הוא שהמפרש היה מאמרו כאשרו בכח ואפשר בעת
ולו בעצמותו אפשרות מה שהוא זה הכח הוא לו אפשרות שימצא ושלא
ימצא וגם לא יורה כן מאמרו ואפשרות מה שגם היה הכוונה על מציאותו
לא ירצה באמרו מה כן הנה הכ' הכוונה כמו ימצא בפועל ולזה יהיה
כאשרו בכח ואפשר בעת מה שלא ימצא בפועל בלתי מתיחס כלל׃ והוא
שירצה לבן בביאור זאת ההקדמה הוא כי ההקדמה היא כפי מה שאומר׃
כל מה שהוא בכח דבר ואפשרות ההוא הוא בעצמותו וזה שהאפשר הוא בכח
דבר ממנו שהאפשרות בעצמותו כאשר המראה שהשחור ואפשר בעצמותו
שיתלבן וישוב לבן והאפשר שיהיה האפשרות בגלל דבר חוץ ממנו כאשר
המראה שאפשר בגוף שיתחמם בגלל שיהיה מקבל גשם לו ולזה בזה
שכאשר יהיה האפשרות בעצמותו בכח ואפשר בעת מה שלא ימצא בפועל
ר"ל שיהיה נעדר וזה שיהיה האפשרות בעצמותו בלתי צריך לדבר חוץ

יחייב היותו בחומר מקבל בטבע ולכן נמצא שיהיה עבר בעצם זה ט
החומר המשתנה הוא סבת ההעדר בעצם · והנה יספיק הפירוש הזה
במה שהעתקנו בו הנה במהות ההקדמות בפרק ראשון מהחלק השני והמאמר ·

פרק כד׳ בבאור ההקדמה הכ״ד האומרת שכל מה שהוא בכח דבר אחד
הוא בעל חומר בהכרח כי האפשרות הוא בחומר תמיד ·

ההקדמה הזאת מבוארת בעצמה עם מה שקדם וזה שמה שהוא בכח דבר
אחר יתחייב שיהיה נושא לכח ויאמר עם הנמצא וגם לא היה הוא דבר אחר
והנה שזה דרכו הוא החומר שכבר יובן בכח להיות דבר אחר ולזה
יתבאר שהאפשרות הוא בחומר תמיד · ואולם צריך שתבאר כי לזה
שהאפשרות גם שיאמר בנושא הרחוק כלו נאמר שהחומר [illegible] נמצא
שיהיה זעבר וגם שיאמר בנושא העבר כמו נאמר [illegible] שיחול
בחומר ונחשב זה הכונה בזה והאפשרות אשר בנושא ·

פרק כה׳ בבאור ההקדמה הכ״ה האומרת שהתחלות העצם המורכב

האישי החומר והצורה ואי אפשר מבלתי פועל הכו׳ מניע הנושא
עד הכין לקבל הצורה והוא המניע הקרוב המכין לחומר איש זה וחייב
מזה העיון בתנועה ובמניע ובמתנועע ובכל הנאמר בכל זה מה שיחייב
לעניין ונשם דברי הפילוסוף כי החומר לא יניע עצמו וזהו דין ההקדמות
הגדולות המביאות לחקור ולמציאות הראשון · וההקדמה הזאת מבוארת
בעצמה כי להיות החומר והצורה בלתי נמצאים כל אחד בעצמו לבדו ונמצאים
[illegible] שכבר יהיה ויתחבר ולא יהיה זה דבר מהראשון הוא מתחבר שני נפרד
בזולת נושא נמצא לעולם יפשוט צורה וילבש צורה ולכן אין התחלה [illegible]
העצם המורכב החומר והצורה וגם [illegible] ההעדר [illegible] לא
במקרה ולא שיהיה שהוא צריך בהכרח אל מניע יכין החומר לקבל הצורה
המיוחדת הוא המניע שני נפרד בזולת פועל ולא שיהיה שיכין [illegible]
הדברי [illegible] בהתחלות ואולם [illegible] הראשון [illegible] שבחומר

XXIII 27

לא ישוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שהעיון [illegible] [illegible] על העיון [illegible] [illegible] ·

פרק כו׳ בבאור ההקדמה הכ״ו [illegible] [illegible] [illegible] הדרך [illegible]

ואין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אפיקורוס [illegible] [illegible]

Epicurus ·

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ·

פרק כז׳ בבאור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לפי שהוא יתחייב בחומר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וגם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וגם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יחויב
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואולם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] גם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

XXIIII 28

והנה נראה זה עוד על ידי [illegible] כל הזוגות [illegible]
המשולש [illegible] גם שני הזוגות כלן זוגות נפרדות וגם שני כלן [illegible]
זוגות נפרדות [illegible] המספר [illegible] אל המספר
ושאר שיהיו כלן זוגות נפרדות [illegible] והמספר [illegible] אחד [illegible] המספר
והמספר [illegible] כי המספר [illegible] שהמספרו [illegible] הזוגות
כלן [illegible] שהמספרו כלן [illegible] דבר [illegible]
[illegible] בנקודות [illegible] נפרדו [illegible]
[illegible] שיהיו כלן זוגות נפרדות [illegible]
[illegible] שיהיו כלן [illegible] זוגות נפרדות [illegible] הזוגות
זוגות נפרדות [illegible] אחד [illegible] זוג ואל המספר
[illegible]

הנה יתב' שהמספר בנקודות הוא המספר הב' שאין המשולש בן המשולש
[illegible] ומן המספר [illegible] בן [illegible]
[illegible] המשולש [illegible] המספר בנקודות [illegible]
[illegible] המשולש [illegible]
[illegible] כי המספר [illegible]
[illegible] בנקודות [illegible] שאין המשולש בן [illegible]
[illegible]
[illegible] שהמספר בנקודות
[illegible] אחר שהמספר שאין המשולש בן [illegible]
[illegible]
[illegible] שהמספר בנקודות [illegible]
[illegible]
[illegible] שהמספר בנקודות
[illegible]
[illegible] שהמספר בנקודות [illegible]
[illegible]
[illegible] פרק כב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שהמספר בנקודות [illegible]
פרק כג [illegible]

פרק ל׳ מופת הקוטר לכל מרובע כן. ונתחיל [illegible] עשרים יתרים
אין [illegible] כל המעלה ואין נתחבר [illegible] חשבון ולכן מה שתחבר
במקדים ה״ח ומשם [illegible] גם לרבועי רבועים גם לעשרן אחד מהם
כנגד [illegible] שהם [illegible] ומספר [illegible] כל המעלה ובן יותר
בחשבון [illegible] ואם לא [illegible] מה שתחבר במקדים [illegible] יתחייב
גם [illegible] כל [illegible] ירם ומשרים בו׳ הם שנים [illegible]
ומשרים בו [illegible] מה [illegible] במקדים [illegible] [illegible]
[illegible] מה שתחבר במקדים [illegible] ולכן [illegible] במרבה [illegible]
גם [illegible] אחד מה שתחבר במקדים [illegible] ויתבאר עוד חיוב [illegible]
שם כן [illegible] יתחייב [illegible] לכם [illegible] בן יותר
[illegible] בן [illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] יתחייב
[illegible] מה שתחבר במקדים [illegible]

פרק לא׳

נבאר [illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible] יחד
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]

ועוד

ועוד [illegible] אחד [illegible] מה
[illegible] במקדים [illegible] מה שתחבר במקדים [illegible]
[illegible] ועוד [illegible] אחד [illegible]
[illegible] כל אחד [illegible] מה שתחבר
במקדים [illegible] ועוד [illegible] אחד [illegible] יתחייב
[illegible] מה שתחבר במקדים [illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] מה שתחבר במקדים
[illegible] אחד [illegible]

פרק לב׳

נבאר [illegible] במקדים [illegible]
[illegible] כן
[illegible] כל [illegible]
[illegible] אחד
[illegible]
[illegible] יתחייב [illegible]
[illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible]

[illegible]

נבאר בן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי נבוכן לס פתגן חקים נכרן ונלו עד מורבו נגד יורשלם
לו קויו נס זה לבמין מוששב בקוף קך נשלם גו לבמו נגד
קוויר על כבשר עדין ולא יכנר ועוד שנם כוך שבנזכן
שמוושבו אי במשווף כפשעם רנא לו יושבו ושומרן רן
לשלם וכן ישבושבו בגוף נשם כדורי במקום כי קוותכים
כנם לו יושבו כפשעם נשרף לנשם יוונה נבקוף ונבל כנגד
הבדורי נבד ישבושבו בגבו ונבותי שיהוו נקרוו וזה יובנר
יונר · ונכונס קוופף כדמנו ישוון נקלקלה כוונת
שמושבו כנם נשם בנשם קון יונר יותר
בגלשם גלבד וזה שבך יונער לגוורים מרוב שנין כמושב
יושב בחקים יוונשטים נבליוכנו מחקים בגוף שכם בגבול
יוונר וגם כוך שנין כמושבף יושבו מהומר לבדו לגוף שנם לא
כיך לו מחקים לא ישרויר יוקים נשם נב מחקים כם לא כוו בגבולו
יוונר לא ישרידו יוקים וגם לא כוו שנים לגלוקוות בגבול
ולא שנם כוך שלא יכרין נבדרים כל שנין בנחר יומס לכמושב
כנם נשם בנשם קוב יכרין יוונב שמחקים בגלו חוזר ונעידו
קוקים נגד יונם כבר כן שוושב כנם נשם בנשם ולזה לא
יבקלה שמחקים יוופשטים יבנוכו גל יוקים וזה מבואר כנגד ·
וזהו שיחין דעבו בשנוה שמחקים בלוב קנשמים כנם
שווה בחין נבדל ויון יותל בו וכן מושבב על כדוש
וזה נגד מבאר שנין גבלות שניור דבר יוזו לשום לב שלו בגבול
ריוק נבדל וזוה מבנו בגורו · ודבר יותר שיושנוף ויותיב
לבי סברים לגוורים נגוונשב יושיג נשם בגבול
וזה שגוף יוויב שלא יקום חוץ לגבולו נשם וגם כן שם נשם כנם
כן שם יהלוי יגם כן שם יחלוי כי יהן נגדין זה זה נגד יוונשמו
לגבל מחקים נשריים וכנב מחקים נבדלים ענים נרקים כמשו

לגבל מחקי נשם ונידבן קוקים כמשו לגוף שיהם שמקום כמוב
לנשם כן יפשט נשום לנשם נגד ישרידו לנשם שוו שגבלו
מקוריו בגבול ולא כבשר שגדל נבדל ויוכו שוושבמשו נגבל
נגלו יוחוב ויוך לא נבר יונור בו נבולבו כאן וכן ויושוער בחלק
יוונכו ואו כבוף כל כשורי נוחן יוך קוויר ולא נבדלו נויר במקורו
שמור בו נבולו קטן יוך יושוער לחלק יוחנו ויותר שיהיה עליו
נגד יוונכבם גם כן בגבוה נבדל יותר שנשן יוון וכן יותר שנין
חוץ לגבולו נשם לפי סברם לגוורים מהושב יושגוף נשם
בגבול יש שם בגבוה פני ויותר שנבקר שגוף נבדל בגבוה לסכן
יוושוף גבל נבדל ולפי שגוף שושבו יושגוף כבלוף לו לגוף שגוף
ויחויב שיבלום כל נשם גו כל מקוו וכו נמשם שיבלום כל נשם כנם
כם יבלום כל מקוו וכן לבלתי נבלום יותער כב לפי סברם יושגוף
נבדל נבדל נגבל וזוך שיהם כבשר בגבוה יושגוף נבדל בגבול
נשם יותן כו נבדל · וזהו יותר שיוכו למקום בו כבר כעין כוושן ·
ונולם כוושף לגבריו נגד קטו יוופף כבמבוף וכן המבואר
שלא יבחויב יותר שיחשב וזה שמושבף מוך בגבול נבדל
יוובגבול כן יותר מפשוט שכשמנוקו גם לגבוך כמושם בו נבדל
כששר שנין כבלום לו כן בלבי מושב ולזה לא ימכן כן יוחד
נבדל ויוחר לפי שכל יותר גבלו יוקבל כששר נבדלו ולזה לא
נבדל ויוחר וגם כן בוסף יולכד שגוף בגבול וכן יובוגר בגבולו ·
ודבר יגוף זה כחום לא שגוף ויובוגר וישן כיון לגוויר
בגבולו שזה שנבו שמקום וכן יומושף יולכד שגוף בו
בגבול שם יוכן בגבל יולכד נוחר לגוגר בגבולו ועוד יובאר
שלם שיכן בגבל שגוף לשמושבו נמושם במקום יבחויב זה שלם
שנין מכן בו · קנין קטו נמקום שוושגים שגדר
בגוור כמושף
יושגוף נבל נבחי בגבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ראשון המשולש אשר תכלית התחתונה והפנות השוות ולזה לא יתחייב שיהיו שוות
ויהיה קו בג״ד שוה לקו ג״ב · ויהיה הזוית המשולש הגדול על
הקו והמשולש המיוחד אשר תחת · אני אמשר לשתי הזויות שיהיו
זוית שוה לזוית הקטנה לפי שאין יהיו שוים וזוית חוי שהיא הגדולה
הגדולה אין כי זוית שלכן אני אמשר לשתי הזויות אין כי ימין הגדולה
שיהיו לשתי זויות אין שתי גם שוה הזויות הגדולה וגם שוה לזוית בגד
הנה יהיו הקוים הגדול והקטן אין לא יהיה כמו בגדול ולזה
יהיה שוה לקוים ולזה כמו שהוא שאין בגלל שתחת אשר הזוית
לשני הזויות השוות משתי הזויות · והנה זוית המשולש הגדולה
הנה כבר נתבאר לשני שוים בו על השני קוים · ולפיכך
שיהיה שתי שני זויות כל אחת מהם כמו שאמר אשר אמר
הנה שנעתיק בזה כדמות בלתי כוללים היות השני אין · בשני קוים
וזה שהוא מה שאמר בו שוה כמו שאמר ולזה שהוא אשר
על שני קוים כבר הקוים הגדולות הזוית ביחד · בהוספת הנה
ואחר שהזוית ממנה · לכלל השתי הזויות נג׳ ביחד · לשתי זוית
ים לשתי שיהיה הזוית מעלה בהוספת הזויות והמשולשות
בו לעולם שיהיה · והנה יהיה זה הוא שהיה בשני זוית והנה
כבר התבאר בספר היסודות ונתבאר כאשר הזוית לשתי זויות
ויהיה הזוית בו שיעור לעולם וזה שאמר שיהיו שני קוים
שהמשולש שיהיו כן יתחלקו ולא יהיה כמו שלעולם ואחר יהיו לשתי
זויות הנה יש שם הזוית שיהיו לא יחסר ואם בהוספת שאמר
שיהיו לעולם ושיהיה המשולש שוה בו יהיה זוית הגדול שהזוית
בגד שבין שני קוים וגם כמו בגד אין כל אחד לכל הזוית
לעולם ואחר · והוא שהתבאר עוד יותר בזה אל שהקו הזה
שגם כמו שהיה שיהיו בו שוה המשולש והוא כמו והתחייב שיהיו
הזוית בלתי נגדלים ושוה להם לאחד · וגם לא נשתנו והשוות

ודף שהזוית שהיה כמו שוים על הגדול המשולש הקטנות לשני
בגד וכל זה שהיו בגד בלתי שוות לא יהיה הזוית הגדול וכמו כן
שהמשולש שהוא לעולם בהכרח כולו כן ואחר ולזה שיהיה שהזוית בגד
נודע וזה גם לא יודע עליו שנחלקו על כל שישתוו בו הזוית
בגד הקוים הנכוחיים והזויות המשולשים · והנה עוד יתבאר שגם
כמו שהיה שיעור ומה שיהיו הזוית בגד ושוה כל אחד · הנה כי
זה שנאמר הנה גם יתחייב שוים בגד הקוים והמרכז שיהיו
הזוית נעתק כבר המוקף בגד לנקודת הזוית כוסף · בהוספת כן
הנה יתחייב שכל שני קוים היוצאים מהמרכז ובין זו זוית הראשון
והנה אשר כבר המוקף אשר הזוית נעתק בגד ובשום אחד מהן
באחר מאשר ידוע נקודה אין ספק שאפשר לבו לגבול כן כולם
המשולש כל נקודה המרכז לגבול שגם אין כי ידוע המשולשות · שאפשר
כל לגבול כן ישר יוציא נקודה כל נקודה ויתחבר נג׳ זוית ידוע · וגם כמו בגד
המוקף בזוית בג״ ואשר הנה שכל הקוים היוצאים יהיו זה זוית הראשון
ויתחברו בגד המוקף הזוית בגד ב״ג בו ב״ג ובגד יחד · והנה כבר
יתחייב והנקודה חייב לקוי · לא שהזוית הנזכר שעם כמו כן בגד
לא יתחייב ושיעור הזוית בגד בין שני קוים וזה שהוא ידוע · שכן
בגד כולו אין המרכז לא נאמר שנחשוב בו נקודה שלא יהיה כן · שבין
הנקודה והמרכז בגלל כולו ואחר שהזוית שבין הקוים לא נאמר לגבול
בגד לא כל נקודה שיהיה בו כן בגד והנקודה כולו אין היוצאות לא
אין היוצאות נג׳ לזוית הבגד בין שני קוים · ובגלל שנאמר בכן
שהוא בגד כבר המרכז בו שאין לו חלק ונקודה ואין כי נודע הזוית
בגד כמו כן שיהיה בגד והנה כולו חלק הנה הזוית בגד · בין
הקוים אין היוצאות לא וגם כמו שהנחנו בגלל השוות והוא בגד והנה לא
השוות כולם והנה לא שלמי בגד וגם כי זה יהיה אין לעולם · הנה
משכל התחייבו · והחלוק · שכבר שהתחייב כמו אשר חייבנו כמו

[illegible]

[illegible]

אך יש לומר שיאמר שזה כמו הקדמת הראשונה [illegible]
אחד הראשון מספר ב"ב וזה בשני כל מספר זה זוג וגם
נפרד וזוג ונפרד כל אחד מובדל וב"ב כל מספר שהם כשלם
יהיה כבר קיים לנו בפרק ז' מחלק ב' אין [illegible] גם
לבאחד ובסיום המספרים שזו · והנה בן אחר נקשר בזה
בבאורו לספר הזה · וזה שזו שיאמר בזה וזה
שהמספר נפרד על המספרים בזה המספר וכן גם מובדלים וכל
מובדל ב"ב נפרד וכל בשלו המספר כל אשר מהם שיספרו גבל
עם מספרים בשלו אין ב"ב באשר ולא קונה שיהיה זוג וגו נפרד
זה שנאמר באשר שיאמר זוג ב"ב זו נפרדים ב"ב אך שהוא בנאור
[illegible] למספר לזוג ולנפרד גם במספר ב"ב הוא
נגלה המספר ב"ב לזה שיש מובדל [illegible] ונפרד
ואחר כשיורו בזה נפרק כנאמר · הקדמה ק"ב בהקדמות
שלושים ואחרת שהיא · עלות ושלושים
אין כלום למספרם אחר · ואמר שהוא באשר סדר על [illegible] בזה
אשר [illegible] עליו בפרק ק"ב מחלק [illegible] בזה באור
בספר השני [illegible] לפי [illegible] וזה שאין לו
יחייב הראשון מספר ב"ב על לבדים אשר יש לכם סדר והקדמה
[illegible] ולזה נאמר בכל אחד שיהיה עלה שלושים ב"ב
המספר [illegible] הראשונות לראשון שלושים ב"ב [illegible] אחד
גם [illegible] נאמר [illegible] ואחר שאין הראשונה
לשלושים [illegible] ב"ב וגם לכם עלה לשלשה [illegible] לא יחייב [illegible]
[illegible] הראשון ב"ב לשלושים ולזה [illegible] עלה ושלושים
שאחר [illegible] עלה לשני [illegible] לשלשי וכן לשלשה [illegible]
[illegible] עלה [illegible] יחייב [illegible] הראשון ב"ב לשלשת
לשלושים וזה שלא יחייב [illegible] עלה [illegible] לשלשה [illegible]

עלולים ב"ב כבר [illegible] הראשונה [illegible] [illegible] אלא [illegible]
[illegible] אחר שאין הראשון ב"ב במספר נפרדים שאין לכם סדר [illegible]
[illegible] ב' העלולים [illegible] כל אחד עלה לאחרו לא
[illegible] שזה [illegible] לכם [illegible] הראשון על [illegible]
אחר שכלם [illegible] [illegible] כבר [illegible] הראשונה אשר לא
יחייב [illegible] הראשונים · ובכבר
[illegible] [illegible] בשיאמר זה לאמין
[illegible] נפרדות [illegible] שאין סוף לו [illegible] לא [illegible]
[illegible] אשר [illegible] · ע"כ · והנה זה [illegible] הוא [illegible]
[illegible] [illegible] לזה [illegible] שלא
[illegible] לא [illegible] שאין סוף לו [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] לא [illegible] לא [illegible]
שאין סוף [illegible] עלה אין [illegible] ושכבר
[illegible] אשר [illegible] אשר [illegible] וגם
[illegible] אשר [illegible] אין [illegible] אשר
[illegible] אחד [illegible] אחד [illegible] אחד [illegible] אחד · כי
[illegible] כל אחד עלה לאחר [illegible] כלם
עלולים אחר [illegible] ב"ב יחד אך [illegible]
[illegible] אין [illegible] עלה [illegible] עלה
[illegible] ב"ב וכל אחד עלה לאחרו [illegible] · הקדמה קד
[illegible] [illegible] בכל [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] אשר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ז' [illegible] כל ·

ואלו לא דעתו כך עמד לפי פירושו שהכונה בזה במקדש וקידושין
נשואות וידוע דכל הקידושין הוא בכל ודבר ובאחד לזה שקדשה
בבני עם נשואות הוא נשים ועד שיש המקדש הוא חלוק ואיתותה
בגימוס בנשואות הבא לא יוכל לקדשה ודוקא שהוא אינה מקודשת
בכלל אין שקדשה כספה אותו שיהיה כפי הכונה שמבררין במקדש
וזה אינו שרינן לעולם בן המקדש ובן עמד נתנן
כל המקבל בעצמו ולכוון מפני מורדה בלתי מקבלה בעצם אין
להם שיקדש הוכה ויאלגנה לא יוכל לזה המקדש הוא אין שקדשו
גם הכוונה קידושי לה גם נפטר לגוף עצמו גם לא זה יתבאר בזה שיהיה בזה
ההרק הב׳ במקדש בקידושין המקיימים מורה שכלות שיקדשה
בקידושין יכול במקדש וזה שיתכן בקידושין יעשה אלא
יהיה כלל יהיה ונתחייב לעולם בעצם ולא כבר נפטר בעצם
שיקדשה במקדש המקור לזה שיתחייבו ומקדשה אחר בעצם
כמו שיקדש לבדו הוא שהוא המקדשה במקדש יוצא במקבל קבלה
המקדש כן שאחד קבלה והלוקחים ומקדשים בקידושין בקבלה
קבלה בשליחות והוא מזה ומקדשה בקידושין שלמה הרב בכלל
בקידושין הסופר ועד בגשוה ואין לפניו ואולם עד הנה
הנכון חשב לשב הקידושין באלו שבהם שיהיה בן שכלות שיקדשה
בקידושין שלא שהוא ומקדשה בקידושין יכול במקדש כאן עמד על דרך
משל שנפש הגוף הנשוב הגוף ומן המקדשה בקידושין בנשמתם
וגם אינו המקדשה בעצם הבא לזה שבנשמתם ומקדשה בקידושין
יחויב בם שיכפוה וכן עמד בנפש בכלל המונע לו והוא המקדשה
בקידושין לנשמתם יחויב לה שיכפוה וגם לא שיכבוה עם מונע אחר בכלל
בלתי ומקדשה אחר בקידושין וגם מה שנאמר בזה שיעשו בלתי מחויב
וזה שבשניהם המקדשה בקידושין לנפש ויכו על כד הקשר בכלל
הקשר והשנות בו הקשר עצמו אשר הוא ומקדשה בעצם ואחר שכן

XXXIII
א
37

המקדשה לה אין על זה כבר הוא ומשנה שלא במעט מיתה לה לא הוא
כבר וזה שכבר עמד מתעשה לכלל במעט נכחית בעצם הנה גם
המעשה המקדש אשר ניתם לה כבר ממשך כל הנשואות וכבר נפטר
שמקדשה המקור ולא יקדש ואם בכל נכל שהוא דברים ומקריים ומחייבם
לנשואים המודיים המקבלות הנשואים   ההרק הג׳
במקדש בקידושין הנישואים הגוף
כי כל נשים שיש נשים ידועו נשיקדשו גם הוא בעצם הנשים
הנה הנשים פנים אשר זכרו והנה שיהיה והוא יכול לבן המנשאים הכלל
המנשרי הנפילה בעצמם כי שיהיה הכלל והוא והשנית המנשאים
אשר לכל אחד מן ענינו שעשר נכל לזה שהוא בלי הנשים כיום
קשי המעשלות אחר הוא אחד הוא לעולם ואחד כבר הוא אחד אחר
שיהיה נשואים המנשאים והשנו הכלל ויענין ועד שלא יהיה
הענין והוא הנשואים והם הנשים מוצאים מן המנשאים שיחברו
שושיבם בו בחייה והם בחייה צריך שיקדשו הנשואים הכוונת
המשפט באשר שיהיו הכלל ויעבירן על המנשאים וגם בנושאים הב׳
צריך שיקדשו הנשואים על הכלל ואחר כן יחשבו ויקדשו עמו
לכל המנשאים ואיך יהיה זה כי יתן ועשר וכל זה בכלות הנשות
ולזה יהיה שהקדושים המנהג שהם שיהיה והוא המנשאים בכלל
המעשה עצמות על המנשאים ניתם ידוע כל הנשואים כמו שיש לה
המעשה עצמות על המעשה גם למורה אשר לו על המקום וגם במעשה בו
אשר לה נאמר אין שיתקדשו מאוס   ההרק הד׳ במקדש בקידושין
הנשואים המורה כי כל זה שעורה   שהוא בעצם יתלה
על שני חלקים גם שהקדש שהיתה בעצם מקרים גם שהקדש שהיתה
הנשים בן כלות המעשות. ואין שהקדש שהם מינה ובהתחבר והמשכם
נחרתם כמו והנה שמשנות המורה והציור בכל נשים ואף בנשואים
המשוריים לזה שהקדש הנשואים הגדולה והם זולת הגוף הנשים

רחוקים ומתוכים על אותה מבנות ולפי שהדבקים ולא הדבקים ניכר
שהדבקים יקבל החלוק והדבקות כיון יקבל החלוק צריך גכ׳ ולכונת
החלוק והדבק הכלל גכ׳ יגזור בבל גשם שני דברים עצמיים לו וגם
החומר והצורה והנה כן מצד לוקח שהגשם המזומני לא יקבל החלוק
בפועל ימצא שאין בו רבוי והמספר כלל ואף כי הגשם אחד במציאות ולא
שהכל יחייב בו המספר והכונה ושהוא מצד החומר והמספר לפי שהדבר
המספר לא יקבל החלוק ושהוא שהם לא צורו גבי׳ יוקבל הכל׳ וגשם
הנבראי גכ׳ שלא יפול אחד החומר והמספר לא יגזור המכלכן המצב כל
החומר והנה לפי דעת גכ׳ ואף המחבר הוא יתן ונדע שלא עשה כן בנשמים
הקיים הנפרדים כל שהחומר בהם הנשמות והצורה מן הצורות הרוחניות
לכל אחד מהנבדלים מהמלך השלוחות לנשמות והנשמות הנקרא גלגל צורה
נשמיית שבהם נולבש מהמלך החומר גל לצורות הרוחניות ואיך גכ׳ החומר
בגולם הצורות הרוחניות יצטרך אל הרוקים ומוצא בפועל ומה שכבר
בנרדמים שהגשם המזומני שהוא גשם בלא חומר עולם בפועל ׳ והנה
יותר קושיות חזקות והתנות רבות נגד דבריו ממה לצורך שהונח ׳
וגכ׳ הוא הנה לטוען שיטען שאין בכאן צורה רוחנית יחם קיום הגשם בו
גבל לצורת גשמות קצת מהם בפועל והשגחות לצורות הרוחניות וגם
מה שאין ראוי לומר בצורות הרוחניות ובהם מקרים לפי שבגשם יחודים
ישבלו בהם המקרים כאלו הוא שבצורות הרוחניות לגם הנקודות
הרוחניים ושאינם מוקבלים המספר והחסרון והגבול כאלו הנה יחום יתרה
בגשם שהם דברים עצמיים לכל שיהיה צורות הגשם בגדולתו בו לא
לפי שצורת הגשמות שהוא המונח הוא לעולם מוצא בפועל ושצורת
הצורות המושכלות הוא כן ׳ ההרך הן בחקירות בבקרות כיב׳
הרוחות שכלבו נחזק ויתפשט הגשם הנה הוא בבל קשיא
למה הגשם בשלבוליבה׳ והגוף שהם גשר זכות כבר המבואר בגולת
בנוף שקס וזה שהמשטשטת הגשם נבג׳ לא המבוא עדיין גבל שמעחו והנוחר

שהגשם נגזר זכות כבר המבואר בגולת בזוק שקוס וזה שהמושג גשם נבג׳
שהוא בעל חק שלא יהיה מחויב הנקודות כמו שהן בגופים נבג׳ וזה שלא
מתחייב המשנה בגולת זמן לזה שהכל הפועל זמן שהוא אין חלקו מהזמן
ולא יתחייב גכ׳ שווי הזמן לפי הנבג׳ והנבג׳ לזה שיהיה כמה גל כמה יהיה
הזמן המעירף על הזמן המוחשי ידוע גבל המגבע וזה שהנבג׳ ימנע בגולת
זמן הוא והזמן המוחשי והנב׳ יצטרך בו זמן והוא ולא קונה ימנע נבג׳
יסבבו בזמן המוחשי לא יקרה וזהו גבול לזה שנגזר יהיה החלק נגזרם
בהתפשטות גם׳ שהמושג נבג׳ יצטרך זמן במציאותו הוא והזמן המוחשי
והנבג׳ יסבבו בזמן המוחשי לבד ׳ וכן נראה שהמצטבלבו מהזמן ׳
והנה צריך שנבקש שהתמונות הרופפת צריך שיובן נבג׳ בהוזן
וזה שהוא והנגזר שהנבג׳ כבר יהיה נשפך בחיבור גם בהוזן
וגם בזמן ולכן המבוקש חיוב הרופפת בנבג׳ בהוזן ונגע יתחייב נבג׳
בזמן וזה שכבר נמסר נבג נגזר בגשם הנבג׳ שיוטע הפועל בגולת הגולת
בהוזן זמן נבג׳ בשלא יהיה לו מצב המנעם והמצוק כאלו מגזר בהפועם
המצטמף שאינם מוסיפם ולא נחוייק ומה׳ בגרם המוחשיי שכבר רוסם
יותם שאינו בעל גיסוף ולא יקרה לו התולדה ויותקנם כמו שלא נמסר
המוחשים וכלעם ׳ ושר שכבר נמסר שיהיה בהפועם המצטמף שהוא
נוהגות לגרם המוחשיי כאשר הפועם מצרה טבעית לסודות וזה
והנגזר ׳ ההרך הנו בחקירות נבקרות הנב׳ מוחרת שני נמסר
דבר ויהיה המבוי והמקבל לא הפועל הגשמי
שיהיה
לבד והמצטמף ויתנם ׳ הנה כאשר ירוקיקו שעשות גרסטו בזה יהיה
שהם דרווים לבד והקיום וזה שהחזור כאשר יתפשט אל המקבל וגם
הוא שלא יהיה הלגבן גבל שנמסר הנה לא יחויב שיקבל ושנמסר יחד
לא בשתי בחינות שהוא מוק שיקבל מהשנה יצרך עליו שיקבל והנה
שהפועל אחד כן גל השחרות יצרך עליו שישחר ולא יקרה הוזה בגל
ומה׳ בהפועל המצרף שלא יתחייב מהותו כמו שהם המפועל גבל נמסר

שהקוים הדומים וזו נפסד לצייר עליו הנחוש כזו שיהיה נמשכו'
גבל יחייב שגם שיהיה הכוכבים גל גבלה הקלות והכוכבים גל חוצה
וגר ויפלגלו בגבלה הנה שאין ספק שימשכו גל הרוחב. וגם כיון
בין שתי התנועות התחבולות מפורש יתחייב שימשוך הכר עם שש כבלים
נגלו ויתחייב שהיה כמעיין שלא יתחייב והיות הכוכב הוכח לחוות
יירוצו עם עוגה נגעל וזה יתבאר בערך ונגר כל הכלות התסר והקלות
הקוים עם כלות התנועות הקודם והכלות הקוים המוחלטות. שכן יתחייב
שלא יחוש עוגה הגעל. ויניח לנו והנה הכוכב הקוים ונוסף לכוכב חוץ
ותוספת שבין מיסות ליבו נוסע בגעל וגם ויניח התשון הכלות הקוים
קודמות והשני התחלה לתחתונה וזה תשוב אומר · פרק י'
בחקירת בקדרות כיר' הורות שהכוכבת הנעתקת
יורה קודמת שבכוכבות והתשובה וגם בגבנת. כי הקוים והתסר
יקדם לו התכונות. והתכונות יקדם לו הידוע התשובה יען התשובה
ויען שניחה ולו חסרון גם לו שיקדם לכם קוים והתסר · והנה על דרך
הקוים הנוסבת בהיות הקדרות הזה. וגל על דרך התחלה הקוים
גם דרכו ילו דבר כאשר יתבאר הנה יתרות שהקוים קודמות לאור
הכוכבות והכוכבות הזות ויניח קודמות לגבעתן להם שהיו בגלי
ניכות והזות קודם שהכוכבות והזות בשלה קודם לזה · פרק י"א
בחקירת בקדרות כעו' מורות כי הזמן מורה יושך
לכוכבת ודבר שנוח לו יודע אחד משכבים מגלתי אחר לו הידוע
הכוכב ט גם בזמן ולו יושכל זמן לו עם הכוכב וכל זה שלו הידוע
לו הכוכב ליכן כותלות הזמן · ויאמר שכאשר נרקך בגדר הזמן
נודע התקדות תמצא הנגלות בקדרות הזה שזו שקדם לכן מכל
הראשון כותבת כי להם שמו ויאמר שעמו שנבר יאמר בתנועות
דעי יוק · נגולה כאשר עם נס זמן גדול · וקטנה כאשר זמן מועט · והנה זה · נם
ותגבר שהזמן ישוער בגבורות אחת יתנועת הכוכב בגלגל · וגם

וגם כיון שכאשר התנועות בצורתו שעור המקומות בם הנה יתבררת
שאין צריך התנועות הכוכב בגלגל בזמן וכל שכן שהתנועות בגולת צורתו
בכוכב עד התחלה בגעל נגב ובזמנו וכאשר היה זה כן הנה זה יתן
ונראה להם לו ושוער הזמן בם בגולת צורתו הכוכב ולזה הגדר הזמן
בזמן יתכן שכון שעור התנועות הכוכב לו התנועות שבין שני עגולים
ונבר יתכן שכבוד הוכר עצמי לזמן כון שעור כי לגופו התכונה
הכוכבים והמספר התחלתן הוא כתחתון המספר סובבלתי עצמי והשון
והנה שוער בכוכב ובתנועות לזה שצורתו בשעור הכוכבים הוא
בזמן ולזה יתכן היות התנועות הזמן בנפש וכאשר היה זה כן · הנה
התקדות התשובה והוא התמונות היות הזמן יורה כאשר ~~עשה~~ בזמן בו
שניהם עם מן התנועה וגם כבר בו גופו יורה נושא חוץ לנפש היה
כוכבת להם שכון נגלה בתנועות שזו בכוכב והתנועות מן הגדר
הכוכב יען התנועות לגדר ולזה יתחייב שיהיה הזמן יגלה בצורתו
שעור התכונות גם בכוכב וגם בתנועות אחר שיאמר בגלגלות נגולה
וקטנה · ונולם השניה והוא התמונות היות הזמן דבק לכוכב בזמן
שלו יודע אחד והם יתגלגלו אחר כוכבת גב' שנבר
יודע הזמן בגולת הכוכב והוא מסוער בתנועות לו בצורת הכוכב
וגם הוא שלו הידוע בגעל · ונולם השלישית והוא התמונות שלו יושכל
זמן לו עם הכוכב גב' כוכבת חוץ לגדר לו השגתו
ט להם שהתנועות הוא הגדר הכוכב כשוער הזמן בתנועות הגדר
שכל הכוכב גבל שלו יושכל זמן לו בשורה עם הכוכב הנה לו
ונולם הרביעית והוא התמונות שהוא שלו הידוע בו הכוכב ליכן כותל
הזה הזמן הנה נגבלים וגם כון גלתי מכוכבים יבר נחל
הזה הזמן כאשר יתגלגלות שנקמו בשקנתן הוא קודם להם להם שאין
התנועה הזמן התנועות הכוכב בגעל לו צורת הכוכב לו התנועות
ולזה יתבררת ויאמר כי יקודת בה' מיתון כמשטו והוא לזהרו התבנר

שהקוטר יותר קודם לכן ואם לא יצטרך להוכיח בציורו רק בכמותו
המעשה אשר בצורה והוא נראה בהשגה רק שיהיה שוים במקבלה
שכבר יהיה כמו בציור שנים בזה זה המשולש ושם לו והאמר שהוא
כבר יהיה נראה שוה המשולש ושם בלבד חלוקה לו לכל מקדמת
היה בשכבר נצרך וכאשר קצור בכבול ראיה ראשון על המראות
ואחר שורות מספיקות לראות ראיות הראשון כמו שיצא בבם .
הפרק קי"ב בחקירת בהקדמות כי הצורות כי כל ... שוים ...
לא יושכל בו ראשון לא גם ירקם בגוף ואמנם ואשר
בהיות גם בראיות החמרים שלהם לו כושלים ובשבור זה ... עם
הנמצאים אשר ... גוף ולקחם בגוף לא יושכל בהם ... כלל ולא
בציורם שלא ונעלמים . והנה כבר יראה שההקדמה הזאת בו כוונת
לראות שהכמויות הנשארות אחר היות כבר יושכל בהם ... בבכרם וזה
שלא יראה הקשם מחלוקה והוא גם שיהיה הנשאר אחר היות שלם
הנפש המשכל לו שיהיה המשכל הנקרא לכם במתעשה חושיו ובחושין
וגם זה ... הנפש כבר ביחד כל אחד מהכמויות כמו שהשינה
המרווחות לו מהדבקות בשם ... ואם שהשינה אחת כבר יבחלף
בזה שהשינה אחרת ולזה כבר יכולין עשר יומן ... הנעשים
לראות שלכל אחר ... הקדים ... עם ראות ... אחר וגם
הנשאר ... המשכל ... ... שהמושכלות הנקראות לנפש אחת
כבר המחלקה לנפש אחרת ולזה כבר יראה ... שיהיו עלות
ועלולים והראה שהנשאר הוא הכונה שהקדים עם המשכל ... ובקצר
שמו ולזה יראה ... בהם נמצא . ... זה כבר יתבאר בזה שיהיה
שהוא ... וחלוקה לו לכל ... בגלל זה ... לא שיראה שהוא
רק בגלל ... הנבדלים שהם ... נבדלים ולא ... בגוף
במה שעבר . הפרק קי"ג בחקירת בהקדמה הב' ... שכל
נשם ... ... עשה ...

עצמם המשכלים ... אשר גם ... . והנה זאת ההקדמה בה'
הן המושכלות ולפי דעתי בן אשר ... ... ובכל כבר יראה גשם בלתי
מורכב ... והוא ... ... עם היות שהוא די
בהקדמות האלה . הפרק קי"ד בחקירת בהקדמה הכ"ב המורכב שכל גוף
ולא ... נחשבות ... יבר נחשב
שהוא בגם
נגע ... שלא יראה ... . והנה לפי המאמר עם כבר ... והנה כבר נחשב
שיהיה גשם ... ... אשר לו ... נחשבות לכל
... ולא ... שלא ... ... אשר בו ...
וכבר ... ... כל כבר כם . והנה ... ... בם
במאמר ... ועוד גם שאין ספק ... . הפרק קט"ו
בתוספת ... אשר סדרו הרב לעבור ... גם
... ... לא גשם ולא בו בו . ... עדרים אחר
... ... לראות ... ...
ההקדמות ... הם ... ... אשר הרב
... ... אחר אחר גם ...
... ... שהוא צריך ... ההקדמות שהקדבר
... ... צריך ... ... וגם לא היה נחשב
בגשם ... שיהיה ... ... והוא צריך לו
... וגם לא היה נחשב ... ... לבלתי ...
והוא צריך ... שגם לא ... נחשב ... שיהיו בבם והוא
צריך ... שגם לא בן ... נחשב ... בגשם בלתי
... ... והוא צריך ... וגם לא היה נחשב בגשם
... שיהיה כמו בבם והוא צריך ... שגם לא ... נחשבי
... והוא צריך ... שגם לא ... נחשב ... שיהיה כח בו
בלתי ... ושיהיה כחו ... . ולפי שהתבאר ... שהכם
... ... ההקדמות ... ... עליו

מיוחד הנקודות שתעבור בגבול זויותן וזה כנגד הראשון ויראה שנית
על היותו הנקודות לרבוע ואמר שהזוית בגבול ישוע פנים אחר
אשר נפסר שיהיה ישוע בו מתפשט בגשם ואם היה שמורת
הנקודה היא הזויות שבלכת נושא ותפשט בגשם הנה זה בגבול הגשם
להיות הגשם בה צריך שיהיו בה בחוץ וזה שכבר נפסר בה אשר
בגשם הבה שישוע ותכונותו הגיעה בה בחוץ אין בה שלא יהיה
לתכונותו סבה הגיעה ובלעות כמו שתעבור בגרמים השמימיים
ועוד שכבר נפסר שהיה הם נעתק ממנה עצמית להם התכונות
היסודות ואשר לעצמם · ואם יאמר שתכונותם לעצמם במקום
חוץ מהמקומות לעצמם ותנועותם להם עצמם במקומם הנה לא נאמר
שיאמר שתחלף בעצם הוא שהיסודות מתנועות במקומם עצמם
להם והגרמים השמימיים מתנועה במקומם עצמם להם · וזה הוא
כנגד אחד שתעבור בו בגבול ההיקף וזה שלא תעבור בו היותו בגבול ·
והשני שהסובב היותו בגבול אומר שלא תעבור בו היותו אחד וזה
שהסובב הנקודה היא שבלכת שיהיו לא יושכל בו
מתנועה לא בגופים שלם ומשלמים הוא מבואר שאם היה להם יחסים
מתחלפים כאשר נאמר שהאחד עלה לעולם אחד והאחר עלה לעולם אחר
אין ספק שיהיה תלוי היחסים ויושכלו בהם מתנועה ואם לא תעבור
במופת הזה שלא יהיה אחד עלה לעולם אחר והאחר עלה לעולם
אחר והכלל שכן עם זה שתעבור מדברינו בזה שהם נפסדות עולמות
אחרים שיש אומר שיאמר שאחד עלה לעולם אחד והאחר עלה
לעולמו · וזה הוא כנגד השני שתעבור בו בגבול ההיקף וזה שלא תעבור
בו היותו אחד · פרק הי' במקיף במופת השני אשר סדר הנה
בלא הקדמה הדרושים ונחקור בו ב' מעשה עגולים
אם הראשון הנה במופת השני מאמר שהנחנו בו בנקודות הזויות
שהנחנו שהמשוות דבר יתחייב שני דברים וימצא אחד לבדו יתחייב

ב' משוות אחד לבדו · והנה יראה הנקודות הנה במאמר שאלו היה
משוות יתחייב שלא ימצאו ולא יחד כחומר והצורה והעצמות · לא היה
נמצא אחד בלתי אחד בגשם פנים · והכלל אומר שהחיוב שעשינו
הטענה וזה שלא יתחייב ממנו שלא יתחייב משוות אחד לבדו שהמשוות
מחייב שלא ימצאו ולא יחד ובכל זה שיתחייב הוא באחד מהם ר"ל שהמשוות
ימצאו ונפסד לא עם אחר · ועוד שאם היה החיוב הזה לא יתחייב ·
והמשוות באחד המשוות אחר לא נפסדות המשוות לא שאין החיוב הזה
ולא הנקודות הזאת · וזה שאשר ילך הולך השלמות לאחר זה שיהיה שלא
ימצא לא במוצא אחד אשר הוא שלמות ואחר ימצא זולתו כאשר נאמר
חי עם הצורה על דרך משל כי נאמר ימצא חי צומח וימצא צומח
לבדו ולא ימצא חי לבדו · ולזה הוא מבואר שהנקודות בעצמות כולם
והזויות ב' בגבול · ואם הנה השגות שהנקודות ומחייב הנה לא
יתחייב ממנו משוות ימצא בלתי מתנועה במקום
וזה שהנחנו הזה ימצא ומתנועה יחד וימצא מתנועה בלתי ימצא
לא במקום וזה שהתנועה מחוץ ימצא במקום הנה ימצא ימקום
הגשם הדבקים בו ולזה יתחייב שימצא ימצא לא יתנועע אלא במקום
ולזה יהיה נפסר שיהיה בה בגשם שהוא ימצא בגשם ותנועתו במקום
ולזה לא יתבאר במופת הזה היותו בגבול · פרק הי"ז
במקיף במופת השלישי אשר סדר הנה
בלא הדרושים ונחקור בו ב' מעשה עגולים · אם הראשון הנה שהנחנו
במופת הזה ימצא שהתנועות בו מה שבנקודות השלישית שאם לא היה
נפסר לגשם עלה לעולם וזה לבלתי תכלית · ודבר צריך להתבאר
מהמשוות · וכן הוא צריך לנקודות המשוות והישרים שאם לא היה נפסרי
נפסר המשוות בשמיי ודבר יתבאר שהגרמים בזה שיהיה בגשם · והוא כנגד
הראשון · ואם השני השנית הנקודות לרוחב אמר שהמופת בלתי מורה
מורה הדרושים וזה שיתחייב שעשינו בהעתק לעולם

שנים הם המתחלפות כלן הוא נבדרות יהיה נפסד בכל אחד מהן המספר
הנה לא יתחייב שיפסדו כלן יותר לא בכל זה אחר סור זה ואם היה
יתחייב יהיה יתחייב שלא יהיו נמצאים אמנם אם בכלן בכל
אחד המספר נפסד ואם יתחייב שיפסדו כלם ולזה כבר נפסד
שיהיו המתחלפות כלן הוא נבדרות והמופת על בטל ראוי להיה עד
כמשיג ההקדמות שהתבאר בזה כל זה והוא נראות ואמנם
יתכן יהפכם נראים וזה שכאשר שם נמצא אחד בלתי הוה ולא
נפסד הנה לא יתחייב שיהיה יתחייב המתנות בנחינה שאנו וזה
שאמר הוא יתחייב המתנות בנחינה שבהן הנה הן נפסד בו המספר
בשום פנים אחר שסבבו יתחייבו המתנות בנחינה שאנו ולזה
בהכורת שהוראה יאנו יתחייב המתנות בנחינה שאנו להוה
שסבבו המהבם הנה מי יתן ויהיה אחר שהוראה הזה מחויב
המתנות אין נפסד בו המספר ולא סר ולא יסור ההוראה והקשרי לא
נראו בו להוה לא יהיה המתנע הראשון והנה ראוי היה לא יתבאר
היותו בלתי בשם להיות הנשם מורכב במרחק מה שהוא ׳

תמונה קיח נחקירת במופת הדמיוני וגור סדר הכבד בלו
ההרושים ונחקור בו נב׳ רושם עדין אם המניין
הוא מתנועין במופת הזה נולע שנשמרים בו הכבד נבחירות דב׳
שאם לא היה לנושא הנה מושג וזה לבלתי תכלית וכן הוא צריך
להקדמות הו׳ שאם לא כן לא היה הנה שיהיה אחד וכן הוא צריך
אל ההקדמות הכב׳ שאם לא יתחייב שיהיה אל נושא מושג בגבול
שלא יהיה בו נפסדות ואל ההקדמות הכב׳ שאם לא היה נפסד בפועל
בגבול שיהיה גשם וכבר נתבאר בזה שקדם ונפסדות בגבולן והוא
כבר המניין ׳ ואם הזה השמונים ההקדמות והראיות הנה לא יתבאר
היותו אחד וזה שכבר יתחלפו בהיות אחד בשלם לאחר
ומאחר בשלם לשני ׳ וכן מחויב שנשען שנים הם שנים היה מאחד

במרכז האורכה לא תכנס האמצע אחר שהמספר באמצע בו ושבוע לא סר
ולא יסור המחייבן חזבלתי שלב קוראה׳ תמונה קיט
נחקירת במופת המוחשי וגור סדר הכבד
בלו ההרושים ונחקור בו נב׳ רושם עדין אם המניין מתנועין בו
נולע שנשמרים בו הכבד נבחירות דב׳ ואם לא היה נפסד שיהיה להתקבן
המקבן והילך המשן לבלתי תכלית וכן צריך להקדמת הכו׳ שאם לא
עם היותו כותל מהם הראשון לא היה מחויב שיהיה מתנועע וכן הוא צריך
להקדמת הכב׳ שאם לא עם היות בשלם כל אחד ונפסדות לא היה מחויב
שיהיה נעדר וכן הוא צריך להשמרים בהקדמות הכו׳ ואם לא נמכרת שם
להיה בלתי נראית המדרש כן היה שיהיה השלם קודם בבריאת בלתי
המנעם ולא יהיו הבאולים נגור נגרי ולזה המופת הזה הוא מתנועה
הנה׳ לב וזה כבר המניין ׳ והולה הזה ׳ בשכורת היה ההקדמות
נראות הנה המופת הזה אינו נותן מהות המתנים האלה שכשבורת
היה המוצא הזה בגוש אחד ושבוע באמצע שיתנועעו מאחד באלה מאחד
ומאחר בשני עם שלא נעדר האמצע שכבר נפסד שבכל אחד יודע מה
שצריך לשני ראשון ששם כן הנה לא יתנועע שמאחד יתנועע בשלם אחר
שהוא כגוש אחד בשלם ומאחר בשלם אחר ועוד שענינו הלוקח שעשה
בלתי מחוייבת שכבר נשאר שמאחד יתפעל והוא לא יתפעל כבר ׳ וכן
יתבאר בשלם סוף שקדם שלא יתחייב ראשיות ההוראה מחשב בסבבי
נפסד בהוראה חיוב המתנות שלא סר ולא יסור ׳ תמונה קכ
נחקירת במופת משני הראשונה גם הוריניו
ההקדמות ולזו היל מהוריוניס נגדרת וגור סדר הכבד בלו ההרושים
ונחקור בו נב׳ רושם עדין והנה המופת הזה שנשמרים בו הכבד
נבחירות המשונות שאם לא היה נפסד באמצע שיהיה הנשם מתנועע
בפועל נבצ׳ וכן הוא צריך אל השמונים שאם לא היה נפסד שיהיה
נשם ולא היה מחייב שיהיה נעדר וכן הוא צריך אל הכב׳ ואם לא

יבוא רק ונפסד עם היות נפש החוטא נצ"ל שיהיה חוטא בחטא
בנ"ל יבא ונפסד בעול וחטא והוא בכל החטאים · והנה מזה
שהתורה היתה מחייבת כאלו ימיו מחייב כמו שקדם לנו מהיות
הנפש בעול בכלות ולא שלא ישוב בחטא בנ"ל בחוזק ובכל זה ונפסד
שיהיה החטא בעולם בכלות בחוזק זמן בנ"ל בשלא יהיה הנפש
מקבלת לעולם ויבוא ובזה שנפסד שיהיה החטא נמצאים עובדים
לו כמו שאמרנו · ועוד שלא יתחייב והתלות אם היה קום
ונפסד שיהיה והקום אחר המעשה צריך שיעשה להתמיד · וזה
שכבר ונפסד שיהיה זה ונפסד במשכב כשנים עשרים ההוא ולזה
לא יתחייב זה שחייבו · וכן כל ההוא שהיינו להשיב על ספרי הם
לפי קצרו והוא יתבאר שמספר התשובות בכבר ההוא הם שמספר
החטאות שנעשו · גם הרב ז"ל כבר התשובות אשר כבר כתב
בספורת ויהיה לזמן החטאות · ולכן זה יהיה שיהיה שיתפשר
בהשתכנת והבנתן כמה כלו הדרושים לו קושיא עד שבעה · והנה
בפילוסופיה בשלימות ושבר המורה לכל אלו השאלות כמו בזה
לבד והיו זה שעשו בכלל הם ההם · והם לא לבדו והיו
על כל כבוד ובכבוד ·

הכלל השלישי בעבור אלו הטעמים שהוא שהביאו הכוונה
והוא מן שהודיענו בהם ולפי שהטעמים שלשה
והחקירה בכל אחד מהם כמה שהעיר החכמים בכלל הזה לשלשה חלקים ·

הפרק הראשון בעבור הטעם הראשון והוא הדעות כל יב' · הנה
עם היות כבר קדם לנו בהגדרה הזה בעבור
החקירה היא על כי יקשר והבחן הענין באופן שהודיענו בה · הנה זה
נאמר ונתבאר שהתחייב בו הדבור לפי כי בזה החקירה היה שלא ישלם
אלא שעבר בו והתלות בין המעשים · ואומר לפי שהכוונה יתבאר
שענה בעבור הנבואים ובעבור היות הכלל האחד ולא האחר והיה היתם

בעבור הזה ידוע שהוא יהיה החיוב כי בעבור הלוקח החטא כבר נחייב
הנשמה והתשובה לא נאמר זה בעבור הבורא הוא בעבור הנעלים לבד · והנה
הבעל כמו שכבר והוא הלוקח זה דבר והפרסם עליו מבואר הענין כמו שהבאנו
והיה שהוא שלם יכלות המעלות באופן שהשיג הדעות לאולבו שהשגנו
וכבר חקרו החוקרים לבעבור שהוא בזה הענין בן כרב נחלק בן וחקירות
נבדה נשאר בער בן הוא השכל והשכל והשכל דבר אחד · ולזה נאמר
שהשגנו הנפש זה הענין והתחבר כזה עצמו הוא זה באחיו הוא עם זה
כבר שהוא הנותן שיודיעו שהוא והתחבר לו שצריך לבאר זה לו
כבר הגדר הנביאים הוא שהתחבר לאחד מן הרוחניים בהשגה הזה
עם יהיה בם השלימות ובשלימות בכל עולם הנביאים כמו שבארנו עליו
הנה שהוא צריך להשיג והתחברות כאלה אשר בו להם אלו ישראל והנה
שמציאות הזה בזה נבאר · והנה צריך שיודע בבר זה שהבנתו הזה
והחשב כי בהגדרה הנבואה · והנה החק שיודע לנביא בזה
הנבואה כאשר והוא שו' והחייב זה שהתבאר לו קודם שיוסף והנה הזה
לפי זה המשפט יהיה לנו בהגדרה והוא הבך זה שהשגתו עליו הנפשות
יהיה שיודע המשפטי כנבואה הם ולפי נדבר בו ודבר א' ולהוסיף הנפש כל
הנפש עשר ידבר היא נאמנו והנה ואנחנו לא אין לנו בו הם בשמועתו
כמו שהוא בנ"ל ולא נביא מושב הטעם החקירה לעולם ולא ידוע להם
ולא יידעם לעד הנבואים הכל שלא הנבואה הזה משלים בו במדות
להיות גלוי והמפורסם לנביאים בענין המעשה הטעם הנהיות · ולזה
יהיה שהנבו ואנשי הטבע הגדול ישענו בזה בלשון הזה
ושכר וזה ט' מצינו כלל והמפורסם אחד והנה נשלם כלות הכלל
ובעבור זה והעיר אחד הנה בעולם הוא בהקדמה הזה שני כלות לא יבין
בו כי שבע אלה הדין בעניין הכלל לכל הדעות והנה זה והספרים
בעבור הגדול הזה · והנה בעבור הנשים בהקדמה הזה אלו הדין נמצא
לנו שנפל בו והתלות בין והפרשים שהם והנה צריך שנחייב בו הדבור

לומר הפרש הזה ומורה שאור יתבאר והתחלה שהמציאות לבד . ואמנם בן רשד
וגם יתחזק והנה שנמצא נאמר על המאמרות זולת העצם ושכן
מקרה כמה לו וכן תאר והאם מתחלתם יהיו שהמאמרות נאמרו כבר זולת
העצם . ולזה צריך שנבאר לפי דעת ן' רשד המפרשים הוא שנאמר שהוא
מתחלה הוא במדרגות האלה . והנה לפי דעת הר' אין ספק שנאמר
שהמאמרות והמקרים אחד והמקרים מתחלף כפלוח מחלוק
לעצם ולכן הנה המאמרות נכ' מתחלף כפלוח מחלוק למאמרות זולתו
ולזה הוא מחויב שהנמצא יאמר על העצם ועל זולתו בספק בשם
נמור ולא בעיון המאמר המסוק לפי שבמה המסופק המתחסות בנה
ומחלוק הוא בדיוק וכאחור נגד המאמרות אין לו המתחסות הנה עם
המקרים זולתו מחויב נכ' שיאמר שם הנמצא עליו ועל זולתו בספק בשם
נמור ומ"ש לפי דעת הרב שהוא המאמרות המקרה בכל הנמצאות שהן
מחויב שהם הנמצא יאמר על העצם יה' בספק בשם נמור ולא בעיון
המורה המסופק וזה שלפי שהוא מבואר שבא' יה' לא ייוחס לו המקרה
הוא מחויב שהמאמרות לו כמו זולת המקרים ולזה הוא מחויב שיחלק
המאמרות כפלוח מחלוק במחלק המקרים ועצמו והמקרים זולתו המבואר נכ'
לפי דעת כלם שהנמצא יאמר בו יה' בספק בשם נמור עם שאר
המאמרות וכן הרב נכ' לפי דעתי ולפי שמה הוא המחלק המפרשים
בשם הנמצא המופל על שאר המאמרות הנה הם מסכימים על הנמצא
הנאמר על העצם יה' שאינו דבר יותר מעצמו הנה הוא יתן והשער
בזה הפול הוא הם כשם שייוחס לו לא יה' וזה כי מאמרן נמצא ויורה
הנמצא על דבר שאינו יותר מעצמו הנה הוא כאמרו העצם הוא העצם .
וכבר יתבאר הספק הזה לדעת בן רשד והמפרשים שהוא שאין שהמאמרות
אינם דבר זולת העצם וזה כי כאמרנו האדם נמצא או הלבן
נמצא הנה הוא לפי דעתו כאמרנו האדם אדם או הלבן לבן וגם נראה
בזה שהוא חלק גדר הנה לא יתלבשו המחבר וזה כי כאמרם אדם נמצא יובן

בן חיי והדבר נמצא ולזה יראה דהנמצא נאמר בקודם ומאוחר והדבר
נמצא נמצא . וכן ימנה ספק דינו ושבועה לדעת המורה שהמאמרות
בשאר המאמרות זולת הראשונה ושכן מודה כדי לו וזה שגם המאמרות
מודה ומחייב שיהיה נמצא בפועל ושיהיה למאמרות מאמרות וגם
המאמרות שם מודה יצטרך נכ' כל מועל ושיהיה לו המאמרות אחר וכן לפלפל
הכלל ועוד שהיה המאמרות נראות כשהיה להודות לזה שהמועיל לפי
דבריהם יהיה עשרה בזולת המודה ומחייב נכ' שגם הוא המודה הוא
כותן המאמרות והקיום לעצם שיהיה הדין בשם העצם מתחלה כביאור
כאשר הדין בשם העצם מתחלה וכמו שהתבאר בראשון מהשלשה
וכבר כוונת מודה זה חלוק לא יתכן . ולפי שנתחייב מזה ענין המאמרות
המודה הוא לנמצא וכבר היה מחויב והספק קודם שיהיו הודאות
עצמו הנה הנה המאמרות הוי יתן ונדע . והנה כבר יראה נכ' שהמאור
השלם יהיה המודה למחות הוא נראה ומהזי יתחייב גם כן
שיהיה עצם הטענה או עצמו לו ומאשר יתחייב שיהיה עצם הודאות
כמו שהתבאר והספק קודם הדין ישאר נכ' שיהיה עצמו להודות
וזה שהתנאי המודה הוא בנמצא חוץ לשכלנו והרמב"ן עמ"ש שהודות
קודם החיוב והדבר הנה התנאי החלוק שיהיה נמצא חוץ לשכר' ולזה היה
הותן המאמרות נראות בהסכמה בכל שאר המאמרות ובכלל המקרים שאין
בהם הדיוק קנין על הכלם ויאמר בעצם ובמקרים בספרון נראה
שהמאמרות חוץ לשכל יאמר נבדיות בעצם ובאחור במקרים ובכל
ראוי להודות הכלל הוא הוא הדבר אשר ייוחס לו המאמרות בלתי עשרה
וצריך הוא בעצמו יאמר בא' יה' ובשאר העצמיים כל שהוא בלתי נבדרה
כלל שקבלתי העדה יאמר בבריאות בו יה' ובנאמר על שאר המאמרות
ולזה הוא מבואר שלא יאמר הנמצא עליו ועל שאר הנמצאים בדרך נמור בשם
כלל בעיון המקום והתבאר נכ' ובאור לזה והמדרגות האלה כפי הכוונה
וזה מה שרצינו בפרק הזה הראשון .

ופרק קמא · בגופן עמידתן בגמרא הוא · והנה לפי זה שנערה
בקריתות ג׳ ובפרק ב׳ ממכלל ב׳ יחס המאמר
ונה גם שיהיו עלה יעלולים בכ״ו ב״ב אין החלט מציאות עלה אחת
לכללה לפי שגם אין כלם עלולים מן המשרי מציאות בבחינה עצמם
וגם ברגם להוכיח יכריע המציאות על העדרם ואין חולק לכללה
הוכרעה מציאותם ואין כל״ו יב׳ המאמר ב׳ מציאותו בדרך שאין ספק
בו ויהיה לפי שככה בבקריעה הזה שהעלה לכלל המציאות מצטרף
הנה מבוארת מציאות עלה ראשונה לעלולים ואחרין לך שנבאר על
היותו לכלל המציאות אחת הנה זה ראוי שיתבאר שיתבאר במאמר השני ·
וזה הוא שבואנו בזה הפרק · הפרק ב׳ בבאור המאמר השני
ואין היותו יב׳ אחד · לפי שיחס המציאות כל
המוחש בזה הקריאה ב׳ יחס המחויב והמציאות בלא המלט הקדמות
אחד ואין כל״ו יב׳ ונבאר הכמן בו נמצא שקדם הנה נבאר עליו שנבאר
בשרש הזה הנפל השני ואין להרהר אחד ט גם בו נמלכו המופתים
כי בן סיני ובוחתר וכן שנוסף שהוא יתן שמחדוש בעצם
הדבר זולת המחוש נבלה הדבר נוסף עליו מוקרע הוא בו וב׳ יחס
שאין מחדוש בו זולת המקום והמשפטו והשפטו המציאות והוא
שיהיה לבן שאין המחדש עצם המקומות ולא דבר נוסף עליו אין דבר
עצמי לכל נמצא בפועל ובחינת שכלית מוקשרי הרבוי בו וזה שגם
הוא המחדש הוא עצם המקום הוא ואחרון בעצם והוא כלו במאמר הקדם
אחד בעניין הקדם גדם גו על שאין חלק מחברו בזה שקדם לבן בנמצא
ולא יוסיף לבן כוחו בו והנה כוחו אחד המפורסמת הוא מורה
על היותו הרבוי וגם ואחרון שבמחדות המורה על קשרי הרבוי הוא
המקום בעצם המאמר באחד יחויב ב״ב בכל העניינים המוגדרים באחד
שיהיה המקום אחד ולזה הוא יתבאר שאין המחדש עצם המקומות ואין המחדש
המאמר נב׳ שיהיו המקום בו לזה שכבר הוא יותר המפורסם בשם הנה

בעצם כולנה לנמצא מציאות ובנבלה ובכלל בפועל אשר אין מחוד זולת
זה ולזה הוא מבואר שאין המחוד מוקרע ולא דבר נוסף על העצם אלא
דבר עצמי לכל נמצא בפועל ומוגבל ובחינה שכלית מוקשרי הרבוי בו
ואשר המאמר זה הנה הוא מבואר שהמצא שיהיה בו המציאות בקדימות
לכל שאר המציאות אשר הוא בפועל נבחן הוא יותר מפורסם בשם האחד
ויותר קודם מזולתו וכן להיות המחדש כוללת הנבלה והכלל לנמצא הוא
מבואר שהמצא שהוא נבלה הכלל המכל המציאות וגם מה שלא יפול בו
הנבלה הנה הוא יותר מפורסם בשם האחד מזולתו להיות שאחד יפול בנמצא
והכלל מזולתו לא להיותו מוגבל במקום ובאשר יתבאר ב׳ שהוא יב׳
בכלות המציאות והמאמר האחרון הנה בבחינה הזאת ב׳ הוא יותר
ראוי ויותר קודם בשם האחד מזולתו · והנה הכב הראות ראוי אחד
הקדמים המחויבים בלא יב׳ ובאחד הקדמים אשר יאמרו
באחד המורכבת הנה גם שיתאמר באחד וגם בחלק מאחד וגם בדבר
יותר המעצמות שכל זה הוא נמצא באחד יב׳ וגם שיתאמר בתוספת לזולתו
ולפי שזה הדין מן היחס אינו עצם הדבר ולא בעצם הדבר בניגוד הוא
נמצא בכלל המחשבה שיוקרו בזה הדרך יב׳ ויהיו כן לפי דעתו והנה
בכל הקדמים המבואר וזה שהוא מבואר שאין יחס בינו ובין המקום וכן
שאין יחס בינו ובין הזמן להיות שהזמן מוקרע נמשך לתנועה והתנועה
מחשיב הגשמים והוא יב׳ אינו גשם וכן אין בינו ובין המציאות הנפרדות
לפי שהם עלות המציאות הנקרא בשווי ואין יב׳ מחויב המציאות
וכל מה שזולתו אפשרי המציאות אין הצטרפות ב׳ ולא לפי שיחס לפי
שלא ימצא היחס לו בין שני דברים תחת סוג אחד וכו׳ שלא ימצא בין דברים
שהם תחת שני סוגים שונים ולא לפי אשר הם תחת סוג אחד שאין בלא
במאמר המדות והאיכות עם היות שניהם מסוג האיכות ואיך יהיה
יחס בינו ובין זולתו עם ההפרש אשר ביניהם בהרחבת המציאות ולזה
לא יותר בו יב׳ דבר מחייב שיהיה לאחר מהנמצאת דברים ואין כלום

שיבא לעשות זו מה שיבא למשלות ושכוי זו מה שיבא לבעדר
כמו שלא יתיך דבר בפעל לו ואחר כן ישוב בפעל זו מה שיבא לחיון
דבר אחד יורקין כ החיון זו יתם זה ומשלו יתיך קיום לו יתיך החיון
ולזה מה שאמר ולא מי החיות ולא מי החיון לו אינן כמוך והעבורין
שד כ נס המציאות והחידוש לו יאמר בו יק' כ נס בשרף הנם כמו
אדם לבן עורו יכן הקדמות כי לזה שהקדמות יותר זמן והוא יק'
אינן כופל רחף כזיון לו ישול עליו שם הקדמות סוף דבר לו יורק ע
ולו אין אחר שיורך דבר בפעולתו לו אחר המשולל בעצם הפועל
ולו כנר המשולל אשר כמלה כאן מאמר כמל ועשה שזה לו יחייב שכוי
ורבוי בעצם הפועל והרבוי הוא בפעולתו לבד ולזה אין המקרים
העצמיים הגופנים נמצאו יק' הם המושגים לבד כ הם עבר ויאחרו
המחובר וכל אשר ירבה המושגים ירבה המאחרות וזה כיון חלוף
אחרות העצמים ובעבור הזה יפול החלק בין המושכלים וזה שיתבאר
לקבם באופן שלא דבר אחרנו יק' לו המבאר לקבם לו שיושיע דבר
המחייב בו יק' וזה לזה שם נחייב לו שלרות כזה המשלולות אשר
לאולבו עבר יתיך יחם בכן ובן זולתו יתיך שיתיך הנה נס נחייב לו
דבר הנה יתיך בפעל הדבר הוא אשר נחייבהו לו ועבר יחייב בו המבנה
אשר אין עוצמת בזה המחייב המציאות כמו שהתבאר בזה המאמר כבה
האיות כ כל האופן הנני דברים אינן יחייב הן שונות ועשר
המקרים זה המבאר בכל החומרים שהשגון בעוצמת בכל אולבו ולא ישיג
יוכ הוא ולא הנה ולזה היתה הסבות שבעלמו המחייב כמדרו לך
דיומה בפלם אמרים בשון ויהיו נדרו בלבבם על ראשיהם ודומו
סלם ועשו בזה רבב בואר אחר עיור שם בברכות יוזרו האור
דעתיו לקמיך רב יתעבר נחה כל דנול הנביר ויהיה אדר המון
ומהו והבוזה נה לוה כ'תמע סייוחקינו לבלבן שבוי הדרך
השנה לכן כלב הראיה דמרין שמלא דהדרינו רואה רבו ויתן

ונשי עבים הנדולה והקבינו בהלה זכן לו הוא יכלנו לאחרינו וגם
נאחרה ונגלות חושל לזה הדבר דיומה לכלך אשר ורם עוון לו אף אפי דיבי
זהב והולשין אותו בשל כסף ולא נשי מה לו · והנה לזה שעבכו כ'
תמע חורפות בנורים ובאור שהמלבה אשר נביר לאחרים דרך
בהמחוכן בן שני עשעים קאחר עוזרים ראשה והשני שקרים קרובים
בהלה שאולו בן לו הייבו זהו ואחם אין בקרבן בבירות ובגר נב במועל
שהעבדים אשר עורם אינם אותן העבדים המועצים בן לזה שלא יהיה
והולשין אותו בזה זבונים וכן אחם והדרו ולא נשי הוא לו · הנה
יתנה זה ואמר כלה שהדרי החיוב לסורים ומועצים במקו וכל
קם תרוך ובעיף מה שיעורם והוא לו יעניש · זכו הכל העולם ואחרי
כתב האומר ונם הוא הדרך והחיוב בן הדעות הכבם · והנה לי נפשר לבו
המלבי שעשר על שבנו בדבריו ואחר כן נבאר שמה שחייבו הוא בלבד
מחויב נם כולם נאד שהיון מן המקרים שיובאר בחוקו לזולתו שיבא
לבעדר עוצמ במקו כמו שלא יתיך דבר בפעל לו ואחר כן ישוב בפעל
הנה אין יהיר מן המבאר שיתבאר הדבר בפעולתו כאן מאמר כמל ועשה ושב
שזה דבר יען ולא המעדר שקורם המשולם זו המשיך זו הדרוך כבר היה
בכח ואחר כן שב בפעל · ושעם נס מה היותו זה לזה שהמקרים
הגופניים עוצמים במקו לזה שיחייבו המספר אשר אין עוצמת מתן
המחויב המציאות הנה לו שבר יחיין המנב לשלרים על אחד והגופניים
בשון ומה שהנגב לבלן המספר הנה בעצמי המושגים אינן מספיקין וזה
שאחר שמן יתבאר בנושא עיון שהשנה עצמותו יק' בנושא והוא המחויב
שלא יתואר בבאר והמקרים החיוב לזה שיחייבו המספר אשר עוצמת במקו
ואחר שהתבאר אינו מחויב המציאות הנה כל זה שיושיע הוא כל קנר כי זה
הנה הם בעצמת בזה הנם לאמן מחויב המציאות ואין בו כ נם עצמותו
אשר הוא בבעלות המעלה כבר ישיג בא מה שהיינו אין המבאים ויחם
ידיעת פרטי המקרים העצומים במקו לו קנוסף שלמות על מחויב המלבה

אשר למתחיל בשאלה אחר אשר ידיעתו ידיעה ודאית. וזה שהמופת
בעל הקדמות יותר נכבדות ולזה היה עדות הטבע יותר נכבדת. והנה
מה שלא ישיג המופת הוא מעדרות לבד והוא אשר לא תשיגנו. ואמנם
הנביאים והולכי המכבדים. ואשר שיש שהם היה המופת בזה יותר
ומשפט הקדמים העצמיים בזמן יק׳ מה יותר אחד עונבם מעט ודבן
כמופת או בזמן ידיעת העצמות נגיהו מהנ על זה כבורך מאו שהמופת
בפרק מעשן והקלל הוה. ובשער שהוא ידוע ומופתם. והנה כי
שהנעש ולכן דברים שהם הבול המופת שהוא שם בן גדבב בנקרא
ברוקש נבבן ונודיעם בבוון הוא שם תענם ואשר שהופנו יק׳
בנגרו ומשפעתו וכן סבב מה נפירוש כי לזה נקרא שם המופת
ענינו שהוא יותר הותק ומגנה אין המשפטות בם והוא יותר על שבן
אחר אין המשפטות בינו יק׳ ובן והלבו בשבן הוא והנה אחר שידיעת
עצמותו נואשם הוא אין הנושא שיורה על העצמות ושיורה על
קצר עצמו הוא נושא שהמופת לא יבריח מות ידיעת הקדמים
בנושא אבל יבריח מות לא קדים עצמיים נושא ולזה לא ישאר שבן
יורה עליו השם הוא. והנה יתקף שכבר להעבקו זה הקושיא מאמר
וזה לשונו והמשר שיורה כפי לשון אשר אין לבבו קיום
מאמנו ולא דבר מושא וכפי מה שיורה על שבן חייב המשיגות. והני
יתן ונדע לאם כי שמשנים לגמור אותו ולא סנים אחד בשבוע. והנה
כבר כי היו זה שימפרסם אף למה כי שבן חייב המשיגות הוא דבר
לא יסכלבו הראשון והגבורה על המופת בו הוא יותם שלא יקשה ויראה
שלא יחייב המור הוא אבל מה שימפרסם בהקבלות והבנה שהוא ישראל
והודה. ועל זה יראה ארנו בשם בן שהם שהיה נראה שהוא למעלה
בהרחבת השם בן גדבב שהקדמות על שבן יותר מיוחד
השם גד׳ והוא המשם בן סוו שהוא המשם בשם גד׳ והנה כבר חייב
בזה קצר עצמו וגם מה שבן שהוא הנהבם בשולם לא היה שבן מהו׳

מחייב הפרק. גם הראוי שהוא המשם בן אשר עולה בן לפי שהוא נקרא
ברוקש נבבן ולפי שהשם בן שהם יעשה הוא שם בן גדבב בנקרא ידוע
כשלשה דרכים כמו שבא בספר המאמר הנה עשר הבין המבין להסביר
שם המופת נבקודו המיוחד הוא מבליעים המקנים בעשרות ואחרים
שם בן שהם עשה כדי שיהיו בבבן שם היות שלא היה נבקודו המופת
והוא יותבלי שבן יותר לקשנים ונגמר מאמרו כדי שלא ישקעו בדברים
דרך חול שיאמר בעולם שלהם וזה לגבול השם ויוך שיורה והנה אין
בבורות השם הוא המרק שולט ולזה היו קורי הטוב לפי מה שיורה בלתי
נושאים. ואמנם הנה לך חייב שאין לקצרתו שמו וכן דבר המבוראין
לאות שהם עלות המשפטים הקדק בשוו והנה אין המלא הקיום שלם
והחלק והעלה שלם לגבול והחלק החלק לאות שהוא לא החלק. ולזה
הוא המשנה שהוא קבר יש יותם בינו ובין ברוגיו וכן הראוי שאין יותם בינו
ובין הזמן לגיות בזמן המשיג לנפשם והמשפע המושלכי הנשכנים הנה
כשנושא בן הנה גם הזמן נצחי הנה יש יותם והדיון בינו ובין הזמן הנצחיות
וכל שבן עם היות שהמבנה המדברים בבללתנו שהיות הקן המופת הגורות
שבזמן המקרה שמשך לנפשם והנה המבלטו המשם יותם שהדבר שיבור
בו הדבר ביחסו לגולבו ניעו שומע בחין השם. והנה נשאר עלינו
שנבאר לך הוא בלתי המחויב מה שחייבנו והמשובות אשר
קצר עליכם גם להשנות הדיון כמו שיעידו עליו הקודמים וגם
שנתקיים בהורה ר׳ חנינא וגם להשגות המשפט מחויב המשיגות
אשר הוא גבלו חופה חותך ממשנת הקדמים. ונראה שאין ספק שהחקה
הדיון בינו יק׳ ובין ברגיון המחויב והנה עם היות השלמיות מהם סוג
אחר כלו הנראה הידיעה לו מיבלם הנה לאות שיש בינהם הפרש עצום
גם מחייב המשיגות והפשרות וגם נבבריות ובלתי בעל חלות. די בזה
החקה והשיפול בינהם הרגיון וגם היות בהרחבת הלשון יפול שם
הדיון בינהם הנה לגיות בבריות המחקה מושג אלו הענינים יהוי שישוב

יורש כהדיוט ולזה הנה אמרו ולא רצו כהדיוט ונשוא קבל נדרו ונשוא יותר
שעשה כיון כבר יאמר כהדיוט בסוף פרק כסוי אחר קבל למומחה
השוה ביניהם ובמקום אחר בגמרא שאין למומחה לדבר ישוב לו בשום
בחינה מהבחינות ולזה כבר יתבאר ולא רצו כהדיוט לו יותר מהמומחה
ועליו לו הנה כבר שכהדיוט יחשב במקומו אם כהדיוט אשר בו עניך יותר
ולהיות כהדיוט אשר בכן ובן במקום טלבי שעתך לזה שאין יחם ושעך בין
הנבה והנבה אם נתנו לשניך לו מוות ונבר יותר שההוות קבלתי שעתך
לכן נתנו. והנה יוסיף ר' מאיר שמעון בן הנה אם יותר על זה
שאמרו וזה אמרו שאמר במה שאמרו במה שאמר
סימניהם לשלמי שבחי דריך יותר מהות מנחה שמכבד השוין אם
לבעלה כבר הזבחים ולכי שלא היה יכול לספרם לא היה מהוי שירבה
הזבחים שירבו בהם וירבה לפרטיהם יותר שיכוין לקלסו בהם
ולזה יורה לשונם שאם היה לו זבחים אחרים לא היה שוחט יורם ולזה יודע
יחשך מחשבה בזה שני למומחה שאין לו שבח אחר ולזה לא ריכין ומקריבים
שבחם לזכרם בתפלה להיות מהרים שלשה שהוא מספר הלשון ומרבה
גם לא שתקנום נשיאי העם קבר ולא יום היה שגרום משך וזה כי לפי
שהשרה נמלו לשלם יסדר נרם עצמן שלמקום ואחר כך יתפלל הנה
הקפידה בבני הזבחים רבוי שהקים בדבר אשר סדורו מחויב ולזה יש בו
והסעם שלא יותר מסדר כל הזבחים אם שלא יעלה ולזה הנה שאמר
ויהיו נשיאי העם קבולה והקטנו בתפלה וזה אמרו ידוע שאחר שאמרו
חשב כבר הקרים לבו ולא שהסעם כלם היה לחיוב סדור הזבחים
יותר מהוי אם נעלה מסדר שבחים כלם או ירבה לומר השבחים
עצמם שבוא היה מספיק לו בעיקרם נדון הבעלים ונבר יתבאר זה
בב' שהמקריבים הם שהסעם בהם אם דנחיל הם הבונים בבנין הקדש
במקומות ידברם לו שהסעם להיות בהם מקום אחר ולכן שכן
במקום שסדור הזבח מחויב ולזה עצם נבחר הקדש נשיאי העם לב

הגדולה והנה אמר ירושלים ואם כל כסף שעשו כיון שבח בכבר אם שירבה
שהוא מקלסו בכל רגע שיש לו ומתחדש לו נאמר וירננו אחר על כסף
ולא אמר כמוך זקנים לשון הקדמונים שספרו אשר בין שבחיו יה ובין שבחי
זולתו שהם יחויב כוללות ונמשכות ולזה כיון שירין אחר בגמר ורשב
לחוק כל אחד ושבחיו נבא בתשובות ושבחי זולתו נבא ולזה היו השני
הנבלים כלה אשר בגבול מסכמים בגבול וזה שנאמר שמה וכולם כיוצא
מגבול זה שהוא נבא במספר היה הוא לא שאר כיוצא מגבול נבא בחוץ
ונגבל שלא היה מתחלק בין כנויו יה לכנויי זולתו. זכן זה שירבה בגומר
ר' חנינא לא שירו הקדמונים בעשות מתחן כל שלא יהיה בו מוסגל
והסעם שיותר מספרה כל השבחים ולזה זוכר לו כמוכן ממנו בתרגומם
לבגרו בשלם עשרה הרוח לזה שיש לו מלות דמנחה שהוא למלאת בכבוד
המנחה ולא לספר השבחים ולבבולם ולזכרם שאמר בתפלה שלש זמירות
קרים ושבחים והנה בתפלה לו ולמלתו כנורו כהלל יה ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד ויאמר בב' אותו על תפלה רבוי השבחים ולא זה
יהיו ישנך לו ואם עצמו משיגים לספרם מחולין ולן קיצור ועוד שיך
ס הנה אחר שקבלו בסמור הללוה הם ויודיעו הפרטים חכם ומבין
בשגמר ולא אחר בהם כלה נבחינת עצמו אם אחר בגלגל מידיעת כי לחבוים ירצה לו
לא יהיה הוי בעצמותו על בבחינתו והוא נדרו ולא זה יהיו ויצא לו ירצם
המעלות המעבריות קבלתי נבלות מהכן כלו הם ישנו ומהם על מעשם
אשר לבל נחק בעצמה וזה לחיוב המעולה ובריאה נבא בחוץ וזה בגמרו
זה יהיו ואם עצמו משיגים וכן על תפלה רבים לספרם מחול ירבון
והנה מחוסל מספר הנבא לרבוי מהולל שהוא גדול מרבוי מחול והנה להיות
הספירה בהם כל כך מופלגת היה המשיגים בספירה כאלו השבע בהם
בגמרו קיצור ועוד עניך ירצה שבעשר יקצרו ויקיף ויהיה שישבע
בספירה היא הנה יחזק עצמו עוד הם כאשר שבספרים הספירה
היא לא יבא והשבחו לזה שהם הקרים עצמיים בלתי מתפרדים והוא בהם

אחר שבכללות המצות יש מהם שהוא תנאי גמור לכל העבירות ואיסור
עם היותו אסור בין בשוגג ובמזיד ובאשר הקשה זה הרב בקושיא לדון קנס'
בתורה הרב בן לוי בהלכה   הרב הגאון ז"ל כי בביטול
הראשונה בתורה הודיענו גם לא יחסר הרב ידיעת היה בעליותיו ובעבותיו
כמו שאמר הרב והנה בהודיעו לאחר אלו יודע הן בעצמו ובכן אף
השנית בתורה הרב על זה כבר הרב ידיעת הקרים העבריים הנה
נדרים ולמכו והרשב"א השנה אחת לחייב כי הראיה מושיע לא הויה
כי גם בעצמו הנה שהוא שבין בלתי נבדל ואחר גבל עצמות הדבר
בלתי יושב בחוש ובן השנה הזה עם שהשנה העצמות נושאות השנה
הקרים העבריים הנה נעלו ופסרית והנה עקרו התשובה על זה לא
קובל לאות הנה עם השנה הזו עלייה פנים להיות פני הדבר עם הנמיים
והנה ישר לו ראיית מאור בונה ממנו שעם היות לא ישיג הקרים הם
העבריים בעלות הנה ישיג אותם השנה מה אשר הושיל ואף בוחם
גל השנה אשר בקש בוחם מאור גל הפנים והנה להעיר הרב שאשר
ישר לו בזה זה השנה זה שנמשך ממנו כלומ' מבריאותיו כלם כמו
שנה בעצמו שם נאור הנה הם ניררו והיה זה נאורי בכל ואורה
להם שכבר קבציהו על קושי' המשונה נזרו לנו נעבור כל טובו
על שך ולא שזה תשובה על קושיית השנה ושתשיב תלך המונה ואלב
זה שקבציהו על השונה · ובאשר הקשה זה הנה ויגבו אחר שיהיה
הם הקפיות אורה על הר עצמי בלתי נבדל אשר המכוונים   כי
האוסרין פירו לבלתי ירדם בבעלים המכרים שם וגם שם בקשתם ישאר
כן ולא לא כי האוסרין זהו ולא לא שעם שנשבה לקחת בבית שהיא
מיוחדת להם במקדש שבגבו · והנה טעני הרבינו שחייב בו הדבור בעצ'
ועולם   כבר עשו עליהן שנשאר ניך לא יתחייב שלא הקרים העבריים
עם היותם הקדמות האמת כי כלומר מזה דברים
ויגבו יתחייב המצות זהו האמת שלא יקשה וזה שאר פנים לאחר

שעם

XXXXV

שעם היות הקרים נבדלים בעקרו הם ואחרים בעקרו והטוב בגבול אשר לא
לעצמותו יבדלם ויש להם אחר מכל הפנים והשני שההקדמה הזאת
נאמרה כבר זה בעשר הוקבן והוראה צריך גל יוקבן גו הרכב
וכן שיהיה כל אחר חלק עצמות ועור שהקדמה הזאת מהמורכב
סבה מהורכב וכל זה אף אין לו חלק עצמות כי עצמותו אחר פשוט
נבדלי הקשיות ויתחייב לו חיוב עצמי ושוב נבדל אם כן הוא מושג
נב' שלא יהיה יתחייב המצוה לעצמותו וגם מה שנתחייב ממנו שעם
השוב נבדל גו מידיעה ומשלם בגבול נפרד ועור השלום נבתחייב
מזור ומאויר לא מנה על דרך משל אויר אם יתחייב המצוה לעצמו
כידוע ממנו מאור המתחייב ממנו שעם חיוב המצות אשר לא לא
כי מאור ניגבו שעם נבדל ושעצמותו שיהיה צריך למורכב ויוקבן ונבדל
כן דבר עצמי שהוא שיאמר בו בן כן עצמי הקרים נא' יה' וכל שכן
הקדמות שנינו לא במורה שלטות שהוא בלתי כוח והמצות שכל כוחו
כיון נלבי עצמי והאחדות שמן מורה על היותו בזולת כבוד בעצמו
ושמו אין בו שנוש נבדר אין להדרין · כן הוא שיובן לפי גורם עצמו
ולפי מה שגמרתו הקודם · ואחר שהתבאר שזה שחייבו הנה הוא
בלבי מחויב הנה הוא   לאקור עוד לם כן זה טעות ואולם
לגמרו מחקירת הזאת יראה אחד עם שגם ועסעת בעצומה אם שלא
ישלם הנה אין לו לו להשכל גם ולהיות הדרין בזה שנאמר לו קדוש
ברוך הוא ובמורה בזה עניין בחוקים שיש תלולתם אין חולקין כבר לגב
והנה כבר יראה בזה שאין ספק בו שזה שחייבו כן טעה וזה אחרים
אחרים שכבר נתבאר בזה שקדם שבמזל והחר הגוברים בו יה' גם הקרים
עצמיים ולזה אין להלכו יתחייב קרים עצמיים לו יה'   ואחרים שכבר
יראה אשר כשנחם לו יה' ידיעה ויכולת ורצה אם שיהיה שלו   שם
כידוע זה כעשר סוקרו וכן נסבלם וגם כיכולת כבר הלוית
הנה במקום יותר כל אחר מאלו מדות המיוחסים לו על דבר חיובי

וזה שאמרו נכבדי השלילות הן ידיעה והשגה אמת וגם כיון שנתבאר לך
ידיעתו יתב' ידיעתנו בהכללה עצמו ומשכלו וידוע כי מהלכו מהיות העדר
הסכלות יורה על שאין חיוב היות נמצא להיותו סותר הסכלות אינו אלא שאין
אחד מורה עליו והוא שאין השגה ולזה נאמר שגם לא הוא המורה זה מה הידיעה
והמושג עם שאין חיוב עצמי לו ית' הנה בהכרח שיהיה עצמותו לזה שני
נפרדי שיהיה כבר מוכרח לגבולות אחד המופרש לו ית' וגם היה עצמותו
יתחייב אחד מהשני בשלמות גם שיהיה עצמותו ית' המושג נמצא גם היה
שאין בעצמו ולא המושכל נמצא בגם הידיעה וגם שיהיה בעצמו דבר
זולת המושכל נמצא בגם הידיעה ויהיה בהכרח עצמותו מורכב ומשני
ענינים וכל זה שקר ולכן גם הידיעה והוא שגם כלם וכל אחד מאלו בשלמות
הגבול וזה שאמרנו המושג נמצא ממנו מבואר לכל מתחיל בעיון והיות
עצמותו ית' מורכב מענין שיתחייב היותו נפרד מהשגות ולזה
הוא שיתחייב שגם הידיעה וגם היכולת מקרים עצמיים ית' עם יתחייבים
שעצמותו אחד והחיוב השגות ויהיה מה שייחס לו גם הידיעה
על עצמו עצמותו יתחייב לו ההכרח והוא לא הנמצא והתבאר כי היות
הוא שחייבו בענין: והנה כי לפי שנתבאר שהמושג בגם הידיעה
והיכולת כשנייחס לו הנה הוא דבר חיובי ומושג נמצא להיות
שבעדר הסכלות והעדר היכולת הנה ענין כל אחד דבר אחד והוא סותר
הסכלות וסותר היכולת והוא מבואר שהיה שאינו בסותר הסכלות אינו אלא
שאינו בסותר היכולת הנה זה מבואר ומאחר יתחלק בהכרח לאחר יתחייב
כי שאין המושג בכל אחד עצמותו שהוא הוא עצמותו מורכב מהדברים
המתחלפים: והנה גם הוא החיוב שחייבו המשכילים הנמצאים העצמיים
אחרי להשגות ההכרח והמושגות שוים יחס ודמיון בכן ובין
זולתו הנה להם שגם הידיעה והיכולת ע"ה יתעלה על זולתו כן מושג
שיחייב לו שום מושג והנה חיוב כי ההשגות אינן של עצמו לו כמו
עצמי לבד לא שיהיה לו כמו עצמי הנה כי יאמר בהכרח המשכיל אבל

יאמר המושג נמצא בעצמו ויכולתו לא ייחס לו לא בעצמותו ולא בדבר עצמי
ולפי שהוא מבואר היותו המושכל והשכל והמשכיל ולזה יאמר כי המושכל ממנו
הסותרים לו ההפכים אחד לו שיאמר המושכל הוא הידיעה והשכל ויכולת
ולזה וכל זה בבחינת הגבול והגבורות ובכל הדברים שהוא ית' בלתי יודע
כבר חייבו שהוא יודע והמושג בו מושג נמצא וגם היות הידיעה עצמותו
או חלק מעצמותו כבר יתחייב שיהיה עצמותו או חלק מעצמותו מושג
נמצא והוא בבחינת הגבול ויתחייב עוד היות שניהם למושג מושג בגבורות
והגבול וזה שקר שיתחייב שיודע יתחייב גבול והוא ושאר מקרים ואחר
שהמושג מושג נמצא הנה הידיעה ויכולת ורצון וגם כי שלשתם שלשה
מתחלפים ולפי שעצמותו ית' אחד מכל הפנים גם כן עצמותו או חלק
מעצמותו יהיה כמו מה שהוא אחד בכל היות שלשתם ובשלשתם אחד
ויש לנו שתי הוראות בחוש שאין מושג ושיתחייב אחר שהמושג שהוא
בהכרח ידוע לגבול ויכול לגבול ורצה לגבול והוא שיתחייב ושלשתם
היות המושג נמצא והוא מבואר שהמושג נמצא הידיעה ויכולת ורצון גם
ענינים מתחלפים וגם היו עצמותו יתחייבו שני בשלמות אחר שיהיה
עצמותו המושג נמצא והנה שיהיה בעצמותו כבר חלקים יתחייב גם כן
במה שאין ספק בו היותם מקרים עצמיים עם היות עצמותו אחד ויתחייב
המשגות ושקרן שמו · ולזה הפליגו המשוררים כי עשר ספר בבחינת
רבוי מקרים עצמיים ואמר ולא אחד בהם היות היות עצמותו אחד עם היות
מקריו העצמיים רבים נשאר האמת בדבור זולת בהם שהוא רבוי לשנים
ובהם עוד בגבורה ולא הוא יקרו כענין וכן הוא שקרים · ולזאת הגבורות
עד לעצמו והמספר מכל צד נמצא שיספר עמו ספר יצירה אמר
כשלהבת קשורה בגחלת מורה על אחדות בלתי מתחלק והוא היות
בעצמו כי כמו שלא יצויר היות השלהבת בזולת הגחלת ולא הגחלת בזולת
השלהבת כן לא יצויר הדבור מה שהוא בזולת המושג ולא המושג בזולת הדבר
ויכולתו הטוב המוחלט שהוא כולל כל מיני השווי · וזה שרצינו לבארו ·

ויאמר עוד שהוא שרבים נלאו בעיון והכרת הדברים ברוב אין ספק
כי [illegible] נבוכים עם דעת גדולי הפילוסופים כמו בן
סינא ואבונצר ובן רשד ור' יוסף הלוי וזה לשונם אחר שהתבאר שאין
הקדמות [illegible] בעניין לאחד [illegible] ית' לזולתו הוא יודע
וזה אמנם [illegible] כמו שקראם עליו אמן הפילוסופים שהשכל
והמשכיל והמושכל דבר אחד ולזה גם כן [illegible] יושכל לשכל זולתו
[illegible] והאחד [illegible] עם השכל לאחר שהשכל יודעם כמו
שישכילהו [illegible] חלק [illegible] הוא נודע וזה שגם כן חלק
[illegible] יתחייב [illegible] באולם [illegible] יתחייב כבר
בעצמותו ית' [illegible] בעצמותו לאחר שבו חלק מושג וחלק בלתי
מושג ושעד כי לאחר שהשכל יודעם כמו שישיג [illegible] כמו
שישיג חלק עצמותו וזה [illegible] ואחר שנתבאר שלו
הקדמות [illegible] כי [illegible] דעת הפילוסופים בהשכלתו [illegible]
[illegible] לאחר [illegible] יתחייב המורכב [illegible]
[illegible] כי [illegible] בעלול המון [illegible] גם אם
שישיג מעצמותו [illegible] וגם אם שישיג בעצמותו וגם אם
שישיג [illegible] עצמותו ית' [illegible] כמו שהמושכל
[illegible] שישכיל מעצמותו [illegible] והמושכל [illegible]
יתחייב [illegible] והמושכל [illegible] שישיג
מעצמותו ויתחייב [illegible] והוא שישיג [illegible] ית' [illegible]
[illegible] יתחייב [illegible] ולפי שהתבאר [illegible]
שהשגת עצמותו [illegible] ועצמותו [illegible] בנמצא [illegible]
יתחייב [illegible] שהשגת חלק בעצמותו [illegible] צריך
שיובן [illegible] שישכיל בעצמותו [illegible] הדברים העצמיים וזה שהשגת
בעלולות [illegible] כי בעלול ההמון [illegible]
[illegible] ית' [illegible] מעצמותו [illegible] והמושכל [illegible]

XXXXVII

51

ד

[illegible]

בהשיגו ולזה המושכל ההמון בהשיגות צריך שיהיה הוא שישכיל מעצמותו
הדברים העצמיים [illegible] לשון ר' יוסף הלוי במאמר אחד שחבר [illegible]
[illegible] חייב שיהיה [illegible] על זה הדרך [illegible]
שהוא ישכיל [illegible] שישכיל וישכיל עצמותו [illegible]
עלול [illegible] המושגות [illegible] לאחר [illegible] והמושכלים לו [illegible]
[illegible] שישכיל [illegible] חייב שיתחייב [illegible]
כל [illegible] שיהיה [illegible]
[illegible] שישכיל
[illegible] חייב [illegible]
ולזה שישכיל מעצמותו חייב [illegible] המורכב [illegible]
[illegible] ולזה שישכיל [illegible] עלול חייב [illegible]
[illegible] גם בן רשד חולק עם בן סינא ואבונצר [illegible] ההמון [illegible]
עם זה [illegible] והמושכל ההמון בהשיגו [illegible] שישיג בעלול מעצמותו
ית' [illegible] כי גם הדברים העצמיים ולזה צריך שנאמר שגם כן
[illegible] הדברים [illegible] בעלול צריך שיובן
זה הדברים [illegible] על העצמות כי [illegible] ודעהו
[illegible] לפי שהתבאר [illegible]
[illegible] ית' אחד [illegible] אחד [illegible] ית'
[illegible] ההשגות [illegible] וזה כי [illegible]
[illegible] אחד [illegible] ואחד [illegible]
[illegible] ההמון [illegible] וזה כי לאחר שהתבאר כי
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] ולזה [illegible] עד שנשלם
[illegible] והמחויב [illegible] שיהיה המורכב כמו
שהתבאר [illegible] אחד [illegible]
[illegible] ההמון [illegible] גם [illegible]

והנה הדמות וזה נושמו כ"י אחר פשוט וכל שיהיה יותר מאחד הנה גם
שיהיה האחד והעשרה בהתמדת התנועות לו חלק מהמנין גם כן. ועוד
שיהיה המספר מחלק והמנין לזה שהתנועות כלא נקשר קבוע בם כבר
והנה מיום אחר והוי שיהיה מתפועל אחר ואולם שיהיה נלתי מתנועין
בתנועת התנועות כזה הנה יש לו שעור שיאמר שיש שם צורה מנהיג
עולם אחר הנה הנה כמו שיתבאר ונסדרתו כזה שיגע כל נפשרות
שלמות כמה יתנו שיתבאר בהורה כ"ב וכן שיבלבו י"ב נוגע במחוץ
הנה תנועה שאחר יפול לבריא ואם שיהיה אחר מנהיג ולאחר
נלתי מנהיג לבעד הנה כזה עמלו לבי השון ולהסיר התנועה כלום
ונפסק הנה ולשלכל שעור מתנועה וגדול הנה הגירה המורה שעכן
ונחכו קבל הוויותם בתורת שמעו ושרש"י שאמרו י"ל אחד והנה
התלונה בזה נתחלף קצת קבול להיות לו שני מיני האחדות ועוד
קצת המניין לא שאמרו להיות לו המנין המניין שקצת שהוא אמרו והשגתו
אחר נעצמו כל פשוט הנה שנבחינת כלומר שלכן והקדמת נו אחד
וכן קצת מכלתי שנבחין לחנהגתו הוא אחר ועין עוד כן שיהיה מנהיג
שלמות נחרם גם הנה שיאמרו כן שלא יהיה מנהיג שאר הנה קצת
הזה הוא אחר ועין עוד והוא המנין קצת מן האחדות וכבר הקדמנו ר"ל
בקצת הנה כל הנהגתו י"ב שלמות נחרם עד שמנעום על כר
התלונה שמחוב עשר שלא בכתב המורדים וזהו מה שנוכן בזה
הקדק הנה בבאור קצת השלשי מונח והוא הוא י"ב לא נגף
ולכן כן בנוף. לפי שהוא מבואר גם מאד ראשון
וגם מאד הנה היות מאחד י"ב בהקבלה העולם עד שכבר נמצא מורדין
הנבראים הנה הנה השמיים כמו שקרם לנו והנה מורה על זה
שבקצת מהכו בגירה ונרגו לו מה שכבר הוא ואמר לנכם שאמרו צו
הנהג שעתה לפי יוה שיהיה כי היות ההתלות שעורו גו ויהיה התנועה
שהתורה הוא היות מכוונת מקום עמדו נראה נשאר נראה כלומר גם לכם

XXXXVIIII
52

עמק מאמתי כי לנו ודרך זה שנראה יראוה על שהמקום עצמם ולקורות
שהתנועות כלם יותר עד וברור נראה שלהם לגרם כלומר מעצמותם כי
נפסד להיות דבר אין החומר נלבד ואם כבר היה חייב התנועות בגירו
נראה נשאר ... ויהיה נשאר במקום סבה וגם לא יפול בו סבה כלומר נראה
לזה שנראה וזה יפול בחיוב התנועות לבד כי מתאמרי התנועות בחיוב
שבאו כבר התנועות לו לזה שהסבה נמצא ולזה כשיראה על התנועות
לו יתכן עוד נראה לזה שנראה וכל נראה לזה שיהיה זולתו כלומר סבתו
ועינינו היות שעם היות חיוב התנועות בכלל בהיות הנה שיראה בו כל
המשוער ידוע מתנועות ולהוא זה מבואר מאד ומן ידוע שהקברים
וגם כן שעולם כבר יתכן המחודשות ולכך נודעם בדברי כמו שכתב הרב
הרואה הנה הסבה בחקירת הזאת עשות מאד ומ"ש גם עניר לשמכן
לחייב דבר מה שיתחבו בגרים העולם כי מן כמו שגם היכן מחויבים
דבר במקומו בעולם מה שהוא יהיה מרי ואחרות ונדוף ונתינת כלום
לזולתו כן שעיקר בעולם גם שעל ממנו דבר בלתי מוי לשלול
הוא מרי ובחירת וסלק בזכות ממנו תולם ולזה הוא מוי בעולם
שנראה בהבלת הראשון מהם שנשלל ממנו וגם יתנו בו המספק שעשה
החקירה הזו ולו נשכר לגם ולו כפי הנה שהבאירו הקבלה והתורה ולא
דברים כל ויתחבר גם נפרד המשכל בנגלות דברים וגם הנה למעל"ה
יום לדעות הנה לבנים מה לגחור כמו שנג בזה שבה מתנת כ"ש להשכל
ולחקור בנגלות כל ההעלם כמה שלא נדרשנו ולזה מוי לנו בחקירת
הנה שנראה בהבלת הראשון מהם שנחייב זו שנשלל.   ובאשר
נתישב זה ואמר כי לזה שנתאמת ונלבן קצת קצת והנה
האחדות בו י"ב אחד מהנים וזה גם מאד ראשון וגם מאד הנה הנה מחייב
לכן שכלותה שיחלק על קצת הזה שנשלל ממנו י"ב ולזה הוא מבואר
שגם היה היותו נוף זו כן בו מאד קצת הזה שהוא מחויב נצ"לכן
שנשלל ומה ממנו י"ב ולפי שהוא מבואר בגשמיים המוחשים ונשאר כן בגם

מורים והמורים הם יותר שהוא מחויב לו לכל גוף מהם · והשער
הזה בהורות האל המספיק ומה שבשלמות הארץ ונבראתו · ואולם לפי שהיה
כל המעלות המחויב שיהיה לאדם ונו' לבורא שהוא נשמה · הנה יהיו
שנקשר בשכל אחד מהשכלים והיות לו ית' בשכלות ובדברי רז"ל וכן
השלמות לא במקום שאמר ה' במושגיו וגם בדברי רז"ל כמו שאמרה
שהקרבן במושכל הראשון שהשלמות במושגיו ואף בשכלים ובמציאות
הנבדל לפי שידיעת הדברים אחר הנה לא יגיע לו שכלו מהרו
ויתעלה גלגל עצמו וברוח קדשו שהוא וגם נמצא לפי מה שהשיגו
רז"ל כמו הוא שיגיע לו השלמות ואולם מה שנודע להשגת על זה
הוא שום דבר כי נפסד שיהיה לו הנשגב בגוף משום ואף שכן נבדלים
שיהיה עלה הוא על כל הנבדל והתחבר הדבור לבורא שהוא רוחך השלמות
הראשון ית' הנה השלמות הוא שיהיה לו ית' על כל הנבדלים · והנה
יסוד שעשה נמצא בזה והמושגים אחרים הוא כפי מה שנודע
לפי שהשגת הוא דבר עבר למושגים ובלתי שהקרבן המשגת לדברים
יותר ולדברי יותר נכבד יהיה השגתו והשלמות יותר והוא הוא ית' ושיגיע כל
הדברים נכבד מותר נכבד שנפסד הנה הוא מחויב שיהיה השגתו והשלמות
גדלו בשלמות מה שנפסד ויהיה לפי זה פי' גדרים שהשלמות במושגו
במדרגתו כי הראשון והמקום יגדרו בזה השכל אחד והנה נשקף בזה
בגוף שם מקום שיגדר על מדרגה ויתנו הנושא מזה יתבונן
המספר לפי מה שיהיה וזה לשני סוגים שהוא ידוע שהשלמות
והשגה הם הדברים וכם הם סוג אחד והוא סוג המעלות והוא מהם נמצאו
כי השלמות ליועץ זולת שבות מהרצון והשגה הוא הקשרות בשכל · וכם
המעלות בנפשיים ולזה גם שהנחנו נשתה כמשים הנה זה לפי שנתבאר
בשלו עם הנפש נגלה שהוא שכל והשכל והמושכל כפי מה שנתבאר
ונראה בשלמות לו יצייר בו שהשלמות ושהוא נלך בקבלתו הדבור להם
אין להם מהם בשכל · והשגת גם מה שיהיה לו השגתו כי נפסד שיהיה

אחד הנה וזה שאין ראוי להקיש בין השגתנו להשגתו כלל כי השגתו נגזר
לו בהשגה הוא כשיודע זולתו יודע גם הטוב ולזה כשנתאר יודיעם
מה שהוא שלמות אותו הנה נקיש אחר השלמות למה שנשיגהו מהשלמות
גם מהשגתו הנכבד ונכר יותר על זה שהשלמות הוא להשגה הוא שנקח מהותו
השגה והנה אחר שנשיגה יחלק אחד השגות · והנה שיהיה כב' על
זה הוא שהשיגה המושכל בעצמו ואחד יהיה השגתו יותר וזה שנתבאר
להשגה בהשגות שלמות יותר ויהיה המשכיל מהשכלות גם כן הידיעה
יותר גדול עד שהמושכל בבלתי עצמו וגם הוא גדול במדרגה לא נשיג
אותו שהשגתו כל כך רחוק במושכל בעצמו וגם הוא להיות אותו במדרגה
אחר שיהיה על מדרגה זה שאין ראוי אותו שנשיגהו לא נשיג השגתו
במושכלות המשוכות ולזה אין ראוי שנקיש השגתו בהשגתנו שאין
לנו בה בעצמה השכלות גם הידיעה והחדשות הנה לגמרי שכל מושכלו
ומושכלות המשוכות תמיד בזולת בעצמה ושכלו והחדשות הנה ולזה
הוא מבואר שלא ייוחס לו השגות אחד כדבר נגזר הנה ואולם למה
שיתבאר בזה שאין ספק במהותו היות הפועל הראשון לכל המושגות
בטובו ורצון והוא המתמיד והמציאות בהשפעת טובו תמיד ולזה יהיה
מהותו ויתחדש טובו בכל יום תמיד ומשפיע בתמידות ומה שהוא במאמר
המלך בו שב' הנה בזה שהשפיע מטובו והשלמות ברצון ובונה הנה כב'
הוא הטוב המוחלט והשפעת הטוב בחכמה ואין להקדים זולת השגתו
הרצון והוא השלמות המוחלט ערכו ישתוה לו במושגיו פי' שהשלמות
הוא במושגיו והוא בהשפעת טובו להם במציאות והמציאות על השלם
שבנבדלים ויהיה כדבר נ"ו רז"ל בתקיעות הנה שקבע' המעלות לפעולתן
של צדיקים יהיה שלום שהשגתו והשלמות גדלו בהשפעת הטוב
ויהיה הטוב השלם שנפסד בגדרים להשיג בשם שזהו סוד התכלית ומה
שהוא בזה' הנה כשיתחדש הטוב מהם אותו הוא ערב גדלו ועל כן
התחבר הדבור בגבול כאלו מתנועע לו והתחבר בבסך · כי ידיעת

הקדמה זאת · והנה יהיה זה הכל שהקדמתי שהשואה מהשגו כפשוטו
ולא יצטרך לזמן מקום שיורה על ידיעתו · וגם לפי שהמציאות הזה
ומוציאה לפועל ית' במחשבתו הטוב והעצמים כולם שקבלו והמשכתם
הנה זה השואה המורה הוא מושגו לאמר במושכלו על דרך הראשון
קדמון ... בראשית ... שהם נשר ... מושכל לראשונים ואמנם
לפי ... שימושו ... בכלל ... שהשואה יהיה יותר
חוץ ממקומו ... הפועל זה לשקיפות ... שהוא יחשב
שהמציאות בכלל הטוב יהיה יותר גדולה מקבל ... בעניני הטוב
והשגה כי ... שהוא יתעלה ... מן הלא ... קבלו
הטוב והשגות ... והנה ... בן ... גדול
שנפסד ... והנה גם ... הנבראים ... שהשגותם
יחודם וגם ... הם ... להם ... ולזה
כבר נפסד ... יותר ... שבעבר ... אשר
זה ... ז"ל ... והשבים
ועשרותם ... שם ... ורחמין ... ברצונו
בהטבה וזה כי ... שהשגה ... לו ... לו בברכה
שבהווה ... ולפי ... ולפי אשר ...
ויחם לשלמותו ית' ... שלמות ... בברכה ... ויחם בין
שבחו ... ולפי ... הטבה ...
... על ...
... ית' ... עם ... ית'
... ית' ...
... ולכן
... ולא ... מאוחר ... שמע
... עם ... והשגה ... ית'
... ע"ד ... שהשגתו ... לבדו ·

הפרק השני · בו ... בשרש הזה השלישי · ועניו ט
לזה שהמאמר ... בשרש הזה שהוא נכלל
בשרש השני ... המאמר ... בן ... המאמר יותר
... הזה ... השרש הזה ... הפרק והקבלה
... המושגים ואמנם ... ז"ל ... והנה
שאין שם ... ואם ... לשון ...
... על ... בברכה ... הזה ...
... בזה ...
... המאמר ... עליו הפרק
... בן ...
... שלמות ... עם זה ... עליו ...
... ואמנם ...
... ז"ל ...
... הנה ...
... כך ...
... לו ... ·
... עד ...
... הנה ... לפי ... הזה
... ולבדו ... ·

המאמר השני

בביאור המציאות כ"ל ... יסודות ושרשים
... השרש
... ית' ... כלל ...
... ית' ...
... · ... · ... · ...

השני המשולל. וזה כי כאשר יהיה הנושא בו מחויב מוחלט. אשר הוא
הפועל על המוחלט אשר הוא המתחלף יחויב בהכרח שיהיה השולל ידוע
יחויב ייפול והמתחלף לשום ובחר ולא תמצא ונכון והנה המבטל אשר
יחויב על המתחלף כן המתלגן לו יתחלפו מה שכתבנו כבר יחויב
שיהיה המתחלפות והכן ובזה מה שכתבנו והנה מבואר · והנה כל הפעל טבעי
והלכה וכמו שבארנו וזה יתפועל בכבר השלמות לכלול ידוע כבר אין
כלו בהפועלים לא כל מחויב לכלול השוב ולזה יהיה להלן הגזמר כל
לשום כללים · הקש הראשון כי היה הקש בהכרח וזה יהיה
לא מבואר הקש חלק וגם מופת ידיעתכן
גם ולפי שכבר התבארו המופתים כבר הורד הדרך והוא לבאר זה הקש
כפי אשר יחויב כך בכלל המוחלט גם כבר מתחלף ומופת והמבטל כמו
שנו ולזה בקצב ויתחלפו דברים אשר לכן לא יהיה בכלל זה לבאר הקש
חלק כפי אשר כבר ... הקש והתנאים אשר יהיו ולבאר המקום ולחייב
על אשר חשבו ולבאר על מופת ידיעתכן בהקש חלק ולזה הניכון להלן בכלל
זה להיות בפרקים · הקש הראשון כבאור הקש חלק כפי אשר כבר בארנו
הנה · השני כבאור המקום אשר יפסד שיהיה בהם אשר כבר
שמשו ... ... בהקש חלק · השלישי כבאור המקום יהיה מהם
שחייבו בהקש חלק · הרביעי כבאור המקום אשר יתחלף בהקש חלק
לפי דעת הנה · החמישי כאופן ידיעתכן בהקש חלק בשלמות ·
הקש הראשון כבאור הקש חלק כפי אשר כבר בארנו הנה · ובאור
זה כמו שקדם שכבר הנה ונוסף גורם יה'
יחויב בהכרח שיהיה ידוע זה שכך ומה והנה כאופן ידיעתכן
בכללו המופתים התלוים והחיוב לפי שני הנה כלו שמשו
כבר זה שלום שנים הראשון שידעתו יה' והקש בזה שאין בכלל
לו השני ידיעתכו מזה שלא נושא השלישי ידיעתכו בחלקי המאמר
המובן שידענו שכבר המאמר · והנה כך יתבאר חיוב זה לפי שהוא

בוראו הוא כפי זה שאמרו גם הראשון לזה שאין והבאר ומוחלט ראוי יה'
חשיב הפרטים וזה גם במופתים שכבר בה וגם מוכרח הפרטים וגם
מעורים וגם יתחלף הקש בלא כוונו שכבר בה הקש בהנחם על זה ואמר כי כל
לבאור דומה והליכה יתחשב ראשון והנה מוחלט לו הקדמה והקש
הפלג בפרטי ידיעתכן וכל הדומה לזה אשר מיוסד על זה כל ראוי יה' חשיב
ויודע הפרטים כאשר לו והנה ידיעה שכבר וקראו כבר לבאר המחויב לכתי
והכבר זה וכל דבר הקשה ויהיה לקדימים המוחשים בזמנו ולכן
דווים על השכבו בכלל הדיוקי הפרטים ואחר שנתבאר זה והוא מבואר
והפרטים קודם בכל חיוב בהכרח היות ידיעתו יה' והקש בזה שאין
הכלל לו והוא הראשון והלא השני והוא ידיעתכו יה' בזה שלא נושא
כי יתבאר היות שכבו בזה ובזה והוא יקשרים מזה שלא נושא לו
וגם היות יכנו בזה לכל הפוקים יהיו על החוש ידיעתם בגדרו וגדר כל
והוא המשמחות הדבר כלו שכבו כלם וגם לא נודעם הם כבר בגדרו רצ"ל
כבואר בזה ואחרים יכנה הדבר כלשון בני אדם וכמו כבר שהוא נושא כבר
שלא יתכן שיהיה בגולם ממנו ובהתחשב לו ידיעת אחר כן ולא שזה הם
במידה לבאור ונחשבים בלשון בני אדם ויהיה ואחרו עם ידיעתו
כי יהיו לאדם נפש שיהיה בכן ממשש העקרית כמו שאמר בה רק בכלל
המורכב הם זו כמשנו לפי זה שיהיה לו והוא מיוסד על ההנחה לזה
יתבאר בפילוסופיא הראשונה דרושה והיא מורכבת שמושגים יהיו
קודם ויותר קדומה בטבע וכמו שיתבאר ולזה גם הוא לא יחויב במבאר
ואשר בשלמות זה ההקדמה ואמר שאין ספק שזה היות לבאר גם קודם
ידוע הענין יהיה הקש על פניו הוא יותר המושג בחוזק במשנו דרך
ובוסיף גם ידיעתם ולזה זה המבואר שאין דרך החוש היל ראוי לו
קודם המושג ובאשר הוא זה כן והוא נראה יהיו לאדם הכוונה כי במידתם
ידועם לכל הוא הם יתחלף נראה כי עצם ידיעתו כי יהיו לאדם נכון
וזה שקודם המושג הוא לא היה בזולת החוש שהוא גם בגדרו כי יהיו

שלם גם כן ולזה לא היה נפשר שיהיה נודע לו הדבר בחלוף מה שיהיה ואבל היה
יודע גם כן קודם לכן שהוא ית' קודם במה שישג עם היות שלא נודע שדין
סותרת היות כי ידיעתו ית' מצד שלא נודע לו דבר מחויב במה שיהיה והוא נמשך
הגנו׳ · ויולם השלישי והוא ידיעתו ית' בחלקי האפשר ל' ידיעת הנשגת
החלק האחד והנה שיתכנה עצמו האפשר הוא המגיע מחויב לפי הקדם וזה
שאם היה ידיעתו ית' מוכרחת החלק ההוא הנודע אליו הנה לא יבטל הטבע
הנודע ובנזכרות הקודם כי אין דרך לטבע למצוא לא סותרת המצוא כמו
ולא נמצא והומר וזה המגונה בעצמו עד שיהיה המאמר סותר נפשו וזה
שאם היה ידיעתו מוכרחת החלק האחד הנה הוא גם כן נמנע האפשר וזה שהאפשר
הוא נפשר שיהיה ושלא יהיה ואם היה החלק האחד מוכרח הנה הוא בלתי נפשר
וכבר הונח נפשר יחויב גם כן שלא היה ידיעתו מגעת החלק האחד מהחלקים
האפשר והוא הענין השלישי · והנה התבאר לו השלושה ענינים במאמר
הוא נזר ואם זכרו בשלושה · הנה הענין הראשון הנזכר במאמר
המאמר כמו שקדם ובזה עם לא נבחר עשרי מהם נזר עשרי
בספר יחזקאל בחדשות כמו נלאיתי שטך ומלספר כלם יתכן
יהיה ולא נחלק בהם · ולפי שהראשון לא כן והאמנם לא כן יש לפרש
שכמו הנה הראשון עדיו לפניו ושב לא נבחר והאחרים עדיו לעצמו
לומר שנבחינתו עם רבוי הידיעה הם הוא נחלק בהם · ורוצה בבחינתכם
והוא נירו נחר כן ולא רוצה יקרו רנמך יכו' הנה שבו כבוי הידיעה
בחלקי פרטים נגזר במאמר הוא והוא הענין הראשון · והנה ידיעתו
במה שלא נודע הנה עדין במאמרו כי אין חלוף בלשון כן ל' ידיעת כלם ·
ידיעה חלוף שאנו עפיו לתנר נינה עדין בלשון כלומר שלא נזכרה והנה
ידיעה כלם הנה יורה זה על ידיעתו בענייה והוא הענין השני · והנה
השלישי והוא שלא במה ידיעתו מגעת החלק האחד הוא המאמר בעצמו
לומר שהמאמר הזה יורה היותו נוסד על הקבלתו המקומות נזר היה
המקבל יל ונשי רואים ויהי עבשו וכל נוה נשר לו כושם ולזה היה ימסרר

56

שבחי כל בענין ידיעתו לנו שהם יותר חדרי לבן ורומנות רעיוני ·
ועל עד תאיר המחיל ווריר יו' חקריה והיא כלו חקר וירש לבדוק ענין
ונבר ירש קודם לכן יחוור ולזה שהוא הגוף בנשאו שידיעתו הכוחות
ובלתי ומחודש והלבנ לספר פרטים עלזה והלבנ כל זה הרבגליותו
והוא נחרו גם הכתוב לא הנה וגם ראם סורו ממנו וכמ׳ שלא רייתי
ימקבר ענינים ויל זה הוא נלוי לבך ולזה היה ווראה חקרנו לו ודע לבב
וכו׳ ואתו בתך עולם כלות שאמר השמתו נבוך עולם שהיה הולך בו
וגם הנגלה ורוחב לו היה הוי ולזה הוא ויתנר שאם היה ידיעתו מסיתה
לא היה צריך להתגלות · הנכיר גם השלושה ענינים במאמר הזה · והוא
המאמר בבחין הזה · והנה הב בנוזר המקומות שאפשר שיומכן
בפנים הנדר לפי · ויה שבונן ולפי שנודם כולם
והנה חלקיים הנה נזכר החלק כולם לספקות על השלושה ענינים
שבונתו בידיעת הנם ית' המציאות וגם חדושה · כן · שאם היה הנם ית'
ידע דבר המציאות זולתו הנה לזה שהוא · מבואר שהידיעה
הוא שלמות לו ודע יחויב שישלם הנבדר בבחות והוא בבלתי הבטול ויוצא
שיחויב רוחנו בטול הוא בטל · והנה שאם היה הנם ידע דבר המציאות
זולתו הנה לזה שהנס · והנעם בזה שידיעתו וגם יחויב
רבוי בעצמותו וזה נמנע עצמותו והוא שידיעתו עם שיחויב שידיעתם
הנבדר בבחות וגם כן הידיעות רבים יהיה רבוי בעצמות הידיעות
וגם כן בנה יהיה רבוי בבנה וזה נבחלת הבטול והנגיעות · הנה
לפי שהדברים הפרטיים הוא בלתי רוחשנו גם כן הולכנו כמו
הוא והבחיון והוא ית' אין לו כח הולכני יחויב גם שהוא בלתי משיג הדבר
הפרטי · הנה לפי שהדברים הפרטיים הם זמניים והזמן הוא יותר
בתושך · לבכנונת הנה זה שלא יהיה בתנועה ולא בתמונה
הוא בלתי משיג הענינים הפרטיים ולפי שהוא הנזכר והשלישי ענינים
שבונתו בידיעתו ית' שהם המקריים ידיעת בפרטים הוא מבואר מאלו

הספקות כל הפלוסופי והרבני גב' שם טענותיהם השלשה · והנה
רוע הסדור מהעד מנין הנפרשי עד יתנה שיחייב המופת בלבי
ושיב' אין בענינם ולא צריך מסתפק בזה עתה לפי שכון יותר מהיחס
בכללותנו ואין הדבור בשלמות · ונרשום החלקיים הנה בשנין
הראשון וכון נאמר שידיעתו ית' · יותחייב בזה שאין בכלל
לו הנה בו שני ספקות האחד כי לפי שהידיעה דבר יתקיף ובכלל ומה
שאין בכלל לא יכון בלתי מוקף ומוגבל והנה שחייב הידיעה בו יותר
ומאמר סותר עצמו · והשני שאם היה ידיעתו מקפת מה שאין בכלל
לא יהיה זה שכון בלתי נפשר נפשר · וזה שכבר התבאר בטבע הטבעין
היותו מהחלק אל חק שיתחלק תמיד · וגם היה ידיעתו מקפת בחלקי
החלקים הנמצא שנפשר שיחלק לחלקים קח בלתי נפשר בזמן ההם
שיקבלו החלוקה בזה שכון שלם שגם זה מקבל החלוקה · לא היה
הידיעה ותמית · והנה בשנין השני שידיעתו ית' בזה שלא נמצא
בו גם שני ספקות האחד שהידיעה הנמצאת יותר שיחויב שיהיה
לדבר נמצא לפי שהיות בנבראים כון שיהיה בשכל כמו שכון נמצא אין
לשכל · והשני לפי שהידיעה בזה שלא נמצא גם היה יותר · הנה
גופן הידיעה בו שלא נמצא עדין ושיהיה בעתיד והשיודע הידיעה בו
שכון נמצא זה אין החלק גב' ומשכו בידיעתו · ולפי שקבלו הענינים
בזה שידיעתו הנה יחויב שיהיה עצמותו משתנה וכון נכלל בגבול ·
והנה בשנין השלישי וכון גזרו שידיעתו ית' בחלקי האפשר מכריח
שישתנה טבע האפשר בו גב' שני ספקות האחד שגם היה ידיעתו
בנוגע אחד מחלקי האפשר ויסור סותרו נאפשר כפי מה שיהיה הזה
הנה כאשר קבע מהן האחד כבר נשלל האפשרות ונהיה ידיעתו בו
ישינה עצמו ולפי שהשכל מתעצם בזה שידיעתו הנה יחויב שיהיה
עצמותו משתנה וכון נכלל בגבול · והשני שגם קודם ידיעתו
בנוגע חלק אחד מהאפשר עד שיסור סותרו נאפשר וכון מבואר בנפשר

באפשר שכאשר היה נמצא לא יהיה והוכחתו בזה · הנה גב' מאמר שזה החלק
הסותר לידיעתו נמצא לא יהיה והוכחתו בזה · אבל מאמר שזהו נמצא יתחייבו
שני בטולים האחד שינוי בידיעתו ועצמותו לפי שהשכל מתעצם בזה
שידעהו · והשני שהידיעה הקודמת לא היתה ידיעה אבל דעה ומוטעת
וכל זה נכלל בגבול והבעות · אלו הם הספקות אשר בעבור התחלנו הפלוסופים
להעלים על השם הידיעה כפי מה שבואר עד שהם שללו הידיעה מאלהיו
לגמרי · ואחרים שללו הידיעה מהפרטים ההוים והנפסדים וקבלו אותה
על הכללים והמינים הנצחיים · והם אחרוני הפלוסופים אשר לא הבינו
הכוונה לקבל ידיעתו ית' הפרטים ולהיות הפרטים בבע' יהיה שיחויב היות
הידיעה מקפת בבע' ולהיות פשוטי התבונות מורות על ידיעתו ית' ברם
קודם עד שיודיעם לעבדיו הנביאים כי לא יעשה ה' אלהים כי אם גלה סודו
אל עבדיו הנביאים וזה נדרים מפורשים בהורייים כאמרו לא יחן גבעתם
אלך אחרים ללכת ולא עד חזקת וכו' · הנה יתבאר זה כבר יתחייבו להודיע
הכוונה הזאת כפי מה שבואר ובאשר לקחם העיון לפי מה שראו לחייב
הוצאות הענינים היה חשבו להעמיד אמון ובטלו וקבעו ידיעתו
בפרטים לא בזה שהם פרטים אבל בזה שהם חלקי הכללים והכלליב
אחר אשר הם שלמות הנפש לא עוד וגם לכן אשר הם בן המתיחדים · כפי
הסדור הכללי אשר בשכל השם ית' בכללות השלמות ובענין השכל הפועל
לנפש האדם בשלמות ובענין הכלל לנפשות האחד בשלמות והוא שלא
יחלוק בזה הדת ולא העיון · גם שלא יחלוק בזה הדת לפי שהם קבלו
ידיעת הפרטים ולזה כבר ידעום טרם היותם ויודיעם לעבדיו לפי שאין
ידיעתו בהם בזה הם גופם הפרטים אבל ידיעתו יותר הסדור הכללי אשר
נמצא בשכלו טרם היות הפרטים נמצאים · וגם שלא יחלוק בזה העיון
זה יתבאר אחר שיאמר · הנה הספקות אשר יתחייבו מהנעת ידיעתו
בגלגלו מקבלה עוד יותר יורה שיקדם הם וזה שהראשון מיוסד
על שהידיעה שלמות לו ורע ואם היה ידוע אלהו הוא שלם ונעדר בבחינות

וזה יותר שיקל הבן כי לפי שתמונת זולתו הוא עקב המשולש והמשולש
זולתו והמשולש שמנו הנה לא יקרה שיעלה הנזכר בפחות שבהם הוא
שידענו בזולתו הוא יותר הסדור הכולל אשר בשבעון׳ ויראה השני הוא
המוסד על שהמשול המונח בתוך שידענו וגם ידע זולתו יחייב הנוי
בשמועה בנוי הידועים הנה בב׳ קל עם זה שנאמר והוא שידענו אשר
הוא המוקף המקבל התמונות לזולתו ויראה הסדור הכולל אשר בשבעון וגם
היה שיכלול ידועים כמה לזה שהוא יותר הנה להם שלוה לקבל יהיו
הנה אשר הם בו המקחרים כאשר מקורה עצם שנבראו גם כמו יותנו
יותר שגם יותר כלל דברים רבים המקולקלים לפי שקבלם שלוה לקבל
הוא יותר בהם ולזה הוא המגיר שהוא ית׳ ישיג הידועים יותר אשר הם בו יותר
ולזה לא ישיג בשמועה בנוי׳ ויראה השלישי המוסד על שהדבר
בפרטי הוא בלתי מושג כי הם בהם מולגני הנה הוא מבואר המעשין שלא
יחויב יתחכן שיהיה בלתי מקור יודע הסדור המשולש אשר לדברים׳
ויראה הרביעי המוסד על היות הענינים אינויים הנה הוא מבואר
שהסדור המשולש אינו נעלם בזמן׳ ויראה החמישי המוסד בידיעה
הסדור הנודע בזמן המנושי לפי מה שיחשב הנה כשיתבאר שהסדור אשר
הוא בהגלות הטוב והחשיבות כמו יסולק הספק הזה והנה יתבאר בשלמות
בכלל השני זאת האומר בג״מ׳ ויראה הספק הששי אשר בענין
הששי המשולש המוסד בתוך שאין הבלות לו להיותו בלתי
מוקף ולזה יראה שהידיעה והמקיף בו הוא המאמר סותר עצמו הנה הוא
יראה שיקל שגם הקף הידיעה בו יותר אשר הוא בבע״ת היה מקום לספק
הזה כל הידיעה בו לפי מה שהונח הוא יותר אשר הוא בב׳ והוא מצד
הסדור המשולש׳ ויראה השני המוסד בתוך המקבל הנה הוא מבואר
שהידיעה בו אינה יותר שהוא בבע״ת כל יותר הסדור המשולש אשר הוא
בחיי לכל המעלות המגיד לא שיחייב היות ידיעתו בחלקים בבע״ת מצד שהם
בבע״ת׳ ויראה הספק הששי אשר בענין השני והמשולש המוסד על

שהידיעה הראשונה יחויב שיהיה לדבר נמצא הנה בגדריו שהידיעה
בהם לפי הסדור הכולל אשר בשבעון יקדימו שהוא לדבר נמצא מצוית
אשר בהכליות החשיבות׳ ויראה השני המוסד נשנוי הידיעה מצד
שנוי הדברים הידועים הנה הוא כי הנה שיקל שגם הידיעה
הידיעה נמחלקת אל הפרטים בתוך שהם פרטים הנה המקום לספק והוא
כל הידיעה לפי מה שהונח נמחלקת אל הסדור הכולל אשר בשבעון והוא
הגדר בעצמו אחר בלתי מושגת׳ ויראה השני ספקות אשר בענין
השלישי המעכבנו המספר הנה לפי זה שהונח אין מקום להם וזה כי לזה
שהוא יתבאר כי הענינים המפורסמים הם המפורסמים מצד ובלתי מפורסמים
מצד וזה שמצד הסדור הכולל הם מפורסמים ומצד הבחירה הפרטית
הם בלתי מפורסמים ובעבור זה הוא שהידיעה בהם הוא מצד הסדור הכולל
שהוא מצד אשר הם בו מפורסמים ומחוייבים הנה זה׳ בצד אשר הם בו בלתי
מפורסמים ומחוייבים לא תהיה הידיעה בהם כי הם הפך הידיעה בהם
בעבור היו מפורסמים ומחויבים ובעבור היותו בלתי מפורסמים ומחויבים ולזה
הוא מתחייב לפי מה שהונח שתהיה הידיעה בדברים האפשריים היותם
אפשריים לבד לא בהכרעת החלק האחד מהאפשר׳ וזהו השלם והדברים
והוא המכוון בספק הזה׳ הפרק הג׳ בבאור ספקות יותר בתוך
שחייבו בשנה הזאת׳ ונאמר עם שהתבאר בתוך
שקדם שהתחייב לפי שרשי התורה ידיעתו ית׳ בפרטים עם הב׳ ענינים
שזכרנו וזה נראה לפי הענין המספרים והישרים שבנו בה והמגונים
הראויים על זה הדרך העונש והעבודות נראה הרוצה להתנהג ולהתפללות
בענין גדול מאלה פנים בברית על כלל כי אין באומות ענינים מסורות
למבלי הצרות להודות על פני עם שונים ולזה היה הוא לבלות׳ עוד
מהמונים מבואר לפי שרשי התורה וגם לפי העיון על פני דרכים וזה
שהם נראה חייבו שני ענינים אחד שידיעתו ית׳ היא בפרטים בתוך
הם פרטים אל מצד הסדור הכולל והשני שידיעתו ית׳ היא בדברים

האפשריים לא שלא ידע שהם אפשריים ובלא ידע כי זה חלק יגיע מחלקי
האפשר ויתחייב לכם ענין שלישי וזה שאחר שיגיע החלק האחד מחלקי
האפשר אין לו ידיעה בו וזה נמשך יתחייב לשני השמות הקודמים. גם
להשיב לזה שהידיעה שקודמת החלק מאחד מחלקי האפשר ההיא הידיעה
בדבר הכללי בזה הוא כללי ובכל פרטיו כמו זאת הידיעה. וגם לשטו
כי לזה שהכוונה בו שאין הידיעה בחלק ההווה קודם שיגיע הנה גם היה לו
בו ידיעה אחר שהגיע הנה יהיה שנוי בידיעתו והוא דבר נמנע והנה
לאותו גדול המספקות אשר הביאם אל זה הדעת. ועוד שאמרו בשיטתם
לו ידיעה מה הוא וענינו בדבר הוא לענין יתחייב שיהיה לו ידיעתו הכלל
והנולד ושיהיה לו שכל נמצא והוא בחלק הגדול והנבוא עם שלא
יצורף הנמצא אלא כמו מולדו. ולזה הוא מבואר שהענין הזה השלישי הוא
מחויב להם. ואחר שהתבאר זה עבור השכלים שיקרו מהשונים
הם גם לפי ההיקש וגם לפי הענין. הנה לפי המורה הידיעה הזה לא
ישאר בה ספק ולפי פעם הקדמונים כי לזה שחייבו
שידיעתו נופלת בפרטיים המוחשים כלו הנה הוא לא ידע הנמצא ולא
הם ולא ישאם יעשה פרטי נבלינחרו בטלה שלא ידע לא רק שסדורו
הסדור ההוא ולא הטוב צוה והנה נראה ידעתיך בשם אשר ידעו יה
פנים אל פנים ומה פרטים אשר יצריכו לבורות כל הנראין בידיעתו ית'
הפרטים. ולזה שחייבו גם שלא ידע כי זה חלק יגיע מחלקי האפשר
הנה יצריכו להכזיב הישרים הנבאים בבחירה לא שאמרו שכיעור
בם היה על צד המוזר והם בין מוכחים לשבע מערכות השמים
ברגלי שלא ישתנו בבחירה ויהיה נאמרו כי ידעתי אחרי מותי כי
השחת תשחיתון כמו כי חשבתי וכל זה הרחק והבורות בעיקרי הדת
והנראה שמוא לשאול גם מה יודע לו שימלא המספר נשים צריך יאמרו
לו דברים ידועים היה גם על צד המוזר והמחשבה וקלס הענין לגמרי
וכל זה שענין ושטות. ולזה שחייבו גם שאחר שיגיע חלק אחד

מחלקי האפשר שלא יהיה לו ידיעה בו יהיה נאמרו כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה אין ענין לו כי ניתן ידיעה לזה שחייבו שאין לו ידיעה גם
בזה שנתחדש ונימין יתחשבה כי יתחשבה בזמן ירא אלהים לו מקדם
אחר מה שהיה ההוא באופן שיצדק נאמרו עתה ידעתי. ולזה הוא מבואר היות
הדעת הזה טוב הנראה והקבלה התורית אשר יעידו כמו שנבאר והנה
היות ידיעתו ית' בפרטים בתכלית הדקדוק והבירור בזה האופן. והנה
לפי העיון נראה שלא יצא מרוב הספקות צריך אשר לחזו גם
בכל נפלא בספקות יותר חזקות גם שלא יבאו מהספקות לפי שהוא
מבואר שהידיעה באופן שהיא נמצא לו יחולק מרבוי ידועים וגולי ידועים
בזה וזה מפנים אחר לידיעה השלמות בדברים חוץ שיורעו בשלמותם
הקודמות והמאוחרות ולזה הידיעה בדברים המוחשים חלק אשר הם אחר
היה שלמות עשר ידוע הפשוטים אשר מהם הורכבו לגיוכם יסודות ומבות
למורכבים מהם אין הולך נגד מאמרי ידועים בידיעה המורכב. והשני
שהוא מבואר בהלל הולכים יהלך השלמות קצתם מקצתם אשר בצד מהן
הם המוקדים יקרה בנמצא שיקבלו שלמות קצתם והמינים האחרונים
שלמות לכם כאלו נאמר שהבהמה שלמות לצמח והחי לבהמה והמדבר לחי
ובכל המינים האחרונים לא יקרה שיקבלו שלמות קצתם וזה שאין בהם שלמות
לאחר ולא המאור לבבם כמו שקיומים שהם עצמיים מצוינים לא יקרה
בהם היות אחד שלמות לאחר ולזה שאין הידיעה במינים האחרונים
אין הולכו שלא יחייב רבוי ידועים. והשלישי שמשמשות הידיעה
יותר הסדור הכולל במינים האמיתיים והשכלים הנפרדים אשר ליוסיקם
עצמיים בגוש והם מחולקים במין הנה בזה אשר הם מחולקים בו במין
אינם מתאחדים בידיעה גם במקלף עצמיותם במין אשר יחייב רבוי
ידועים. והרביעי שמהכוונת שהשכלים הנפרדים שלמות קצתם
לקצתם ובצד היות הם מתאחרים הנה הנפשות הנפרדות שאין שלם קצתם
לקצתם גם ידעם אין הולכו מרבוי ידועים. והחמישי שעשר ידע

הפרטים ואשר הסדור אשר בגרמים השמימיים ובפרט סדור ומספר
כאו [illegible] ומספר הכוכבים או ומספר המשולות כמו שהקדמנו זה
לא שום לא קשה מאד במספרי הכוכבים ואולם כבר יודע לגמרי זמן
ואולם כמו שזה בגמר שאמרו לגדול הנה אין המלא ושהרחוק הידיעה
במספר פרטי כאו [illegible] שלשה או החמשה הנה כי רחוק הידיעה בפרטים
וגם יאמר בזה שלא רחוק הידיעה בזה הפרט במהו זה הפרט כאו [illegible]
זה השלשה או החמשה לא בכל שלשה או החמשה שיאמר הנה אחר
שאין המלאו מידיעתו המספר אשר הוא יתן והוא גם ידע שאר המספרים
כלם גם לא וגם ידעם אחר שהיה המספר יתוסף על אשר שיתוסף הנה
רחוק הידיעה במספרים בנ״ל וגם לא ידעם כלם יחד עם בהכרח נבל
לא ידע הגבול הזה והלוה והטוב השאר ואף זה אשר ידע ואם ספרים
עד הגבול הזה ולא ידע יותר אחד מה רק בידיעתו לאור והדרש לא
שאין המלאו בשום עד הגבול ידועים בנ״ל . והשני שאמר ידע
הפרטים ואשר הסדור אשר בגרמים השמימיים והוא הסדור הזה
לפי ואשר הכוכבים שבע המולד והשלט והמזבחים עם יתר הכנים
אשר לא נעלמו והנשי יתסוף הזה והוא מספר ואשר בכוכבים
בגלגלים בחינת לצורה והשלט והמזבחים בנ״ל להיות השלם
וגדולת אשר בגלגל אשר בבחינת יותר לצורה נפקים והכבוד
[illegible] יהיו [illegible] על היות שיהיה [illegible] הנה יהיו הסדורים אשר
ראוי לגרמים השמימיים בלתי בעלי תכלית אין המלאו כי [illegible]
ידועים בנ״ל הנה יתכן או הפנים הוא יתבאר שלא יתנו [illegible] אשר
יסודם כבר הידועים . והנה יתבאר שנפלו בספקות יותר חזקות מזה
שאמר וזה שהם [illegible] לאם כי כבר ידועים
וייחסו לו חסרון הסכלות שהוא הגדול שבחסרונות והנה יתחייבו לו
בכל אחד מהשלשה ענינים בתכלית מה שאפשר גם הראשון שידיעתו
אינה בפרטים באופן הפרטים הנה להיות הפרטים בנ״ל חייבו לו

הסכלות בדברים בנ״ל ולהיות הידוע לגביו בנ״ל הנה יתחייב שידע גם מה
שיסכל יחס הנ״ל עם הנ״ל וגם בשני והוא שלא ידע זה והלך הנע
התלקי המפסר הנה להיות אחר המספר יתבאר גם ואחר הקבלתי
שעור יודעו בהקש אליו הנה כבר יתחייב לו הסכלות ברוב הדברים
וגם בשלישי שחייב להם שאחר שקבע אחר התלקי המפסר שאין לו
ידיעה בו הנה להיות הדברים המורכבים כלם להם הקלות ועריב
בבחירת המנושים ואף לא יחשב שיקיר בהם הנה בעשר עבור אלפים מן
הענים והגיעו תלקים ידועים התלקי המפסר אחר תלקים אחרים
והנושך בין כל החיון הזה הנה כבר יתחייב שיסכל כל זה והוא לא ידע בכל
זה והנה על דרך ראשל להיות יותר יעקב לעצמם ואחר המפסר
ובכלה בבחירתו הנה בעשר בחר בבירור כבר סכל זה הבחירה ולא ידע
בה אין דרך נ״ב לדעת כל המושך מהם ומ״ש אחר רבוי הבחירה
בנפש דרים ולא שזה מהם שנשען והכירה והרחון לנ״ב . והפלג מהם
שייחסו לו סכלות בדברים הנצחיים ורוב המחשבות וגלוי בשעור
הנ״ל וזה שהתפלאו הנשגרות אחר היות הנה הנשגרות יחשך לשוב
הבחירה בנפשים בשער נחיים חיכם הנשגרות כי גם כבר היה להפסד
שיהיה ושלא יהיה כשיהיה כי לא ידע בנשגרות והנה בהקדמת ויספר
הנפשות הנשגרות כבר נפסד שיהיה כב ומספר השלום הנפרדים
ולישי הגרמים הנצחיים הנ״ל ונפסד שיתוסף על מה שיתוסף
בעצם המספר ושיהיה שעור המחשבות הנצחיות אשר יסכל בהם שעור
הרבה יותר ידע בהם ושיתוסף על מה שיתוסף כמיד וכל זה
בתכלית הגנות . והנה יתבאר עוד שני נפסד שלא רחוק לו ידיעת
בפרטים [illegible] הם פרטים ואחר שאמר להם שהיה הם הם
הוא הפרטי לכל המחשבים עצמם הן לו ידועים והוא הפרטים בזה
הם פרטים נמצאים עצמים הן לו מקרים הנה כי הפרטים בזה
שהם פרטים שוקפים ומעצמותו והוא מבואר שגם יסכל דבר מהם

שיודעם מעצמותו הנה ידיעתו בעצמותו ידיעה תמורה ית׳ וזוהו ·
ועוד שהוא יתבאר ההקדמות הכוללות והמוחשות שקדמו והקדמים
כבר יודע הדברים הפרטיים מצד שהם פרטיים לגולגם הוא נלכם והנה
בטעה ידעם יוסף מורינו כמו שאמר ית׳ זו המולך ואיך שיחשב גם
לו ידעם המודיע איך יודעם הוא יתן וגו׳ · והנה בר׳ בעשרה
בספק הזה בספר החוש והמוחש לו שלו הנה מזון
ויספיק וזה שהוא יותר שמו שהשכל יתן בצורות כוללות · ויקבלום
החומר קבול פרטי כן יתבן בזה שהשכל יתן סדור כולל ויקבלו החמרים
קבול פרטי ולא שזה ימנע שיהיה בזה ולא יצויר בנפש וזה כמו שאמר
כל מ המוצאות הפרטי ויספיקו מהסדור הכולל אשר עשה החומר אשר
ימצאו לו המקרים ויותר בהם כל אחד מהפרטים אשר כבר יתבא
וכל בזה מהיותו לא ימצאו המקרים והאותרים אשר בעבורם הנה
הידיעה פרטית ועוד זה והנה הידיעה כבר הזה למקרים הם
המיוחדים והנה כלל כבר אחד להתר הספק הזה בשנאמר שהידיעה
והנה בזה וזה זה הפרטי וכל יושכל ועל׳ יצא הידיעה בסדור
אשר לזה הפרטי אשר הגרמים השמימיים נותנו לו זה פרטי הרחון
שיולד בזה הגרמים השמימיים בזמן ההוא ויקרה לו שיושב לו זה
כמו אשר שקרה שלא ימצא לו כלל מי שקדמו לו זה הידיעה לא נחר
בזה החור וזה יתבאר שזה שקרה שלא ימצא לו כלל מי שקדמו לו
זה הידיעה ואם אחד בזה הנה לכן ויספיק בידיעה הזה הפרטי
לזה שזה הוא הוא בזה הנה לכן כולה לעבור מהם עצמו ולזה
הוא מבואר שצריך לו מודיע איך הנה הוא הפרטי עם הוא גם כיה
שהוא צריך לו הודעה הזו על שהוא מבואר מן החוש מהקוסמים וגם
בזמננו זה שאין צריך לו הודעה הזו ומ״ש הנביאים כמו שבא בקבלה
הנבואה יודיעום פרטים נפלאים וזה כמו אמן גם בספר
וגם בעתיד גם בדברים המפורסמים והחכם הגדול שלם קבלנו ההם

בקור

בהודעת הפרטיות הנה אין דרך לקבלה הידיעה הפרטית באופן שקדם
באין המקשבות אשר זכר כמו שבאר עליו בג׳ בפרק ג׳ והכלל כב׳ ·
ונבאר · ונבאר באיך ואחר שהוא והוא אשר ידיעתו ית׳ בזה ידועים בב׳
ועתה לזה שכבר כן היות ואחר הנבואה בספר זה וכספר
והענין מבואר בשלמות ואחר שהשלשה הכוכב והמזלות הנה
והמחדש צורה במורכב כהגיעה צורה הכנעני במזלות האומן והנה
והשנה שבהחלף יחס המזלות והחלף הצורה כאלו נאמר שבהחלף
יחס פני המזלות לנפש ולא קבע החלף צורת הנזק והלבש צורה אחרת
ומ״ש מהחלף פעולות החומר · ובאשר נתישבו לו ההכרח לאמר מ
לפי שעשרי החלקים מהחלקים לא יוכל שיחלק המיד הנה החלק
במזלות יתנפש ולא יוכל שיתנפש ויהיו נ״כ צורות הדברים בכה׳ והחלקים
באין יחויב ג״כ כותן לצורה ויש לו צורה בכה׳ וגם החלק זה כו מ״ש
בשלמותו ית׳ · והנה זה מספיק בשאלת שהוא בכמה אופן והוא אם
שתשכן בפרק הזה · הפרק הד׳ בהתר הספקות אשר הניחו בפרק
הזה לפי דעת הנה · זו ויודעם הנה החלק הנה אמר
באיך אחר שהרבה להוכיח בו הפילוסופים וזה לפי שיסור כל הספקות
הם זה הכח בו ידיעתו לידיעתנו ולפי שהוא מבואר והדברים שהם
הידיעה עמו בשם ית׳ ובזה בשמים גמור והוא ידוע שהדברים משותפים
השמות אין יהיו לשמן יותר מהענין שקבע הנה אין מקום לספקות הם
בכללם והם ידיעתו הוא עצמו ובאשר נבאר מהידיעה מעצמותו ומהידיעה
ועצמותו כן נבאר ידיעתו וידיעתנו ולזה השתלשלותו לבעת איך ידע
החלק בלתי מתאר ולא יכריחנו הנה הוא כלו השתלשלו לידיעת
עצמותו ובאיך זה יכן שידע הפרטים מהחלקים בכה׳ במספר
קודם היותם והלא שיהיה טבע המאמר ועל שהכונה ידיעתו בשמי
הידועים באשר הוא דעת כפי הקבלה האמתית · ואלם ר״ל הנה
להשיב עליו בספר המלחמות שלו והוא לבאר בענין בשתי הקדמות

ואחר שני ונפסד שירש הספק בין ידיעתו לידיעתו שספק הם גמור
והנה שני ונפסד שירש רק שהוא נגלה ומבואר לו עצמו ידיעה בהן הם
והנה הספק ידועה בנפשו ואולם המשובח נגד כן הנה לידיעה הניגר
בהם יה' ובזה בבהירות ויחוד ואף שיותר בבהירות ויחוד ליזה עניר
בספק הם גמור יתחייב שהידיעה לא תהיה בן יה' ובזה בספק הם
גמור והנה הנחלה יתבאר בעצמו וזה שיהיה שהוא נגלה בספק הם
גמור לו נפסד שיותר בבהירות ויחוד לבוא בעניינים שעיקר עליהם
הם בלתי מתייחסים ומושלם עם קשן לא יהיה בבהירות ויחוד על שין
המים ועין הירחק ואולם מקושה הקשר בחלוק הב' לרוך שעבר יתחשב
שנחכן משיחם לו נשלל יותם יה' ונדברים המוצאים בזו כבר נחייב
לו נשלל המון נגלה בזה כי לא נשלל נחייב לו שלל הם לבד · ולזה
יתף שנחכן משיחם ידיעה להם יה' שהוא הבר מדברים המוצאים בזו
כבר נחייב לו שנשה והוא הבהיר הסכלות לו שנחייב הם לבד זולת
השין ולזה להיות השין הוא בלתי עניר בספקות בו ובזו כבר יתחייב
שיותר בבהירות ויחוד והקבלה גם המקרות המשובח והוא שני נפסד
שירש הספק בין ידיעתו לידיעתו שספק הם גמור · ואשר נמשכו
לעו המקרות הנה לפי לחותה הזה נשר בזה סבב מדעה הקריי הנה
הירות ונבחי לתת שהם הידיעה ליזו עניר בו יה' ובזו בספק גמור
נגלה בבהירות ויחוד והוא המקרות המשובח הנה כבר הנה שנתיים בין
ידיעתו לידיעתו בבהירות ויחוד ויהיו הספקות נשר חמתן רבוי הידועים
והשכלתם בחזוקם ולזה שהוא יתבאר שני נפסד בזה שהוא נגלה
ומבואר לו עצמו שהזיק ידיעה בזה הם · ומה שהקשה המשובח הנה ליך
הוא שירש לו נפסד שידיעתו בעניינים חלק אחר מחלקי הנפסד לא
נכרית הנפסד וזה שהם לא היה יודיח בחלק הוא יעבר סובבו נפסד
והנפסד שכונה נושא לא יהיה ונתנו בגורל הב' לידיעה בחלק הוא
קודם שקפוע הזה נגלה ומבואר לו עצמו ואין הולבו הב' מספני אחר

אפי

שקפוע וכבר הונח שהוא שהוא נגלה ומבואר לו עצמו לו ונפסד שהיה ידיעה
נגלה הם · וזו טרי כל טענותיו ושרשיו על הרב ונם נצריך להבין בטענותיו ·
ונתחכן נם היה שהנה הספקות בשמים ויובן מיהו שיקשה נגלה כזו
שיתבאר יודבריכן בזה שיבא בנ"ב הנה חיכן לבאר שהוא שחשב
להפוס על דברי הרב ויובן מיהו שמוי לשום לב עליו ובל דבריו בוונים
ומתחייס לין בהם נפקל ועק"ז ובטע החלק ועתיר שהוא יתחייב שהם
הידיעה לא יותר בו יה' ובזו בבהירות ויחוד וזה שהם העתיר בדברים
בבהירות ויחוד יתחייב שיהיה שעין אחר והנה בו בעצמו שהם לו
העניינים הנרצה בהם בהם הוא מתחלפים והנה לו יחכן בהם הבהירות ויחוד
וזה בלא ישאר בהם שספק כי נם בהם לבד וזה יתבאר מבעצו והמשל בזה
הירוש העתיר בעצם ובשער הוראות בבהירות ויחוד הנה שם הנמצא
חוות בהם על שין אחר כי הנה בו המציאות והקיות נשר יובן בכללם שין
אחר לו שיתחלף בבהירות ויחוד וזה שהמציאות והקיות הוא לשאר הנמצאות
בהתגשם המציאות והקיות נשר לעצם ועשר הקשה זה יהיה שם הידיעה
העתיר בו יה' הנה בו שין שבוופו והוא עצמותו בכללות החלק ומזה
המקשן הנה מידעה העתיר בו הנה זה מחייב שלא הם בן ובזו בבהירות
ויחוד ולפי שהם בחשותם שזיכן עתיר בספקות בדברים ולא בבהירות
ויחוד יותר בשיתוף הם לגמור נבוכן דברי הרב מיהו כי שם הידיעה
עתיר בו יה' ובזו בשיתוף הם לגמור וזה שנם היו שטעם מתחלפים ·
נבותה הנזה הסכלות בבהירות ויחוד הנה לפי שהם הוא מחויב הנה
חיובת והקיות והנה מחויבת הוא בדברים מתחלפים בכללות החלוף שניין
הנה יתחייב שיהיה הם הוא בו ובזו בשיתוף הם לגמור וכבר היה הני שיובן
בן יודבר הרב שהוא הקשה הידיעה לו עניין בהיות הם עשר נבוך יודיעה
המציאות והמציאות בן נבוך יודיעה ידיעתו לידיעתו והוא עצמו נגר
שמציאותו יה' הוא עצמותו והמציאות בזולתו ויהיה נגר לו ולזה היה
מחויב שיתחלף הוא שם המציאות והקיות מתחייב בכללות החלוף

בהתחלה עצמותו מיוחדת אולם עם היות שהורה שם המציאות בכללה
גם אחד מין היות שאלה המשתר נאמר לפי שהורה השם המשותף
רוצה המיוחד הנה כבר יצא כן שם המציאות יאמר בו ית' ובכן בסוף
בשם המאור וכן הענין בשם הידיעה באמת · ואמנם הנאמר זה גם
יסור הספק אשר יסד הרב בזה לפי הכונה שאמר וקים ובזה נאמר
ואמנם המדרגה השנית אומרת שאי נקשר בזה שאין לעלו המבוכה
זו טענה שתהיה ידיעתו בחק השם מין ותהיה המבוכה
שטענה לא שהידיעה בו ית' במשנה חלק אחר מחלקי המפסר ידיעה
ותהיה נבראת ומושכלת לא שתהיה ידיעתו לא תשנה טבע האפשר לחק
שטבע האפשר לא יפול אלא בדברים ההוויים כמו שיתבאר בגלל
הידוע בזה · ולזה טבע האפשר לא ישתנה ותהיה הידיעה בחלק אשר
ימצא האפשר בהוייתה ואשר קודם גם היה שטבע האפשר לא ישתנה
הנה ענין סוגיתו נמצא שכבר נתבאר מאמר המפסר שהוא אשר מקומה
נמצא לא יהיה נמנעת בגלל הנה יותר בזה שלא יהיה מתנתו בגלל
אחר טבע האפשר בגלל ששפנו ידיעתו החלק שיתבאר כבר יהיה מתחלתו
בגלל והיו מאמר שקבול לינו אחר טבע האפשר לא ישנו ידיעתו
בהוויה ואולם איך ידע החלק אשר יפול בו בהוייה מצד שמונה ומפסר
המספר הנה יושכל זה גם היה שיושכל עצמותו אחר שידענו ושעצמותו
אחד · וזו דרך הרב בזה הספקות לפי זה שיתבאר מבואר והוא דרך
טוב נכון ומבואר אין ספק בו כך שיהיה מאמר הידיעה גם שיהיה בסוף
נאמר כדרך הרב גם שיתבאר בהריסת והיות ויותר על הנה עצמותו
כמו שנראה ונראה לזה שהידיעה הנה לעצמותו כמו שקדם לנו
בגלל הפלוסופי המאמר בלשון · והנה נאמר עליו שנאמר בספר
הספקות צריך המיוחד יש שיספיק בו כמו שיתבאר
ונקדים לזה ונאמר שההקדמה המיוחד אשר בין ידיעתו ית' וידיעתנו
נראה שנתבאר אחר הענין והקצב המחלוקת ויתבאר עוד בדבריו במאמר

Aristot. De Anima.

הפלוסופי בזה שהידיעתו ובזה יצא כן בהדעות המציאות וידיעתנו
נבדלת ומהות ההדיעות נמצאות החוש והדמיון כמו שהתבאר זה
בספר הנפש לארסטו וזהו היסוד הראשון המיוחד אשר יסולקו בו רוב
הספקות · וזה שהספקות הנמצאות בכללם הענינים הפלוסופיים אשר היה
בם ידיעתו השם כבר יסולקו בסוד זה גם הראשון להיות המאמר
הידיעה שלנו לידוע ולזה יחסב שיחויב שגם היה ידוע אולתו
שיושלם הנבדל בהיות הנה גם היה ידיעתו נבדלת מאולתו היה יקום
לספק הזה ובגלל שהתבאר שידיעתו היא התקנת המציאות לאולתו לא יקרה
שישלים הנבדל בהיות והנה ידיעתו ושלמותו אחד ושידיעתו עצמו
ובזה נאמן אשר הוא עצמו כן הנמצאות אולתו מציאותם וגם
השני להיות המדרגה אחת הווות היות השכל המנעם
בזה שידעתו ולזה גם היה יודע אולתו יחסב שיחויב שינויים באולתו
ושיחויב רבוי בעצמותו · כי ספר הידועים הנה גם היה ההקדמה היא
המקבלת לזה שהוא המאמר שידיעתו שהוא התקנת המציאות והעצמות
לאולתו והנמצאות הוא שהוא המאמר שאינו המנעם באולתו ואין ידיעתו
גורם התחייבות רבוי בעצמותו כי יחייב היה התחייבות רבוי בעצמותו
גם היה המנעם [illegible] אחר שהתבאר שהוא התקנת העצמות לאולתו
והנמצאות הנה הוא אחד ומצד אחר פשוט אשר [illegible] קדום בעצמו
והתקנת המציאות לאולתו אחר היה לו [illegible] גם היה [illegible]
אשר [illegible] [illegible] [illegible] שאין
מקום לספק הזה · וגם הפלוסופי להיות והנאמר [illegible] הוא
[illegible] גם [illegible] הוא המאמר שזה המיוחד בידיעה
[illegible] שהתבאר לו יושב ולא יודע גם בהתנועות החוש
והדמיון [illegible] המציאות לבלל הנמצאות עצמים היה לו
[illegible] לא [illegible] בהתנועות החוש והדמיון [illegible]
[illegible] שהוא המציאות [illegible] אשר בעצמו ·

וגם רבינו בלקוח המאמר הפרטיים ז׳ ראיות והראה זה יורה שנמשך
לאפשרות הנה גם קבלה זה אין מקום לספק הזה לרוב שידיעתו היא
המקנה המציאות להם ולזמן ולאפשרות וכו׳ שאמר החכם במורה כי
שראות הקדמות הכל שאין הזמן מקרה נמשך לאפשרות · והנה
כאשר בלקוח ישנה שיהיה זה ידוע הסדור הנה כשיתבאר שהסדור הוא
בהכרח נשוא יסודו הספק הזה וזה יתבאר בכלל השני בדבורו בתשובה נגה
ואולם הספקות האלקיים הנה הספק הראשון אשר נשען הראשון
והוא המיוסד בזה שהידיעה דבר מקיף ובולט · ואמר שאין
הכלולים בלתי מוקף ומוגבל הנה זה לא יחוייב שתהיה הידיעה בה׳ בב׳
כשהניח הידיעה בה׳ כשידע ידועים בה׳ הנה לא ירחק מזה בכלל
שהנה לא יצריך על הבב׳ · והספק השני המיוסד על הכלות
המתהפך הנה כשידע יחסי האלקים שאפשר להתהלך עליהם · אשר
ידועים בה׳ וידע שאין שם חלק אחרון והנה אין המשנה בשהידיעה
הבב׳ היא בידועים בה׳ מהבב׳ כי בלתי בב׳ על כן בה׳ אלא יצריך
להחר על מה׳ · ואולם הספק הראשון אשר נשען השני המיוסד
על שהידיעה מתהפך לפי שהיא לדבר נמצא הנה זה יתבאר בידיעתו
הקדמות והדברים הנמצאים לכל בידיעתו המקנה המציאות לדברים הוא
החומרי לאור שהידיעה אשר לו בדברים הוא לדבר נמצא · המציאות
היותר חשובה שיהיה והוא אשר בשלמות השם שהוא המקנה והמשפיע
המציאות לדברים ובאשר נודע לו הדברים בידיעתו הקדומות די בזה
יתבאר להם · והספק השני המיוסד על שכלו הידיעה שימשך
התחלף שכלו בהשתנותו לפי שהשכל והמשכל הוא שידיעתו הנה הקדים יורה
שלא יתחדש עם זה שהכבוד עומד לפי שההשגה האלקית היא בלתי צריכה
וגם קבלנו נראה הנה לזה שהיה הענין הקדום היא הדבר הזה בעצם
שנאמר חכמתו הנה במבט כעת והמצא הדבר לא ירחק מזה שכלו
בהשתנות ידיעתו · ואולם הספק הראשון אשר נשען השלישי

המיוסד בב׳ על שכלו הידיעה בשהניע החלק באחד והאפשר לזה שיסופקו
לא עובנו האפשר הנה הקדו בזאת בספק הקודם במופת וזה כי משלם
מכל שהשכל והמשכל הוא שידיעתו אין מקום לספק הזה ואף גם שכבר
נראה לזה שהתם ידיעתו הקדמות כי בעת ההיא ישנה טבע האפשר
מטבעו הנה ונמצא הדבר כמו שהיה בידיעתו אין בזה שכלו ידיעה ·
והספק השני המיוסד על שגם עם מורך החלק שידיעתו אפשר ונטתקו
נמצא שיתחייבו שני הנחות האחד שכלו בידיעתו והשני שלא תהיה
ידיעתו ידיעה בכל גוזר ומשטעה הנה זה יתבאר שכאשר הניח בזה
הידיעה לידיעתו שאין הולכו וזה לא בשמה שהחלק שידיעתו לאפשר
בצד אחד ויתחייב בצד זה ובבחינת היותו יתחייב הנה לא יטעה שכלו
בידיעתו ועצמותו ובבחינת היותו אפשר לא יבטל טבע האפשר בדברים
האפשריים והנה יתבאר זה בזה שאומר אין ספק שהיות הדבר מחויב
בצד זה לא יחייב חיוב הדבר בעצמותו וזה יתבאר בדברים האפשריים
בעצמותם הנמצאים עתה בפועל וזה כי ידיעתו קודם בהם היות הדבר
הזה האפשרי נמצא ויחויב חיוב בהיותו היותו נמצא ולא יעבור מופתו
נמצא בזמן ההוא והנה חיוב הזה לא ישנה טבעו האפשרות הדבר ולא יחייב
חיוב הדבר בעצמותו ולזה ידיעתו השם יתב׳ בצד אשר הוא בבחירה
לא יחייב חיוב בעצמותו ולא ישנה טבע האפשר כלל וכבר יתבאר זה
בבאור יותר רחב בזה שיתבאר בכלל הדיעה בה׳ כי שם יתבאר והתבאר זה
בזה שאין ספק בו · והנה יושרו בו יגלו יוב המעיינים כי לא שערו בכתב בזה
אשר יספיקו קושר בלשון התורה · וזה יספיק בזה שהחם שכבר בפרק
הפרק הה׳ בגזרת ידיעתו בהם הדבר בשלמות · והנה
שהנה החלק יותר שנפלאות לגלות · והנה
הקבלה נשען שהתחבות כמו שהתבאר בזה שקדם הנה עתה ביאור
מעט מבין בשני מחיבות האחת שהוא מבואר שבבטול הטעות והנה
הספקות אשר הניעו קצת המעיינים לבטל מידיעת די בזה הנה לזה

שאין ראוי ליחס לו חסרון השכלת שאין בכל החסרונות גדול מזה ולזה
אחר שהתבאר תכלית הבאור שאין בכל זה שעשינו כפי הכח האנושי דבר
יבטל גודל עם זה שקיים גדולת יתעלה כי המאמר יותר קשה מזה אלו
ומחויב שאין ייחס באופן שהתבאר · והנה שנגלה ההבדל בזה שקדם
שהוא מחויב מצד הענין אשר אפשר שלא יהיה לו ידיעה בדברים האפשריים
באופן שהם אפשריים כמו שזכר בפרק הב' מזה המאמר · ורואה שיוסף
גלוי ושלמות נפלא מזה זה כשיתבאר בשלמות שיש ממנו המאמר הזה כי עם
יתבאר באופן שאין ספק בו שהוא ית' המשכיל והמשיג המושכלות כלם בעצם
המשיגם ולא יצויר היותו פועל לזה ולא ידעם והנה מזה שיתבאר בשלמות
כי אחר שהוא נמצא הדברים כלם מצד אשר יתכלל בו עצם הדברים
הנה עצמו הדברים הב' מה שאפשר לדעתו בלא מאמר שהוא מורה מציאות
לבד לו עצמו שיודע ואלו היה לבד לו מושג בו עם היות עצמו בבחינת
הרחוק והפך לזה שעצמו הוא עם היותו בשלמות החשוב הוא מתאים בעצמו
מזה ויתחייב בב' שהוא במציאות אשר אפשר שהוא ית' הנמצא בעצמו
ולא יצויר בב' שיהיה בלא זה שלא ידע זה מה שיודע גם לא ידעם שלא
ידעם וגם יעבור זה בתוך יעבור בב' שגם הוא רוצה להעבירו כבר
זה שלא יחסר לו בו יתעלה עליו מה שיצויר כי יתעלה עליו שלא יקרה
אותו בטול והיה בשלמות הגבורות והפעולות · והנה יתבאר מה שזה
באומרו הפלוסופי בזה · ובכאן נשלם מה שהתבונן לבארו בכלל הזה
והתהלה לשם לבדו והרוממות על כל ברכה ותהלה אמן

הכלל השני בהשגחה הנה אחר שקדם לנו בכלל הראשון היות
השגחת השם במציאות הנה ראויה ואשר לא
יצויר חסרונות הרבה זולתה ולזה צריך שנחקור גם בבאור מהנה
הזאת וגם באופן ידיעתנו בה ואם יהיה כפי מה שנבון לו לבאר הענין
הזאת כפי אשר נבארהו הנה עם שנבאר הספקות אשר יפלו קצת

קצת המדברים לריוך דרך מזה ומאמר זה ולהשיב על דרך שנחקור
בו ונעיר עם זה על אופן ידיעתנו בהנהגה הזאת ונחקור מדרושים אלה
והמתחסים לה ולזה ראינו לחלק זה הכלל לשמונה פרקים · הפרק הא'
בבאור ההנהגה הזאת כפי אשר נבארהו בזה הפרק · הב' בבאור הספקות אשר
אפשר שיסופק בה אשר בעבורם שאין יתאמת לנו אלו מהדעות המונחים
בהנהגה הזאת · הג' בבאור הספקות באופן שחייבו בהנהגה הזאת · הד' בבאור
הספקות אשר חייבו הנהגה הזאת לפי דעת התורה · הה' באופן ידיעתנו
בהנהגה הזאת בשלמות · הו' בבאור הדרושים אלה והמתחסים לה ·
הפרק הז' בבאור הנהגה הזאת כפי אשר נבארהו בזה הפרק · ובאור
לפי שקדם בבאור מאשר השגחה אשר לא תהיה בזה
הראויה לשבח עליה מה כי לדעתם כל המציאות הוא ראוי שנחקור בה
בשלמות עניינם הראשון בבחינת ההשגחה הזאת בבחינת האישים · הנה
באופן ההשגחה / גם בבחינת האישים היות הראשון הנה האחרת גם ההשגחה
בהמונם זו באופן ההמון זו בשלמות כל בהמונם ובאופן יחידם וגם הנה
שהיה בהמונם הנה הוא מההמון וגם הוא אחר זו הם · / וגם בבחינת
האישים והוא הנה הנה האחרות גם היה ההשגחה בהם בכללים זו בפרטיים
וגם היה בפרטים גם היה ההשגחה בהם בשוה זו גם בהחלף בהם בבחינות
ויהיה עד שיהיה אפשר שתהיה בקצתם ובקצתם לא · / וגם באופן ההשגחה
היות הפלוסופי הנה האחרות בדברים אשר תהיה בהם הכוונה אל ההצלחה אשר
הוא התכלית האחרון בה / ואחר הראשון הוא המבואר מאמר שבא בתורה
ובכלל המאמרים שההשגחה תהיה במהות ובפרט באחרים ובשלמם
ובמאמרים אחרים יתחלפו בחלוף מדרגת האישים · וצריך שתדע
שהכוונה בזה הנה האישים שיהיו מושגחים בבחירה ורצון וזה שהאישים
אשר ברצונם תהיה ההשגחה אשר הם כוונת הכלים הנה הם רבים
כמו הבחירה והעשיה והעשיות והדברים הטבעיים שהם פועלים
בבחירה ורצון וזה כי הנה הנה זה בבחירה ובבחירה ובפעולה הזאת

אלה על מראות החלומות ויאמר לו בכל דברים עוד ראה זה לעולם
והמה אוכלים ובלבבם עוד שבא זה במדרגות הנבואה בפרק ורבן
והנה יתבאר זה במלות רבות שגם בעירך במראות הנה מראה בהקיץ בלילה
היו שנים אלהים כי שלח השמים ויאמר לא יאמר כי גם בחלום ויבוא
ויהי גם אשר לא דבר עמו החלום ויאמר אל מלאך ויאמר ורוח שמו קרא
שם המקום הנקרא כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי והנה נראה
לו בבית יעקב אשר אלהים אשר הראה ובקרבו לפנינו אלהים הרואה אותי
ותעמוד עד היום ההוא המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ונפתר
שדבר נגלה אלהים אשר הראה אותו לפנינו אל המראה הראשון ההוא והנה
נאמר אל יעקב הנה ובא שולח המלאך לפניך לשמרך בדרך ואל יעקב
נאמר שלח אל' ויגש נגש ... אשר שלחו שם עליו אלהי אבותינו לנו
זה המשכן אשר שם הוא ובא משה שאלה המלאך אל יהושע ויאמר
באלה שאלו ותבא אשר מראה הנבואה בא מעצמו עליו ודבר אל משה
פנים אל פנים אשר ידבר איש אל רעהו פה אל פה אדבר בו ואשר
ידעו ה' פנים אל פנים ובא מורה הנבואה במראות ובחלומות
במראה בהקיץ יותר ויעשה בכל הלילה כל ואל יבא הנשאים לכן אל
נביאים לשוף הנה בנבואת המראות כי מהם במראות ובנבואת הלב ישראל
יותר בחלום וגבור כאן שבעה בן קבלה חזותו ויעשה בלילות מראות גם
ואל המלאך אל שלמה רעב וגו' יותר שגם בנבואת המראות יותר ונשגבה
בחלום ומראות בהקיץ ונגלה לו בבור לו ואל שמף ויותר לבד רעב זכרו
ואל יוכל והשתתף יראו אל המראות אשר גם במדרגה כלה השנית בחלום
הנבואה ורבן והנה נמצא המראות האלה לרוב אותם והנה בהם שנית
שעל לשעבר וימשך ועשו והחלומות שגם בכרום יוקרים גוף לרוב
שכבר הושיעו גם לנו לשמו יותר הנבואה והמה נבואים ספר אשר
הראויות הולכים לנבואתו גם מדרגות וגם ברוח אשר עשה בהן עד שם
לכן הנביאים ויושיב כלל ויתגבר לעבודתו והנביאים ספרו דור אחר דור

והם

והם השופטים והחכמים והזקנים בשם השרים והשרות וקורא
בגבורות ובשפות ובעבור זה משה רבינו עליו השלום הראשון בנביאים הראשונים
והוא היותר רואה במראות וחלום חלומות והמראות יבוא אשר אלהים
הנוסף החלומות והם השלמים הנבחרים והנביאים והחכמים. והוא גם
בלא יותר הגיע גם לו אין בדרך כזה השיב לו חכמת הקבלה ואל יותר
הענין וזה שקבלו החכמים ירצו והוא רב המעלות שבגלגלים חיים ושלמים
והנה הנה המופלגים ונשגבה המראות והסתרים לזה ויותר בכל לפני זה
הוא הנביא מהמראות הגלגלים בנבואת ורבן וגם לנבואים
השמימיים אשר יתגלו ויגיעו אל שיתגלו בדבור אשר בגופם ויראה בו
וגם שיתגלו בגלגל והנה הנבואים זה יתבאר היות שגם בנבואה
ויספר בגבורת העולם וזה שקבלנו והיותר לגדול הנביאים היה
בחלום ומראות פנים אל פנים והיותר לגלות המראות היה על ידי רואי
כאו שאמר הכתוב וזה לגדולת במראות לאמר ואמר ולגדול כלל ישראל
לאמר במראות מהנביאים היה הנשגב במעלות הנביאים ואשר בראשונה
לדורות היה הנשגב במעלות השופטים והחכמים ולגדול כלל ואחריו
כמו אשר בחר השם לגלות לו היה המעלה גם בחלום ומראות וגם
במעלות עליו והשלים אשר היה לו המעלה היותר מיוחדת הנשגבה
והמיוחסת למדרגת הנבואים במראות כמו הנה והחקים ומראה
הנשגבה ממדרגת המראות בגבורת הגדולים השמימיים אשר היה ויותר
השר הגלגל בלבד והמיוחס למדרגת הנבואים במראות כמו הנה
והחקים וזה נחר יותר שיותר ידוע שהגלגלים לאמר במדרגה והחכמים
לכן שיהיה שכל אשר היה השר יותר המיוחס מדרגתו יותר בגלל
ואל הנה זה בגופם כי השתוין ואין אחר בגבורות כמו הגוף והקבלה
והמראות שהמראים יתגלו בהקלף ממדרגת הנבואים ודי בזה שגם
בענין. והנה הנה וזה בנבואת הנבואים גם יותר יותר
אבל בהראות שהנבואה עד היות בגלל ובנשיאים

ושיהלך השמש גם בתחלת היום עד שיהיה נראה שהוא בקצה
ובקצה לו וזה שאומר הקשת הנוטה לצד האופק כגון קשתות
וקשתות היומיות וכמות לנטות ולעבור כל אחד ואחד ויוכן בארץ
ובני יורק יותר שעובר בחלוף הרוחניים שהשמש בהלוך בחוג
ויהיה עד שכבר נפסר שלו הרוק בקצה וזה לרוחק יותר נפש
והמעלות והכללות הגושי ושלכיותם גם עוור וגבי הסתר לסבור
פני חקס לסביר פני יוקס ודי שבת בשנו ונראה
בשלושי ויון נופן השמש גם יותר שבו בצורה
ובצלם והקצר בחוש יבנה בקלות שמחובר יוניה טללה ותמונה
נושייה והטללה ותמונה כוללה בשלום יסודות והונבלה בלתי
ומתיחסת לשלמות הנפשים הרוחניים ותמונה שכון טללה יותר
והלקיה מאד וכן המהלך על רבה הכללות והשאר הכללות והרבה
הכללות נב' יסודות והונבלה טבעית ובלתי מתיחסת לשלמות
הרוחניים והשאר הכללות יסודות והונבלה בלתי טבעית ומתיחסת
לשלמות הרוחניים בצד מה והשיג נב' בלתי טבעית ותמונה
יסודות והונבלה מתיחסת לשלמות הרוחניים המתיחסות בצורה
ותמונה יסודות והונבלה מתיחסת לשלמות המתיחסים המתיחסות
בלתי בצורה ואשר הכללה בשלום יוכל שכולה בכל נושי הנוצרות
המורכבות המקבלים והתכונות ונחות והשוקיות נפשיות ומשלים לשרוה
ושעורם ולהרחיק יותר והשמש הוזה גם כיה שכבר הולך
בזמן רבה גם שוב בנושי הרוץ ואשר הכללה יותר והלקיה מאד
הוא שעולה בזמן הגושי כי לחופו שלם יותר ישבר הראשון הוגם
לשבל ומשי יסודות והרכן יתלבש כבוד שורדות ומצייון והשבל
בנושא אשר הוא הגדולה שבהבנות לקבות השלמות הגושי והשמש
הוא רבה כך טבעית ואח בגושיו יותר רבה והתכונה וגם היה שכבר הולך
יותר השפל ובכלל בלתי מתיחסת לשלמות הנפשים הרוחניים וזה

הרי שכבר עולה כוכב שיהיה במעלות הגושי עולה ששאר האופק
והשמש הוא ואחד שעולה כוכב שיהיה במעלות הגושי המוקם
לגוף הוא והשמש הוא עומד לזה כוכב כוכב ולסדור הגרמים
השמימיים כמו הוא אשר הוא בו שבע הולך ככוכב עוון שהנער זה
בתמורת השמשי הטבעים וכמו כוכב זה השמש טללה יותר כוכבה
בכל הוא הגרם והלקיה יותר כוכבה בזמן הגרם לבדו והוא חמום רבה
הטללה להיותה טבעית והטללה כל הוא הגרם ואשר השמש משעת
הכללות הוא שהוא מתיחסת לבלל נוחתו ונוחו הכל הוגמים
והתורה באורת אשר בה עם כל השלמות האחרון בגשם ויגשוה ותראה
הוא המשעת המעלות להיותה בלתי טללה כל הוא הוה והוא בלתי טבעית
להיותה הוונה בזמן והם לנוחה ידועה ושל ידוע והוא גרמם בלתי
מתיחסת לנפשים הרוחניים כי שם היה השמש וגדולה מכללות הוא
שנפסר להיות מורה הרוחנית בבלל מחשבה וגם הוא בלתי מתיחסת
לנפשים הרוחניים להיות שהוא שוב בכל נושי המורה וגם היה שכבר יותר
יתלהו נושי הנוחה להיות שעולה קצב נושיה רבה כגון הסבה משעת
יכבות כאן הנאמר שהגרמים חיים בדעת יותר הנפשים והנעדרים
והמקום חיים בדעת יותר והישראלים גם יהיה זה סבה להלוך
והמונם בהשיבות כאן הנאמר הגרמים חשובים והנקצות והוושם על
השלמות יותר והמקום שנתקרבו בהדושם של גרמן חשובים משל ישראל
והונשים על השלמות יותר וכל בנושי כל חלק מהם הוא שוב ולזה כוון המגור
שהוגב מתיחסת לשלמות הרוחניים בשלום ולהיותה המהלכה בחלקי
הגרן רבה הוא המתיחסת לשלמות הרוחניים בצד מה וגם להיותה דרך
ובשם על שהיה השמש המתיחסת לנפשים הרוחניים וגם יהיה
בצד זה וגם שהיה דרך ובעבר על זה רבה הוא מגור בנפשו מהיות
השמש הנושית בתשכם מהנה. וגולם ואשר השמש הנושית הגדול
על העומד והשוה על השבר מפי הוא שבו בצורה ובכללם

ולזה היותה בלתי עצמית זה יתבאר בספרו לזה שאין חסרונו השגה
סבה ובוטל לעלה ונמצא והמלאכים לזה נמשל חסרים ולא יקבל חלק ורס
לפוך שבה · ואם ההשגחה היותה לאלוה הנמצאים אלהות
נמור זה כאלו יהיה ההשגחה שבה נקבלה הנמצאה · והיה הגמול
והעונש הנמשך שהוא יתבאר היותה ההשגחה לאישים הנמצאים לפי
יחוסם כל אחד מהם ההשגחה נמור והיה ונמצא היות ההשגחה הזאת
יחוסה והנובלת בדבקן הקדוש אשר נזכר תחלה · והנה
המסודרת הנובלת והשגחה לאלוה הנמצאים ההשגחה בלתי
שלם כמו זה כאלו יהיה ההשגחה שבה מפורש בפרט והיה הגמול
והעונש הנשמרי · והנה לזה שבה הגמול לעבד והעונש לעובר
זה יתבאר היותה ההשגחה לאלוה הנמצאים · ולזה שכבר יתבאר
בלבול והמבוכה לזה שיהיה יהיה נמוש כמו שיבא בע' כבר יתבאר
שיהיה ההשגחה לאלוה הנמצאים ההשגחה נמור · ולבאר
בכאן אופן ההשגחה והוא הפרק

הפרק השני

בביאור הספקות אשר אפשר שיסופק בזה

הנה כמו מה שהונח אשר בשבועים שזו הקבלה המבוכה הנמשך
הנמצאים · והוא לפי שהוא בטבע הזה היות לאיש קדם מושגחים
בפרטי ומעשיהם זה מבואר שהספקות אשר הניחו שדומנו הדברים
אפשר שיותו עם וזה צריך בתשובות הדברים ומה אחר שכבר הונח
באלהות אבל הספק הגדול אשר לא יותר באלהות וישרכו הכל בכלל
הזה זה יודע הסדור אשר יחשב והוא שנראה הרבה מהאנשים
יורה כן יבא למחוקים ובכלל צדיק ורע לו רשע וטוב לו · והנה
הדבר אשר נזכר בו הנביאים והחכמים עד היום ולפי שאפשר שיובא
במה כמו שזכר הר"ל גם בשבות ההשגחה כל צדיק ורע לו רשע וטוב
לו או בשביל עצמו וגם לזה שנאמר בה גם בשביל בה מצד הכונה
או מצד הדין צריך לחקור בתשובה הזאת גם כן וספק · והנה

והנה דרך התשובה בשבורה ההשגחה זה בשבחם הטוב הרשע לרשע
והרע הרשע כל הצדיק לו כל השגחה בכלל החיות והקבלות וזה שהצדיק
גם לו יהיה לרוב במבות התשופות בחיים והתולות ויהיו עול במך הגם
ולפעמים יקרה טוב להקבלה והפקיות והוא הטוב הרשע כל הרשע ·
והנה התשובה בשבעתר ההשגחה מצד המושג זה שהצדיק אשר יהיה
צדיק ויעשו טוב בעת וגם לא שניהם זה פועל הטוב הנה אפשר
שלפי הטבע יוקדם מלפעול הטוב ונחשב לו חטא · וכן הרשע אשר יהיה
רשע ויעשו כן בעת כי לפי הטבע יחזה זה פועל הטוב משותע
לפועל הרע אשר הוא מוכן לו · והנה התשובה בשבעתר ההשגחה מצד
הנשא זה שנזכר שהרע הרשע כל הצדיק ויעשו הרע בעת לזה שהשלמתו
כל הטוב · ולהיותו דרך כל הטוב יחשב טוב וכן הטוב הרשע לרשע
לזה שהשלמתו כל הרע יחשב רע · והנה מהחקירה בתשובה הזאת
יהיה בלתי יוסכם בזה שהתשובה בשבורה ההשגחה היא בלתי
מספקת לזה עלה נמצא לצדיק הטוב יהיה לו מצד פעולתו וגם כבר
נראה דרך בכבוד התשובה לבד יתרונם לזה רבות ורשות · והרשע
הבלחות שבחות · והתשובה בשבעתר ההשגחה מצד הכונה היא ג' בלתי
מספקת לזה שכבר נמצא אוהב אחד שכבר מתיחס פעולתו טובות
כל הטוב המוצא ואף השבע ומבלי יהיו טובות כל הטוב המוצא ואף טובות
והתשובה הב' בשבעתר ההשגחה מצד הנשא היא ג' בלתי מספקת לזה
שכבר נמצא רשע רבות צדיק שאין הכלתם כל הטוב ושובת לרשע שאין
הכלתם כל הרע · ולזה נשאר הספק בעניינו והוא לבאר מן החוש והנה
שנראה צדיק ורע לו רשע וטוב לו · וכבר ספקו על הידיעה מצד
העיון ויצא הנראה גם מצד העיון בשהקדימו לבן ההקדמה
אחת בגזירה שהוא שאחר הטבע והיו הנמצא שהוא לא ידע
בשבחות כי גם בחקירה ומחקירה האחר וכבר קבלו ההקדמה הזאת
התכונות ז"ל מהרבים ולא דבר יהי יורד ולהשיג ולהמציא זולתם מספיקים
לו ·

ואחר שנתבאר להם זאת ההקדמה סדרו ההקש כן אם היה השם ית'
משגיח על כלל האדם ופרטי האישים כמו שראוי לטובים
ולרעים לרשעם יתחייב שיהיה הוא יודע השם בפרטות וכל מה שכך [illegible]
והנה יולד שהקדים שקר ובזה יתבאר בטול הדעת הזה יותר ראשון
עם שכבר יתבאר שהשגחת השם על האדם לפי מדרגתו ביחס אליו ויותר יותר
הנראה לנו שהשגחה שישיג בזה לפי [illegible] מעשים בעזיבה והסתר פנים
[illegible] והסתרתי פני מהם וגו' וגם הסתר אסתיר פני ביום ההוא וכן
[illegible] לו ונפקוד על [illegible] כי [illegible] שכל זה יורה ששם [illegible] הוא
הסתר פנים והעזיבה למקרי הזמן והנה יותר מבואר [illegible] לשם
תורה [illegible] על שההשגחה [illegible] [illegible]
אדם ובן אדם לו וזה כי [illegible] שנתבאר בספר [illegible] שהשכלות שיותר [illegible]
יותר [illegible] לו כפי [illegible] ויותר האדם יותר [illegible] לא
אשר [illegible] שיהיה [illegible] הדבקות וההתאחדות עם השכל הפועל
הנה יתחייב שכל מי שיהיה יותר קרוב אליו במדרגה [illegible] יותר בו ההשגחה
יותר ומה שיהיה יותר רחוק ממדרגה [illegible] אין מי שיהיה בו ההשגחה
ובזה מה [illegible] לבאר כי [illegible] שיהיה [illegible] כל המושכלות בשלמות
בשכל והאדם [illegible] על [illegible] ויהיה [illegible] שהשכל שיהיה [illegible]
[illegible] ויותר [illegible] כל השכל [illegible] כל השכל במושכלות
הפועל והשכל הפועל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בשכל אשר [illegible] ויתאחד בו מי שיהיה בו ההשגחה [illegible] בשכל
עם היות [illegible] ומה [illegible] ההתאחדות והדבקות מי שיהיה
עוזב לחיותו [illegible] [illegible] כו' שההשגחה הזאת אשר יותר
הדבקות וההתאחדות שיהיה יותר קרוב המושכלות [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולזה היה מי שיהיה ההשגחה לפי [illegible] הדבקות וההתאחדות
ולפי שההשגחה הזאת בשכל [illegible] [illegible] לקשר [illegible] הנה
יתבאר שההשגחה הזאת [illegible] האדם [illegible] להם הטובות והרעות

LXV

69

בבלות

הטובות לבני אדם כפי שיורו המערכת ויזמנו גם הטובות וזהו
הרעה ההיא לעוברים שלהם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גם הטוב
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] טוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כמו רז"ל ולפי שההשגחה הזאת לטובים [illegible] [illegible] והרעה הנה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] להם הרעה [illegible] [illegible] למקרי הזמן ולא [illegible]
[illegible] הטובות לבני אדם יותר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
זה [illegible] שההשגחה [illegible] [illegible] [illegible] הטובה הטובות לבני אדם יותר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי הטוב [illegible] [illegible] יותר [illegible] ולא על [illegible] ההשגחה כמו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכלות
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שוף טוב וזה גם לשומרים [illegible] [illegible] לבני אדם וגם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וגם [illegible] [illegible] והדבקות וזה כי [illegible] שההשגחה בהם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מי שיהיה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הטובות לבני אדם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טוב [illegible] ורע [illegible]
אין מי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להם טובות אין מי [illegible] הטוב
[illegible] [illegible] זה [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] להם רוע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
השם בפרטות וזה כי הרע [illegible] לצדיק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שהיה שכולו בכתב ירוע יוונאים הסוריאניים. והנה חכמו לבאר שני
ספקות בזאת ההתחלה אחר שגם המשנה לשלש נרחבעיות הגורעם כבר יתכן
שיתנע כמו זאת הגורעה לתשעים הנקם שלמי הגלגל יותר ההתחדרות נשר
לבם בגם יב יותר שלא ווף שלם וזה בלתי יהיו בזה קוטר לארי. ובשני
שנתחנו עוגג יעדים רעים בזרת יחק יותם קורס ויטונים לעצמם
ולא יותנו המזיגה והכח כנים. והנה נמצאון הקרו בזהרון שעם
היה הצוות הראתי ויתכן כי יש בקצת הפעם ולזה ויתכן יהיה שיהיה יותר
נפשרות זאת הגורעה לחשוב והנה כבר ונראה בשכרון ויתכן ערך וזה שני
שתצלים בוושכלה כאשר יתק גל התנועות ועל התשעלות גזעגות. כבר
יפה יתקדמים זה שקוצנו אחר האומר ימשכו יתחקוותו בוושכלה
נשר הכר המים והו שימשכו ויתקיים יותר ולזה לי נפשר. שיגיע אל
הגורעם כמו שיגיע לשלש. זה כלל מה שנראה בזה הספק הראשון.
ואולם השני ויראה כי יקשר מגוש לשעור זה על צד המשנה גם על
נשר הקהיל לבסבק בגע כדי שיסור ירחבן וגם על נשר הקלים בגע
יותר כלל הגורעה קטוב כי מתחיין קצת פרטים בתנועת התנועות
ישתדלו לשמם על צד המחק לבראל הגורעה שלא יתקשו בתנועות
הכם. זהו כלל העולה ומדברים בפרק הזה.

הפרק הג: בבאור הספק בזה שחייבו בפרק הזה. והוא לבן
לבאר האלה על התנועות הנוגעות נשר בדרך הזה

שנסתפק בן זוהר שתכריחו לבו החכמים ז"ל וחכמי הזה. והנה
התנועות הנוגעות שנים אחד מהם שתחזן בגלגל הדרין והשני בנוגע השמש
גם בגלגל קדרין לזה שהוא היה המשנה בזודעם הטובות התנועות לבד
עליו והוא מבואר מספים הזה והספורים שהם בתנועת מעדי הכוכב
ואולם שתתנועת בגם בהשפעה עומדת יוצאות מהשמש והוא כבד הטעמי
נשר לו יתכן בגם קורס נטבות יותק הנרוים הסוריאניים כאן כאשר ראה
ראשל ודיתה עשרה הזה והנה ככה ועשייה השנה השניה לשלש הטעמים
שלא יתכן זה לבד יסודי התנועה הכוכבים בכל שנה שניה. ונמים הם
הסוריאניים על צד המשנה הסכים כי הסוטה והמציאות שלא יתחוור לוה
לה נראבן בשלותכן ויחר הנמים הקוקוליים שהוא בחקרם על צד המשנה
הפרטות. והנה ירחק שבריתם יזה היין מתגלגל לזה שהוא יחייב
ידיעתו יב. הפרטים כי הם היון שהגורעה שחייק לשלש היין נחשרית
יותר הגדרותם עם הגלגל התנועה ולזה ירחק זה הגורעה ואולם שידיע לויש
הפרטי לבל נראנע עומק הרטות לוים הפרטי אין האלה מגידע
הראשון הטוב הפרטי על צד הפלג וגל הויש הפרטי ולפי שהם מלכו ויריעה
בזהו יותר הדין הן המשנה והוא מבואר הנגרה והטעם יותרצי תודות
וגם בשנים התנועה זה יותר יותבר לזה שהוא שעו העברי עזיבו למקרי
הראשון לו בגוועה לו ישק התנועות בלתי נשכות יתקרק הסדור והנשר אופן
עליהם יוקישרים שהם בגוף שירלה יותם קורס חטונים לעצמם יגרון
כי הם חטונים ולא לעצמם נגלה על צד המשנה לם על נשר הקהיל בגע
כדי שיסורו יותרו וגם על נשר הקלים בגע יותר כלל הגורעה הטוב
והנה לו היה זה כמו שאמרנו אין האלה ויתריעתו יב' הפרטים. וזה שגם
הגה יותנע להגיע זה יותן הנשגו גלוי יותר המשנה לשומם הגם הטעם
הגה הוא לי נפשר בגוף פועל יתנע הגה גל הויש הזה ואין דרך שיגיע

ולכן יוצא הנהרות והרבה מהמעט. כי זה יתכן יותר ושמא ולזה לא יתפשר
שיצייר זה הענין כי ההשגחה בזולת שלא ירצה לצדיק והמעט. להיות שזה
יתבאר שאין ראוי לטובה לגמרי שזה לרעה הטוב והרע ולזה והמציאות הם שני
לפעולותיו גם כן המעט ההוא כי יתפשר שלא ידעוהו ולזה זה יתבאר שהוא
שבטחון יתחייב לבם ידיעתו מן הדברים והוא הדבר לגמר בטחון ותוכן והנה
לגמר הבטחון סובב מפעולות הבוטחים וזה שבעונש דור המבול שהיה כולל כל
יותר שלא שנה [illegible] בעונש הם כבר היה נמחק מין האדם בכללו ולפי
הנחתם גם כן [illegible] בעונש לא היה עונש של לדור ההוא וזה בכללות
הנמצאות והנה אין דרך להתבאר זה לן מה שיצייר שהוא היה מסודר ומגלה
המערכת ושההשגחה היא לבם לגמול בדרך שיצייר הענין וזה וגם זה הוא הענין
מפני הבוטחים המיוחסים העונש לעשות הנה זה בלתי יתפשר שקדור
לגמר לעניים המיוחדים לגמר זה להשגחה לשאר המציאות וזה האל יתברך
ועניין העונש לאין הנעדר שבו בכללו והוא כי הפך הנחתם לא שאין ספק
שהיה על כך העונש לדור ההוא וגם היה בו מחלה כי זה היה לקוח שבורים.
ויאמר זה שלשים ושם כי מעט שבו בבירור על עבודת ידועה וגם יש בהם
קצר ובעניין שאין העשירים ועשו לגמלם והנה לפי הנחתם הוא לחלק וגם
לא יהיה נמצא על כך העונש גם לא יהיה כן ורע לגמלו והצדיקים כי עשו על
כך ההשגחה לצדיקים לבד ועבר עבדו ר״ל גמול הבחירה בקיומות ומקבלתם
ושמות ויהיה גמול ועוד שלא ימנעו ויקוו הבחירה הזה לגמול לו לנפש וגם הוא
לגוף יתחייב שבעבור זמן לבין הקוים לא יענש וגם הוא לנפש כי יתן ורע
גם הוא להשגחה על עבודת הצדיקים שימנעו בעבן הנפש הוא ולא יעברו עוד
עוד במעלותיהם לא שכל זה הרחק ליסודות הבחירה והבחירה נמורה בכללה
הרבה. ועוד שלפי הנחתם זה שעונש המעט הוא להשגחה על הצדיק
הנה גם העונש המיוחד להשגיחם הנפש שאין דרך לגמור על כך ההשגחה
על הצדיק יתחייב שיהיה עונש ולא שמוסיף וזה הוא הנקרא לבו שלא
ישיגהו במושכלות לפי דעתם לגלותו שהשגתו במושכלות והנה לזה אין

דרך לגמור על הפעולות. והבחירה והקיומות בכללות ונמצאו המסודרות
והמוקנים המיוחדים בזה היום והוא גם בעונש נפלו לעבודות. והוא יאמר
גומר שגם זה להשגחה על הצדיק הידוע כי כלל והחרבם לרשע בעבן נפשו
ויענש. ולכן אחר הפעולות הם והנה זה כלל ורעה היא כי הצדיק יענש
ידוע ולא גם הוא ותוכן וגם הוא ותוכן אין צריך להשגחה הזה ושיסתפק מה
היה אחר הגוף על כך הגלות לנפש הזה לגמר היה המעלות יתחייב לבם לקנין
המושכלות לגמר לבם והכל זה יהיה כלל שהבטחון גם בזולת הצדיק וגם
בעונש המעט הוא סובב לעבדי הבחירה והנפש. ואחר שהתבאר נבר
הקיומות בשעה והנה יותר לגמר הספקות. באר שחייבו בנפש
הגוף ונאמר שספק הראשון לגמר הענין לא היה שבטחון בנפש הגוף שגמר
בענין וזה שהוא מסובב בעצמו והקבלה והם שהגמול והעונש הוא הכל בגמול
והעונש מפני ולזה הוא יתחייב לפי הנחתם שגמר הנה שעור גדול מהמושכלות
ונמצא לא פעולת המעט שיהיה עבודה עונש עפשי ובחור גם יהיה והנה שהוא
יתקבל לפי שרשי הבחירה שאין לבם היה לגמולו הנה ולזה אין המלאך ושלא יהיה
העונש הוא לא רע והגדול המעט לנפש הגוף והנה והם יש בעבודות כי
הוא נמצא בגוף העונש הזה אחר הגוף לספר ולפי זה הוא והנה בכלל שם שבו
ספק אחר אינו לגמור יותר לפי דרכם וזה שבעונש הגוף לגמר לבם המושכלות
בקנין והוא נמצאו עצם נפשי הבינה לא יתפשר בבחירה כל על עונש הפעולות
הנה גם שיתפשר כל דבר או כל לא דבר וזה חלוקה מחייבת ושקר שיתפשר כל
לא דבר לפי דרכם וזה שבעלי הדעת האלה יאמרו שהקיום חלק דבר או יתפשר
כל לא דבר הוא אין המושכלות לגמר לבם עצמו קיים יתחייב כן שיתפשר כל דבר
והנה זה הדבר אי יתכן והנה שחלוקה הגמור שיהיה עצם או מקרה ושקר
שיהיה מקרה לזה שהוא יאמר במושג ולא יצייר משיגו זולתו יתחייב גם כן
היותו עצם והעצם גם שיהיה נבדל או בלתי נבדל ושקר שיהיה בלתי נבדל
כי הנפש אחר המות הוא עצם נבדל והיותו נבדל בלתי נבדל הוא נבחן
המחייבים יתחייב כן שיהיה עצם נבדל וגם הוא עצם נבדל הנה אין לו ספק

והמחבר ויאמר עבדי נבוכדנצר ויש לו חלק לעולם הבא וכמו זונה שאין לו
חלק לעולם הבא. והמחבר ז"ל שהספק נשאר קשה על הדעת הזה נשאר בעניין
ויותר חזק יותר. והנה הספק האחר נ"ב שקושה יותר חזק שישבו בו הנה
על האדם להחיותו ביחס אליו נשאר נ"ב בעניין וזה שאמרו בפרקין
שהבחירות ממנע לגוף כל המושכלות בפועל גם בזה והאדם כחיי על
הדבר ואם יחייב החשבון זה נלבד מספרים לגוף שהדבר הדברים
בכלל ההמון והחכמים הזה באופן שאין ספק בו שהידיעה והבחירה
ויש נמצאים בו יחד ובזה בבחירות והדברים אלו יחוברו בבחירה לא
יהיה בהם כהבחירות באופן שיחייב בו יחד החשבון על האדם וכו' לדעת
הרב שיהיה שהם נמצאים בשקול. הזה ונשאר הספק בעניין שהאדם
עם היות המשכיל גם בכלות ההחיות ביחס אליו עד שיתחם בעניינם
נ"ב והנה גם מאוד שישבו בו המחבר ז"ל שהספקות נשאר קושיא לדעת על
הדעת האלה נשארו נעשה יותר הספקות נשאר בו מאד הידיעה כאשר
הם לבו בכלל אחד והעירונו בהם בפרק הזה.

פרק כד

בתוך הספקות נשאר נראו בפנים אחד לפי דעת
הרב. והנה הספק נשאר גם מאד יות שיחשב ידיעת הסדור אין זכרון
יותר שיחשב לפי הנה שהוא והוא הנה שמצאו שקבול והענש
להיות הוא הנפשי וזה שיסוד הספק הוא הרע מוטבע לצדיק והטוב
מוטבע לרשע והנה הרע מוטבע לצדיק ואחר הרע מוטבע אליו מאד
מהות שהוא שהם כבר נפסד שיהיה מצדדים והתחלפים שהוא שהם גם
להם הקשר והדבקות נשאר נבון ובזה הזה יחד שיהיה לפעמים להיותו בכלל
חומר וגם שיהיה מהמון הרע שהכלתו טוב גם שמי וגם נפשי שהוא
שיבא עליו עניין מאשר להכלת טוב גשמי או לגלגלי נאות אל הנאור
נשאר היה מאין נלוה או לשומו שלם והקבוצו קנין חזק בגשמיות
הנפשיות וזה נגלה עניין הנסיון המחבר בפרק ענוה ובכלל הנוהם
הענין בבחינת הכוונה וזה ירונו אחר שנבחרתה הקדוש המורה

שהפעולות יהיו הכונה והאדם הבוחר בנפש וכו' שיהיו גם רע
הבוחר בשכר והנה ידיעות שהרצונות בפועל האדם או בפעולות הטובות
השייכות בנסיונו הנה כבר הנה שאמר יוסף על שאמרו נשאר בבחינתו
הידיעה שידיעה כודע לאדם הוא עלה מה ידע קודם הנסיון לאמר שלא היה לו
הטובות והנה הנה שאמר בכלל הזאת כי מנסה יי' אלהיכם לדעת
הישרים גוונים לא נאמר גם היה לוקחים שזה כבר כודע לאדם וכל לשון
שהמצב עניין לכלל התורה לשונו שלמים בקבלת הנה שהוא שיתבאר כבר
הנה נ"ב בגלגלשם המצב גם גם השלמות נשאר בו ידע הנה הדברים לא
ולקחים וכל קודם הנסיון הוא לא ידע הדבר ולקחים לפי שהוא שלא היה
ולקחים אל אחר הנסיון שהוא שם בנסיון הנבדק עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ושהוא שהעירונו בפרק נ' והמכלל נ' נשאר מה שנאמר הוא. והרב
המורה פירש בפרק אחד לדעת כלומר להיות כודע לכל העמים נסיון
ולקחים ואין צורך ואיך שיהיה הנה הרע שיטבע בפרק הזה וגם היה שלא
יהיה הכלתו טוב שמי הנה הוא טוב גמור אחר שהוא הגדול המורה
הטוב הנפשי והוא נגלה יסורין של אהבה המחבר עבדי ז"ל לא יסורין
שהכלתו טוב גשמי מה שאמרו ז"ל והוא אין מקום לספק הזה מה שהוא הרע
מוטבע לצדיק. ולפי שידיעת המחבר אחד הידיעה שלא יהיה ספק נ"ב
מאד הטוב מוטבע לרשע וזה שהטוב מוטבע לרשע והאחר
הטוב מוטבע אליו מאד המבוא נ"ב כבר נפסד בו נ' שיהיה מצדדים
והתחלפים גם שלפעמים יהיה הטוב ויותר הטוב הזה לא יענש בעוה"ז
הוא להסיר מעליו הטוב הנבון לכן עליו מפלת הגויים הגשמיים וגם
שיהיה הטוב הוא יותר הטוב שהכלתו רע גם גשמי וגם נפשי שהוא שיבא
עליו טוב להכלת גשמי או שיבא עליו הטוב מפלת הגויים הגשמיים
ויותר מהטוב הוא השקפת בגוף והחסרונות נשאר מפני הוא לא היה
על נחת החשבון והיושר כאלו להסיר מעליו הטוב הוא. וכבר נשאר
הרע מוטבע לצדיק והטוב מוטבע לרשע שיטבע בפרק אחר ז"ל

הדיעות שקדמו וזה שהאמת נקלטו בקבלה האמתית היות העולם שהין
אחר שלא היה וזה אינו מיוחד בישרים הנפשיים כי הגמול והעונש
הנפשי אמתי מורגש כל אחד ידועה היות אותו שגם גמ' שגם אינם יודעים
שכל אחד שעשה לו יהודה לפי עבודו ויודע הוא כבר יגיע טוב לצדיק
ורע לרשע כמו שיהיה בתורתנו שישתמש הסחורה בעבודו ולא יהיה על
בחק היושר האלהי וזה כי לגוף שהגמול והעונש הנפשיים השכליים
כבר יסודרו על הטוב והמעלות השכליים והן הכוכבים הטובים שיהיו
הבלתי ההדרגות יחכו על הטוב הכוונות טובות והמעשים שיהיו
הרעה יחכו על הרוב הכוונות הרעות הנה כבר יעבור בחק היושר האלהי
להרבה נראים אחר הרוב אחר שהעונש והגמול האמתי הוא הגמול
הנפשי ואולם היה החוקר שנמצאות נקלט שלא הזכירה התורה הגמול האמתי
וזה כי היושרים שהזכירה הוא לבלתי הודות הנדונין אחר הנה אך
הרוב הגמול לאחרים עם שיהיו הנקודות מתחלפות הנה נמצאו בקבלה
ההתבונן והנה שיהיה לו נשאר ספק אחד שלא יתישב מיושב הסחורה · ואולם
הספק השני אשר יסודו הקדמת האומות שאין רע מוחלט
מקום בעבודות וגם הוא שהוא מעשה לעצמו כבר היה מוטע מתחלף רע
בעבודות הנה אין הנו מאוד שיקוד וזה שהרע מוטע לו להשגחה על
הצדיק הנה הבלתי טוב והרע מוטע לו יותר העונש הנה לזה שהוא עלול
לבלתי הבל היושר והצדק הנה הוא טוב לבלות היושר האלהי הוא טוב בעבודו
ולזה כבר יראה שהרע מוטע להשגיח אך שיהיה גם להשגחה על הצדיק
וגם להשגיח והיושר הנה הוא טוב מאד ולזה אמרו ז"ל ויהי טוב זה כל
אשר עשה והנה טוב מאד והנה טוב זה יותר · ולהיות הטוב המושך
במעלות המדות והרע הוא בו מעשה שהוא שיצריך בזה הרב האומות והרע
המעשי הוא לבלתי טוב אחר האמור כי מצוו בגופו חיים נצחיים הנה
החושל יחם הגוף אשר נראה בו הרע האומות כאחם הרעה על האדון והמלך
בזה נאמרו כי הרעה הוא והמעשי מתוך חיים נצחיים טוב והטוב והנצח

בו זה החיים והטוב וזה המות והרע ואשר בו נותר הספק הנה הוא ·
ואולם הספק השני אשר יסודו פחיתות החומר הנה אלו אחם אלו יא' אשר
לזה הספק יתישב כאשר הונח אשר שישנה בו הנה אין הכו
כי חוות שיקנה אחר שיקדמה שקדם יא' הומים ומאחת החיר והמצאות
בעבודה ואין עניין מיוחד לאחד יהיה יותר מהם ולא יהיה חדדי הטבע ·
והנה אחר שעדר הרוב נמצא שיהיה החומר מתנגד אך שיהיה יאחם
אלו הרוב בו חומר ואפי' בקבלה הרוחן והחייב חוזק שיהיה הרוב לאלו
יהיה החומר יותר ולהיות היותר החשוב הוא שיהיה יותר הרוב נמצא והיה
היותר חשוב והמעלות הנפלאות הוא מאד הוא הוא למוחו מתנגד יותר
החומר ולזה הוא מעבר שהספק הוא שיסודו מאחם החומר אשר בו הנה
ובו הנה נינו הנה שיחייב היותו בלתי החומר מתנגד · ולפי
שהשגחת האלהית אשר הרבה מתבררת גם כי עניין מצאו בחינה על השלם
כלל הנה שיתברר עוד בכלל החומר וזה החומר בגוף הוא מעבר שהספק
אשר הזכיר מעט אשר הנה המושכלות גם כן שיעשה עונש בחומר
הנה כבר היה מונע הרע בעבודות מהם אינם יודעים שיתבאר שהוא עם
אחר הוא נודע שקדם יותר היות הרע הוא צדק ויותר אלהי אשר הוא
הטוב הגמור הנה כבר יותר לפי הרוב בעבודו שלמות הטבע הוא הנה אך
ההדרגות אחר שאין המקבל לסבת השלם ולזה הוא העונש עצמי
ועבודות לנפש הוא ואין לו חק בו יא' יענה לטוב ומעשה ומעשיהם
ואולם גם ישיגם עונש ויתחדש בגופו גם לא זה יותר שנחקור בו
בהנהגת הגלעשי בגם · התחלת החק מופת ידיעתו בגוף הזה
בשלמות · ועתה שיתבאר החק ואחר זה
שנבארהו נקלטו יותר הקבלה בגופן שהתחלות הנה שהקירות נקלטו
יותר הענין לפי שהוא יתבאר שהשגות התענוגות והרע והספקות
אשר הגיעו הרופאים לבטל השגחת האלהים כי בכל הנה הנה חוק
להם שאין הוא עתה לתקן הנזכר הוא ידוע חסרון ההנהגה בגוף שידע

ולפי שנתבאר בכלל ראשון שהוא יחס החדשים כמות הם פרטים והתבאר
בפרק השני שאין בכלל השנים עד תשלום חוק דבר ישתנה וחשב אין
ראוי לחשב חסרון ההנהגה הזה לפי שהוא ראוי שיהיה המשנה יותר שלמה
טורח שלם ולזה ראוי שיהיה ההנהגה בענין המבואר יותר שלמות ויותר
קרובים ולבאר כלל ראשון יותר שלמות שבענין המבואר לא ראוי שיהיה
המשנה בו יותר שלמה · ולזאת שיוסיף בלי ושלמות בהנהגה הזאת
כשיתבאר בשלמות שום זמנים חדוש כי שם יתבאר שזה שאין ספק בו
כי זה הפועל והמוחש והשלמות כלן בענין המשנה ולא יעזור הפועל
גורם בענין ההולך שיתבאר זה שיפעל והוא ראוי קרוב לשמוע שידע דבר
ויתבאר ולא ישנה בו ונראה כמוש זה יתבאר בשיעור ב' נגם.
הפרק בו נחקור בו בשלשה דרשים ונקיחסים לפנים כאלה·
הראשון לפי שמונה שהמשנה יותר שלמה שבאין
המבואר בין המשנה בכלל ראשון הם שם דבר מיוחד וזולת זה הראוי
כולל בתורת המשנה יהיה המשנה זו גם אין שם דבר מיוחד · השני
גם יש יהיה המשנה במקום זולת מקום לפי שכבר יתבאר יתבאר בשנים
ומתבאר מהדברים לרז"ל שיש חלוף בזה בהקדמות · הדרוש השלישי גם
יש שם יהיה המשנה בזמן זולת זמן לפי שכבר יתבאר בב' ויתבאר בשנים
ויתבאר מהדברים לרז"ל שיש חלוף בזה בזמנים ויתבאר דבר מהמאמר אשר
שיהיה חלוף המשנה כפי חלוף ההקדמות והזמנים · ונאמר הראשון
כבר יתבאר לפי הקבלה שהוא כרואה שענינה לנביאים לבעבור והוא דבר מיוחד
בכלל תורת זה ענין נבלתם בו חלק בולו המשנה וזה נראה יתבאר ויאמר
ויתבאר בתורה שקבלו רז"ל נראה גמר קדש ירחי יתבאר יום על כן
בשבר זאת לי אחר חלקים עדון עד לגבול ידידות שגרתן ושיחתה למען
בריתו גמר שם בגזרתן ומה שנאמר שהקבלה המקובלת והיה שמה הוא
שעברו המסורות הנאמר שהוא חלק בולו המשנה ולזה יהיה שצריך לבאר
לך כי הכונה הנה המשנה הזאת כמו שיתבאר והמשנה בתורתם

וגם היה שהקדימם יותר ראוי על כבוד להתקין בה הקבלה ושחת שהוא זכר המשנה
ולא התקינו בה זכר התורות שהוא הטבע ונמצא בבאור שנו לא מעוטים · צריך
שנשער בהקדמת זאת שכן לרז"ל במאמר אחד נראה ויאמר נחש על זאת התורה
בה זכות יש רז"ל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן זוהמת העולם שלא עמדו
על הר סיני לא פסקה זוהמתן ובאור זה לפי זה שיהיה כי לזה שיהיה חוטא
אדם וחוה והרי נביאי מפרש הלשון ובאור גמר האמת אותו הענין המבואר
בכלל הנה כבר הטיל בה זוהמה וזה האדם המין הגדול על האחרית
ולזה היה יותר ראוי בכלל על המפסד והנבחן והעשר היה האחד עליון לשומרי
שלמים במעלות קיימו הנה פסקה זוהמת חוה כי בה המעשית כי על
שיהיה קודם על השלמות ויבטע קיומן ויהיה יותר כמו שיתבאר כל זה
בכלל השני יותר המורה נגם · ונראה מאשר זה הוא שאמרו על נביאים
שהיה בה מוטב במקום על אדם וזה שזה היה יותר נפשו על נגם והיה
אומן בשלמות המשנה על השלמות יותר ומפלגה בשכל וזה נודע בין שעברי
עה' ומפלגה בשכל גמר היה בכלל השלמות הנושא כמו שיבא נגם הנה היה
ראוי שיהיה שתם והקהלה על הענין ונשאר הוא ולזה היה ראוי שיתבארו ית'
בבריאת חדשה כדי להפסיק זוהמת בנין ונפשות מבין ושיוחדו בגוף בריאת
קדש בכלל שעברו שבאמונתם ישראל קיום הענין ונבחרתו ושיהיה הראשם
בזה בכלל כלו המריבה יותר והנשארים יותר מעלתם על השם חזוק על
שבן ראשם מהמחלקת והמחלוקת והמבטל המצוות לרוב העניין המשנה
בגבר הוא החזקה שבמצוות ולזה הוא המבאר שהמצוה היא טהור המשנה
לגבול ידידות שגרתן ושיחת גמר קיים והוכנם גלוי במשנה חוק הראשון
ולזה טהרו והתקין זכר קבלת השנה לזה שהוא בזה שבתולדות זאת המצוה
קיים והוכנם גלוי · וכבר יהיה שהכונה כלה שנעתקה קום נב' יחוד
הקנה גם בלמוד על המשנה הזאת וזה שכבר יפלג אחר שהיה
קיעד כטוב לנביאים בפיחר ליתן כנויו כי טעם יקרא לך זרע
גוף היה מקום לבנות הנה וכבר יחשב שהיה ראוי שקדם מצוה בשנה

והנה אל בן הנעבים שהם בעת חלף מהמעט לגורות אחר כבר
לכלל ישראל להסירם והכהנה המשרתים והיתרים בכהונה השם כאו הו
המדרגה ההיא הגדולה כלל ישראל והקרבתם והקרבן כלה לעבודת השם
ולזה הוא המדרגה בנשים שהם יוצאי ירך יעקב כמו שאמרנו בכלל יוצאי
ירך יצחק ולזה היו בנים והכרותה להשם אחת בזה והתבאר כמו
שבאר זה בתם שלם׳ והנה ירצה שהכונה בתקיעת שופר של גיר׳
בראש השנה שהוא יום הדין לפי מה שבא בקבלה הוא זכר גם כן
המליך עליון המלכות ימים שהיה והמיתרים בכהונתו כמו שאמרו ז״ל
גזרו לפני מלכות זכרונות ושופרות מלכות כדי שתמליכוני עליכם
זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה ובמה בשופר והנה זה יוסכם
יותר עם מה שאמרו שהשופר הוא של הבעל בזה הקרן האיל שנאמר
ויתקע בשופר ויאמרו יחי המלך היה ראוי לקרן בזה יחוד האלהות שהיה
זכר לאיל יצחק שנתן בסבך בקרניו׳ והנה מטבע הזה שהוא עד לעצמו
ויוסכם אל עד׳ והנה הספר הזה שכבלל ישראל אחר המיתרים בכלל
ההוראה יש שם יהודים כמו אשר המלכה והנה הואת נחרות יהבנו עוד
בכלל השני בזה ובייחוד העזרה בנשואות המיוחדים גזר בעבורם הקרב בהם
ידען ההשגחה ויחוד ההנהגה׳ וזה היה שראה לבנו ומן הראש הגעש׳
והנה הנה והנה גם יש שם ידען השגחה במקום זולת המקום הנה כמו
כבודים כרצה בגורה יוורים היות חלק גדול בתקומות לזה
יעקב נביכן הראה גל המקום נזר שנבא שם בדרך יהיה כונה המקום הזה
אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ועוד בגורה והוסיפו לך
עם ודברי הבק מעל המקום יותן שני הכרובים׳ ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם ונאמר עוד הלוי עיני ה׳ אליך בה מראשית השנה
עד אחרית שנה׳ והיו שני לבי שם כל הימים ונאמר חושני גורב
ה׳ עשני טוב הנה הוסכבות יעקב הוא ירידות הוסכבותיך ה׳ צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה׳ ודבים זולתם׳ ובהגיעו זה

לשער הזה ושיעקביב משער אחד לעזרה בזמנות העזרה אין שמעשר
ישין בו יתה שהיה משוך העזרה מהיותו לשער הזה ושהיה הוי
שיקדם לו משער הזה על כל פנים וזה שמעשר בזה גם יש נבואם
לדורה נבמון עים ובחור שחש והקהלה לגוזה הבחרת לתלמו ותבא
עתלה והיותה אומנים מתכן ביחוד נער בעבור זה עקראו עם
סגולה וכל העמים נער תלה יו להם שלים שופטים כפי המערכות
השמים והשועה הנה הנה כלם לעבודתו ותסירם והמלכה גם
הכוללת בהיכן הכולל כל הדורות והוא המשפט העזרה וזה כי במקריבו
לשם יצחק שהיה בן משער השבעי כפי הקריב לשם יצחק וכל יוצאי
יריכו נער במשפט הזה וכפרו והכהונה זולתו ועיקרו לבנהנו ית׳
והבר הכבוד בחמות משפטי הטובים ונמשרות לשלום שהנהגה
במשפט המעלה פועל וגם לו היה בגולה הוא כמו שבנה
כלו בספר הפרי לכלמי ולזה שעשר גורה חכמות באמת ליחד
הדורות אותה הקדה וגם הנה במשפט משפט זה לבבל הכהנים
ושוער והכהנה זולתו וגם לו היה בגולה לדור בן ולזה מה
שבקריב לבהם ואל כחה בבן ששמקו כופר לבן והרוותו בגור יל
ירצה רבב בזה שעם המעלה הזה היה הוי שימה לשם עברו הרומה
והמשנה ולזה עבר בשם בן ירבע שקון לשם המיוחד וקודם המשפט
גדור שלים ירצה לו השם לשלוה בני המרו בגלה שלם כי לו היה המון
עדיין כל כך לשנת חוזה המיוחד׳ והנה ירצה שעשרות
הגזרות בב׳ היה המון לקבלת הזה טבו ישלם הזה
הדורות הזה הייצר כונן המעלה ועתה יורכן ביחוד ובזה היו יותר
יווכשים לשנות הזה הוויתרת יוסכים עם הכלות בעזרה ובר
ירצה שהמשפט הזה שהיה חבר לכלל נוותכו יוצאי ירך יצחק היה
הוי שישבר המכן להם יושם עם שבן עזר גדול להשגחה יחוד
הנהגה ולכם ירצה שהיה הכונה בשני המדין התיר של שחר

לג״ל עד שהקריבו בנוראות הבמה והיו כל רדה בחוצה לארץ כאו
שעבר עת עד שנכנסו לארץ הזאת ישראל לחוצה לארץ ואם נקבל שהוכר
עברו בחוצה לארץ יצא להורות כמו שכתב בתם׳ נשון . ודקדקו בענין
דקהלה לכון דעתו לירושלם כמו שאמרו בר״ש ובענין ספיחין לא
בעליות עד ירושלם ובעשה בירושלם לכוין לבו לתקדש . ולקדשי
קדשים כמו שאמרו בקהלת שלמה ואחר וקהלת דרך ארצם וקהלת
גל כבוד בזה כמו שנתבאר זה בתם׳ ברכות: ולזה חק שצריך
לבאר זה סבת החלוף הזה בהשגחת המקומות עם היות כלם
שוו יב׳ ביחס אחד וכנגד זה ירוה שלא יחזק בגורו וזה שעם היות
המושגח ביחס אחד עם המקומות גם המושגח איננו ביחס אחד
עמהם כבר יתחייב שיהיה חלוף בהשגחה והנה היות המושגח
איננו ביחס אחד עמהם הנה זה מבואר לרוב שבהשגחה המקומות
יתחלפו הקרבות והכהונות גל העבודה והמקום כמו הראשות והעבודות
וזה נראה לסבת שהימיות ויגרמות כמו שאמרנו ז״ל במקומות היות
ארץ ישראל מיוחדת בזה עד שנתיחדה לכם בקבלה שאין הגבולות שורה
אלא בארץ ישראל כמו שכתב בתם׳ יורה . והיות הגבול הזה עבור על
זולתו נראה מחכמת האלהות שצריך ישראל לכם מאשר כפי שקובל לכם
נראים לכם יותקים כפרתו עוד ולזה נבחר המקום הזה מיוחד לעבודת
הקרבנות עם שבקהלת העבודות במקום הזה רושם גדול להשגחת
הטבע והשלמות לזה שבהשגחות רושם חזק בהשגחות שהוא כמו
שקדם . ונתבאר בבן קדוש הטב . והוא השלישי והוא גם יש
יתרון השגחה בזמן זולת זמן הנה לפי זה שבג
נקבלה בב׳ הוא המאמר בארבעה פרקים העולם נדון ודרשו שם
דרשו ה׳ בהמצאו בעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים .
ונראה בפי׳ שלשה ספרים נפתחים בראש השנה וכו׳ ונדונים וכבר שם .
ונראה שזה שקדם לא יקשה לבאר סבת החלוף הזה בזמנים שהוא

וגם כם על יחס אחד עם המושגח כבר יתחלפו בבחינת המושגח
וזה שבחלוף המינים יתחלפו המדות והכהונות גל העבודה גם ימצא
המקום בעבודה וגם ימצא רפשעת המיוחדות בזמנים ההם כאשר באר
הפרקים הארבעה שנתיחדו לעבודות מיוחדות והתיחסות לזמנים כמו
שיבא בגלל השני בנס׳ גזר מהלכים יאר הימים שבעשור במצות
ובעבודות המיוחדות כאשר התבאר בקבלה ימלכות שרים והתיחדות הזמנים
ההם יב׳ גזר בעבור זה יש בו הקשרות שמחה ולזה הזה שנא׳ בגזרין
כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו לרוב שבו יסוד המלכות ומסר יושלכן
ירושלם זולתו בהתבננות עבודות היום והקיעת השופר והשררות החשובה
שרים המורים ההם עד יום הכפורים הנבחר שהוא קרבן כולל פרטי מיוחד
עם שבו התפרשות והכנעה הנאות בזה שלא יעלם וכיה הוי להיות בן
כי לרוב שבזה שהי׳ בחיבות גם יחוד המלכות והתרוממות וגם העבודה
הנה היה הוי להתחייב מיחוד המלכות שמחה וששון לזוגנים היוצאים
ירושלם זולתו הנכנסים להחוג בצל כמו שאמר נכלו השמנים ושתו
ממתקים ויתר המסבה כי קדוש היום לאדנינו והוא לקדושת הגדרות .
והתעבורת פרישות מופלג וקרבן עצמו לא והתפלת כמו באור הקרבנות
כמו שאמרו לקבל תחנונן שהוא לומ׳ ביום ההם הבוכן של עולם גלוי
וידוע לפני כסא כבודך וכו׳ יהי רצון שיהיה חלבי ודמי שנתמעט כאלו
הונח על גבי המזבח והרצני . ולפי שהשגחה היא בעשרת המושגח
היה הוי בזה שיהיה בהגחלת שהוא בעת עיונה המעשר ז״ל בעת התשובה
בתשובתו ועיונת זולתו ולהתם בדרך הפרישות והתשובה עד שישלם
זה בבחירות הזה שנפשר והוא היום הנבחר והיה זה נראה בעת הדין
לסבות גם לנובע מעת שהוא חובן גל התפרישות להיותו ההחלת ההקופה
שהוא היה ויתמעט גם לרוב שבעבודה ופרות השנה רושם גדול לחיי הגולד
ולזה היה רצון המכרח להסיר הרושם ההוא והזולתו ובייחוד באורות נבחרות
והקבו לו יב׳ וגם לרוב שבעת הזמן נכרעת השנים יב׳ לנושא בגרבנות

האחרונים . והנה כבר זה להיות השגת החכם ויותר בזמן הימים שהוא חיי העולם
הבא אבל בגוף על הרבבות ההיתן שהם הנבחרים גם בשכל גם בנפש
גם בריא וגם בזולתו . אבל ישיגם היותם המקבלים כל ימות העולם
והם נצולים על רוב הימים . וזה נראה לקרובים לו ית' . ולכוונה בזה שהגוף
יא' התשובה האחת ודין החק ולזה היה ראוי שנקרב לו . המאמינים
המשובחים היותר עליונים על האחרים . ולהיות העובדה יותר רחבה בעלת
השפעת החיים היא מיוחד מבטנים שבנקודת לשמוח בה ביחוד . ויום
השביעי שבו נשלם החג והיה מיוחד חג החג בסוף הימים כמו שבג
נגד סבת נסבו לפני הימים בחג כדי שיתברכו להם גשמי שנה . ולפי
שעבר קדם לכן שבאה תשועת הפשלות יושב לגלות ישראל וימסר נסיכן
הנה זיו הנה ההולך שבתשועת פשלות בזמנים ידועים יוסרו המושלות
כוכבים ושרים ויתיחדו לו ית' . והנה זה בבאו האיום השלישי . והנה זה
מספיק בכלל החג והכלל לא לבדו והראיתים על כל נפשם והכלל
אמן ואמן .

הכלל השלישי בכוונת הנס .

והוא הנאמר היות התורה ראש יסוד ועמוד לגוף אשר לא יצויר המציאות
בלעדיה . וזה כי לנגד שהוא בשלמות המציאות אל המצות . אבל צריך
שיהיה יכול עליה . ונתן אחרי שהכוונה אשר עליהם הטוב גם הזורות
והמופתים והנשארים שבהם בה אשר לא יצויר המציאות זולתן . ולזה
יהיה דברינו בה גם בבאור התורה האחת כפי מה שהבנתו הראשון . וגם
באופן ידיעתנו בה ולכן חלקנו הכלל הזה לשני פרקים .
הפרק הראשון . בבאור התורה האחת כפי מה שהבנתו הראשון .
ויראה לפי שהוא הנאמר שהלוות המרון בחק הנס יג

77

הוא המחויב שיהיה יכלתו בב"ה יותר מהדין נגד מה שנתפשר שיצויר
המציאות בלא השכל וזה גם יהיה נמשך גם כל הטבע . והנה מחויב היות
יכלתו בב"ה הוא הנאמר וזה שאם היה בב"ה והמושכל מבחוץ והנגבל היה
אשר הוא יותר בכוונת עליון היה לנגד החלק . והנה אחרון בב"ה . מצד
הבריון לנגד שהבב"ה לו שתי בחינות האחת בב"ה בזמן והאחת בלתי בב"ה
בזמן . ולו היה בב"ה בזמן האחת לו הבחינות הנה כבר היה לנגד בבחינה
שיכלתו עליה והנבל החלק . והנה מקנה והאחרון נגד הוא שנתפשר
שיצויר המציאות בלא השכל לפי שהוא הנמצא שהוא שלא יצויר המציאות בלא
השכל לא יתואר הכוונה עליו בשום צד כאלו היה הכון החלק והחיוב
בדבר אחד בשיבוא מצד אחר . וזה שהוא שנפשרות המציאות בלתי מצויר
והמשכל בלא השכל לא יפול עליו שם הכוונה ולזה אמרו הכוונה עליו
אינו לנגד כלל . ולזה לא יאמר הכוונה לנגד המושכלות המציאות . לנגד
שבזולתם הוא הכון החיוב והחלק ובכלל הדברים שאינם ממשלת פועל
כמופתים המוחלטים גם נב' יחזק הדין וזה שהמציאות והעדרים חולקים
היות והעדר ובזולתם הוא הכון החלק והחיוב ולזה אמרו רז"ל שהוא
הכבוד שבורא ושומע קול תפלה והוא יכו' רצון שלא יהיה בכוון שכל כרי זו
הכוונה שוה וזה כאלם כי הוא גם לנגד בבחון כבר יאנו אל המציאות והיות
הוא שכבר יאנו שלא יאנו יהיה הכון החלק והחיוב והדברים בזה הוא .
והנה וזה גם יהיה נמשך כל הטבע יכלול כל מה שלא יצויר המציאות
המציאות בלא השכל . ולפי שהוא הנמצא שאחרים דבר מה בזולת מוכרח
הדברים אינו היות שיצויר המציאות המציאות בלא השכל הוא הנמצא שהוא
לא יתואר הכוונה עליו וזה שהוא הנמצא שהוא שימצא בזה המציאות
בלא השכל הוא הכון החלק והחיוב יחד מצד אחד ולזה לא היה הכוונה
היות הדבר שלא דבר כוונתו היות הטבע יותחייב היה לנגד שיצויר
שבכוונתו זה כבר הכוונה החלק והחיוב בלא כוונתו היות הדבר שלא
דבר אינו זולת היות הדבר וגם לא כוונתו דבר וזה אינו הכון החלק

ומחויב. ושאר יתבאר זה עוד במאמר השלישי בע"ה · פרק כב'
בבאור לשון ירידתנו בכלל הזה ובאמר הנה
נראה לנו מה שנתחייב לנו בטבע התנועה והגרמים השמימיים
ושהתבאר לנו שנמצא בגו' אי' נפשר שיהיה לו כח בב"ת מחויב התכלית
שכלית התנועה נבדלת ונראה גם כן שנמצא לו זה מחויב לא
יתחייב ממנו כח בב"ת בזמן אבל לא יתחייב כח בב"ת בחוזק לא
בפועל ולא בכח כמו שיתוסף אל מה שיתוסף במספר והשאר
וזה שיש לתנועה שיעור שהוא תנועה הגלגל היומי והנבדל
המניע אותו בכח שיש תנועה שיוכל להניע בחוזק יותר מאשר
ולזה הוא מבואר שהם שהיות שיעור בכלל חלק הוא התנועה האחדות
כמו שהם נבדלות ומקבלות. וזה שכבר יתבאר במאמר השלישי במה
שאין ספק בו שהתנועות בכלל מחדשות ונחרב על כי מין בחוזק
וגם לא יתכן זה ולזה הוא מבואר שהפועל יפעל בזולת יחס בין
ובין המתפעל לזה שהפועלים אינם בעלי שיעור בכח לבד והנשאר
כי זה הוא מבואר שאין לו כח מוגבל וזה שהמקבלות בכח אינם
בלתי לסבת יחס שיעור בין הפועל והמתפעל ואחר שיפעל בזולת
יחס שיעור הנה אינו מוגבל ולזה ראוי לתנועה האחדות כמו שאין
המקבלות בעות ומפני ההם בשעתו בתנועה שיהיו בכלל חלק בתנועה:
וכבר יחויב ממה שאמר שאף שהתבאר שאין כח בב"ת בחוזק
ובאין לינו בכח לבד כאשר הנה אשר שיתוסף בפועל אל מה
שיתוסף התמיד אבל יתחייב מציאות כח בב"ת בחוזק בפועל וזה
שכבר התבאר בטבע הזה שאינו שיהיה יחס והיכולת בכח הזה
הנה הוא בלתי מוגבל אחר שיסודו המין לבד ואין הכח זולת זה
אל התנועה המקבלות ושכבר יתבאר כבר אחר מה שבו בגוף והמקבלות
והתנועות האחדות עצמם והמספרם סוג הנקף מצוע. נראה
ומה שבוראות וזה שכבר התבאר בהתבוננות שהגוף והמספר יוב'

מחוייב הכלל התנועה. ומחויב כמו ההתנועה עם היות הנמצא המבוא
יורה על היותו בזולת זמן הנה לו ממעשר שיעור שהתנועה אל היות
נמצא זמן מה על צורך בגבורה הנה הכלל שמצא בכח הזולת בן על
צד הקדום. וכבר יורה על זה שמו כלשון שבאשר לאחרים. ואחר
כאשר הנראה ובמו שבו זה כלו בזמן ברגע ולבאר אחר הזולת מה
בשעה הנה יתחייב שיהיה המפסד בזולת זמן ולפי שכבר קדם שהמפסד
יחויב שיקדם לו התנועה יתחייב שיהיה התנועה בזולת זמן או שיהיה
המפסד בזולת התנועה קודמת שלא זה יותר שיהיו פועל ביחס שיעור
וזה יתחייב במציאות כח בב"ת בחוזק ומה יורה שכבר הקדמנו ר"ל נוכח
נמצא היותה בזולת והסכמנו להורות ביחוד על כח בלתי מוגבל וכבר יתחייב
כח בלתי מוגבל יורה שבו גבורה ובקבלה והמקיים מי התנוע וזה שחדוש
סדור דבר מושכל לפי התכון כבר יתבאר שאין יותר מוף נחדוש הדבור
בזולת כושר לזה שחדוש הדבר הוא הלא עצם ומה תחדשו בגוף מעט
לו ולזה יורה שזה יתמך שיורה על כח בלתי מוגבל שיסודו המין לבד
וכבר יתעורר בזה המופת הכל מחשבותינו והמתבונן ובזו הדיוק לראות
ספור המין בדרך הנבואה גלו פנים בגבורת שלא בקבלה ובזה הקבלה
וראה לכם זה כי לא הבינו הכלות הנה ועשהו כמו שיבא בכלל הרביעי בע"ה
ודי בזה ענין בכלל הזה והתהלה לאל לבדו והודות על כל נתן והקבלה:

הכלל הרביעי בנבואה

לפי שכבר קדם לנו שלא יעיר הדינות היה לאחד שהיה מצוה או מצות
המצות והוא כלל יה אל המצות והוא כלל התורה בזולת המיחסות והשאר
הוא טנינים והוא הנבואה הנה ראוי שנבאר ששה בכלל הזה כפי מה שנראה
והנה חלקנו אותו לארבעה פרקים · הפרק הא' בבאור עם הנבואה
ועניינה כפי מה שנתחייבנו התורה · הפרק הב' בבאור מציאות הנבואה

המעתיקים · הפרק מג' בזה הפרק ספר ספקות רבים שנשארו עליהם הקודמים
ורבים אלו נשארו עליהם · הפרק מד' נשיר בו גם כן הדרך אשר הושג בו
ההשגה הנבואה כפי מה שהתבאר הפרק ויסמכם בו הענין
הפרק מה' בבאור שם הנבואה ושינוי כפי מה שהתבאר בפרק
ויסמכם בו הענין · הנה הנבואה לפי מה שבאנו ראוי
היא שתהיה שופע לשכל האדם ראשון מהשגת האדם בדמיון גם במראה
והחזיון יודיעו לו גם במראות הקדושות אשר יראם יתחייבו ענין או עניינים
שכלים קיום הזה וזה בכל הדורות וזה נראה להשיגם גם לחשוב אותן /
ואולם נראה בדרך זה שהוא שופע מן האל לכל השכלים השופעים
ומשפיעים לרוב השפעים ונראה לשכל האדם הכל יודע בו והשפעים
השופעים על שאר הנמצאים כאן אמר לנו המורה ולפי שהמון המקבל
השפע שכלי יותר חלום ומקסם אשר המקבל להם הדמיון כמו שהתבאר
בספר החוש והמוחש ונראה רוחני הכל יבדילו והשפעים החמריים
הנשמיים ונראה מושג הכל יבדילו והשפעים הרוחניים אשר בכח
כאן אמר השפע השופע על האדם אשר ישיגהו מושכל בכח ונראה
מושג יק' בהשגה גם במראה והחזיון יודע בו' חלום ומקסם ויראהו גם שעה
יותר שהיה בלי מחשבה ושאר הנביאים שהיה במחשבה ונראה מודיע לו
גם במראות הקדושות ענין או עניינים הכל יבדילו והשפע השופע על
האדם אשר ישיגהו מושכל בפועל נראה אלו ישכיל הנראה במראות הקדושות
אשר אדם יתחייב מושכל הזה וזה גם מהמושכלות וגם מהמוחשות וגם
מהמקובלות המושגות כמו שהתבאר במקומו · והנה נראה שכלם קיום
הזה יבדילו והמושכלות המושגות כי לא שכלם והוא איש שלם בו איש
מושכל ונראה וזה בכל החמרים יותר בכל הנבואה אשר היא בחומר המספר
כמו בשאר החמרים ובזה יתבאר זה בתוך הנבואה ומיעדים כמו שנשארו
על זה בכלל המשל והזה המורה / ובזה נתבאר בזה הפרק סבה מחכמי
ומתנה אשר הוא דרך ידיעת הנס בחומר המתחיל לבד וגם שהוא בפרק

נבואה בזה הפרק הוא שיאמר המעלה בשמו כמו שקדם לנו ועשר עוד
עליון בכלל המדרגות בנ' ויראה נראה וזה נראה גם להשיגו זו
להשיג אולם גם יתקיים המעלות שבהם ישמעו המעלות בנבואים לפי
המעלות האלה שבכל מדרגה כמו שהתבאר במקומו / והנה לפי מה שבאנו
במראה ובחלומות כפי יקרה המדבר וגם להשיג הענין כמה המדרגות שהתבאר
גם המרבה ובזה יתבאר להשיג אולם שבזה הדין הנביאים שיקרה להשיג
כלל ומהם ונבואות הנביאים האלהים על ישראל והאלהים המדרגות · הנה
זה הוא שיראה בבאור שם הנבואה לפי מה שבאנו מראה ובזה יתבאר ומהם
שהוא יבדיל כל מדרגות הנבואה וזה שלפי מה שבא בכלל עוד ונראה שם
הנבואה על הנביאים האלהים וזהו כלל ספרי הנביאים ועל כן המשל בנ'
מתחלק על המדברים ברוח הקדש ומן כלל המקומות ובכל אחד מאלו המדרגות
בנ' וזה כי בנבואה הכלים מדבקת מאד המדרגות בנ' לשאר הנביאים כמו
שבא בפרק נבי' וגם בנבואת שאר הנביאים הכלים בחלום כי יראה במראות
חלום ויראה במראות החזון ויראה במשלים וחידות ויראה בדבור
ובנ' במדברים ברוח הקדש הכלים כי יראה אשר ישפיע להם הדברים שיראה
להם כי יעודים עתידים וזה נראה במראה חלום ומראה ואמר מאמר לזה
רוח י"י דבר בי ומלתו על לשוני וזהו המדרגה דוד בהקדמתו ושאר במראה
שאר השירים והחזיון במגלת קהלת כי שם המראה נעלם ואינו מושג בחוקו
לדבר ברוח הקדש וגם כן זה המדרגה למטה מהנבואה בנ' מכוונת הקדושה
המדרגה וזה המבואר בשמו והנה נב' המדרגה הנ"ל לפי הקבלה ומהם
אלו ישפיע להם כי יעודים עתידים אל במראות הוא והנה שהמדרגה הלשון
גם והקדושים סופרים בבתי וקרי ומשה ויהושע ושמואל ודוד והנה
והשיג הנבואות והביאורות על כל ברוח הקדש וכלל המדרגות כלם
בנבואים כמו שכלל המדרגות הנביאים בנביאים וגם כבר יתחלפו במדרגות
לפי מה שיראה בהם והשיגו הנה עליו בשני המחלוקות כמו שכל זה מפורש
יחזקאל וכו' ולזה הוא כלל המדרגות על שם המדרגה הדין הנביאים וכו'

בזוית והודעת שזה הנביאים ולא נבואים והודעת לאחרים ברוח
הקדש ולא בנבואים ולזה זה שסדרו ז"ל במשנה המדבר. ברוח נבואים
וכתובים ויואל עם קהלת בין נבואת יונה דבר עמ' ונבואת שיר הנביאים
כבל עמוס אבל לא מינו לדניאל בכלל נבואה כמו שלא מנו בן בכלל
יוספי יוסף רבינו ההודעה זולתו כמו שבא במורה לזה שדבר יצויר
הפעולה הזאת שנזכיר בכל הנבואות והמופתים וזה יותר בשמבנו
וגל לגיוני דעת כוונתו ובספר בן בספר בספור מאמרי הקריה ראיון
לבורו בהמאמר השלישי כמלת דעת והחכמות הקריאות ונחיב בן במורה
לפי שמו בן תבדי רב שעשם בלתי מסכימים על קבלתנו לפי מה
שיראה . פרק לב' כדעות חושבי הנבואה כעצמיים . כמו
לפי מה שעולם טרם רומה יראה שיושים
הנבואה כעצמיים שלשה האחד ומסכים ושוה בכל הנביאים בלבי ומחלק
בם וקצתם יתחלפו בחלק מדרגת הנביאים המשון ראוי ישרי
הנבון והוא שוה ומסכים בכל מדרגות השני המופתים והנפלאות למלך
הוא אשר יתחדשו במלאכת המן ויתחלפו בם מדרגת הנביאים
השלישי טעה נחרן ויומן לבב לקרות לאולבם לעבודת השם ויתחלפו בב'
בזה הנביאים גולם המשון והוא ראוי ישרי הנבון והב בן בבירת מתורת
אשר ידבר הנביא בשם י' ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו י'
ועבור על שיואל ויבא לשיואל וי' רק עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה
וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא וזה ומגיד
יונך . והוא שבאשר שנעשה עליו הוא זה שנולד בעלות יונה אשר
קרא גם הקריאה בזמנו עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת
ואמר המוכן בארם ויהיו עם ושבו מדרכם הרעה וינחם האלהים אשר
בכפיהם וינחם אלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה וגם
יותם נב' בספר ירמיה יען דבר על נוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס ושב הגוי ההוא מרעתו וגו' ויען דבר על גוי וגו'

ממלכה לבנות ולנטוע ועשה הרע בעיני וגו' ונחמתי על הטובה אשר
אמרתי להיטיב אותו . והנה שזה המפרשים בתוך זה הוא שהיעוד הטוב
לא יחזור לרעה ולזה היה בחיוב הנביא בישראל הטובים כי היעודים
הרעים יפטר שלא יגיע כי חנון ורחום י' ונחם על הרעה כאומרו אליו בכל
לפי שיון שהיה ביכולת ויהיה לפי זה מאמר ירמיהו ויען דבר ירמיה דבר
גל לבי וגל לו במחשבתו עד כה לא ינחם על היעוד ונאמר בקושיא לזה
יעקב יעקב ופחד ויעשו לכן וגם עבר הובטח בנבואתו והוא נבי שלום
ושמתיך וגו' . והיה זה בשני פנים האחד שהיה שהיעוד הטוב לא יכון
חוזר בפני שיהיה במחשבת שלא שלום לנולדו שגם בזה היעוד הרע חוזר
כמו שהיה ביעוד יונה לניכוה ובשעה שנשתק לחזקיה והיה ישרי יעקב
כאולם שנע שלום לנולדו נבירו שהוא יצרוס חטא . ובזה דרך דרך הרב
ז"ל ויהיה לפי זה ויען דבר גם על הנביא ודבר אלי יהיה שלום לנוחה שלא
שיראו ויען דבר לבנות ולנטוע יסבול שיהיה גם מסיים שלום על הגוי
והממלכה שהיעוד הרע אחר והראו ויען דבר לבנות ולנטוע לא יסבול
שיפורש בן שהיעוד הטוב לא יכון חוזר מסיים שלום לנוחה . השני והוא
דרך שדרך בן רל"ל ואמר לפי שהיה שיסתר עליו הנביא הוא לשמירה שלא יבא
ולזה הקבלה רבנו המודעת לו כבר יתכן שלא יקרות היעוד וזה בבנותה
הקבלה אשר בעטרו דרך המודעת כאשר אמרו במיטב דרכו הייש לו דמש
אשר עבירה ברע וגבל הטוב המסורה בעצמו לאיש הוא ראוי שלא ימנע לעולם
שבבחירת ומשיח בגרם לתקן המעשים בסדור אשר והפוך הנביאים האחרונים
לא לבקל ויהיה כבר ישלם בחיוב הנביא שלא ימנע הטוב אשר יעד ולא
צריך שיובן זה בטוב אשר יתפוך הסדור השלישי גבל הטוב אשר
יתפוך ההשגחה האישית והוא מיוחס גל ההשגחה השם מולם והשתוף מתעבם
הנה וגם לא ימנע בו בני צריך שיובן באשר בני העבודה והדבקות ולזה
בחרן יעקב שהוא ירצה חטא לפי שהטוב הוא מיועד דרך מחמת
ההשגחה האישית והבטחה לו זה כלא יתכן שבעולם לו המחירה בכל אשר

והוא כמו שאמרו לא יתכן הנביא שלא יהיה ולא יבא מעצם הטוב לנפשות היותו
ותכלית ההצלחה הנפשית כמו שזכרנו לא שצריך הוא אין לו על אותו שיספוק ·
והנה זכרנו ענין צריך הרב יצחק ויאמר יהיה כאמרו הנה לדבר
שהטוב לישר הטוב והטעם כמו שאמרנו וגם בררנו שצריך לעיור
שאמרו אשר יהיה הנביא בשם י' הוא מעצם הטוב לבד והוא הפך משכן
הכתוב לא שהכונה גם זה לפי מה שיהיה מורה יהיה לחשוב בן עמור
השם אשר יתן לשלום נבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו י' באמת
נתחייב לכם והוא שבחינת הנביא הוא מעצם הטוב ולפי זה נצטרך לומר
שטעם הכתוב הוא לעקרון שגם לא יבא דבר הנביא יודע שלא שלחו י' באמת
והנה גם היה הכתוב מורה שהוא כמו ישער שהיה הטעם לעקרון ויוסיף
קודם סוף המאמר וגם אינו ומתחייב אבל לפי דרכם מורה הכתוב בלבד
צורך שאין הבחינה בבא דבר הנביא שאלהו י' באמת ולא במשמעות רב וזה
שכבר נפשר שיהיה בעצם או במקום כמו שאמרנו על שמואל ולא הפיל מכל
דבריו ארצה וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ·
והנה נבא דבר הנביא ומשפטו אשר יתנבא לשלום ואשר יתנבא למלחמה ולחד ·
ובחינה לפי דבריהם ויהיה כי גם נאלו יבא דבר הנביא אשר יתנבא לשלום
וחלבד זה הנה לפי דרכם יהיו נבואה קודם לו הנביאים אשר היו לפנו
ולפניך ויתנבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר
ואומר אין שאין לו גם יחסר לשון ואמנם לא שהטעם בבחינת לא לפי
זה שנחשוב שיהיה במקום על חשבון ויושיב על דבריו לומר שבבא דברו
יודע שהשם שלחו באמת והוא זה שאמרו שהוא לבד בעבור זה בקריאת
לרעה והענין בה שהנביאים אשר היו לפניהם יחשבו שהם מוחזקים בנביאים
ויתנבאו על ארצות ולרעה אשר יתנבא לשלום ויהיה עליהם נבא דברו יודע שהשם
שלחו באמת וזה כי לפניהם מוחזקים בנביאים וגם מתנבאים לרעה כבר
יהיה נבא דבר הנבואה לרעה שבא לכם השפע והסדור אשר לגרמים
השמימיים ולזה המתנבא לשלום והשפע אשר תכלית ההצלחה הנפשית

ולך ותכלית הסדור אשר המגדרים השמימיים וגם כבר אמרו ז"ל כל ישער
שיש מפי הקב"ה לטובה אפי' על תנאי לא חזר בו הנה מפני שיובן שלא יהיה
הנבואה בעבורו חוץ שכבר אמרו זה ומבין ויוסף בשיהיה השם יתב'
לו ושמע הנחמה לו ויחר אפו בהם וילכו והענן סר מעל האהל כי אין
הנבואה אמור שיהיה הטוב המיוחד לרוקם ומשפע התפלה · לו דברי המה
בזה וכמו כן המוקם נעלם הקהל כי במשה כן נצטרך להיות
הוראה שתכונה אשר ידבר הנביא בשם י' ולא יהיה הדבר ולא
יבא כשיעור על הטוב המסודר ותכלית הגרמים השמימיים אבל כשיעור
על הטוב המסודר ותכלית ההצלחה הנפשית כבר יתכן שלא יהיה הדבר ולא
יבא ומזה לך שצריך בו מה יהיה משייער על הטוב בגלוי ובלבד
שיהיה שלם ולפי דרכם זה נצטרך להיות אותו בטוב אשר ותכלית הסדור
אשר המגדרים השמימיים והוא מוחלט מאד ועוד שלא יהיה הדבר
ולא יבא מי יתן ונדע איך יבחן בו הנביא וזה שכבר יתבאר הנביא שהטוב
אשר ישער היה ותכלית ההצלחה הנפשית שנפשר בו שלא יבא כאשר אמרנו ·
ועוד שגם בשעה שיהיה הטוב המיוחד ותכלית הגרמים השמימיים
הנה וגם כונת שהוא מחוץ שלא יבא הנה אינו נמצא וזה
תכלית רוע בחירה ואחר שהוא נפשר שלא יבא וגם הוא על חטאו והיה מוכר
הנפשר הוא אשר בשמונה נמצא לא יהיה ומתחנן בכל הנה לו נשער איך
יבחן בו הנביא לא שכל זה בחינה ועוד בלי יסוד עם מה שאמר בעקב
שתכאר לו שיהיה ותכלית ההצלחה הנפשית כי לא יתכן שהשלם לו השמירה בכל
אשר ילך ותכלית הסדור אשר בגרמים השמימיים הנה וגם היה המורה בן
הסבב אשר יתכן לינב כלום וזה שגם היה מיעד לו ולא היה היה נפשר שיהיה
בן שבכל זה חזון הזוך לי נפשר שהשלם לו השמירה אבל אינו מוצא
בחלק נס אחד שיהיה כל ימיו בשמירה ובטחון וגם שכאשר עמדה לו
זה כבר עבר רוב שנותיו אבל לפי דברו היה נפשר שיהיה שיעקב היה
ותכלית שיהיה מעצר ההצלחה הנפשית ולזה לא היה בטוח שלא ימים רבים

ולזה נראה אמר שלמה גם בזאת כו' גם זה אשר החרים נב' שלחים ויתנכן
ויגם שלחים בזאת ובלי הודעה וזה כן שהרע הוא שייוחס אל הסדור
האלהי והטוב אל ההשגחה האישית ולזה לקח יותר משל שאמר שזה
ירמיה והוא לעין וזה יותר לעיון בזה דברי הנביא שזה הוא יותר על
ידיעת שלמה גם בזאת לומר בלי הודעה כמו שזה נאמר שזה ירמיה
שלח בהודעה והוא הסדור ולקח זה כדרך כלל ואמר שבא כחדה גם שלחך
גם בזאת ולזה אין נעלם גוף יותר שהביאור הזה שלא יתקיים הישר
הטוב בלבד ובלתי שנאמר שיוחד בזה לפי הנה שזה לו שאין הפרש בין
הישר הטוב לזולתו והוא שזה שלו פשט הכתוב אחר אמר ירמיה גם יי' וגו'
ולא הלך בדרכים ולא שהודע כן באמר ירמיה הנביא להודיע על היותו
נביא ויודע זה גם בעשרו בחדוש זה וגם יראה בפנים אחר כל אלה יהיה
חסר בעולם הזה עם בעושר לדברים העבירים ויצטרך בזה השכל
ומאמר ירמיה הנביא צריך הוא גם שלמה גם כי נאמר בדבר הזה שיסתבך
הוא ישר טוב או רע ויורה על זה הכתוב שלפניו אחר וכי אמר בלבבך
ויסב טענה הדבר אשר לא דברו יי' שהנה יתכן יותר שהכתוב הוא לטעם גם
הוא נביא שלוח והודיעו גם כן לגבלות הזה בשמו וגם כי שיתכן הכלל
[illegible] שמבלבל דברי הנביא על היותו הזה להודיע היותו נביא שלוח [illegible]
ונאמר שלא יהיה הדבר ולא יבא כדברו וגם [illegible] וגו'
והנה [illegible] הנביאים בדורו גם כמו כל [illegible] ופקדת
כל [illegible] יפקד עליכם לא יי' אלהים וגם זה שאשר [illegible] חסר
[illegible] הוא כבר זה ונאמר שיהיה [illegible] כל [illegible] שלמה ויראה לו
והוא [illegible] שלא ידע הנביא [illegible] בעושרו גם [illegible] גם לא לו שהוא [illegible]
[illegible] כבר יראה זה [illegible] גם [illegible] ויראה [illegible]
[illegible] הוא כל צריך [illegible] הנבואה ולא לישר רע או טוב לפי שהוא
ידוע [illegible] שישר הטוב ורע הוא על צד הגמול והעונש [illegible]
[illegible] והשגחה האישית [illegible] בלבו וגם [illegible]

ל:

לי וגם לא תשמע לי עם היות שהנביא הוא בעשרו [illegible] הוא ולא
יתכן הרי הוא כלו עניני הפירוש והעשר לא ימנע הטוב או הרע ואמר יתבר'
ויכן סמך לדברי הנביא כי כבר הקדמנו שדברים בזה על צד הגמול והעונש
שהתבאר בלבו עניני הם בהרגה ויתחייב מזה נב' שדברה הנביא שהיותו בעשר
טוב ורע כי גם בעשרים לא יהיו כי יותר שהוא לא שאול בדבר ההשגחה
הנה צריך שיגיע דבר הנביא וגם לא ימנע הוא הדבר אשר לא דברו יי' ויהיה
נב' הכתוב כולל ובלתי מפורש בעשרים כפשוטו כי דבר הנביא בעושרים הטובים
והרעים הרי הוא כלו פירש בו עניני לומר שהוא מקבל בלבו וסדור בענין
בהיות שממנו ולפי זה יהיה מאמר ר"ל כל ישר שיגיע מפי הנב' לעונש
נפי' על עניני ויכן חומר הוי שיובן כאלו יהיה עניני בעצמות כמו שקדם וגם
כי נאמר מבלתי שבורה שיהיה המאמר כפשוטו ושיש הבדל בין ישר וטוב
ובין ישר ורע ושיהיה המאמר יתנהג בדברי כאלו יודיע לנביא מבלתי
שנפרש בין נביא שלוח לבלתי שלוח ויתפשט ההבדלים והמאמרים אל הטוב
שנאמר שנבואת הנביא ר"ל שיהיה הוא על היותו נביא לא יסתם גם על
[illegible] הוא טוב או רע אחר שנראה שיהיה הנביא [illegible] ויהיה
המאמר כפשוטו הנביא אמר ירמיה גם יי' ולא יהיה הדבר ולא נביא הוא הדבר
אשר לא דברו יי' והנה נאמר שאמר יהיה ישבב ופחדו והשכלתם
[illegible] וגם כבר נאמר ישר טוב ורע שלא
[illegible] בין ישר מפי נביא שלוח לישר לעניין עצמו כפשוטו המאמר [illegible]
שנאמר כל ישר שיגיע מפי הנב' לעונש ויהיה [illegible] בין נביא שלוח לעניין
עצמו וגם' [illegible] זה [illegible] והטוב [illegible] לי [illegible]
עניני גמול [illegible] ישר לא לעניין עצמו ולזה יראה שחלק הרב בלתי [illegible]
אל המאמרים [illegible] וגם כבר נאמר בזה שאמר שנסתבך [illegible] נביא שלוח לא
[illegible] כל [illegible] והשכלתם [illegible] שיש ישר הנביא
בדברים והמאמרים כבר ימנע [illegible] יי' [illegible] והשכלת [illegible]
ולפי שהנביא בלתי יודע השכלתו הדברים הנה וגם כבר נאמר [illegible]

דבר זה רבה הוי שידרוך בקושיתו בסוף הסוגיא לגבי דבר הזה
ואין לו למחוך בקושיתו על דברי התוספות שיגיע כי נראה קושיתו נמשך
ויתחבות דרושים של סוגיא לגבי דבר הזה ולרוב שיעקב לכהן
עם שגביהר יותם ית' על הסוגיא זה בלבי ירוע הסוגיא בסוף
נגד בתוספות יתחייב הסוגיא וכו' אין עצמו לכל דברים שזה
ונפסר לפי יותכבו שבתוספות נגיעלו הסוגיא וזה כוון שנה ז"ל
לדברו והתפלה והלחמה ולפי שכבר זה נפסר שיעור קושם לו היה
להי שזה ירוע שיעקב יזבח בתפלה לגבול אחר עשו יותחבו אין
לו שקדם הסוגיא בתוספות דברו לו ולהחמה היה הוי לו שלא יעבור
כבר אחר יאסו כאן לו היה כמו להם שזה נפסר שהקדמתה היה
בריעתו ית' דמיסך יעקב במטה קדם וזה יחבור אחר למעין כבלל
העשון ובחומשי רזה הזהר וכו' נרורו וידע יעקב אחר ויאמר לו
לכהן שגרו על התפלה כבוד גדולה לשון בסוגיה הקשות נגד
בתוספות היה יעשר הסוגיא : וזה מה שרצינו לבאר בזאת העשון
עבודה וכו' ראיות דברי הגאון גולם השני וכו' התוספות והנבלות
שיתחדשו בתוספות הגאון שיתחלפו ירדנה הנביאים
כבס ואמנם היות התוספות והנבלות חשובים עצומים לעבודה
הנה שיתקרבו ותפסכו זה שנודע בדברו יתם לו יתברכו בבגדים
נפלאות אין בתוספות עוד וזה לבישרו לו לגושת גולם גם שיעד
כבס כורם בגם לו שנתחדשו בתוספות עד שנודע שנתחדש הפלא
אחרי אות הגאון כשון בליטא אין ספק שנתחדש הפלא העצום
ויתחייב היותם לעבודו שהוא שיושך יותר שנתק הקושיא טוב לגולכו
כמו שבא בבורא ונאמר לכל מקום בעבודה סלתי נבכך ויושך
קטוב נב' אחרי אותו כשון בגבור כן יושך יותר חדוש הפלא
לעבודו אחרי אותו ואמנם להיות הפלא נמשך לדבות הנבא והשלמות
הוא יתבאר שאין הוי שכל נגד היה הדרגה הנבא יותר בנותה הוי

רואי שיבין התוספות והנבלות שעשו על ידו יותר עצומים והולכו
לרבים ולפרסומם ולהקדים כמו שיבא בחומר השלישי בע"ה ·
כי עם היות שבא בקבלה ועוררה השרש לרבותינו ז"ל ויאור הקושיות
כלם בית שמאור רבי יבין התוספות ויוסף הוא בשלשה טעמים שזכרנו
עם שקבלו רז"ל שנעשה התוספות הוא בשגרו עליך יותם ודי בזה עתה ·
גולם השלישי וזה הכוסף הראשון לקרוב לגולכם לעבודת השם ית'
שיתחלפו נב' ירדנת הנביאים כבס די זה שנודע כבס בדברי
הנביאים הדיר שלא היו נודעים מלקוחים וגם היו מלעיבים ומתעתעים
כבס נאמר כי נבקי לחכם ולחיי לבורתים וגו' · ואמר שר וגורתי לו
ונסכו ולא נדבר שר בשיוו וזה בלבי כגם בעשה עצור בעצמותי נלגתי
כלכל לו נוכל · ובזה שבא בקבלה ויקבלה ואמנם להם שזה יתחייב
לשלימות הנבא ואחוק והכבו בשבתות השם אב כל נגד ימים השלמות
יותר גדול ומקבם יותר חזקה יהיה התשוקה והכוסף יותר גדול לקרוב
לגולכם לעבוד את הקרוב ולזה זה יתבאר שיתחלפו מדרגת הנביאים בזה
והוא מה שרצינו לבאר בשלישי · ואמר שנבאר שכבר ישותפו השני והשלישי
בשיותן נב' לשלמים וגם היות עבורים כמו שבא בתלמוד בקומות
ויתחלפים ולו שרם עצומים לגבי לחוקם יתחייבם והשלמות דבקותם
ויתנם שרם סבה עצמית לעבודה כמו שיתבאר בפרק הרביעי בע"ה ·
פרק ה' נבאר בזה ספקות נגיד עבה עלינו בזה שקושה בב נפרקים
קודמים · גולם בעשון לזה שקדם בבאר העבודה היותה
שתפע שופע מותו ית' והבדלות בזה אין כחלום וקסם וזה יתבאר הקבלה
היותו בלתי ימסכן כלל נבואתו עד שנתבאר זה כבאורכן שחוב לנו
ולהמשך אחריו והנה השבר על דברי עצמו חייב מיתה כפי זה · שבא
בקבלה וכזו שנתבאר זה יושן השקר מסר נבקף על זה הקדוש אחד
ומסורת בשבתות וזה שהנביאים נגד לו יתכבו היד נגד לו יתכבו
לו יותנו מהם פעולות הדרוש בחלום וקסם כמו שלא ירוענו מהם פעולות

שגם האנשים כבר יקראוהו רוח ספק נבואה מוחשו וגם שכבר ינבא
הנביא מה שלא יגיעו השלם כמו שגם בפי׳ אמרו גם יראה עניינים וגו׳ בחלום
ודבר בו איך יודע לעתיד כאלו ראהו וזה שאיך שמונה אות על ראיתו
והנבואה אי יתן והדברים הם נבואה שלא יראה מראה מה בחלום   וגם
יש שם דבר יחודי הזבנו בחלום עד שיגיע הדבר מה עד על ראיתו מובן·
השני   המדרגה השנית שם היות הדבר שאם בין נבואת האמת ובין עם לשכר
הנביאים ובין המופתים כמו שאמר עליו נראו ולא קם   וכבר
יתבאר אחר כן הנבואה דבר שנשא כמו שהקדמנו בכל המקומות וכמו שאמר
על זה הבנות בלעם שגם לא היה דבר שנשא לו הנה נפי הנה גם מאוד
יותר שישבח הנה נבואה הוא לבלעם משה ולזה לא יקום כמוהו   בכלל
אחר שהנבואה מושג ההשגה בענין הגופני השכלי והרוח ייחודו הטוב
והשגתו שלא יקום וגו׳ כמוהו·   השלישי   מדרגה שלישית שם המקבל
ירחק שיהיה כבר קרוב שדומה   ר״ל בישראל לא קם
נבל בעולם קם ומכל בלעם עם שלא יקום כמוהו גדול שהנבואה
מוחלט על השגה כמו שהוא בן וזה דבר המופתים יוכיח ויסכים בן לשון שהנבואה
דבר צריך לעשות והשתוות להשיג· הנה אלו המדרגות יהיו לבעל
מדרגה שלמה בבחינת ראשון· גולם   שם הנה למעלה מהם   המשיג
לעצמו ראשון לאומה אחד   הנבואה וגם שכל והמספרים בכלם
כבר יתבאר במדרגות המופתים אשר קראו נביא ושבועת זה לבעל ט׳ לו
יש לו ויכתב ובן נראה ויראה וכו׳ במדרגות הנבואה כמו שאמר וגם
מה שאמר הטוב בעשר לו עתה על דבר מה אחד הנה ומספר זה לו
יקשה הנה וזה שכבר יאמר שאמר שיש בן שבועה ויכון חוזה   וגם
עתה שאמר הטוב ויכון חוזה מה לצורך גל השבועה אי יתן ויודע·
והרוב   שכונה גם שם המשיג השני המופתים והנבואות אשר יקראוהו
לבעלות מה במדרגות הנבואה אשר יקראוהו גם היודעת
הנביאים כבר ישינו זה שנסתפקו אחר המופת שנשגב בבחינת פי

פי הרבון שלא יודעו שם המדרגה הטוב גם שנשאר בלעם ראיתו בנוח
והשני   שגם היה שיקבלהו יודעת הנביאים בכם איך לעתיד המרדת
והמדרגה המופת הגדול שבן בבלעם והמדרגה השנית
לנושא כי כבר יתאר שהמופת הזה אשר עשה לימשה לכל שפועלו יותר
חשוב מה המופת יותר גדול ההבדל המופתים שנעשו על יד יהושע
עם שאמר לעיני כל ספק אחר והנה זה המדרגה שהודיע הרוח בשמו
גילו וזה שאמר נשלמה בקודש מי נביאו קודם בו המשיג   וכן לרוח
שכונה גם שם המשיג השלישי שסף עורך ונורא לגב לקרוא למופת
לעבודת השם והנה נראה אין ספק בו הנה גם יודע לו השכלו הנביאים
המשפטים לקרוא ליותר מומות לעבודת השם ולחשוב מה עד עורך
לגו שגם בבלעם שלו קטן נביא נראה שלמה והמדרגה לבעל יודעים
המשיג יותר העליון הנה זה גם מקום הלו·   אלו הם המדרגות שיהיו
בגן לבעל עליהם·   ונוכחו   בהם גם הראשון הנבואה בגוף
אשר יקבל בו ידיעה   ונבא הנה ומופת אשר יודע בו
בחלום לרוח שמונה מעורר בשכרו שבן שם דבר יראהו הנביא בחלום של
נבואה שלא יתן והמסר בן נבוכת שיראות בחלום שיהיו ולא נבואה
לגמרי גם לא יחיה שם דבר בן יודע החלום המדרגה עבור המשכן זה שלא
יודע בן בחלום קבלתי מדרגה ידע בן הנביא לכן זה שבולת אחר מאד
הנה לו שמר ולו שיראה הנה אחד המדרגה בדמיון הנה וזה שאמר שיש
יקרין להם אחר על המדרגה הדמיון אשר בשכרו יודע המדרגה והוא עד
שיגיעו המדרגה בדמיון לבד ר״ל בחלום כן יש יקרין להם הדמיון המדרגה
וגם הוא חולם לדמיון קבלתי מדרגה והוא המופת אשר יודע הנביא
ראיתו מובן וגם כל חולם·   ונאמר   לכן הנה זכרו גם בבחינת אחד הנה
ושבועת הנקרא המופת   בשם יותר הנה על דרך המופת
שיבין ראיתו יותר הנה מהחזון שלו בחלום הנה גם הנקרא ושבועת המופת
מה זה שאמרו בחלום המשיג כאשר יהיו החולים והנה גודל וכו׳

ורק עפ"ו ולפי שכבר יתחלף הדיון בחוק יחולשב נבראות ויתר
ויתפשר שיהיה הדיון הכלום חוץ ממנו הוא לחנו חוש צריך הנבון
דקדוק גדול בהפרש הזה לשמור על דברי שכתוב ויחשוב שחבשה בן עזור
שהיה רואה לגבי כמו שהיו פוסקי הקבוצים טועה בשעור חוץ הדיון
שהיה היה דבר שחלף חולך גזור הלום נביאי כי הוא יחוק חוזר בחק
כל נרס שיבא נבוא שאין הולכו ההקבוצים בן יכ"ו בחק נביא והרי הכתוב
כוב זוהו בשם נמן הכם ולא שאין ספק שהטועה בשעור חוק הדיון
הבינהו לא זה ויראים שהטענה בבואה בזה שלב הדון ולפי עשה וזה
נ' יותר שיותר שלא היה מתבואי הכנסי שאו היה בן הנה היה כנוי לו
ו הששו ירבה הרבה על היותו נביא לגוים חונו היותו יוצא בתוך שלא שולה
סימרו לו שלחך יי וכן הסבירו רז"ל בפ' הנחנקין שנביא ואם היה וקלו
טועה בכל ותוחר ונול קל ותוחר הבונהו לטועה בדיון ודי בזה
בספק הראשון ויראים בשני הנקלב טהרין נטוות מוסף על כל שער
הנביאים הנה וגם היה שבורה שלא היה יוצא מהמקום הטבעי
לזה שהשלמות הנכרוסי וגם היה שאין לו גבול יוצא בו שכל כשר יוסיף
עשבורה יוסף השלמות הפך מה שהיו קבצו מהכנוים לזה שהשלמות
גבלה בשכל לבד וקבלו שהשכל הנבוסי גבול ויתחייב וגם
גבל היות בשבצו שאין להשלמות גבול גבל יוסיף ולזה שיבוסף היה
כמו שיתבאר בתורה הטבעי בנב' נבל לו יוצא השלמות בלבי חונבל נבול
ולהיות ידיעת השם ית' בנפשו בלבי ותכלית זוהו כמו שיתבאר בכלל הראשון
יחזק מוצרר הנה נינו חוק נבל יתחייב שידע השלמות היותר גדול
שיצא להבל בחין הנבוסי והשלמות בזה היה נבל יוסף חבלתי שהכרית
ידיעתו מוושע השלמות הזה בזולתו נבל זה נשגר נפשו לו שידע אלא
יצא לפעל הגבול הזה והשלמות בזולתו כמו שהתבאר זה ויתבאר עוד
בכלל השיסי יותר מחודר בזה ויראים יותר שדעת רז"ל שגם
היות התבות בכלל דבר בלבי יוצא יומהוקב הטבעי הנה יוד

ומרנה יוצא עב' כם היה דבר יוצא ממקומו הטבעי והיה על צד
הוותר הזה הוותרים וזה לקבוע בבחינותיהן שלמות הגוף ובתוספת
ושאין ראוי שיהיו לנביא זולתו בשלמות ולזה זה שהיו בישראל הוא
דלא כם נבל בתורות השלם כם ומכן בלעם היו בזה שבבואת בלעם
היה שלא על מדרגה הטבעי לזה שלמשה הנבואה צריך הכוח והשלמות
היה חסר וגם הטבע הזה ולזה כבר זוהו הכתוב בפסוק לא שביאו מגדל
בלא נבואה על דרך גם יפלא וזה לבשח על ישראל שלא יקללם בשום
להשלות ולדברים הנראים בזולתם כמו שהאריך בזה בגלל תורה
ויתבאר בזה שיבא בתורה הרביעי בנ"מ ושיתבאר בב' לגבי ארץ מעלת
ישראל והיה בו הנעלם בב' לחום לנבא כי לנצח זוהי בתוספת חוצו
וישראל בתמרות נפלא ולהיות הטבע בזה חוק הרבה יותר כפי טבעו
חוק שמשיג בבבוא יותר הרחוק מוסף רבבו עב' כפי טבעו חוק
שמשיג בגוו שבישראל לא כם יוי שמגיע לתורתו שנשפט בו גם
כולם בזה יוצא מהמקום הטבעי נבל בתורות השלם כם ומכן בלעם
שנשפט בו גם גדול מתקן ונולד יותר גדול. זכו זה שהוא שיתבאר
בפרק הספק השני והשלישי לפי דעת רז"ל ויראים היות נבואת מוסף על
צד הוותר הוא דבר יחשו ושבו הרב ר' נסים עב' בפרק לספק השני
והנה בזה הספקות אשר העירונו בפרק הראשון והנה
ב' בספק ולא אשר בפרק השני לם הספק הנקלב
בגזרות ישרי הנביא הנה הטבעה אשר הוזכרה במעשים לנוטים היה
נפשו לשני עניים גם להורות נכחות היושר כמו שאמרנו בגריק גם
ולנבות שנה היות שמיעוד הטוב ויכו חוזר נפשו שבלא שטעב לו
יתחייב הנכחות על כל פנים וגם לזה שבמעוד הוא הרע לזולתו כמו
שהיה בעדי לברים בזה שהטבע יותר הקרן שעם היותו טוב
לברים היה רע לבם וגם היו חוזרים בתשובה ולא היה מוריך לבם
ולזה זה שהטבע שהורין לבריות הקמ בעוד הכנס בגזרו והנזין בו

ויחשבם לו ערכה ובשעור ירוצו הכוכב ההוא בעת ההיא כי יחשבם ואז בג
שהוא נבדל בין הגרמים וכן השמש בהיותו זה שעולה לגוף שהוא רע.
לשמאל והכוכב הטוב בחוזה ובשבתאי יותר לכוכב טוב יותר הרוח
והכוכבים נשארים הטובים והרעים והנה בזה היה לנו שיכונו
ישראל נבדלים עם השם כמו שיתבאר בגלל אשר יזה הוראה כנ"ל.
וגם הספק הראשון בפסוק השני הגלגל במלאכת הכופר שעשה
בפיזיקה כי הכון נחשוב שהם לנקבות לבו דעת ערך והפרס
לא התשובות כן ירוס לבבו ויכח בגיותו עניין למלאכתו ולזה נראה לי
שהשיבו הוא על כל הנה והגלגל על שלא הוא בחקו כמו שלא הוא בחק
ההכון לגבר ולהוסיף דין עליו ולהפרס הכלות זאת נגד ר"ל והדבר
הכון כן בנבוה נמצא שהכון פרס עליותו והוא כתובו בגירו. כלא
לנו לקונה אשר יכבה ונו'. כמו שבא זה בגן עדן. ולפי שנשלם זה
ראשית קצת חכמינו בלא פנים בגות אשר לו כבודם לפי קבלת הראשונים ז"ל
אשר ראיתים לבן עוסים. וגם הספק השני הגלגל ניקרין ראשי ראשם
הנה עבר ראשון בפרק השני שהכון הוא בגופים ופרסותם
והמדות וגם היה שנעשית החוש יחשב בן שיש לו יקרון גדול
להשיבות כושנו הנה גם היה שלא נחל בל היות השמים חיים ומדברים
הנה אין יוקום לספק הזה כי היה הראיה הזה גבול המוגבל גם לזאת
לגבר שיון יותר בתכונות ובאופני יותר היו ראיותם. בעצם
נמצא היותו שהוא גשם היה עבריים נ"ל כשנמצא היותם חיים
ומדברים כמשפט הכוכבים וכמו שהיה רוב הפילוסופים וגם לא בא
ראיה על זה הנה גבול שבשלב די בעבר הספק הנה שהכריח בגוף
שקבר הכתוב יונתן והשובה שבבר יריעה שהיה הנם הזה כתוב
בלתי מתנועע וזה לזה שיהיה שהיה עד הנקודה סיבות לבינה
השמש כמו שיורה על זה נחרו ולכן לגבים כבים יתבא בו שלא
יקרה לגבי כמו שנבואות השמש בתנועת השמים כנועתו התחתונות

נגלה חוש כן היה בעת הטביעה לא שבגבולה וכל שגבהות התחתונות
בגיותו בנועת השמים נגלה חוש שלא היום בהתיותו ושלמותו
ולפי שאפשר שיהיה הנקודה בחירות גדול וגולי שלא נשתנה חלו שעה
היו קרוב יותר שלא הניעו נגיחורו בהיותם בתחתונות והולכים לוקם שלא
היו בתחתונה לקבוע זמן ומעשי ולא קדימוו לפי מרישה בו קרוב
כדבר שלא הניעו בן ולא מעשים והרגלים בתחתון הזה ולגיון כבלות
הראיה גם הגלגל שמושך ההכון נשוב עצמי גם לקבוע להונה
והיה הכריח זכרתם בספר לתכונות הראיה לבד הנה להיישר פרסומו
קצת התנועות הזכרתי בזאת ובר נאשרו בזה בב' רגלי קצת מחכמינו
שהכחישו הנה זה ואמרו שלהפרסם הדירות הנקודה אשר שהיה כאן
נקודה מלבד השמש ואמת שיחייב היות הנה זה כמשטו כון עוירת
הירח בעת כולן שלא היה לו מזון בתכונתו שהכתוב אמר שעשה
ביום לא שקבעו כמשטו וקודם לכן שיחזור התנועה היה בעיר
הכוכבים בב' מחום אחד ואף כי שלא יקבלה סדור הגרמים השמימיים
הראיה אשר בגות חכמתו ולפי שהאורות הם הראיתים הגדולים
והתכונתם יותר מהתנועה היה די בזה בגבורת שמש וירח ובנה
בזו נתר השלישי כוסיף בגור עשר נגבר הספק הזה כנ"ל. ובכאן
קורבו הספקות כלו בענין התנועות. וגם הספק אשר במושב
להתנועות הגלגלים
השלישי הגלגל בבינה הסבה
לברון לירה הנוחות לעבודת השם הנה הכון והוא שיקבל מאשר נקבל
ונאמר אחד עבר לר"ל נראה קוים בוים לישראל כשפחת. ובגורו
כי לזה שהתבאר בזולת זה המקום שהנמצאים השמימיים מנהיגים
העולם הזה השפל והיו המלאכות אשר לגופים ורעשו בתם לא
הנבוכים כמו שהתבאר בספר ההרי לבלתי והיה יוחכמו ר"ל למיזוג
הגרמים לזה שיחסר הנבוב למלאכו במלכב והיו הכוכבים אשר הכוונה
כלם ובעת המלאכות הנעשי הגלגל בגיום מתוק והנעתק הנה היו

הגוים האלה ואמר המראות השיגו לישראל להורם בלתי אמתיים אל
השלמות הזה ויאיר לו והנה עם כל זה הנה הוא שהגיע אל הנבואות
האמתיות בהשתתפם למועד אחר עד וכ"ח שנים בעשרה גבוים. אלא
הוא נשאר זכר מהמראות ולהיות דומה עליון לזמן המראות בזמן ההוא
כאשר ר' חנינא בן עקשיה בסוף מכות רצה הקב"ה לזכות את ישראל
ולבני הדור ולהבין עד יבא ויורה צדק והוא כענין ואשר יחכם שבהשגות
בלתי ומהותן בנוים עם הגיעם שיהו יב' בנבואות וגם הם מופתי הנביאים
ובהגלות הם יב' ובגלות ההוא יבאו כלם לעבדו שכם אחד ויאמר
עם עני ירושלים כי לא נהפך אל עמים ונו' זה הוא מה שיתבאר
בדברי הספקות והוא הוא שדעתו בו בזה הפרק. והנה לא יאמין כבר
להשיג על הספק שהשיגו בן כבר הקודמים ימצאו לא יוכלו להשיג גם
הוא עצם יאמר הנבואות כי שכל אחד נבדל גם שהקדים לו ידיעה
ושנים ורצון בהקדים הנבואות כי שיהיה יסודי ומוגבל מוקדם וגם יבטל
שפע המפעל וזה שכבר הבאר שמי ידיעת השם במה יד לא יבטל טבע
האפשר ויתבאר שר בגלות בכלל המושג ואז מוגבר בנ"ם.
פרק יד בבאור הדרך אשר בו נודע אמתת הנבואה כפי
מה שהגבילה התורה ויסכים בו השכל.
ואמר לזה שהתבאר בדרך הנבואה היותה שפע שופע מהשי"ת על
האדם הנה זה מבואר שראוי אל השלמות הזה הוא הדבק בו והמתבודד
הרבה בעבודתו ולזה גם יתבאר שהמשיג המראה והחלומות יוצא
הקשר והדביקה בו ית' שהוא תכלית השלמות באין גבול הנפשי הוא מבואר
שהדרך הזה אשר בו נודע אמתת הנבואה הוא בהשגת התכלית הזה
שהוא העבודה והדבקות האמתית ואחר שבכלל השי' יתבאר תכלית הנבוא
הוא הנבואה והקשר הזה תכלית התכליות כלה אשר יושג במשיגות
הנפש ולזה הוא מבואר שכל אשר ירחיק הקשר והדבקות יהיה יותר מוכן
אל המשוב הזה ויעשה יתיחד בהשגה הזה ויפליג בהתבודדות בעבודתו

אין ספק שישפיע עליו השפע האלהי גם לא יעשה מעשה ובזה אמרו
רז"ל ואמרו אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור עשיר ובעל קומה הוא
הנאי שצריך לנביא חכמה יתרה מן הנבואה אל ההכנה הזה בעצם
ואולם לא יושג ההכנה הזה כמו שאמרו ז"ל בנדרים אין עם הארץ חסיד
ואמנם גבור שיכבש יצרו ואמן לעשיר אומרו ואמרו אי זה הוא עושר זה השמח
בחלקו שהתבאר בפרק הנזכר שיהיה נבזה בעיניו ולבו לקנות
ממון ואמנם בעל קומה שלא יחסר לו דבר בגופו שיצטרך להעריך
נפשו בצרכי ההויה ושיהיה שוה בחלקו כמו שבארו חכמים כי הנביא
לא ישוטט ויתעסק בגלוי ויפריד הקשר ויתבונן בדבקות ולזה אמר
ובהתבודד חכם בהכנתו ויסתלק בן מהעולם ויעלו בקדושה ובטהרה לא ישיג
מעשיו ימאס אין ספק כשישפיע עליו רוח הנבואה והנה לפי זה שבה
בקבלה מהנביא השפע הזה הוא המקום כמו שיבא עוד בגלות השם בנ"ם.
וגו' דעת הפילוסופים בזה באמרם שהנביא המשכיל בשכלו ומדותיו
כאשר הוא כמו המוכנות שלם ומוכן בקבלת הנבואה אין ספק
שיתנבא והיה כל אדם מוכן להתנבאות ואי אפשר שלא יתנבא והנה הרב
קיים דעתם אלא שהוסיף שאפשר יוכן לנבואה ויעצר שלא יתנבא ברצון האל
וזה כמו כאמור בנפלאות וזה שאפשר נראה דעת הפילוסופים ושבר
המלך איך הוא שלא נמצא בכל זה הזמן אשר השכלתו ולנכון הורותו אני
שראוי לזה המדרגה אחרי עזיבת התורה ולא מהמונים הנבחרים והם
חכמת היונים והפרסים והפילוסופים אחר ולזה יהיה מהטבע החשוב לומר
לכלל והנה עדין יפלא איך המשיג הפלא הזה בכלל רז"ל מהמתי הגוים
וכל כאשר עין מדעת תורתו כמו שהתבארו לא יהיה מקום לטבע הזה
כי העבודה האלהית והשלמות אשר בהשגתה קצה זה הנדרגה
קשה מאד נמצא ונשאר עם שהוא מאד מאד שעליו אמרו שיגלה
לעצמו ויהיה מוכן לא יחשב השם זה למציאות טוב משכלו ואמנם
אשר נאמר לברוך בן נריה והנה הנבא לך שזכה אל הנבואה אין שען

לזה כמו שאמר הרב ז"ל הנבואה נחה בהיך בבולע אבל הכוכב לבחינו
ולא ישוב לו מעיין מחוץ לו ואפשר שלא יהנה כל שלא יספק בעודות
הזמן ואולפי גשה שנבורן בוששת ומזין הנבואה נבלות אחל הנה
כשאמר ז"ל אין הנבואה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא
מתוך שמחה שנ' ויהי כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה' · וזהו הוא
מה שרצינו לבאר בפרק הזה · ובזה נשלם הכלל הרביעי והוא
המאמר והתהלה לאל לבדו והודיות על כל ברכה ותהלה ·

הכלל החמישי בבחירה

לפי שכבר קדם לנו שהיסודי הדת הוא הבחירה ושבהיה רשות כל אדם נתונה
לו להיות עליו הפעל שב מצוה לאוחזת לפעול דבר מועיל אבל צריך
שיהיה ידוע לעניין התשובה לכל אחד מהצדדין ואם היה כבואו לו מגיע
ומתחלפת והיה יסוד הבחירה היות טבעי האפשר נמצא והוא המשאים
כבר נתבאר בו וזכרנו בכם לפי זה שהטבע לידיו מהדברים בשעת
ההתחלות · הנה צריך שנחקור בכם כפי התורה והעיון ולפי שהדעת
שיוצא בכם גם נשנו חלוקי הסותר הנה חלקנו הכלל הזה לשלשה
פרקים · הראשון המשנים נשני הדעות ועשו ממה כפי זה שבא בכם
בדברים והשני נזכור בו מה שהחייבנו התורה והעיון כפי מה שיראה
לי והוא שלא ישיגו שנשאר בחקירה הזאת כי הפתק הזה יסוד ועמוד גדול
מיסודי הדת עד כמו שראינו בכלל הראשון עם שהמצוה במה יובין
על עניני הגזרות והשגחות ותגיעו והשגה בנשמות · ולזה ערכנו
שם הנה שלשה פרקים כמו שיראה מדברינו בסוף הכלל הזה בעז"ה ·

הפרק הא' בבאור דעת מי שיראה שטבעי האפשר נמצא והנה יתבאר
זה גם מצד העיון וגם מצד התורה · גם מצד העיון
יראה ויתבאר כי לזה שמי שיאמר שהדברים הטבעיים הן או יולדו מקריים
לא יתבאר אל הבחירה נמשכת ומה הפועל והחומר והצורה והתכלית

כמו שהתבאר בספר השמע ונתבאר היות בקצת הדברים שיקרא
כטבעיים נמצאות והם בלתי נמצאות ואפשר שימצאו כלם או שלא ימצאו.
הנה שאפשרות כטבע הדברים יחייב הדברים עצמם · והיה שנתבאר היות
הטבע והדברים נבלים כלל ולפי שהיה יאמר שקדם לו שירצה ושלא
ירצה לזה שאם היה אחר מחויב לא היה רצון אבל הכרח ומחויב הנה גם כן
כן יאמר שטבעי האפשר נמצא · והנה שכבר התבאר בספר השמע
שהדברים אשר ימצאו בקרי ובקצת יתחלף בנשא
וגם כן הדברים כלם מחויבים כמו שיתחייב גם כן היה טבעי האפשר נמצא
היה כל אחד מהם מחויב שימצא והיה שמן מחויב שימצא לא יצטרך עליו
שימצא בקרי כי לא יצטרך על עלה השרש אחר שימצא בהכרח · ולזה
כן יאמר שאין הדברים כלם מחויבים ושטבעי האפשר נמצא · והנה
שגם לא היה טבעי האפשר נמצא והיה האדם מוכרח על פעולותיו
היה התשלחות והאריכות הדת בטל והיה מתחייב בטול הלמוד וההתלמדות
ובטול ההכנות וההשתדלות כלם והאריכות באסיפת הקנינים והדברים המועילים
והבריחה מן המזיקים וזה כלו הפך המפורסם והמוחש · והנה
כי לזה שהיה הרצון לאדם נמשך אל תפיסת המדברת אשר
הן נכללת בהמורר אין ראוי שיתפעל מן דבר חמרי כלו כאשר נמצא הגלגלים
שהם פועלים בטבע הגשמים לזה שהוא מאמר שנבדל הוא מיוחד לפועל
והחומר הוא מיוחד להפעל כמו שהתבאר זה במקום שנאמר קודם. ולזה
אין ראוי שיתחייב שהגלגלים שהם בעלי גשם יפעלו ויבריחו נפש האדם
אבל הרצון לו משולה ומשולל מכל חיוב הנה זה אי אפשר יהיה אמר
העיון שטבעי האפשר נמצא · ואולם מצד התורה הוא יאמר בב' אופנים
והוא שאם היו הדברים כלם מחויבים והיה האדם מוכרח על מעשיו היו
מצות התורה והאזהרות לבטלה אחר שהם בלתי מועילות להיות פעולות
האדם מוכרחות והיו בעל יכולת ורצון עליהם · והנה שגם היה האדם
מוכרח בפעולותיו היה הגמול והעונש עליהם עול בחקו יתעלה לזה

שהוא המאמר בעצמו שהאפשר ויעשה בהמצאו לא יפול אז בהמצאו
הכרח הנמנעות גם בהמצאו שהוא המוכרח והנה עליהם לא יתכן
בהם שנוי ושנוי. ולפי שהאפשר ישנו שנים משתנים. הנה הוא
מחויב שיקדם בשכלנו מושלל בהמצאו ובזה מה שגוים וכבר
ויותר יתבאר שהטבע האפשר נמנע והוא טבע זה הכח.

הקדמה כב בבאור מאמר מי שיאמר שטבע האפשר בלתי נמנע.
והנה יתבאר זה בג' פנים מצד הענין ומצד הראיה
גם מצד הענין יתבאר מפנים רבים כי לפי שיתבאר במקום הטבעית
שכל הדברים הנופלים תחת ההויה וההפסד יקדם בהכרח והנה סבות
למציאותם והיה שהמציאות הסבות יחייבו המסובבים בהכרח הנה גם
מציאות המסובבים מחויב לא אפשרי ובאשר עשין בג' במציאות
הסבות הנה הוא מחויב בהכרח שיקדם מציאות סבה אחרת עליהן אשר
במציאותם יתחייב מציאות הסבות הם ויהיה בהכרח מציאותם מחויב
לא אפשרי ובאשר עשין לסבות הם סבה אחרת יהיה מוכרח בהם
אחד עד שילך אל הנמנע הראשון המחויב המציאות ויתבאר שיהיו הכל
גם שטבע האפשר בלתי נמנע. והמשל שהוא מהידוע בעצמו
ומוסכם עליו שהדבר האפשר   שימצא ושלא ימצא יצטרך
לסבה מכרעת מציאותו על העדרו ואם לא היה ההעדר קיים ולזה באשר
שהאפשר נמנע הנה בהכרח בעד היות סבה חייבת ומכרעת מציאותו
על העדרו והיה הנמנע גם כן אשר הוא אפשר מחויב. ובאשר עשין בג'
נסבב הקודם גם הוא האפשרי כשיהיה נמנע יתחייב גם אשר
יתחייב באפשר הראשון אשר הוא נמנע עד אשר ילך אל הסבה
הראשונה והנמנע הראשון המחויב המציאות וכו'. והמשל
שהוא מן הידוע בעצמו ומוסכם עליו שכל מה
שיצא מן הכח אל הפועל יצטרך אל מוציא זולתו יוציאהו ולזה יתחייב
שכאשר יתחדש רצון מה לפעול דבר מה הנה הרצון אשר היה בכח

ויצא אל הפועל הנה מוציאו זולתו בהכרח והוא הדבר אשר נבחר הנה
המוכשר להקנות ולהסכים עם הנה ההכרח כמו שהתבאר במקום
הנפש שהוא סבה הרצון הנה גם כן שהרצון הקודם הוא אשר הוא סבה
הרצון אשר היה הרצון מחויב והקודם ב' מחויב בשיהיה מושג
והמדבר בזה שהמושג הרצון הוא הוא הרצון אשר הוא הנה מחויב
הנה יתחייב מזה אחר מושג בעולם גם שיהיה הדבר מושג בעצמו
ומוציאו מן הכח אל הפועל והוא הנה הקודם המוסכם עליו וגם
שיהיה הרצון הרצון קודם ישנהו ויוציאהו מן הכח אל הפועל. והרצון
הקודם הרצון אחר קודם ויתחייב לרצון אחר רבונים בזה והוא בבלתי
בעלות עם שכל אחד יתחייב מוקדם לו ולא יהיה גם כן אפשר.
והמשל שהוא מן הידוע בעצמו כמו שנאמר שכל דבר מחודש
צריך אל מחדש יחדשהו כי הדבר לא יחדש עצמו ולזה
לו יצויר שיהיו שני נשים על מצב אחד ומזג אחד ובכונה אחת
ויהיה אחד לדבר אחד בלי חלוף כלל לא יעבור שיבחר אחד מהשנים
והאחר העדרו וכל יתחייב שיבחר ויראה האחד יותר שבחר והבט
באחר והוא שהם היו מתחלפים בבחירה ורצון להיות החלוף מחודש
יצטרך אל מחדש והוא סבה מחודש מי יתן ויראה   אחר שהם
מסכימים במזג ובשאר ובטבע ובכל הדברים וגם בכונה שהמציאות
האנשים בלי נרצה גם כן מחויב יותר היותו נרצה לכל אחד היותו
אפשרי ובאשר יתבאר שהוא מחויב גם שיהיה הרצון אחד גם הוא מחויב
ובבחירה ולא יהיה גם כן אפשר. והמשל שהדבר האפשר בכלל הראשון הוא
הנה אשר יודיענו הוא יכ'   ויתחייב בכל האפשרים שהוא גם כן אפשרים
וגם כי נבחרים שלא יצאו אל המציאות ולזה הוא המחויב שכבר ידענו החלק
האחר וחלקי האפשר שימצא הוא מחויב בהכרח שימצא ואם לא היה
ידיעה בכל ונחשב לו עושה גם מה שהוא אפשר הוא מחויב. אין
החלק היותו. והמשל שאם היה טבע האפשר נמנע הנה יצטרך

להיות נמנע שימצאו לא יתכן באחד משני החלקים בעלת סבה
ומחויבת ואפשר ומחייב וכו' שידענו בו ויגעה מעצמותו בידיעת
הנמצאות להיותו סבה להם וכל מה שידענו הצורה והנגלות ומתמצאותם
והוא נמצא בעצמו שמהם לידיעתו החלק הזולתי · והנה
שהוא המנוע כי הקשנה נבראים כאלו היה אחד ופשוט
הכולל הוא שנושא לו נבדל הזולתי והוא שונא בתכלית · והנה להיות
המציאות דבר אחד בעולם סבה מחייבת הנה זה שמצא אחד ופשוט
הכולל הנה יקבל או תנאים יהיה אחד הענין שנשנה האפשר בלתי
נמצא · ואולם אחד הכולל לזה שיתבאר ויורנה בזה שאין ספק
במהותו · זה שזכרנו מידיעת השם יותר הוא הנקרא · אבל
הפרטים וגם הם עצמים גם נבדלים נמצא שהיו מודיעים הרבה אין
הפרטים הוא הרבה וגם לא היו מחויבים בעצמם רק אחד שהוא כלל
בבחינת שהוא הענין נבראת אבל זה הוא נעלה שענינו האפשר בלתי
נמצא והוא כוונת זה הפרק · הפרק הב' בבאור הדעת האמתי כפי
מה שיחייבהו התורה והענין · ונאמר שאחר שיש בכאן
עצמות מחויבות המציאות בעצם האפשר ועצמות מחויבות בזולתן הנה לא
יאור ולא שיהיה האפשר נמצא בזה ... ולפי נמצא בזה ... והוא גם עצמ
לעולם הוא יתכן וירצה · ואומר שאפשר עיינתו בעצמות המחויבות מעצמותו
וכלל יחייבו מעצמותו ולא בבחינת עצמו · וזה שהשאלה ההיא יורה
קשר הדברים ואפשר שימצאו כלם בעצמם ושלא ימצאו הנה הוא מורכב על
הראשון וזה שנפשרות השכל הם הוא הראשון וכו' ולזה לא יהיה הוא כלל
בראשון הוא · ואולם המשל להקדים ההרצון להם שהוא המאמר שהדברים לא
שיהיה ושלא יהיה הוא וכו' מעשה על הראשון כי אומר בבחירה שאם האפשר
יאמר כי הרצון לא ימנע ימצאו יחייב חלול הרצון בכלל הוא זו בבחינו
ימנע הוא יהיה סבת הרצון ולזה יהיה המנע הוא המחייב חלול הרצון
עם המאמר הרצון כי לא חייב והנה כי הוא לעצמותו ואפשר שימצא אחד

הדברים בשוב לאלו הענינים יתחייבו שימצא אחד והוא לא ימנע בשום דבר
ויוכח ולהיות לעצמותו ואפשר שימצא אחד משני הדברים בשום ידע יתכן לו
חיוב · ואולם השלישית להיות יורה שהדבר מוגבלות החיות קצת
הדברים · ומהם בקרי הנה לא חייב והפשרות לו בבחינת עצמו
והמציא מה הכרות עילותם במקרה ונאמר ימנע שלא ימצאו בסבותיהם
אשר הם מחויבות ומצואם · ואולם הרביעית אשר יסודה החריצות
והשתלשלות הוא ומאמר שלא חייב ולא ואפשרות הדברים בעצמותם
כאלו נאמר שאלו היה היות ההוא אחד מוכרח למה שהיה לעצמותו
היה ההשתלשלות באסיפת הקנינים בכל בכל וכל זה הוא ואפשר לעצמותו
ומחויב בבחינת סבתו אשר הוא המחויב והשתלשלות הנה לא יהיה החריצות
והשתלשלות לעולם ובל יהיה הסבה הנצחית לאסיפת הקנינים ואסיפת
הקנינים ימשוך לה ואין דרך לומר היות הסבה לעולם המסובב
ולא נה' היה המסובב אחד עצמו מחויב לעצמותו במציאות הסבה לו
בעולם וגם לא יהיה המסובב · ואולם החמישית הוא מאמר שלא תתכן
הגזרה על כל פנים וזה שהמשל הגזרה ויגנה נבדלת
ובל הוא חולקת והשתלשלות מחויב הכל נפש ולזה הוא ואפשר בעצמות
הגלגלים וכו' בתנועתם שיפעלו בזה הכל נפש ויגיע הכח
והמשיגה אשר בתנועת הסבות עם הכח ההוא יהיה הרצון כמו
שהשגה מספר הנפש וגם הדרך המשיגה על צד החיוב לו ויאמר ואפשרות
דרים לו הגזר זה מהשגת הכל ולזה הוא מאמר שאין בכל העצמות
אשר אחד הענין שיחייב מציאות עצמו האפשר לו בבחינת עצמות
הדברים הנמצאים ולא בבחינת סבותיהם · והנה העצמות אשר אחד
הגזרה הב' לא יחייבו ולא מציאותו בבחינת עצמו וזה שהשגה
להקדים מציאות הנה והגזרות שגם היו הדברים מחויבים היו המציאות
והגזרות לעולם הוא מאמר שלא חייב ולא ואפשרות הדברים בבחינת שמם
וזה נראה שגם היו הדברים מחויבים בבחינת עצמם היו המציאות

ומוכרחות לבטלה וכל גם הדברים האפשריים בבחינת עצמם ומחויבים
בבחינת סבתם לא היו הרצון והבחירות לבטלה וכל הבחירה תשוב
וזה כי יהיו סבת הנעשה לדברים אשר הם האפשריים בעצמם בהכרח
הסבות אשר הם סבת לעשותם בהכרח והכרחיות עם היות
הפעם וכל הדברים הנעשים והבחירה מן ההכרחיים ולזה יתחייב
שיהיה הנעשה בזולת מה שיחייב הכרחות ואפשרות בבחינת הסבות׳
וגו׳לם הנעשה הנעשה לבחירת האדם ושמה שגם היה האדם מוכרח
במעשיו היה הגמול והעונש על מעשיו עול מהאל ית׳ ויתע׳ שבין
שיש חוק לבטל כל חיוב ויראה שנתבטל גם כן הכרח ימצא
שיתבאר וזה שגם היו הגמול והעונש מתחייבים והעבודות והעברות
שיתחייב מהסבות מן הסבות הנה לא יתאר בהם היותם עול כמו
שאינו עול הקב׳ כל הנה שיעשה וגם היה הכבוד גלוי בעולם רצון ויתא׳
כבר יתבאר במאמר השלישי שהגמול והעונש זה עניין סוג שנמשך מהסבה
עם סבה ולזה לא יאמר שאין כל הנעשות הם יותר הענין יותר הכרח
מה שיחייב האמות שהוא אפשר בבחינת סבתו׳ וכן יאמר שכל אשר
שאינו נעשה מהחייבות האמת הנה לא יחייבהו לא בבחינת סבתו
וזה שהנעשה הטבעי והשכלי והשלישי להקיבות המסבב הדברים
והמעשים הנעשים מן מה לא הכל והנעשה הנעשה המחייב
בו מצד האמת שלא יהיו חיוב ולא בבחינת הסבות וכל בבחינת
עצמם כבר ישארו אפשריים כמו שנתבאר במאמר הראשון שהוא בבחינת
עצמו אפשר לקבל כל הצורות בגן זו יותר סור זו וגם בבחינת הנעשים
הם יתחייב להיות מהנעשה יותר בבחינת סבתו והוא עם אפשרותו
בבחינת עצמו אשר לא יסור ממנו ולזה בהכרחות השאר יש לו חיוב
אחד בבחינת סבתו והוא עם אפשרותו בבחינת עצמו כל אשר יסור
והאפשר בבחינת עצמו אשר לא יסור׳ וכן הנעשות להיותם

מהידיעה השם בעצמו ומהידיעה העתידות לעתיד וכבר נתבאר שהגלה בו
ההכרח זה והנה אשר לא יחייבה בטול האפשרות בבחינת עצמם וכבר
כבר יהיו הדברים האפשריים בבחינת עצמם ומחויבים בבחינת סבתם
ומה שהוא מהם זה כידיעת האדם הנה והנה זה יובנה שאין כל הנעשות
הם יותר הענין ויותר הכרח הנה שיחייב חיוב הדברים בבחינת עצמם
ולזה הנה האמת במאמר כבר היה שיתחייב הכרח והענין שעצמו האפשר
נמצא בדברים בבחינת עצמם לא בבחינת סבתם ולא שתהיה הכל
יחייב להיות לבד שיתבטל הכבוד לעשות הטוב ולא ימנעו שיעשה
נמשך והעבודות מהשך המסבב מן הסבה ולזה היה מהחיוב להרע
לעשות כל העבודות והאבירות המעשים והמעשים וסבות חזקות להישיר
האדם אל התכלית הרצויה וזה יראה לטובו ויחסרו המשפט וכן כמאמר
לאל הגדול במדרש כי כאשר ייסר איש את בנו ה׳ אלהיך מיסרך שהוא
ידוע שהאב לא ייסר את בנו לטובת הבן הוא והוא להרחיק עשות היושר
ולא להעלים הבן וכן כשייסר השם את האדם אין הכונה בזה אלא מהכון
ולא לבטלה היושר הרצוי שאינו הגוי ולא בבחינת האדם יראה במאמר כלל
אם הכח והיות נכל הכונה הטוב לבטל הרעה והוא מהטוב בו ולזה יראה
ראוי גם בבחינת מחויב בבחינת סבתו שזהו הטוב לאדם ולא שצריך
להעשות שהחיוב הכל זה יהיה השיחה בנפשו שלא ימנע בו הפועל ויהיה
והכח והיות סור הבחירה והרצון וכל הפועל הכרח והוא כל שיפגע
באדם והוא מוכרח ונכון ולא יפעלם מעצמו הנה לזה שאינו פועל
בהסכמה כמו המתעורר עם המורה לו אין מה שיושך לו העונש
וזה שאין לפעלות הנסיות יותר בהכרח הרצון והבחירות והנעשה
לנעשים לו להכרחי האדם כי זה שאין לאדם מבחן עליו לא יתכן בו מצוה
והכרח והעונש שנעברות לא יהיה והמחשבה להם לזה שלא נמשך ממנו
נטוב וגו׳לם גם זו האפשר שאמרנו שבאמרו שטעם המצוה כן חייב
שיראה ושלא יראה בזולת מהמקרה ימן הנה כפי ההכרח כבר

ואפשר שיפול החלוקה בדרך אשר לתקן בכלל הראשון מזה המאמר
וזה שיהיה הדבר אפשרי בבחינת עצמו וטבעו והמחויב בסבה .
ידיעתו כמו שהאפשרי מצד טבעו וידוע לו אפשרי בבחינת
עצמו והוא מחויב בבחינת ידיעתו לו וקודם ידוע וגם ידיעתו ית'
בדברים קודם היותם כאחר היותם ולזה יהיה שהוא מחויב קודם היותו ואינו
אפשרי רק אחר היותו ואפשרי בבחינת ידיעתו וכל זה אפשר בבחינת עצמו
והיות ידיעתו ית' בלתי נופלת בזמן הנה ידיעתו ית' בעתיד כידיעתו
בדברים הנמצאים אשר לא תחייב המצא וחיוב בעצם הדברים אין שום
נבוך ועתה גם ידיעתו תחייב הנמצאים כמו שקדם בענין הספקות
[illegible] ועתה לנמצא לא [illegible] איך ידע אחר שידיעתו
עצמותו והוא דרך רמ"ס לפי דעתנו . והנה כבר אפשר שיאמר עוד
בתשובה כי לגוף שהוא מאומר שהדברים האפשרים אינם
אפשרים כפי טבעם הדברים האפשרים וכל כפי טבעם האפשרי וזה יתאמת
בהיות המאמר בתכונת האישים כי הנה חוש האישים ישיג האישים בשיקבל
לגוף ויתעסקו וישיג במקום האישים לבד חוש [illegible] קושי לו בכוח
וחוש הראות ישיג במקום ההוא ועוד וכן [illegible] ולזה באשר היה
הראשון הוא נצחי בלתי נופל בזמן יהיה שישיג האישים כפי ידיעתו
שהוא נצחי ונופל בזמן וזה נראה לעצמותו ולזה ישיג בכח אלו בזמן
[illegible] כשיו רק בזמן נצחי . והכלל כשלא יתהדרים כי
החומר הוא הנפסד כל אשר לא [illegible] אין
הכלל [illegible] מחויב בבחינת סבתו ואפשר בבחינת עצמו
והדברים אשר הכל בהם בבחירה גם כאשר שטבעו הרצון כן חייב
שיתבאר ושלא יהיה בזולת [illegible] והוא הדרך הנכון לפי הקדמה
אין הדברים האפשריים בבחינת סבתם ועצמותם והמחויבים בבחינת
ידיעת השם ולמה אפשריים בבחינת עצמותם הנה בחירות היא
בהם והרצון והבחירה והגמול והעונש עליהם לפי שהם רק בחירה [illegible]

והנה כבר נראה ידיעת השם כי בהפך ולא יעזור ית' המלות איך ידע השם
הדברים האפשריים וכבר התבאר כן גם לפי דעת הרב וגם לפי דעתנו .
ובכלל לא שהוא יודע התמונות הנולדות והנמצאים כידיעת בהם . הואיל
והמחויבות ואיך שיהיה ענין קודם כלו ואפשרות יותר ויחייב יותר אין הדבר
הזה . והנה כאשר הכל אשר נעם הכלם וידע בכלם על כל לא
המשוקות בענין קדר יהיו הכל צדדי והשגות נכונות ובזה
השלם עוין והכל לפי רוב המעשה . הנה נראה בכל צדדי הוא שהדברים
כלם יתפרדו וידועים והוא הענין הגדול אשר אין ספק בו אשר מובן בו
רבי [illegible] והוא אשר בכוונו לגלות הסוד הוא לזה שנתבאר בו
בכל המון היום . ונתבאר והשגות נכונות הענין על סוד הבחירה והרצון
וכי השגות כל אדם יכונו לו בבחינת עצמו כי לא יפול הצורך לחוטא ונגזם
ונתבאר ובזה השלם עוין הענין בו על החוטא בלפי הדין כל בגמול
והעונש שיהיו לו לבלתי נקיות ולא לטובה בגשמי יותר מאיש קודם וזה
נראה לחייב אשר יתפרק הסבה לא לסבה הטוב לבד כמו שקדם . ונתבאר
והכל לפי רוב המעשה ואפשר שמעשה על חיוב הסבה שיש שם קודם
והחוקות ענין כי נבוך יועיל נבוך שומר לו יחיה כל השם כידוע לפי
הקבלה היות השלם ענין אחר רובו לו ואפשר שיהיה כל שם גדול שיתבאר
בכלל חטאי נפש . והנה כד' ואיך שיהיה כדעת הוא מחויב גם
חיוב בבחינת הסבה לו החיוב בבחינת ידיעתו
עתה במקורות בגבולים ובייחוד בספר הקבלה ובדברי רז"ל במקורות
נבואות אין לכם עקר בעצמו ולמטה שאין יתבררין עליו מלמעלה
והנה נראה כי יפול הגמול והעונש הוא היה זה לנפול המעשה יתי
בתשובה שהרי לא נפל והכונה הנו כופל ולא שהמעלה זכות על ידי
זכוי וחובה על ידי חייב כי שם קורא עברו ותקנת השרים מה שעברו
והשגה יתי במעשה היה יהיו זה לנפול והסבה הקרובה באשר הוא עצמה
ונם שזה ייחס כל קורא והידיעה כי שוה לכם לזה שלא בקרוב

והרבים לרבות נב״ג ויוצא מן הראויה לבני שמעון נב״ג ויוצאין נב״ג ·
והורה שיורה על זה נב׳ פרים לא דוד מה הוי לגופו מעשה ולא ישראל מן
הקוים לגופו מעשה ולא למר לך שנים חטא יחיד גופו לו חלק נבל
יחיד וגם חטא צבור גופו לו חלק נבל צבור וגם זה לא שעשים והבא לא
יקשב זה ולא נריך נשר נשתפו והוא שיורה על חיוב נב׳ פרים בשמם
שגגו לבם נמה רוי יתן ויהיה לנבם זה היה לבם לומר הן נתת הן וגם מושב לא
רחוק לבם לשבט לא לנחה שנה מתנן שאין גדם יורד לסוף דעה כן ולא
עד נכבנים שנה והורדים רבים זולקלת רוסיפים ספק ומנוכב לפי
נגלה יוקם וגם מקשבים נריך לוה במשטם · והוא שיורה על קיום
קשתהלות עם חיוב קול נרוים לפ לין לנו לו ר״ל ר׳ והשנה
שעמי רוב לני והדים זולבם לין ערך לזכרים כמו יתה שגה צבור סכה נשבול
שעב דברים חמה לעת ומו שבג בגים מכות לם עד שלא עבר דיכן רוה
כהן גדול ויהיה כהן גדול אחר ועבר דיכן חוזר במיתתו של שני ויא׳ בגמ׳
רוני רוב ליה למעבד היה לו לבגש רחמים שעבר דיכן לגלות ולא כבש ·
שבל או מהורים לין לבם קיום ולא ברוה שקבר וקיום הדברים כלם
מסודרים וידועים לו יה׳ שנעניים קיו לו בחירים ודי בזה לפי שנפכו ·
והנה נבל משי יכנו דברים ומסתרים ונוגים לו קהוב הזה לגיות
שובב מרוק עד שבחו ומספס יהל׳ ע׳ · ונמן זורה קספק וגדול
נשר ישבמו נבל מישון וזה מוותר לקרון נבון נשר ומשרו בן רבל
ורבב ין המשומים כי לו שעדו בחיוב נשר יסכים עם קוסר כשמי מהריי
וגם היה רוב שלו יסבלבו קוסר קהלים מהווב · ורקבל לא לבו ומהורים
על כל ברבב ובלבם · קהבה קף׳ בנוספה גזור נבקה הספק הענים רוב
נשר לו סרן קוהנים לוספהן עלוו · ורון לוך
יספס קוסר כלל נגדול ושגגה עם חיוב וגם קה שנים כים רוב המפש
נשר נבחיוב הספק בזולה מושג ונם וכבש ומן החיוב נשר בבינה ונם
וכבש וזה שכבר יחשב שנם יומשי מעשה ומעברות כם סבוב ומזול

ושוגג המשובים לבם עם חיוב המעשים הנה לא היה הוי שיובל חיוב
בזולת הבה כהן והחיוב בשגגת כהן בשוגין נגזול ושוגג משובבם
לאחד ובלבי המשובים לאחד אחר שאין קולנו לחיוב בשום פנים וגם היה
שכורה בקבלת הזה שמבחש מנם והקרבן לא ירבה מקום לגדול ושגג
לחוב שלא ירבה בו רשעו כלל ובשלא יתבש גם ירבה רשעו וגם כול מורבה
ולא שלא יתבש בקרבן הנה בשעה נשר בבמות הקריות אך ירבה בבם
גדול ושגג יהי יתן והרע כי כול המבהר לפי הקלה שמשוגג נבם נבלע
במורים גבל מינן והמפקירוסין ושפרו בגורה ושכפרו בחייב קרבנים
וכו׳ והחזרו במשנה ואו שאין לבם חלק לעולם הבא וכו׳ וכבר ירבה בבם
שאין לרצון ולבחירה יהנה בבם כלל וזה מקנים משובה שגם היה קרבן קרבתי
בגרועה הנה וכו׳ המרובה לא מיה מרובה בחזק הרוב וזה שקרבן לו שיחשב
ושלא יחשב וכבר נוכל להמציא עוד המורים נבל זה יתר סוד זה וכן היחיד
וזה גם יחשב לחיוב וזה נבבלות הגדול שנה שגם קרבן כהני בגרועה
הנה וכו׳ ריוש הריוחת המרובה היה רוסופק המחב בו וזה שגם המשיח
בלתי רוסופק המחב כלל הנה אין ערך בו לרצון וגם הריחת מסופק
המרובה בו הנה וכו׳ המרובה רוסופק המחב בו · שלשיה יתנה מחה כשר
שאין לרצון יהנה על המרובה וזה שאין המרובה דבר זולת חיוב היות הדבר
חוץ לנפש כמו שהוא בנפש והנה שהוא חוץ לנפש אין המלאכה לו ברצון
המרובה בו שהוא כן הנה וכו׳ אין למרובה המלאכה ברצון · ואחר שהתבאר
זה נאמר שהרצון המרובה היה וכו׳ גם כן מרובה
רוסופק לו נספר מבלתי שיתנה חיוב וקרבן בגזור למרובה המרובה הוא
וזה שאחר שהודע המון חזק החיוב אין קולנו רוצה ואין רוסופק רבחלט
אחר שמתחזק המרובה רוסופק הנה החיוב והקרבן מסור כלל והוראה
נגלו שהוא שמשנה חקו למרבין סובב המרובה הרבה ולזה גם היה הרבין
חק המקרבן רשע המורה בו בלתי היה הגדול והשוגג שלו · כמו יחף
שהוא הנה לא נשער אך יהבן הגדול והשוגג בגרועות · והנה יחף

שראוי שיאמר בזה הספקות כלו כפי מה שאומר הרב המשובח זה שהאושר
כלומר פועל האדם על הטוב והשלמות ורוב הטוב והשלמות המעלה סבות
ומעשה על פעולת הטוב היא מחויב בזה האושר כלומר לתכלית המעלות
והגמול ומעשה בהם לקיום סבת ומעשה על פעולת הטוב והוא סבה
ומעשה לזה שהגמול ומעשה נמשך ממנו כמו שנמשך המסובב מהסבה
ולזה יעשה הרצון והבחירה על מה שראוי להקריב אליו ולהרחיק ממנו
ולזה המחשב שראוי שיסכים האושר כלומר הגמול ומעשה עם המחויב
ואמנם ההבדל אשר בין המחויב בזולת קודם גם והרחק ובין המחויב אשר
בעצמו גם והרחק הנה הוא ראוי מאד שיאמר וזה כבר יתבאר מאד
שיהיה בכלל קושי בזה גם מאד הענין וגם מאד הקודמים מספרים עם
המורי ז"ל במקומות מתחלפים שהתכלית הנמשך בעבודות ובפעולות
הטוב הוא המשך והשגחה בהם שאינן דבר זולת עבודת הבורא בפעל
הטוב וזה לפי שהוא הוא ית' בתכלית הטוב והשגחות לגמולים ובפעל
הטוב יהיה הקשר והדבקות בו ב"ה לכלל בדרכיו כפי מה שאפשר ולזה
כאשר היה החפץ והעבודה בזה בנפש היה פועל בעצמו אשר במחשבותיו
יהיה הדבקות והפרוד ולזה היה ראוי שימשך ממנו הגמול והעונש
כמו שנמשך המסובב מן הסבה וכאשר עזבה הנפש ממנו בזה כמו
שיהיה אדם חומד גם והרחק במעלות הנה הפועל הזה לא יפעלהו הנפש
ולא יחויב ממנו הדבקות והפרוד לזה שהיה הפועל מופשט מרצון
נפשי ולזה לא היה ראוי לגמול ועונש כלל והמחשב ב' ההבדל הזה
לכל מסיכשב ההבדל הזה לזה יחשב הגמול והעונש במצות וזה ט
ישרי הגמול והעונש בהם כי נמסר שימשיכם הרצון והבחירה
על המצות ושיהיו סבה ומעשה לכם אחר שהונח שהגמול על המצות
בלתי בחיריי והנה לרצון שום יתרון עליהם וכבר נתבאר קצת המאמין
כפי מה שיראה בזה בדבריהם שהגמול על המצות לא יפול בזה
האושר והשכל לזה שהגמול טבעי ונמשך בחיוב למושכל כלו הנה

שנפש האדם כאשר נתיישבה מרוחות המדות וגם נצלו המושכלות כאשר
גם הוא לנפש כבר הקנעם בם הנפש ונשאר נצחית והוא הגמול האחרון
לאדם והנה ידעת היה זה והמאמר שאין לו מבוא בזה הנה ענין שיתבאר
עוד בזה שעם נגע והנה גם היה זה כבר היה בו במאמר
והנה בזה הפעל אשר בו בזה ולא היינו שיהיה לרבוי המעלות. אך
החצוב והנפש שעושים כלומר ולא גם היה הרבוי המדות
כפי עמוקי והנה זה שבו היה הנפש חשב והנה ואמנם הרבה הנפש
והמעלות האנושיות המושכלות הנה בספר היסודות ובספר המדעים
המושכלות הרבה אחר והיה נפש הנפשי כלומר הרבה הנפש הקודם
ולא שיהיה המאמר שידעת בזה נפסד כפי הדעה עם שהוא בעצמו אחר
אחר כמו שיתבאר עוד בזה שיהיה הגמול הנצחי המושכלות לבד
והנה יתן וידע גם הנפש שתשלם המושכל בזה שנתבאר גם בספר
היסודות שהמשכל זה והנה שוה לנפשי נצחית ולא כשיהיה זולתו גם
המושכל בזה לבד הקנעם ושאר נצחי וגם היה שישאר גם יהיה במות
נפש שהמשכלת המושכל שנתבאר עם נב' שהמעלות קשר המעלות.
אחר לנפש המעלות עם כלשון המעלות גו המושכל אחר וגם היה שיתחלק
בזה זה יתחלק ולא שיהיה כלו שמות ונפסד הדמיון כדברי הפילוסוף.
לזה שלא נפקחו עינו בזוהר הנראה והנה אחר כלל היסודות חזקות
יורו השגחות נפש האדם בזה בדיוק וחשב ומחשבות לקיים הגמולות גם
והנה גם בכלל הראיה המושכל וכל שכן המתנה. ולזה עוד
הדרך הזה והמאמר שנאמר שנתבאר שאין על המצות
רצון לרצון וכל המאמין זה המעשה בבחירה אשר לו על היותו מאמין
הנה זה והמאמר שאין מלבו מזה ולא בשוים בבחירה וברצון על שהן
דבר ומחובר עם המצות מתוך רצון לכם והוא הערבות והשגחה
אשר לבו כאשר יתן בשם לנפשו ומחוייבות לעבוד על בוראם
והוא שהן כטבעי ובחיריי בלא ספק וזה שכבר יבואר ראיות המצוה

בזולת שיסובב בפעל המונח המשוררות שמחק בביונו בפעל המונח כבר
ולזה הוא מבואר שהמשוררות השמחה והתכללות בשוין בעיונם
שניהם עושים לרצון ולבחירה גזר שלא יתיישב שיון הגמול והעונש
כמו שיתבאר עוד בזה שיבא בע"ה. ויותר עוד שנים בפעולות כאשר
יעיין בהם יתאמת שהגמול גיוכן על עצם הפעולות המשונות
ולא על בחירתו הפעל שיפעלהו וזה שאחרים שיפעל דבר הנה כבר
יותן מה שמה בבה בחירתו לשני קצות האפשר השווי גל אחד מהם בפעל
ולפי שהוא מבואר שהוא שהוא בפעל יוכן בבה ובפעלי עלון. ואחר
שהוא בפעל גבל הוא מחויב ובהכרח עלון יתחייב גם שהגמול גזר
יתפרק בבחירה והרצון יוכן על הפעל שעדיין שיפעלהו לא על בחירתו
הפעל שיפעלהו. וכזה נגוב גל זה יותר ר"ל הקודם עברה קשים
יועבר וזה שלוה שהעבירה מורכבת משני ענינים. גם הפעל
שעשה וגם בחירתו ורצונו בה וזה כשהוא מוגבל בה יוכן לא המונח
הרצון והבחירה גזר בה כאומרו הזה בהקדמה הוא מבואר שהוא קצה
שבשתים הרצון והוא הקדמה. ובבר יתאמת זה גם כן שבמה שיעירן עבירות
הפעל בזולת הקדמה והרצון כמו שבגזרת הפעל נגמר גו הרצון בזולת פעל
כבר ישיגהו עונש על הקדמה והרצון כפי שבארו בן חבורי הקבלה באומרם
נאמר עליה מחשבה על הרהורי הלב. ולא ישיגהו עונש על הפעל כמו
שבעשות גלילון וגם בחינות פטורים באמרם יותר יותר קשה לאשר אין
ספק שהעונש בבונן השקיעה ולא פעל יותר גדול מהעונש על
הרצון לבד בלא השקיעה בלא פעל והוא מאמת שיותר שהעונש בב' אפלה
הפעל גבל חורך קשה יותר הרצון ובחור שהשקיעה על הפעל והוא
דבר אמת אין ספק בו. ולזה כבר הורה הספק הגדול הזה והתיישב
שהגמול והעונש בנמשכות הוא מצד העבירות והמצות גזר לבו בהם
והתרצות בהשתלמות הנפש. וזה מה שרצינו לבארו.
הפרק הו'. בבאור שמה שהתבאר בזה יותר משון הוא ואמנם

לדעת

לדעת ר"ל וזה שמה שהתבאר יותר הוא שני ענינים אחד היות המצוה
נעשית עם עצם בזולת רצון והשני היות הגמול והעונש על הרצון גם
הגמול על הרצון והשכר והשתלמות והשמחה להיותו מצד המצוה הנה
וגם העונש על הבו והנה שני אלו ענינים נראו במאמר אחד בפרק
ר' עקיבא ואמרו שם ויראוהו מהנה כמה יהודה שהקדוש עליהם הכר
כנגד גם הקבלו מוטב עם לנו שם הנה הבורכה וזו יבא מכאן
מודיע רבא לגוריבא נא ליה הדור קבלוה בימי אחשורוש שנ' קימו
וקבלו היהודים קיימו מה שקבלו כבר ויראה בגור המאמר לפי זה כן
מה שהתבאר שהמצוה הנעשית בהכרעה המצוה שבלשון ועל שכן
בהכרעת הנבואה שהיה במעמד. הנעבד הוא לא היה גל ברצון שום
רצון בה הנה גב' מה לגם שיגהיבן ירצו או לא ירצו הנה גב' אין מוכחי
על המצוה והיה המצוה הזה כאלו כפה עליהם הכר כגיגית כדי שיקבלו
על כרחם וגם לא שימצאו שם שהוא נגד והכרח כבר נגוב. המצות
הנעשות והכריחות המעמד ההוא המחיבן בכרחם הכרח וגם יסורו
המצוה שיהיו כוונים מהנבואה ומדרך החיים גזר כבר בגויהם והכרח
ולזה אמר מכאן מודעא רבא לאוריתא כי עם היותם נאמנים
גדולה בלא ספק ניזוק אחר שהמצוה עליה הכרח בבחירה אין מבא
לרצון עליה. ואולי לא קבלוה ורצונם בבחירי מהשעבר לזמן והוסף
בחרה וזה שהוא המבואר שעם היות המצוה נאמנה אין ספק בה גם
לא קבלוה אין דרך גל העונש הגמול כאלו קבלוה להמשך בחירה
ורצונו ולזה השיבו הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתי' קיימו וקבלו
קיימו מה שקבלו כבר כלומר אחר שהוא שבהכרעת השמחה שהיו
שמחים על הנסים ועל הפורקן שנעשו להם. בימים ההם קיימו מה
שקבלו כבר הרי הוודעו בזולת מולה כי העבודה והשמחה שבו
בבלה הגמול בהוכות כבר היה על השלמות בימי אחשורוש וזה כלו
מהם מושל על מה שהתבאר בדברינו גם היות המצוה נעשית בזולת

ראשון וגם היות הנשול על הראשון והשניה בהיותו בכל המושג היה. עד
שלישית השניה היא השנית והנה לכל המושג והשני נשלם ואמר
להיות בשלם כזה בלא ברחב הקבו ומשבעה בכות לזה צריך שלא עשנו
עי ועבר ושם ויהיו שנצריך בזה עוד בכלל השני בזה ודי בזה עתה
לפי טובתו ויתקלת לא לבדו ומורים על כל דרך והכלל ·

הכלל השני בהקבלות

הנה עם היות הרב מורה יראה שבקשת הקבלית האחרון לכלל המשנות
גם לדעת החדוש אין שעון לו הנה בקשת הקבלית בזאת הדרך הוא
מחויב וזה כי המנע הקבליות גם בדברים הנמנעים והשגיות ואמר
כמו שהתבאר בעקירון והורה בו הרב בדברים החלקיים בהקבלה הראשון
וגם בדברים התולדותיים שהם פעל השכל והוא בכלל השכל הראשון
שהוא הראשון להיותו לגולבן ומשכלים אשר אין בעצם יתם והדיון
שני נפסד מקבלתי היותו להקבלה חשוב ולזה הוא מחויב בזאת הבחירה
שיהיה לה הקבלה חשוב ועל זה לא יעזור המשנות אמרו ית' ולפי
שהסבה הקבליות היא החשובה והסבות בדברים רבוי שלא ישיגו) עצמם
בזה החדוש וכו' שבזה הועיל גדול שנעשה בעזור על הקבלה הראשי
בזאת הדרך יתבאר לנו הקלות עניני קצת המשנות אשר לו פנים הקודמים
להסתפק בהם ולזה נחקור בו בכלל זה כפי יכולתו והלכנו לזה
לחמשה פרקים · הפ' הא' נבאר בו הקבלה האמיתית בזאת הבחירה ·
הב' נבאר איך יתחייב שיתחייב הקבלה בזה הזמן הראשון · הג'
נבאר בו שהקבלית בזאת הבחירה הוא הקבלה לכלל המשנות · הד'
עשות חיוב זה מצד הענין והמופתים לזה · הה' נבאר בו שהבקשת
הקבלה האחרון לכלל המשנות מאין ומחויב עם שנשיב בו דעות רבים ·
הפרק הא' בבאור הקבלית האמיתית בזאת הבחירה ·

ונאמר לפי שהקבלית בדברים תהיה בשני והשני באחרון והתהוה
בקודם וזה האחרון הוא הקבלית האמיתית אשר כל הקבליות הקודמים
נמשכו בשביל זה וגם הנה צריך שנחקור בהקבלה האחרון בזאת הבחירה
ולפי שהקבלית הראשון בדברים הוא טוב ושלמות הנה זו הוא שיתחייב
שהוא טוב ושלמות אשר בבחינתו היה סבת הקבלתה הנה וזהו החקירה
בזה הוא דרך החפוש וזה בשנחקור על הטוב והשלמות הנמצא והמנע
וגם הוא אחד או רבים וגם היה אחד הנה הוא בלא ספק הקבלית האחרון
וגם הם רבים לפי שהקבלית האחרון בדברים הוא אחד לבד וזה לנוח
שהשלמות ימנע בהמשנות לעולם אשר אין אחרית השגתם בכל הדברים
כמו שהתבאר זה בזה שאחר המאמר צריך שנחקור אי זה מהם ראוי
שיהיה אחרון וזה שלא יושג בהקבלה הראשון והמשנות שיהיו בהם בכל
על כל פנים צריך שיהיה כלם לדבר אחד הוא הקבלה האחרון להם אשר
בשבילו עשה כלם והנה כאשר בקשנו זה ומצא שזה יהיה בהקבלה [illegible]
שהם כי אשר לזה בשלמות הרוחות והדעות ובשלמות הגוף והמדינית
ולכן נאמר שלבן לחקור עם הקבלה האחרון באחד מאלו או גם הוא בדבר זולת
אלו וגם הוא בדבר זולת אלו וזה אם הקבלה הנשונים או הנמצאים איך יתחייב
שיהיו כלם פונים אל הקבלה האחרון כאשר חייב מקיומם הקבלות אחר
שהתבאר שהקבלה האחרון הוא אחד לבד · ונאמר שהמדה הנשיר
ואמרו שאין [illegible] שלמות זה יתבאר [illegible] שנאמר ·
גם הראשון והוא שלמות המדות לפי שהשלמות המדות והסדרים [illegible]
בבחינת להנהגה בשבתו והנהגה עם אנשי ביתו ועם אנשי מדינתו
והשתתפן בדרכי הכרח משגל כל אחד מאלו בהקבלה השלמות גם להנהגה
בשבתו זה יראה מהמדות והפרישות והנדבות והגבורות וזולתם מסודרות
הקנים [illegible] ישיג בנפש האדם בטבע וכמעט האדם כמו שהפרסים
בטבעם והמצבים לא השכל אשר בשלמותו השלם בנפש ובקדושה
והמשגת [illegible] אשר הכתוב בנפש האדם בקיום וזה כמו שהתבאר

עוד בהזהרתו זה במה׳ וגם בהנהגתו עם נשי עמו ואשר יבלו
והנהגתו עם העם והנשים והעבדים זה יותר נב׳ גם המוסף בזה
שדקדק התורה כפי מה שבא בקבלה בהלכות חקה בכל מה שנתבאר
ונשאר סמוך ושונה ומה שהקהו בזיון הבעל חייב בהזהרתה והשגחה
והשגחה ופדיונה וקבורתה ובהזהרתה ובהזהרות בבת להשגיחו
ועבדותה בזין דברין ומה גם מה עליה לבוש בבעל ולהיות והשגיח יריה
ומזונותיה ופירות נכסיה שלו וגם יורשה בבעלה ומה עד שכבר יותר
שאמרו חייב זה ומשירש בבעלה מוטל עליו עטרין והזהרות
הירושה ולא שהבדלתי הזהרות לא מה בזין שהפטירה למה שגם לא
יותר לבן בזיון אחר מלבה להשלים בזיון אחר ובזה והזהרות שהן
מחויבות שקיים בבן בבב ולא השגיח וכתובה כלה שלום השם ואשר
דקדקו בו רז״ל ודייקו שעבדו השם בתקיות והתהלכים בורות בר
חובה ובר עתו בו עתו עריף ומשום שלום בזה וכן בזה הכבם עד
שחייבו לעבדה יותר ממנו · וגם הנשים במה שהשגיח התורה לנקין
בזונה שיהיה בגופן ומקדושה בהסתעה ההפקר ושלום הקהל
כונה והונה שלמות ישראל הנשים להזהרה ולא עוד מה שהוא להיות
בזה הפושעים פועל בזה בשכבה · ומה שחייבה אב במשכה ידועה
בתקון עמ׳ ונפי כמו שאמרו לאולי ולמדו [illegible] ולמדו הזהרות
ולמוכו אין ידוע מהם בת אשה · ומה שחייב לה הנשים בעורך ובבור
הקורים שהן יסוד ועמוד גדול לקבלה ומה שהכתוב באוב ומכשף
בקהלות בן סורר ומורה · וגם העבדים גם העבדים במה שהזהירה
שלא לעבוד בהם בעבודת פרך ולא יהיה בזיון ומה שחייב השלים
לאומה כמו שאמרו רז״ל בהזהרים קונה עבד עברי כקונה אדון
לעצמו שלא יהא הוא בפת נקיה והוא בפת קיבר וכו׳ · ומה שצוה
[illegible] להשיקם בשכרם ומה שדקדקה בעבד כנעני ישראל [illegible] על
החורים גם בשכרם בבעל סיוונן שלא ישלו בבן כשקן בזיון הבעלה

יוך

ומה בזיון הקבורה לפי שאולי יהיה מי שיחוש לעשות אחרי עבדותם בחיים
ביותר וזה וכן כמו שבא בקבלה שמצוה יותר קבורה לבזיון · וגם
העשויים גם במה שצוה להכניסם תחת כנפי השכינה כפי
מה שבא בקבלה ומה שהם חייבים במצות שהנשים חייבות כל מה
שעליהם מן העבדות והשירות ולזה כשנשתחררו הם כישראל לכל דבר ·
ומה שצוה להיותם יוצאים בראשי אברים ומה שחנן אותם בני שבעת
מחוצה לבן לבן שהוא יוצא לחירות כמו שבא בקבלה גם׳ לא תסגיר
עבד אל אדוניו · ואולם בהנהגתו עם נשי עמו ועם מלבד זה שהשיגה
ואמרו בנותיו פריצות ונתפרי הלצון בהרהורות כמו לאוסר
ובשווי נכרי ודברי שקר כתחן ואשר דרשו בו רז״ל להרחיק הרבה ממנו
העריות שלא יבא לידי בשוי ודרשו נב׳ בעל עינו בלבו להרחיק כלל אחר בית דין
יפה והסתכלה מקשה לפי לשמות לא תעשה וכמו הנאות בערוה לא
[illegible] יותר איש כי הוספה לאדם זה והוצה לנשים שבבעל ערוים
להרחיק זכר ערוה ושלא לשון מהם ואמר כל מגיע ולא כשבע מפנים
ובבר הנהגה הגדם לנבן על בודע הזה בלחמו עם אחותם
יולדם בדירות עולם ועם מושב יותר בבקום לגדם · וכמו הנבונות
בחיוב לבקות והמנות ענינים והנהגה עם האחרים לבנים משורת
הדין כמו שבא בקבלה וכמו שהנהגה הבית עם אלהים ·
ורומנין הזה השמיעות והיובלות והשמטה המשך ט לא זה דבר ומשרת
לתקן ענין בני אדם ולהרחיק הריסת והפסד מהעם וכמו להשוות
ואשר הוא מתמיד בה לבין הנביאים עליו ומשיראתו התורה בזה מישראל
נפלאה בהשגחת הגוף ומתלבים עד שבא לשון נבי׳ עם ההפרש
הגדול כמו ובין עמו והוסיף מצות וקנושל ואמר לבלתי רום לבבו
מאחיו ואמרים כל זה שאמ׳ רז״ל ואמר ואמר הוי שפל רוח · וכמו
והשגה החופה כמו שאמרו בוסת עליו ואמר כינוח לא
עלייתך וכמו והשגה השגם ובנין ירוק והנגעים עליו לא [illegible]

זה יהיה בלבנה לא קוים ולא ישור והמולד כל זה המשיח נוגה במזרח
מעלות כל שני בני ירח שבין ירח לחמה והוא הדבק עיניו והדבק
לרגע שווה · ועד השיב הללחין לירח שבה להאיר על יונת
שיעורו הניח בגלגל אחד והנה לו ורגע לרגע שווה דעלך סוף
לחבר לו בעבור ויראך פירוש זה ז״ל נמור הנה שבועות חדות
המשיח נוגה הנה המשיח עולה · והנה בגליות הרשע זה
יזכור יגיד לנו שמשיחנו יש במזמור הוא שהוא
שהם ועמוד הנה ופרי החבורות כלן ואחריו יורה לו טוף ולא בה
טוף וידיעתו והשגתו ושעה יכלתו לו מהרשו הכוכבות בגלגל בנפים
ובגלגלות שמו בב גשר הוקבעו המשרות זמן להם ושהם הנבונים
ובגלגל הכבות והדעת החריות גשר יכללו הספר הזה ויוכר יורתם
מזו שיכבר עד בנם · והנה בגלגלות הצפיות הנה משרי הכבות
ובשערי הכבות מה שבו די · והנה בגלגלות הנפשיות הנה בנו
החורחות בב׳ בעדים בגלגלים אחר בגבעת המעמד
הנבחר ועמד יש שזוע השמש בקול וגו׳ ורייתם לי סגולה מכל העמים
כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וגו׳ · ונאמר עד
וי״ל תנייך קדוש וגו׳ · ולהבדל עליון על כל הגוים · ואריך ישראל גוי סוך
עם נושע בה׳ · ונם כי נפטר שיפותו בגלגלות יורדות כאן הנאמר
בעת קיומם והעבור הודותם הנה הקבלת משיחנו בזה בגלגלות
גרונות הנצחיות המשפט להם נשלם הנה והוא הגזרות הנפשות אחר
מות הגבורות יחזו המשכם וי׳ והם עשר ירוקן מטב עולם שנה
בהיות שבשבע ימים והשיות מזו שיבא עד בנם · ולא כמשר המצר
זה והנה כל אחד המשיר והנה הכלות המשיח כאן השלמויות נשיר
עלינו שמשין יש הכלות האחרון עתה יותם לו יש הוא בבחי׳ יולפם ·
והנה יש הוא עתה יותם הוא יתחייב שהוא מורה חשוב יותם וזה
שנאמר שהנבאר יותם הכלות ויך שיון הכלית יתחייב בהם

שיון פונים אל הכלית האחרון והנשקף אל זה הקרובות ידועה בעצמות
אלא יתכן היות החסר והתחות הכלית לשלם ולמשוב יתחייב במקרה
שיורה חשוב זה הכלית האחרון ולפי שאין יתם בין הגלגלות הנצחית
לחומת שנים יותן אחד וסה״ נם הנצחית יותן יותר חשוב הדבר
לגין הכלית זה מבואר שנם הכלות האחרון זה מאחר יותר הנה זה
בגלגלות הנפשיות הנצחית וזה נראה שעיר הגלגלות ואשר ואין להם
נב׳ יותם עמק בתשיבות לזה שהחסות בזין שהכבם לו נפטר שיעור
עוב ערו׳ סוכו בתשיבת · והנה ניראהו בעיר הגלגלות שהם זמנות
יש בגלגלות הצפיות ובעלמות הירוח החדר בהם מבואר · ונם
בעלמות המשית לזה שהשכל הנבואי לימן בגבול הזיר בריותו יותובר
אל הטף · ואחר הפרדו לא התבאר עדין נצחיות המושכל מזו שיבא
ולפי שהוא יותבאר בגלגלות אחת מנצחית היותה להכלית האחרון יותם שיבא
והכלית האחרון בזמן הנאה הוא להיות בן הבה יתחייב שאין הכלית
האחרון ולפי שאין החלק הוא הוא היותר נצחיות בעלמות פונים אליו הוא שנאמר
יש יתרות כאן שיפנו אליו יש מה שיחייב הכלית אחרון · ונאמר
שהוא יתבאר בהם היותם פונים אל העלמות הוא יש הם
שיהיה זה הכלית האחרון וזה הגלגלות הצפיות לזה שנפש האדם הכולל
בגלים נשמיים הנה בתקונים והגלגלים זה שהוא הטוב והנה לפעולתם
נקיים הנה הוא שכל יעלם · והנה שלמות החדות אין ספק בהם היותו
סבב עצמיות לזה והפיר יותוב חלוקה והתקשר יזעורותם והנוות
והתנות והכנות גשר יש סבות הרוצה לבני אדם גשר כל זה הנשם
והכנם לפקוח המושכלות בם · והנה שלמות · הנשף נשר יתחייב בו
היותו יותר עצמי בכלות הזה וזי נפטר המבלתי שנתחייב בזה הדבור לפי
אמשרו בן נגלה יותר חמי והנה כבי מה שנגלה לנו עם שבן נביאי
לעמוד על הכלות נראתי בזה הנה · ונאמר שהוא יותרם יותם
שהשכל ישעבם בזה שישיגהו המושכלות · ויתחדש יותם שבי

נקנה בלתי יתערב עם השכל ההיולני והדומה עכ"ל והרמב"ם עם
היות שהסכים ונתחזק יאמר נצחי לפי שאין לו סבת ההפסד כמו
שהתבאר בזה שאחר שההויה היא סבת ההפסד והוא ולזה היה
ההצלחה הנצחית תשוב המושכלות הנקנות וכל שכן שישארו המושגים
רמים גם כן ההצלחה יותר גדולה בעיניהם וכמ"ש כשיהיו המושגים
יותר יקרים בעצמם והוא כב' האופנים והם שכל אחד מהמושכלים
ישאר ויקנה אחר המות במה שהשיג בחייו והנה שעשו זה טוב
עשיית הנעשית בחייו והשיגו המושכלות שהשכילם יחד
בהתמדה ולזה יחויב שאין יחס כל הנבראות אשר יקנה מהמושכלות
חסרון כל המושכלות הנבראות כי הנבראות שנודע בזה בחייהם
ימחלה חלוף נפלא' וכן כל זה שהשכילו בו והסכימו עליו
ולא שיודעהו גם חלוף כי יתרם רוב שיהיה שההצלחה
הנצחית יותר גדולה כל זה שהיו המושגים גם כן המוצאות
בעלי החומר כי זו נבדלים וזה כי הוא יותר כי לזה שסדור המוצאות
כלם נמצא השכל הפועל הנה כל אשר הוא מורכבן בהשגת המושכלות
לשכל הפועל היה מורכבו יותר גדולה · והנה הוא שיהיה
שהמושג בשכל הנה השגת ההויה ממוצאות השם ומלאכיו הוא הוא
הנשגב וכל מה שהשיג יותר מורכבו יותר עבורות טוב ומנם
לפי זה שיהיה שהשכל ישיגם בהשגתו ונבדלים לבד והוא הנשגב
הנצחי וכל מה שהשיג גם יותר כמה ההצלחה יותר עבורות ושני
או הדעת שם שהם כוללים עקרי התורה והעקרים שהם הקבלה
הם יסודי ההפסד מצד הענין · הם שהם כוללים עקרי התורה
והקבלה זה יהיה מתנים והם שהם עקרי התורה והקבלה שנעשה
המצוה ישיגו הקדם החייב הנצחיים כמו שבא בהשגה נפרדים
כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ובזה נפרדו נבא' שהוא הטוב
הצפון לצדיקים והנה לפי הדעת הזו המצוה המעשיות אין ולא

ההצלחה למושכלות והם המשגים השכל כמו אין יתרון במעשה המצוה ·
והנה שלפי התורה והקבלה נבר יהיו במצות המעשיות והנזכרות
עמהם המוחדים בגדול והשגת שלא יתכן זה בהם כמו
הדעת הם והנה בגדול כאלו מהרה המוסרים נפשם על קדוש השם
כמו שאמרו הרוצה עד אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן הנה שלא
הכו שבעצמו במושכלות והם בעצמו מה יתרון במות עליו והנה
בעשה כמו הלשון והמסורות והלכן מה יתרון בהם שבזה
הקבלה בהם שאין להם חלק בעולם הבא והנה הם בעצמם שכלם במושכלות
כי למשר' שישאר נצחי הם לא שיחדש השם בהם גם להעניש השכל הנקנה
בלתי
הוא אשר יורכבו שישאר נצחי ויפסידהו והנה גם המינים שהם בכלל
הזה הם מה שיספרו מדרש אחד ומדרשי הקבלה כמו האומר אין תחיית
המתים מן התורה הנה הם בעצמם שכלו במושכלות לחוק עם שהמושכל
אשר הוא כופר עליו שבעבורו יקרא מין הוא בלתי נשאר הנה לא ישארו
שאר המושכלות ועולם לפי הקבלה והתורה אין לו חלק לעולם הבא ·
והנה שאר נפרדים וקונה' בעצמה שלפי רוב הנפשות והעשיות
יהיה שיכר הנפשות ועשה כמו שבא במדרשות הנה שאין
בן עדן ובנים ולפי זו הדעת הנה השכר והעונש הוא במדרגות השכל
הנקנה והפסדו לא זולת זה · והנה המאמר בזה השכל יקנה במושכלות
אחר המות הוא מבואר בגדול כמו שיבא אשר נבאר ולא הוא נמשרי
בעשות הנה אין דרך לזה בשכר ואף הם ירצו לבאר בזה · והנה
שלפי זה שבא בדברי ז"ל החלק הבאליו הוא החלק המושגי
כמו שבא בספרים ז"ל שהם אמרו מושג גדול ולבסוף כמו ונאמרו
שהתלמוד גדול שהתלמוד מביא לידי מעשה הנה שאמרו החלק המעשי
סבב ההצלחה לעשות · הנה אחר' זו הדעות עלה מבואר שהדעת הזו
הם כמו שהם התורה והקבלה · והם שהם נפרדים בעצמם מצד הענין
זה נב' יהיה מתנים · והם שלפי זו הדעת יהיה ההצלחה התורה

לגרם לזולת מינו וזה שלפי שאין מדעת השכל הנקנה הנשאר הוא נבדל
ובלתי משיג שהוא הנה זה לא יהיה צורך לו ויהיה יותר נ' דבק לו אחר
שהוא נבדל ומשיג המושכלות. ועוד שכבר יצויר הפסד האדם
בזולת הפסדו כמו שהוא במבדילו לאחר המות ויהיה שיפסד הפסדו בזולת
הפסד דבר מה והוא בלתי משיג כמו הנה הוא יתחלף בגוש לדבר הוא
בבריאת והוא שהוא יתחלף בגוש לדבר ויהיה ויחובר עמו ויהיה צורתו
ועוד שכבר יצויר הפסד הנבדל בזולת הפסד האדם ואחר שהמציאות שניהם
צורתו הנה יתאמת שהבלתי הנה שהוא למבדילו השכל רוצה לגרם הוא
לזולתו ויהיה שיהיה לזולת מינו זה יתבאר בנראות ממעשי כל אחד וזה
שהאדם עושה דבר בלתי הפסד והוא עושה הפסד לעצמותו והוא שזה
דבר הוא יתחלף במין. ואמנם שהוא אמת בחק מושכל לבלתי שיהיה
הגדול והשש מדתו. לגרם לזולת השכל לו מהותו.
ואמנם שהמאמר בשכל שבפועל משושגו והוא מאחד עם מה שכל
ההיולאני הוא מאמר הפסד מבואר. ואם שלפי שהוא בלתי
היולאני הנה אין לו חומר כוח יפסד עמו ויהיה יותר ולפי שהוא יאחד
הנה יתחייב שיהיה בלא דבר והוא מאמר מבואר הבטול כי ההיות בלא
דבר הוא [illegible] גם לו על כן הפך [illegible]
המוחלט [illegible]. ואמנם שהמאמר [illegible] סופר נפשו כי כשהוא
שכל מבעצם [illegible] מושכלו הנה אין הכונה בו השכל ההיולאני וזה
שהשכל שבפועל כבר הוא נבדל מההיולאני ואם נאמר בו כל השכל
הנקנה הנה [illegible] שהוא בעצם במושכלות כבר [illegible] קודם [illegible]
[illegible] כלו נאמר שהדבר ימצא שהוא יהיה מבואר הבטול וההפסד.
ואמנם שהשכל [illegible] הוא מבואר הבטול וזה שלא ימלט
[illegible] שהמשכיל [illegible] המושכל הוא המושכל
בעצמו כמו שהוא דעת הפילוסופים שהשכל והמשכיל והמושכל
דבר אחד בעצמו אם לא. ואם המשכיל הוא המושכל בעצמו יתחייב אחד

[illegible]

והנה במולם גם שיהיה המושכל אחד הוא המושכל האחר בעצמו וכל
המושכלות נ' מושכל אחד גם כן שהמשכיל אחד ובלתי
מתחלפת לכל המושכלות והוא מבואר הבטול לפי שלא יהיה יתרון
ותשובת לחשיב מושכלים רבים על חשיב מושכל אחד וגם שיהיה
מושכל אחד זולת המושכל האחר והפעל המשכיל במושכל האחד
בלתי פעל המשכיל במושכל אחר ויתחייב שיאמר בעצם השכל
במושכל אחד והשכל אחר כן במושכל אחר שיהיו לו עצמים במספר
המושכלים או שישתנה ויתעצם אחד באחר וישוב עצמות אחר
יתחלף במין לגרם והוא נבדלות הבטול. ועוד שלמה שבעצם
העצמות לגרם מתחדש תמיד לפי זה הנה יתחייב שישתנה ויתחלף
[illegible] בלתי העצמות לעצמות והוא נמנע הבטול והשגות.
ואמנם שהשכל הוא הנקנה שבעצם במושכלות לא ימלט מהיותו
חי או מת או בלתי מקבל החיות והמות. ושקר שיהיה
בלתי מקבל [illegible] שזה רחוק הוא גם בלתי [illegible] או
[illegible] ושקר שיהיה [illegible] שלא יהיה לו יתרון ותשובת
בבחינותיו הנה הוא בבחינת נ' חי ולפי שהוא מבואר בעצמו שהחיות
הוא זולת המשכיל הוא יתחייב היות השכל הזה מורכב מהחיות והמשכיל
אין [illegible] ודבר הוא נבדל זה חליף. הנה [illegible] של נפש
[illegible] הפסד של [illegible] שהדעת [illegible] יותר [illegible]
[illegible] אחר. גם [illegible] שיתחייב [illegible] שיהיה
המושכלים נאמר בפילוסופיה ויהיו נ'
המשרות בקצור
[illegible] הפילוסופים ויתחייב שיהיה שהשכל המושכל אחר
המושכל [illegible] אחר שהם נמצאים בנפש השכל [illegible] שיאמר [illegible]
חי [illegible] ואם [illegible] שהמשכיל
[illegible] ולא יצדק [illegible] וכן
שיצדק [illegible]

כי זה הוא השכל והוא המושכל אחר כך שהוא בלתי גשמי ועוד הוא לנפש בו
איך יתעלם ממי יתן וידע ולא שידעית לא מצד כפילוסופים כאלו
שעשה הדבר חייב גם להיות בשמירת המצות וחשבון המחשבות
ורבו דברים יותר בכל ועתה להאריך יותר לא ואחר כן ולא כתבתיו
ולא עלה על לבם איך קורסים חוקת בשם התורה בזה ופותם בדרכים
עם שהמצות שנצטוו אין ידוס לו · ולפי שנתבאר בשלמות הדעת
שלא יתחייב יותר המעלות הזה   גופן שנתחוקו ונתבאר בו
בשער השלמיות כי הוא כשב למושכלות לבד כבר יתחייב מזה שלא
יתחייב במעלת הזה התשובה ובעבודות המדעות ולא המעלות ולפי
שהמעלות הזה אינו מחויב לבורא כפי מה שנתבאר בו הקבלה זה מחויב
שיתחייב יותר התשובה ובעבודות לחלק יותר שיכין המדעות שבתחלה
ולא המעלות בתחלה · ובעבור ברכנו בה ובחלקים המצוה בה חלק
קטן במספר גדול מאוד שיכינו מן הדעת בתחלה ומן המעלות שבתחלה
והוא נחשב כמה יש ויותר מהם ויותר שהוא מתחייב המעלות הזה
על כל פנים כפי התורה והקבלה וכפי לשון שנצטוו · גם כפי התורה
הנה נאמרו בפירוש ושמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד   ואהבת את
גם שמצות ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את ה' אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ואמר אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ·
ואמר לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו · והקבלה של חכמים
שהנים מחכמת אהבה ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו' ·
כאלו נאמר יחיד לשומו סבה לאהבת הרבה בכל לב ובכל נפש
ובכל מאד כמו שיבא אחר כך · ואמר והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם וגו' · הנה כבר יתבאר שהמעלות מאמתת מאמתת הוא התשובה
אלו במדרגות בכלל לקיים ידיעתו ובזכירות גדול לאלהי עשה על זכרונו
באמת ובשוב לבב אשר הוא סוד העבודה והאהבה והיראה האמתית כמו

C II

כמו שבאו בזה הכתובים והמאמרים לרז"ל הרבה · ולפי שזהו המעלות
המעולה שבתורה והוא המבואר יותר התחייב יותר הצלחה והשארות
הנפש הוא המבואר שהמעלות הזה כבר יחייב הצלחה והשארות הנפש
כפי התורה והקבלה · וגם כפי הענין שנצטוו זה יותר יתבאר אחר
כן אחר שלש הקדמות   גמר אין ספק בהיותה מחק שהנפש הם
גמר הוא עצמה עצם רוחני מובן אל המשכיל בלתי המשכיל בשכל
שנצטוו · השנית שהשלם לשמירתו נוכח הטוב והשלמות וזהו בו וכפי
השלמות הזה האהבה והעבודות בתוכן · השלישית שהאהבה והעבודות
בתוכן אולת המשכלים ובזה אלה ובינות הבורא בעצמה שהשלמות
הנפש והבורא בשם ית' הנה שיחייב הצלחה הזה ואולם איך יתחייבו
לו הקדמות הזה כפי מה שאומר · גם המצות כלם נרצו בנפש
הוא שאין עצמו הוא המבואר   שנצטוו לזה שכבר מבואר
נפסד הוא ברוך שלא יצרך עליו ברו · והמאמר בה שהוא עצם הוא כבר
התבאר בענין והשכל כי הבורא התשובה בשם העצם המאמר ·
והמאמר בה מהנה הוא המבואר לזה שבה כחות הנפש בשם בענין בזולת
חוש מקרים כאלו תאר בו מהות וחומר והשכל · והמאמר בה
מובן אל המשכיל הוא המבואר בה לזה שנתבאר יותר היותה כוללת לבה
השכלי לאומה שוה בנוף בהשגת הנפש וזה שאין מולה מקיימת
הכוללת לאהבת הרבה גם שבל לו ונפש לו ובשם לפי שאין בה מעלות כמו
והנה לו נפסד שיהיה שבל מה שחשבו קצת המתפלסים לפי הנסיון
חק נראה מהם הנוגע שגם זה הכולל לאהבת הרבה שבל · הנה זה
מושרש עם ערך שלם ואיך נמשכה שהשכל כל מצוה כי מבאר
נפסד שיקבל כל הדברים בהיותו חוזק אחת ולא כמו שמאמר השכל
כולל לאהבה בכללו המושכלות ישמש בשם קבל משתנה בו והוא בלתי
נפסד אחר שאינו חוזק אחת לצורות ואולם כמו שאמר הנפש כולל
לאהבה ואמנם שיהיה כפי שיתבאר לנו שבהמשך מקבלת המושכלות

וזה כי כוונת המקבל לקבל הדברים יחולו בזה חלוף כו׳ מיוחס
שהכח יתפעל באופן הוא ירצה זה שישיבו מה שנגע בחוש המשוש
ובהכרח יקבלם הכח בדרך שלא יתפעל הכוונה ירצה זה שישיבו
מקבל חוש הזות המוחשים כי לא יקבל מהן והתחלת המוחש ונראה
יתפעל האמצעי הפעולות ההם ולזה היה צריך שיהיה האמצע חסר לא
יהיה האמצע חלש ואם היה החוש מגושם יתפעל מהמוחש יותר מהשבע
לפי שהכח התנועה עד יתר מן ראוי המוחש יותר ראוי ולזה היה
המוחש שוחק כל הנקבה עד יתר מן ההכנה השכלית לקבל הדברים
הנזולת שיתפעל מהם כוונה ולזה היה נקשר בו לקבל כל הצורות
עשר קוה מוחש הנקבה ונראה עשר קוה שכל כי נקשר שיותר בו זה
וזה שגם בשכל הכח הנקבה לקבל המושכלות כבוד שלמות ... עם
הכוונה לא יתנועע מתנועה גם שעיר הכוונה משכל כו שלפי משכל
ושקר שיהיה השכל שלמות המשכל כו׳ הוא בהכרח המשכל נבל השגת
המושכל מן המושכלות גשר בכלם הכח יתחייב שיהיה המושכל
בו בכח ובפעל יחד והוא שקר כאשר גם לא שיבדק בדיוק שיהיה
המשכל אין לו יחס וקשר עם המושכלות גשר בכלם הכח והוא
מבואר בנפש ובטבע ולזה הוא מבואר שאין הכוונה לזולת הכח
שכל שהוא גם היה הכוונה לזולת הכח שכל לא ימלט משיהיה
גם הוא וגם שלמות הוא וגם היה הוא לא ימלט בקצות זה
הכוונה משיהיה מהכוונה אחד או ... דבר וגם היה מהכוונה זה יחייב
שיהיה עד שיבואו ירצו זה הכוונה ולפי שעבר הנזכר שכל ושקר
הוא גשם זה יחייב בו שיהיה גשם ולפי שהוא מבואר שעצמו מהווה
לא גשם וגשם זה יחייב בזה הכוונה שיהיה גשם ושקר הוא שכל זה
חלוף יחשך לאיזה הוא יחייב כו׳ שיהיה שלמות הוא ושם לא ימלט
... בשכלו שלמי שכל וגם הוא שלמי שכל יתחייב שיהיה שכל
... נכון עם הכח ושלם באומר ... ובאור שכל

חיים נשאר יתקוף ממנו החומר הוא שלם בו חויב שיהיה בו שכל
אחר ויתחייב זה גב׳ בחומר שנבקש ממנו החומר הוא וזה כל לא
בכלות ויתחייב שיהיו כל החמרים חיים ונפשים בעלי שכלים בלתי
בעלי בכלות ראשם גם לא שישתף השכל מחוץ בהתחברות החומר ויסבב
בו עד שימשך משלמיו והוא בבחינות הגוף והנפש. וגם
המכוון נבדל מזה גם שיתחלף שכל אותן לשכל שנמצא
עד שיהיו צורות מתחלפות גם לא וגם שיהיו מתחלפות גם גם בכחו
מתחלפות במין שמתחלפות במין וחלוף במין בלתי מציאה בנבדל
מה שמתבאר במקומו ושקר שיהיו מתחלפות במין שגם כן כי לישר
המין מתחלפים במין וגם לא יתחלף שכל אותן לשכל שנמצא במין
ולא במין כי בצורה ... המין לחד במספר ומה לא המין זולתו
וזה חולק הוא הוא ושר שיהיה השכל הוא אחד בכח ובפעל יחד
וזה שהמושכלות נשאר למוכן בכח גם לשמושן בפעל ומה גב׳ ... המין
בלתי גרמים כל חוש בקטן המושכלות גם היה ... אחד מהם הנמצא
בתוספת בקטן המושכלות הם כלא שהוא מבואר שמתחלפים כוונה זה
הכוונה שכל יתעכב בגולם הם ולזה הוא יתחייב שיהיה הכוונה
גם גשם וגם נפש ולפי שהוא מבואר שגם כוחו הגשם כוונה הנה לא
יקבלם בזולת המצוי וזה שהצורות נשאר מוכן לגשם שיקבלם לא
יעזור גשם מעולם הם ולזה יתחייב שגם היה הגשם מקבל אלה
הכוונה בזולת המצוי שיהיו כל הנמצאים בעלי שכל והוא מבואר שגם
הנחבו ... כוונה ... בעצמות כי אין מודרך הצורות.
... הכוונות ... הנמצאת החומר ובביאור ... כן
הוא מבואר שהכוונה לזה הכח הוא הנפש המעשה ... ולזה
ההעתק הכרחי בנפש ... מוכן כל המושכלות ונראו מוכן לביאור
גם הכח בו והכרחי בלתי משכל בפעל בעצמו עם היות הכרחי
מוכן ... בפעל ... הכרחי בלתי משכל בפועל

בעצמו שהגשם המונע לא ימצאם בגלגל והוא הוא שאמרו בו הבל:
קצת הקדמונים וזה כי לפי שהמונע להבנה עצם חוץ לנפש הנה
גם הוא יוכלו בגלגל הוא יותר יותר לעצמות והוא אמר
שהמושכלות המניעות יתעצמו בדרך המונע והנה ימצאו
שכל נבדל אין יהיה לו כמו שהתבאר בדברינו בזה שקדם · והנה
זה המספיק לפי קצרנו בדרוש הקדמות הראשונה · וגם
השנית הנקראת בן לפי שהוא ידוע היות השם ית' המקור
והמניע השלמויות כלם והוא ית' השלמות אשר הוא עצמותו והנה
כמו שראה שנראה ממשלותיו בעלם והקדמתו
והדומה הנהיג וזה נראה בדבר המפורסם הוא בכבוד הכב הטוב
הושיב עצמו לשלמות והמחייב מזה שכל אשר יהיה השלמות יותר
גדול מצד הכוכב והערבות כתפן יותר גדול והנה זה מוסכם מאד
אל זה שכבר נראה כי בזמן הכב מגעת לשם ית' הזכיר הכוכב
ובזמן הכוכב השם לגבות הזכיר חשך שיורה על חוזק הכוכב יותר
הם בגבותיך חשך לי וזה מה שיורה על אחדות זה שכמו
שכבר ימצא שלפי המרחק הטוב מהכוכב המרחק הכוכב וכל
אשר יהיה הטוב יותר גדול מצד הכוכב יותר גדולה ואשר יהיה הטוב
בכל בנבדל הוא מהם שהם הכוכב בכל ולזה יחשב שהכוכב הקדם
לשם ית' מהם שהיה יותר עצמותו אין כבלות אשר בכבור זה הוא
מהם שיורו שם מעך הכוכב מגעת לשם ית' ושם הכוכב בנמצאו
גורם אל שלמות שיורה הכוכב מושיב עצמו לשלמות והיא שלמותו
ית' עצם אין כבלות הגרם והדבק אל הטוב יותר עצמותו ושם הוא
שהטוב הקרוב שכל המרחק יותר · ודי בזה בהקדמה השנית:
וגם השלישית מבוארת בעצמה מדברי הגדולים וזה כי המונע
זולת הקטן והענק שכן כח המושכלות והמוחשות אשר הוא
הסבות בדברים הנבדלים וכפי הענק הזה יהיה ערבות החסן והנה

והנה המשכלת היא ציור והרואה אשר שניהם כמו השכל כמו שהתבאר
כל זה נשמר הנפש ולהיות כח השכלי זולת כח המושכלות והמוחשות
הנה נראה שהכוכב והערבות כתפן זולת המשכלת והוא ההקדמה
השלישית · ואחר שהקדמנו אלו ההקדמות נאמר כי לפי שהתבאר
בהקדמה הראשונה היות נפש הגרם עצם רוחני הוא נפרד
בן השגרות אחר המפרד לפי שאין לו סבת הנפסד להיותו גם בלתי
חמרי והוא הנפרד הנפסד כן להיותו עצם שכלי ונבחן בזה השכלים
השם הוא בגשמי נבדל מהם כן בהם חושב השכלים הגשמיים שזה
והוא שיורה הנפרדות היותו בעצמו ושכינו אותו בגשם יותר בדרוש
כנגדו הדברים אשר להם צורה ואחר שהיותו בעצמו נפרד והנפרדו
והדבר אשר הוא לו צורה הנה הכתיבות המחויב כן כפי טבעו להיותו
המשולל והחומריות אשר הוא סבת הנפסד בהיות המחוק והפעלות
בלתי נשואות לגוף הפועלות כמו שהתבאר במקומו · ולפי
שהתבאר בשנית שכפי השלמות המרחק המרחק אל
הטוב והערבות כן הוא המאור שלפי המרחק הטוב הקרוב המרחק
השלמות ולזה יתחייב שהכוכב לשם ית' שהוא טוב בכל והחייבת
לשלמות הנפש היותר גדולה שבציור · ולפי שהתבאר בשלישית
שהכוכב והערבות בה זולת המשכלת הנה הנעתי לשלמות
הנפש הוא הדבר זולת המשכל והוא הכוכב ולפי שהוא המאור המונע שהוא
המחייב הדבקות בשם ית' לפי שהוא המאור בו הדברים הטבעיים
שהכוכב והמאור בגם הוא סבת שלמותם עד שהוא המקורים
הנה שיורה שמעלת המאור היא הכוכב והקטן והמקבל המספר השגת
והמאור וכל הדברים הרוחניים שהכוכב והמאורות נעכם כותן
הדבקות והאחדות ואחר שהתבאר בזה שקדם ויתבאר עוד במאמר הג'
בכל שהכוכב השם ית' אל הטוב עצמותו הוא והמאור שכל אשר יהיה
הכוכב כן השם ית' ובן הגרם יותר גדולה יהיה הדבקות יותר גדול

ויותר חזק · ולפי שהתבאר בהקדמה התשיעית שהשלמות הנפש
ודבקותה בשם · והוא שיחייב התכלית הזה הנה התבאר בזה שאין
ספק בו שקנין שכרו ועונשו מסכים אל מה שהתבאר כפי התורה והקבלה
שהקבלה מתחייבת מן המחייבת התכלית הזה [illegible]
קבל הנבואה ונדבקו עליו ומה שענינו בו הנראה עם היותו מסכים
עם הקנין ובלתי חולק עליו · והנה לדעת הזה עד שנמצאו
ומסכים מכל צד אל [illegible] לרז"ל מהקורא [illegible] הנה
זה יתבאר מגד עם דעת זה [illegible] וזה בכלל מאמר מדעת
הקודמים וזה שבהי נמצא במאמריהם שלשת מינים ענשים גל
לדעת הזה ומוקים [illegible] הראשון מה שנמצא מהם
בגמול לצדיקים [illegible] כל אחד כפי מדרגתו
וענשו הרשעים [illegible] מאמריהם כמו שבאו מאמרים רבים
על זה · השני מה שנמצא מהם בגמול לצדיקים אחרים [illegible]
לבוא ועונש כמו שבאו מדרשים רבים בענין גן עדן וגיהנם ·
השלישי מה שנמצא מהם שקבלנו [illegible] עד
שאמרו [illegible] כל ישראל יש להם חלק [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] וראשון
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

וכל זה אחר שלפי דעת הקודמים [illegible] הנה זה [illegible]
וגם [illegible]
על זה [illegible]
[illegible] ויותר [illegible]
[illegible] שהתבאר [illegible] ולזה גם [illegible]
השכל [illegible] והמושכל [illegible] ומה [illegible]
הנה זה [illegible] המושכל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
על המשכלת [illegible]
[illegible]
[illegible] דבר אחד [illegible]
[illegible]
[illegible] המושכלות [illegible] אחר המות
[illegible] על זה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
המושכלות [illegible]
[illegible] המשכלת [illegible]
[illegible]
[illegible] ולזה [illegible]
[illegible]
[illegible]

ויתכן עמוד ועת הרקיע ובזה אמר יאמר אריסטוטלוס בהפלגות כאשר
המעתיק בכלל הכח אל הפועל לאמת יאמר אחר זה הענין יאמר בכלל
במעתיקי יון הקנין אל הקנין עשר זה בשני אריסטו׳ שהמניעים
ואשר הוא שיהיה הכל ובזה הנפל יאמר שכבר לבארו המניעות ואשר
שיהיה הוא ולמעתיק יון הקנין אל הקנין ולזה אחר אמרו שהמשכלים
בפועל תמיד ואין שם העתק ויתחלק בין הכח והפועל ולא נוסף לאם
שאין לשכל כאן כמו שקדם הנה לא יתכן ומ״ש שלא יתחייב שיהיה שם
שכבר והנה ואמר שיורה על זה ואשר נאמר הוא שימצא במעתיקי
אריסטוטלוס המשכילות שלא נמנע בהם שכבר כלל וזה ראוי לאמר
שלא היה בהם העתק ויוחס הכח אל הפועל ולא היה בהתנגדם נוסף
קודם שקבלנו ולזה הוא יותר שהוא שהיו לבאים העצם בו הוא הנושא
לא יהיה ראוי לפי דעתו גם כן שקבצו שזה בו כח שכלו הנה
השכל בו נפסד ויתחייב גם באוסטלו בהיותם שהבשלותו
והתמיד הדבקות ואשר הוא הסבה המשכילות למעלות: ובכן הקצר
אחד בדברים בשיעור המשכלות לצדיקים מחוקק ותמסטיוס אל דעת
הנחתי ובלתי תמסטיוס עם הדעת הזה ומ״ש מה שקראו בשכל
המשכיל שאין לו ענין כלל אחר שלפי דעתם אין שם אלא השכל המשכיל
לבעלי אריסטוטלוס ואמר שבעשרה שמות שלא לבם בענין הזה
הראשון ראוי ההפסד והשכלים בדרגת התחלות
ותמסטיוס יורד אל דעת הזה כי השכל בעשר הוא שיהיה מפני התחלת
הדבקות ולעשר הנזכר במעלות הנפש בשכל הוא שיהיה בב׳ כמו
המעלות השכל והיה גם כן הענין הזה תמסטיוס יורד אל דעת הנחתי
בכל הדברים: ואמנם השני והוא להיות הקוראות אפלטון לאמר
והשכל בכן שכן ובמה כמו שאמר לבם האחרים על זה בלתי
סובלים הדוים ועוד מה שאמר בזה עד הדברים הנה ר׳ יוסף
בר׳ אהרן במאמרו משער הגדול הנה הוא תמסטיוס בב׳ לדעת הזה ובלתי

תמסטיוס לבעלי הדעת הזה וזה שלפי דעתו ואמנם נמצא הנפשות המשכלות
ואמנם אחר שיתחלקו ואחר נפרדים לעקוס וזולת מתחלקים לשכלות
המושגים בשורש אחדות אל גוף אבל גם שום המשכיל אחר היות השכל
הנה גם שהוא עצם נבדל ובלתי מתחלק לחלקים הנה המתחלק לחלקים אל
הנפשות הוא מה שנבדלו ואמנם המליצה אשר יאמר יותר היות
הנפש מושג אל המשכלות שנבדלה בלא הנה אריסטוטלוס הנה
הוא בב׳ תמסטיוס עם הדעת הנזכר ואולם עם הדעת הזה ובב׳ אמרו
הנה לא כמו שהוכיח לך והנה נבאר אשר שהוא ומשנה שאומרים
ואמנם ראוי שזה אשר יבאר לבם המאמרות הנה בדרך שאין הנה
שאין המקובלים שהמאמרות הנפש קודם יהיה בגוף הנבדל ואולי שהוא
הנבדל אשר ימשך לו קצת אריסטוטלוס המשכלות ובאור זה כי לאמר
שהנפש קודם השלם בטבע לו המוחש ולפי שקצת המוחש יקדם לקצת
בזמן כאשר נאמר הנה לצורה ולצורה להרגש והוא האחרון בזמן הנה
השכלי כמו שנתבאר כל זה במאמר הנפש הוא קודם שהנה הזה השכלי
לא נמצא בזמן הזה מחובר לגוף אל הפועל ולזה גם הוא שבנבדל הזה
נמצא הנה הוא למה שבשעת היה יש לו הכשרות לגוף אל הפועל עד
שכבר ישיג קצת אריסטוטלוס המשכלות הנה ואמנם אחר שיהיה לו שלמות
הנפש על טבעו והשיג המשגות בשלמות הזה נבדל קודם ימצא הנפש
הוא הנה אשר יתבאר עוד בדברי הנפש בגוף: והנה לפי דעת
הקודמים שהמשכלות הוא לשכל הנקנה לפי הנה אריסטוטלוס
המקבלות הנה אין דרך ושם למשכלות כלשם גם לא יתחייב שהמשכלות
יהיה בב׳ אריסטוטלוס המשכלות ואולי יתכן וכן גם הנה הנה שהשיג
שכל נבדל יתחלקו ואחר שהשיג שהדברים נשוים לדבר אחר שוים
וגם הנפש נפשות שלו הנה הוא נבדלת כל אחד מאריסטוטלוס בלתי
אחר רוצה להגביה אל שזה ראוי שהכוונה בגוף רוצה ועוד בזו
המאמרים הנה לר״ל אומרים על המקום זה הדעת אין צורך לזכרם.

ואחר שהתבאר זה נאמר שכבר יתבאר גם כן לפי התורה והעיון שיחויב
בזאת האהבה שתהיה בתכלית מה שאפשר מהחוזק גם לפי התורה
אמרו בפי' ואהבת את יי' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובו' פירשו בו
אפי' נוטל את נפשך כלו' כמו שאמרו שכל מחשבות אדם יהיו
אל התכלית הזה מאהבת השם בתורה וכל מעשיך יהיו לשם שמים
עד שלא יעשה דבר אלא לתכלית הזה והעבודה כמו שהזכיר בזה האהבה
ולזה אמר שאם נמשכה העבודה לאהבה כי נאמר יי' אלהיך [illegible]
שיהיה כל המעשה לשם [illegible] שיעשה בשמו שיגיע
אהוב אולתו גם שלפי התורה אין ראוי שיצוייר אהבה יותר חזקה ממנה ·
וגם לפי העיון לזה שהאהבה הטוב ראוי שיהיה מאהבתם בחוזק
ובתולתם לפי מדרגת הטוב האהוב והוא הטוב האהוב ית'
בלתי בעל תכלית בחוזקו והנה בהיות הטוב אהוב ראוי שתהיה אהבתו
כמו שבארנו בזה שקדם ויתבאר עוד ממה שנ' לפי העיון שנאמר
ראוי שתהיה האהבה הזאת בגופן שלא יצוייר אהבה יותר חזקה ממנה ·
ואחר שהתבאר זה מהעיון זאת האהבה נאמר שהוא מחויב שלא
תהיה לתכלית אחר חוץ ממנה וזה שאם תהיה לתכלית אחר
היה התכלית ההוא יותר אהוב ולזה האהבה שהיא תהיה יותר חזקה שאפשר
שיצוייר בלתי חזקה בעבור זה ובפרט בזה מה שבא [illegible] וזה
שעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס והנה היה זה
כן יחויב שיהיה זה גם כן בכלל כנגדי כל שכן ראוי שתהיה האהבה
הזאת לתכלית העולם הבא · ואם שכל אשר תהיה לתכלית הוא יהיה בעצמו
התכלית יותר אהוב והעבודה והאהבה תלויה והכוונה מחויבת לה
ובאשר התבאר זה מהעיון הנה עלה בידינו התכלית האחרון לבורא
שהוא האהבה והעבודה [illegible] וזה אשר חתם בן דוד [illegible] ספרו
באמרו סוף דבר הכל נשמע וגו' כי זה כל האדם · ולפי שהחיים
הנצחיים והדבקות הנצחי בזה שסבבו הוא הטוב שאין נפסד שיצוייר

טוב בטובו והתכלית האחרון זה עצמו כבר יחשב שיתחייב מזה המצות
תכלית אחרון יותר מאחד ואין דבר יותר [illegible] לפי העיון כמו שהתבאר
במקומו אין שמשתתף שני תכליות מחויבים כמו שקדם וכל הבחינות
הנזכרות ט' בבחינת המצות התכלית האחרון הוא העבודה והאהבה
המחויבת ובבחינת המצות יש שרוב התכלית האחרון הוא הטוב והדבקות
הנצחי בזה שהכונה וכן החיים והמעשים [illegible] עמהם
יפה שעה אחת בתורה ומעשים טובים מכל חיי העולם הבא והיא
שהעבד והאוהב מאותו תכלית תשוקה אל העבודה והאהבה בכל יכולתו
[illegible] לדבר אחר וזו היא כונת לדון [illegible] לעבדה גם
וכו' · וסוף שהשם כל המצות יותן ימות [illegible] וכו' · ט עם
היות היה נצות החיים הנצחיים והעבודה בזה שסבבו הוא ראוי שיכסוף
לעבודה גם נם הוא לו [illegible] נפשו [illegible] עד שיעבור
[illegible] ויכסוף [illegible] ואין שיהיה העבד לא יכסוף אל על העבודה
והוא התכלית האחרון למצות ולזה יתם שבארנו ובארו בזה שענין
בוא לו לאדם שלא [illegible] לאדם העבד ראוי שיהיה בתכלית לא
היותו על [illegible] העבד מאתו לא יפנה אל [illegible] אל כל העבודה
ולזה כל [illegible] ולבד שלא יעשה שעה אחת [illegible] [illegible]
[illegible] אשר הוא [illegible] ולפי שאין ראוי שיעלה
[illegible] אין צריך [illegible] וגו' · [illegible] כי האדם [illegible] בזה
לא ירצה [illegible] שלא [illegible] בזה לתכלית האחרון למצות
ואם התכלית האחרון [illegible] [illegible] [illegible]
יפה שעה אחת של [illegible] העולם הבא מכל חיי העולם הזה ·
ובכן נתבאר התכלית האחרון לבורא גם בבחינת המצות וגם
בבחינת המצות [illegible] כלם יפנו [illegible] נתבאר
[illegible] ויתבאר עוד [illegible] וזו היא [illegible] זה הפרק
הפרק השני [illegible] שיתחייב בתכלית בזה [illegible]
[illegible] ·

ואומר לפי שהוא יסוד שהקבלה האחרון אשר נבחינה הזכות אשר הוא
העבודה והנבואה והאותות. הנה שיתבאר איך תתחייב זאת ההנהגה
הראשונה מזאת הצורה. יתבאר איך יתחייב הקבלה האחרון אשר נבחינה
הזכות והרצון. ולפי שההנהגה המתחייבת לצאן וחכם ירושלים איך שנאמר
באור הזה איך כשיר ובשירי זה ההנהגה חזות בהתשובה הכהן. ורצון
האלהים מאלתו הכהן חטא ועד יתבאר זה בגלות אותה שעתה. וזה
שכבר התבאר בפרק הקודם שהשם שבחורו וכבר הטוב והשלמות
ויתחייב מזה של אשר ירצה הטוב והרוב יותר חשובה הרצון ההנהגה
יותר גדולה והתבאר גם כן שההנהגה הנפש גופו בורא השלמות
בחרות ובדעת אשר הם יסוד ההנהגה הנמשכה ובעשר היה זה יה הטוב
החשובה לנין כראוי יתחייב שיהיה ההנהגה הרשלם לו כיותר חזקה
שאפשר שיציר ואמנם לפי שההנהגה הזאת יתחייב לכד לשלם ואמר
עד שיהיה הקנין והנה בלי ספק גלב השלמים והבלתי שלמים
המושכים ניתוח וזה שכבר נראית בגולה זה הקודם שהכל ישתתפו
הטוב ולכן אין ספק שהטוב האלהי יה נעלה כל בשלמות יחשקו אותו
ויכספהו הכל ולו נאמר אותם על ראשיך כאלו האחר שיותר לכם שלא
המצות והמשך העבודה בצאן הצדים. ונסיתה המלכות ושעבדן
כל נבריאהם פסוק הלשון של שמות טעם אחד בשבעה אין ספק שלא
ישאר גם אחד שלא יהיה עבד לאלהים וגם יתחייב לו אותו במאור
חמדין כל שכן שיוסיף בן נפשם ולכן לו שהם המצוה והאזהרות
עם לחיבר המצות ויסור הקנה ובגוף הם האומנים רוב בני אדם
האומה עוברים העבודה הנבחרת להם וזה ואמנם לגיוק אדם עם
ביתו ומשכל בכן שלאחור וכוונה בלי הדור לביתו הועל ויתקבל
בהבדל המצוה ואולם לגיור כנען העבודה תתחייב ההוראה בטבעית
ועל יותר הקשר שעבור זה הקשות הנוח המלחמה נצלו בבני
האומה ובניהם האומה בשבע שנים אשר הם עבדים לעצמם

שראיה ופרחיה ופירושה הנה התבאר בראיה שעם ירושלים יה
ויכלבו שעת רוב חסדין שנכן שלשיה בתחילה אותן דעת האומות
והשוב זה שנפשה הענין בן יה ובנבואין ובעבית הקדוש שנתתו
והנה נתנו עלינו חוקים של ימי המועדים שעיקר בהם לבן זכירה
והערוה נפלאות לבין לבוא נבראים ושבע עולם הדור והשבעות
בתורה והדבריה אשר הוא הקבלת אשר לשון השבעה פועם ספרי הנוה
המצוה והאזהרות ואני נפשה מבלתי שעשר עליהם בזמנים הזה
בקצרה. גם הראשון בראיה שעם ירושלים ויכלבו הנה די
בזה כאן שבכל ענינו בספרי התורה בואשה בעשיה
ובשובת המצים ובמשוד הנבר המיוחד ויהיה נסים ונפלאות
האפותים והמקובלים אשר יודו ניתחדו בפרסום עלה בהם בנולי
הדין והמעיבדים עם הארץ ומפרסמים בתחילה ובמשך זמן גדול
אשר לו שני השעם דוחים אותם כלאין ואינו הקשר עד שבאיום
המצוה ולכד זה שיתחייב והמועדים הטוב המחשבה בהיעשר
הנה כבר יתחייב בגיום הבפה עשייה הנם והאומה שוו שהתבשתהן
בהעוה הבנים שלא ערה האויב שוו שנת בפי ולא יתחוד איש לפה
ולכן בשלחה וגו׳. וכן בהתקרת הסוער שלא יוכלו המאומה איך
שוכה גם שעה וגם לא שעה מאד זה שבו נבלה והקנים שהיו
המיוחדים במקדש. והנה יתבאר בגלות זאת שעם ישראל וירושלים
שהו שקם לבו בבלל מחשבה זאת הדור ואלו שיבא עד שנאמר
השלישי בנבא׳. וגם השני שהוא רוב חסדין שנכון הנה עם היותו
הפרטים שבגו בבורא ובקבלה הם הולדות הנה
בכלל אותנו אותן לאמת חסדו המשוך בכלל האומה ואותנו לאותן
בתוך האומות עד היום במופתים ובמועדים ובטנו לאותן לעבודתו
להיות לו לגורלו בעמים ואני קדוש בכל לכן בחרנו אשר יתבאר האמת
הקדוש שנתנו עלינו עם גורל ירושלים ובחינות שאלופנו אשר

נעלית הכוונה כלה והתבונה בו יב׳ עם מוחין דגדלות המאירין בזו״ן גם
די בזה בעריכת זה הלכה בבורא · והנה תלוי להוצא שבו בבורא
המעשירות על שם או מלבים גם על ראשון כמו חוקה הכלל והשירים
המיוחדים בזמנם ונגינות הפרטיות אשר נצטוינו בהם גם ובכן
והכבוד והיופי והדגשה משתתף שהם השבח הנבחר לשבחו וכבוד
גופו אשר הם התחתים בגופו וראשם וכבוד חוזר על ידך והשופטים
והעשיים הגדולים אשר ישינו להורות זה פירש והמשגם הסדר בזה
הנבחר אשר כל זה כרור ורצונות לפי שכן זה שמו שם · וגם על
השם סוד הברכה והודאות שבו פרטי הקבס בסוד הברכה שגם עמר
בכל יום ובכלל בברכה של קריאת שמע שמשגים על מיטתו והקשה
על המגורות לגופם חושלים בזום ובלילה והשומרים מכל המזיקים
המוחשים שהם לצורך אדם והסמך על הסדר והברכה שתפלין עמהן
בכח לבו כוונתו אשר כל זה הוי שיעיר אדם בכלוב המשוררות לבוא
הוראב כזה והב יותר והכב לרופאה ולזה סמכה קודם הכלם של
חלבות שונים אשר הבלתה הכבם הזה בערו והכבם זה י״ל שמך וגו׳
והשלישית על גאולת מצרים אשר זה הסדר מוחש בעצמן עד
היום ההוא ולא לו נשאר לבוגרן וגו׳ · כי לכן בשם ובו בכן עבדים
הייבן לפרעה במצרים אשר כל זה יעיר לב אדם לבודו ולשבח לשם
ולסדר שבחיו קודם שיתפלל כמו שאמ׳ ז״ל לעולם יסדר אדם שבחיו של
מקום ואחר כך יתפלל אשר בעבור זה הקדימו לסמוך גאולה לתפלה ·
ועוד אשר יורה על זה כי אחר השבח הנבחר שלמן העולם ומכניסת
כבוד ולדעת והמחנות שנים כמו המעשרות ולקט שכחה ופאה
והשביעית ושלוח עבדים והשקל ומלוה תמידים והכבוד הזמן
לביאת הכהנים והלוי והכל המצות החקים והמשפטים אשר כל זה
ראוי שיקבע בנפשותינו ויוכיח גודל חסדיו לנתינו המוכב שנותנו ·
וגם השלישי בנפשיך גופך דעת נרחבות והשגה רוח שנתפאר השגתו

בן יב׳ ונעבדין הנה די בזה בספות הבריות ודרשת הזמנים אשר
בגו הכלל לפי שהשו השם יורע והוזיים אשר בגו במקדש וכלו
ובדים הצדרות והספר הימים והמזלות והולכם ובזה שבו מושגם
בהשיג והעשם מהרבה לגורשים כן · והנה תלוי המצוה שהם
בחותם ועוד על זה זה השמע לבו הגדול והזכרת שלו יסוד אין
הדבר אשר יעדו והשם הגדול להורות זה פירש בגופו לבו והשמע
על הדורות עמדו שגל לבנך ויגד זקניך ויאמרו לך אשר כל זה שמורה
ועד נפלא לכל ישועה כל איש בגד פשע להאמין מה שיורנו בהלכה
המחשבה וכל מה שנעזרות לזמני תורה והכל מתמלים והזכות
והתלונה הבורא בזה עד שבו בכלל לא יסור אין הדבר אשר יעדו לך
ימין ושמאל וכו׳ לגוו לך על ימין שהוא שמאל וכל זה מחקה אלו יוכל
שלוה על לב איש בגד הגדול שעשו בבני זה חומה ועד גדול
שומר השמע לנו · ועד יורה שהסבה נוף שנזכה בגבורים
זמנים ועשירים לו עשר זמם ולא עשר עשה לפי מה שבו בכלל
כי שלו יתפרסם שם׳ הגדול שעשו בגופו ומה הנפש שלו כדין
ויחד זה סבב להשם נלבוף המנשים חסד בבריתם והברון החומה
אשר בו נשמות יותר בבני המזל · וגם המשע ורוב הקדושין
השגתו והנה גבו עלבון רבו הסתרי הבורא והשמים
והנחומים ילעים יחד ובייחוד בגופו הנבחרת עשר שמו בגדרו
ט חלק י׳ שמו יעקב חבל נחלתו והנה נדעו מה הכלל בזה
נבלתמו ובייחוד במזרוח י׳ חקתנו והכל מיוסד כלו על התפלת
הקדוש ידענה השם והשגתנו בכל פרטי אדם עם ערל ויתקנו
המיוסד לפי מה שיראה על השגתנו בלבבו עד נוד עם כל איש יוכל
נפש ואשר לו גופה ולזה מה שאמר גם בקטול שוב השגה יורה על
רחמיו כמו דוגל ושכל שמה השגה בררו ונשי ההיים סוד רבע
לומר כבף יסוד והנשים הם שכין נשי רבים · ולזה הפס חקתנו

ע׳ ורע לבב וגו׳ · שזה מורה שרעתו לאבדת בין שורר בנקים אחר
כי כל לבבו הוא י״ל וכו׳ מחשבת מתן   ואף אחר הקלעו ר״ל בזה
שאשון מאותן נראה לו נרם כוכב בעקבו מאותו שאין מסייעין עלו
מלמעלה שנ׳ יו״ל מעשרי גבר ואין מאמר הנזכר בין שבא בכלל המעשי
בזה שאין ספק בו · ואמנם אמר החטא שיורו על זה בין השבועה
שנב׳ יום שאין הקהל והקהלה [illegible] עברו והעונש בה עונה
והדוק הברכות בכל הפרטים בין שבא כל זה בנה׳ בספר · ואמנם רזה
נב׳ השבועה בברכות [illegible] שהאוונות יוקבעו [illegible] בברכות
המעלה [illegible] לבטע [illegible] ואולם השבח בברכות
נב׳ [illegible] הקדושות כלו בוחר בכם שתוכבה כלם [illegible] מאוחר
ועם מאוסים כלם [illegible] יב׳ ולזה אמר שנפרש
[illegible] שיהיה [illegible] יב׳ בין העולם ואם שיהיה חלק
[illegible] בין [illegible] עד שיהיה [illegible] חלק לעולם   בין
[illegible] לעשין בין [illegible] בנה׳ · והנה [illegible] שיהיה [illegible]
שאין כל לבבו בין העולם [illegible] לבבו [illegible] בין [illegible]
[illegible] ואמנם שאין לבבו [illegible] בין [illegible]
ואמנם שאין לבבו [illegible] בין [illegible] ואמנם [illegible]
לבד בין להם [illegible] ואף אמר שיהיה חלק [illegible] לבד [illegible]   מה שהוא
[illegible] ואף שיהיה חלק [illegible] לבד [illegible] בכך [illegible] בין
[illegible] ואף אמר שיהיה [illegible] לזרוע על [illegible] אחר [illegible]
יב׳ ואף [illegible] לזרוע על [illegible] אם [illegible]
[illegible] ולזה [illegible] ואמנם רזה נב׳ [illegible]
[illegible] בין [illegible] [illegible] יוצא [illegible]
[illegible] ובין [illegible] ואם [illegible]
[illegible] שבלב [illegible] בין [illegible] בכלל [illegible]
[illegible] גם שני שערי [illegible] אחר [illegible] לו ואחר

[illegible]

[illegible] אמר [illegible] ואף [illegible] וזה שבזה [illegible]
[illegible] ולזה [illegible] אחד [illegible] ויותר
[illegible] להם לבדו ולזה יהיה אחר [illegible] עם שבזה [illegible]
[illegible] עם העליונים [illegible] יעלה · ואמנם רזה
נב׳ [illegible] ויעלה [illegible] ויזה שלפי
שיהיה אחר [illegible] לשם [illegible] עד [illegible]
[illegible] עד [illegible] נבריון ·
ואמנם רזה   [illegible] העשרת [illegible]
[illegible] לבן [illegible] על [illegible] והנה
נב׳ [illegible] על [illegible] היה [illegible]
כל זה [illegible] ולזה אמר [illegible] ב
[illegible] ולזה [illegible] אחר היה אמר [illegible]
נב׳ [illegible] ואמנם [illegible] העשרת [illegible]
שיהיה [illegible] על [illegible] לעשרת וזה [illegible]
[illegible] פסח [illegible]
[illegible] בעשרת ולזה [illegible] ויום
[illegible] עד עשרת [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] ויאמר לו
[illegible] ואף זה [illegible] אמר [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] ר״ל [illegible] בין [illegible]
יש [illegible] להם [illegible]
עם [illegible] עם [illegible]   בין [illegible]
[illegible] ואמנם [illegible]

מהמאכלות והמשקות הנזכרות. וזה כאשר להנהגת בריאות הנפש והגוף
לפי שהנפרשים בהתקבצם היות יוקנים עבירות ושב׳ בשכל ויתקבצו
הטבעות ישאו בנפש כהכרזות והנערות ויתקיים בבריאות גמור כל זה
הגוף שאין יותר לנפש ולגוף וכל זה הגוף שיורה ידיעת הנהגתו
והשגתו עליהן ויהיה התחייה יותר בטבע המסורות להיות שנתקיים
בכל המיוחד לעבודת השם שבן לא נברא קדש כאשר שקדם גל שירות
בו פי השם ולזה ראוי שיחשב לו יותר גדול ׳ ויתחלק זה
גב׳ דיני הטהרות והמנקרות והזרות הגופים והנזירים יותקנם
הטהרות לפי שגבם סגולה להפסיד השכל ועוד מהדות והקנם
ישתמשו בהן כמין יחמי עד וקדושה שלב כמו שנתבאר בצורות
אחר וזה כוונת המשוך שהוא סמך ולא ישתמשו בתחבולות והגוריין
המזקים בעוקים ׳ וכל זה כל מה שנתבאר יע׳ במחשבת שכלית הרחקה
יותר יותר שיש לו יותר גו׳ שמך את בצנ״ו ובאור מאמרו האחרים לעבודתו
עם שבו הטהרות לענינים הכלליים לבלתי הזרה כמו שיבין בשני
בנה״ שזיכו התיין גבל הוא לאחר בעצמו שבענינו התמה הנזכרות והמרות
והחזים לענינים הרוחניים ישתמשו כלם למסור אדם גל השלמות
האחרון ׳ וגם החמשי ׳ והוא שני חלקי ליעודים הנה ליעודים
הנפשיים ויעורים בגוף במוקמות ויהיה
ליעודים הנפשיים לא נגרו כל כך ומפורסים בגוף גבל נבואתו בכללם
ובחזו בבקשם כמו שיתבאר בזוהר השלישי בנ״ב ׳ ולפי שהוא מאמר
הוא נגרם חלק החיי ויחלק שלי׳ הנה הוא מאמר שבני יהי׳ ׳ אל
ליעודים יגיעו גל שלמות הנפש ׳ וזה להיות כי ליעודים החמריים
בנה היות מושקע בחומר ויהיו ליעודים הנפשיים כשיתן חלק
לשכלו ולא יהיה שקוע ורגוש מאחלק החמרי ׳ וזה מבואר בעצמו ׳
וגם השני ׳ והוא התשובה לבקין לצוף עדיוס מפעם זולתם
מאיר הנה מוצב החטאות ויתחלק זה במוצבות

שהם יעברו להעברות לזכור נפלאות השם וחסדיו וגזר התלוי שהוכן
ביניהם קדם בזמן הזה ולהיות שהשם הנפלאות כלם וגזר יראות עליהם
שהכתיבן ביום השבת המיוחד הנזכר בו יותר אך שהזכירה שהתמה
בעשות בגולבין המועדים לזכירת שמה לא יתן חק עליהן ענין זה
ולזה הסבה בזאת תמצאו שהמועדים קרובים על מה לא יתן חק עליהן
המועדים והמצלות יכין המיוחדים על שמעות ויהיה הם ויובל
בשנה החדשים שזה שלמות המועדות שבו חירות העולם ׳ ולהיות
על חירות העולם שהשבו בראותן בעת שאין יום חדשים לשנה
אחרים וכן יושב יותר וגם נינב זמנית דין ויתחלק זה שנעשה
יותר קדם כדומה שהוא שבין קבלת האבות שהם ופרשה והם גם
שהוא שנה ליעודים הנפשיים איך שירצה גם שיגבר בו השכל ׳ זו
החומר יעשה לשוב גל השם גם להזכיר הרוח בעצמו וגם להקים
ליעודים ולזה המיוחד הנוה שנקרא בכל שערי הבתים והחצרות
והעיירות כמו שכן בלשון המיוחד כונת היונים שירצה ויעשה בני
זה יקום שיהיה ולפי שהעושה זה הוא מהנכו העירות הנזכרת
במצות עשית שהוא סיון אחר לכל המצות כי לבוחן בלתי יותרם
לבלתי גזר הסיפור הדלקת המלבוש גם להזכיר בכל זרבע טעמים
שזיכו יתכסה כל הנוף וגם בציצית שהם בלתי נבונים לגוי הנה על כל
פנים יהיה זכר להם שאות וכה״ גם יצטרך בו ידין גו׳ האחרים כמו שבא
במדרשות ואיך שיהיה הנה העושה זה הוא יכתב גל אדם אחד ׳ יותר
יתחזוק ולפי שהעושה זה כלל לבלתי מצות הנה יהיה הנה
שר לבם העושה יחד ויוחד והוא התפלין שבו הכתב פרשיות ולזה
בזה הקבלה בו בתפלין של יד שלא יהיה דבר חוצץ בינו לבין בשרו ׳ וכן
דין בתפלין של ראש עם היות שיש מי שמקיל בזה וכל זה היות הבאור
לפי שהשי׳ המיוחד שאין בעולם חלק בזה וכן מזוזות זכרים ויעשות
ומפתחות ׳ ועד שגם נהוג שמקדים התפלין על ראש לתפלין של יד

וקדוש נקראו לפי קדש לאחדם. ולזה היה המאמר הזה רמז לנסים ·
ולהיות שדין חג המצות ושמחתו כנגד היקף גל' המאמר האחר רמז
חייד בשמחתו והוא החילוק שקדש החדש ומבשרת לנסים לאחרות שהוא
לבן יהיו להיות עבד ולזה היה שגור שם בזמן גאולת השבעה
דוד לבית המקדש שנקרא בחולם שלו והוא שיהיה להוסיף על התוספת
הד' על החולם שנבנה בשמיני · ומהם לבן היה הב' שענינו
הקרבנות המשוררים להשמע בעבודת ידיעת השלם כלם כלל התוספת
על יחוד קלב כמו שבת בכלל כלו יהיו שעל יחוד קלב לבד
יתחייב הקדש כל' לפי תוספתו והיה יחסר כל' שבעולם היה נפרד
והמוספין ובזה יתקיים כל מי שיהיה בהם חלק נשמה ובן מיני העתירות
והשביעית והחגים המשוררים הקדש הוא השבות יתחדש בן רוסם
סיוה השר לשיך בהם ובחוצנות פעל השביעית יום שכל נפרד שלם
בבן יהודה רוסם בנפשו לפסיר מעלין חלוף השבות הם ולזה התוספת
הנה נשר בהחגים המאורות כשוהלך זה והשמחה שיהיה צריך החלות
מושל השר הולך בהרה שלא יבוא בבנים יום לבד ט ום בתי
בבריית שהוא המרכבה היום והמפר ולמה הנני היה הזמן בו בגאנים
היום והמפר ובזה התוספת ג'לה שיהיה המפר המקבל הגדול שהיה הכ
המשך חק שהקדושים שהמפר הוא אז יום שנפטר זון המפר המשך
הנבה עד שיושנו יתקבו בשלו החלקם נבריה ואנס בגו בן פרצים
לדורים נלם לנפש כ' שיעור הקלה והם היה התוספת בהמשך בטוח
שהוא עד זה וגנוב להיות על הנעם כמו שגם בבדרין והיותה
הקדושות מאחריות ולזה נבחרו לו שזמן שעשן פרי חגל. והמשך
שיהיה בן הקרן נהוג בשלם לעיניהם עשו מוסף הקדושים והוא
המשנה בלשון המשנה חטאת עשרון החטאת בגוב ונשרף הבסנו וגו'.
ולזה עשרו ימי חנוכה והם המה החשוב זולתו ישתנו בשנין חג
ישראל השירות בלבד כמספר ימי המועדים ומספר הקרבנות כמו

כמו שהאריך בזה זולתנו וכמו שאמר הכתוב שעם ריבוא זכר והוא
עתיד להיות ירש הדורות כי בסתר ושבעי וכו' בני ישראל ובן בגו
עב הדיוקים לפי הקבלה לנחיים והעירות עתידים לין ומסכין של בדבר
שנוולו מן הכהן ויהיו יתקבל עולות ולא יהיה כן בעשרות והוא אין ספק
שעד הנשב יחזיק ויותר במסף זה הכל ואיש יעשה גל' כמשל
והוא התפוח וכן המותר הנושא לנפש שהוא עושה הדם נאחרית החטאת
עלה ולהיות שהטעם יתחייב לה זה יהיו שיהיה הסבך המותר עלה
הדבר שבעולם מן הכהן שהוא המסור הנפל' ולהיות שאין להחזיק
המשותף המותר והפסדו זה יהיו שלא יהיה בבשר הקרבן עולות וכו'
זה יהיה והעבר לנרם · וכן לזה היה הכלים חוץ מהן לשמור הדם לבין
פעולותיו לבלות אחר והוא העבודה המחויבת חטאת שבו בגופם הערך
והחזקת יחזין חטאת כמו שהוא הב · וגם השמיני שהוא המשך
והקרבנות שהוא תכלית הגב הלכי' הוצאת המובנים
ולזה הלבד הוצאת המסורות עבורו והקדש נקי' ולך וגו' והוא הוצאתו·
ובן הקרבן הנה שכלו ישפכהו בכלות זה וימנו גלוי כמו שקדם ובכל
המיוחדות בזה חלק העבודה והקרבנות לזה שבהם רוסם נעלה והקוי'
היותם עתה לפניו כלו בהם שקרב עתידן לעבודתו ובית בשנים
עין והנפש ונפשותיהם והמ"ה יתברך בשוך גל' כבודו ולזה הם נשר במשנהם
ושינו המשנים בהלוף שכבד והנבוא זו שספק מותם ובלתי מותם עד
שהשאים ממנו בהם עם מן השמים ואל המיוחדות והקרבנות בזה
היה לבנים הם והלך בקרבנות עם הנם עתידים ז"ל בבנים ט קן זמן
משלן נבוא קן זכו ולפי שהיה נמשך המיוחדות לעולם בכללם היה
לשלום חלק נכבד הקרבנות והוא השלמים במיני הוצאה שלמי יחיד וחג
ט זבחי שלמי צבור לא היה לכם חלק לבל ישראל ולזה היו הכבשים השלמים
לבל ישראל בזה · והמיוחדים לזה הבקום היו הנזירים והכהנים שהיו
עשויים בהם שבעי יה בכללם וכבוד עם הנם המקורה כמו שבא

בקבלה ועתה הנה על לב נרגן והוא הרבן הגדול מורנו שהיה אליה ישרא'
והיה עם זולתו אשר עמו חכמי הקבלה באימות מה שהאמינו על ההתאחדות
הזה והדבקות הזה לא? והחיוב שיושג בשלמות הנפש באופן וכו' גם הוא
זה נעתק שהיה בזה הגוף עירום ועשו לו חוקים ושכבה בתורה ·
ישבחו מי שקדמונו לעבודתו וקדשו בגופו להקריב אליו והעשן
כבוד נצחון · והנה לו הם השתוות שניהם שכולם אלהים הגורם גזר
מחכמי ולומדים בן עתה · ולא ישכחו זה נאמר שכבר עמד בזה על טעמי
התורה ואם הם שכוונת התורה ופרטיה אין מתחלפות ושאינו מספר ·
אבל נאמר שהמעשים והכוונות הם שוים ועתה נ"ב הוא שהוכן לבארו ·
והוא שהתורה הזאת והנה כלה השלם והבלתי שלם והנפשות יחרים
כמו שנת' ז"ל גם פעולה מהגוף זה שנכון לשוף המורה גם אמן הוא
עיון גם כלל הוא ... בכל דברי ענין · וזו הקדמה טובה

זו הקדמה · הקדמה הב' באור היות התכלית בזולת התורה הוא התכלית בבלתי הפעולות · ונאמר כי לפי

שהתבאר כבר שאחר הטבע שהפעולות שוב והיה התכלית בזולת התורה
הטבע הטוב כמו שהתבאר כבר שקדם ... הנה הוא יתבאר
שהתכלית לבלתי הפעולות ולזולת התורה אחר בזה והוא הטוב אבל נאמר
שהתכלית בגם כל בבלתי הפעולות כלן ובזולת התורה אחד במין ושהתכלית
בבלתי הפעולות השפל ובזולת התורה אחד במיש · גם שהתכלית לבלתי
הפעולות כלן ולזולת התורה אחד במין הנה יתבאר כן לפי שהפעולות
בבלתי שלשה חלקים עליון והוא עולם השכלים ואמצעי והוא עולם
הגלגלים ושפל והוא עולם היסודות הנה לא יועלו מחלוקה גם שיהיו
כלם נצחיים ר"ל בלתי נפסדים וגם מה שהתבאר היותם עליים
וגם שיהיו כלם נפסדים וגם שיהיו קצתם נצחיים וקצתם נפסדים
ושקר שיהיו כלם נפסדים וזה שהגלגלים אין להם סבה להפסד
כי הפסד ... יהיה ... כמו שהתבאר במקומו ולזה שקר

בחלוקה גם שיהיו כלם נצחיים או שיהיו קצתם נפסדים ואיך שיהיה
התכלית בגם אחד במין וזה שגם היו כלם נצחיים הנה התכלית בגם
אחד במין והוא הטוב המושג בחיים הנצחיים וגם היו קצתם נפסדים
הנה יהיה סבת הפסדם היותם לצורך לבד לזולתם ואשר הוא התכלית הנצחי
כאן נאמר שעולם היסודות לצורך הנבראים ר"ל לעמידת האדם גו שעולם
הגלגלים גם מה שהתכלית בגם היותם מתחלק הנפסד ומזה לקיומם
לצורך התכלית הנצחי ... יותר בכללם היות התכליתם החיים הנצחיים
ולזה התבאר שהתכלית בבלתי הפעולות כלו ובזולת התורה אחד במין ·
ונראה שהתכלית בבלתי הפעולות השפל ובזולת התורה אחד במיש זה
יתבאר בהקדמות לזה שהתבאר בזולת זה המקום שהתכלית בעולם
ההוא הוא המין האנושי והנה התכלית שלזות המין האנושי הוא בזולת
התורה אשר תכליתה החיים הנצחיים והדבקות בו ית' הנה זה התכלית
אחד במספר · וזה הוא שהוכן לבארו ·

הקדמה הג'

באור חיוב זה גם יוצאי ראשון וגם
מחלוקתם לה"ל · ונאמר שכבר נבאר הקודמים ובאריך בו הנה מאמר
היות הפעולות הזה בבלתי כמיש אחד הנה נקשר בו ... והיה נגזר לבאר
כן לבארו ... אחד פשוט והיה ... לאיזה בבלתי
אחד לבארו ... אחד ... נקשר בו ... כאשר לו ... וגם
היה ... אחרון ... אחרון לבלתי לו מה הפעולות
בבלתי ... אחד וזה לביאור התכלית ... שהתבאר במקומו
ולזה ... אחד ... התכלית אחד ... ולפי ... נאמר
הקודמים ... אשר ... בן עם שיתבאר בן ... שהקדמנו
ומחויב ... כל חיוב היות התכלית אחד · ועוד דבר ידוע ומפורסם
עליו שהמתאחד הפשוט לא יתחייב ממנו אלא אחד פשוט והוא שהתבאר ...
... אחד פשוט בתכלית הפשיטות והנה ... עצמים
... ונראה בעצמם ... הנה זה מקום ... ובורי

מקדושה הזאת וזה כי עם היות הנשמות מורכבים מחומר וצורה
נבדלו בהרכבת שכלם נקראים שלא יצויר השכל בשיורי רק לגוף
העלול הראשון נגלה והאחד הפשוט נעלם נאמנו אבל יתחייב היותו
אחד פשוט ומהעלול הזה גם לגופו עלול מהראשון שהוא אחד פשוט
אבל יתחייב גם היותו אחד פשוט וכן בעלול האחרון ולזה מה גם
היות איך נבדלו הנשמות ומורכבים עם היותם פשוטים והוא שאמרו
בספר הספר הזה הוא כי עם היות הכל הרוח והנפש שהאחד הפשוט
לא יתחייב כי אם אחד פשוט בבחינת מהותו הנה בבחינת חיוב מציאותו
אבל יתחייב במרכבה הרכבה רוב וזה כי העלול הראשון עם היותו אחד
פשוט בבחינת מהותו לבד שנתחייב מהאחד הפשוט כי נתחייב מציאותו
ההתחלה בו הרכבה רוב בבחינת חיוב מציאותו וזה שהוא בבחינת
סבתו הוא מחויב המציאות ובבחינת עצמו הוא אפשרי המציאות
והנה העלול הזה לפי שהוא מורכב אבל יוסיף בהרכבה וכל מה
שישתלשל בו יוסיף העלול בהרכבה עד השכל העשירי נשאר לגבי
הרכבתו יתחייב היותו גם כן מורכב מחומר וצורה וזהו מה שנאמרו
בספר זה כי הוא שגם בהם הרכבה ועוד יותר שלם הוא שיש כן בחומרם
וזה כי ההרכבה המוגבלת בשכלים העליונים היא בבחינת אפשרות
וחיוב מציאותם אבל בבחינת מהותם הם פשוטים בזולת הרכבה
והנה הוא שיחויב מהקדמה שהאחד הפשוט לא יתחייב ממנו אלא אחד
פשוט במהותו ולא יחויב מהקדמה הזאת פשיטות בחיוב המציאות
ואפשרות ואיך יחויב זה והעלול הראשון בבחינת מציאותו הוא מורכב
בהרכבה ולזה עם היות העליונים מורכבים בהרכבה הזאת הנה לגופם
בבחינת מהותם פשוטים איך יקראו אותם דברים מורכבים במהותם
אין יתכן וכו' והוא שאמרו שנדבר בספר זה כפי מה שנאמר
והוא שהם היה העלול מתחייב לגלגל חיוב מציאותו היה
מקום לספק הזה כי לגוף העלול מתחייב מהעלם מציאותו צורה

ראשונה זה הספר הזה שלא יקשה וזה שעם היות השכל יתחייב היות
לאחד הפשוט ראשון אחד פשוט גם כן הנה יתחייבו האחרים ראשון הזה
בבחינתם ראשון הפשיטות השכל האפשרי לו השכל נשאר בגדר הפשוט
ולהיות כל מציאות שלו כמו שנתבאר במקומו הוא ראוי לבחינה הראשונה
שהוא ראוי שיקרא מורכב שלכן שנתבאר שיצויר שלא הרכבה בגופו
השכל שנתבאר לגופו ולזה עם היות שבחינתם השכל יקרא מורכב
רק לגופו השכל בחומרות הוא שכל נשאר לא רק ראוי שיקרא
ומפני ראשון הכל כמו ולזה הנשמות מורכבים במהותם לא יחשב
שיתחייבו והאחד הפשוט כל מה שנמצא אחר שהם מתחייבים במציאות
ראשון האחד הפשוט נשאר הוא המציאות כל השכל האפשרי לו השכל נשאר
בגדר הפשוט וזה אחר אמרו שיקראו בו המציאות כלל המציאות ומהם יש
עד ראשון סוף שיהיה מיוחד השלישי בכלל הראשון בהם אלא שנתבאר
הרכבה לדבר כן להיות שהתכלית בעצם אחד אחד פשוט והוא המציאות
השכל גם לכלל המציאות וגם לדברים המתחלקים מהם ולפי שהשכל היותר
שלם שנתבאר הוא הראשון אחר מה ראוי שיושפע השכל ההוא ממנו
לכל מה שנתבאר בשפעתו ובתחלה זה נכ' מאמר הראשון וכולם
ר"ל בגרו זה במקומות המתחלפים כ"ל שהתכלית לכלל
השלם ולבריאת אחד נאמר שתכלית בריאת העולם לפי שנמצא יורה שהתכלית
האחרית הבריאות סבת העולם להיות התכלית המכוונת שבמציאות ולהיות
התכלית הדבר קודם במחשבה ומזה לדבר הנה לבריאת היות התכלית העולם
קודמת התחלת בזמן וכנגדו לפי שכל צורה עד"ש השעור ואין חיוב לא
שנים פשוטים ועוד כהוגן בצורתם התחלת התכלית התורה והוא הדברים
הנצחיים בו יתנו והוא הדרוש הנזכר ועוד זכרו זה בפ' נאמרו שאלו
לא נתקיימו שמים וארץ וגו' והוא היות התכלית המציאות בכלל והחלקיו
טוב הנה ראשו בפ' ויאמר שאם לכל נשאר עשה והנה טוב מאד והנה
טוב מאוד וזה להיות התכלית חיים הנצחיים והנה לבריאת השוב הטוב

כולל ימינו הטובות זכרו בברכה כלל הגדול ואחר הודו לה' כי טוב כי
לעולם חסדו לרב בו הטוב והמטיב ולברכת הטוב והמטיב הוי
שיהיה נכחי אמר כי לעולם חסדו · ואחר שזכר הטוב הכולל זכר ימינו
הטובות בימי הפסוקים כמשמעם עד אמרו הודו לאל השמים כי
לעולם חסדו ואז על היותו אדון ושליט על השמים כמו שאמרו עליהם
בלשונו אשר זכרם ובזה הדרך בעצמו תקנו רז"ל בברכת הזן בטובו
בחן בחסד וברחמים ואחר זכר ברכת הטוב שהוא סוף כולל לכל ימיני
החסדים ואחר כן זכר שלשה ענינים כמו שיבא עוד בע"ה · וכבר
כנו בזה יותר מדי דברים על הדבר הזה אין צריך לאומרם ·

הפרק החמשי נבאר בו שבשבח הברכה האחרונה לכלל
המצוות אלו והחיוב עם שמשם בו

דעת הרב · ואומר שבשבח הברכה האחרונה לכלל המצוות והחיוב
הנה זה יראה יותר לפי דעת החכמי׳ שהוא דעת הרמב״ם ואשר יראה
שענין במצות החדוש הנה עד יותר הוא פועל עושה בעצמו
ואחר ורצון רוצה ומשכל שכל ואשר אין לו יחס והדמיון עם זולתו
הפילוסופים וירצה הפועל הזה יותר לפי ולא כפועל זה יותר
לנבוא והגבול ולזה אין הוא מהכל אחד ואומר שהוא והחויב
שיהיה שם כמות אחרון וזה שהכמות הוא המושג לגמרו בב׳ אופני׳
בגבול המציאות גם שנשפע לכמות ההוא אחר גם לו וגם נשפע לכמות
אחר הנה המושפע מושפע ראשון וגם לו נשפע לכמות אחר גם
שיהיה כמותו בעצמו אמר שלא יהיה כמותו בעצמו שגם לו יהיה
כמותו בעצמו הנה יהיה פועל ראשון אחר שלא נשפע לכמות אחר
ולפי שהוא המגיע שגם נשפע לכמות אחר הנה צריך שנשפע לכמות
הוא כמות ולא ילך זה לבלתי תכלית הנה יתחייב שיכלה הענין
אל כמות אחרון כמותו בעצמו ולזה הוא מבואר לפי דעתנו באחרון
קהל המאמינים בחדוש העולם שהכמות האחרון לכלל המצוות יתחייב

יבו

וכל נומר שהוא מחויב גם לכת המאמינים בקדמות וזה שכבר יודו
בהכרח שכמות שרש לכל הנמצאות ולזה הקדמות מחויב העצמות
על כמות כל נמצא שבעני׳ וכבר נודע גם הוא בעצמו ומציאותו
שאי אפשר מבלתי פנות לכמות אחר ולזה יהיה שיאמר בעצמו
שמצננו לא ישפע דבר לעולם ונאמר הוא זה כן ואי אפשר שיהיה
ומכמות אחד לגמרי והכרחי שכמות הנה גם שיהיה כמותו בעצמו
וגם שיפנה לכמות אחר הוא הכמות האחרון וגם לא יהיה בכמות
הוא הראשון פועל הראשון אשר הוא נמצא בתכלית השבחי׳ לגמרי והכרחי
שכליות · הנה גם כבר מבואר שהכמות האחרון לכלל המצוות
יחויב גם למאמיני הקדמות וגם לבו ונאמר קהל המאמינים בגזרת
הנפש · והנה כבר יחשב שהדברים בכלל הזה עם דברי הרב המורה
בהכלות הראשון וזה שהוא אמר לגבר בהלכה בג׳ מספרו
שבשבח הכמות לכלל הנמצאות בכולם לכל אחד ואחד והקדשות עם
שכולם ואחר זה לשונו כל פועל שישפע בטובו אי אפשר לבלי הוא
אשר עשה מבלתי כמות אחר בגלגל עשה וזה מבואר לא יצטרך
להוסיף לפי השון הפילוסופי׳ עכ״ל וזולת זה כבר לזה לפי דעת
הקדמות שאי אפשר לכל נמצא שבעני׳ מבלתי כמות אחר לפי שהענין
לא ישפע דבר לעולם ועוד לפי שהוא מבואר בכלל מאלו הקדמות
אשר כורח שאין הכלל מכמות אחרון לכל אחד מהם בתכלית ולא שלם
זה ומכאן להורות הכולל הנה יראה שדעת הרב ואולם הוא נבחר כמות
כי עם שכבר המציאות במקום הנה ומוצא המציאות כמו שאמרו זה
בגמרו ואולם המצוות הכמות האחרון אם הכל כל הדבר בעצמו שאי אפשר
הנבדלים ואולם ידיעתם דבר כבר אמר הכמות המצוות בכללו יגב׳
וכבר אמר גב׳ ידיעתו לפי דברי הרמב״ם ולא שהוא חשב לגבר קושי
המציאות גם לדעת החדוש כי הוא יראה שלא יפסק השגתם
ויהיה הכמות הזה שיהיה כמו שאמרו בגמרו ועוד גם ~~סוף הכל המצוי~~

ונפי' גם הוא כל יותר אדם ונבראו אדם כמו שאמרו לעבוד השם
השגחה קיימת וזה רוצה הכוונה בגופו שנבר וזה יה' לא יוסיף שלמות
גם יעבדוהו וכו' · וגם יראה אין זה לשלמותו כי גם לשלמותו כי
זה הטוב לבו וזה שלמותו בהתחייב השגחה שבחנה ואף כשלמות
יתעלה בזה השלמות לו נמשך נבחן ומבלתי שיודע השם בשבילה
התכלית זה בן אדם השם זו כן באמת התורה עכ' · וזהו מה שיראה מפי'
דברי הרב · ואמנם מה שהביא סעד לדבריו יוסד התכלית והחפץ
ואמר הנה נקרו שאין שם תכלית לא רצון צריך שנפרשהו בדרך
אחרת היינו וזה שאין שם תכלית ידוע לנו ולא רצון לבד · וזהו הנאות
לנו בישוב דבריו · ולא שנבאר המבאר מזה שקדם היות הטובה ענין
עצמי לשלם ולטוב המוחלט ולפי שכל ישפיע הטוב · זה מבואר
שמהשם שיפעל לתכלית טוב הנפש השלמה והתכלית הזה
לביותו טוב בעצמו · ולזה הטוב המוחלט אשר הטובה לו דבר עצמי
הנה שיפעל דבר תכלית הטובה הנה הנפש השלמה והתכלית הזה
למיותו טוב בעצמו · לא יהיה מדברי הרב נאמרו אך התכלית במותו
שנבר וזה יה' לא יוסיף שלמות · והנה יראה מזה שגם יוסיף שלמות
כבר הפסק השגחה למה התכלית הזה טוב לעצמו ולזה כאשר
התבאר שהטובה זה הטוב העצמי לו הנה המבאר בזה שאין ספק בו
שהוא התכלית האחרון האחרון · והנה סדור השגחה באמרם כי מי יאמר
לך מה תעשה וגם יצדק מה יתן לך זה להורות שאין מי שיוכל להוסיף
שלמות במה שעשה כדי שיאמר לו מה תעשה ושגם יצדק לא יוסיף
לו שלמות בזה נגלה כמו שלא יתן שם תכלית ולא רצון לבד וזהו שירצה
ותפארת דברי הרב · תהלה לאל שיחם לו מה שיורה תכלית החסרון
לכל בעל שכל · וזהו מה שכוונו בזה המאמר · ובזה נשלם ללא כלל
השני בזה המאמר השני והתהלה לאל לבדו ומרומם על כל ברכה
ותהלה אמן ·

המאמר השלישי · באמונות האמתיות אשר עליהן בהם נבנו
האמונות בתורה האלהית ושהכופר באחת מהן
יקרא מין · והנה כאשר חקרנו בהם מצאנום שני חלקים מלבד היות המצוה
אשר כלל נודע במאמר השני · חלק ראשון אמונות בלתי נתלות במצוה
מיוחדת · והשני אמונות נתלות במצות מיוחדות · גם החלק הראשון
מצאנום שמנה · הראשון חדוש העולם · השני השארות הנפש · השלישי
גמול ועונש · הרביעי תחיית המתים · החמישי נצחות התורה · הששי
הגדול שאין שעור לשכל רבן לאדון הנביאים · השביעי היות הכהן
הגדול עונה באורים ותומים · השמיני ביאת המשיח · ולזה חלקנו החלק
הזה לשמונה כללים · והנה לא נמנו לשורש וזולת היות התורה
לפי שעם היות האמונה בהם מחויבת והכופר בהם יקרא מין
עד שבכופר יחשב מכלל המינין הנה כבר יצויר מציאות התורה
זולתם · ולזה לא שמנון אותם יסודות ושרשים לה · והנה יתבאר
אמונות שסדר הרב בפירושו לפרק חלק שלשה עשר עקרים אשר שם
יסודות לדת · והנה גם כי מנה עקרים מהאמונות האמתיות אשר הנזכרת
בהם מצות הנה ימצאו יותר מחמשה עשר · וגם מנה עקרים היות
ויסודות הדת אשר לא יצויר זולתם הנה אינם יותר משבעה כשמנה
בהם ושלמותו יתב' גו שאינם גם שונים נב' בהנה היות הנבואה · ועוד
שאין המנויים · והנה נאמר שיסופק עליהן הוא שגם שליו
ונבחרים לנבא המודרים היות האמונה חדוש קודם התורה
אשר הנה כתוב לביותו מחייב יכולת השם והיות ההשגחה כלה נכללו
מתוקף כיד מותר אשר זולת זה לא יצויר מציאות התורה בשלמותה
כלל ומיוחד מאורות והמופתים שבנו בהם יסודות ועמודים לה
והנה למורינו הקדושות שיעיד היות התמיד על כל תיבה
הנה לא יצויר מציאות השם כו' ואשר זה הוא לרבות
האמונה החוק עמוד גדול ופנה עם יתר הפנות במאמר השני

ותנא דבי רבי ישמעאל לא אמרו אלא שיקדים המוקדם יעלה תחלה אף
לתודות הקרבנות וכן לכל שעולה ושאר הקרבנות ואולם איך יתבאר
זה ונב בזה שיש בזה ׳ ואולם לפי שחייב לאכול הקדש ונותר
כפי המקום והקבלה ונב עוד שנתקדש כפי והקבלו איך יהיו שיתן
והקדש ירושלם בן ותחלו נותן כבלל הראשון זאת המאמר ׳
כלל הראשון מחובת הקדש ׳ ולפי שהמקדשים לפני ונסכו
קרבן דמים ונסכו עשבות לבני לחובת הקדשות
ודע כי מחובת קדשי על העשבות הם אחד עשבות כבד הקדשות
לבני הקדש ודע כלל גרמין עד ויסר מותרים והשא עשבות
לבני הקדש ותשיב על דברי כי אין מחלו ולבטן הדמים בומר כי
שנתפזר ולבני יום לצורך והקבלתי צורך ולזה תיכן לחלק כלל זה
לחמשה פרקים ׳ הפרק הראשון נזכר בו עשבות המוקדשים
לבני הקדשות ׳ הפרק השני נזכר בו תשובות הזבח ותורת עשבים
ונסכותיו לבני הקדש בתחלה ׳ הפרק השלישי נזכר בו מוקדשי
כלל ונסכותיו ותשובותיו לבני הקדש על הדרך שזכר ׳
הפרק הרביעי נזכר בו לצורך והקבלתי צורך כפי מה שנתפזר לבן ׳
הפרק החמישי נזכר בו מה לשם הקדש ולחתי נותן שאין ספק בו
והספירה בן מיסף בשתי הקרבה ועלה לינבן יסוד והנה שלא יבור
המונות הקרבה וזולתו ׳ הפרק הראשון נזכר בו עשבות
המונחים לקדשות
מה שנתבאר מזה
במספרי הנעשה ובתוך שנאמרו שלם יקריבו בבעל זה גם יתפלל
הראשון גם יתפלל בתפלת גם יתפלל דבר השמיני גם יתפלל
המוהר הראשון גם יתפלל תפלת ׳ ואם יתפלל הראשון גם יעשו בזה
אלו עשבות ואחר זה עשבם גם הראשון עצמו הנה עם נבראין ומקדשים
עצמי ובכל הראשון עצמו יחויב בבריאת שיקדים עם המקדשים עצמי והנה
חייב במושך המבואר בעצמו לזה שהראשון יקריב דבר לבכורה ולא

ולא כאשר הכוונה בזולת המקדשים ואולם הקודם יתבאר כן גם מה
הראשון הוא מה בבריאה קודם וזה וזה שכר המבואר ואולם איך יתחייב
זה הנה כפי מה שנאמר גם מה הראשון הוא מה הראשון עשר קודם שהוא
נמצא ואולם נראה קודם וזה מתבאר הראשון הנה מה שהוא ועשר
יחד וכן המבואר שלא נתפזר בו שיספר בריך הוא בעצמו וגם לינבן
הוא ולא נספר הנה וזה בבריאת נבחי והנה אחר הפילוסוף זולת העשבים
במאמר שאין בזה מוסכמת שכל הוא הוא בזמן ׳ והשנית גם מה
הראשון הוא יתחייב שיקדים עם עצמו אין לפניו זמן וזה שכר והנה
שקדות זה יתבאר המאמר בעבור יחלק הקודם והמאוחר והקודם והמאוחר
גם יוקבל הזמן ואולם איך יחויב בעבור שיחלק הקודם והמאוחר
לפי שנבאר יחויב שיקדים הזמן בעצמו הזמן בבריאה נאמר בחלק הזמן
וזה שבבריאה יחויב בבלל הבריאה נאמר בבריאות הזמן ואחר כך לבד
והיה הבריאה נאמר בחלק הזמן והבריאה שזה דבר הנה היה בחלק ובחלק
יחד בבלל העבר לזה שלא יחויב בבלל לפי שהראשון עצמו בלבו נמצא
בבלל ובל שכן בעצמו ועוד שגם מה נמצא בבלל יהיה נמצא בזמן
ומחלק ולזה הוא מבואר היותו בזמן ולזה יתחייב שיקדים העבר הראשון
יחלק הקודם והמאוחר ונבר הוא הראשון זה חלק ׳ והשלישית זה
שהנה גם מה העולם הוא יחויב שיקדים המבואר בזמן קודם למציאותו
בבלל בזמן לזה שהזמן והבלל סובבים ולא נתפזר שימצא בזמן אחד
ונמצא אחד והנה מה הראשון קודם הנה עם הכוונה והמקדשים קדום שגם
הוא יחודש גם יתחייב המבואר הזמן קודם בזמן וזה לבלתי תכלית
ולזה חייבו ונמצא הראשון הוא עם המקדשים עצמי ׳ ואולם יתפלל
הכוונה גם יעשו בזה ענין עשבות לזה סדורה
כי לפי שהתבאר בבחינות שהכוונה המשתנה מן הקודמת שבכוונות
והוא יחויב בבריאת שתהיה על המקדשים הראשון מתפלל עצמו הנה גם
הנה העולם הוא יחויב בבריאה שתהיה על המקדשים הראשון מתפלל עצמו

שימשך עם ההתנועעות התנועה הנשארת ולזו העלה אמרנו · וכן יתחייב זה
בהתנועעות ההוא גם כן קוף ולפי שאי אפשר שילך זה לבלתי תכלית
יתחייב שיכלה כל התנועעות הגשם בלתי חלק · תשובה סדורה כך
אם לא נמשך בתנועה שתהיה מחוברת מחולקים הנה יתחייב שימשך עם
ההתנועעות נצחי וכל לא נמשך גם שתהיה מחוברת מחולקים יתחייב גב'
שימשך עם ההתנועעות נצחי והנה חיוב ההמשך הזה מבואר בשמנו · וזולת
הקודם וזמן באורו כך אם התחכן התנועה מחוברת מחולקים התנועה
לא יחולקו ההתנועעות במה שימשך הוא לא בלתי חלק ואם הוא חלק הרבה
התנועה שתמשך התנועה בלתי התנועה כי כבר הקדם לה תנועה הזאת
ואם נתחכן תנועה ההיא אין התנועה הנה יתחייב גם גב' שתהיה בלתי
התנועה וזה אם יאמר התנועה ואם יאמר המתנועע וזולת יאמר המתנועע לפי
שכבר יתבאר שהמתנועע כאשר יתנועע עד אחר שלא יתנועע הנה עם במה
שכבר חלק בן זמן בשבתו המעבר לתנועה ואם התחכן השבר הזה הגשם
יתחייב גב' שימשך לשבתו שבר חק כלל הכלות והנה חיוב זה כאשר
יאמר התנועה הוא שוה אך שהנה ההתנועעות הגשם כל חלק לו בלתי חלק
ואם יאמר המתנועע לזה שכבר יתבאר שיקדם לו שבר הנה גב' התנועה
החלק שהמחה התנועה בלתי התנועה ואם התחכן השבר הוא הוא הראשון
הנה יתחייב שיקדם לו נפסדות חדוש השבר כי כסה קודם לפעל בכל
הדברים המתחדשים ונפסדות חדוש השבר הוא גב' שבר נמשך לשבר חק
לאין תכלית · וזה תמורה יותר גב' שיתחייב כאשר יאמר המתנועע הוא שוה
אך שהנה ההתנועעות הגשם כל חלק לו בלתי חלק ולזה חייבנו שיתנועע
התנועה הוא עם ההתנועעות נצחי · וזולת יאמרו בעלי התנועות כי
יתנשאו מה שהם תנועות [illegible] סדורה כך כל חלק הוא חלק
[illegible] ונפסד כל מה שיתחייב לפי זה שיהיה שאין [illegible] לו [illegible] חלק
ולא נפסד ולפי שהתבאר בשמונות שהנפש המדוברת אין [illegible] לו יתחייב
כי שלא יהיה חלק ולא נפסד · תשובה סדורה כך כל חלק נפסד יתחייב

נב'

CXVIII

גב' שהנפש המדוברת אי אפשר בו שיפסד שהוא בלתי חלק והנה שהנפש
המדוברת אי אפשר בו שיפסד הוא דבר כבר התבאר בספר השמים והעולם
והנה שאין לו סבה להפסד · וזולת הקודם כל חיוב כל חלק נפסד עד
זה ונתנו בתשובות ותכב בדברים נאמר אם יהיה לדבר אחד בעניין כמו
על דברים מתחלפים הנה הוא שיהיו המקום ההובלים והוא הפעליים
והובלים ולזה לא אפשר שיהיו נמצא לדבר אחד בעניין אחד יתקבצו בלתי
מובדלים עד שיהיו בו התנועות בכח ובו הפעל בפעל וזה שגם הוא
אפשר זה לא יקובצו כאחד והשלם גם אלו שני הפועל אחד · ויושתו
המקום בעצם בכח [illegible] ובו עוד בתנועות והפעל אחר שאין בעצם
[illegible] לו שנאמר הפועל שהוא המקום אחד בכל [illegible] והוא גב' עוד · לו
שנאמר שהפועל אחד והנה המקום הוא הפועל [illegible] והפועל אחרת
[illegible] אחר שחינו המקום בלתי מובדלות וזה החלק יתנשב בו
[illegible] אפשרי [illegible] כן וזה שגם [illegible] שהנפש המדוברת בו כח [illegible]
שיהיה ושיהיה [illegible] הפועל בו התנועות [illegible] והפועל כן
[illegible] בלתי [illegible] הנה לא יתחלקו הפועל בו [illegible]
אם שיהיה אפשר [illegible] הפועל לו יתחייב לו [illegible] שיהיה יתחייב
לו [illegible] כי [illegible] הנפסדות ולזה יתחייב [illegible]
[illegible] לו הפועל אפשר ואם [illegible] הנפסדות [illegible] הפועל יהיה [illegible] אפשר
[illegible] יתחייב [illegible] אמר [illegible] שיתקיים [illegible] הפועלת
[illegible] יחד כל שיהיה הדבר אחד בעצמו [illegible] התנועות [illegible]
הנה גב' אין [illegible] התנועות בו [illegible] כלל ולזה יתחייב [illegible] שאי אפשר
[illegible] התנועות [illegible] שיהיה נפסד בעצמו ולזה [illegible]
בעצמו [illegible] שאי אפשר [illegible] שיעדר נצחי ועוד כי [illegible] התנועות
[illegible] ולזה [illegible] יתחייב [illegible] שיהיה [illegible] יחד
וזה שגם [illegible] הכח [illegible] בכלות [illegible] והיא [illegible]
[illegible] יהיה [illegible] ולזה יתחייב [illegible] שיהיה כל אחד

מכוחים בשל כשלה ימונה · ועוד כתב יונה שמחשבו בן המלוה
הלוה והעשרה הלוה יפסק עליו שלעולם שכן הקנוה והוא לא נודע
הלוה ולא עשרה הלוה והוא שמא בזה המה הוא הוא נפסד · נ"ל הוא
סוחר כל אחד יוקבעות ועוד שמדבר קבלתי חוב וקבלתי נפסד · כי
ונפסד שיהיה מלוהים בחוקה ים גם מאד טעמים ר' וזה כי להחליף
טעמי המדיים יקבל כשם הלוה והפסד וקנה לו ולזה גם היה הבה
טעמי יוקבל הלוה והפסד כי נפסד שיעור נראה שלא כ' הוא נפסד
שיעור טעמי המפסד לא הזכירו · ועוד שכתב יונה בתחלת בעומי
המלוים שכל חוב נפסד ול נפסד הוא ולזה חייב נ"ל
בנוים המלוים שחוב לגבי דלגבי נפסד שהוא בלבתי הוא · והנה
ויפנה החוזר גם יעשו בזה שתי שבועות אחת מדורם
כך החוזר המלוה לימין הוא ולא נפסד וזה שגם היה הוא היה לו מוצא
יקבול הממון ולפי שהשלום בזה נתחייב שיהיה הוא המוציא בטענתו כי
שיהיה נפסל וזה שלא יצוייר מוצא גם לא היה נפסל ובעבור המכר
שהיינו הוא וקבעוהו כל זה הדיוק ידוע נב ודין שהוא טוען בחוזר
המלוה שאינו רק רשות יחייב נגלה שיהיה השלם קודם ·
והגעת מדורה כך גם לא היה החוזר המלוה קודם וזה השלם בבלין
היה במוחלבן נתחייב שיקבול מלא דבר והוא שכך כי הקפוות בשם והוא
דבר שכך נב שנתחייב לגוף הממון שכך שיהיה שם הקנות · וכן הקפוות
בשם החוזר רק מוציא הוא טוען בשבוע לזה שהחוזר כי נפסד שיעור
הן מוצא ולזה חייבו שיהיה בשם בלבי הוא · והנה יופנה הפועל
גם יעשו בזה שלש שבועות אחת שתים ימינו שהפועל בזה
בעבור שב הפועל בפועל יחייב שיהיה שם שכוי וכו' גם היה בזה זמן נגב'
בעבור יחייב גם בזה השלם הוא והוא טוען שיוחק לו יב' שכוי ·
והגעת יותר לפי הפועל שכבר המחזיק לו ערוך עם הפועל הודאה
והוא נב' נשבע מתחילו יב' עם שכוו אין הפלג זה הכוון לפועל בזה זולת נגב

והשני שהוא שאחר היות השם יב' מאמרות המבוארות ומדרש ומדרש שאין הוי
שיהיה בזולת המבוארות כי ההוצל נ"ל אין לו כוונה אלא לעצם יחשב שיהיה
כותב וכו' גם השם הוציא האחד לאחר המקבלים שיהיה לו כמו קשר
שוה ודומה לו · ועוד הזה נמשך דעתו בדברי הקודמים שמנו הדרושים
חשבון לא יב' לנבאים · אלו הם השבועות שקיימו בהם דעתם כך והוא
הדרושות והוא מה שמנו בזה הפרק · הקדמה כב' נזכר בו השבועות
רב הדורות עליהם ושבועותיו לקיים מדרש במוחלט ·
הנה השובותיו על השבועות נזכר חשבון לקיים בהם הנה הדרושות · גם
כתלת השבועות נזכר סדר ויפנה הראשון ויפנה השבועה ויפנה גם הדרושה
ויופנה החוזר הוא יחייב השבועה כולה כי לזה שיסוד השבועות הם הקדמ'
בין הלוה המלוה ובין הלוה כתולם והוא מוכר בשבועה שאין הקנס יותר
כמו שהושיל הן ומוכר שאין השבועות הם כי והנה הדרוש בזה הדרוש
והנה בשבועות נזכר ויפנה הפועל הנה בשבועה המשובח הוא עתה שבע
הוא נזכר יפעל בשבת ולא יפעל בשבת כאחת כי נפסד הזכות שכוי ושבעת אין
כמה כל הפועל בפועל חוזר לימין שכוי בזה המכר והבין חייב על זה
ומחלט הפועל שיפעל בשבת ולא יפעל כאחת ויאך שיהיה לימין שכוי בתקון ·
ובשבועה השנית יותר נב' שהדרוש להורות לימינו שכוי בזה המכר ומשלה
הוא הכוון לפועל בשבת זולת עם בלתי הלוה שאמר לו יהיה להראות כלבות אחד
יפעל בשבועה ולפי שאין לבטנו יב' כלבות ולא הזהנו הנה טעמם הראשון כן
חייב לפועל כשירצה · והגליה יותר שיש' וזה שגם היה הדרושות
עבום ומתמצאות היה יוקם לסבב נגל אחר שמאמרות הקנס לבואנות יותר
יב' לימינו אחות שיהיה המאמרות כן יב' גדולי קודם המצאם הון לעצם נם
שהמאמרו והנה הכולל כי המשנה הזה רצונה לבד לא זולת זה · זה הוא
כלל השובותיו על השבועות הם · והנה לקיים אחדות סדר בזה שהם
שבועות אחת לביאות יותרלף המצא בנדרים הקדמונים עם היות אחרים
אחר וזה שהתחלף המצא במפורש ובמורכבים עם היות אחרים נב' אחד

העלה גם יתבאר לאו שאין בשבועות גם יתפרש העדות והאחרים
מאורכים וגם התפלה קודם ואחר והתקיף בפעולים וכל החלוף
הנמצא בגרמים השמימיים גם בצד התנועה וגם במקומותם ואחורים
וגם בבטן ענינים והתחלותם הכוכבים אשר מאירים ואינם מאירים
ונחים עם הגלגלים אשר מאירים ואינם מאירים והמתנועעים עם
היותם והאומר אחד כי נפשר שיאמר גלגל לפנין ראשונים ואחרונים ומה
גם שרוין במקומות בגלגלים עם ענינים כבר הנמצא שענק מתכן
וגלגל הקטן · והנמצא לגלגל הראשון אחד המקובל כל המתנועע ואין
שהאחר הפשוט לא יתחייב גלגל אחר פשוט ובאשר עשה המשכים דרך
עלה ועלול חויב באחרון שגבם האחרון והמשיגות ולא יעיינו רבני בשום
צד גלגל באחרונים חיוב התנועות והמשרתן ויאמר גם עלה הגלגל והנגן
שבנה גם יורה האחרון וצורה כן אין המכוון אותו על צד חיוב
לא נאמר כי שירה גלגל על צד המין והנמצאין והיה כבר בכונת יותן
ודרכי האחרים והאחר תורה נפשו מחויב כי היה העולם בכללו וחלקיו
מחודשים אין הפסד ונמור והאמן כי יוכל הנמצאים וזו היא דרך
הקבלה המקובלת אשר הוא ומחויב לנביו הדריך גם יראה מי לבו מובנו
העולם לגמרי ויושב עמו · זהו מה שהיה ידבר בזה הספר מהתשובות ושעשועיו
והוא מה שרצינו בזה המאמר · תהלה לאל · נשלם בן רושד ז״ל
ושבחותיו ותשובותיו · לבריא החדש על דרך
שאמר ולפי שהשיבותיו בדרך על דעתו החדוש ראיתי לבאר החלק
והוא היות העולם בכללו וחלקיו והראיתי בכללו מחודש ולא אין הפסד
ונמור אין אנשים קדום נפשו יוכל צורה בלתי שומר המציאו · וגם
הבינותו לזה הדעת גם החדוש לזה שהוא העולם בכללו וחלקיו כל מעלה
הוא בזה שהוא זה · וזה שהתקרבו במעלה היה מאמרים שלשה
אחד שהוא נפשר שיהיה בו סבה כללית כי בלתי זה המאמר בו
שהיה להבלעת מה הוא מאמר סופו נפשו לפי זה שיחשב · ולזה לא נתן

נבר והמאמריך סבה כללית לפי שאין והפעולה פועל · והשנית
שהוא נפשר שיהיו בו דברים בלתי מחוייבים לו לעצמותו כי בלתי
הוא כי נפשר שיהיו בו דברים הוא מעצמו וזה שגם לא היו לו הדברים
בעצמו מה מחויב שיהיו במקרה והוא נמצא בדברים בלתי הוא המחויבים
כי המקרה לו יתחייב · והשלישית כי הוא נפשר שיהיו בו בעצמותו
דברים בעבור זולתו ויהיה בלתי הוא הנה לו יהיה בו סבה כללית
מצ׳ שלא יהיה בו כללית בעבור זולתו · ובאשר המאמר לו לבד בסדור
ואופניו ויהיה לזה שהתפרסם והסדור שבם הגלגלים היותם בכללם
השלמות לגשמים או התנועות עד שגם מה נפסד מהם נסדר והוא
היו נפסדות או התנועות כאן כאשר יאמר גרם השמימי והכן
והאחר הגרם המקבל ושארי הכוכבים והסדורים והקיימותם בגלגלים
והאחרים והחלוף בתנועות והמבע והמנוע כאן שהסבה הכללית
והמורה חויב בגלגלו היות הגרמים השמימיים והפעולה פועל ·
ובאשר הקירות לו היותם והפעולה פועל חויב שיהיו מחודשים מאחר
כמו שהתבאר במעלה הוא הראשונה ויהיו והספר המופתים בזה
שהספר הדברים שיתבאר בגם היותם להבדיל זה ולפי שהתבאר
כי שעשע הגרם השמימי אחד והמצוין בגם הדברים בלתי המחוייבים
לגם יותר עצמו כאן אחר היותם והתחלתם בגוף ובצד הנועע
ובגורה ובמיוחד כמו שקרם בתנועות הנה הנה חויב לו כי שיהיו
מחודשים כמו שהתבאר במעלה הוא השני · ולפי שהתבאר כי
שבל זה שמעט בגרמים השמימיים המתרחקים ובשיווי והחלוף
שענו הכוכבים הוא בעבור זולתם והוא לתשלום התנועות השפלות
והוא המעלה השלישית לזה הנה חויב לו כי שיהיו מחודשים ולפי
שכבר יחשב בדברים היותם פועלים בעבור השתמשו מהם כאשר
כאן האחר שכבר ישתמשו והקיצור אשר לגרמים השמימיים בתנועות
התנועות המתנועעות אשר להם והקשרים המאירים גורם ולזה

[illegible]

[illegible]

מחויב באופן שיהיה גלגל הלבנה ומוחש בתנועתו · ואמנם שאמר יהיה
בתנועת שתים וכל תנועתו גבל המזלות אמנם שגלגל הלבנה גבוה ועשר
מה הירח הנה לתנועה ותנועה לתנועתו ותנועתו גם כן יהיה שיחויב
היות הירח גבוה גלגל הלבנה גבוה וגם היה לו כמו הלבנה במקום והוא צריך
נבחר שהנה וכל תנועתו גבוה הלבנה גבוה ואין לנו בו עקר ענין
שאמר יתבאר במעט עיון לפי שעין האצטגנינות · ונשוב לומר שהירח בו
ומסדור תוספות לבאר שני נפשר שיהיה הירח גלגל גבוה הלבנה
אמנם שהוא אמר שבתנועות הגלגליים תלוי התנועה בתנועות ויאור
כמו שאמר שגלגל הירח יותר יתחבר המזלות הכוכבים הקיימים הוא
מחויב שיהיה נפשר באופן התולי שיהיה גבוה כשגלגל כל זה התנועה אחד
ידועה בעצמה והוא שהוא גבוה גדול מגבוה וזה שכל אחד מהגלגלים
ותנועתו קטנה מגבוה גבוה יתחייב לכל שלא יהיה עם הרקיע ותנועתו
הכל זה שתוקף נחוש · ואמנם שאם היה הירח התולי גבוה מה מחויב
שיהיה הירח לעולם אין הלבנה לו וכן השמש והמאור הגבוה · שום
לגבוה מחויב שיהיו המאורות לעולם אחד · ואמנם כי לומר שהדבר
ראשון הירח הוא הירח החלקים הוא מה שני זה הלך שיהיה באופן
שיהיה בו יותר על עין אחד וגם הנה אין התולי גבוה יהיה עם אין
שלא יהיה בו יותר לגבוה גבוה והנה הנה שהוא מה שיהיה בו יותר על
עין אחד · ואמנם לפי שהירח הוא הגבוה והמקום בגבהות התנועה
על עצמה והמקום הוא שהוא מקום יחויב שיתוסף תמיד כל
מה שהתרחק הירח הנה הוא כי יוסף בגבהות התנועה ובעשר הנחנו
הירח התולי גבוה הנה אין מהם לתנועה בתוספת הירח כי לא מתחתון
מחויב לא יתחייב הירח ולא יוסיף · ואמנם שהירח והעשר התנועה על
עצמה והעשר יחויב שיהיה המזל וגלגל הלבנה · ואמנם שאם היה
הירח התולי גבוה הנה לא היה בעשר אין והתחייב אין וזה כלל הלבנה
כי לא יתחייב יותר גלגל גלגל הלבנה לא בעשר אין ולפני אין וכן לגבוה

181

CXXII

[illegible]

קבלת גדול הירח כי יתבאר הקודם והוא מבואר הגדול שהם גדולים יהיה
יתבאר הגלגל לא יתבאר הקודם · ואמנם שלפי כבר התבאר שהירח
הוא גבוה גדור הנה יותר מהוי בו שיהיה גבוה והשיתבאר בו שהקבלת
שהוא לעולם כמו שהוי זה כבר התולי · ואמנם שאם היה הירח התולי
גבוה היה התנועה והתנועתו גבוה ולפי שהוא מבואר שאין הירח
שהוא מספר התנועה לגבי הגלגליים גבוהים והתבאר עשר עשר עשר
שלם והעשר מהגבוה הגלגליים הוא מהוחש הנה בגובה הירח מהוחש
ומה שאמר זה באופן עד כן גבהות וגבהות התוספות הם · ואחר
כן עד גבוה שנתן המבדלות הירח הירח מהוחש לגבוה שנתן
כן המעלות הנה עשר הם ועם וזה שנתבאר יותר שהגלגלים הגלגל הוא
הוא לקבלת שיהיו בו התנועות המפורסות והוא מבואר שלא יתנגדו
עצמו יסוד הגלגליים והגלגליים גבוה עצמם יותר שיהיה הירח מוקף
מהקיים ולא יתנגדו כי עצמו הגרמים הגלגליים וזה מבואר לפי
שיש לו תנועה כלל בגלגלים ומשפטי הכוכבים ולזה הוא מבואר
שגלגל הירח הוא מהוחש ויתחייב כי שיהיו הקיימים מהוחשים
מגולף חיים בגבהות חיים והתבאר לו זה עשר כי גבוה שנתן
והגלגלים הכוכבים שנתן הירח היה ולפי שאמרו משיגים גם בעצמו
הוא יותר שיהיה שהירח הנושא הקוים והתנועות המוחשות וכן הירח
נבדק בשלמות שהוא התנועות חסרים אחד עד שיהיה הקוים לגבוה
כי יותר והוא יותר אחד שיתבאר אין גבוה עם התנועות חסרים
וכן יהיה זה מעטן תלוי לתנועות לגבוה הדבר מבואר בם הירח
הגלגליים שהוא שנתבאר במקומו והוא מחויב שיהיו המסודרים קודמים
להסכמת באופן ואין הוי שיהיה שיהיו אין גבוה גלגל הלבנה כלל הסבות
לגבוה הם יהיו נעצמו וצריך כל קוטן זולתו לגרם החיים והי בגם
היה על חוג העולם המוחש · ולפי שיהיה הדברו מגמת הקוים כן
חלק עוד הנה זה עד גורו מה הירח · כבר יתבאר עצמו התולי

יחויב שיהיה חדוש העולם גם יש רוצה גם יש רוצין והנה רוצה כבר
הקדמה ראשונה ורצה להביאה וזה שיתחייב שיהיה לו צורך וזה עלה
ותשובה תאמר כי הצורך וגם כי לו צורך והנה לו כוונה והתאוה
ענינה ויתחייב וזה זמן קודם שהקדמה ראשונה וגם יש רוצין כב'
ראשונה יאמר המדברים ואם שהקדמות בגשם ואלו דברי זה מהם
השיבוהו כי גם היה שהיתה התנועה קודם צורות ואלו דברי לפי
שהכן צורה לחומר הראשון לקבלם ובאלה כן דומה לגוף שבעצמם
נבל [illegible] התנועות ואין יתכן טענתם כלל והנה שהיה מחויב
שיהיה גם [illegible] קודם היות העולם וזה שהרחקים אשר בהם טוענ
העולם לא ימלטו [illegible] בהם ובהיות שימצא בהם גשם ואין [illegible]
ואלה זה· והנה שאחר שהיה הכבוד ראוי לקבל כשר הצורה והפועל
על יחס אחד אחר היה יחויב שיעשה גשם בכל הכבוד ויהיה כב'
גשם בכח וזה שאין שם דבר לא יוצא בפועל ולא יוצא בכבוד שיהיה
בענין קבול הצורה בגשם [illegible] · והנה שלא ימלט קודם שימצא
העולם [illegible] יחויב או נפסד או טוען וגם כי יחויב לא סר
[illegible] וגם כי טוען לא יתכן [illegible] ולזה יחויב שיהיה נפסד · אבל
ההפסדות יצטרך גם כן · והנה כי לפי שהפועל והנפעל אין
המציאות [illegible] יחד [illegible] טוען הפועל
בכח יוצא מהנפעל בכח והנפעל בכח כן גשם יחויב גב' שיהיה
שם גשם קודם היות העולם והגשר הקדמה הראשונה היות הקדמות יש
רוצה ויש רוצין כנה יחויב שיהיה יש רוצה בכבוד זה ויש רוצין בכבוד זה
והנה [illegible] יש רוצה כן שהקדמות הגשם והוא יש רוצין כן שהקדמות
הגשם [illegible] וזה יורנו כל הספקות כי הספק שיושב
לבעלי יש רוצה כן [illegible] והשתנות [illegible] צורה
לא היה לו כוונה והספקות שיושבו לבעלי יש רוצין כן [illegible]
שלא היתה לגוף [illegible] והשתנות [illegible] כל הספקות והנה

122
מחלוקת המורה שחדוש העולם היה ראשונה [illegible] קודם [illegible] כל צורה
[illegible] שהורה המורה ז"ל שהיה [illegible] שיהיה ראשונה לגשם
שהורה המורה ושהורה החדוש היה [illegible] שהורה המורה וזה
[illegible] ובין הכוכבים והגלגלים [illegible] הגלגלים
[illegible] כדי שלא יהיה גם [illegible] שיהיה קודם לזה [illegible]
[illegible] הגלגלים ולזה היה נפסד [illegible] שיתן לחומר אחר [illegible]
צורות [illegible] אחר שהיות [illegible] · [illegible] לא זה [illegible]
[illegible] הספקות אשר [illegible] כמו שקדם לו
[illegible] אחר [illegible] ספקות אשר [illegible]
[illegible] · [illegible] יחויב [illegible] גם שלא יאמר [illegible]
דבר [illegible] העולם וגם שיאמר [illegible] וגם כי שיאמר [illegible]
[illegible] וגם כי שלא יאמר [illegible] שיהיה [illegible] העולם
[illegible] אחר [illegible] וגם כי שיהיה לו
[illegible] ועוד שלא [illegible]
קודם [illegible] שיהיה [illegible] וגם כי [illegible]
[illegible] העולם וגם לא היה [illegible] יחויב שיהיה
גם [illegible] · [illegible]
[illegible] העולם יחויב [illegible] שיהיה [illegible] בגשם
[illegible] העולם [illegible] שלא [illegible]
לדבר · [illegible] דבר [illegible]
כי [illegible] · [illegible] שיהיה בגשם
[illegible] וגם כן [illegible] שיהיה יחויב שיהיה לו [illegible]
[illegible] · [illegible] שיהיה [illegible]
זמן [illegible] · [illegible] לפי [illegible]
בזמן [illegible] זמן צריך [illegible]
[illegible] חסר זמן צריך [illegible] יותר [illegible] ·

שבשעת שנתחנו שוגג בכל הוית יוני זה דהוי כזמן ולזה ניך יציור
שיקנו יחוור יחד כל השבחים הרואים בעולם יהיו כבריך החוזר
לבקל כל בריות · שהיות שבה יחשב שהקירות המעלה וקדושת
הזמנים וכו' יקחייב שהן קסורות בזמנים וקנים הזמניות ·
הימים יחוק גור כמו המושל לפועל בגב קהן קם בקחתם לו
ירושב לו היה לו זו היה לו רוושו וקוסר הנה זה כלו יתבאר בגוול ·
לו קם הספקות גור קויר בנחתו אב והרים בריך שנבאר ·
גם קולה לרה שקנים המן ניכן ומושלה פועל גם היה שיותר
והנכן יהיר קויה השרים לו יקרה והוכו בכל יהיר שני ונפשר בו שיקוק
לקבלה ידוע ובוק קורה השפק הגאון · ואם תשב לו יקחייב וזה
שזין חסרון לרוטיב השלו יוגו והקב"ה הטובה ושוו שלו היה חסרון
בזה קנים שלו יברך העולם בזלן יקף עם גם כלל יקבל הבריאה כן
לו יקף חסרון שקו שלו יברך העולם שלו יחזק הקנים והקבל
הבריות שעור הקוי · ואם השלישי לו יחייב הקוק קנים הראשון
שיקף לוף שנין כלעוף יותר היות הראשון הכל יותר שעם יוריעבו
שישתכו הזמן הטוב מושגות גבל הנוס המן מן בבלית החסרון
וקעשר הטוב בשמורו ולפי שכל זה שקנה והטוב יותר מן יותר שלם
ולזה היה יותר שלם והקבוק וקורס יורתי היה זה הנוס החסר הכל חסר
היות יותר המלאכה · ואם הרביעי הנה היות הנוס גם כן ואם יותר ושנו
יצבק בנוס ענבי גם' בנוס העשרה הכל ענבו לו יצרק שלו הפועל
והבותם עבביה סיוו שלו יצרק על הכן יותר ושרון · ואם החמישי
כבר יחשב בם שנינו היות שיותר נוס כלו ברכה יהודית גבל גולו
החויב שיותר וזה שנתכו נותן ברכה עם חומר בברכות הזולגיות
והצכו נב' ברכה בלו חומר כברכות הגבלות הנה יהוי וכו' שיותר תחר
בלו ברכה והוא היה בלתי נפסד בלו התשבות להריש וללנשים בגיות
התשובות גור קם כברכות לנסורות והיה בלתי נפסד שיותשבו בוחלט

CXXIIII
123

והוא היה שנאמר שיחויב שישחור בזולת ברכת זמן כין כבלבול הוי
עקר לרוב שנבאר קדם שלו היה זמן קודם ברכת השלום · ואם השני
כבר יתנתה שהזמן השלמות יותר יהוי שיהיה יותר גדול להי שיש לו שבנו
ט קון יתהינו וישירהו לו השלמות גבל הנוס הזה כבר הוא שנין לו
שבנו · וגם מאמר שלו שוד זמן נחסרון קודם ברכת השלום
ואם השביעי הנה ההויה התלקית כין הוי שתקנו לו הכלכה וכו' זו
שהוקם כשוטם וזה שההויה הזה יוויחסם לו רצון הם וכו' ונתן שבבנו
לדבר לקבל העבן · ויבר שישוור על שנים השמוע החומר לפועל בצורת
העולם יותם שיורתן יותמלו נברית ב"ה והעונק החומר עד שיובחר
מתכן גוף שיגוף לקשות יותכן גבר גבר וכן נבואות המצוות
שקדם נציורן השמות יתעכלו קול נבואת נפלאות והולך שיתבכן
נבם · ואם השמיני הנה המעלה והחועף לינם יותר נחקים
לו יותר הדברים קלים והדברים המוגנים עם וכבר הוא הנוס המן
בזולת ברכה לו כבר ולו קל · ואם התשיעי הנה לרוב שהיה הבריות
להבלות הטובה והטוב כבר חייב הקהלה והחריה שיהיה לבעבה המן
הקהלה ירושה ולזה לו יתכן העולה להיה לו היה גופו קודם לבן לפי שכרך
שהיה הקהל השולה לרוב לו היה קודם · הנה זה שעשה הוא שאמרה בלו
הספקות · והוא נהפקות גור השש כן החויה הקדושות הנה הוא
קיר הספקות בריך זה והוא נהפקות גור יותר הזמן · גם הקהלה
לו יקחייב והנחתו שהזמן היה יותר שהיה נשרי שיהיה זמן קודם לו
שנתכו וגם נשקוט בזולת יותר על הזמן לו נשין בו זמן · ולו
שובחרש ולו היה קדם והוא רבותה שקסירו שלום שכל הוא הוא
בזמן הנה גם היה הזמן הוא לו נפסר שיהיה הוא בזמן וזה שנבאר בלו
בנחרש שיתקרש בזולת זמן כלו קוור השבו שיתקרש בושתקנם
הדור כלו שבא בזולת זמן ולפי שהזמן והקרה הנה לבל שבור
והתקדש בנחתתו גון דנחויב שגם היה הוא שנינו · הוא בזמן ·

ואולם קשה שאין יותר רעבה דגם דחלה היה דאין לא יחלוק קודם
ומאוחר וזה גם לא יסלקו ההיתר כבר יהיה עירוב שאין כל כך אלא
יסלקו ההיתר טוב וזה שנאמר עבור שרשבה יש לו עם עדים מאחר
דזה חלוקה קודם ומאוחר וקשה בעלמא חלק מאחר דאמר כלנו ונראה
דזה בעבה נבה לא יתחייב מאת חולק קודם ומאוחר כי עבנו מאחר
בן חייב שני ונפטר שיראה רעבה בבמלוי עם יום שהוא לא החלה שכבר
קדם שהאין עברו לו ונפטר בן שיראה יותר · ואולם קשה עוד קצב
ההן ראיה שאכל שהדיות כהן גם התמול כנגד נבויה מאליה ראיה
שהיה לבה בוגע יהיה האין נותן וכל נבויה הכללה לא לפי שהאין
מקחה בחדושה ועוד שהכה כשהוא נבוה שאמרו לא יתחייב ראשונות
זמן עין שם עדין הבושם · ואולם בספקות גזר יותר הבושם
גם כחלה רבה דהיה הבושם הנשחן להבושם האלקית
לא יתחייב דחיות לחיה הכללה וכל שהבושם החיה חן הקודם ·
וגם קשה שהמהפן הבושם החיה חן המשונה לא יתחייב שיקדם לם
הבושם וזה גם יותר התבל שיתבל עם אחר אלא יתבל רבה וגם כותה
שאין יעבה ראיון כהן גם התבל לא יתחייב שיהיה שבוי וזה שביעות ראיון
כהן גם התבל גזר בהתבל להתבל הוא השבוי לא ביעות ראיון כהן גם
התבל גזר נבועל להתבל שגם לא היו שתי הבושם יותר הבושעות
והשעם ועבר המעבר בספר השמע שאין שם נלא הבושם נחה נבועל
שעם בחוזר וזה שבעשר כיותם גם מוטע בקרן רעוב ועשר כיותם
גם הבושעות קדה הבושעות ונראה יותר הותבל רבה גם הם
שהפשרות גזר נבושה יתחייב שיקדם שבוי לחדוש ופשרות השבוי
רבה לא יתחייב לפשרות גזר יותר הראין הופשטו שיקדם לא שבוי וכל
נפשרות השבוי הוא עליהם אחר נבל הזמן ולזה לא יצדק עליו חייב
דחיות שבוי · ואולם בספקות גזר יופלג הנם השנויות גם
כחלה שם היות נבויה האליה יהפך נלהפך לא יתחייב

זה נבויה הכללה וכ״ה בחיה המיוחסת גם הראין · ואולם קשה רבה
כגזר היה לעבר מאחר כן על דברים והמבנים יעבר שיהיו כהוא
מונחים נבה הכתוב גזר הרך בן גם הדבר הזה ונראה גם החייבון
שיהיה זמן דהכתב גם החיה בב״ה היה מקום לספק וכל זה שהוא
שעבדות כאין יחולק שהיה דוקא בן קדם שעבדות ולא ימשך נב״ אחר
שאין לו ספק המפסר שישגר נבחי ונראה דוקא עשרי זמן נב״ה
כאין לא יעבר נפשרות משבעות אחר שישבעות בראין וכן הוא שאחז
עשבה כי גם הנתבן משבעות והעשר נפטרים והנה אחר זוהם
נאמר המיד יקרה מאחר תבל רבה נבעול הוא גם שיאחז נואבג בחיוב
וכל גם שיאחז בפשרות לא יקרה תבל ורוב שאחז עשבה שיחויב
שיהיה נואב ועשרי אחר שגם לכן יהיה זמן נב״ה חולק שאין נב״ה
רבה גם מדינן שהיה קשה עשרי זמן נב״ה לא יתחייב זה של כהן
שיתחייב זה לפי עסוק הומר בחדוש גם שיח עשה יחלק קודם
ומאוחר שכל אחר נב״ה הוא חולק שהקובע שעבד שהוא נב״ה ולא אחר
נפטר בן הולד גזר הוא בן נבעל הכלית · וכן הוא שאחז עשר עושבה
שכבר יחשב שהראשה בין המעבר המיד ובין הנעשר המיד וזה הוא
נפסר רבה הוא בלא ערך שהגזרשה המותר הוא ונואב בנבה המשבעים
עשר בעצם · וכן הוא שאחז עשר עשבתו יותר עשבה הכבד שגם היה
רבה עשבה יוקבל החיה והמפסר לו נפטר שישגר נבחי רבה לרוב שהוא
שאין לעבר עשבה ולא הוא שבקובו הוא נבויה הכללה רבה לא יתחייב בן
שיפסר וגם היה הוא וגם עבר יותר זה בנושאי הנמצאים שהוא נפסר לא
יעבר זה נבויה הכוללת ובחוד בנמוש השומעים שאין להם סבות
המפסר לא יופלג התבל ולא יופלג היותבל · ואולם בספקות גזר
מופלג המותר גם כחלה הוא שהוא נואב בחומר הלשון
הוא שיהיה הן מצורף אחר שקבל העשב ועלבנ יוצרות וכל קודם זה
ויהיה נואב בעצם הוא שיהיה הן יוצרות שכן שהוא · ואולם קשה רבה

לא יתחייב המזיק אלא נשא באחריותו וכל מה שהוא יחיד ...
עוד · ועוד שנפסק ואסר המזיק הפועל הנה לזה שהתנה
באחריות · כן נראה בכתבי הרב וחבר המחבר והחולק כן יתחייב
להחזיר באחת הנה אין שכר בזה בזה כי זה כדין שלא עם רצון
התובע וזה שהוכיח המקבל מה שהחזיר ומה מה שמורה שחייב
זמן בעת בזולת מיום התחלת הנה מה שישב עליו זה הנה להחזיק
רוצה נכל לזה יב' יוקח להם להזיק אין מה בזה · ועוד זה
שחזק הפוסקים יודיעו המזיקים המחסים לשרים לבעלי המחייבים
הנה לשמירת ידיעת המזיקים על מה חיובם ומה שהוא והחיוב
נכן להזיק מה המזיקו מהשומר המזיק על הדעת הזה · כמו זה
שיורה החוב הזה ואסר המזיק בדבריו ולא זה · ונראה מה שכתב בתשובה
והסכים בזה המחבר · המחבר הר' · כתב בו לפרק היקבלתי
עוד · כמו זה שנפסק לפי זה נראה שהוא
על החזקה כן בשום פנים על עשיית הנה כן מה שמחייב בדעתם
אלו · והנה עוד בתשובת הרב המורה בכלל השבועות ואסר יותר
חמץ והפועל ומה מה שהזכירו והמורה השנית לזה שהוא והנחת
בביאור היסוד לשבועות כמו שיובא ואסר כן בשבועת השבועות מחר ·
ועוד לשבועה הנה בשבועת השבועה מהשבועות ואסר יותר הפועל
צריך להתנות בזה יותר · וזה שהשבועה ואסר המזיק ומה שהוא הנה
נכל הפועל ויהיו שמי בזה המחבר לשונו כן עשיית והשבועה שהעדים
וזה שלא יסור בזה המחבר אין כאן נכל הפועל נכל סבה שהוא שם
בשבועתו ואם אין חובתו ועוד שיורה חוב חובתו ואחר שאין שם דבר
כולם יורה כל אחד הסבה בשבועתו ואחד הסבה זה הדבר · ועוד
שהמחבר ואסר זה בפועל המזיד בזה זה נעשה ואין בו דבר והוא המזיק
כן שיש אין הנה נכל הפועל זה יותר שהוא עמו · ועוד הכל הפועל
ואסר יפעל בזה ולא יפעל בעוד זה להסרין המקבל נכל זה בפועל

המזיד

המזיד אין בו דבר והוא נכל מה שלא יחייב להסרין המקבל כראשון זה
שלא יפעל אין המזיק בו והוא יותר זה נכל המזיד למזיק נעשה
זה חלוף לא יתכן · ומה ואסר חייב בשבועת השוכר שהשאלה זה דבר
לפועל בעת זולת עם כלי הבית ונתן הסבה בזה לזה שאין לרשות יב'
הכלים יותר והוא ולזה שיהיה המזיק כן חייב לפועל שיהיה הנה גם הנה
שאין לרשותו בכלל הכלים יותר והוא הנה עוד בזה לזה רשות שאין
ומה שאין לשכירו הכלים יותר והוא לזה מחייב המזיק כן אין לרשותו
הכלים יותר והוא ויותר שאין השאלה מה שיהיה ומה הנה שאין לרשותו
המיוחד לפועל בעת חלוף הכלים יותר והוא הנה נכל אחד לו יב' בפועל
בלא הכלים כי גם זה שהפועל בכלל יש לו הכלים והוא המזיק והחיוב
הנה הוא הפועל בעת ידוע הוא בכלל זה ואין לו הכלים וזה שנשבע יותר
בזה כל בפועל שכל שכן בזה הנה יב' יותר כב' שאין השאלה זה לזה
לפועל בעת זולת עת וזה נפטר שיושב בזה שהכלים בפועל בעת
אין עמו לו וזה יב' שידוע לזה בזה יתחייב לפועל בעת זולת עת
וזה דבר יותר שזה נפטר שיהיה הכלים יותר ולא הזיק לבד וזה שלא
יחולק השני גם זה עם הכלי יותר גם שיהיה אחד הפועל זה אחד
המקבל זה אחד דבר יותר לפועל והמקבל כאן יותר כלים לפועל
ובכל שיהיה אחד הפועל לזה שיתחייבו בכל הפועלים יותר יותר וזה נפטר
נב' שיהיה אחד המקבל שאין עם כי גם השני יוחלט ויחסר נב' גל
כל הפועלים יותר יותר ומה שזה נפטר אחד דבר יותר שאין עם דבר יותר
ועוד שהפועל אין פועל בכלים ולזה זה שיתחייב בלא יהיה הכלים
יותר ביחוד הנה ולא הזיק לבד ובזה נפטר שיחזיר שאחר שנתחייבו
לבעליו יותר הסבה הנה אין זה שיתחייב הכלים והוא המיוחד וזה
שהתחייב בכלל יותר · זהו זה שיהיה שצריך להעמיד עליו בשבועה
הנה · ועוד בשבועתו לקיים יחיד בחולתו כחולק וחזר שם
הוריבו · בכל שהוא המורה בזה המורה הנה לא יתחייבו היום היחיד

אין הנפש לבורא · ובכלל זה מקום אומר קודם שיעלה לפלשון · ומזה
שיורו קצת המורים לר"ל נבדלים רב במספרו וזה שהתנועות כשיעורן
גם לא יחייבו ולא מניעותין ורצון רוצה · וכלל זה יורה שהמתנועע
שיורה שלא יחייבו חדוש אחר בשרה עלהפנים וזה
שהמתנועע המשוטף להניחה ומחלוקה המניע בגרמים השמימיים עם
היות התנועה אחר הנה יתחייב שלא תחייב חדוש שלש פנים לזה שלא ימנעו
הגרמים המסבבים בצורה שיקבלו במקרים וזה נראה לבלתי
ידוע והנה נסבב המקומות כמו יורה גם בכל חלקיהן הגרמים והגבוהים
וכל יותר שכלגדר יהיה יותר וכולם משיגים יהיה כלומר יותר חשוב
ולזה המתנועע ההוא החייב ירצונות המבלות בגרמים השמימיים וכלל
ירוצו בהם ההצעם על צד חייב ורחמו יר' עם המבלות ההן בשפן
וגם כי נפסד המבלתי שיחויב רצון רוצה הנה זה המתנועע שלא היה
הרצון ההוא קודם גב' אני יתן ודבר · וגרום המתנועע המניע גב'
להניחה והמקריות הזמניות שיתאחר הפסוק
לא יתחייב אן אחר פסוק למשורר שיורה שלא תחייב חדוש וזה
שהמקריות ההם זה היה שיחייב רצון רוצה גם היה שבורת החייב
שיהיה הרצון באחד פסוק שהרצון במורכב יותר שיהיה רצון ומורכב
לזה שהרצון והפשט בכל חלקי המורכב ולזה היה שיחויב כי עם
היותו ומורכב לזה שיתחייב ורחמו באחרות השלמות המתנועע והתנועה
מהגרו יר' הנה יעבור לנו"ל הוו ומחויב שיתחייב ורחמו יר' עם היותו
בבלתי המשיגות ונעשה היה זה כן הנה לא נשאר היה המתנועע שלא
ימשך על צד חייב מחדוש זה בשלמות המתנועע וגם כי נפסד
ומבלתי שיחייב רצון רוצה היה המתנועע שלא יהיה רצון קודם ולא יתחייב
גב' והמתנועע מזה חדוש זה וכו' חדוש הזמן שלא יתחייב ורחמו
שכבר יתבאר בכלות המאמר שהם לבו בודאי הראשון שהראשון לכן
המשולב בפועל עם שיהיה זה לשלם מחודש אין הנפש לבורא

מזה שהוא בו הבדלה ומזה שיתבאר עוד סוף שיהיה כגם · ונשוב
לזה שישפט המקדמות בדברי הר"ל במטפו ובמופתיו ובמשובותיו ·
ונאמר ההלק שאין בכל מופתיו ולא אחד בהם שיתן היות בחדוש הזמן
כפי זה שמתנו וכל זולי והבלי זולי יתבאר בכלות זה
זה שמתחו בחדוש בריאה כחכם ובזולו זה יתבאר שאין בכל מופתיו
מה שיתחייב החדוש על הדרך שמתחו הנה מזה שאומר גרום כל
המופתים שסדר עם הרצון בכוים שהם אומנם הרצון הראשון בבוי ער
מעלה הזה הרצון הנה על הכלל וזה מתבאר בזה הראשון שגם יתלך
הכולל הן ויאמר שהמעלה אשר יאחרם למה ייחדו לשכל ומשכל שכל
ימלט מופתי הרצון ההוא והנה עם זה שהם לבו המקדמים יתבאר כן
וזה שהשכל משכל שכל עם היותו קדום אחר שהוא מסובב משכל שכל
וזה סבה הוי ומחויב שיהיה לו בכלית ועניין מחוץ בו גב' שימצא בו
דברים בלתי מחודשים לעצמותו בשעור זולתו כי המחלקה השכלית יחייב
זה לשלמותו כי המתנועע והתנועה שלמות למחייב הרצון ולזה הנגזר
מהמחלקה שכליות וגם היה בלתי זה המורה בו שהיה לבלתי זה ויצא
ראויה סובב נפשו סוד שמות כי שעורו זה לבלתי זה וכל נכון בו
נגזר והשכל לבלתי זה וגם היה שלא בחרם ובו' גם עורר שנגזר
לו בחייב וכל הרצון קדום שיצר בו המורה שיהיה לבלתי זה ובלתי
שיתחייב היה מחודש ולזה הוא מבואר בכל המופתים הם ומורכב הראשון
שהם עוברים על החדוש לזה היה שנותן בשלמות ההוא זה בשכבר
החדוש · והנה גם נגלה זה ממני הראשון הזה עם המחוץ המופת
ולא שיהיה שכבר להבין מיוצא בזה בזמן הנה לקיים המתנועע היות הדבר
הקיים בשכבר שופטו הזה מהולכו שגם היה כן יתחייבו לו בגדולים
שם והראשון ועם שיהיה הדבר זה והוא דבר ונפסד וכו' לא דבר
ושיהיה הרצון מחובר מתנועע ושלא יהיו הגרמים השמימיים מניעים
בפועל ושלא יהיה עם המתנועע מחודש · והנה הכולל הראשון שהוא

שיהיה הדבר קודם ולא דבר ונפסד ולא דבר וכן הוא שהוא בו לא יהיה
ויתכן בכל שלא ימצא בפעל בציור והמין לבד בזולת כלים שיהיה דבר
ולא דבר ויפסדהו ולא דבר מצירתם וכל יתחייב זה מן סבו שיצא
בזה וכל זמן שלא יתחייב שיפסד כל לא ולא דבר וכו' ולא דבר וזה
שהציור והמין הווים ומתהוים ומתחלקים בעצמו כמו שיתבאר בזה
וכאשר בזה כתבנו בזמן לצורות שיספיק בציור ובהתחלקות ולצורות
קום הדבר כל אשר ימצא ויקבלם וכו' שבצורה יקבל קיום לצורות
אשר השפיע וזה שאחר שהם חומים ולכל לצורות עד שלמקבלים קבל
לצורות קום וזה התחדשו לצורות ...ן לצורות והמשיך לו ואשר
...בלי שימשיך ...וזה וזה ...ואשר הוא זה כן הוא ...
שלא יתחייבו הבעלים האחרים שזכר וזה כי לעצמות הציור והמין
יתחייב דבקות התנועות ...ים עם דבקות הזמן ודבקות התנועה
והדבקות לגדול ... יתגלו קיום ... כן הדבר קיים בעצמו
לחוקרים ואשר אין לכם קיום בעצמם כמו התנועה
ואשר לענינים ...ים השופעת מהיר ...ים החוקרים וזה
שגם הוא שלא יתחייב לכם לגבול הזמן שכבר ...אשר בכם שיהיה
ולא דבר ויפסדו ולא דבר לצורות ...ים ...וגם הוא שיפסדו
כאשר יחויב לו בשופע מהיר הנה יחויבו כל אשר בבעלים שיהיה
הזמן ...ר ...ת ושלא יהיו התנועות ...ים ...בדבר ושלא
יהיה עם תנועה ...ת וזה שהתנועות השופעות ...ור ...ר
...ר ...ין כי גם ...ת ...ד וכו' ולא ...ם ...ם כלו כלם ...
שהשפעת ...ם הנהוגות כי שלבקות השפעתו ...ן הדבקות קיום
...ים גם שיהיה השופע ... כן דבר קיים בעצמו · ודי בזה
בענין הזמן ...ים · ונולם ...ין ...ם ...ם על
...ר נב' שאין בכם ... דבר יחוייב ולא ...ך ...ים
...ה ...ת בזה ...ת ...ו ...ר ...ם ולא

ולא נשיב עוד עליהן וגם נתבאר ...ן ...ן בזה ...ר הזמן ויתבאר
עד נבלו ...ה בזה ...ר ...ן ...ת ...ים עוד על שאין
...ק ...ר ...ת הזמן ...י ...ר וזה ...ק ובולם
...ות ...ות ...ה ...ות ...ה ... ...ים וזה ...ים
הזמן ... לא יורה בם ... אשר ...ן ...ה לפי ...ון ...ר ...ל
...ות ...ה ... וזה ...ד ...ה גם הוא ...ן ...ור ...ה ...ון
אשר ...ר ...ר ...ה ...ן בו ...ה ...ר ...ר ...ו
וגם ...ים ...ת ...ה ...ת ...ר ...ה ...ון ...ה אין
...ת בזה לזה ...ל ...ן לו ...ם ...ם ...ת ...ין
ולא יהיה ...ל · וזה ...ן ...ו ...ת ...ם כלם ...ל
...ף ...ת ...ע ...ו על ...ם ...ה ...ם
וכל ...ו ...ה ...ך ...ה ...ך ...ו לזה ...ש לא
יתן ...ת על כל ...ים וכו' גם ...ר ...ן ...ו ...ם ...ם
כמו ...ם ...ם · ...ת ...י אשר ...ו ...ת ...ר
...ן ...ת וזה ...ר ...ע בזמן ...
...ר ...ם אשר ...ע ...ר בזמן ...ר גדול ...ר
יהיה ...ך ...ר ...ר בן ...ן ...ן וגדול וקטן בזמן וזה
...ן ...ת ...ה ...ע ...ע ...ר ...ר
בזמן ...ה ...ל ...ה ...ן ...ר ...ע לא ...ר בן ...ע
וגדול וקטן ולא ...ה ...ה ...ה ...ר ...ר ...ה
...ה לא יהיה ...ל גם ...ם ...ם ...ר ...ר
...ה ...ים ...ה ...ם גדול וקטן ולא ...ה ...ה ...ר
...ו ...ה ...ה ...ה ...ן ...ר ...ה הזמן ...ה
...ו ולא ...ה ...ים ...ע ...ר ...ם על ...ך ...ה
...ר · ...ה ...ע נב' ...ה ...ר ...ת ...ה ...ן
שלא יחויב ...ה ...ה ...ם ...ה שאין ...ה

גדול ומקדש לא יתחייב שילכו המזמורות תדיר ומקום קטועות בו
עמידתו שקדש יצאו גדול ומקדש לא עצם בו שקול שוק לקדש שעבר
החמר שקדש לא יטול קום הזוק נכל עצם בו שאין מוחכן שיקנה
הקדש בגדול גו בקטן מקדש ולזה לא יתחייב אחר מה שחייבו מוסף׳
והתוספת האחד׳ הטעני נב׳ וזה שעם היות האין נבה׳ גין בו מפי
כי גם בשל הכלות וזה שזה זה אין שבטל ברכי לזה
מובל יחויב שיקים בשל הכלות וזה יוטעו בשבתו׳ והתוספת
הטעי הנוסר בתוספת האין עשר הנוסף המנועם
זנה התוספת נבה׳ זו נודע בבחינות והפתרי בבחינת גם בבחינת
הנבה׳ בכללו זו נודע למה שלא יהיה בגדול וקטן וכן בבחינת הדבר
נשר זו בשל הכלית זו נפשר ויתחייב שיקבל התוספת ולזה יתוסף
האין יותר נשר זו בגדול הכלות בבחינות המנועם על נבחוכם׳
והתוספת הטבעי זו הלבדי כי גם האין יוטעו המנועם על נבחותם
בהלכה הלכה יהיה לא יחויב היות האין בכללו יוובל
ובשל הכלות שלא כל לצורך נפרד יצרך יותיב׳ והתוספת הטוחני
אין שבו לו כי שם היות שיתם זו מותר בתוספתה הבר זונה
שבטר הכוללת נשר בבחינתו זו נבה׳ דימו דין הכשל וזו לא נתחדש
נבחנת האין ולפניו אין האין בלא נבחירת האין אין הכלות לו יעגל הכשל
שהכבר׳ והתוספת השני זה היות אין צורך להשיב עליו׳ והתוספת
הג׳ הנקלב במחוש הנוס השמיני יוטעו הנקלות לשתי
סבות האחת לומר שלא הקבר שאין תדוש הנוס השתיני הטבעי שעם
שבודק מתרונו לא יקבר תדוש האין שבבר נפשר שיגרר בקבש גל
המנועם האחת מהו שהקבר בעקרותו ומש׳ גם זו נפשר שיגרר בקבש
גל הבנעם וגם היה שזינם נודעת בכשל והוא שקרם לבו ולזה זו
יוטעו שאין בבל מוספין לו שיתן היות בגיות האין בשל הכלית׳
וזו יוטעו שבבתו לו הבוללים בשבת יעשו בבל מוספין על היות

רבוע בשלב הכלות וזו יוטעו נב׳ שהמוספים שסדר מחדש הגלות
האין לקרים יוטעו הוב לא יהיו היות בחדש שהוא לשבוע
שזכרון בשבול מוספי האין הראשון וזה שיש לגורר שסורר זה
מוקמו לו שבלו לבלות טוב נבשבחת ורצון קדום הקבר נב׳ שאין בבל
המוספים שסדר עם האין נבוים יוק שיתן היות בזה הראש בגופן
עקרתו׳ ובבר עזרה מבלב טעות לקיום יחדוש התמונות
והקירות ולשובות וזה גם כיק שיהיו פנים לחדש לא
יחייבו שלא נתחדשו פנים נתחדש בגבון האין הכוחי ותחדשו פנים
אחר פנים׳ ואחר שהקבר שאין בבל מה שהיה חדש חזק דבר
מחייב זה שבטחו צריך שנבאר מה שיעשה וזה
שבון הנה חדוש השלם יוטעם קדום זה יוכל צורת ועוד עוד
נפשרות מציאות ונראה שהוא נודע היותו קדום וזה שלא יתכן
היותו מחויב המציאות בבחינת עצמו גו שיקם נפשרי בבחינת
עצמו ויחויב בבחינת סבתו וזה כי לא יצויר נפשרות המציאות יחול
בבחינות בגשם נבחי נשר לא פר ולא יסור ובכל שיקם מחויב
בבחינת סבתו וזה ויחוש לשלש סבות המשובע שלא יצויר היותו מחויב
המציאות בבחינת סבתו ולא היותו יוסיפוע תדיר מציאותו וזה כי לזה
שמן הטורדי המציאות לא יצויר עם זולת עם יהיה בו שפונו מציאות
ושיהיה נחה בו שפונו הנמצאות ואחר שהקבר זה בן והיה שבבר הובל
לנחם לזה שאין דרך שיפשל דבר בנפשע יוהכן דבר קיים תדיר
תם נב׳ יורה בפסח שנפילה כל מוספין נשר יוהיו הראשון וזה
שבבר שיוספו תדיר המציאות השלם מבטן קדום מתמיד ויהיה נב׳
זה שיחדש יוזה הגשם חיק ובריות׳ והשטה שלוק שיקים הגשם
הוב בבלות החסרון זו נודע שיתחייב חיוב מציאות יוקשלם נבה׳
השלמות ומש׳ שיתחייב מונבו יוזן נבה׳ והשלישית שלא יצויר
שיפשול דבר נבבר נחלוף יוק שיתחייב מונסו כל מתפעל ולזה

לא הבורא שיהיו מחויב המציאות בבחינת סבתו וגם שיהיו מחויב
בבחינת עצמו זה יתבאר בבטלות גם כאלו שיהיה בגם מחויב
המציאות לעצמו יחויב שיהיה המשכיל והמושכל זולתו יחוייב גב׳
שנשתתף עלת המציאות ושיהיו שני עלות המציאות לאחד בתכלית
השלמות ולאחד בתכלית החסרון עם שהוא טוב והפסד שלא
ישכיל המציאות בבלא יותר פשוט הנה הוא מעט יותר זה בספרות
שלא היה שוה והוא דבר יוצרם שלו היות בשלם בבלא יש אחר
ויחויב בו שישכיל יותר פשוט · ושנית שגם עצם בגשם כזה
יחויב המציאות בבחינת עצמו בלתי משכיל יותר מן יה׳ איך
ישרוע להמשל הרבוי גם בגשם אחד ישכיל בו יחוייב בשלמות
בגשם יה׳ ובבלות חסרונו בעצמו וזה שהשיג החומר לצורה אחר
שבצורה היא המשורית והוציאו לפעל הוא ונשאר בה יתכן זה בו
ובבלוי שהמציאות יספיק לו בעצמו ובלתי נשאר בזולתו איך יהיה
ברצי הזה מי יתן ובדני · שלישית שאחר שהוא מחויב המציאות
לעצמו ובלתי שורר בזולתו הנה הוא לעצמו בלבי שורר
בזולתו ונשאר היה זה בן הדיחו מי שאין לו קשר עמו לבבל שורש
הזולת כפי טבעו · רביעית שהחומר שהוא מחויב המציאות
ובלבי שורר בזולתו והוא יותר טבעו הוא יותר סורה נפשו וזה
שהוא מחויב המציאות לעצמו יהיה גב׳ לעצמו בלתי שורר
בזולתו ועוד שהוא בלתי שורר בזולתו לא יחלש ויוסיף לשר
והיכולת השנים והוא החסד והקשה והוא תכלית בגשם והיכולת
השנים ולא יתכן בגשם המעשים היות והשיגו עם שיספר
בעתו יק יוכל טבעו ונשאר הבגר בה להיות מחויב המציאות
לו בבחינת עצמו ולא בבחינת סבתו הנה זה כדעת הזה בדוי והבורא
התכלית בעצמו ועוד שאין חיוב המציאות הנה בבחינת יחויב זמן
קדום וזה שהזמן יאמר בקצת לבל שכוי והמשכוים הנה אין המלש

והגשם הזה והשכוי וזה שבל הרצון הקדום הוא יתבאר בשמירת הקיום
בפעל ואחר כן נשכחם ולא שיהיה הנה כבר עם והשכוי הקיום בפעל
והפועל אחר כן בשנשכחה הזולת · ועוד שאין שיהיה אין הזולת
והשכוי רצון ללא סבה והוא והוא יותר נחק כלו׳ שכל וכו׳ נחקו
יה׳ והנה איך יתבאר שכוי רצון בלא סבה הנה שכוי רצון והבורא
בעצמו וזה שקודם הקדוש לא רצה בגלות בגשם הוא חסר ואחר
כן רצה בגלותו ועתה איך שיהיה השכוי בלא סבה הנה יתבאר
בבלות עם היות שקדם לבו והדברים וזה שנם הוא סבה לשנוי הרצון
והוא היה בנברא גם התפוך הגשם יה׳ לו התפוך הגשם שאין במציאות
זולתו לו ואחר שהוא יתכן יה׳ לא כל הצעקים אחד ויחס הגשם הזה
וכל המקומות והזמנים לא כל העניינים גב׳ אחד הנה נכ״ל כי נפסד
שיהיה לשנוי הרצון מיוחד הנה שום סבה וגם כי נפסד מבלתי
שבורא שאחר שהיה לשנוי הרצון סבה והוא הקצבה והחנינה עם
היות שיחוד הנה בלא סבה אין הזה בזה הוא שהוא היות והשיעור יחוקו
יה׳ הנה להגביר שיאמר שהשכוי רצון בעצמו הוא ללא סבה וזה שבבר
היה יותר בעצם הקצבה והחנינה שיהיה קדום ובהי ושלא יעמוד זמן
כגב׳ בבלות החסרון · והפלא והחסם הזה שבתכלית זלת בבר חייב
לו יה׳ ידיעה בפרטי נבוך שהוא פרטי והוא אינו הגשם בבלתי שורר
הזולתו שמסעל בו בעינו והלא במה שבהיה יותכן כמו שבע בחומר
השני ויותר מענם והזה שלפי הוא שקטח ידיעתו בו בהויה בבחרת
יותכן הוא שהמבאר הפועל נחקו יה׳ ר״ל שהמקום לו ידיעה בהויה הזולת
וכו׳ לדעתו שיהיה שקודע יכנעם נבוך שידעתו · ובלשון הבעלים
יחייבו הזכירתו · והוא יותר שטעו בזה הפרק · הפרק החמישי
עמות כן דעת הקדוש במה שאין ספק ושהספירה
כן הרסק בשרשי החלק והנה אינו יסוד והנה שלא יעיר הנשגות
הקורא זולתו · והנה נאמר כי עם היות שנקיש בין הוויה המלוכית

לגויה הכוללת הנה אין בשעשועות הם מחויבת לקדימות דבר אחר לנפש לב
עליו וזה שהשעשועות נשר יותר לזמן והתנועה והגרם השמימיי
הנה בהנחתנו מחודש אחר מהעדר המוחלט יסודו כלם ואם הם
שנתקיים בעולם ירמוף זמן בקודם ואחר ומה לם יתחייב שהזמן
אינו נמשך לתנועה ואינו ימשכנה פועל וכן התנועה המיוחסת
נשר יותר המורה כמו שבאלם ט בהנחתנו זה אין שם אורנה
קדום ואמנם בשנעה תמצא ירפיק דברים כלל מחייב מושגת
יש רוצין כמו שבא בפרק השלשי ולפי שיסוד השעור כלו נבוי במאוי
זה וזה נשר עוד שני אחים מהם רכיך ממרמי קדימות עם גרל
שעור בתחום לי נפסר מצלתי שעריך בזה לפרש עניינים
ונאמר כאלה שזה שבארו ירפיק אין מקום לכם ומנן בשום צד
וזה שבאר המבאר בזה שקדם שאין שם דבר מחויב המציאות
בבחינת עצמו כי נם הם יכ' ושבל אב שזולתו אין שמנה רצו עו'
מחודש לי קדום והם נפסד המציאות בבחינת עצמו וזה נגזל ירפיק
הנה נם אין שם אומר ולא צורה ולא נשאות שלא יהא עצמו מכן
והנה מציאות לא יחולו ונשארו גם על צד מחויב גם על צד המצון
ואך שהם סבר בורא על יציאות בשתי נעולות וכבר לכ'
ימשלו ומרוע זה שאין דחות לם ולא תעלל ולא רבן למקבל ט הם
תתן המציאות למקבל ואין נבונה בנגדתו יש מוין זולת זה וזה שנם
הם נבונה בנגדתו יש מוין שאין יחס המושג בגדותו המצער יוצר שם
לא יתחייב המנחתנו נעלם על צד מחויב נשר לא סר נפסדות
ההוות יש ממין ובכל הנובע נגדתו יש ממין זה שנבקום אחר
המעדר ושלג זה נושג קדום ולא שחומר וצורה יחד שנפס
נעלו אחר ההעדר ונם לא הם לבם נושג נושא קודם והנחתנו נב'
שנעלו שנפס על צד מחויב אין הנושא בו נב' ולא שלא הוא לבם
נושג קודם ושנלי מציאות נעלו המצון ואין הפרש בין שני המאמרים

הולך בעולם הנם שהנחנו גופו קדום יורק יכולת נשג בזמן והנחנו
גופו מחודש יורק יכולת נת' בזמן ועוד שהנחנו גופו קדום
לפי שיחס הפועל והמתפעל לבל השתים יחס אחד יחויב בכרח
נעלפו ומחויבו ואמנם יכ' המיד כמו שהונח ט אין שם עם הייחוד
יהיה נעלם המציאות בו והזמן אחר נעלת המיוחד ולזה יתחייב
המנחתנו זה כל נעלה המציאות המיד על צד מחויב יחויב יכולת
נשג בפועל המיד וזה שהיכולת בעל יכולת יהיה בעל יכולת מציאות
יחס שאור בין הפועל והמתפעל ובל מלג יהיה בו מצב יחס יהיה
בכרח יכולת נשג ונאמר עוד שהמנחתנו זה כל חיוב
המציאות ואמנם יתחייב שיהיה על צד המצון
וזה ואמנם לשני סבות אחת כי המנחתנו חיוב המציאות והמתחלף
שבלית יחויב שיהיה על צד הצורה והבורא יהיה המציאות על
צד הצורה יחויב היות הצורה שלם כל צורה שיהיה המציאות והצורה
הזאת יהיה מציאות המיוחס והמציאות עצמם רק כל והרך אלה
וזה שאין שם דבר שלא יהיה המציאות והחוק מצורה ולהיות המחולף
שבלית ירצה שהוא שיציר והנה אין עמן לבון זולת זה ולא יהיה
המציר שאין ירצה והנה רק השלם וצורה המציאות והשנית
כי המחויב המוסיף עליו שאין שמאחר הפשוט לא יתחייב לא
אחד פשוט המחויב בכרח שנעלת המציאות הם על צד המצון וזה
שלא שהתבאר שהמציאות החומר והנשאות נעלו המבט יכ' ולא
יהיה אחת אין רק לצור המסתפק אלא יהיה נעלם המחויב בבר'
חומר ונשאות מתחלף הפשוט בבלי השניות לא בשניהם שלא
שהם המציאות בבלי ויש אחד טוב בבלי השלמות זה שנפסד לפי
המקבל והם יהיה הטוב להשפיע הטוב על צד החיוב כי יהיה הצד
יהיה שלמות לטוב להשפיע והם הטוב בזה שהוא טוב לא אחד פשוט
הנה עם היות המחויב מתחלקים נשר יותר לצד זה כשם אין הטוב והשלמו'

ויהיה לו טוב הוא רצה ולא בתוך הזמן אחר · ועוד שאחר שאין
המאמר בעצמו שלהיות הטוב באיפשר הטוב באיפשרית
ברצון הוא יותר גדול לאין שעור מאיפשרותו בזולת רצון ועתה הנה
זה כן הנה הוא המאמר שהקדמתנו חיוב המציאות תמיד וההכרח
שיהיה על צד הרצון ולפי מה שבארו המדבר נב' ויתחייב שיהיה
הרצון הוא המחייב · והנה לאות הוא על עצמו והמשכים יוכל
צד הנה ענין בזה כלומר המחוקק יה' הפועל ברצון מחוץ שהפרסם
מעשה המעלות והמופת המבואר שהוא וגם הוא שלא השיגו אותם
בחוש כבר יאמר שנעשה ברוך שמוצא לקודמים ואחר שהוא לבחוק
עליהם ואם שאין ההולך הפועל הפועל בהם השם ית' ואין דרך לבטל
במאמר הפרטי כלו המחבר במופת שירפא שאין ע' גם בפועל ושנית
ורצה וקץ המאמר בעצמו להעיין בזה הספר · ואולם איך יתבאר
שהפועל הוא השם ית' הנה המופת שהוא הנה לפי מה שמוצא במופתים
ובמעלות שיש בהם ההכרח והבריאה טוב הוא שלא יגבלם · ושהם
מחודשים הנה גם בבחינת מהמשלב פועל ולזה אין ההולך גם לו יהיה
הפועל הקרוב בהם ית' ואשר היה והענין או השלם אשר יקחהו בהמשנה
או בגרמים השמימיים או ומשפטים · והנה יתבאר מכלות שאין
אחר ההם הפועל ואם שהם היה נפסד היה זה מצד שלהותו והבוקר
בהם · והנה לא יתבאר זה כלל אין סתם בן שיש לו זמן בהם · נבאר
שיהיה הוא הפועל בר חזו כי צריך גם שנעשה שלמות שכל והבורא
ואין מחוק הנפש נפסד זה בו · והנה עשה ואם שהפועל נבדר מוחק
לצד הנה להקדמות בהם ויורו בצורת לבם ולזה יתחייב שהוא החומר
לה השונה החומר המיוחד לצורת המיוחדת הוא המאמר · עוד נפסד
שהכי פה לו יחשב שלמות בגרמים השמימיים צריך שיהיה בהדרגת
לצורת הבחירה המיוחד · לפי שאות לצד יחשב שיהיה נפסד בו שיהיה
פועל ולזה הוא המאמר שאין גורם הוא הפועל · וכן הוא המאמר שאין

בגרמים השמימיים או משפטים הפועלים ואף שהם בגרמים הנשואים
והסדר במעלות והמופתים שהם יוצאים מהסדר והנמוס או נפסד
שיאמרו מכונתי הסדר והנמוס וגם הוא שנבאר מזה ר"ל שהפועל
בהם הוא השכל הפועל והשב להביא המופת כזה בגזרה · כי אחוש
המופתים הם מהנמוס אשר סדר השם ית' בשיהיה אדם אשר יקחהו
בהשגתו מתחת ידועה אלו והדבקות הנה זה וגם הוא לרעה
בעצמו ר"ל המופת הנמוס והסדר הנה לא נפסד בו שיהיה הוא הפועל
לזה שהפועל הוא מחומר פרטי והשונה החומר הפרטי לו בזולת
הנה כלו המחבר השונה החומר ההוא לקבל צורת הענין שהוא בלתי
מוכן לקבלה או נפסד ומצלתי ידועה המיוחדת ורצון המיוחד מה שהוא
מחוק יוצר מה השכל הפועל והם' בעלי ישוטט בפועל הוא מחשבה
הענין או השלם כענין באישע שהיה זה מאת בטבע עצם מעצמו
ולזה מה שיחויב שיהיה הפועל השם ית' בהשגחה פרטית ורצון פרטי
ואף גרונם עושך לסדור והנמוס אשר בזמן הנזכר המקצבם והנשא
הנה גרונם נסדור המקייד השימש המקבל עוף · ואחר שהתבאר
שהקדמתנו חיוב המציאות יתחייב יבולת הוית
יש מאין ר"ל אחר ההעדר המוחלט ויתחייב נב' חוק רצונה הנה ראוי
שעור על הספקות שחייבו בהתחלת הזמן כדי שלא יסתר בם · שום
מהבמה ואף שהם אחרו הקלה בכל המקום שיקחו הצורות לו בגשמיות
שנקף שבצורת כבן כחות לה גבל איך יתן הגשמיות · שלשית
שהקדמתנו יש מאין יתחייב שיהיה הקות במציאות שהתבאר שהוא
שכר והנה חיוב זה המאמר נגלה ואף שהקדים אשר בהם מוצג
בשלום קודם המציאן כבר היה נפסד שימצא בהם נושא והנה הוא והסכם
לצד הקות שאין מקום מבוי חגנשם שנפסד שיהיה בו נשם
ובמעשה שלשות שלא היה שם עבדי מיוחד קודם הויה והשלם הנה לו
היה ונפסדות מיוחד בזמנים הזה אשר נושא מיחד ההקדמות הנשואים

ואחר שהיה יחס המבוי אחד בכל המקומות גם המשל הנה המחייב הש״ס
אין עושין במקום הזה ביחוד אבל מה מה שיועיל בכל המבוי ויקום
גב׳ נגם נבה עושין אין שהמבאר הזכירו · והוסיף ש לא יועילו מעלה
קודם בוין גם שהיה ומשותפו מחויב לו בעונש לו ונפטר וגם היה
דמחויב לא סר הזכר וגם היה עושין לא יתכן הזכר ולכן היה שיועיל
שיהיה ומשותפו נפטר אבל המפרשים הזכירו שיצטרך לו סניף ·
שׂו׳ הם הספקות שבשרו בגמרתנו יש הנין והנה אחת שקדם לבן
יוקדמים יתבאר הכרם בקלעת נחוס הלשון לא בו לבלו ספק
שנים ונחכן לו עוה בגוים האלנית שיהיו השמות הנה לא יועיל
בעבור זה בגוים הכנענית שיהיו השמות וזה יתבאר בנפשו וכו׳
עם זה שהמבאר שאין מולו מונעלות דבר בשתי מלת הבי דומבן
גב׳ זה למוריות המדות · והנה שיסודו שאין יהוי שיהן השמות
אחר שאינו דומה לצורה אין כמו הזה שיקשה משובה גם היה
המהוות בחיוב בלתי רצונו היה יוקים לספק אבל אחר שהיות רצונו
אין יוקים לספק · ועוד שסברי הם שהיות הבה על צד המשבה
והתשובה ולזה כבר תתן הדומה לה ט כללות הזוית עבר המבאר שהוא
שמן טוב נם יו׳ יתן מטוב · והנה השלישי המחייב שיהיה המקות
נגמרת הכו גב׳ יחסה שיכל וזה שיש לגוחה שינהר שקודם השלם לא
אין המקום נמצאים ועמים יק׳ המנים כשהמצוי בשם דונין ·
ועוד שסבורה חיוב המקום לא יהיה יחוק בכל בשנבר המבאר
במאמר הלשון דוזה המחבר חייב משתוף המקום הפך זה שאמרו ·
והנה הרבים הנה דיוק המקומות המבוי על יחס אחד לא יחייב השתוף
נגם נבה גם היה שמשותפו בשמו עושין אבל היה שהמצוי המבואר
המיוחד המובדל המובן לשלמות השלם כמו מה שאמר בו · והנה
הש״ס למה במו בזה היקום המבוי ולא במו בזה הנה אחרי שהמקומות
כלם על יחס אחד בכי זה והמקומות שיהיה המוצא המבואר השגלה

לאו

לאו לא המצוי במקום אחד · ובזה הדרך בשמו השיב ה״ל על השגלה
לא במו בזה משתי אחר שהמבואות כלם על יחס אחד ולא שהמשובה הזאת
המספקת בגבר הספק הזה והנה המספיק לאחר הספק הזה וזה שהוא
כל המבוים לא על יחס אחד יחייב שיהיה הדין אחד בכל המבוים והנה
המקומות על יחס אחד לא יחייב שיהיה בכל המקומות גם המשנית
נגם נבה וגם לשלמות השלם שאין מוי שיהיה לו שעור מוגבל ·
והנה המחשבי אין לצד׳ וזה שבגמרתנו יש מונין לא היה לו מושג יקבל
החלוקה והמחויב ועונש ונפטר אחר המתבאר׳ אבל המפרשים היה
בבחינת המועיל בו וזה יתבאר בנפשו שכ המבאר נ״כ שאין בגמרתנו
זה ר״ל המוחש במוחלט אחר המשדר שום משנה אבל המבאר שאף
כשעניה חיוב משתוף השלם ומכן יתחייב תרוש המורי לא יודבר
ויחייב יכולת השם המיר על צד המבלגות על צד המשבה והתשובה
לגורם יתקייד בה השלג יחושבו צד המקבל׳ כי נעשין בזה בורחש
הכל המועיל גבלים שקון נמשל המיר בכל׳ עם שיתגו מקבל מוכן
ולזה כבר יעיר מאנום הזה והתבלגות שבו בה לא גם שאין חיוב
משותף השלם ומכן יק׳ על צד המשבה לא שהיות המוור כפי מה שבג
בגבלו ולא שהשם תחשן והמשנו בזה ידוע אחר שהיה גם מצד
המועיל גם יצד הדמקבל׳ ולכל המבוים אחד · והנה נספק זוה וגם
זה עצם אחד הנה הכו באחד יותני פנים · גם שלגרור שכבר
נזרק חסרנו לספק ידועה ואלו שיהיה לו המחלק דויה מחותף · ולא
השגר בן ש״ע לאו המשנו בזה הנה לאו שתחדוש לבל המבוים יחס אחד ·
וגם שנמיר שעשרו זה שעושין בקצב יונקרים לתלמידיו ז״ל כמנים רב
הדוות ולא ידיבן חולק עליהם נתרם ילמד שהיה טוב שלמות והתרגם
ויותר נתרם מלמד שהוא פדר זינוס קודם לבן כונה יחס לפי שידע
חדוש המוחד ולא שהיו קוים לצת ידוע והמפרים בזה ידוע · גם
בהקמות הויעים והמפרש וגם לגיות בל אחר הולך מולחר יוררבת

התלמוד ונפטר שנה שנולד בו יצחק אחי ונפטר שהספר ויבק שלם
אחר כך מה ילך התלמוד בזמנם אחי מלאכות כי בזה דלתי
הרבה שנות והדברים עתיקים למקובלי האמת וגם זה מחכמים
אשר הביאו יורה הספר השלם אשר הציון הנה יתגבר בן לוי שאין
נבלאות שחבורו שיאריך מה שחייבו מזון שיבין בזוהר הרקיע בגם.
והנה נראה כזה הביאו כל הספקים אשר יאמרו הפועל נב׳. וכלל
השלום המדברים שנחלקו אשר השון אחרונים לא מדבר
בזוהרנו וזה נתפרסם לגדולים מזמן רבו של שם ועבר נזר נראה
נגדם לא עליון הנה שרים והנה והנה שעם זוהרות השמים הספרים וע׳
והושפע ידיו מאד הקיע זה שהקיע מאוד בזה שאין ספק בן זיוו
מושפע ידיו ולזה מה שקבלו מטעם הברכה מאחד טובו בכל יום
הזיו מושפע מעשיו לפי שאחרים מושפע בכלל לא מדבר זו הזוהר
והנה להעיר על אחרים לזה הכל להרקיע והזוהר יורה שקבלו מטעם
הברכה יוצר נור ובורא חשך שהן וגם מה שנתן נב פשוטה על
הזוהרות הנה לכן אמר שיורה על עשר הספירות ולפי שלבורות כוונה
הזוהר המוח נלוו והזוהר מאד עמוו לא ישמור ויין לו קיום מאוח
נלוו הנה יחס נאור לצורה וחשך לחומר לרוב שאין לו יצירה בזולת
הצורה על שיחס בזיוו להורות מאשר לרוב שספרי הקבלה שאחרים
אחר הקיעה מאחיב מאד השון והקור נב׳ חיוב ימלא השם להודיע
שאם לא מדבר הפך מה שאמרו וזה להורות הקדמות נאמר בעבור
זה לא שאמרו להורות אחרים להנה נאמר לו יצויר משגות הצורה בלעדה
והמשב עם זה הזוהר המפורסם לר׳ יצחק נאמר לו מה צריך
להקהיל הכוונה לו ומחדש מה לבם ועל השער בשער הזוהר הזה
נגון ישראל ויבין מב׳ שמים עב׳ נבראים הצורה שהקהיל ובכי השער
חבר לעבורי של הדעת הזה נראה זה לשונו וגם כיה מצורך בגלל
הצורה להחמין ולבודות בגבולי הדיון ושלמים רבים קודם לעולם

הנה לך מה זה הנה שאומרו כי הוא המורה כי השלם הוא אחד מאין
ידוע והולם הנדם אשר היה בן אדם ואחד · ובכן השלם הוא שיוצרו
נבראו הוא והקהל לא לבדו ומורים על כל ברכה והקהל לאין ·
הכלל השני בהשגות הנפש · הנה הדבור בן שני ענינים לם
בזוהר הנפש וגם בהשגותיה והוא הזוהר דבריו בן
בכלל השני · והזוהרה השני מה שבו די לפי טעם זה הספר ולזה
נאמר עליהן הגבור בהשגות ויראה דבריו בן כפי המקובלים וזה לם
נגבור לך הוי שיובן כפי הוא שהגבורה הצורה והענין וגם בגופן
ערוותם עליו ולזה שהכל פרקי הכלל הוא שנים · הפרק
הראשון נגבור לך הוי שיובן כפי הוא שהגבורה הצורה
והענין והזוהר שהנפש נשאר השאר אחר מות השכל נצחית בגבורה
שמהות בעצמות בלתי יוש הנה הכוון ולא בגוף כפי נאמר הגבור הצורה
ויספים בן השון והנה נראה נשאר השכל אחר מות כי נפשות בני
אדם לא השלימו כלן נבלאות לגזרות לשעתן בנפשות מקצת המשנים
כוון שיבא בכלל השלמי בזה · ונראה השכל נצחית בגבורה לחוק שאין
לו ספק הספר בשבוח ולזה גם לא על ידי השונה כוון שבן נקבלם
וכוון שיבן בזה השכל נצחית בגבורה · ונראה שיורה בשבועת
לזה שהנבור בצורה היוצר עצם ולא כנגד לבד מזון שהוא בן מגד ·
ונראה בלתי ומשנה כמין יורה על הספר דעת הוא שהוא שהגבור
מהנפשות יתאחד עם השכל הפועל בגופן שיורה זה זה כי לרוב שנפש
האדם היו מתקלפת לשכל הפועל גם מה שהתאחד עמו בגופן שיצרך
עליו נראה זה זה כבר השתנה כוון · ונראה ולא בגוף יורה על
הספר דעת הוי שיורה שהנפשות אחר החומר לא יתכן בגן כבוי נבל
כן יאהב בוספר וכן דעת הספר יורד כפי הקבלה וכפי השון בעצמו ·
הפרק הב׳ בגופן ערוותם עליו · ונראה שהשגות הנפש בגופן
שהוא עשוי עליו המקובלים והקבלה ויספים בן הענין ·

גאונו בגוף נבר ונם ריק שלא נתפרש בו צריך ישר הנה מקובלים רבים
משרים עליון בדבר פסוק ויחקוב בגופו ויתפרשם גדלים הנה מצוות
שמתו בחשוך ונינו כי לקח גופו שלם כלו לקחו לחלקו מחיצתו
ואלכיו ונלשון הזה שמו כלשון ביום הזה ל לקח לדק ומעל מגשך
ונתפרשם זה עד שבלנים זה טעם לחיות לישראל בתחתה ואחר
בחוק נפשו אותו ישרים וכבי נחריפי מונו ולהתפרשם זה גדלים
צרורה לבנבל והיתה נפש ורב צרורה בצרור החיים זה י"ל צריך וגם
נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע ואם יש יתך נפשי לבעך ביום
זה החיים וזה הטוב ויחזקאל נ"ב ישר כלו החיים גמר השובן וחיו ·
ואין ספק שאינם חיים נשארים כי החיים והמות ואופנים לצדיקים
ולרשעים והמשורר בקלעתו שבח השעים ואמים וגרור לי מותים
יקלע יה ואמר ישר עלזה לך שלם יפרה נפשי מיד שאול כי יקחני
סלה ואמר בתוקים אחר עד גבו כל יוקדשי אל ותנם לאחריתם וגרור
אלרוף מו נפיחם ואחת השוב כל לשלם נשר גבנם ומזו שמריך
בנק ואלכבו ולא שלא נגרריך ישר ימטותו כי גם ביענה בנשמתי לפנים
נחתה עד נבלת השוי עם · והנה נקבלה ומפורסם זה להכוויסן
זכרו שלם הנה במקומות כנס אין צריך לומר ולזה שבן התשגרות
ואמר יוצר כפי התורה והקבלה · והנה שהנפש המשגרת לו המגמם
לו בגין ולא גיש שזו שגופו זה יאמר יוצר הקורה כי לזה שמשול
והשגש והתקי לגרם זה ו שמירות הנפשות אחר המחיר גם ריש
שבהתיחד עם השכל הפועל זו שבהתיחדה הנפשות והתייחב כלו אחת
מזו שיש מחכמי גולתנו וזו שהוא זה ובשלבו למושכו לריך
ריש הנה לו יראה גדול שן ואומרים לזה שאין יתרון לשבב על
אולכו ואמי שלא הגיע לגלן אחר יואף מאודתו והנה כדברי רז"ל
ואמגר זה אמר ונרם צדיקים ורשעים ושתורות בעשים ושמין
אזיו שכינה ונגרו פני ישם כפני חמה פני יהושע כפני לבנה

וגמרו ואמר שכל אחד ששין לו מדור לפי כבודו ומגדרים רבים
לואבם והרחבות בזה ראשה · והנה שיפסם בזה השון הנה המשגרות
שעמו שגבו כי מפרשים לספרי גרסתו ואם אוי שיסתים ואלינות
ואם אי שחייב גופו וגרש בזה דברים ומעשות ולזה דאוי שבעל
זה שחזקו כי דעתם ויקדרים שתוי לגום לב עליהם וזה בכצר
ואופל שבזה הדרך יתברר לגו ואתגה זה שבצבו · וגומר שאלה
שרסטוו כי כלם ובו גבו שנעם קול שלש הקדמות
האחת שהשכל ההיולאני יתעצם במושכליו ויתאחדו שכל נבנה והשנית
שכל הוה נפסד וכל נפסד הוה והשלישית שגם הוה ונפסד השכל
ההיולאני השכל הפועל יחויב כי שישוב נצחי והנה האחת
שנים כמו הקדמות האחת גם המושכלות אשר בכאן הוה זו בלתי
הוה והשנית גם נפסד בשכל ההיולאני שישכל השכל הפועל
וזה שמסת המחשבה השגרות יראה שהמושכלות אשר בכאן הוות
והשכל ההיולאני לו נפסד כי שישכל השכל הפועל וקודר אחזה שהשכל
ההיולאני לו נפסד כי שיהיה נצחי וזה שפטר בהיותו לו שהשכל יתעצם
במושכליו כמו שבא בהקדמה הראשונה המושכלות ומן המושכלות
אשר בכאן הוות הנה בהכרח שיפסד כמו שבא בהקדמה השנית המושכלות
וזה נראה כי יואל שלא ישכל השכל הפועל והנשאר בהיותו לו שני נפסד
כי עישכל השכל הפועל קודם בהכרח שהשכל ההיולאני לו נפסד כי
שישוב נצחי · והנה הנה החייבה השגרות ואם אוי שיראה
שהמושכלות אשר בכאן בלתי הוות והנשאר בהיותו לו שהשכל
יתעצם במושכליו כמו שבא בהקדמה המשונה המוסכמות הנה בהכרח
ישוב נצחי אחר שהמושכלות נצחיות לאומרם בלתי הוות כמו שבא
בשנית המוסכמות וקודר אחזה חיוב ההשגרות · ואם אוי שיאמר
נפסדות בשכל ההיולאני שישכיל השכל הפועל ויולד בהקדמה השלישית
המוסכמות חיוב השגרות לשכל ההיולאני כשישכיל השכל הפועל ·

כן על דבר דרכם עתה ונחנו עתה רוצים ההקדמות הראשונות שהן
יסוד הבנין הלז הנה נבאר שהיתה בחוק שאין ספק בו בכלל השני
והמאמר הזה וכן ההקדמה השניה עם שה"ל הנה על הקדמה
הנה כשהונחה הראשונה הנה לא נצרך בהקדמה השנית לעיון ובר
הנבאר בזה שקדם שהוא בבלתי אין הטבע אולם דבר וכל שהנחות
ונפרד בם ואולם ההקדמה השלישית הנה נבאר בכלל שהראה שהיות
הראשונה כי השכל הנושא השכל הפועל לא יתן הצורות לשכל
ההיולאני אלא בהמראה שהשכל יתעצם במושכלו וזה מבואר בעצמו
ואם זה שהוא שיראה שחייב הצורות אלו שאחר שהונח כבר
הנפש היולאנית שכלו אשר אין לה סבה הנפסד בעצמו מושלם
נבאר והוא נמצא באיכות אלו שישיג בכללה ובהשלמות הנם ואז
שהנשאר עם שלמותה ונשאר חזק ובאמיתת אור בלתי והפסיק להשיג
הנושא המשיך שנים אשר אין לחומר ונשאר רק זה קו המבואר
שאין כשון המשיג דבר מהצורות נגל יתם שאין מחייב נופו
וזה שלום שאין מבואר במורכב הנפסד הנפרד אל פשוטיו של אחר
ישוב אל עצמותו הפשוט ואף אם מורכב מחלק חמרי והחלק
רוחני עצמותו מושפע מעצם שלו מושפע ואף המושפע מאלך
כן זולתו הנה ומחויב בחלק הרוחני שלא יפסד כמו שאין מבואר
בחלק החמרי שאין שב אל פשוטיו ואל ירבע יסודותיו ואם רק
הצורות מבואר ומחויב בעצמו לפי העיון האמתי. ואם אשר אין
שלום עניניו והרוח השב אל האלהים אשר נתנה לא שהפרש בין
החלק החמרי ובין החלק הרוחני כי שהחמרי פשוטיו שבים אל יסודותיו
והמתחדשים עמהם לגופם כי החלקים ולא כן בחומרי שלמות
קיים לגוף החומר המפשט ובשכוי המקיר והחלק הרוחני לגוף
שהוא בגרם במושפע השכלי שלמות ודבקות בגוף בשלון קיים בלתי
יושפע הנה ומחויב שישאר קיים בעצמו ובשלמותו וזה אומם נחייב

המצורות המספיק כפי טבע הספר ואולם שאף בלתי מושפע מאין
ולא מאיש אין המבואר אחד האחד שקדם וזה לגוף שאין מבואר בעצמו
שהמושפע מאין או מאיש שכבר יתהוו אל המציאות ראוי רק או איש
והעצמות אשר שכבר יתהוו אין נפסד בבחינה שהם לא רק נפסד אז
לדבר אחד בעצמו שהוא עצמיות ואין דבר המבאר בזולת ולפי
שהמבאר בנפש השכלית שאין לה סבה הנפסד יתחייב גב' היותה בלתי
מושפעת כאין ולא כאיש ואולם אשר בזה כבר המפרשים לספרי ורמזו
אל זה כשמשתמש הלבנה ההקדמה הזאת שהשכל הנפשי יתעצם
במושכלו וכאשר המורה להם שהמשכל והמושכל והשכל דבר אחד
והשכלה לא כקבל ואינו בגוף חויב להם שהמושגות אחר הנפרד דבר
אחד ונחנו כבר בארנו בזה שקדם איך ההקדמה הזאת ושקרותה
ושלפי עצמות זולת השכל ועם היות הנחות בעולם מוכן הנה
רז"ל כבר רמזו בהקדמות בזה והנה אמר כי שלשה שותפים באדם
ורק הוא נוטה לגופו ואמר עוד שרים וחשובים ואף יתפשו באור
השכינה ואמרו נהנין מזיו השכינה ואמר ונשמות שהיה שם · ורמזו
יותר שאחר שהמשכל בעצמו אחד ואינו מקבל רבוי והנה המשכל
והמושכל דבר אחד הנה המושכלות עם היותן רבים דבר אחד בגוף
וזה בתכלית הגדול והנפלאות ולא שכל ואף שאמרו בזה אין כראוי והזיף
עם שאין כתורה נבוראת כפי התורה והקבלה כמו שקדם · ובכן המבאר
הנה שתיכן לשבר בכלל הזה והקבלה לשלבו ויורותם על כל ברית
הבלל השלישי בגמול ובעונש · ועתה לפי שבאר קדם לנו לפי
התורה והקבלה היות הגמול והעונש שני ענינים
גשמי ורוחני אל בגשמי לגוף בעוד בחיים חיותו ורוחני לנפש אחרי
הפרדה מגופה והנה עם זה שהרוחני יסודם בו העיון והמבאר גב'
מציאותם ואם שמסר עליהן לשבר אין שלשה ששם ראשון · בדרכי
הגמול והעונש בגופו שלא יתעלה עליהם העיון · השני בגוף שהם

וגם לפי דברי קצת יתחייב עונש גדול בקבלת זאת שאפשר ולזה הוא
חבור שהגדול וקשה לגרס בחיובו ולא בחיוב המצוה יכ' שהוא הוא
חסר ומזה בלא ספק ומ"ש הקדוש בן שירה יורה כבר יורה עמרם
ז"ל בתורת שגרם דוד בפ' אחרון לו ירושלמי בזה האשים רבים בלמו'
מורים על מוחה זה והוא קשה הראשון שיסתכן בן יומו ליעודים
השמיים ׃ וגרוע מזה הוא שכבר יתחייב בהם שלא עברו בקבלת שלא
יעבור זולתו וזה נראה לרז"ל בתקריאות גם בקורת אחר
ומשלם לשוגיו לא פטו למדברו ההם שהמשער קרא הנשירה לשוכר יעבור
שלא ימנעו וכן הדין במעשר מצוה הנשיאה לשכר שירימה המהבים אחד
וזה שכבר נמסר שלא ימנעו גם לתרום שכות זה וגם לזכות נפשו
לבשלמות וכן כן יסורין שלגבבה הנ' בדברי רז"ל בתקריאות והוא עבן
הנסיונות שעמנו הבבה לבן כוחם תלאות תמסר להם בהתמדת הואשים
כמו שאמרו במה שקדם ׃ ולא שכבר יהיה שמשער במעשה הסוגה
שקה בהנים ידועים כמו שבנו בקבלה ומכללם שיהיה עם תגם יש
נוחה על מים במטר ריקב המקדש וזה הקבלה בה לצדקה ובגולבת
אחר שנמסרה היתה נסורה לבשלם לא יעבור זולתו גם לטוב גם לרע
ובל שגר מעודים טלנים כי כו מאוחרים הם יעבור שלא ימנע כמו
שקדם והוא משנן מזה ׃ וגרוע משלישי הנה וזכר לרז"ל במה הנה
התנה והוא נראה שקדם כדון אחר הוגן וקשה שכון אחר
רובן ועשו בזה הנשות לגרס בושיו שיהיה עברו בכל מה שיתבטל
כאו הוא חק לו קשה כל מחמם שכות ומחלם זכות ושיבריע עמו
וכל קשה לבה זכות יעבר שכן הדין בודינה יהודה לו עבר נעשר
וגם לא בן זה בתלמוד ירושלמי והוא רשע משלישי שיסתכן בן יומו
ליעודים השמיים ׃ וגולם רבי הגדול וקשה כרוח טים לא נתקשו
בתורת כבל עתה בתורת בתקריאות וקשה מחלה שנפש
בשבר אחרי הפרדה והמסף ההנה יזיין שטנה והוא שקבעם בתחיה

ומכו את זה שקבלו שמשית ששורה בגוף והוא הגוף הגשון לעדיים
ויכוון לבבותה המהריר ואין גבת ויתקלתו בזה המדות הנשיים כפי
התקלפים בגבה והקשר בשור בחיים תורה בגוף ונפש וכן נפש הנשבר
ומותר אחרי הפרדה מן הגוף תשי' בשר עורן מסבבת כחשך כמו
עגמם ואין זוכה לשבר התפק וכן לזכו בגוד עמם למות מותר
רק שבגוף שלם ולמות נפש רוחנית מורקעת רקה כחם גל שבו
הנשמות לקחו מהשגר מורה רק שבגוף שלם הרוחניים. ויתקלתו גב'
יודעות השבים בזה כמו שבא בן גלם עד שחתם ימינו לשבר והמרוק
אין המנבל כפי שקבלו התמונה לאדם ובבר גנו בו פרטים בבתר'
ואם תאנם אין צריך לכרס ובלאות שצריך לשבר איך יספס הגשון
הגמול והעונש הרוחניים ובבר יתבאר זה בלשון מאוד שנגזר
וזה כי למות שהתקבר בנפש כיוצא עצם רוחני הוא כושר
בה שקשיב הכלות השורות והעשוב משר הגבן ברוחנות הגשמך לב
שנבהב ולזה נתמדנה בשטנה שהוא הרוחנית מוקר גבלה שאפשר
הנה זה שיתחייב שקשיב גם שורות והעשוב בלתי מושגר אין שיתקלתו
ומודעת בנפשות ממין העשוב לפי שמשר הנבות והדבקות הקודש
בשורה בגוף. ולמות ידועה הזכרים אחד הנה כשלא קשיב תמכו זה
שנכסף בשוכמם הנה השבר בזה שבר גורן עד שאפשר שיטע לה
ומיכו המסר בערך הזמן וזה כי לזה שהתקבר בנפש שקדם ט' ובנפש
עצם זולת השכלה והתדבקות והתיקון והעשוב. זולת זולת השכלה גב'
הנה לא יהיה מגוון שלשבר בזה יתמיד עצם נפש בערך הזמן ׃ וזהו
זה שטוען במה תמון ׃ ותורה בה בגבור שגי רוצה הגדול ושני
רוצה העונש גם הם שהם יתקלתים שזה זה יתקלתו ׃
ובודר כבר יהיה נראה שבגמר תוכם יותקלתים בשמעת שלשם
ותוספותים בשמם ׃ גם השלשה שהם יותקלתים בהם מקושה שביעור
השני לגרס כמוכן בגוף ונפש ולזה יהיה בתרה מובכל וביעור

המולד לא יעבור על ימינו· שלישית שמשרת הנשמי העולם נדון
אחר רובו ומשרת המולד כל אחד לפי ראשיו· וגם העולם שם
המסכימים בכח מגונה שמשרת הטוב כל אחד לשבר· שנית
שישורים כל אחד בב' יורד טוב מזה וגם משרת הנשמי כבר
עבר בתוך הקורס ואולם משרת המולד יעבור בב' בלע וזה שאחר
שהוא הכלות בעבודה הדקות ויד בב' השגות הנפש אחר המספר הדקות
בזיו השכינה והשגת הנה בב' הגדול יותפח בבלות המיחסות והפך
בב' שנים השמי המחון בחיי היותבות הנה מיחוד הנפש והשגת
יוק שבשבוע דיך עוש יתפחם הכלות המיחסות· שלישית שמאדים
בב' עפי יוב שירך בנו' תש הנם נדון אחר רובו כלומר רוב ראשיו
ונפסר שלמברין בב' כ' שיבן בתחילת יותרו וכל לפי רוב ראשיו·
ופרק ד' כאשר יהיה פסקות יקרו מסו מיה היעוד· ויולם
משרת הנשמי עם יסוכן בן חלק גם קוף שיעבור
על ימים לאחר המקטב שתפסו דיך הנה במקרה כן ובאחוד משרת
הטוב ניכו חוזר· שנית שלנחכו נבוק בוררים לרה"ל הפך מזה
שיבבה יזון נורס שבר יוצע במי עלרון לסך והררן בני חיי והחוש
לגו בזוכם בלון מילבג ולא בוזלג בלון מילבג יתנב פסוי או המוררים
סוקרים הרביב עם שמוצם סוקרים לכבס קצב וזה שבוקום אחר
נחרו זין מזל לשרש· שלישית יוק שבג בבלם נורס העולם נדון
אחר רובו וקון רין הקלה דיך יהבן נמות פריעבות· שקדיקים
המעשים קודשם כשר שרובה מעשם יסכלו בשנים ויבר יתק
שיקך הפך יוק שתתכבו במשנחק הנזיק· הנם או המפקוף
נשר נפסר שיסוכנו משרת הנשמי· ואולם משרת המולד נפסר
שיסוכן בן בב' מחלק מן רין הפלג אחרי שקון עקר הגדול והעוש
המולד שלא יעבור על ימינו דיך לא נבחרש בבירק ובהרש הנשמי
זגיהו גמור ועוש נרוני ושיעבור על עינו· שנית אחר שמאדים

ונלפו דין דבר חד יורד מלמעלה וזה יתף בשמו המסכים שוו הגוון
דיך ימעו הרע לנפש המוכן יתן וכי נפסר שירק על צד הקונחת
לקנוע קיומות לגולתו שהרע המוצע לנפש לא ימעט בן זולתו· שלישית
דיך יעיר מחוץ ועשו זמט בנפש וזה כפי הקבלה ונח בן גורם
יושפט השנים בשקם שנים עשר חדש· הרביעית לפי שקושת לפי
הקבלה שנפסוף השנים הנבחם עד שיהרו להיות נפר החק כתום
רגלי הצדיקים הוא רין הגלה דיך יעיר המספר בשבר השכלי שגין לו
סבוך המספר וגם קונה שיספר גל הוא יספר הם נשוב נפר כתפטו
המוגמר· החמישית שהגורם זל בזק משר שמאדים נדון אחר רובו
הון דבר המחיב וזה שבמישט העברות שסדרו יתק שלא יוחשב הגוון
המחלקה נם שקון שב המס בתשובה וגם שלא שב וקון במרין והנה
גם שב המס ניכו נדון אחר רובו סדרי הון כאן לא עבר עבירה עשה
יורו המוררים לרה"ל עד זה וגם הון במרין דיך יהבן שעם קיומו מחוץ
והמשבות לו יפו יתכבו גל שיחוות הקורבה והדבקות וכבר בא לנפם זל
על זה שלא יקח שוחד וכפי' שוחד המצוה כונת המס שקשבר זה בשמוק
המצוה אחת לו יכופר לו כי גם שובו המשבות שסדרו· ששית שהמתכון
הגדול וקשוש אחר המוב הוא הפך היושר הגרוע המדינה ודיך יהבן בתוך
היושר כאלו וזה שהוא המפנה שמאדים בגופו נשף ונפש בדרך שמיף
שובר גו בנפך הוא המחלק במין בנפשו אחרי הפרדה וזה זק לביותם
נלתי המסכימים בשר והנה בתוך היושר המדינה לבל גדול נמובן
חלק העבודה נשר עבד שמשן וגם מן המסכים עמן במין וזה לביותן
המחלק בגיש וכו' שלא יהבן לבל הגדול לגני שיחלק שמו במין
היהבן לבל גדול לגויל חלק העבודה נשר עבד גברים· שביעית
במשמך מה שיעבור זה בתוך היושר כאלו בנפש אחרי שקרבה החלק
העבד יותלקיו וגם ניכו והספיק בתוך לזה שמפשוט בגופו בזותב
ויבן בשמו נשר הוא בגופו נבחר וגם לא היו לבוזתב שוב שמוות

וכל עניין שיעבור זה בחקו גם הנה יודוע לנו אחר לו דרך שעבוד גו
יעבוד הגרם והוא גרם נגוף ונפש שכבר ימצא שהוא קורה עתן ומורה
המוחש · הנה לו התפקות לפתור שיסופקו בעשר המינים · והלוי
שנעיר בגרם גם הלא בעשר המינים הנה הספק הראשון
הנכלל בזה שמונה עוקרי הפשיטות ומה יעשר הטוב דרך יעבור שלא
ינוע ומה אחר שהשם נעלם שמעשר הטוב ואיך חוזר אין הכרו ויגוף
שיחשב וזה שכאשר נדון בעשרים נמצא שמעשרים הטובים שהם
בגשר ובגי קיום כל התנועות והחקים והמשפטים ואין ספק שנאמר הוא
בזה המה לו יעבור שלא ישיג מעשר הנשמי כמו שנאמר בחקרים לרוח
שלא יצטרך לחסר ולהוריד ולגזור הנה לו גם ירצה עליו הנסיון
להוסיף באלהות בעשר מה שהן לגרם הנכון וכל לפי שהשם נעלם
הכל לפי רוב המעשה הנה עניין וגם לא נבדל בפירוש שיתקיים מעשר
הטוב לעובד לפי רב מעשיו · אך שכבר יעבור שלא ינוע לגמר
המסבות שזכרנו וכל זה מה שלא ינוע הנה אין מעשר טוב בשכל זה
חוזר לרוב שרוע המדות הנוגע לצדיק הוא טוב לפי מרוב שהשלימה
לנפש גלל הרשע הטוב מרותי הוא שלא מה ינוע ולא בזולת חיבת גו
הנסיון הוא ולזה ימרוק שעם מוף מעשר הטוב הנשמי לא ינוע
אין מעשר חוזר גם נעשה על פי רב וגם לא נבדל בו מעשר הטוב
בפירוש וכל מעשר הנה נמצא באופן שנבדל לו יעבור שלא ינוע
באופן זה והמכון בזה זה דרך שימצא בעשר ובכל שרובן המעשים
שהשם נעלם שבעולם עדין אחר רובן הוא אחד יחולק לבורות
יחושבו המעות נשייף כמו שהשמתנו בזה שגרם ודי בזה בספק
הראשון · והנה הנה והשלישי הנעלם בטוב המדומים לרז"ל
הנה אין הגרם תרות שיחשב וזה שהמדות הכוללות בתלמוד כמו
מן המצוות וזה גדול בתלמוד לרוב אין לבדין מן
התלמוד לפי דברים שנעיר בבן חוץ ולזה הכונה בהגדה הזוהר

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא ירצה לאו בזכות לבדו ר"ל
שלא יעבור זולתו אלא במזלא תליא מילתא כלומר בהכנה וזה שהספקות
המעירים מחייבים הטוב ההוא או הפכו ולזה עם היותו צדיק גמור הנה
הפך שתחן הכל · וכל הטוב המוחש לו בשכל הכוונה הנה הוא כטוב
לו לעולם הבא שהוא הטוב האמתי · ואמרם גם אין מזל לישראל ירצה
בהלכם כלומר שכבר אפשר שיהיו בהדרגה שיושגחו ביחוד מפני המזל
המזל והנה כשלא יהיו בהדרגה שיושגחו ביחוד הנה ימשכו אחר שיהיו
עדיין אחר רוב המזל או ההדרגה או העולם והנה בכל הזמן לעולם לו
הטוב הנפשי ההוא שזכר בהשגת חיים הם לעולם לו והטוב האמתי
בעשר המוחש לו וכל מזיקין בהדרגה שיהיו מושגחים השגחה פרטית
הנה לא ישגחו בשום זולתם · וכל זה שאמר חטא בני עלמא ליתא
ירצה שכבר האמתי לרשעים אין בעולם הזה כמו שקדם ויהיה עם
זה שהטוב הנפשי אינו על צד הכונה המכוונת לשכר המצוה ולא
להסיר הרבה מעשים השלמות והשכר האמתי הוא הטוב הנפשי
ודי בזה מעשר הנפשי · וגם בעשר האמתי הנה הספק הראשון · ואשר
לא סרו הקודמים והמפרשים גם אין דברו המזל שיחשב
וזה שאין ספק שהתורה להיות בגוף ובנפש חייב יעשר טוב [illegible]
לנפש העובד לאשר והדבקות אשר לו עם השלמות המושכלות וזה מבואר
שהיה ומפורסם לנביאים ונבוני וחכמי דין כמו שקבל משה ועבר
והכרת גדולה ביחוד נעשין הענק הם אחר שהוזכרו לנביאים ויצחק
ונאמרו כי בהצלחת יקרה לך ממנו והשלמות שהיה אפשר לו לעולם והעולם
הטוב המדומה בטוב האמתי לא היה עשו לבד והכוונה הזאת [illegible] לכם
המפורסמות [illegible] והדבר [illegible] וכל [illegible] ולזה היו בני ישראל
סובלים עבודת המצרים [illegible] שכבר [illegible] שהם
ישראל היו [illegible] ועבדים [illegible] שיקבלו [illegible] פנים אחר
[illegible] והמצרים סובלים [illegible] והדלות [illegible] היה עובדים למצרים די

[illegible]

[illegible]

בקבלה לפי שהראשון בתחיית המתים לפי מה שיהיה זה הקבלה הזאת׳
שנבראו ליום הגדול והשעה יזקיקם ובזמן ורבים יושני אדמת
עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם כמו שיפרש
בסוף שיבא בעה׳ והנה לגוף יהיה עונש והרשע הנה אחר יוצאין
בקבר החסידים. לפי מה שבא בקבלה שלא עשו עונש יקום
ואחר יתגלה בעולם בתחיה על שיהיו מה ביום ה׳ לעשות כדרך חמא
הנאמר ונו׳. עד שעלה בגופו גם ורבם גם ובעתה קיים יתרה
יגלה עשר יעד מעט מה נבי שולה לבם וגם שום השען ונו׳
ובזמן ההוא כל המתים בלא בכלל זה והקלות לא לבדו ויחיו
על כל ברכה והקלות נתן ונראה .

הכלל העולה בתחיית המתים . לפי שמפורש בזה יקובל בגוף שהוא
אין הגוף הזה שבא בגופם בפירוש
והנה זה שצריך לבאר בו הרשעה עונשם . הראשון נגזר הדבר הזה בעולם .
השני הגלות והשעבוד . השלישי סבת השונה הנופל לבני אדם
נפרש מה עד שיחם בדעה הזה לשונה והוא שאין אין ההרג שאין
לו חלק לעולם הבא . והנה כל הספקות הנופלות בו . ולזה שאין
שיתן הכלל הזה והבאור . בהרג הא׳ נבאר הדעה הזה בעולם .
והנה צריך לבאר בו על הרשעה עונשם . הראשון
גם כמה בתחייה שלמעלה חלקים וגם הרבה חלקים בני זה חלק . השני
בזמן התחייה . השלישי גם ישתמשו בגופם ויחיו אחרי קומם
גם כן . הרביעי גם יהיה בעת הזה יום הדין המקובל בפי רז"ל .
והנה אין דרך להאמין בדעת הזה בלא מעשים נלך והקבלה
והדרוש שבו מורה על זה והשכל הדעת והסברא לבד . והנה
הראשון לפי שבא מפורש ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם
ונו׳ ובא ירמה שלא הרבה כוללת ויתמם בזה הדבר לרז"ל ורוח ורבים
מישני ולא כל ישני והראה גם כן חלקים רבים נעזר הספק בני זה חלק
הרבה בתחייה וכבר קבלה וסברה ואחרונה שהרבה צדיקים ובגוורים
לא גלה שבא מפורש כבר גם בגרירו ואלה לחרפות לדראון עולם
וזה יורה שיוסיף חכמים בדעת החלק שהכל בו התחייה . והנה
ירמה שכבר נראה המאמר לדעת הדבר בזה זה שנעמוד על
הקבלות אשר בעבורו יתקיים הכלל בעצם הזה שעבודתן על הקבלות
ואלו יתבאר בעולם בני זה החלק והדרוש שיושב הקבלות מה ולזה נתחבר
האחרים חלק עד נחוש הרמז שיעברו בו מה שנם ספקות לזה שכבר
עמוד על הקבלות בזה שיבא בדרך משני בע"ה . ודי בזה עתה בזה הענין .
וגם השני שהוא בזמן התחייה כבר יתבאר שיהיה יחלק בזה בסוף שאמרו
רז"ל וזה יתפשט גם יורו ירמה שהרבה התחייה אין בזמן בזה הדבר

ימות המשיח וזה שהם אלו והשבע ושבעה כי זה יום כורש ויאמר
על הגלות ונבנו לבית שני בית המקדש מושב ונתן שהם כי
שלמו בהשיעור שבחלה בזמן בית המקדש הבית השני · ואין עוד
שנגזרו זה על ד' המלכות בלשון ושהנות היתה שלא היה מקום לגלות
שגלה עד באת המשיח שהרי רוב ספרי קדשים והמחלוקות שבאו בו
הוא בבבל למשיחנו ואף לא והרבה הקבלות הקדמון בימי רבן יוחנן
בן זכאי ותלמידי הספר הזה עשרים בשנת ... השנה ... יבנה בית
המקדש ויאמרו נשכח הוי לא נלמד בעיר ... וכו' · ויתפשט ...
אחד לשיווא הזכר בהפך מאמרות ירבה שלא ...
ימות המשיח וזה שבין לדור בזירוש אין בין העולם הזה לימות המשיח
אלא שעבוד מלכיות בלבד ואין ... בזמן ההוא הוא ... עצים
טובים ... שיהיה ט' ... יהיו כל הצדיקים ... אחד לשעבר ...
ה' ויקיימו גם כל ... ...
ונוראות ... עד שישובו ... ... יוצא ויעשרים
... ... לפי ... ... בהלכה ... המשיח
זמן ... ...
... ... עליו ...
... שיהיה עם ... ...
שבין בית המקדש לא יהיה ... ... המשיח ... ...
הוא על ... המשיח בלבד ... בית המקדש ...
... ...
... ...
... ...
... ...
לא ... ... ז"ל ...
... ...

... ... על ... ... בדברי רז"ל הוא
... ... בן
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

הכתובה ואין ספק שהתוספות ז"ל נתכוונו יותר לדעת רש"י · ועולה יותר
שאינה לו שהרי הוא כולל שני דינים ושניהם בו לכל אחד מהשטרים
מהו שיגבה בתוך שיגבה נכה · גם לדעת שכתב בפרק הכתובה ובנשואת
נשר נראה שהתחייב להיות כל זמן שהוא ואין מקום לכתוב לכך
בהלוואה מחוייב כל זמן לבעלה · ולזה עיין בכתב לדעת רש"י עד התם
הכתוב שנאמר בו בכתב התוספות בהלואת בזה · ודי עתה בזה בשלום ·
וגם הכתוב יהיה גם יהיה בשנה וכו' יום הדין התוספות בשם ר"ת כתב
יותר לפי פשט הסוגיא כי יום א' גדול וכתובה יהיה בדין כתובת התחייב
מהו שיאמר והנה מוטב שיהא עבד יהיה ולא לחיי שעה ונלך לתרום
לדמיון שלה · ויהיה שכתב הוא ישבע על ידי אותו מחדש · כתבה לכתוב
כמו כתבו שולם לכם כי אין כתוב לפני בו יום א' גדול וכתובה · ויבא היה
יהיה לבוא בתוך שמת שנתן במתנה · והתוספות כתב היה על ידי שמן לו
זולתו · ולזה גם גדול היה יהיה לתוך על ידי שני אחרי השבועה · והולך
בתוך ונפש מהו שבעלות בשוקו זכור לטוב · וכן כתב שכתבו בו בשבועה ·
בתחלה מכל בכתובה הראשון בשם גבולו היה ונשבעו · ולפי שהכתובה
מוסיפים לכל הנשים ובכתובות גוי להרבות דמים חדשים
לצרכים ולבעל גוף בלא מחזיקים בה גוי יאמר בשם הכתב רש"י
מוסיפים לגוים כו ולוקחו מאמר לחוות שיגוי גוי שיחזק כל מה כלב
מחזיקים בכלבות מחוזק ויהיה נותן כלב מפוחים ומחרים ט
בלוקח ובני אדם לבתו ובנים לבתם ליך עשו בשביל עושים אין
נתן מחזיקים בראשונה מהגוים יקננו נותן כלבם ולא בעולם בכלבות
מחוזק ובכותרים בו יחזקו מעלתו שיאמר בכל מקום וימצאו לך שיגו מהם
נגמרו כאשר ישר בעיני ונתן בלא עדים ומחייב לו לבוא על בנים ולא
בנים על לבנים · וזה שהתחייב היה גם בתוך גם בנים גם יחזקו קודם
נתינת וגם בנין נשר על ידו יהיה בשם גדול כמה כבר יושב לו לבוא
על בנים נמצא בנים שיסבו לכם ליך · יעשו בשוקו מדים ולא בנים

נב' יושב על גבנם · וגם לכך כנגד הירך קודם שהוא שיקרבו בן
הבנים לו נה · ולפי שכתב הוא יהיה גדול יוכל יותר שנה מהם בחיים
גם להיות כולל · וגם לזה שיך מרובין בכתובת ראשון בשם כולל בשלמות
יותר מכל גוים שעשה עשר בו בשערי הנשים כבר היה הוי שיבחר
בשם מה לעשות במלכות נכון אחר שכתב בדרך מזל המלכים ·
ונראה עוד שכתב הוא בכתובת אחר יותן נב' בו שבעבורו מה יהיה
שיעשה על ידי שיש מכנו ז"ל ולא על ידי זולתו ולזה
שלום שבגמול ועשו במרמים יהיו שינוע לעבוד עמו גו לשעבד ולא
לזולתו לפי יותר מהדין ומ"מ בתוך יותר כלפי הנה אין די בגמול ועשו
שינוע לנפש בתורת מכתב שהוא וגם מה שבעבודה ומעבדה · יהיו
שייחסו לחלק הנבדל מהם לזה שבזמנם בתוך לא ישנו לה גמול
ועשו מהו שקדם הנה גם לא היה כנגד מה כבר היה זה לגוף חלוקת בתוך
יותר כלפי · ולזה נראה התחלת בשלמות בשם גדול מה שישלם בו יותר
כלפי ובתוך יוכל נכסים · ולפי שהיה ראשון בשם מה גמול ועשו בתוך
ונפש כבר היה הוי שיעשה הנה מה במלכות הנפש הראשון שזכה
לדורות זה בתוך ונפש וכן שאינו זכור לטוב כי הנה עם קיום שבע
בדרך שהוא נב' זמן לכך הנה היה קודם התורה · ומציאות הכל לפי
הנתון בכתובת מה שהוא לחוב בדורו עד מתי גם מספרים על שתי
המעלות וגו' עם שקדם הנה ניתן המספר כי נמצאו כבר חולק עליו
בדרכו ויתן ט' לכך גוף שמם · וגם כבר ספרו לנו ר"ל שזכו לדורות
זה זולתו רק מסיבות הנה הנבדל הראשון שחטא לכך ובשביל בכלות מה
היה שאינו זכור לטוב ולזה היה הוי והחוב בתוך יותר כלפי שיעשה זה גם
במלכותו · ונראה עוד שבהשגת זה ישלם הכלות יתירה מדין הכוונה
נשר כל אחד שנבראו עם הכלות הראשון בתורה · כמו
שקדם לנו בסוף מאמר השני זה גם בבחינת יותר יה' וגם בבחינת
קודם שהוא התחלה והדבקות בשלמות וכו' בבחינת יה' המצוה בכלות

ואם שנפסד כאשר שנתבאר כל זה הם · וכאשר היה זה כן היה ראוי שיהיה
זה בתכלית מה שאפשר לתכלית הזה בהתירות ואז שיהיו זכור לטוב ·

פרק כג׳ במה ששם המחליט לאיזה שיעבור מזה הזה ·

ולפי שנתבאר ממה שהוא הזה שיהיה כן בתכלית הזה הכולל
בתכלית מה שאפשר וזה גם בבחינתנו זה׳ וגם בבחינת הגדר אשר שהם
והיה עם זה התחלת הדבר בלב ובכבד והמוח לאבר מהם אחד כן
כבד היה כבר הוא אחד לבחינתו כן והוא שיהיה שנחש במוח לפי שיעבור כן
ולפי שנעשה הזה מיוחד במה שהוא לאחד שהוא בהכרח לאיברות
הראשונות אומרים ואמנם לא ישנו בתכלית הזה עם היות שאין כבר מתנגד
בתכלית מה שנפסד בכך מה שהיה לגדול הנפשיי שהוא מאבריהם
בגבורות לאיברים ההם והוא שאין עניני לעצמות שהוא שהם בכלל הגלוי
ואם המחבר כבר היה ראוי שיהיה יעשה הזה בגבורה הזאת שהוא שהם
בשיעור הנשואי ולא שיל׳ נגבוה בו כל כך לאיזה שיעשר הנשואי היה דבר
ראשונה במוח גם דרך כלל גם לענין אחרות והענין הזה לענין אותה
עד עם כן דבר ולזאת הענין הזה והשלבו גופות החושים לאיזה כפי שהוא
ואחר כך נזכר החושים ז״ל שכתב בו לענין אמנם המחויב לא ישם לבחינות ·
וכן אין מה אחר נאמר נמוס סנהדרין והוא טפר בבחינות החושים לפי כך לא
יהיה על אחר בבחינות החושים · וזה המחבר אחר מהות שיהיה שבעולם
לבד נכלם אין החיים החושים · וכבר יורה על זה גם מה שאמרו בספרי
לחשן יהם יחידים יחדם בעולם הזה ויהי בנים לאיזה המשיך טיבי
החושים על דרך לעולם הבא וזה שכבר יראה שלקחום כסדרן ·

פרק כד׳ במה קצת ספקות הנופלים בו · וזה שכבר ישאנו ספקות
עצומות בענין בעצמו ובעוצם שמונה הכלל בנפשיות

בענין בעצמו וזה שכבר קדם לנו בכלל המלאכי והמחבר השני שהוא
שהתשובות אלוהות בלתי אפשר והאשכל נגד השכל לא יפול עליו שם
ביכולת ולזה לא יפול שם היכולת על האפשרות שהוא כמו נמנע. ובעבור

מה זה כן והיה בנפסד מאיש המורכב ששברו חלקיו הפשוטים גל
יסודותם זה גם יתברר שישובו החלקים שהיו חלק מאבן למחבר בצורתן
לא יבין אין החלש ואשיקים בריבה החדש ולא יתבררם בו היות הוא חי ולפי
שהוא אחד הכלות העצמיים בגם הזה להיות בו מאשר לשני לבד
הגדול והקטן לאיש הטבע גו לשבר בעצמו הנה גם לא יתברר בו
היות הוא חי הנה לא יהיה הגדול והקטן לאיש ההוא בעצמו · שהנה גם
כורת שבהתחבר חלקי המורכב הפשוטים יהיה בו מאשר לשני הנה גם
כן החלקים לבדם בבחינות יסוד האש ולבדם בצורת הארץ גו מורכבים
זולתם עד שהיו לבדם חלק מעיר הגדיב ולבדם חלק מהגמלם הם
יתפרדו שם׳ וישובו חלק מאיש אחד הזה לבחייב הנה זה ראוי כבם
משיעור · שלשיות אחר שהוא אחד הכליות העצמיים להיות
בו מאשר לשני הנה אין יעבור שיהיה הנה הוא בן לבדם
ומן לבדם לא שכבר הונח כן בפרק הראשון מהכלל הזה וזה שמאשר לשני
לא יתכן בזולתו שלא יזכה לגם הזה · ורביעית כבר ישופט גם
שהיה המחייב טועה לכלל ואמרכן כפשט המשנה שאמרו כל ישראל יש
להם חלק לעולם הבא גם יאותו כלם קורא זמן התחייה וזה שהמחבר
בשיקרו ויחיו אחרי מותם ואף גם יאותו אחרי התחייה ימנעם אחד
שכבר יתחייב שימשך הענין כן בתחייה והנה המאמר צוח ואומר
לפני בא יום ה׳ הגדול והנורא וכבר יורה זה שהנם בכלל אחד יהיה במות
אחד לא שימשך כן בתחייה · וחמישית לפי שנמצא בבנים ישרים
לכלל ואמרכן עוברים הזמן בעבור טרון לריבות החיים בעולם [illegible]
הענר בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקולל ימיו לישר
בעולם ובגו בנים ובנים בניהם זקנים חלושות יחלמון בחורים
חזיונות יראו הנה כבר ישופט גם מערים לשם בזמן התחייה גו לירות
מושיע ילך שיהיה הוא דבר מתחייב וזה שגם היערים הגלה בעת
התחייב כבר יתכן שישפיעו נחושים ושימותו והוא הכך מה שהוא ·

וגם זה לאמות הדעה כמו שאמר שמואל הוא כמו זה שאמר אין בין העולם
הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות׃ כמו אם כל הספקות שישנו
בענין בזה כבר יתר שכתב׃ ורצוי שנעתיק בקצרה גם הראשון וקצת
נעלם בתפארת כשם שאמרו   כמו לנוח שהתבאר כי זה ישלם
חטא יש בלבי בגלל כבוד וידיעתו יש׳ מאמר שענה בלבי בגלל כבוד
וכל אחד מהדברים נגלו לא גם יהיו רחוקים מהשגתנו בכבוד הרבים
נעלם בכבוד קדשו על יתם אחד אין הפרש ביניהם כמו לשון החוק
שבזמן שנזרה חשובה לפי מה בעצם בזה יהיו חלקי הדרך בגופן
שיהיו לטוב ולמקרים בהמשנת חכלי שיעתיק כדור חלקי בו זולתו׃
אלא שכבר יתבאר שלא יתחייב בזה קצת שיהיו החלקים כמו בעצם
וזה שלפי שהוא הדבר שכח בגוף החלקים כמו בעצמם לא יתחלת
בזה כי דבר הוא הוא כמו אין כושלת בהם החלקים כמו ובו גם יעתיק
להפרידם ולהבדיל חיים וזולתם ולא שכבר יתאם בהם ביושר כלשוני כי גם
ביותר יהיה גז׳ בזה ובכוונת שהיה בה המון על דרך משל ולא יתפשל
ועוד ענינו וגדעם שהוא נפרד בו נחלקו יש והיה מקום שהיה עצם
עומד בעצמו ומתחלק אל חלקים רבים אין ספק שגופו חלק ונחלקים
מחולקים בגוף כמו שנתחלק בו כמו שהיה משתתף בגוף המון בשוה
ולפי שהשכל מחובר בזכרון והדמיון כמו בגוף הזה כאשר הוא עומד
בדמיון כאלו היה מתחלק בחלק היסודות המשוערים בגופם שהיה נפש
בכללם המורכבים כי אין רוצים לשכל אחר היסוד רק על דרך משל
גם כמו המעשה היסוד לו מתחבר בו וזה מבואר בנפשו׃ ואחר
שנפש חלק החלקים בגוף כמו כמו יעתק שיתחלק בו כיושר כלשוני
ויהיה לו וכמו המון על דרך משל כמו שאמר כמו הקומה עם נפשו בשלמות
ועל אחד בו כמו גם כל שחלקי נפש נבדלו מהמון כיושר בכל נפש
יהיה מחובר בכל חלק מחלקי נפש שנבדלו מהמון אלא חוץ מנפשו וגם
הוא נבדל נפשו עצם אחד בו נפש ראש המתנהגת בגוף כמו שהוא על

הכוונה הגוף בשום גם כך שחלקי נפש והמקומות מחוץ כמו באחדים
עם הנפש החלק כמו עצם אחד שלם ולפי שהנפש צורת עצמית לגוף
הנפש וכן לו עצמותה כמו הנפש חלק צורה לגוף וכן לו עצמותה׃
ולפי שהנפש לא ישתנה עצמותה כמו יתחייב שגוף המתחלק עשוי
יהיה נבדל עבור כמו שהמון יחד אחר הקבלה המון ועד להיות נפש
ונכבד יותר זה מה שקבלו רז״ל ואמרו שנשמות צדיקים שיעמדו
בלבושיהם כל אחד ואחד כמראהו׃ וכמו שאמר הרב לפי שהלכות העולם
מעשה אחד עד שכבר נגד כמו שהם טוב ורע ויעש להם כתנות עור
וילבישם אין ספק שיעמדו ערומים ולכן כל אחד ואחד לקיים בהם
שכמו יש ירצו הדברים בגופן יותר משובח וכמו שכתוב ויאמר
בלבושם לשמירתם אין הדברים כן לצדיקים עומדים בלבושיהם
לשמירתם מלבושות אלא שהבינו ממאמר שבעשר אין קשר בלבוש
גם זה החלקים עצמם שנקבר בו ובלבד שיהיה נבדל כאן הוא
ישן עם מלבושיו שבגוף זולת זה בחור קנין בו וגוף אין קשר בו
שיהיו חלקי היסודות זולת חלקים שנשארו מהם ובלבד שיהיו בגופן
יחד עצמו וכמו שנתבאר וגם אין הכרח מהשאר שיהיו החלקים כמו
שנפרדו מהמורכב המושג אין תכן בזה כמו זה יתאם בזכר׃ שנו שלו
בספקות׃ ועוד הקושי שנבלע בתוך שהוא היה כמו בעצם
שנתבאר לו   איך יעבור זה בתוך היושר כלשוני כמה יהיו שנפש
לו זה שיעמדו מתוך הדמיון והוא נבור לחלק שיתחלק בו המון כיושר
כלשוני׃ ועוד לפי שאין הכרח והפשט הכוונה המות שלא כבר
התחייה בעולם ימות שכבר נפטר שאחר התחלת העצמיים בה המות
כיושר כלשוני כבר יתאם שכמו התחייה בצדיקים גמורים וברשעים
גמורים וזה עדי כמו המות כיושר כלשוני אלו לחיי עולם ואלו לחרפות
לדראון עולם ורבים כשכונם ואותם שלא נעשו לחרפות שיעשו
כמו גדול וכבוד בזה בשבורים כמו די להם בגמול הנפשי וגם הוא

אלא שאין התמורות הנפשיות בחיים הוא להם זה לרושם יותר נפש וכמו
ענין כדיין לשקול במאזני המשפט אשר הגמול הנפשיי הוא שכר הגוי
לגבי לו כי אשם לו עשר יגמור חסדו המשוט · בגמול הנפשי וכמו יתבאר
היותר כאלו בגלות בהשקולת שני מיני הגמול ולזה יתבאר שגמר היושר
רואה על זה · המשפטיו הנה צדקו יחדו כלומר שגם הוא שהגמול
הנפשי לא יתבאר לו כי בני אדם הנה יצדקו יחדו הגשמי והנפשיי · וכמו
ראוי לפרש זה על משפטי השם הוא אלה לעדם ולא ראוי לפרשו בגבולות
המשפטים כי בגבולות המשפטים לא יפול עליו שם נחת ושכר ולא נגד
ויחשבו גו כמו ועוד ובלתי כמו ועוד · וכמו לפי זה הוא לתחיית
הם הצדיקים הגמורים שהבינונים שגינם ראוים לעם הגמול הוא היותר
כאלו יתן נפש שלא יזכו בה ולפי זה יהיה המאמר כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא אחד יושב עצמם גם שנאמר שיראה בן רוב ישראל רחוק
שהמשפט בגלותן אין למדין אין כמלחמות ולפי במקום שנאמר נפש חוץ ·
וגם שנאמר שכל ישראל יש להם חלק כלומר שהוא ירושה להם · ועוד
בגוית החיות · וגם היה בגוית כאלו שעברו לא נגמר לעולם עד שגם
היו כלם צדיקים היו זוכים לזה והוכיחו זה מהכתוב ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ וכו' וכן ארץ החיים היא שאין בו [illegible] אחר · וגם
שנאמר שעולם הבא כולל זמן התחייה והגמול הנפשי הבא אחר המות ·
ועוד יתבאר כי הגורם חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא וכן
נראה שיזכו לעולם התחייה · וכן יתבאר מהמשנה בספר מגורות של שבת
שיש בה כוונה על כדבר שבוע בגמרא אין שרוך נלך לו ולכן בעולם
הזה ואין זולתך ותלבשו לחיי העולם הבא נפש ביתך בגלל לימות המשיח
ואין דומה לך מושיענו לתחיית המתים · ויראה שלקחוס כסדרן
כאלו בעולם הזה שהוא הקודם ואחריו העולם הבא שהוא אחר המות
מיד ואחריו המשיח שהוא קודם לתחייה ואחריו תחיית המתים שהוא
כולל הקיום והעונש הנמשך אחריהם · ולפי שנאמר אחר וזולתו מן

היוצרים יחייבו שעולם הבא יראה בו זמן התחייה הנה יתבאר שהשם הוא
יבטל שמים וגולה גם עתה שהיה כולל זמן התחייה הנה כמבואר
לפרש מהמשנה בספר שהעולם הזה כולל העולם הזה בחיים ובמות
והעולם הבא יראה בו עוד זמן התחייה אחרי הקיומה ושררו הלשונה
שני הצדות הזמן ואחר סדרו המחשבים וכן ימות המשיח והקיימה
והוא נשאר רק בתחיית המתים וכמו ליך שיקים המפרש מהם הנה
כאשר הקבר נבלה הנראה כמו הנפלא הזה והמעלתו שהוא היותר
היותר כאלו להיות הגמול והעונש מכיחם והכנות הגמול והכלות
נשאר בבריות הוא מתגבר לבחינת הרב היותר בדעת הנתון והוא שבזמנם
התחייה לא יבטלו ולא יראות ולא בנפש המאמר צדיקים יושבין ועטרותיהם
בראשיהם ונהנין מזיו השכינה וזה שנבאר הוא רק הכרח להיות בנפש
ובגבריהם ובלי שמושם לחשן היות היותר כאלו · ועוד שגם היה שלא
יקבלו ולא ישתמשו במוש הגשם ובגברי הקודם הנה יחברו וישמעו
ויעבדו כן השם ויחזיקו בתורתו כענין כאילו · ועוד שגם זה יקבו
הגמול הנפשי לזולתם כמו שיתבאר עוד במאמר המפתן הרביעי ·
וגם הרביעי הנפלא בזמן שקודם התחייה גם יזכו כלם וזה שגם
עם הוא טוב כפשט לומר שכל ישראל יש להם חלק לעולם
הבא הנראה בו תחיית המתים כבר יחשב שיהיה און הכרח שיזכו
כלם קודם זמן התחייה · ונאמר שגם כשעמה המאמר כפשטו ושבקיה
ההכרחית כולות הנה לא יתחייבו שיזכו כלם קודם לכן וזה שבעולם הבא
יכלול הקיום והזמן שאחרי הקיומה ולזה דרך הוא נשאר בשבע הקיום
גם הוא שלא יזכו לבחינות וההתלהדות והוא שישתמשו בחושיהם
ויזכו הנה יהיה להם חלק בעולם הבא לזה שנבאר הם שמעלות
הנם הזה להכנות הגמול בכל זולתם נשאר וכמה הוא יזכו לזה שלא היו
זוכים בו גם לא היה הנה הוא ויתברר בו שכל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא · ויתבאר שהמאמר המחייב לחסידי אומות העולם שיש

גם חלק לעולם הבא נאמר על דור הזה שבזמן התחייה והדורות
והאומות אחרי כן ונפלתי שיתחייב שיהיו לקיימם ונאך שיהיה הזה
בספק מחודשי מהם שיקל ויחד וזה שהמשיחים נמצאים בדברי
הנביאים יתקיימו בדור הזה שבזמן התחייה ובדורות והאומות אחריהם
שהם ישפטו והקדושים מרוב דעת ויראת ה' וגם היה שישפטו
בחוקים כלם ויאריכו ימים ויולידו ונפלתי שיהיה הזה בטל · וזה
מה שיראה בזה או הספקות לפי ההקדמות שזכרנו מהקבלה ויותר
שיראה יותר בזה ושקול הדעת · ולא יותר ישפטו שמו והדרושים על כל
בזה והקבלה לכן ונכון ·

הכללה השמינית בנצחות התורה · וזה שני פרקים · האחד איך הוא שיובן
לפי מה שבא בקבלה והנופן שהוזכרו
עליו · השני בזה ספק אחר שנפשר שיסופק בו · הפרק הראשון
הנה לפי מה שבא גם כלם התורה הזאת לאחרית
הכללה הזאת שזכרנו והיא שבשלמות בה נצחית כמו שאמרו רז"ל
ואמרו שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה ולזה אי אפשר בשום צד שתבטל
או תשתנה מצוה ממצות התורה ואף על ידי נביא וזה שמשה לבדו
שקבלה לתורה שעם יכול לחדש או להוסיף לגרוע ובלבד שלא יהיה בו צד
עבודה זרה כאילו דבר המלך · וכן בר מתקן לעקור דבר מן התורה בשב ואל
תעשה וזה כמו לעשות סייג לתורה ויראה לא יהיה זה בטול לפי
שזה מעשה התורה והקבלה והוא נצחית זה מחמת הקבלה כמו שבא כל
זה בגמ' סנהדרין ובר שמות בזה ויתבר הספר ושקול הדעת גם
נראה נצחיות התורה וזה שלמות שתתפשר בזה שקדם היות התורה הזאת
בכלות השלמות לבני האחרונים בה שלמים היו או חסרים הנה
ההכללה הכוללת והכללות המפורסמות לזה שבזמנו הכללה הקודמת הנה
שלמות האדם והשלמות והשאר בו הכללות המפורסמות והדבקות
והדבקות הנה גם כי אי אפשר שיהיה בטולה בכל או בחלק ולא בשאומר

בזמן שהואמר שמתבטל ולא הואמר בזמן הזה דבר בטל לזה שהכללות
התורה בכל הזם יה' ובמצותיו שמן המדבר או נפשר שהתבטל ולזה גם
היה שמתבטל זאת התורה היה בזמן שנאמר כלם או מתקצם ואין הדבר
מחויב התורה האחרונה בשער השלמות אשר בעשותם וגם בשער פחות
ממנה ואי אפשר שיהיה פחות ממנה לפי שלא יווסף השלמות הנבדה
בכל הזם ושהיה בשער השלמות אשר בעשותם גם בטל לזה שכבר
נראה התורה הזאת הן בשלמות ולזה הוא חבור מזה הנה ואין הספק
שזאת התורה אי אפשר שתשתנה בשום צד · והנה האחרונים המחברים
אי שהתב פנים לזה מצד אחר וזה שלמות שהם המעלה הזה והתניעה
התורה והפועל בלבי בכל הכלות השלמות הנה יתחייב שיהיה המעלה
בכלות השלמות הזה שנפשר ולזה יתחייב לפי הטעם הקודמת ממש
בטולה בכל או בחלק ואמנם עם שהטעם הזה לאמת במציאות גם
לא יותר בה יותר הזה השער לא תתן להזמה בזה על כל פנים וזה שאם
לאומר שיתבאר שהפעל הזם בתנינות זאת התורה היה בכלות הזה שנפשר
לפי הקבלנים וזה שהתחייב שמשהו לא יהיה הזה לזה גם כי המקבלים
יהיה שלמים או יותר חסרים כבר יהיה נפשר בזה בטול התורה הזאת
בכל או בחלק כשאומר בזאת עושה מאותה לפי הקבלנים כמו שהיה
בתורה אדם הראשון שנאסר לבס בשר והותרה לבני נח וכמו שהיתה לתורה
בני נח שנאסר אחר כן והיתה בתורה האחרת שום דבר גם ב' מהספרי
בתורה הזאת הקודמות מלבד הנוספה מה שלא יעלים נגד אחר שהתבאר
מהותה זאת התורה והיא בכלות השלמות גם לשלמים כמו המשכילים
והחסידים מעלה לזה שבה השלמות הנכונה וגם לחסרים למה שבה
השלמות הרחוקות והנועד לבנות לעבודה ולדבקות והקבלה אשר היא
ההכללה הנצחית כמו שבא כל זה בסוף המאמר השני הנה לפי יתחייב
בכרח שתהיה זאת התורה נצחית נצחית · והנו מה שראוי לזכרו ·
הפרק השני בזה ספק שנפשר שיסופק בעניין הזה · והוא כי

לפי שאינו חלוק בהלכה מקובלת ואין ההלכה שנתבלבלה שנולדו בו
ספק וספקות ומחלוקות ואף כי נבואת הנביאות כבר ימצא בם ספר זו
הדברים שאפשר שיוסיף בהם ויגרע לו וכבר קרה נבואה כאשר באר
המחלוקת והסבות מודים כיוצא אמת והחולקים בשתיקה אותם והאומנים
שחלק אמונת נכחי וחלק בלתי נכחי ואותם החולקים בפי' חלק בגוף
שנשכב ובדבר ההלכה שנתבלבלה ומחזיקים בטעמם בגזרות שהם
המקובלים בין אחינו וזולתם והזקנים כצדוקים המקולים קיום בזמן Zadducaei: siue Karraim in Oriente et occident.
המזרח והדרום קראים קיום שום דבר כולל למקחן בו ולכך ריע בגלל
הגאונות המתמידת וחוזר וזה כי לכל גזר רובעלי הקבלות מחשבה
עשות בגאונות ואולי שלא יבינם חסר ועבור ספק בגאונות דעתו
ושקרות דעת זולתו ובר יתלה שאין הקושיא הזאת נבואה לכל אחר
כפי מחויבת טורו שגם כיון השער הזה פתוח לבחור בגאונות ואם מה שר
בששון לא ישגר בה בה ייחד בגאונות לבירור כשור בנשים והשכנה
התמיד וכאשר היה זה כן איך יבטח בשלמות גאונות המתמידת בגאונות
ראוי יתן ונדע. ואחר כך כספר כזה לזמן אותה שיקשה עם
רוב שבג נבואת על זה נבפרש בכלם וזה שתמצא נגלבן כאשר סופק
זו ויפול מחלוקת בדברי וודברי הקבלה שהוסיפו לווסבו לבנו יו'
במקום אשר יבחר בו ורו כי יפלא ממך דבר וכו' וקמת ועלית אל
הכהנים ואל השופט וגם בעולם לא יהיו נבמסורה אחד לכן מחויבים
להמשך אחר הרוב ומה חייב הדבר לפי הקבלה נפי' זה אל לך על ימין
שבית שמאי ועל שמאי שבית ימין וסמכו זה על דבריו לא תסור מכל
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל עד שבג בנח' והתשע מחלוקת שבין
ר' אליעזר והחכמים בתנורו של עכנאי ויצאה בת קול ונראה האמת כ...
גדול ר' אליעזר שלבם מודה בכל מקום עמד ר' יהושע על רגליו ואמר
לא בשמים היא ומה פי' שכבר נתן לנו התורה ונפי' אחרי רבים להטות
נכרו במה שנקף זה כבר הראה נבואה התורה כר' אליעזר שנאמר שרוב

וחמו ישראל הכהונו בתלמו על שלא היה בן טעם התורה לבם שוחשבן
אחר שמשה רבינו הולך אחר הרוב ופי' לומר לך על ימין שבית שמאי.
וכבר היה אלו לקוח כן שגם לא היה החיוב הזה להמשך אחרי הכהנים
או הסנהדרין אשר יהיו בימים ההם ולא בגללי וכאשר שיסכימו להלכה
הנה היה השער פתוח לחלוק עליהם ולהודות פירוש כל מי שיבקשם
ויאמר שלא הסכימו להלכה ויהיה בו' ספק שירבו מחלוקות בישראל
ותעשה התורה כשתי תורות אבל עם החיוב הזה לא נאמר שיסתר
המחלוקת או ספק בדבר מדברי התורה גם לא היה מסופק לכלם או
רובם היה שהוא אחוז אחד וגם שלא מדברי אחוז הוא הנה יש בו
דרך ידוע לפי שהוא הקבלה איך נבנה בספק הזה וכאשר היה זה
בן אחזיק בגאונות על פי הסמוך השופטים או רובם במה הוא
ומסולק מחשד ומהעשור בכלל מה שנפסר וכאשר יושב עליכן
ההבנות שהבנתם נדע ידוע גופם כמו אחזקה על פי השופטים
או רובם. נגזרו שהוא ידוע ומפורסם בכל המקום שבעת ואלך
המחלוקת הזה כי מוחזן כנגד שלא היחלקם במקום ובשנין כלל
ולזה הוא מתבאר שאין מחלוקה עליהן דבר שיהיה מחלוקת כלל
ושבט לכל המפן לכלות שיחשב שהוא ומסתפק עליכן הוא כת
הצדוקים שמסכימים בבלבל ומחזיקים ואמנם זה מפורסם
בו' לפי הזמן שקבעתו כלומר קורבן שבזמן אנשי כנסת הגדולה
שעל פיהם לכו חיים היו הכהנים הגדולים והסנהדרין והפרושים
וכן אשר אסרו הקבלה לבעלי קושיא וכן הרבה והפליגו להדריך
ולהפליל נבואה ובעלי עשרה דורות שהקנה שנמשך בהם עד שבאו
אחרונים וקומיהו בתלמוד רבים ועשאום הוא אחר הנושא
להשיג בהם שיקים בדברי כמו שהוא בלא ספק בכל הצדוקים שיסוד
בדיניהם מפורסם עם שהוא כל הדינים ומחשבה לקיום הדברים
המשנים במסך מה שהוא הקבלה לקבלת שיש בה שתים ושתים

עם הגלות בהמשך מה שקרה עוונם נגם הנדיבה והחדוש גם לא יותר
הקבלה נמחקת וזהו שאמר הרב בפתיחת פירוש התורה וזהו לשונו
ונשאר השלום כי נבואת חבריו הנביאים היה עליהם לשון נאמן די ראה שהיו
קדושים גם ולא לא נמצא ספק ושיעור זכרו בנבואה והתעוררות כלל ·
ובזה קורה זה הספק · והקהלה לא לבדו וידועים על כל גופם והקבלה ·
הכלל השני נבואת משה רבינו לשאר הנביאים · והנה כפי
מה שבא בתורה הקבלה יתבאר גם במופתים גם
שמשה הנבואה ולזה שראוי פרקי הכלל הזה שנים · הפרק הראשון
במופתים · ונאמר הכלל במופתים על נבואת
בפירוש אמרו לכל האותות והמופתים אשר שלחו י' וגו' ולכל היד החזקה
ולכל המורא וגו' · והנה הכתובים המעלה ששנים גם כנגד קורא במה
שאמרו לכל האותות והמופתים גם בפרסומם לעיני העם המופתים אשר
עשה משה שינה בטבע בגדול ובקטון מה שאמרו ז"ל בשני אותות
נח עד יותר והחדוש לעשות תמן נפלאים לעבדיהם קורא זה באמרו
לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו וגם בהמשכם
וקורא זה באמרו ולכל היד החזקה כי בהמשך המופתים הראשון
וההנהגה שלו בעד ישראל שנה עשה באמרו ולכל המורא הגדול
כאמרם ז"ל ובמורא גדול זה גלוי שכינה עם שבלבו קרן עור פניו
משה אשר עשה כן וייראו מגשת אליו אשר כל זה היה ביד חזקה ·
והחשוב נב' שאמרו באמרו זה המעשה י' כי נורא הוא אשר אני עושה
עמך ויותר זה גלוי יותר הנפלאות הגדולות אשר לא שמעו אחר
המעמד הזה חדוש נפלאות גדולות אשר לא נבראו וכן אמרו כי נורא הוא
הנראים לאהרן וייראו מגשת אליו וכן אמרו עמך שיורה לו לבדו אחר
שאמר נגד כל עמך אעשה נפלאות ואמרו וראה כל העם
אשר אתה בקרבו יחייב אמרו שיהיה עמך שבו גלוי משה ולפי שהמופתים
והפרסומים היו לעיני פרעה ועבדיו והמשכם היה לעיני ישראל לבד

סיר לפרעה ולכל עבדיו קורא באמרו ולכל היד החזקה וסדר לעיני כל
ישראל בסוף שהיה לעיני כולם · וכבר יתבאר שהיה סדר המופתים בגדולה
שלשה שהיו המופתים יותר נפלאים בעצם והנה הוא רבים יותר מכולם
ויותר נפלא עוד פרסומם לכך שהיו לעיני כולם ויוצא מהם חסד
בעבודתו ויותר נפלא עוד במה שהיה ספק בו בהמשכם כי יוצא מהם
חסד לאחד ולאחרון ונראה בעיניהם שהיה לעולם קיום והמשך · והנה
חוזה במורא הגדול שהוא המופת היותר נפלא לגבי הכלל אחר שהוא דבקות
השכינה עם כלל ישראל ודבור עם משה בהמשכה והיה די בו לבדו יתרון
על כל הנביאים גם כן לא נמצא מזה כלל ברוך שבו שיתבונן
ויעשו את המשה לעתיד וזה שנים עם המופת יהושע גדול ממנו לכוון
כושנו יותר חשוב לעיון הכלל · והנה המסורה בזה לדעת רז"ל בזום' בפרק
שהוא לתלמידים היו לו לגלות מהן אלפים יותר ממה שהיה עליהם
שכתב משה רבינו ושלשים יותר שכתשו לגם אחר יהושע בן נון
וכן ספק שגבהם רבוי שקרה שכבר חזו גם זה המפתות שגם היה
הכתוב בנבואה הנה בהושע שהיה השכינה נב' ואל זה אמרו בכלל
המעשה המורא שנה נבקר שבפן אשר זכרנו ודי בזה במופתים
עם מה שנאמר שם · וכבר נבאר בכלל המיוחד השעל לנפלאות
בזה שאין ספק בו ואין תועלת בהשגות הדברים · הפרק השני
בשלמה הנבואה · ונאמר הכלל בשלמה הנבואה הנה
גם נבואת בפירוש אמר גם יותר שנאמר י' במראה אליו בחידה בחלום
אדבר בו לא כן עבדי משה ונאמר בחתימת התורה ולא קם נביא עוד וגו'
והרב בפירוש המשנה עד הכלל בזה בהשגות פנים הראשון מה נבואת
שאר הנביאים בחלומות ונבואת משה בלא מחיצה השני היות שאר הנביאים
לא ינבאו כי אם בהלוך הנבואה או בזום בהרדמת כוחם עליו לא יתנבאו
אבל שינבאו בו מעשין והשאר מתשוב להנה וזה נקרא מראה גו מחזה
ויושב מקום הנבואה שורה עליו בזום ולא עד יעמוד לצלש הכרובים

ונשלמו שאר הנביאים שהיתה נבואתם במראה גם על ידי המלאך ירמיהו
וזכריה וקצתם מהדרגה הגדולה כמשה שהיא נאמרה ואמנם לא היה אחד
ונעשה שהיה יותר פעמים בחלום · וקצתם שאר הנביאים לא היו מהנביאים
שאירע וקרו יותר נראים לפעמות כאשר היה ונעשה קרא לו רואה
ואמר כי הנבואה בכל עת כמו שיורה אמרו שאלו ונשאלתם ומאמר
רז"ל מספרים לזה אמרו דבר לא נהיה ולא יהיה נבואה בכל ימיו ואין ואמר בכל
ימיו · כלם דברי הקבלה · ומה שאמר הקבלה כלם היו אמרו אשר
ידעו י"י פנים אל פנים כי לאהרן ומרים אמר בחלום אדבר והדבקות
והלבוש משה שאר אוסיו והאורך לא כמה השכל אשר כל זה עניין
בגילוי לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא כי העבר הנאמן בכל בית
אדונו כל עשקיו נעבודת אדונו הוא נעשה זה לאהרן הדבקות
הזה שנתנו בלא אמצעות המלאך ולאהרן השיג שאר אוסיו וכחותיו
לבה השכלי הזה בענין בלא חדה ובלא משל וחידות והמראות בדבקות
הזה בכל עת ואמנם במקום נבחר והוא טוב שם הכרובים לקיום מקום
ואמון ישלם בו הדבקות המופלג יותר ואמנם שאר הנביאים שלא השיגו
למדרגתו בדבקות לא היתה נבואתם פנים אל פנים וכי לא השיגו לדרגתו
בהשיגם שהוא [illegible] הזה נבואתם בהשגת [illegible] המדרגה אשר [illegible] זה
בגילוי [illegible] [illegible] בחלום [illegible] [illegible] [illegible] מאמר [illegible]
והוא כי [illegible] [illegible] המדרגה [illegible] [illegible] [illegible]
הנביאים [illegible] [illegible] [illegible] אשר כל זה [illegible] [illegible]
ואמר זה לפי שנבואת כל הנביאים היתה פנים בחלום פנים בענין · ולא
שיהיה להם עניין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וגם לא היו [illegible] [illegible] הדבור [illegible]
ושאין [illegible] [illegible] עם המלאך אלא [illegible] עם המלאך ולא [illegible]
הדבור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הנביאים [illegible] [illegible] [illegible] השכל [illegible] [illegible] [illegible]

שהוא [illegible] הנבואה ירמיהו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולזה יתחייב שיהיה זה בהשגות הנבואה שהוא עם המלאכות · שאר
המחות עם השכל בכל מה שלא התבודדות נבואת השכל לעצמו הכחות
הנה אין ראוי שיראה דבר מעבר ולזה הוא שנאמר שם ידבר אתו כי
חתקתנו · כן ראוי שיובן שאין אלו הבדלים בלי ספק בכל שהוא כלל
הנביאים שידעם משה והיות גדולה במעשה שהיא שמעם המשה
בלשון המשל וזה נראה שהוא לענין בהשגת [illegible] ובמשפטו בדבר
המובות ולישע לנשען ויהי עיניו יוסיפו כי לא ימצאם משה גדולה
שלא נפל עליהם [illegible] עד שהיה שהוא היה יודע שיקרהו עליו
שנראה לו הקול כקול עלי שאין ספק שהיה נקי בן מנו שנא' ז"ל וילך
פורו אומר בשכבו ולא בטבעות עינו היו לו ולהיות הדבר הזה כמו
עלי טעם היה [illegible] הוא שהיה יותר שהיה קול והוא והמשה הדרגם
שנפלם על גבה ויותר גדולה גם שנביאים אשר לא יגיעו המדרגה
המשה כפי מדריגת הדבקות והמראה הקשר וזה לדבר ראשון אחד
ונפשו שנאמר [illegible] עמו [illegible] הנביאים ואמנם אחד נבואתו
[illegible] לו המדרגה וגם שהיה השגתו הוא רחוק ומושל לעלות וגם שהיו
שני הענינים יחד לא שהיה עיון [illegible] מחייב לאחר הנביאים על
כל פנים · ואולם מאשר הנבדל שקדים הוא שקדים וביחוד בשני
הדברים המשוכות נבא ולא יהיה לך כמו שבא בפרקי וכמו שיורה
עליו פסוק הכתובים כמו שקדם בפרקים הקודמים הנה היה בלי ספק על
כל [illegible] והפלא הנביאים וזה שאין ספק שלא היו כל ישראל הגוים [illegible]
לנבואה ולזה קראו בהבדל נוספות בשני הדברים ההם לא הקול לבד ·
ואין ראוי שיאמר כפי דברי רז"ל שהשגת גבה לעזרת הדברים ההם שנים
[illegible] ושהשפע בהם לענין והכח אחד כי הכונה בדבר השני לענין
[illegible] כמו שחשבו ולא [illegible] וזה שנה היולכים באחרות
לא שעבר זולתו כאלו אחר אחד ואמנם לעבודו וזה שאין לו [illegible]

שבנו עלו יותר ולא היה זה כדי להשיבם ולא שהגיעו ממדרגתם
שהיה בהלוך זה והגיע עד עצמו · וזהו מה שאמרו בכלל הזה ·
והקלט לא לבדו והורונים על כל נפש · בכלל הה' באורים ותומים ·
הנה השרש הזה עזרתו עליו מופלגת הכוח
ויקבלה וידבר בו שפה בשני ענינים אחד בענין שאמרו קצת בכבוד
רבה ספקות הנופלים בו · בפרק הה' בשרש הזה בעצמו · ויראה לפי
זה שבנו נקבלם הכהן במקום נאמנות קבלי הזה
שהוא אחר שיתאחד ויתבדל כבנה גדולה יקבלהו ברוח הקדש בהתבודדותו
בו על אשר ישאל ויראה לו כאלו הוראות והופעות בו בעלמות כסדר
ומזה ההבנה אשר יראה אותם בתשובה שלפו · ויראה היה זה לפי זה
שבנו נקבלם בשלשה פנים אחד בבחינת השואל השני בבחינת הנשאל
השלישי בבחינת הנשאל · גם בבחינת השואל שיהיה מלך או ב"ד גדול
או מי שצרך הצבור בו · וגם בבחינת הנשאל בדבר שיהיה צורך לכל
ישראל · וגם בבחינת הנשאל שיהיה כהן גדול שרוח הקדש שורה עליו כמו
שהתבאר כל זה במשנה ומפורשים · ואולם אחר הכל לא בבחינת נבואה
ולא בבחינת בגשימתו ולא מצד וגם ראה להם שיהיה קצת החכמים
שהיה בו הכל עם התורה וזה שהכהן הגדול שהיה מיוחד בעבודה
שהיה מושכל בהיות המדברים שבאו לו הכהן ואחשבהו והנראה
עליהם והיה המיוחד בבחינה הזאת שיקבלהו ברוח הקדש ויושב בתשובה
נבואה לשאלתו · ויראה עם שהוא גם קצת אחר הנמים הקדושים בהוה
הנה לא יחזיקו כשון · וזה שהנביא עצמו יצטרך להעירם גל הבאות
אחוז כשון באושע שאמר ועתה קחו לי מנגן וגו' · ולזה הכהן הגדול
וגם לא היה במדרגת הנבואה הנה במחשבות הכאות ובשאלה הזאת בכל
היה ויקבלהו ברוח הקדש אחר שהיה ראוי לכך · וזה מה שרצינו לבאר ·
כפרק השני בפרק ספקות שנפתר שיוסיפו בו : ובאחד לפי
שכבר קדם לנו שמדרגת הנבואה למעלה ממדרגת

רוח הקדש והיה הכהן מזה המעשה הזה שיהיה הכהן הגדול באופן שישרה בו
רוח הקדש ולא מהנביא בו שיהיה עמו · איך יתכן בהושע שכבר' ומשה
וסמך את ידו עליו כמצות השם ונתפרסם לעיני כל שנבואה שלו
נבואה יהיה שלא נמצא כן בזולתו מהנביאים מלבד משה וכמו כן בגדול
שבמופתים ובזה שעורר לו חזיון בשמואל הקטן · איך יתכן שיצטרך
יהושע שיספיק בו רוח הקדש והנה הכתיב גורל ולפני אלעזר הכהן
יעמוד ושאל לו במשפט האורים · השני לפי שכבר קדם ששלמת הנבואה
על רוח הקדש והיה בנבואה יותר שהוא חוזר כמו שהתבאר במורה השני
איך יתכן היה שקבלו רז"ל בגדולים שנענו שיעור הנבואה חוזר יעמוד על
אורים ותומים ליכן חוזר · השלישי לפי שקדם לנו בכלל השני שאחר
מקבלי נבואה יושב לבד הנביאים הוא היותו ממנו בכל עת שירצה והיא שלא
היה כן בחר זולתו איך יתכן כהושע הזה שהיה ברוח הקדש לבד להשיב
תשובה בכל עת שיצטרך · והנה הוא הספק הראשון והוא שאלו · כי
כצריך המגיע כל המשפט הזה לימנו להתנן רוח הקדש על הנבואה אין לומר
שהנבואה לא היתה שורה על הנביא בכל עת שירצה כי גם לפי משה כלל דבר
הנבואה המוחלטת לשכינה המשפט הזה כדי שישאלו בו בכל הוראה לעת
הצורך אשר הוא לא היה הנביא באופן שיוכל · וגם השני בו' לזה שהיה
המעלות הרואה בהמשפט הזה הוא עדיפות החשב אחר השאלה לעם צורך
כל ישראל הנה גם היה קיים חוזר היה המעלות בכל כי אין המעלות
בגלוי גם ישאר אחר התשובה הספק הוא בעיון · ולזה היה ראוי שיהיה
והשגחה השם על כלל האומה שיהיה קיים בתשובה קיים ובלתי חוזר
וזה יתבאר בעצמו · והנה השלישי יותר שהתשובה במשפט
הזה בכל עת שיצטרך היה לשני סבות יחד לו לנחת ולהשגחת
השם על כלל האומה כמו שכבר בארנו אותו במאמרו ובמה שהיה
בהם גם כל קטן להשגחתו על כל האומה · וגם לפי שמדרגת רוח הקדש
בקרוב אל מדרגת הנבואה הנה בזה הזמן לא יתכן בו אלא שיוסיף לו בהתבודדות

וכבר אמר למשיחנו דוד שלא יסמוך להיטיב הנבואה ולזה לא היה מהשלמיות
בהושע הזה לשבח בעיר להבין ודאות רוח הקדש על הנבואה · וזה אם
שכתבו לבאר בפרק הזה והקבלה לא לבדו ומורים עליו בזה והקבלה ·
הקבלה במשיח   והדבור בן נשא עשאם הנחר בגזריו ושבעין ·
· תנא במתן נבו · ולזה שאמר הקבלה הזה שני פרקים ·
ושתפנו לו פרק שלישי לבאר במשיח נשר כלל המאמר הזה שנים היותם
ימים ושנים שנכתבו בהם יקרה מין הנה נינוש פרות ויסודות לבירת
הנבואה שלא יצייר מעולם זולתם ·   הפרק הראשון
בגזרי המשיח ושבעין · הנה הוא שבא
בנביאים ונתבאר בקבלה ולא נפל מחלוקה בן שהוא מזרע ישי ודוד בן
יקום מלך ושלא ימלוך על ישראל ויקבץ נדחי ישראל מן הארצות
אשר נפוצו שם והיו לאחדים בידו ולא יחצו עוד לשתי הממלכות ולא
יהיה עוד מלך מהם יושב על כסא ד' ובזה לא יעבור ויום לעולם ·
וזה שנפל בו מחלוקה גם יתקיים עוד ביאות המשיח דבר חוץ מהמנהג
המנהג כאשר יורו מקצת הישרים שבהן הנביאים גם לא ונתן לנו נבאר
זה דבר ירום רעב שהושע הוא בתלמוד בתקומות ושנה שאין סוטים
בן חסדי דור הזה ואין נביאים לא בין העולם הזה לביאת המשיח
אלא שעבוד מלכיות בלבד ואיך שיהיה הנבואות מעידות על הפלגת
שלימות והנה לפי מדרש שיזכה ליאות שלא זכה בן יוסף עדיין והוא
הנחות בגוש שבם הזה נב' הנה ישכל עבדי ירום ונשא   ונשא
מחשב וגבה מהולגה בזרת והנה גם הוא שיזכה לגדול הנפשי ושובענה
מזיו שכינה בגוף ונפש הנה כבר עשה מלך והוא יתכן שיבנשא יותר
מגם בבחינת היותו בגוף · ואמנם גם יהיה החייב קודם הבית בנו ובנין
בית המקדש גם לא הנה הדבר בן נבלל המשנה מה שבו די ·   וגולה
בן בגב המדרשים ימלך בן משיח בן יוסף קודם משיח בן דוד ופרשו רוב
נבואות הנה ישכל עבדי שלו והנה הנגועים דברו בו ולפי שלא נבאר זה מאמר

De aduentu pseudo Messia ·

לא ייכן לבריך בו · הפרק השני במתן נבו · ואמר הדבור בגבלת
זמן נבו הוא לנוף ·   ויגיעה לריך גם יותר הקודם שלא
פורש הזמן בהם אבל השירו על העלמו מזמן ולא שמעתי ולא ראיתי ט
ספרים והמורים הקדמים עד עתה וגם להם שהיה זל הפך רוחן של
מחשבו קטן · וגם הדבור נבואת בזמן עתידה ושלא בא עדיין הריבות בו   נאווה
בימות נב' להם שהוא המפורסם ונוסף ט נבל זה הזמן שקושתנו בגליון
מרותיו לא שרגענו ולא הוצר לנו שהיה מלך על ישראל יקבץ נפוצותנו
מכנפות הארץ וכל שכן שלא הקדיר כמו שיעשר עליו הקוש הייתנו מפוזרים
בגלות הזה ויאחור בו עד עתה שהוא שנת אלף ושלש מאות שלשים ושבעה

Auct · vixit · 1337 · post exad. Hierosolomit ·

לחורבן הבית ט להם שנראה בגלות מצרים שלא נוסף לפי הדרך יותר
מארבע מאות שנים ונגלות בבל שישבו שם שבעים שנה ולא עבודת שפיכת דמים
והמלך שבה בפרסיים לא נוסף ט גם שבעים שנה ונגלות הזה שבזמן
חורבן לא היו בנוים הישרות הם אבל יוזק בלשון מיוחד שהיו צדיקים
שנהרגו שם וכי מותר היו צדיקי כולו מי יתן טעות לישבו ·
ונתלכו שם בזמן הזה חטאת והותרו הנה יותר שנה חמש שהיה

Causa tardationis Meß ·

נעשה והנה שלא היו מכבדים מכתבים ועם היות יתכן שיהיה זה
סבה עצמם. אבל הכרית הזה לא מבדיל שכבר יתעב שהוא בזמן
מוסר והשווי שיהיה זמן העונש מתיחס לחורבן השן ולכן ולפי
שנתבאר היות העונות אשר חייבו גלות בבל יותר החמורים מהעונות
אשר חייבו הגלות הזה כבר היה ראוי שיהיה הזמן הזה מעטי נבקש
לא זמן גלות בבל והנה יותר הזמן הזה יותר ארוך מזמן מגלות בבל
ועד היום לא נודע לאחרית הזה והוא קץ הפלאות והנה עד היום אחר
שאין מחשבות הם ט נבהו דרכו מדרכנו ולכן לבריך ולהקים
הנבה לא עת ט לא יודע הקלות טובו ורצון ובזו שלא נדע שעת
המשיח ויסורי הצדיקים ולא יחסם הנבה לקצת ועם צרות רוך כלל
נפרסם הוכה מדברי דת ושרום שם וגם בעשר גדול מהקבלה

גם נרמזו הגויים ורחב המחוז שנעשה ועמים ונעזר וגם לחרבותם
עליכן לבשריך הקהלות כפי חורבנם כן יהיו לבו · להעריך נשיהם גם
יומר יי' ולשקול בחזוני שבלבו שנשי הגלות עם העברות כי זה
היותה הקהלה כעת וכתן עליכן הדין · ואמר לנו שבחותו זה כנים
ועשוי הרן מרחקים לבתים על מתעד בזה לנשים נבקש הגליות
ולבעריהם גם תשבות הקדושים הבריותים נגבם הוו שעמד עד נפרדו
הקושין בזמן כי עם המכתבות הטוב ונבו מזה שיתנם וזה שגם היה
בשנה נחוייב לשבות אין הגלות מה יוקום לבטל הדין לבעריך יחד
היין טחם בשבות גם בשבות נכל בשנה מתי החורבן ומזור
בגלות לנשים הקטנים גם בנפשותם ובכל המות הגלות וגריטתו
והוא דבר עשו לבני הגלות ונלכה יקבע הוא דבר נשי נמשך לבין
לבני ולזכר עדין וגם בגלות בבל שהיה עם המרה והוסבו ונשי
בעמק הגולה ועמנים זה ויעשה להם גם ונפקדו לין היושב עליכן
גם לא נעשה גם לנו לקבל מעליכן ונזכרנו בשוב הארץ גם לא זכינו לבך
הגם שזהו הראשונים ונבוא בזה עוד גם למהר יחד הוא שהיינו
הראשונים היו עושים אותם כי לא והחכמה שגלב על זה · ואם זה ומספיק
אמר בהירות הקושין גם גם כורה בבעריך מחסים גם שהיה הגמור
שאין יוקום לבעריך מחסים וזה שהוא ידוע שהגלות בזה שנאמר בן
היום הוא הגלות שנתחייב לנו מחרבן הבית הראשון גם שבבו בבל נפקדו
בהשיון כורש מלך פרס והיו בזה מושלבו ולא שאו לשלום גם המוד
היו בזה מלכי מדי עד שלא שלו כי גם לרבבו רבא כאן שאמרתם במאמר
עזרא ולפעמים היו מורדים יונים והפליג גם לעשות עמכם כאשר
היו רגילים לעשות עמהם גם בגלותם וחסידותם ונמשך זה רוב הבית
שני והיו עם נשי בעמק הגולה שהיו רומיים מלכי הרומים כמו
שנזכר במאמר יוסף בן גוריון ובקשו הרומיים גשר בעבורם ועוד הבית Iosephus.
גדול יותר כבוד הבית האחרון מן הראשון אך זה שהיה בהשיון שמי

לאחר זמן שלמה מרדו בבית רוב ישראל ועשו שני עגלים כמו שנתפרסם
ובזה היו רומשים מנחה ולבו להוציא גם לפי שהיה בהם שנגף חטם
והלך לבבו לא הקליטו במורד עד שבא טיטוס ונצחם סוף דבר היה
שאין בית שני כשר ואולך ישועה מיושל עתה נגרן הכבו היה כותן
תשוב ליהודים אשר נתן בבית והדיבות חלטרו לגליות ולבבם בזה כבתחילה
נבנה שישבו בזה יומשלבו ולא יהיה כן התלא גם לכן נגד הימים ימרדו
בן שיגלה ואם ויעבד בהם כן היה שזה מבית שני בזה ולכך גליות
הנזור לפי זה שיהיה שהגליות שנאמר בן הוא הגלות שנמשך מחרבן
הבית הראשון אשר נמה נבוכד נאצר וכושתם גם שבירוב עזרא
נפקדו בחורבן לפי זוהב לבבל שנשם שנה נפקוד וכו' · הורה שלא
היתה גאולה שלמה אך פקידה לבד · וגם יסכים זה לפי זה שיהיה
שבא בו חזור גלל הגדול לפי שיבא למספר חסדי יי' מעת היציאה
עד אחרית הימים שהגלות כן בגאולות ומצרים עד אחרו נחרב
ישראל עבדו אחר כן היה לפקידה בבל הוא אחרו שנשפלבו זכר לבן
ולזה הוציא בלשון זכרה שהוא ענין אחד עם פקידה למה שהיא היה
גלות פקידה ולא גאולה אחר כן היה גם הגאולה העתידה והוא אמרו ויפרקנו
מצרינו כי היא תהיה גאולה שלמה · שוב היה גם תקון העולם בכללו
ותהיה כלם שכם אחד לעבוד את יי' ולהיות כל העובדים שהם תחת ממשלתו
רואים כבודו ולהיות מזונות שולחנו והוא אשר היה בתקון נותן לחם לכל
בשר כי לעולם חסדו והוא ענינו מאת שהוא עד לעבדו ומפרנס מכל
עד והמגבר כי' שאין יוקום לבתים עליכן והיתה זה [illegible]
שבר [illegible] גליות [illegible] גם לבבל [illegible]
שיסורין בשלום [illegible] גדול [illegible]
שהיה בגלות מצרים שלא [illegible]
לשונכם ומשועבדים לעבודת קשה [illegible] יי' אלהיך
וכו' לא ימים וכו' · כן גאולתנו זה אחר שלא הספיק זה שעבר עליכן

ליוחסדי כל לשורותן שלמים נכללים בזרת חסדיו יב' בגלגל הגדול הזה
גם להבנת הלבנה בכללות חק שנאמר וגם להוסיף עוזכן חסדים
בקבלו יומן הנים אחר הבלות הראשון הזה לבלתי ערך כמה כמה
בשרירות לבו ולהוסיף זמן בעקבו ועבודתו והוא הטוב והמושך לכל
בוראכן וגם לזולתכן גם לחק שנקיה שנים לחסדי לעבודת כל בוחריו
חיים וגם לחק שבזמות מורות הוק יומשך מעלת לבם בהורם ז"ל
כל העולם כאן שבטל אנונו בני וחנוכה בני די ש נקב ארובן ומ'. וזו
היא טוב הענין נפ' הנה ישראל עברו לפי מה שיראה שהוא דבר עם כלל
ישראל ובלות זה כלל שהקהיל להוות בהשיאכן במורו ירוס ונשיא
ונבא יולד כמו שבע במזמות וזה במיתות חלכם יאמת שירוב
ישראל. ודי בזה עתה לפי טעמן. הפרק הב'. בבאור היות
השמים עשר כלל לגוף המאמר הזה עם
היותם נמצאים אין ספק בהיותם הנה אינם תכות ויסודות לבנה
שלא יצויר מציאותם זולתם וזה לאמם יתבאר בכללות בדרך האמת
וזה שהשרש הראשון והוא אחדות הנה כבר בארנו במה שקדם שאף
לאמונתינו קדמות יחויב נבחר ישראל קדם בלתי בבלל כללות
וידיעתו והענין אשר יצויר יוקם מציאות הבורא אמת וכן השגחת
הנפש והגמול ועונש כבר יצויר מציאות הבורא בב' זולתם וזה
שהעבודה האמתית כבר הנבאר היותה שלא עד יותר לכלל פרט וכו'
היות חוקים וכן עבודות הבורא כי גם בהיותם זולתים כבר יצויר
מציאותם. וכן הבדל שבין עבודת חכם לעבודים כי גם זה לא מה טעם
בבלל וזה גם יצויר לספירות עוני ותוספת הנה כבר יצויר מציאות
הבורא שהיה נצחית לחק שני נפשו שנבוא וגם מה יובן גדול וחמשה
יבוזב כבר אחר מאמר ירבה שוס נבין וגם מה קטון מאד יאמין וכן
בשיח במעורו כבר יצויר מציאות הבורא והנה השמים הנכללים
במצות המיוחדות אין ספק בהם שגם יצויר בעדי זולתן המצות כבר

יצויר מציאות הבורא באחדות ולזה שאכן השמים אשר כלם המאמר
הזה במספר שרשים נמצאים שהמספר באחד מהם יקרא מין ולא
שאכוס תכות ויסודות שלא יצויר מציאות הבורא זולתם. וזה מה
שרצינו לבארו. ובזה שלם החלק הראשון מהמאמר הזה והתהלה לאל
לבדו ומרומם על כל ברכה ותהלה אמן ואמן.

החלק השני בכוונות התפלות במצות כוללת.

ונבאר אותו עליהם מצבים שלשה. הראשון בתפלה ובמה כפנים.
השני בשופר. השלישי ביום הכפורים וחתימת פרקי השנה הקדושים
למועדי ה'. ולזה שאכן הנפש שלשה כללים והנה לא יגיעו להשגות
המצוה הכוללת בהשגת השוטה להיותה מצות פרטית וכן המצוה
הכוללת בבלים ובשמטות להיות מעשים טוב עמי וגולי יגרמו
בגוף נפשי ויקיף דינם דין שור המצות ויעשרכם. הכלל הא'
בתפלה ובמה כפנים. הנה עם היותן המצות כללות
בגם אותוכות והוא היותה אתה עבורה לא התפלה גלו והוא הכבנים
המוכרים אף ישראל ולהיותן מסוג אחר כללו אותן בכלל אחד ואחד
שאכן גופו שני פרקים. הפרק הא' בתפלה. המצוה הכוללת
במצות הזאת היא שנבאר היותה יב' עשר
לבקשת התפלה התפלה בטחונו בו על דרך האמת כאמרו קרוב ה'
לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. ורצה שלא יהיה הקריאה בפה
לבד והוא לכן יראה ולבו לכן יחשוב ושיהיה האמת שנא' עליהם
קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם ואמרו לכל אשר יקראוהו הורה
בזה כי עם היותו בלתי זכאי ראוי להשיב רצונו במולת התפלה הנה
בתפלה ולבד שכבר המצוה יהיה שיאמינו אחר שהוא הלב בטחונו בו
על דרך האמת והוא סוד הבטחון כל'ו וזה שהוא יבאר מהכוונות התורה
גם ירמיהו גם השבחתו האישית גם היותו מהגמול המשפט. ובזמן

וכבר נגעו בזה הגאונים המפרשים בקבלה וראינו נראה ממפרשי קדם
בתפלת שלוחי צבור וגם כל המגידי וכו׳ . כוונת שעם הקהל נפלתי להיות
עד שכתבו וגם בגמרא דשמות התפלה יכוין שישים מעמדו וקבע לדור
המשורר המיוחד על זה שורש התפלה שריך כל בשר יבאו . וכבר
ידוע שהדור זה לא [illegible] מעור [illegible] התפלה סדור השבחים
הראשונות כמו שבת בתחלת [illegible] דרש לעולם יסדר אדם שבחו של
הקב״ה ואחר יתפלל ולפי שכבר יחשב שסדור שבחי המקום הוי שישמעו
להיות כלל היחידים בשעת הקהל ואחר כך זה לך דוקא התפלה
שמים בצבור ולך ישראל עד ירצה ה׳ בצבור שהן עשרה [illegible] לשבחו
ולהיות המשכן עליה ט׳ בציון אחר הסתיקה וגלוי התפלה וזה להיות
הראשונים המקבלים לשבח נערך עד [illegible] ומעד אחר ישולם לו עד
ירצה בתיבות הגאים בצבור ועדה כלן מסדרים כלן שולחן כמו שיסדרו
לבני אדם וזה [illegible] כי כל יוצאו וכל [illegible] כלן והולכים בצאתם בן
ולזה המושיך לזה אמרו שורש התפלה שריך כל בשר יבאו לכח השלמים
וקבלתי שלמים סדור זה שתהם במזמור תהלה לדוד כנגד על
תהלה השם תהלתי ידבר פי וכו׳ ידבר פי [illegible] בצבור [illegible] בשער
השלמות [illegible] [illegible] ויברך כל בשר [illegible] גם קבלתי שלמים
ולכך סמכו למזמור זה סודרי התפלות ואנחנו נברך יה וכו׳ .
כלומר אחר שכן [illegible] [illegible] דור [illegible] ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם . וקבע [illegible] להלל [illegible] [illegible] שכבר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בברכות
הגמרא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר׳ חנינא
שאמר הגדול הגבור והנורא וכל [illegible] האמיץ והאדיר
סיימתינהו לכלהו שבחי דמרך וכו׳ . עד והיו מקלסין אותו בשל כסף
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עליו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ויאמרו שלו נב׳

נב׳ על שהוא יוקבע משוררים לבו ועליהן על שהם נקטים [illegible] ומשל לבשר
ודם שהיו לו אלף אלפים [illegible] משל דינרי כסף ודינרי זהב
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לכלהו שבחי דמרך [illegible] שסיים השבחים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וכבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתפלות צריך
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בקדיש דברים [illegible] על זה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] קדושת
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התפלה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתפלה [illegible] . וכבר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ונשוב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ותפלת [illegible] בצבור ישראל ותפלת [illegible] בצבור [illegible]
[illegible] ותפלת [illegible] בצבור [illegible] [illegible] [illegible] על זה
[illegible] [illegible] צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי יתפלל בצבור [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתפלת
[illegible] וגם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דוד [illegible] וכולם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ישראל [illegible] גם
[illegible] [illegible] ועל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכם לישראל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בני ישראל [illegible] [illegible] וגם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לישראל ויש מי
[illegible] [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] ולפי [illegible] [illegible] [illegible]

בשלשות הכהן זו בחסידותו בכלל הם שאין שבשבת היו כהן הוים לבד
בבהמה ר"ל שלא היה המעשה מצדן רק לא היה המעשה מצד הסבבים
גלל גם יש שם דברים המעשים המיוחד בזו שנתבאר שם ומזה שאמר
ע"י זה היה שהשמר בוטל לא נתן הדר קודם גלל שהדברי סופרים לשמור
נח המשוך בגבריה גזרו שם שהוא בוטל לא נתן ולזה היה מאמר
שאין מתפללין מוצאי היום חכם זו צריך ומה זה ט לפי שבכהנים
שהמעשים בין ישראל לגוים שבשרים מהברכה מזה היה לבן שם
באמור ט אין הם חיינים במוצא חול כזו שהרשו והזהיר לנו לבעלים
הנה עבר בל"ו בשחורים בו ית' ולפי שהשרש גלגלנו שתפלת באמור
יותר נשיאות כזו שהם בנין מצות הנה אין הפרה בבעלים שאין
שלמים בזמן שהם לא הן שלמים יותר קבועלת לעבודה המעשה גל זה
שהמצוה שם בגם ית' סגולה המיוחדות בשני בשינים וכזו שהשמים
פועלים במוצאם ובכלל עבודתם בן המצוה הנראה בשוק ומזו שהם
אחר יעשה סגולתם אחר כן במצוה בשוק עם העבירות שהפעולים
הסגולת המצוה לקחת להמשך הרוחני טוב בשפע חג ויומא אחרן
וזהו כאשר דבר עבודה אחר זו והנה שהקדושים המבדיל את רע בשפע
חג ויום אחרון וזהו כטוב מה דבר המצוה אחר שיקח המשלם
טוב חג והנה לפי זה שנתבאר במה שם כאשר הסגולה הזאת בבעלים
לבוא המעשים לכל הברכה ממנו ולהשפיע לישראל ולזה היה שנצטוו
לשון בפורים למועלה כאשר הם מתקבלים הברכה בדרכם לבני ישראל
ונבר נתפרסם קודם נדרים ומצות לקבל הברכה ידוד ולברך זה כל
המשפט ידיך והנה נתבאר גם בלב ובפי שקבלת המקבל כגוף ביחוד
לכן משנה וגם אין ידיעתו בוולד מחכמה ר"ל מחכמת הבריאה
יותר מגודל בחכמה גלל זה בגוף המרכב המעבודה ובזה
בתורת בן המשפט יורה על יחוד מה שהזכרנו וזהו אמרם בשלב לבן
יוחנן בן זכאי וכו'. והמאמר לו בשמו וכו ר' חנינא בן דוסא וכו' גו'

כאור לב כל המצוה כעבד לפני המלך וגם דומה כשר לפני המלך ·
ואמר שאין שקבלה היה מהבא שלם מדרגתו בחכמה יותר מר' חנינא
גלל שהיה ר' חנינא חכם ועבד במרכבה ולזה היה תפלתו יותר
נשמעת · וזהו מה שרצינו לבאר · והתחלה לא לבדו ·
הכלל השני בפרושם · וזה שני פרקים · הראשון בבאור השרש
הזה והשני שדרשתנו עליו השני בבאר
הספקות שאפשר שיסופק בו · הפרק הא' בבאור השרש הזה והשני
שהזכרנו עליו · הנה לפי מה שבא בתורה ובפרט בקבלה
מחסדי השם לכל המונע השובב לעו והפלגה ר"ל בגורם מקום שבשבת
קבוצם שמחם שקיים בגורם אין שהורין ויאמרו במקום אחר
שהשנות נחשבים לכם במצות והסבה בזה באמת ט הכהן הפועל לבטוע
מצוין כל העבודה יצטרך למוצא חזק המשך כמו שבשבע ושוק כל העבודה
ואמרו שלא נבגע ושוק נגיה ומה שקבל הפועל לתשובה יותר חזק ואמר
שיהיה יותר דבק ויותר רצוי לזה שהפועל לבו ביותר חזק שהוא לדבקות
והנה יצטרך שיהיה יותר חזק ועם היות שאין ספק שהשמן הזה
חסד נפלא מאתו ית' לאדם יסבם בן משין לזה שנתבאר מאמן ית'
היותו טוב ומחולל ובכלית הטוב גדול הטוב ולזה גם מה שנבר
מזה ובמרק מעבודתו הם בשר ייטיב אותו ויעזר מחשבת אולתו
תוי שיקבל באלו עד שנבר יהיה לשזר והפועל בלבו לקבלו וכל שכן
עם מה שנבר הסבה מהבלל המושי מהרהור הוא אשר בשמר זה
הרגו לשנאתו הקבלה להשיבו לבו בתשובה שלמה והקרבן לשבעתו
לזה שהתפלות בכוונה ובפתיחות הכוונה לא מה זולת זה · וזה מה שרצינו
לבאר · והולה דרכו התשובה והרחמנות הנה כם בכונים לבב החסיד על ספר מזר
ר' יונה בר' לנוכם הנקרא שערי צדק · הפרק הב' בבאר שני
ספקות שאפשר שיסופק בו · האחד אחר
שקבלת התשובה הוי במקום יה' להפלגת עונו וחסדו איך יצוייר במי

שיהיו גלוי שיהלכו אחרי ית' ומה שיענשו על מעשיהם   והנה גם
בקבלת נפי' העונש האומר אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה
אחטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר · עשרים וארבעה
דברים מעכבין את התשובה · והנה גם בתורה ויחזק יי' את לב פרעה
ואמ' רבי' ע"ה כי אני הכבדתי את לבו למען שיתי וגו' · ובאר הענין הרב
המורה במאמר גדול על הפסוק הזה · הנה לפי שהחטא ימנע התשובה
לפי מה שיהיה וזה דבר הוסכם בו הקודמים הוא ראשון ולכתם
מהם שעבר עליו מעולם נגזר מעל בהם והוא זה רוח קדשו הנה
זה יתחייב בתחלת הנשירותו אל התשובה או שיעכבנו לבד מי שהוא
שיהיה לו יתן במעלתו את התשובה ידוע שהוא יהוא האל קרוב למשוב
עם קבלתן שהעונות נחשבים לו כזכיות · וזה יאמר שבזה באיכות
וזה שבהיותו חטאו לבד יתחייב לו מתן תמה שעשה   ובהיותו
תשובתו כפי יעבור שישמח בזה שחטא · הנה נשיב זה עוד ונאמר
שכאשר יאמר בזמן ובעבור נתחייב החטא לבד הנה כמו כן יהיה
שיאמר שיתן יחויב לו גם לא ישוב התשובה והוא שבא בגלגולו
את התשובה הנה יעבור שישמח בהוחלטו על זה שחטא בתשובה
וזה כי נפשו רובלתי שיהיה בו הנה בבחינת זה הנה בעונין רצון
והשמחה הנה נעבר השמחה על רצון ננשר בתחייב לקבלת הושעה
ונכפר בקבלת ליותר קיומו חשובה שבמעלות · והנה מה הספק
הראשון לענו יותר שיקשה להם שהעשרים וארבעה דברים המעכבין
את התשובה הנה מעכבין יותר מהם ויקשו לנפש שנעלם לתשובה
גלוי · ואם לבלתם בשני עשרים אם לבחורות ולמשוך לאחרים
ואם לשנותם יותר עשר יכבד · והוא לו זה הוא שהם את מעכבין
כלומ' מאחרים ודוחים אותם · נגד לחטא ואשוב אמרו אין מספיקין
בידו לעשות תשובה · ועם שעונש הקטנה הוא נחייב כן הנה הוא אחר
סבר אחר שהוא מבחירותו לבו מסוף על התשובה ועשה החטאים בתשובה

כל לחטא והרודות יותר הוי שיוסר ממנו הסירוך הזה · ונראה לפי
שההקדמות הקודמות כלם על דרך בן הפתחות עד נותן · אם
בעשרה העונש נולדו ויהיה שחטא בבחינה הזה ושריפת בכסיל
המעבר נבחנו וכל תפקד לשוב אל השם מהחטא הזה הנה יקובל בתשובה
ולפי שגלל רוב חי שהם לבעשר בזה אמרו שהם אין מספיקין בידו
לעשות תשובה · והנה זה שבא במעשה שמונע התשובה אין צריך
שיהיה הזה רצון לזה שמחסר השם ולהשגחתו בהמון שיראה בגלגולו
ותוחתיו על המעשים כמו שבארנו הספר אמרו ט' כי אני הכבדתי למען
שיתי וגו' · וזה התכלית האחרון בו · והנה הרב נתר דרך לחרף בספר
הספר הזה ובכלל שיש שכות שעושים מונעת התשובה · ועם שהוא
נראה אין ליתן עוד בו מוחה החטאים לזה שעבר בדרך הראשה הסבה
נזו שקדם · והנה בזה הספק קשה כבר נפתר שיאמר שלמה
שיאמרו כי השם יתחייב לו שעם כלתי מקובל לפי הישר והשווי
כאשר זה מחסרי השם לא בלי בתשובה הנה אין ראוי שיהיה שם שער
מקובל שיאמר בו שהעלים את התשובה בזה מקבלנו אין גם לא יאמר
זה בכלל והעברה · ונראה לי מענין הפתרון בכלל ידוע יאמר בו
אל שהעלים את התשובה כמו שיהיה יותר מהאחרים בו לרז"ל על זה
הנה הדרך זה הספק לענו יותר שיקשה · וזה שכבר התבאר בזה שקדם
שהתכלית האחרון הנבקש לנפש הוא הדבקות והעבודה   והתכלית
והעבודה לזה שהוא כטוב האחרון הוא התכלית הנרצה בכל השם · ולזה
גם הדרך קבול הטוב והשכר התכלית האחרון לנפש הוא בחיי הנפש עצמם
כי לזה שהשבות הקודמים יוסיפו לו בטוב כבר ראוי שישרה בהם
גבל לגמרי התכלית הנבקש מהנפש והעשר זה הזוכה להיותו · כבר
יקשה בשנוי יותר קיומו זמן הוא עבר שגלוי לו ית' ולזה קיומו שעם
לחטא רשע לפי המקום ראוי שיקשה לו תכלית קיומו · וגם כבר ימשך
לו התכלית הזה הנשפט בתשובה · וכבר יותר בזה הספק הוא במה שבו

הקודמים והוא נמשך בסוף שהכהן יוסף בגורו לעבודה גם והוא ואחרי
אחר שהוא ידוע בעצמו שאין שום יחס וערך בין הגמול הנפשי והגמול
הגופני כי יהיה שהיה הוי והחויב למוסף לגוף הגלגל הנפש. שיאמר
בין הגמול הנפשי הס' שלא היה לו לאחרו עוד. ועם שזה הספק ליתן ראוי
שוקשה וזה שכבר היה נפשי נותן יותר בעבודה והדבקות שיקבל בחיין
הגמול הנפשי והוא הגמול הגשמי בתחיית המתים כמו שהתבאר והוא
בעצמו הגמול שיקבל בן לוי בחייו בכל עת אחר שעבר עליו המות
לא היה יתכן יותר התכלית ההוא. ואמר כי לפי שהתכלית האחרון הנפש
לאדם הוא מורכב והדבקות בחייו העבודה לא בחייו המשמרות יותר
הנה היה. והוי שיתמיד יותר לעבוד בארץ לבוסים בעבודה וגם היה
יותר העבודה המושג והגמול הנפשי. וכל שהמדרגה העבודה עד
יוסיף במדרגת הגמול הנפשי שהיה יותר טוב לו מהמדרגות לבשתו
יהיה שהיה לו הוי להשיג הגמול הנפשי וזה לאדם בגוף על שבי הקדמות
אין ספק במחשבתו לאחר שהגמול הנפשי הוא בלתי בעל תכלית כבן
נראה שיתוסף גם היה שיתוסף תמיד וזה שהושב רבי על ראיך מעל
שהוא בעוה"ב לעולם אשר כולו לו היה של שנים ויתמיד בעבודה [illegible]
היה ירחקנו יותר בעוה"ז הרבה וגם לא היה יושפע העוד רוצה שנים
ועוד לו שנים עבודה אחר בעוה"ב יושפע שום תועלת · והנה
כי המדרגות הטוב הגמול הוא בעוד בחיים חיותו לבד והוא דבר גדול
ז"ל במשנה אמרו יפה שעה אחת קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם
הזה ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי
העולם הבא הנה נראו הדברים האלה הסותרים ועם שנראה בו שהתכלית
האחרון הנפש לאדם הוא העבודה והוספת במעלות התשובה ומעשים
טובים והוא דבר מושכל בעצמו שגם היא תכלית העבודה והגמול
בעבודה במושג. היא העבודה יותר נבחר מהגמול ולא ראיה לזה מה
הוכר שלמה בקהלת הוא שאפשר וכבר התבאר שהגמול מזה הוי והחויב

לגופות יותר גדולה בתכלית היא שאפשר כמו שקדם לכן במאמר השני · וזה
הוא שרצינו בבאור זה והרצון לזה · השלים השלישי בזה הפרק ועתה נעשה
פרק רביעי · כבר התבאר בזה שקדם כי לפי
שהתכלית האחרון לאדם לגוף אלהים בתכלית מה שאפשר והאחרון
בכל זמנו הוא השגות לרצונו גם התכלית הזה ולאחרון בהשגתו ולכן
האחרונים בעולם אחר עבודות ידועות בתורה האלה לגופנו והנה בזה
בנתנו ולא בנה בת זולתו והוא של הזמנים אשר לכם יתנם במשפטי גם
לאדם כפי מה שמגיע הראוי והוא שקדמתם בזה שקדם ועם שבזה
המעלות נפלא לנו כי בתכלית האחרון לו הזמנים לעבודת כבר יתבאר
לאדם המדרגות גדול לאחר התשובתו לעבודה ולפי שהמעלות והמדרגה
בזה יהיו רבות והנפש מזקים בנפשו כבר יתוסף שלמות בהתאחדו
בעבודה הוא ויתכן שיתמיד בה ולמה שהיה מזה במעלות העבודה
כבר יתבאר יותר הרבה יותר יעשה שהמדרגות הטוב ההוא ויוסיף לרצון בהם
הדוד כמו שאמר ז"ל שכר מצוה מצוה · ובזה נשלם הפרק השני ממאמר
הזה השלישי · והתכלית למי שבדו

הפרק הרביעי
בעשר מדרגות אשר השכל יושג לאדם

כפי מה שבא בקבלה וגם שלמה עשר דרושים · הראשון גם העולם
הזה כמה שיבא · השני גם נפשר יתעלו עולם אחר כן שלימים כמים ·
השלישי גם הגלגלים חיים מדברים · הרביעי גם יש לנבואות הנביאים
הישראלים יותר והנהגה במשפטי האדם · החמישי גם יש להשגחת
האלהים יותר בהשגת האדם · הששי בשדים · השביעי גם מציאת נפש
האדם והוא שיקרא כי האחרונים בגלגל · השמיני גם השאר נפש השכר
אלא לעולם הבא · התשיעי בגן עדן וגיהנם · העשירי גם התחייה
בתשובה במשיח חיות העולם והנה בתשובה יותר חיות הוא
שאחר העולם כפי מה שקבלנו הוא קצת האחרוני והתכן · האחד עשר
גם השכל והמושכל דבר אחד גם לו · השנים עשר במנין המצות ·

השלש עשר בתמונות השנים ההיקש הקודם יתב׳ · ולפי שלא התבאר בביאור
בפירוש והשתמשנו בצירוף באלו הדרושים גם יחויב בו השלשה הנה אומר והקודם
בכם בשתוף פנים בכל אחד ואחר כולם לשני המספרים כדי שיהיה יקל למעיין
לבאר בצירוף מקבלתי כורח · הדרוש הראשון גם כשלם נצחי בתוך שיבא ·
כדי יתחשב שיש פנים מתחלפות   עד יחויב יותם כל המופתים
והמשנות שחשבן קצב הפילוסופים לחייב הראשון וזה של הרבים שיהיו
בכם פנים לשגל הקודמת ישאלו בב׳ המספרו וזה יומשר בכם אחד · ואמר
שאף בשנים הראשון והקודמת הם לזה שהם שנים בעצמו טוב כמו שהתבאר
בזולת זה המקום הנה נב׳ השדרו רע · ולפי שהתבאר שהוא לא ימנע מאופן יה׳
וזה דבר מוסכם בדברי רז״ל ואמרו אין דבר רע יורד מלמעלה ויחויב גב׳
לפי זה שיהיה שסדרו נמנע ואין שנין לנצחיות זולת זה   ואמר לזה
שהתבאר בשמיניות שהמספר השמיני יבא יותר מאומר על אחד בצורת חף
בשינויו הגוף הפועלית על הגוף המקבלות ואמנם יתבאר זה בתוך שיש
בן כסף ולפי שזה מצויר בעריים השמיניים שאין בכם הפך זה מצויר
שאין בכם סבות המספר ולפי שהעריים השמימיים בעצמם הפועלות
ועבותם פועלים ומשפיעים הוא שבאלו זה בב׳ מצויר שני המשרבן שהמספר
לזה שהפועלים בכם הראשים נצחיים · ואמר שנאמר שקוטן זה הוי
הגלגל בצורת הנה יחויב גם היות נפרד שיהיה המספר בב׳ רצוני ומה
שאכנו המבן כי נפשר שיושם לו יה׳ הנה רצונו במספר הגלגל זה שאין
בלתי מצויר נשוב בשולחנו הנה מכלשון המנים יותר מאד הענין שהעולם
נצחי בתוך שיבא׳ וזה יספים בזה פסוק הכתובים ואמר ה׳ לעולם תשב
כסאך לדור ודור ואז באמרו כסאך לפי מה שיראה גל השמים כמאמרו
השמים כסאי ואמר וישב ה׳ מלך לעולם ובזה יתבאר שזה מן המשכני
מה שאמר מלך במלבוש ואמר ה׳ ימלוך לעולם ועד ·   ונאמר לשר
השלשה נב׳ יש פנים מתחלפות ואמר כי לזה שהוא שהעולם זה כמו שקדם
וזה מופתים אמר שכל זה המספר יתחייב גב׳ בעולם שיהיה נפסד ·

ויאמר

ואמר כי לזה שהעולם בעריים השמימיים הפועלות הם הגוף כאן הרוח
שאין בכם התפעליות יותר למעלה וקצב יותר למטה   ולכם
הפועל רצוף ותמידות הנה יהיה שהמספר נפסדי בכם גם זה נפסדי
זה יחויב שיהיה גל הפועל זמן מה כי הגוף בשיהיה נפסדי בעצמו ולא
יהיה גל הפועל לעולם זה נמנע גב׳ המספרו זה יחויב · ובזה יספים בזה
מאמר רז״ל ואמרו שיהיה שתי שנה הוי עלמא וחד חריב · והנה לפי שיש פנים
מתחלפות לזה יחויב ולזה השלשה יהיה שהביאור בכם בצורת מקבלתי צורת
ועתה נאמר השלשה הראשונה לזה יחויב השלישית במופתים נזכר חשבון בכם
נקיים בכם הקודמות זה יתבאר בכל לזה שהוא התבאר בכם שלא יחייבו
זה. וכל התנאה היותו בתוך שאין ספק בו · והנה השניה השלישית בהקדמה
הראשונה שהוא לא ימנע מאופן יה׳ הנה להיותה נקשר כולו וזה שלא ימנע מאופן
בשום גב׳ יעבור שימנע מאופן בהקדמה זה מאמרן הראשה הנה לא ימנע
מאופן זה השעור בעולם יותר הגוף הראשה וזה שלא ימנע הוא מאופן יה׳
נפעל גב׳ בהקדמה יותר המקבלת · והנה השלישית השלישית נשאבנו
העריים השמימיים שאין להם סבת המספר לזה שאין בכם הפך לא ימנו
זה בראש וזה מופתים ואמר כי לזה שהוא בכם התמונות בצדדי הפועלות
כדי יעבור בכם שהוא נמשך לעצמותם וגם כי זה שהעולם ראשון בעצמו
להפעלות המקבלות ולזה יהיה היסוד לשר בכן בו טבעם רשע ועפסד ·
ואמר כי בשמירת שאין לו המספר בעצמו הנה לזה שהיותם והמקרים רצוני בזה
שהתבאר בתוך שקדם הנה לא ימנע המשרות המספרו ·   ואמר שגם זה בב׳
שהמספר בעריים השמימיים נמנע הנה לא ימנע המספר זה שבאלו וזה ט
לזה שהוא בעריים השמימיים ושכבם היזור הנה כמו שהמספר בתלך
הייושב שישיחת בן נבליו של שהגבולו בזה לא יחויב המשרות המספרו גב׳ לא
רבד · והנה הרביעית השלישית בביאור הרוח רצונית לבלות המעשה שלא
יציר נשוב השולחנו המספר בעולם רצוני הנה זה והמופת בעצמות של שלא תהיה
הרוח בשולחנו שלא יפסד העולם לרצונו גל עוב ואומן להיותו הולך מהלך

המאמר כל עולם אחר שזו שנפסד כמו שנתבאר בו וכמו שקדם · ואמנם זאת
שיראה שהעולם הזה הוא שנפסד ונפסדו כל לא דבר ואולם מפני ההבדלים
לא יחייב גב' נצחיותו לפי שלא ימשך הכוון ולא לדור ודור וזה שנבחרות
בדורות לא יפסד כמו ג"ל ... עכבן בדורות יעבור המספר הכוון וכן
כאלמוות יחוייב בהכרח העולם שהוא לעולם קיים ומה נאמר שיפסד כל לא
דבר וזה שמדבר הנפסד כלו יהיה כמו ג"ל ולזה כבר יתבאר היות הכמות
והמלכות נצחי ואולם המשפט מהשיטה לפי השלם הגבלית מן מחוקף
הוראות של זה נפסד הנה יתבאר בעצמו בעולם לפי שכבר כתב על הדרך
ולא יתבאר וראיתם ועוד שגם קודרין גם לא תכון ממנו ולא בהויה הטבעית
לא בהויה המלאכותית ואולם המעטת הגבלית בהפסוק הנמצא בנמצאים השמימיים
ושהמספר ... זה נפסדו בכם הנה לא תמצא ... על כל פנים וזה שלא
יחוייב ... המשפט הכוונת בכם בעצם לפי שנתבאר בכם שהויות בכם
רצונית ויהיה על צד המשגחת לטובים ... ועוד שפסוקה
שהפסוק נמצא בכם הנה כמו שהתבאר היות בכם רצונית לבלתי המעטת
כן נפסד והוא שהיה ... רצונית לבלתי היות נצחיו · ואולם הוא מאמר
רז"ל שאמרו חרבן זמן אחד מהשתלם ... יחייב ... העולם יותר וגם
לקבלתו זמן חרבן בגמרו ואחד שאין ... לעולם אחר ... שפים
לא ... לקבל זמן אלף אחד וזה ... בעצמו וגם ... חרב
כי שם חרבן לא ימול על ... ולזה יראה שהם חייבו ... גם בזמן
וגם בעיש ... זמן ... חרב · ולזה העולם ... שנאמר
חייב נצחות העולם בזמן כל שלא יפסד כל לא דבר ... שיפסד כל
עולם אחר ... מהלך ... לא שעניין ... שאמרו
רז"ל בזה הוא חרבן ... זמן ... בנמצאים השמימיים לא
חייבו ... לא ... בנצחיותם ... וכו'
עם זה שהתבאר ... נצחיות ... בזמן ... שקדם ·
ודי בזה בביאור המאמר ·

הדרוש השני אם אפשר שימצאו עולם אחר או עולמות רבים יחד ·
והנה יש פנים מחייבות לכל הצדדין אם לצד החיוב יש
פנים מחייבות · מהם שנניח שיהיה שהויות העולם אם שהיה בטבע או
במקרה הנה הוא מבואר שלא יחול הרצון או החיוב בעולם אחר או עולמות זולת
זה · ומהם כי לפי שנתבאר שהויות העולם היה רצונית על דרך הטובה
והחנינה וזה יתבאר שאין שם טובה ושמחת שיש לחיוב כל אשר יוסיף
בעולמות יוסיף הטובה ולזה כבר יתבאר שיהיו נמצאו עולמות רבים ·
הנה אשר הפנים יראה צד החיוב · וגם צד השלילה יש לו פנים מחייבות
גב' מהם שאם היו נמצאו עולמות יחד לא ימלט הענין מחלוקה אם שיהיה
בזה שבין העולמות הוה לו ... והוא שם ... מגע ... הקודמים
יחוייב גב' שיהיה בטבע ... ואם שיהיה ספירי ... ואם ... ספירי
יחוייב שנהיה ... שיהיו ... יותר ... שנים
על ... ואם ... הנה לפי שנמצא בגרמים השמימיים
החושים שיקבלו ... שיקבל ... ו...
... לדעת ... יחייב שיקבל ... בין העולמות
... עולם או עולמות אחרים ולזה
יתחייב ... שלא יהיה ... עולם אחד · ומהם
כי לפי שלא ... ... הנפסדים ... חיים
ו... הנה יראה ... לבלתי ... לבד ולזה ...
... הנפסדים ... יתחייב גב' שהעולם אחר
שהתבאר ... נפסד שלא יהיה בו ... · ומהם כי לפי ...
... אחד ... יראה ... אחד
גם לפי ... אחד ... לא יתחייב ... אחד ... וגם
לפי שכבר יראה ... לגדול ... שיהיה ... שנפסד
... אחד הנה יתחייב שיהיה ... העולמות
לו ויתחייב גב' ... העולמות · והנה אלו הפנים

ומרחוק לשני הנהרין רצוי שנעבור אותם הנהרין והקבלתו עליו · ועמר
גרוש המושג והשוגג לגבי החיוב המבלע במשרות חלב ההוא זו החיוב
בשלם אחר זולת זה הנה לא החייב הוצאות נכלתהן המשרות לבד מצד
חולהרון ואולם גם יחלק עם אומר אחר הדבר בעצמו הנה לא יעבור עם
המשרות ואמנם המשגה אמר הרצוי כבר יתבן להם המעשיות המיוחדות
פנים לבד הגולה ואף גם להיות הרצוי אומר צוויים הנצחיים וגם להיות
המיוחד שלמות כמו שנאמר עם ואולם השגת הנהלות בגוף הוא השלם
השגת ולבד המעשה והמעשה גם היה שנתחייב רצוי לא ימלא מקומו
המובדל זו בלתי מובדל ואף שני זה ומספר שלמות אומר ומאמר שיתוסף
לרצוי המעשה וזו ומאמר נב' שיהיה בלתי מובדל למה שיתחייב נשמים אין
בכלום להוספות יחד ולפי שני ומאמר שהחייב רצוי מובדל ולא בלתי מובדל
הנה הוא ומאמר שלא החייב רצוי ולפי שהוא על צד התנועה יחשב בה
שהוא רצוי המגבה ברצוי שלמות אין הולך אחר חוץ ענינם גם
שהוספות בשמה בזה שהוא הוא מובדלת ואין התוספת בתנועת
התוספת הוא למה שאין שהוא ישגר הספק הזה בעניין אחר שהתוספת
מובדל וגם שהוספה בשמה בזה במחדות הגלגל להיות ומקרה כל
המגדל בו · ואולם המעשה המושג לבד השלום הנבדלת בחלוקה
המראות במה שבין השלמות גם שיהיה בו הקות זו ואולי נוהר שאין שיהיה
לא יהיה אומנם בגל ואף שלא הדבר עדין בגוף הקות הגלגול המבאר
חיובו כמו שנבאר במאמר הראשון ולזה גם היה בטרם הקות לא יהיה אומנם
בגל וגם היה בטרם נב' אולי לא יתחייב הבאולם הם וזה כי להורות
הנה שבין השלמות יתכן שלא עוד ומעשים הם דבר · ואולם השגת
הלבות מהם בלתי נוכחת מהות בהוש הוא וזה שהקדש המושג לא
יושג אומנם אומר ועוד שלמות שהיה צוויים הנצחיים שרצוים בשלם
אחר בלתי המהוי ואולי שהיה חוזר הנה לא ילקח אותם הוא למעשה רצוים
בשלמות ומקבלים · ואולם השגת הלוחות ושלמות המעל והמרחוק

הגלגל ילכו כגדרי המחדות בלתי מחייבת תנועת הרצוי נב' וזה להיות כל
אחד מהם בלתי צריך אל שלמותו לזולתו והמאמר הזה מחדות גוזר בשלם
הוא בלתי צריך לזולתו הנה מצוי הקות למספר השלמות ואשר אחין
לשלמות המחדות גוזר בשלם הזה וגם היה שתהיה הגלגל יחויב מחדות
השגל הם להיות הגלגל לבלתי תנועה והמעשה הנה לא ימצא רצוי המקבלים
המעשה שלא יתחייב ומתחייב לאחר וזה מאמר בעצמו והמשר הוא זה כן
והוא שאמר הדבר שאין בכל התנועות שזכרנו גם לבד החיוב גם לבד
השלילה שיהיה המדות בהוש והוא שמאמר אותם הוא והמשרות הרצוי לבד
הנה רצוי שלא נראין הוא שבא בהוש להם המה"ל ואם כמו מענ"ו אמר
שטע המשגה עשר אף השלמות והנה בו שהגבתה השגתם בכל
השלמות הם · וזה הוא שטעבו בהוש הזה · והנה לא יוכן להזריך
בהחייב להם הדיים שעשה הפעולה לגבר שאין עם זה שלם אחר שיהיה
שגם כורין בשלמות וגם סלקין המקורות הטבעיים באמרו שגם כורין
בהם הוא ומתחייב שחלקי הכן שה' גוזר בשלם אחר יתבוששו אל מקומם
הטבעי גוזר בשלם מאחר כי הנה זה מפני דברים אין שאר להם וזה
שבנינון שלמות הם כורין במקורות הטבעיים בשלם שלם כאן אמר
שקין כבר מהנה גוזר בשלמה ואם יבקש מקום גוזר בשלמו וזה
מאמר בעצמו · והנה זה מוסיפין בהוש הזה · הדרוש השלישי
גם הנרדים המחזיקים חיים ומדברים ·
והנה יש פנים מקבלות לבל הנדרין גם צד החיוב יש לו פנים ומקבלות
אותם כי להיות שמאמר המשופעים הרבים טורח שלם שנבנים לבעלים
בראיות הוא שנבאר הוא מאמר בהם שהקבלם ויאמר שלו · והנה יתכן
הרבה משיבים זה האומר וזה שגם הנחנו הזה בלתי מציירים הנה לא ימלט
מהיות זה הסדור המבל בהם גם על דרך המשמעו ממשן בהפועת
היסודות זו משגה מסבים יבריחם על זה הסדור כי אין הנעדר שיהיה
בקרי לגוף הסדור הזה הנבלע המדרי והחובב להשלם הוא שנבאר ויבאר

יותר שקרוב השכל שיורה על רוב המעלה וזה שנראה ממה שהנבואות
נשר על רוב המעלה איש לזה דבר יתרון רוב הנבואה ודבר זולתו בענין
הנבואה שזו הענין בסודות ומצד הדברים שיגיעו בעלי נפש ונב'
הנבואה שיקרה כשיהיו על זולת חקירים והודעות להם ממקורים הטבעי
ובגרמים השמימיים אין בהם דבר יתרון הנבואה ודבר זולתו בענין הנבואה
וזה שמה שיורנו שהנבואה זולתו הנבואה ומה לא יודע להם הודעה בכל
זה הזמן הזה ולזה יותר שני נמשך בזולת הנבואה שתקרה בדרך הטבע
והוא מבואר שיגיע נב' בדרך המקרה כי מה שזה היה לא מקרה ולא
יותר יתרון לא מעט וזה כבר זה שיהיה מהנם ועוד שנראה שלא
בדרך הטבע אישים מצד דבר מהדברים והחלום להשלמת הסודות
ואם לא נשר זה הדבר יותר יעבר רבים והחלום יותר ומפתח ולזה כמו
שהם יותר ומפתן שיסודרו והנה השלמות הגדולה לשמירות גופו
והוא מצד בעלי חיים ובבעלי חיים מקצתם שזו שהתבאר זה כבר
בספר בעלי חיים ועוד התבאר זה והוא מצד הגרמים השמימיים
שהם יותר נכבדים ומצד הדברים הטבעיים הוא ומצד שהוא מהם אישים
הטבע בהם החלום לשמירת השלמתם מצד הדברים הטבעיים וזה
יאות לשמירת מדרגתם וקיומם שלמי הקיום ועוד כי גם על זה המין
יתחייב שיהיה מגיע נפש כי אין יותר להם מהשמימיים ומה יותר שכבר
לשלם הודעת גם לא מה שהשגת נפש ולפי שהתבאר שהנפש לא ידע בנפש שלא
שיקבלו זה יתחייב גם שיגיע בבחירה לאדם בעל נפש וגם מצד נפש
אחד יותר ולפי שלא יגיע זולתי השלמות הזה בבחירה שיהיה לאדם בעל
בעל נפש ועוד היה זה כן הנה הוא שיגיע כן בבחינת הענין שזה שכבר
לא ישיג דבר לעולם ולזה זה יותר בהם שהנבואה על צד קצור
ובבחירה לשלם זה שבאן ואם שהפשט הקבלה מורה על רובם
ושינוים לאחר השרים מספרים כאשר לא וכו' והנה מה מה יותר על
החיוב והנה כי השלמות יש לו נב' מהם מדרגות ואם כי לפי

שהם הגרמים השמימיים האחרים ונראה שזה בקבלת האחריות
שהם נבונות בהשגת החוש והיו הגרמים השמימיים בלתי בעלי חוש
להיותם בלתי בעלי גשמות כמו שבאר זה בספר השמים והעולם וכו' כי
נפשר נב' שיגיעו ואם שהם זה שיגיעו ההם הנבואה על צד
הסודות והבחירה לשלם בהשגת השפלות ולהיותם מועלים לבעלות
וחוש יתחייב שישיגו פרטי תנועות הגרמים וחידושי הויות והחזקתם
נשר בהם יותר בענין הכללי ולפי שהשגת הפרטיות לא יצויר
השגתם בזולת חוש והנה נב' לו נפשר שיהיה הנבואה על צד קצור
והנה הוא מה יותר עד השלם ולפי איש פנים מדרגות לשנו
הדברים והוא שעבור זה ובארתי . ונאמר
ראוי להשלים מהשגתם לזה החיוב בלתי נכונות
ואולם בדרוש וזה שנראה ממה שהנבואה הטבעיות המסות וחלוף מה
וזה שהסודות והם שהנבואה זה מהם והם שהנבואה אין ממנו
ומצד היה זה כן וזה מוגבל שהיה הנבואה הטבעית עניים השמימיים
סבב ממנו ונב' גם היה שהסודות הודעות להם היו הטבעית
ושיהיה בגופם ומן הסודות שם חלופי עשר שזה בסודות שבהם
חלוף בהודעתם ובנבואתם ונב' היה שעיקר בנבואה היות הנבואה
על צד ההכרח להיות שזה יהיו אישים נכונים בהם החלום יותר ומפתחת
חסרי הדברים הטבעיים לשלמות מדרגתם זה נערך אל הדרו וזה שהם
אין הגרמים השמימיים נמצים ואם זה מדרגת העולם להיותם בעלי
חיים בעולם ואם כי הסודות להיותם בעלי המזון לאדם באשר המשיגים
כמו הכח ומה' ההם וגם זה הנה בסוף יותר נחם לאדם ועוד שכבר
יותר שלא יושלם הענין המעלה בגרמים השמימיים וזה גם שהגיע
להם הנבואה שבשלמות זו הודעות וגם שלא יגיע להם שבשלמות לא
הודעות ולא הנבואה וגם שהגיע שבשלמות להם הודעות והנבואה
ועוד שהגיע להם שבשלמות שגם היה כן לא זה נפשר בהם שיגיעו אל

יתהלך המדרגה ודוג מה שבתחו · ואמר נב' שלא היה עבעורת לא הכוונה
ולא המבוחה וזה שלא יחולו יוחות העבעשים כנס הקהלה שיכוונו
ויכוחו גם שלא שם נבס כח על זה והנה גם לא שם נבס כח על זה הנה
לא יהגרו לא בכוונה ולא במבוחה והיה עונש נבס שיכוונו ונהכן
נרוב גורם יתכוונו הויד וגם שם נבס הקהלה שיכוונו ויכוחו
הנה הכוונה והמבוחה עבעות לבס והיה לבס שיכוונו ויכוחו יחד
יחויב נב' נבברים שהכוונה לבס עבעות ולזה נתנה גורם יתכוונים
הויד ונבלתי שעשע לבס יוכוחה נבל הזמן הריך שכוונתן ולכן כוונתו ·
וגם יהיה גורר שהכוונה לבס נוגע עבעות נבל בחירייה לבעליהם
ומה שבכן יתכנו צוות שתפלת הוו שנתגה נבס ובבעלי חיים
שיש לבס הכוונה בחירייה והנה לו שנתכן לא נרחיק היות הכוונה
בחירייה נבל גורר שאין הולכן יהמיותה עבעות וזה שאני נפטר יובלתי
שעם הענבעו נבס הקהלה הכוונה נבלי שהוו שיעדו נגרס ובבעלי חיים
שהר הכוונה נבס בחיריי נבל הכוונה נבלל עבעות לבס · ומאשר
הקהלת שהכוונה לעברים השמעיים עבעות הנה לא יחויב שהקהלה צד
הכוונה בחירייה נלא שעם הענבע הקהלה הכוונה נבס לבעלים יהיה
שבכלן ולזה הקבר שהכוונה הנחייבת בדרוש וזה שענה הפילוסוף
ונעשה נהרין מפרשי ספריו והקצב מחברי והתכן בלתי כוונת נראית
לגבר המחייב והנה הטענה השנית שיסורף פשט הבכונות ניגע
מחייבת נב' לזה שאין ספק שנעמרו על צד הסיר והרחוק לששם
היותם על כבוד השם וכמו שנה על צד הסיר זה יחנו ענו תער ויהם
זולבן · והנה הטענות שנעמרו לצד השולל גם שיחייבו שלא יצייר
נבס הזנות פרטיות הנה לא יחויבו שלא יצייר צוור כולל מפלת הנפש
שבס יתכוונו גם לבלטים יהיה שבכלן ולזה כן יתבאר שאלתי החקירה
ששלות בדרוש הזה ולזה ראיתי שאין להאריך בתנאים ופדור
נושי כנסת הגדולה יתפשטן וכו' גם יהיה פירוש נוטים וחיות הקדש

הנוטות מודרגת יתנק"ל ובמדור הבריאת והלנלים והכוכבים · ודי בזה
הדרוש השלישי · בדרוש הרביעי גם יש לתשובות העבירות השמעיים
תנאי והתנאים במשפטי הדרס ·
והנה לפי שהקבר בעבעיות שהעברים השמעיים מטעים הסודות
והוראות נוהם והמשפטים במוראות הם והנה לא שיקבלו עורותם
העבעיות יזין ספק שיתשכן מזה יהיה והעריים לפי הכונת המוראות
הנה יתנניכות הרצונים עד שיתשך מזה נב' שיצירון הנה בזה נגרס לא
שיקבלו המשפט ג' לפי הבוגיי לפי הבנת יצירתם העבעיות הנה לא נבלספק
יתמנהגה במשפטי הגרס ונבלבזה שלא יתחייב יותחזות הכיות הרצנים
כאן הנמיר היות הגרס עני זו עשיר יוצליח בבעתם ותוצא יתמוופות זו
הרפך נשא נשים רבות זו נחת וכו' צריך זו העע הנה נבל הספק נביותם
בזה גם יש הנהגת יותבן לעברים השמעיים כן · והנה לצד המחייב
עפרסם לגשו יומשפטי הכוכבים שענינה לבס עם השכות רב שלפי
מערכתם נבמהם ויתנות הבגם עם הזנם ודבקם ויהי הענויים זכרים
יתחייבו הדברים ההם וגם היה שאין לגיבור הרצוע יותא נבס · ונולם
לצד השולל יש לו נב' פנים ממהחות · והם שלפי שהתבאר שלבל דבר
טבעי יש זו מלנבותו הרבה סבות והם הפועל והחומר והצורה והתכלית
כן יתבאר שגם היה לעברים השמעיים כן והנהגה כאן הששנים הנה היה
זה בפועל לצד הנאי שיהיה החומר נכון ויחוזן ולזה יתגלו שלא יתחייב
יותמהנהם לצד יותנות הדברים ההם שגם היה יתחייב לבן היה החומר בגני
נפשרות · והנה שהוא ידוע שסבות הדברים הם טבעיות יותם רצונות
והם מקריות ואו כי הדברים יותבעלים ומתחייבים יותמהגת העברים
השמעיים לא היה הוקות מקרה ולא הרצון רצון · והנה שהוא ידוע
שהעצמים הנבדלים יותחומר גודל כאשר יותעצמים החמריים עד
שלפי מדרגות הנבדלים הם הפועלים והחמריים הם המקבלים ולפי
שהיה נפש נגרס נבדלת מן הפעולה ליך יהיה לעברים השמעיים לבטל
נבס ·

ואמרם שהם היו שעה בג״ אמרם במחויב הנה ירצו מאמר הקודם והזרחות
לעין ומה הגמול והעונש בלתי ראוי · ואמרם שהם מה להלן הזה הראות
אך הנה יחשב שלא היה ראוי למחייב החלק הזה כמו השבועות והנחוש
שסבר ירצה שהחלק הזה לבד הוא שנסתר התורה ר״ל החלק שאין לו תכלית
טוב ונאשם הגבות כמו שפירשו שבועות שעה זו יפה לנחות
מלשון שנה ונחוש כמו כבר הפסיקו · ואולם לפי שסבר המחייב
הסבר אין מחוש עם השכות רב ונחור הטלמיות ולהמוך ונחו בשלו
המספר שאינם דברים מעשים לנוכח הנדבנה היו או הנעם מחכמות
לבד השולל ספקות לבד המחייב · והוא שהשכל בהרס ונאמר
שהטבע המשותף נשר יסודה והפשרות המחוג בדברים לא
הגבול המחוג הגדרים השראויים לשתי סבות האחת שהם היותם פועלים
בהורתם בשל הפשרות הנה הפשרות להם מצד עצמם ומחויב מצד
סבותם כ״א הנה שאחר הסבה לו הפשרות שיהיה נביע או טובעת
והמקוין פועלם עוד הטבעת הנה המחויב שיהיה טבעות מצד הפועל
הנה שאר בו הפשרות מצד עצמו והשני שהם היותם פועלים ומטעם
חומר ליום פועלים בבחר ולבד בגדם שהוא בשל שכל ובחירה כאשר
הגרבו בשלל האחרים והמורה הנה · ובזה הדרך בעצמו יפולו הספק
הנה הגבלה בדברים המקריים והרצוניים · ואולם השלשי הגבלה
בחשלה הנפש המשכלת הנה כבר נאמר שבבחירה למעלה מן המשבע
והפשר לגדם לביות מושגת השגחה פרטית יצא בן המשרבת כמו
שהתבאר זה במה שאין ספק בו במאמר הנה והשלשי וגם בארנו איך
הם המשגח והמקרות לבריאת נבלה ובן יותר הספק הראשון ·
ואולם השלשי הגבלה בראיה הגורה החלק הזה הוא יותר שיקל דבריו
וזה כי השבועות והנחוש יותר שיבא מאין הנה למלך מעליהם הנאמן
בשם ית׳ והגבול ההבדלות וזה לבטלבם במאר הפשרות הדברים והיודם
הנה יחשבו שהדברים כלם מחויבים במוחלט ושהרצון בדברים שקר ·

והוא שהרי מבואר אין ספק בראותו ובזה נתבאר הספקות המדרשות הזה
ונבאר לבד המחייב והוא הוא שתסתרו בן רז״ל בהקיומות הרבה מהרלב״ג
עם שחייבו שהמושבה המראה הוא לגמרי מן המערכה כמו שהוא הדרך
בעצמו · ודי בזה כתבתי · הדרוש החמשי גם יש לאמונות
ולהשיגים הבא במעלות אמרם · הנה גם
הוא שאומרם מורגבן מחויבו שיהיה להם הבא כלל נגד מחייבי האמונה
בהם לויש שוגם ומפני זה יוכן לא נבריב מחוש ויוה שנפרסם
רז״ל בהקיומות רבים מהרלב״ג ולא שצריך שנשכל בזה ספק אחד
והוא המוכח פנים לבד השולל והוא איך ישיג הפועל המשון המפועל
באמונות גו ובהשיגים נשר הוא פעל אין מהמנהג הטבעי וזה שסבר
המבאר כמה שאחר הטבע שכל דבר שיוצא מעלתו יורבה גל המשול הנה
יוצא לו בבחוג אך שנראה לו הפועל בבח ולפי שהוא מבואר שאין
באמונות ולהשיגים דבר נבחן רואה שיכון בהם הנה גכ״ אין לאמונות
ולהשיגים פועל ובכר ירצה שאין השם ית׳ הוא הפועל אותם ·
ואמרם שלרוב שהמבאר והמעשים כאלו שהם מיוחסות לרצון הפועל ימחייב
גכ׳ שיהיה השם נמשך להם והוא מבואר אחד · ואמרם כו לפי שהפעולות
המיוחסות בהם אמרם לטובה ואמרם לרעה ימחייב שיהיה השם ית׳ מחסם
גל מרע הוא הגלה · ואמרם שהם היה השם ית׳ הפועל והוא מבואר בלא
שהם המפועל בחירה ורצון להם ימחייב גם שיהיה לו ית׳ חדוש רצון
והוא נמשך בהן וגם שיהיה בן הרצון הקודם בשות הזה · ויבאר טבע
המשר לזה שיהיה רצון הגדם בן מחויב ואומרם בלתי רוצה ובוחר
המבאר גכ״ גב״ שאין השם ית׳ הפועל · והוא מבואר שאין הגדם הפועל
וזה שהוא מן המבאר בן שלא יפעל דבר חוץ מהמנהג הטבעי במה הוא
גדם ומשר יפעלהו יחויב שיפעלהו בהשגחות האמונות ולהשיגים
ולזה גו זה המיוחסות בטעם ובין הפועל המשרע אמרם ראוי יתן ונדע ·
והוא הספק הזה וגם זה הוא אין הכרו יותר שיקשה וזה שסבר ירצה

שהפועל הקרוב לפועל הוא ויותנו מהקריעה והלחשים ניתנו יחד בכלם
גבל הוא והמלך בהם ואם שהפועל הקרוב הם הגרמים השמימיים
ואם שהפועל הקרוב הוא השם ית' והנה ישבחהו שהקריעה והלחשים
להם בהוראה כלל והוא שאחם שיש בהם כנגד ואשר שיקח הפועל להם
חכם ויהי חכם ושישה הפעלתו באופן המקדושה והנבואה והמחשבה
הנבואה אשר זה וטוב בן ראין ומתינו הכלב והעבודה אשר נגד המאמר
שיושלם לו והגולגל והנה המעשים הם חקיים ועזורים אשר בהם
ישענו המחשבה ולזה כיון הקריעה והלחשים בדין כזה בהוראת
כלל לזה שיקבעו הראיה והמחשבה בלבד בפעולה אשר בהתמצעה
יפעלו והנה אחם שאין בהם כנגד ואשר שיקח הפועל ויהיה חכם
ואשר המניעין ודיון כזה ניתנו ואות שיהיו הם עלם הגרמים השמימיים
ושיהיו המעשים בהוראת כלל וזה נראה לאשר והמיחסות אשר בין
הגרמים השמימיים והנבואות השפלות וזה שנחזהו ואם נשכל זה
ההתיחסות והדיון הנה אין הולכו והתיחסות הוא בנינים ואם כיון
שהפילוסופי ראה שאינם בעלי ציורים ולפי שההתיחסות הוא גם עצמותי
ואם מקרי והוא יתבאר להלן שעצמותם והתייחס לכם מקבל שאינן
עצמותי הנה יקום מקרי בהכרח והתיחסות לזה מקרי הוא בהכרח
דומה לאו מכוון אשר לנמצאות השפלות והואלה ליך יתבאר זה והנה זה
שנאמר והוא שנחזהו ערוך שהשם יחתם המזויר והיה יקרא גוף
ואם כיון שהתבאר בכוכבים שאינם בעלי ציורים כלל והוא מבואר בכל
דבר שיושג ולפי שאין חכמה לפועל בדבר הוא שהוא נמצא לו בכחו
הוא שנמצא לפועל בהם לא נשאר ליך יתחייב האדם והבור ההשגה
והיה לנו נכ' עתה שנעין השם המיוחס לשבע האדם ונעין היה
המיוחס לשבע הבור ואולי שיש לשכווי כצבעם רושם בזה ויוך שהם
אחר שהכוכבים המיוחסים להם יחויב בהכרח היותם תחת סוג אחד
והתמיחות וזה כי הוא מבואר בדברים שאינם תחת סוג אחד שהם בלתי

המיוחסים כי אין יחס בין המתנועע ולבן ומה בין המתנועע והשעה ולזה הוא
מבואר שנראהו ואם נשכל חיכות גו הנבואות שיתגרו בהם הגרמים
השמימיים נגד הם המיוחסים עם שאין היסוד אשר בנמצאות השפלות
על כל פנים ויוך לו והנה שעשה התלמוד והלחוש המספרים הקריאה
שאינם בהשגות רב ואם לא ידע התיחסות והדיון אשר בגרמים השמימיים
ובנינים יניעו בהתמצעם השפעתם ומזה הם בהוראת כלל לפעולה
הם והוא קרוב שיתגור לזה עזר גדול טוב הפועל והוא נראה בזולת זה
ונראה גדול ונקראו קריעה ונגד המאמר התיחסות והדיון מאחר שנעשה
והכוונה היסודות בכתוב וזה שהמדבר מופסם עלו כיון יסוד הלט
יניעהו השם והנה לו נאשר בן שיניעהו על צד הראות והחכוך לשלש
סבות ואחד לאחרים זה ראה השעה שהשם לא יתגור במקומות ובעת
השלישית לאיות השם קטע כשלגלו בלתי מוגיר מקומו אין הולכו לכ'
לאות שמע ואחם כנגד והנעה אין הולכו לכ' המיוחס והדיון ודי בזה
בחוקי הדרוש השני בגדרים ולפי שהתגורם מבואר בבורה
ודברי רז"ל עם שנתפרסם ונמשך בצורות
והמיוחד גדל השם הנה נשון בהם בשני ענינים גם במוכם ואם בשפלות
מבוארת ולפי שאין לבו יותר כידיעת הם שניהם זה ויך התחייב בשעות
שאין המגוחר גל קורס והוא נמשך והתפרסם בהם ונראה שהם
שנתפרסם בהם לדעתם שניהם המשון ידיעה בדברים הוים והעתידים
הנבואיים לזה שבהתמצעם יגיעו מדיעה להם ועם מקשה המאמר
והשתעבד להם שבהתמצעות העבודה יקיצו ויעברו לבקשה השבר בזרע
יזבחו לשדים וכמו שבא בספרי הזולתם מזה השלישי בחורת מרע
כמו המספר לאחרים כמו השטן לאיוב והכוב הנזכר בהם כמו שבא
בסנהדרין ורבים שיפעלו בתפלות הקלות ויעלו בגבורות בפקש
כמו שנתפרסם במעשים כגן בגליוד על זה אין צורך להאריך ולזה
נאמר כי לזה שלהם ידיעה בדברים ההוים והעתידים אין הולכו מקיימת

גם חלק שכלי · ולזה שמורה גם כן שם הכבוד והבחירה ר"ל רצון · שהם
דברים מושכים וזהו המקשיר הנה אין המלאך מחויב גם חלק חמרי
ולפי שיעלו ויעשירם בבלתי תכלית אין המלאך מחויב מיסודות הקנים
עצמים גם כן כמו שיותכו ויתרכבו יסודות ואולם שהם מתחלקים לשיים
ונוריים והנה ישנם בזה הבחירה ר"ל רצון לזה שהתבאר שהוא במדרגות
ממוצע הנה הם הנה כמו מהזב והרכבות יסודותיו והכן ונחות
לבחור בטוב וכן המדומים גם כן נעמנים והנים וקומים ר"ל הכבוד
והמושכל וכו' אין הוא לנשואם והמרכזע ולזה כי אף שיסודם נשיות
ונוריות שהם כן כמו מחרון היו לגופם בבלתי תכנם והגוף והקנאה
עד שיבינו מהם לבסית ולמדיח הנה כפי מה שנפסד לו · וכן מה
שנשער בגופם וכן ראשונים למה שאמר ר"ל גם כן שיש גם כן ענינים
טבעי גרם ועניינים כמו שבו השתי · ולפי זה יהיה בבלתי מתנועתם ר"ל
הטוב וכן גם לגבות טבעי גרם והשום שלמים במוצעות שיונין כמשר
מה לגיוב בסוף ששניו וגם לגופם כלי חפצו לחומרים דברו כפי · מה
שבגמור חמורים ית' · והנה פשוט כן מהדברים יתן בחומר הערים
שהם שכלים נבדלים והנה הגוים רחשו במושכלם · וכנו ר"ל
הנגוף גם שחרב לגם המתעבר לו ית' וגם שנתקשו במושלם הגרם
השלם שהוא ידוע נגלה שהיה עתיד להיות במדרגתם · וזה גלוים היה
לבחורם שעבדו בשלי בחירה ורצון ובחרו ברע ולכן ענשו לתקיים
ולהתמיד ברע הבחירה · ולהם יהיה שהוא יותר נפסד בעצמו · וזה
שהוא ידוע שהרע והחסרון ינוע מפני החומר והטוב והשלמות ומהות
הצורה ומה הוא הצורה צורת שלמות שהוא אין המושג גלם שיבחר ברע
ובחסרון והחומר שעבדו בשלי בחירה ורצון כשהבן בו טוב הרצון
בשלמות והמשובב בו זה לזה אין ספק בו · וגם שבן בו הגופם בשלי בחירה
ושנפסד גם כן לפעול הטוב והרע זה דבר בלתי יותר בחק השכל ·
ועוד שמחוייב זה גם כן לא יהיו מחויות גם בכנף הגלגלים וגם נחר הגלגלים

ולפי שהוא מושג בשתוף המשנן שעברו בו לזה שמושג לחטא · כמו לזה
שמחשבו במושלם ובעבור לזה שחטא הם פעלו זה ונקשע על כל פנים
צריך שיקרם לו המעל כראוי · ולזה זה שמחויב שהוא חטא אחר הבריאה
יחויב גם כן שעשה זאת בשלמות בלא חטא · ולפי שהוא יותר גם כן שאין
גם כך ואין המלאך והחדוש סבה להפוך רצונו ר"ל חטא וידע הבחירה
וזה שחדוש הסבה הוא מושג בשכל מצד הנפשות מן מאמר שחטא
גם מושג ומה לפי הנחתם שיתן שאמר השכלים עקיימו והמצאתו
ויצאו ית' בטוב הבחירה רבה הנה שהוא היו שימצאהו לו גם כן בטוב
הבחירה אחר שעשה זמן מה בלא חטא · ולפי שהדברים שלמים ושערי
החקירה גם כן מושגים שעלים אין לבן להוז מקבלת ר"ל שיש גם דברים
טבעי גרם ודברים כמו שבו השתי · ודי בזה בשעה · הדרוש השמיני
גם נעתם נפש הגרם או מושכל ודוק שיקילוקו בה
ממחמרים נזעל · והנה לפי מה שהתבאר בזה שהגרם שנפש הגרם
עצם שכלי והוכן מה נוהג שהקשותם בו דבר בשל בדי שהם · וזה
המושכלות בפועל וזה שבדי יתחייב מזה שיהיה משכל בפועל במולת לאור
וכן כך זה שנמצא במוש בכל מה המלך שקושקו ולכן הורותו האדם
ולא שיהיו המושכלות נשר הנה כמו כן ר"ל להבלות ידוע נגלה · ולפי שהשכלת
המורכבת יסודות הגלגלים הנה רלתי מחקירה בשלמותם · וגם הגלגל נקבל
נפשו פנים יפות · ודי בזה בשעה · הדרוש התשיעי
גם הגדר נפש הגבר שנינו חייב מלאך ·
ולפי שהתבאר בזה שהגרם היה בנפש עצם שכלי והוכן כבר יתאמת חייב
השגרות צריך שיהיה יותר טובות רבה ונבל · ולפי זה שהוא יותר
המשגרות לגמור בעבודה גם לא השיג לעבוד כבר יתאמת ומושב השגרות
וכן היה שמשוב ר"ל חקירה שהגר חלקי החומר הטבעים ר"ל יסודותם ולא
השיב קיום והשגרות בעצמות מזה שהשערוכן על זה · בבלגתם מתחלה
השלמים ולא שלמה זה שקבלו ר"ל מתחיל לפקוח עין שכלו · וזה נשר

ראינו והודיעו לאחר זמן והורו בזה שאמרו קצת קודם מותו לאחר מבריכין
לגוף שהיה חולה הגוף והרבה לעבודה אחר כבודם ולזה היה כאן נראה
והודיעו לקבל כבודם ולשבות לאחר יומם לקבורה וזה ג״כ מאחשבות
זמן חוליו ותכונו צריכין של גופם ונכון · כדרוש הקדישין
גן עדן ועונש · וראה לי נכלל ספק מועטים
לגבי גן עדן ואשר אמרו עין לא ראתה ובזכירות התלמוד ואומרים
נופש גם היה שאין אשר עין לא ראתה שבכתב הוא בתלמוד אמור
בכתב המקראות על שאמרו הם המפרשים ומקבל להם · וכל מקום
שספק הוא גם הם המקראות המאחרים לעולם ועוד לעשות אחר מפרד
ולעתיד בא גם לשם קרין · ואולם גן עדן לגופו משוב מזו שאמרוש
נכתוב ואין יושבן גם ואות קודם שאמרו הגן היה עוד וקרוב לו לדעת
שיהיה מושבן לצדיקים בגוף ונפש הוכים לקיים ואשר יהיו בזמן התחייה ·
ומה יסתום לזה ואומר רז״ל עתיד הקב״ה לעשות סעודה לצדיקים בגן עדן
ועתיד הקב״ה לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם וכל אחד מראה לו
באצבעו זהו בזה שהרבה ובזיו השכינה יהיה באשר שאף הם שוכנים
מהושיעם לא יפרידו אשר שם עד גבול שהיה מקום אותן לעשות לבד
הנה בזה מקום עין לראות רוחניות ויושב בהן כי אתן בלתי אובלות
במקום. והיה גם כן גן עדן לעתיד לצדיקים נשר נכלל בדברי רז״ל שאומר
פעם ואומרים קודם לאחר מות תמיד יראה זו בזה לגן עדן של מעלה וגוף
דבקות בזיו השכינה · והוא ראוי שנאמר בכלל בגבולת זמן שנים
המשנים בענין יראה בזה שאין ספק בו שעונש הוא זה לאחר מות
תמיד ולפי שגם במקראות רבים שהוא בזה בעולם השפל והוא מוטעם
במקראות במקרא שאחר כבוד להנה הנה יראה שבעשות עם קיומן
רוחניות מקום יגבילם ויקבעו בגשר נאמר וכבר כבר דבריו בו
בזה שקדם שאין עשון חולק עליו וכלל לזה שהוא אומרים והגשמיי דינן
קודם אותה ובעלת הקבעות והשמחה עשר תשיב מה שבא שנים לפניו.

אוי שמרה והמעלות אותן ולעתיד עשר לו תשיב יוצר ויושב מחוץ שימשך
אל עבר מזון החסר וכליון באחרית וגם יתכופף מאחריות זינו מחוץ
שבטעת מצוות החסר שהוא מאחריות ואדיות מה גבולת אדקות נזר בשעורו
תשיב עשר ג׳ ומה הוא ובלת במקום ולזה אין להלוך על קבלת רז״ל בזה
ומספר ג׳ שלא יחלוק עליו בענין · ודי בזה בתשובה ·
כדרוש הנשירי אותו במעשה בראשית ומעשה מרכבה וגם הוא
חסרון לשכנו ומה שאמרו כמו שחשבו קצת מחכמי
גוותינו · והוא שאין הוראה בזה מה שאמרו הוא מבואר בשניהם לפי
שכבר גלו האומרים על זה גם לקבלתם המעשים במעלה וכרוש עמם
דבר קטן הויות אביי ורבא דבר גדול מעשה מרכבה ואמרו שדרש ר׳
אלעזר בן עזריה שנתעטף וישב ושמעה גם כל האילנות וזה נראה לקדושת
הדברים והעלמם ואין בזה שיושב בתוך שאחר דבר אחד וזה שרוב מה
שנתגבר שם הם דברים נבלטו אחר שמו כמו שנתבאר בזה שקדם וגם לזה
שהפליגו רז״ל בספרם שלא ידרשו כמו שבא במשנה בפרק אין דורשין במעשה
בראשית בשנים ולא במרכבה ביחיד והפליגו במפורשים בענשו המפרסם אלו
הענינים עד שהם עצמם היו נוהגים ללמוד עד עת הזקנה כאמרם בפרק
הזה כן ונמשך מעשה מרכבה לא ידעתי לי קשיי וכבר אין כבר אלו
אל בחכמות הטבע ומה שאמרו דבר יחייב הסוד והסתר לאנשים גם לא שיקרא
מה שבא מן הספרות והמפרסם לבד לאדם סתרי התורה ואין לו והמפלמפות
הדור כבר נתפרסם לבחורים ולקטנים וגם לגלותן אחרות נבדי האדמיים
הכולם לבני עשרים ופחות מכן וגם הם יחייבו כבלתי נרחקה אף שבזה
כבר קריאה בבוקר ובמנחה רבה ואף שיחייב היות מה שאמרו בזה
ונראה הוא שהוא ידוע שחכמת הטבע גלה קודמת בסדר ללמוד בפרק
לזה שאחר כמו שנתבאר שם וקבע גם כן מעשה בשני חכמים שאחד מהם
היה בקי במעשה בראשית והאחר במעשה מרכבה וקבע שילמד כל אחד
לחברו כבודו ואחר שלמדו כאחד לשני במעשה בראשית כמצא אותן

שיאמרם כאלו השיגו ומה לו נראה לו השגה וזה מורה שיורה בברור שאין
הרצון נתלה במעשה בעשית והעשה הרחבה המוח הטבע ומה שנראין
חלוף ומה שיהיו במדרגה גדולה מהלמוד שהוא בור והוא הנערה
והשפטיה כמים האחרים לנרם הבלבה מהותה ולזה ירלה שהכוון
במעשה בעשיה הוא נפשו שהוא מה אומשה מעשה והוא השכלותיו
הנזכרות וקשר השלומים עם התקומם אשר לא נודעם ודורו הוחק המקיים
והוא עצר וזה שבו בספר יצירה מדוע לנבראים נכבן והוא הראוי כבואם ז"ל
באמרו בה' נברא העולם שנ' בהבראם בה' בראם ואמרו בי' נברא העולם שבע
שנ' כי ביה ה' צור עולמים · ולפי שהקשר והשכלות הוה כפי מה
שקבלו רז"ל עליו נמוד שם המפורש יחייב השנין הוה סוד שכלם וספר
לגדולה השם ית' ויתע' · ואמנם הרצון במושך המרכבה הוא מה שנקשר
השגתו מהעליונים והשכלותיה להגשם עם הגשם ולמות השמשים הנס
התקופלים בבלבלת הנעלה והקוה והגבה מדברים במלוך מה שהם יבינו
למרכבה ויחדיו הנרם והגלתקו חויב בהם השלית · המשך והיסוב אשר
בעבור זה במעשה המרכבה הוא המבוארים להביא עניינם · ולפי
הכוונה והענין להיות בהם על הבבלית המשך להתה וגמשי פרקים ·
ואמנם צריך שיובן זה שיגע לדרוש הכבודים המראים על זה · וכל זה
לקבוע ימצא בלב התלמידים לא בעבור למוד כי לא עלה על דעת שישיעם
עד שימלוך בהם אחרי עצמם ימסרו בראשי פרקים בעבור למוד וכל שכן
מרושם עניינם כלתי נודעים בחקירה אבל אחרי שקבל השמעים בעצמם
והוא אשר טרחו במושגי השם תחת ואמרו אין זה מה חסר ומבין מדעתו
הנה בשיבת לדבר שאמרו בדרשות הנכונים ולאחר השמעים הנס לאליהם
ימסור בראשי פרקים אחר היותו חכם והוא יכול לו להבין מדעתו · ישוב
השמעים הנס על הכבודים · ולמות השם המפורש ונקודו ידחו זה
השמעים כאלו מה הבדלת השם והדעתו נמסר לבנים ומסור המרכבה בו
שבפה אל פה ובמוקדש בלבד וזה נראה לגזרתו המיוחד בהוראה על מציאת

לפעול הפעולות כמו שיורה זה ושמו יה לא הודעתי להם ידעם שאם היותו
נברא עם נמצאות בלא עדי המורה על מהבהמו · וסדרו המעלות בכלל הנה
לא הודע שאלה ר"ל לא נתפרסם שהוא דבר מצריים יוצאים הן המחלה והנובע
ויורה זה בב' השבעת הכהן בה משה בשם הזה והאחר זקנו בצוים אשר הוא
נמשך המעל הנפלא המה · וכבר ירלה שהנה המורה כפי הדרשה לשון להי
שהוא מורה על אחדותו המיוחד סלו במציאות כמו שהתבאר במאמר הבלעשי
ויש לזה הראיה מורה על חיוב המציאות המחוש והוא סוד המבולם ויסודה ·
ולזה מה השם בבלת הגדולה והקדושה · ואין ספק שיהיה הנקוד יורה
על מעלת השם הוא ונדולתו ונפלאותיו אשר בעבור זה מה העולם הוי
והחוייב · וכוה הוי שיובן דברי רב בפרקיו וגם לא יורה עליו פשט
לשון וזה שחיוב המציאות אשר נאמר בו העולם יהיו בו · אבל צריך
שיתפרסם להמון הנשים והנערים · ועם היות יבינו קצת הטבעות
הפרק היינו לנכרו כאלו לביות השם הזה לפי מהשבו המושג והתכן יסוד
המעשה מעשיה והשמש והרכבה לפי הרצון בן כברי חז"ל · והוא מה
שרמזו לבארו · הדרוש הזה גם השכל והמשכיל והמושכל דבר
אחד גם כן · והנה עד החיוב מפורסם אצל
הפילוסופים שהם יאמרו כי לאח שהשכל בפועל איננו נאח במקום · ולמען
דבר זולת המשכיל והמושכל כאשר הוסכם יוקדם המושכל איננו זולת
המשכלה המבאר גלם נב' מיוחד השכל והמושכל והמושכל דבר אחד ·
ואמנם יתחייב זה לפי השכל שהוא בפועל תמיד והוא מבואר שיתחייב זה
השכל המושג בהיותו בפועל · ודבר הרחוק בזה מה בתלך המשון ומפרו ·
והוא עד השאלה המבאר כן לאח שיתחייב מהתחלה השכל והמשכיל
והמושכל דבר אחד שהשכל יעצם במה שיבין שישכילהו והמבאר בזה
שהם שקרות זה מה רחוק לאח שיתחייבו המשה בעולם רבים והנה כי
משמע שכל הגרם השכל בפועל כי נפשר שיהיה המשכיל והמושכל
דבר אחד למה שהמושכל הוא דבר זולת המשכלה אלא שהמשכלה יתחייבה

במושכל חויב עצמו ולזה זה המאמר שקדם זה הדרוש בשכל הנפרדי
זה במשיגתו שכל נפעל גם שכל הנפרד יתחייב בו שהמושכל בו הוא
עצמו לא עצמות וכזה נודעו דעת רוב הפילוסופים אלא מחנן בין עצמות
לבין עצמו ותלג חרס אלא יחלק דבר יחלוק גם שהמושכל
במושכלים והמשכלים דבר אחד בעצמו יעבר נחנום המושכלים ויתחייב
כי נשורש מדרס המושכל אחד ידע כל המושכלים אחר שהם דבר אחד
בעצמו וגם אין המשכל בהם דבר אחד בעצמו יתחייב שהשכל יהיה
מורכב מהמושכלים והמשכלים וגם הם עצמיים יהיה מורכב מעצמיים
רבים ולזה בבלות הגדול . ומה זה יוסיף בשער הזה .

הדרוש הי"ב בידיעת המציאות וזה גם שהידיעת המציאות שלל
הפעולה בתשובה זו גם הוא יב' בידיעת המציאות .

ולפי שנחלקו בדרוש הזה גדולי הפילוסופים וזה שבן סינא ואבונצר
ור' יוסף הלוי שיכריע שהם יאמרו שהידיעת המציאות שלל [illegible] יתה
ובן רשד יאמר שהוא יב' בידיעת המציאות כמו יראה לנבר דבריהם [illegible]
והוא [illegible] במחלוקת הזה ויתבאר [illegible] שיסור המחלוקת הוא [illegible]
וזה שהם קבלו שתי הקדמות האחת שהפעולה הראשונה נבראות הפשיטות
הפשוט אלא יתחייב ממנו אלא אחד פשוט כי גם עלול אחד פשוט ולזה
יאמרו הקדמה כי לזה שהיה השכל הראשון הוא הסבה לגלגלי השכל הפועל
[illegible] מורכב [illegible] יתחייב [illegible] מורכב [illegible]
[illegible] . לזה שהתבאר בהקדמה הזאת שהפשוט לא יתחייב [illegible]
פשוט ולפי שמחויב המציאות פשוט בתכלית הפשיטות כמו שהתבאר
בהקדמות התשובה הזה כי הידיעת הראשון [illegible] מחויב המציאות ולפי
שלזה שזולת מחויב המציאות עלול [illegible] הראשון כי עלול למחויב
המציאות וכן דעת בן סינא ואבונצר ור' יוסף הלוי [illegible]
[illegible] בן רשד עם שהוא [illegible] בהקדמות יראה שהידיעת הראשון הוא
מחויב המציאות שהוא יאמר שהקדמה הזאת [illegible] [illegible] פועלת

ובל נפש שורש גשם שורש ולפי שמחויב המציאות סבת [illegible]
לנמצאות לא יתחייב הפשיטות לעלול הראשון והוא יבאר שהוא יב' ויש לו
סבה פועלת לזה שאינה שהסבה הפועלת נגלית [illegible]
והפועל המתבדד בל המציאות והנשר יתן בל המציאות שהוי בלתי בכלות
והפעולה בלתי [illegible] כי נפשר שיהיה [illegible] יתחייב
[illegible] על שלמות האחרון [illegible] כי פועלות ובלתי פועלות יתחייב
[illegible] כי שמחויב המציאות [illegible] סבה פועלת ולזה לא יתחייב שהידיעת
[illegible] האחרון יהיה עלול מהן והוא גם ר' יוסף הלוי יראה שזה [illegible]
[illegible] על הדרך לבד לא על הפועל השלם והוא הפועל הוא כל מה שיפעל
בו [illegible] דבר [illegible] כי זה המציאות [illegible] בלתי [illegible] ולזה הכריע
שהידיעת הראשון הוא עלול [illegible] בתשובה . [illegible] בן [illegible] .
והוא מבואר שביסוד [illegible] לזה שהקדמה [illegible] [illegible] על [illegible]
[illegible] אחר שהתבאר [illegible] ספק בן [illegible] על [illegible]
והטעם לא יתחייב היות העלול פשוט וזה מבואר למעיין בזה הספר .
[illegible] להיות קבלת ר"ל שהלומדים [illegible] אין [illegible]
המקובלים [illegible] יוסכמו עם העיון . ודי בדרוש הזה :

הדרוש השלש עשרה בידיעת השגת [illegible] יב' גם
הוא יודע [illegible] לבד זו גם יסכים בו

העיון וגם היה שיסכים בו העיון גם יש [illegible] קיים [illegible] אלא
יצויר בו [illegible] ונאמר לזה [illegible] רוב [illegible] הפילוסופים
היה השכל והמשכיל והמושכל דבר אחד כבר יראה שהעיון יסכים [illegible]
במושגות הזה [illegible] שלא יצויר [illegible] וזה [illegible]
מושכל לזולתו [illegible] היה [illegible] המושכל דבר אחד [illegible]
[illegible] המציאות [illegible] לבן [illegible] הספר
ולזה [illegible] מחויב [illegible] לא [illegible]
יהיה העיון [illegible] לזולתו [illegible]

הנה ימכן בגופן שלא יצויר המושג יכולת קנס עליו על צד המופת ·
ואולם יספיקם בזה להקלים שהגיע והיו ויקריים הסכמם עם זה שנעזר
במקום אחר זולת נמוך כי שלם מיכן ולפי זה ייכן החוק שבגע ויתאר
השגת המופת על צד קפלה שלא שנדעת זאת החוש לא יצויר לפשרותן
משום צד להורות ויורה בתכלית הזה רל החוש הגדל והשכל והמושכל
דבר אחד ולפי דבריו הנבקשה לדעת מהותו החוש אשר מיוחדתו יושם
ונחוש ליך שיבדל זין המח לגרעם לנקלים שהשגת לשכלים הנפרדים
ערות מהותו נפשריות לזה שנבר נגרתו שבקשת בגלייתו הפנים ויון כל
הקרים בעצמיים שלא עוד המופת על המושג ונפשרות זה הנפש
ולזה הרנים לנקלים והיו ויקריים · וזהו מה שרציתי והספיק בדרושים
כולה וזה נשלם המאמר המיוחד ונשלם חק המשון המוכונה בגזר י' ·
והיה השלמתו בחדש זיו שנת ... ושבעים לבריאת ... השני לצירה
במרקוסעת אשר בגלבוע ... ויתהלה לאל לבדו · והרוממות על
כל ברכה ותהלה אמן ואמן ·

כבר זכר בעל הספר בראשון שענין נענין הפסח נענין המושג נאמר דבר זה לגופו · אם להמושג
כבר ישקף לדעת ולהמושג ולהמופת ובאור זה שכאשר נבאר הספק על דבר מה כבר יאמר שיש
לו דעת מה והוא כנשוא כל הבר הזה לו שנבאר יקבל אשר ויכנס לפעמים מן ההחייה
והמושג אשר המיוחד לו בדרכי המופת השכלי דבר מה ומדברים שבא עליהם המופת המוחלט
כבר יאמר שיש לו המופת כך והמושג אשר לו ההוראה בדרכי המופת השכלי המוחלט כך
המופת בעובדות מחקות בלתי מקבלות שנוי מן ההחייב נמצא יאמר שיש לו המושג בו
והוא כמחצי בין שני הקצוות אשר הם הדעת והמופת והמושג בלם יפול עליהם שם המושג
בכלל ··

CLxxi

171

בהלכות המוסיקא הזאת · ומהם אשר לו ספר אסטרונומיא ואחר
אשר לו ימלא אותו לו המאמר הנזכר

אשר ושפוט בה על שלש המערכות והחכמות הנזכרי אשר בה המורה
ידיעת המלך והמלכות השפל והגבורות שהם עור המוות והבטן
לגיותו יוב ימראיות התפשריות שהם בגופו על הנפשות המדברות
והשכלים הרמים הנבדלים והמחשבות הנקיות בשרם והצריך גם
התשוקה בגוף הגלגלים ומסבם ובנפשות השפלים ושלש
דוברות והשיב להודיע ידיעת הדבות נגוהם והשכלים העליונים
השמימיים בהשגת גל ידיעת מציאו והמון המסבבים וכל אותן
רגב הוג ימהמשע והרקהשנוויותיו וכל שלש רנת שלוותו הוג לאחר
הבנתו הוג המלך הנעלה ושפיע טובו בגוויות והדברים והמציאות
המשיעות הנשמות ואחרי המלך ויגיו התשובה בבחירה
יכבד כל המשון גדין הידיעה המלבו על הוגבים לשלחותו בגוי
המפרים ועל בהמה והעניים הטובות · ומהם עבד אלה יחמד
אבונצר בן מחמד אלפראבי · זה תרכאן אשר

עבד התון העבד אשר ראסף בן עבד אלמס משראלי הקראני
ומסמה אשר נחשב לצדו ולגדולתו והוא המורה החכמה בגופם
הנזכרים הרמים הדרוכים הרומזרים גל ונחרת ידיעת העבד שבתלבי
החכמות העליונות והפילוסופיה הקשות והוא הכולם לאחרון והראשון
הקשות יותנם אשר עשה הנוש הנפשות הכושיות גל יוסף עצם
נפשו דומה בשמי הגלגלים ורוחו קודם בהדעה · והבריאות
הגלגלים כמו שיבואר בזה הספר ואתכתו לו יאמר כל יה והרחיל
בן נורה · הקדיות ומצורך לומר בריום מיניות כל ורופם
על הונו · לו נשם ולו בו גשם ושקול יה שמו אחד
אחד ועשרים הקריות כלם ימצאתם בזה מן ספר בגבי יחם
עבר הגוג נפשו ורוי שבע לאחרון יון קונשלים ויופם על כל אחד ·

Abdalla
Mahomed filius
Bochr
Mahomed
Tarchan
in Mesr
Zechdaloni

Benyatchei

אותן ובהכאות אחד בזה ואם נכפול כי בזה יתחברו בצורת הראשון
עשר ככר ויהיה ההכאה ... הראשון השלם · בצורה
רוב שוה הככר הזה גל צורה שני עגולים
אחד מהם השאלה המדוברת בצורת הראשונה והיה הראשון · והשני
החלקים הנופלים להשוות גל הכלים ואלו הראשון ואם ההקדמות הנ״ם ·
ובזה שאם שלם שאלת אחת הקדמות כיום הוא שנים של יב׳ · ושנים אותן
כיום שהוא ניכן נשם ולא כח בנשם ושלישית יהיו אחד ·
ונצא הולכת בזה השאלה ונעמה · ואלה השאלה הראשונה הראשון
הראשונה כיום נודע הוא מחויב הראשונות לשערותו כי המספר שיהיה
הנשארות הזולתו ונבל כל נודע הוא והשבע הראשונות בגדולתו
כו בגלגל הגדולתו ואין הראשונות לזולתו ונבלבל נודע הוא לו עד
יהיה הוא המספר הנשאר לשערות כלה והוא השאלה לזולתו
הודיע כל נודע גל המספר והוסף זה שיהיה כל נודע והשמותם
גלוי בגובה אחד ... לראשונות ... לו השלמות
והשאורות · זה צורה ... · ואולם השאלה השנית
הנה הראשון ... צורה שהוא יה ניכן נשם ולא כח
בנשם ונצא ... ונכח ואלה הנשם הוא במספר הולכת
... כל נשאר המספר ... שהוא הנה
כו שם ... ולא ... זולתו והמספר ... בן ...
שלשה ... צורה ... בשלשה ...
ובחב ... · ואלה ... הוא ... בין כחם
... ואולם ... הוא ...
שיהיה ... אחד ... שהוא אחד ...
... כח בנשם עשר ... אחד יהיה
... שהוא כח ... ט הוא עשר ...
בנשם אחד ... שהוא כח ...

ונעשה זה הראשם יהיה כזה זה כח עד יהיה ... בזה יהיה
יהיה צורה בגיון והקבל בן שנים ... עוד בזה
נשר הוא ... והשבן ... ובצורת ... כל ...
... נשר הוא ... עוד בם · הנה
בצורת ... לו ... ושם כח ... אחד ...
נשר יהיה צורת בצורת ... ו... ו...
ובצורת ... והוא נשר ... בצורת ... כי בם
יהיו ... אחד ... בשנים · ואולם כח
... הוא ... אשר בו יהיה ... לדבר אחד
כוו ... לו ... שהוא כח ... ט הוא ... בנשם
בזה ... לם ... לו ... · הנה ...
... שהוא ... נשם ולא כח בנשם הוא שהוא יה ... בזה
נשר ... בשנין בנשם וכח והוא ... בזה ו...
לו ... שיהיה בזה ו... · ואולם ... הנה
הראשון ... צורה שהוא יה אחד · ... אחד לם
עגולים ... בזה ... שלשה ... ו...
שהוא יה אחד ... לו ... אחד ... לו חלקים
... לו חלקים ... ולא חלקי ... זה ...
... לו ... ו... על ... יהיו חלקי ...
... אחד ... על ... בלתי
אחר · ... שהוא יה אחד ... כל ... לזולתו ·
... שהוא יה אחד ... כל ... אחד
זולתו ... ... שיהיה ... אחד
... הוא ... הראשונות הוא הוא
לו זולתו ... לזולתו הוא המספר ... · הנה זה צורה
... בזה ... השאלה ... שם ...

ואולם ההדרות הכבד גם ההשגה על דרוש זולת הדרושים ונבוא
על ביאור הנוסח כי פירוש בעל הספר במקום כי לא רקם
לומר זה גבלות שבחון יותר שזכרו בזה הספר כמו שיבא
ואולם ההדרות כבו ואין נבחר בשלם דבר גודל זוגם לנס
על דרך ההדרגה לנהדרגה כדי שיהיה ההווה על ראשונות
כל אחד והאחרון ושהנהגה בשלם קדם מ' יהם ימלשים חושבים
שהנהגה בבדרות בשלם יתגע הורות הדרושים הגשם ואין
הענין כאשר הוא גו חשבן לפי שנהגם טלה שהנהגה בבדרות
בשלם יוגדר בכל ושאין הווה לגרסתו עליו נראה שחשב
יונתן שבזם גלין ומצדי ספרי שקמים אשר זכרם גם יוופתיים
גוך טועה גם לשמואל בבני ההווה גו בצמודם עיין גופם
הקנים לטוב ומחשבו בגרסתו שכל אשר אמרו גו כלתיכן דוך
הווה ועיכו כן כי גרסתו דוך אשר אמרו בבנין קני ההווה
ונתנו טעם גופם הקנים חמרים בגופם אשר זכרם בקיום
ההווה הערלים פוו שיבא אחר זה בבאין כאן · נראה
ההדרות ההשגה שמשלוה בל אין הכלים לו עוד ·
הביאור דע שזו ההדרות כבר הסתרו גמתפלת המתפיים
יוקחנים ורוב חמי הדמות באורות והחולבים בם
סבות נפריד סברותיהם במפתוחם בם עם הכרם ולפני זה אני
אשר מצלבי בגור כרולנם בגוף בשלם אחר כן שנגיד ההווה
עליו ועוד שנחרו לדבר בשמות אין הכלים לו יגדר על שני
פנים אחד מהם על דרך השלם ושני דרך ההסרה ואולם הגוף
הראשון הוא שלא יהיה הענין אשר ישיגהו הכלים וזה הענין הוא
הכמות ובריוס ימתנם הכלים ואשר אין מגלבם להיות שלילם
הגלגל יותר שישלל ויתכן בכל השלם כאשר יגדר הגדרה אין
הבריאה לה מ' ואלה הדברים אין טוב להם והכלים נראים שלא תמיד

כמוה

כמוה הדבר ואשר אין טובה לו ואין חפץ לו ואין הבריאה לו · ואולם
ההסרה הוא שיהיה לדבר טבע גבל ימולדו יותכן הבכלים ויהיה נב'
על שני פנים אחד מהם שיהיה ידרכן שיהיה לו הכלים · וגבל הוא
בלתי שיעור בגבול כמו השלם בלתי מוגבל בגבול הוא המקיף
וגבל מהם נמצא בו המקיף ס' אין בו מקום בגבול ימנע גבלה
חוץ השלם אשר הוא מקיף השלם וגבל הוא יודרכן אין המקום לו
ולא נבול לגופו יודרכן שכונה בו גבורה מה זורם גבול והכלים
לה · ומזה שיהיה דבר לו מה שיהיה ידרך יתכן ומצבנו שיהיה
לו הכלים וגבל אין יודרכן שנוכן שיהיה לו הכלים כמו קו בלתי
בעל הכלים לו כמו כי לא יעבור שיהיה אחר במתמח נוגע לבכלים
והגיורה הכלים וגבל טבע קו מקבל לשיהיה בעל הכלים בגבול
ואולם הספק בבו בלתי בעל הכלים וזה הענין הוא אשר נגלה
שנהגור יתכן בגוף ההדרגה והענין יותר קו לו הדרגה
בלתי בעל הכלים הוא שאין זה דבר שזה יתכן ואף ישגלם
לכחו לגופו בדבר יתכן ידע דבר ידע יתכן מבלתי כפילם ·
ואשר ידעת זה דע שהגופים בנחוש שקנינו לכן · אמנם
שהיתכן ומרבן עלפם בגיום זאת ההדרגה שלשה אחר יותם
יורה לו הגופה הטבעות ובלט הגופה לנחום ובשלשי הגופה
הגולבי · ואולם הגופה הטבעות הוא זה לו זה יוחן ומספר
גל בלתי … הכלים הגלוי בקום היה לכן שבח
יצא יותכן הוא נקודה ג' בזה הדולך בלתי בעל הכלים וילך
גל שלפי הכלים ונקודתו קו אב' כמו זה ועשה נקודה אחת גם
קו אחר נקודה ג' באשר … ונעשה פה שני קוים אחר
יותם קו אב' ויותר ג' בעל הכלים ויותר ב' בלתי בעל הכלים ובשנו
קו אב' וכן ב' ויותר ג' בעל הכלים ויותר ב' בלתי בעל הכלים
ואשר הנחן שתחשבכן הדבקות אחר יותם על אחר יותם

הדרוש הבעלי תכלית ועתה זה הדבוק שנתבאר בראיות הכלל
הראשון אמנו לג״ב יותר מ׳ בראיה הראשון יהיו נב״ גוהר נ׳ והקו
הזה והשלישי וכן כל בלתי תכלית הבלתי הרחבה כל זה שאין תכלית
לו והבלתי תכוף כי יתרחק אחר משניהם והראשון בעל וגם לא ישם
כי כחסר מזו התוסף כי קו קו לג״ב יתוסף על קו נג״ב בזו לג״
וגם ישאר משנה וידוע שכאשר יהיה זה קו הקו יחסר ויהיה בעל
תכלית וזה שעור גרוף הנה יהיה זה נב בעלי תכלית ויהיה הקו
יהיה בלתי בעל תכלית בעל תכלית יותר ב׳ וכבר התבאר בלתי בעל
תכלית זה בעל וכבר חויב שיהיה יותר מקטע כל בלתי תכלית
בעל ויהיה כמו בעל הנה כל וכל זה בעל תכלית מוגבל וזה זה
הדרוש · ועתה ספק וזה שיראה שזה התוספת לא ישלם כלל
בדבקות אשר יכריחם אותו וזה לא ישלם כלל בדבקות
כמו אחד משני קוים נמשך לבדו על קו אחר וכל המשך הקו
הבלתי בעל תכלית שכן רצו המשך הרוחב שזה יהיה יותר הבלתי
בעל תכלית כן קצוו וזה מתוך לפי שהמשך זה ונפשר יותר בלתי
הכוח יותר יותר הבלתי בעל תכלית אחר שאין לו ימשך כי יותר
יותר בזו ויהיה הקו נמשך על עניין בלתי המשך וכבר התבאר
המשך זה אלף וגם כן ימשך יותר יותר הבלתי בעל תכלית
הנה זה הקו נמשך בעל תכלית וכבר התבאר בעל תכלית זה אלף
הנה המשך הקו הבלתי בעל תכלית שכך ונשאר הדבקות וזה יהיה
בקוים אשר יהיו בעל תכלית וגם כן זה הקו התוספת עודף
על גורף הדרוש וגם ונפשר ישלים לגמרי הדרוש בתוספת וזה
התוספת על הדרוש הראשון ויחויב שיהיה ואם בעל · והנה
שאין צורך בזו כל זה הדבקות כל המשך הקו אותם
כל הדבקות ימשך על הקו אשר זכרנוהו וזה שיונח בראשונה
והגבול כל אלה יותר יורם שהיה אין אחר יותר הבעל תכלית

בגבל

גורף

ואין נתבאר הראשונה שכך אחר כן יפול עליו שם התוספת כאשר
נראהו אם הנמשך כלל הקוים המוך כל בלתי תכלית הנה החסר מזו
התוסף זה שכך כי יתרחק החסר אין כמו אחר ויהיה בעל תכלית
ונוסף עליו התוסף שעור בעל תכלית הנה יהיה הכל בעל תכלית ·
ושלם התוספת כאשר זכרנוהו · ונאמר יותר הנקודות ערכו
שנניחהו שעה בלתי הגבול קו נבד״ט ויהיה קו לב״ ועתה
כמו יורד ונוריהו קו בג״ט עמד לבו הגבול יהיה קו נ״ב כמו זה ·
הנה כאשר המשך הכדור עד סוף קו נ״ב ונבחנהו קו לב כל שיתנשאו
כי ונפשר ישלים שיחורש בזו לג״ב נקודה אין תנועת הנקודות לאשר
יפול עליהם התנועה בכל זה בזו הבד״ט שכך כי אין נקודה בו גם לא
נמצא אחרון נקודה לאחרת והתנועה עם הנקודות העליונות קודם
התנועה עם הנקודות התחתונות כי כאשר נמשך קו נ״ב כל קו לג״ב
הנה קוים אשר יחויב עם הנקודות העליונות הנה יקרה אחר ונפשר
יחויב עם הנקודות התחתונות וזה כלם · ואין כאשר שיהיה שם
נקודה כל תנועה התנועה בכל אין יחויבו וכל סוף הקו ונמשכות
כל התנועה וזה הנה בין שני קוים בכל אשר התבאר בתחלות
ונמשך הכדור והנה עובר ועוד קו בעל תכלית יותר ונוי לכן
אחר ונמשך ידוע בכדי גם לא נמצא הקו הבד״ט אין יחויב שעור
הבעל ויהיה בעל · הנה כל עד ושעור יחויב שיהיה בעל תכלית
וזה הדרוש · ועתה ספקות אחרות לא ישונו הנזכרים וזה
שיראה לזה והוכח שהכדור כאשר המשך עד סוף הקו
ונמשך כל התנועה אין ספק שיחורש בזו הבד״ט נקודה אין הנזכרים
הנקודות התחתונות וזה שהתנועה בין שניהם וזה להחויב בראשונה
והתנועה והתחלות לעולם נמצא הנה יהיה שכך התנועה בזו הבד״ט
עם שכבר הקו הבעל תכלית והתנועה בתנועת הכדור והתחלה לעולם
נמצא לא ונפשר הנחת נקודה אחרונה התנועה גם לא שונפשר הנחת

נקודה לאחת למטה לאחר שכל חלק מחלקי הקו בגבול הבלתי חלק וזהו הקו
בגבול הבלתי קו נבדל והנה שיהיו בו נקודות נבדלות בגבול הבלתי נבדל
עבשות ולא נתוספות גבול והחייב שיהיה כל שכם המוספם הנקודות הן
וזה יתבאר על פנים האלה ובעבור שזה המוספת והוא על פנים האלה
והוא עלם לתמיד בו · אבל המעלה שהתבאר לנגד לבלתי הנה בבחינתם והיה
ויתקבלו לחלק נבדלי הבלתי בהם וכן היה שהתבאר מן הקו ולא לאשר
בנקודה נקודה היא הגשמיה הנקודות בגשמות בו · המוספת אל שהקשו להם
לאשר הקוים במפשטם הקו בגבור המונח על · אשר חלקים לאחד
יהיה לגשם הגשם והנה הקשם לאשר יחלק לבו לב בבלתי נבדל והאחר לגשם
מצויר והנה הקשם לאחר ולין פרק שכל הנקודות המונחות בגשם הנגיים
גם נקודות הגשים והנקודה לאשר היה הנה הגשם הגשם לאחר שיהיו נקודה
בגשם הגשם יחויב שיהיו יחלקו נקודות הגשם כי כל נקודה בגשם
הגשם היא נקודת הגשם ולאשר נקבל להם קו ב׳ על זאת הנקודה
בכ׳ להם הגשם הגשם נופל לו הגשם עם נקודה בבו לב׳ הבלתי
והיה זוהי הנקודה הגשים הנקודות הנבדלות לאחר שיהיו לפנים יתגשם
הגשם דבר לבו להם לא יהיו המוספת כאשר ספרנוהו ולהם
כנגד הקורות בזמן זה המוספת בגשמות העגולה לו במוחשט ונחם
הקוים וזהו המשך על דבר המפרק בגזרה והמאחרים הכלל בחינת
העגולה בו והשבון שהיה נוספת בו · והוא על המוחשט העגולה · ובגשם
העגולה הגשלם הרב המפרק בגזרה · זה הכלל היה שנזכרו בשער זה
המוספת · ולאמר שיאמר שהנקודות לאשר היה להם הגשם הגשם היה
נעלם להם הגשם הגשים לנקודות הנבדלות הנחה יחד הגבול
המשותף בין שני הגשמים והאשר היה בו שהם הנקודה לאשר כאשר נבדל
להם הקו שלא היה נבדל לבו לאחר לא נתבאר ולא בונה ולא זוה הנקודה
לא יחויב כי שני הנקודות לא נקודת הגשם ולא נקודות הגשם והנה
נקודה הנבדלת ולא זוה הנקודה לאחרים המשותפת בין שני הגבולות הגשמים

ויש

והמגשה יהיה הקו וכל נבדלו להם על זאת הנקודה נבחי לבו לאחר לא
מונחו · וזה מפרק לא בגם הקו והיו שתהיה על הקו נגלה לו המוספת
נבדל כלל שישיבהו בו · ובאחר עוד בבאור המוספת המושג ובאמר ·
לא היו המרחקים · בלתי בגם עיון שנראה גם המשתוות
יוצאות מהמחלק לאחד בבחינות יתגשם לא סר המרחק בין שניהם נוסף
בשער לאחר מהמוספת כמו שהמרחק הראשון גם הוא לאחר היה הקו
לאחד ואחד ונוסיף השלישי על השני כמו השער ב׳ וכן השלישי על
השלישי ויהיה זה השער לאחר כמו המוספת ויובן לא בלתי הבלתם
עם המוספת הנזכר ויהיה כל מרחק עליון בין שניהם יוקף על כל
המרחקים לאשר המוכן ואפשר שיהיה המרחק לאחר יהיה מוקף על כל
גופם המרחקים הבלתי במרחק לאחר כי גם לא יהיה ואפשר שיהיו
המרחקים הבלתי במרחק לאחר לאשר הוא לאפשר שיהיו במרחק לאחר
לאחד הוא המרחקים המוגבלים והמרחקים הבלתי ולכל זה יחויב
שיפסקו המשתוות כי נמצאו לאחר זה ואפשר שימצאו המרחקים
נמצאים במרחק לאחר יותר מהם שני ואפשר יותר מזה והוא גופם
המרחקים המוגבלים זה תלוי · אבל המזור המשתוות המרחקים
על גופם לבחינות המוספת לא בלתי הבלות לאפשר במרחק ונם
ויחויב שימצא לו המרחק לאחר בין שניהם יוקף על כל גופם המרחקים
הבלתי ב״ה ויהיה גופו המרחק ב׳ בלתי ב״ה עם היותו מוקף בין שני
המקיפים זה שקר והיה שכל זה לא יחויב שיהיה גבול הכלית
והוא הדרוש · ונאמר שנית וזה שיאמר שהמרחק לאשר זכרנום לאחר
שהוא מוקף על המרחקים הבלתי של המקום לאשר הוא סוף
המרחקים ואולי לא יהיה מוקף על כל המרחקים הבלתי ולאשר היה סוף
המרחקים כי שני המשתוות נפסקים לאלו והוא גבול הכלית ולב
לא בבחינות גופם המקיפה והוא היות המרחק לאחר מוקף על כל המרחקים
הבלתי גם לא בבחינת שני המשתוות בגבול הכלית וזה הוא הדרוש
והוא שקר ·

תשובה ידוע בשחק לא יזיק לנו כי נאמרנו שבין הנופל על זה האופן
ועוד המורה בגבול השני ההשתוות בלתי בעלי תכלית
יחייב המורה בהיותם בעלי תכלית ויהיה המורה בגופם
בלתי בעל גבול. והנה לאמרנו זה וזה שקר לא שיהיה שם מרחק
אחד יוקח על כל גופם המרחקים הנמצאים לא יהיה וגם היה הוא
סוף המרחקים ויהיו השני ההשתוות נמצאים נגלו ויהיו בעלי
תכלית וגם שני נפשר שם מרחק על אחר המוכר ולא יהיו
המרחקים בעלי תכלית היוונבלים ועל זה הגבול יפסקו השני
ההשתוות כי לא נמצאו אחר זה ואפשר שימצא מרחק אחד במרחק
אחד יותר יותר שני נפשר ולא המרחקים היוונבלים ועל זה
הגבול זה תלוי וכן יחוייב הפסק שני ההשתוות ועל זה הגבול
ויהיו בעלי תכלית ולא שקר· ודע שאחלק השני החלוק המדויקים
החלטה המעורר בזה וזן המלטה המגשמת ועדיין
מה שאין חלוקה ולא שיהיה בין ההתחלה גם לא יהיה נפשר
שימצא במרחק אחד גם כן המרחקים היוונבלים נמצאים ולא
תנלב ... יחוייב גם כן יחוייב שיפסקו שני ההשתוות
כי לא נמצאו אחר זה ואפשר שימצאו המרחקים נמצאים במרחק אחד
יותר מאשר שני נפשר יותר מזה ולא גופם המרחקים הבלתי יוונבלים
זה תלוי ולא נמנע כי לא יחוייב מזה גופם המתחלף ערך זה
עד שיהיה הערך גם כן חוץ ממנו הנמצא במרחק אחד המרחקים
היוונבלים יותר לא גבול המציאות אבל כל אחד מגלם המרחקים הנמצאים
בגופם ... על המרחקים בעלי תכלית גם כן לא גבול תכלית
בכך לא ימנע זה אחר לא יהיה עליו זה שיוקח על המרחקים בעלי
תכלית אחר זה ... לא גם תכלית ... זה ימנע לא ... יותר
אחד ... לא ... והאפשר שישוב ... גם לא
יעבר ... המרחקים הנמצאים בין שניהם

נמצא במרחק אחד רב לערך גם נאמרנו לא דבר יען המרחקים נמצא
במרחק אחד גם נאמרנו רבם המרחקים נמצאים באחד מהם בלתי תואר
זו נאמרנו כל כלל מולם המרחקים נמצאים במרחק אחד נגד יהיו
השטחים המרחקים על גופו הכלל יוקח על המרחקים בעלי תכלית
לא גם הלוקח והנה מעלה החלקים עלה לא יחלק והמורה· קושיא
החלוקה הלשונית זאת המורה המתחלף לזה שהמורה השורש
הנופל והשני נפסר לזה שהמשקל והשלישי נשאר ועוד שזכינו
גם המרחקים הנמצאים נשאר הוא כל כלל בעל תכלית יתכן יוקח עליהם
לא יהיה הכלל יוקח עליהם המציע בגופם המרחקים המוקיים המספר
לא והרשם יהיה בעליון יוקח לנקודה הנזכרת רבם המרחקים המוקיים
גופם ישארו משנוים אחד מהם וכן מעליון מהם ויהיה לזה הכלל
יוקח עליהם מונע באחד מהם ויהיה הכל מונע בגופם אחר ויהיה
גופם באחד יוקח על כל המרחקים בלתי בעלי תכלית וגם ישלם המופת
וזו היא התשובה להשגעת המספר· ונאמר זה המופת על ערך אחר·
דרך שנאמר אחר זה המופת המשיך עניני הקוה גם שכלו עוררו על
אופן אחר לפני לבין נוף שזכבהו ואחר שהמתחלף בשלו מה
שבניווהו המעתיק זולת הם שקדם גם שכלו אחר שלא יתרגם עליו מה
שיפול על הנשון ... כי זה רק יותר ומציע גם הראוי תכלית
נריבות· והמבו שלנאמרו שבין השני ההשתוות הנמצאים המתחלף אחר
נגד יוקחו על שטרם היותר ... יותר עשר ... גם שטרם על
שער אחד מצב בין שטרם המרחק בשער אחד ועל כך מרחק שני זווית
המרחק בשער שני זווית וגם כן בלתי תכלית ויען ידוע במבחן שאין
המרחק במרחק על זה האופן ... יותר הרחק בין שטרם ... על
שער ההשתוות והשני ההשתוות נמצאות בבלתי תכלית עם המרחק
הנזכר ... בין שטרם יותר בבלתי תכלית במבחן עם היות המרחק
בין שניהם על שער זה ... ויחוייב בין שטרם המרחק בלתי בעל תכלית

מה שהוא ממשך בין שני הקצוות וזה שקר וזהו המופת אשר יבוא
אלו שהודה זה בתחלה וראיה לזה על מה שאמרו בראובן אשר
אין לו תכלית אבל בבלתי תכלית · ואולם המקיימים לשעורים
הבלתי בעלי תכלית הם כמות ואלה גל קיומם כמו שהגיעם
המספרים שישוב קצתם מחולקות לדעות המדברים וקצתם מחולקות
לדעות הפילוסופים המשובח שהסכימו על שהם בעונינים וקצתם
לקוחות כמו ענינם הם בגופים בענין יצירת האדם ואולם המה
המחשבה · ואולם הנה המשובח הם ספרו היות בלתי בעל תכלית
השעור והחלקים בו בלתי בעלי תכלית והמספר והנה והענין
במות היות הגשמי זה כמו זה אמרו ועבר יאמרו להם שיתבאר
על גופן ויתקבצו בחדוש שעורים שהם בלתי בעלי תכלית והנה
ימצא היו שגורה שגופה החלקים לא יחלקו כלל לא החלוקה לגופים
ולא החלוקה המדומית ורוצה היו שגורה שהם יקבלו החלוקה
לגופיות לא החלוקה המדומית ~~[illegible]~~ אחר שהתבאר
נגלו ורוצה יכוח במחייב היות ולא יתקבץ בשכל ויגיע החלקים היות
והנה היו שהם שלם זה בשווי והמספר הבלתי בעל תכלית
יצטרך אל החומר בלתי בעל תכלית ולזה הפרדות אין ראוי לאמרם
בזה החלקים · ואולם הנה השגת הם אמרו בגזרתם בשעור
והגבלה להתרונת זה השעור כי הם עין אחד [illegible]
[illegible] והנשון שלא יתקבל לרשום על דבר כמר יכוף יתחסו אל כל
החלקים המסודרים הקו בשווי ולא יסתפק שיהיה הנוצר ואיננו
המספר והאחד והענין לו רב אבל כל נתפר כמו ואמת זה הוא
וגם כמו הוא כמו השעורים הבלתי בעלי תכלית גם שיתנו לגופם
או לאחודיהם ושניהם שקר לפי שזכרנו שיחסו על כל החלקים
על בשווי והבלתי המיוחדות במספר זולת המספר או לזה יעבר
וישבור סורו וגם יעבור שיגיע שעורים בלתי בעלי תכלית ולפי

ולפי שאפשר בעצמיות האחד חייב השגת שעורים בלתי בעלי תכלית
ואולם הנה המחתך הם שפטו כמו אשר הוא חושים שהדבר ארוך
ישוב אל קצה והקצה אל קצה דבר אחר ולא ידבק להם בשיר
הקצה וכיון יהיה ונעשה שהוא בנקודה שיכול עד קדוש אחר מחול עד
בכמין והוא הנעשב מחול המחתך מהלך הקבלנים אשר שהם זוהי
סוף כשעלה לו זולת הן בנשמים ונוסף עד יותר במוש והאלו קצה
השיר כמו שקר והוא שעור על קצה השעור ואלה ידו חוץ לשעור עבר
ידו או לא עבר וגם עבר אין ספק שהוא אחד יותר גדול והוא ארץ
וגם שעור גם מלונן וגם תקוף וגם לא עבר שם דבר עירו יתעשבו
יתעבור והתקבץ לעצם יתעבר גשם נב׳ וכן הוי שיהיה כל שעור
בעל תכלית אל שעור לא אל קצה · והדבר שהשעור יתקבץ עבדי זהוגו
התעשר המגיל במכמות הפילוסופיות ובפרט אשר
הגם שאין תכלית בשעורים והמדברים שכן עשו לשמירת הגופים
ושהרכבים היות על חלוקת החלקים לנחתם המדריות · ואם זה המחתך
נסבות בקיום החלקים הבלתי [illegible] ואמנם
אחר שהתבאר מופת שהשעורים בעלי תכלית
כבר יצא המספר אלה הסברות אבל [illegible] נזכר במדברים [illegible] שיורה על
המספר גלה הדעת · ועוד לפי המשובח ואלו היות הנה ניים ויחייב
בזה המספר שהשעורו שקר כל שכן המדריגה [illegible] ואם החלקים אשר
לא יחלקו חלוקה גופית והמדומית ואולם החלקים אשר יקבלו החלוקה
הגופית בלתי המדומית שקר כי גופם החלקים אבל המדרים גם המדריי
[illegible] ואשר חלקנו גופם החלקים בשתות בשני
הקצוות עבר בין שני הקצוות כל אחד מהם [illegible] לרבים אשר הוא
[illegible] בין שניהם כמו הוא שעבר בין קצוי כל שנים מהם [illegible]
[illegible] אשר הוא [illegible] בין שניהם כמו הוא שעבר בין קצוי
אחד מהם כי הם [illegible] אחד אין חלוק בם

והנה הקו והמספר הנזכר הנה הוא מונח שיפול המשוש על זה וכל
מה שיתבאר לא חזור גלגל נק' ט הקו והמספר הגלגל בכל הכלות
ואם יהיה על המשך הקו ויעבור שהמשך הקו והמספר הנזכר
לא יוכל [illegible] בכל הכלות השער בכל הכלות והספר החלקים ·
וכן הנה השער הנה [illegible] אחר שלא יתחייב ושיהיה
[illegible] על הכל [illegible] שיהיה לו [illegible]
לו [illegible] [illegible] [illegible] והנה [illegible] יהיה [illegible] יותר כפי
ולא יהיה יותר כפי [illegible] וכל יהיה [illegible] והנה אחרי יותר [illegible]
[illegible] על שער [illegible] על [illegible] זה [illegible] ואם יהיה יתחייב
כי לא יהיה נותר [illegible] בכל [illegible] המאוחד יהיה יתחייב
[illegible] לא שיהיה נותר [illegible] המאוחד וכל לא [illegible]
[illegible] לא על [illegible] עד יהיה [illegible] יתחייב
[illegible] שזה [illegible] על אחד [illegible] החלקים ·
והנה [illegible] יותר לו [illegible] [illegible]
[illegible] שיתחלק [illegible] [illegible] [illegible] אחר
[illegible] עליו [illegible] השער [illegible] על זה [illegible] · והנה
[illegible] עד [illegible] על זה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לא [illegible] כי לא יוסיף [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והנה [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
[illegible] והנה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] וכל [illegible]
וכל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

קח

והחשבון [illegible] וכל זה [illegible] כי כבר [illegible] על [illegible]
[illegible] השלמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] זה סוף [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] עליו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וכן לא [illegible] עליו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
והנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לא יצטרך אל שלם ההקדמה כי ההקדמות אם הכרחי והמוחלט בו' לא
ייוחס אל המשל כי המשל לקצת ההקדמות והמוחלט אשר הוקבל
ההקדמות גם הדבור המשל שיצטרך אל שלם ההקדמה באופן זה
אפשר לעצמו כי לבוא יחס ההקדמות והעבר אלו עד תשוו
לא יודע ההקדמות על המאמר או המאמר על ההקדמות לו גם לא
להקדמות דבר אחר לא יודע מהקדמה על העדרו וכאשר העדרו
ישאר המאמר עצמו והדבר אשר יודע מההקדמה והקדמות דבר אחר
עומד בו וכאשר העדרו ישאר גופו הנחה יקח שלם והמשל ויקרא
גופו אחר עלול וישוב · ואשר ידמה זה דע שמותו מזה
ההקדמות הוא טור הסלוגסמים האמיתיים והעולמיים והשבשם אל שלם לא
קנין שלמים כלל גבל ראשו מחויבת הקדמות לעצמם ואותה
ההקדמות הנושא והנשוא לא ראוי ושפתה בזה אשר ההקדמות
כי הדבור הואשם שבו ההקדמות ראשונה הוא הנשוא בכללות שנים לכם
בנחת ואלקים וגם בנשואים והשלילה והשלילים כבר לא יהיו נשואים גבל
יהיו שוצמים והשפטים הכחוריר והנשואות בלבד בכלל בהם וימנו
שכלם כמו שיבא קום זה הוין מן הנעצות בזה המאמר ולא יחויב
מהנושא הכלית שבהם כולי נחוק גם נשואים תמיד הכלות שנים לא
יהיו בו וגם כן קצת החולקים אשר שדרו על השנה אחלק הראשון הכלות
ואפשר כשדרו במשנה הכלות אחלק השני והוא אופת הדבות בלתי
הנשואים גבל על אחלק השני חולקים נפרדים ולכן שם זאת הדקדוק
הקדמות מוגבלת בעצמותם · והנה יחוי שיהיו הנשוא והשלילים בכלל
הכלות מוסכר ויניעם אל קצת יחם הוא שלם ומשולחת
ולא יחם עלול כלל גבל יחם מחויב ההקדמות לעצמו וגם לא יחם
גופם הנשוא והשלילים נשואים ולא נכללים בם גבל שלמים ואמנם
על הדבר זה ההקדמות שראוי אשר יחם ואפשר לעצמו עלול
ושלמו זה הנה בזה מאמר ב' וכן שלם שלמו אל בלתי הכלות וזה

יחם כבר השנוי יוקבם עלול ושלולים בלתי נשואי הכלות כל אחד
ואפשר עלול וגם המקובץ יותר הוא יוקבם יחם ב' ואפשר עלול
ושלם גופו המקובץ גם שיחם עצמו או דבר בגופו או דבר חוץ ממנו
באלה הראשון באל כי השלם בחוץ על העלול והדבר לא יתרס על
עצמו ובאלה השני ב' באלה אשר הוא תוך המקובץ לא יחם
שלם לעצמו ולא לשלמו וגם כי יורה קודם על עצמו ועל שלמו
והוא שקר ולא יחם שלם למקובץ כי שלם המקובץ קודם לנושא
שלם חלקיו אחר במחשבה חלקיו יחם שלם למקובץ · והנה
באלה השלישי והוא שיחם שלם המקובץ דבר חוץ ממנו
המקובץ הנה גופו שמו חוץ לא יחם ואפשר עלול וגם הוא יחיב שבם
בו והמשנה אשר לא יחם ואפשר עלול יחם מחויב לעצמו ויחם
הסלוגסמים השלם כלם נאמר ויחם הוא קצת להם ולא יהיו גופם השלם
בלתי נשואי הכלות גבל יהיו נשואי הכלות אל שלם הנושא הוא עלם
לבוא שאחריו מן השלוח וזהו הדרוש · והדבר נראה בכלם
ההקדמות השלמות של כלל יחם בו נפרדין הרחם
בנחת הנשואים או הרחם בהפך השלוח והשלולים הנה יחויב שיהיו
בשלי הכלות הנפרדים והנבדלי החלקים · והנה יחם שלא יחם למקובץ
נפרדין הרחם בנחת או הרחם בהפך גם לפי שאין לו המקובץ
יוכל בהפושט כי חלקי הנושא לא יתקבצו קצתם עם קצתם עד שיהיה
אותם המקובץ או גם יחם לו מקובץ לא יחם בו נפרדין הרחם בנחת
או בהפך בהפשוט הנפרדות אחר שהם נשואים כמו שיראה עד יחם
להם הרחם בנחת ואין קצתם שלם לקצתם עד שיקים בהם הרחם
בהפך וגם לא יקימו זה החולקים אשר זכרנום בכלם ההקדמות
על חיוב השנה הכלות נפרדין והפסק לוקח גבל השנין בו עומד של
רגיל נפרדת בכלן נשואים · ולאלקים יודע · אחר ההקדמות כי
שקצרו ואלה במחשבה האמורות בשער השנים והוא

גבוה והחסר ובאורך הנקוד והוא המיתר והחסרון ובאורך
הקשת והוא ההקבלות ויותר באורך הנה והוא המשוה המשתנה
ועל זה המשוה בנוה הנזכר המשוה בפרט · וכבר דבר שהמשוה
יתעלם מן שיותר מה שהוא בח מגזר   אחר   גם
בשיעורם בו דבר לא דרך בן נמצא לו בשיעור המשוה דבר דרך בן נמצא
וכל אחר והשנים על שני חלקים כי נודע המשוה גם שירים הפנים
וירד חדוש לוקח הדבר בן לו סורו והמשוה בנוה לחד   וגם שלא
ירד הפנים לכל הנמצא ויתר וירד חדושן בן לו סורו והמשוה קיים
בגורך והורה המשוה בגוף המשפט כל שבוי יקח הפנים גבה לנוחם
לא נבוכו המשוה לכל המשוה כי המשוה הקשות לא המשוה נשאר
בנוה יהיה שינוי הדבר מן כמה כל הקטל הנמצא · ונשאר
ידוע זה דע שהוא זכר בגוף ההוראה שהמשוה יתעלם בגרמים
והנזכרות מהגלגלים הנשארת נשאר בגרמים החכמים בחכמות הדרך
והכתי עסופי"ג הראשונה ויותר הגרמים גם כן והנוח יחליף והלוה
והמשוה נשאר יתעלם בנוה קו כמו שישוב ההוים נזיר והזוזר נם והנה
נמצא לו בגבוה וירד זה המשוה קויה למין נשאר יחודש והחסר לניין
נשאר סר וזה נפשוטים   וכולם בזוהרים כמו שישוב החוטא גם
והם בזה ושנים ושנה וכמו שישוע לנהגם כשיעקב סיר והעצים
נפר וזה המשוה לכן הפנים אחר שהמשוה לא נמצא באורך הנעשה
כי המשוה כבר לכל התוספת והחסרון והעצם לא יקבל שנקם
הנה הגבוה והחסר לא יהיו הפנים ועדי יחשב שהגבוה   כבר בטל
במשך הזמן הנשאר כמו שיקח אחר ההוספה ויהיו אחד   כי לוקח
המשוה שנה והוא חדוש מחזב עם המשוסם אליו ואין ספק שהם
לטוב עד כאשר כולם מחזב במשכו לגוף חדוש נפש אחר הפנים
המבלתי רחוק · וכולם המשוה בכלל לחוש לוה שישוע שיעור הגלגל
יותר בוסף   והנשאר דרך לו יותר חסר הנשאר דרך וכל

אחר והשנים נב׳ על שני חלקים כי נודע התוספת והחסרון כבר ידוע
בהחבר נם לא ובמ יעבור והנה גדול כל מה יעשה כוסף שיעורו
נשיעור לא יזון מן המעל ועדי ידוע בהחסר חלק יהולך   והנה
כלין והקשת ושני גלף החלקים זהם בעל תחלה והסוף לו   ועבר
יוסף שיעור הגלגל לו יחסר לו בהחבר חלק לאו לו החסרון והנה
לכל בשיעור מן הקוה שיעורו ויחודש בן גם שיעור יותר גדול   והנשאר
דרך וירד סמוכות לו שיעור יותר קטן והנשאר דרך וירד והשיום
והשל הסמוכות הוא גם יהיה לחם בצד נשאר דרך והשל בנשאר הקרן
והמשוה הזוזר נשאר בן לנוכח נשאר הקוף ונשאר כמה לוקח על הזה
הקשת לוקח הזוזר עד שיעורו הראשון ולכן יכנסו בו החיים עם שאין יתעבנו
החיים נשאיב לכל לחוף סר החזריה מן הזוזר הקבן נשנבג   כל
שיעור עצמו והמשכו לא החיים נשאר רוב שרוף פתוניות הזוזר
נגנעם · וכולם המשוה באורך היך לנה לוא ויהיה שבוי כמו החקרים
והחלבן   והחלבן והקרום · וכולם המשוה שיחתל באורך
הנה לוא המשוה הנעתק היחסים   כל   החקום   אחר וזה המשוה
נראה לו המשוה בפרט אל שהמשוים הנופלים בשאר המזרחות   לא
יקבלו המשוה נבר כבר המשוה יוחלה במשוה נשאר יקח באורך
הנה בלתי נזולבש מן המזרחות · והנה שכל דבור המחבר סמוכות
החזקות והוא שיותר רוב הנבנה   והמשוה באורך שהמשוה
יתעלם בגרמי המזרחות גם יחלף בן המשוה המזרחי לו המשוה לא הפנים
לו המשוה המשולח שום מה הפנים לו לא דרך וגם דרך רגע בן המשוה
הפנים לנה המשוה בגוף והליך והנה לא יקח הפנים לכל על הדרגה
כי לגבול והחסר והתוספות והמשוה המעתק יקוימו בגיום החנן
ולא יהיו הפנים לכל המשוה באורך הנעשה והוא הגוים והחסר   ידוע
יוספם לו והוספים לו לפי שהגבוה והחסר יהיו הפנים   וגם דרך
ידוע בן המשוה על הדרגה הנה המשוה בנוה לא יקיף על הדרגה

אבל יהיה הפרש אבל עוד השמים יהיו המקשרים לגוף ואם היה
רחוק בזה השכוי כמו השכוי המשולח עד יהיה כל נשר זכר אם
היה הפנים זו לא הפנים הנה השכוי המשולח לא ייוחד במולדות
הרבעים נשר זכרם כי כל יולדו לא שמו רוב גם הפנים זו לא הפנים
ולזה זה יוחד המולדות הרבעים בלתי שלחם · השולם רוצה
פנים אחר יותם שהיה בזה השכוי כמו השכוי המשולח עד יהיה
כל החלקים נשר זכרם ואם יוחד לגטה גלב הרבעים כי השכוים
המופלים בגלב הרבעים לא שמום מיוחדים שרוו שהשכוי המופל
במולד השמש יהיה רוחב זו הפסד והשכוי בזמן יהיה גדול זו
הנפש והשכוי בצד יהיה השמחה והשכוי בגוף יהיה לעתיד ואולם
המופלים בנשר המולדות אין לכם שמות מיוחדים הנה יוחד
לגטה גלב הרבעים כמו לכלל שמות שד לעשרי זטר בספר לגב
השמות יהיה שנים ידוע לבטלמיוס · והנה הנה שנים
בגלב המולדות כיוב השמים ואם יהיה גל זמר גלב
השכוים הרבעים בלתי שער השכוים כי רוב המקשרים ואם יהיה
בגוף והשמות פנים במהלך בשרם ושנים בחיים המופרים לגוף
והשמחות ושנים בנוער והיותם וחלקיהם ובנוער נפילם בצרך גל
גל המקרה והגלב השכוים ייחדם לגטה בלתי זולתם המולדות ·
ולא יוחד השכוי במולד הרוב מן הכוכב המבוכה ויצטרך להורר ויותן
בגלב המכוונות ונפילם בצרך גלוף רב עד שהוא לא ישינו לפי שנמצא
הכוכב המבוכה נגלו מן הכוכב בגוף עשר עליה זה במקרה · ב
ויהיה זה סובב חקין שלום ואין צורך לו במהלך בזמר דרוש אחר
המולים השניו עד שהשכוי נשה לא יהיה הפנים אבל יהיה על
הרבע יהיה כוכב אחר כן ואחר הכוכב לרוב הנה מרבעם
המולדות אלו יותם זכרם המחבר ואם מורה השוף והליך והגוף
ואחר יותם לא זכרו והוא מורה הרוב ושלחו שם הכוכב על

השכוי בגלב הרבעים עד נראו הכוכב במקום שריחם והמשנות
והחכמה והמשיות והכוכב בצד השמחות והכוכב בגוף לעתיד
והכוכב שהוא רק כמו הכוכב המבוכה ולזה זה יחד הנפש
יהיה גדול הכוכב בשכוי נשר בגוף עם שרשות המקרים השורה על שלחם
בגלב הרבעים כלם · השובה שהוא שומר על המחק הלשונית
כי נמצא הלשון לא ושלחו שם הכוכב גלו על המשתנן
ומקומם גל מקום זו ומוצב גל מצב לפי שחוק הכוכב ואם לא היה
הכוכב בגוף לפי כללות השם המיומנים בנושא הנה כל אלה נניח בו
הנה הוא יהיה מושתן ומקום גל מקום ולזה יהיה הכוכב המבוכה
הנה שנים בכוכב במולד הנפש · ואולם השכוי במולדה צריך כמו
המבוכויות והמקרות הנה גנשי הלשון לא יקראו כוכבים · ואולם השכוי
במולדה כשלם בשליחות והחכמה הם הוא הרוב משירת הכוכב בלשון
אבל לא יעבר במוש ואם לגרוח נה בלתי מכוונים ולא יבחנו
ויהיו במיעט יום שהוא שלם במוש מקרים נגל מושך לשון נושך
לכם בתשובת לשונם ולזה יחד הנה הכוכב בשכוי במולד הנפש ·
ואחר המקרים הם שכל הכוכב שכוי ויהיה מן הם גל המעל ·
הבגור יהיו שלו שוער עשר היה בבת בגבע השלמויות
הנה צדקו יוקחו גל המעלי גם שיהיה הפנים והוא המקום
זו על המקום זו יושבו יושבו והוא הכוכב הנה כל כוכבים הוא צדק
יוקחו גל המעלי ולא יתהפך כי המקום נו עד יוקחו גל המעלי
והיו הכוכבים אבל בעשר שהוא שעות מן הם גל המעל הנה המקום
זו יושבו חשבו והוא שדומה לכם זו יהיה שיהיה נגד שלם בכוכבים ·
והנה זכרו במדרגת הכוכב ומצים אחר יותם רום שהדרשו
ומאחר שזכרו המאמר הלשון ם הוא גדרה הכוכבה
שלמות הלשון לאם שבבה יותב יום הוא בבה וזה כי הכוכבים עדן
וחסר הכוכב לשם יהיה השמש לו שלמות ט הכוכבים לינם רצה

השלמויות כי שני השלמויות לא ישתוו במספר עם שיתוסף לו
שלמות אחד כבר לא יושב ולא ירבה יותר על השלמות אשר באחרון
והמרובע שלמות זה הרבה ט המרובע הנשאר אין המרובע הראשון
שלמות אחד באחרים ונשאר המרבה מה המרובע שלמות תשון
לנגד שבבם כחם כל השלמות אשר באחרון והמעלות לא יהיה שלמות
תשון לנגד שבבם אבל לא המעלה עד יהיה שלמות תשון לנגד שבבם
ונשאר הוא בטבע. כזו שכרם כאשר המרובע והמקום כל המקום הנה
הנה המרובע שלמות תשון לו לא הנשאר הוא נרם ט הוא בכוונת בטבע
לא המרובע לרבוע לם אבל הנשאר הוא בבם והוא מופן בעיקום אשר
המרובע כלו הנה המרובע שלמות תשון לנגד שבבם והנשאר הוא בבם
והשלשי הנה שאמרו בעל החשבים כלפי התשבון שהמרובע היות
הנשם בעד לא יהיה אין מעבוק גם לא שיהיה שיכון בטבע בחלוף
שיכון בטבע אשר יקים לתשו. וזה הוא שנבלה בזאת הקודם.
וכל המספרים. ולרור הקודם הוא אין שהמרובעות המה בשלמות
והמה בנוקדם והמה בבכם והמה בחלוף וכולם אשר
בשלמות בעתק נשם והמקום כל המקום וכולם אשר בנוקדם כזו
שיראה בשחרות אשר בנשם שהוא שעתק והמקום כל המקום וכולם
אשר בבכם המרובע הגבן כל המעלה בתכריח ירביע על זה וכולם
אשר בחלף המרובע המספר בשפינם ט עשר המרובעים השפינם
עכור שאמר המרובע המספר בג' ובל המחובר המרובעים בכללו יראה
שהלך! כבר המרובע. קצור הע שלם שיאמר במרובע גם שירים
ואחת המרובע הראשם ושרש זו לא היה שרשם בו גבל
הנה שרשם בעלם שחובר לו והשני יראה לו המרובעים בנוקדם
והוא על ותשעה חלקים ט המרובעים בנוקדם גם שירים חלק לנגד
שהוא המרובעים בחלקיו לא יהיה ועל תשע חלקים גם שיהיה והכן
שיקבל המרובע אחד וגם שלא יהיה והכן הנה בתשעה חלקים

והשבע אחר וגם שיהיה חלק לו ואין והכן הבלת אחד ויגלה
הקול והבות ם כל אחד ושלם חלק לנשם ואין ידוד שנחם הבלת
המרובע אחד והנשאר המרובעים הנשם יראה לכל אחד ושנים
שנם והמרובעים בנוקדם והנה והנם שלא יהיה חלק לו ולא והכן
הבלת המרובע אחד המושל כלבן בנשם ט נשאר המרובעים הנשם
יראה לכבן שהוא המרובעים בנוקדם. והשלישי והנם שיהיה חלק לו
והכן שיקבלת אחד ויגלה לנשם המחובר ומגיעים כנגדים
המספרים בשפינם והמספרים המרובעים בם ושם יגיע הטעם
והנה ישיג כל שרשם והמרובעים חלקיהם בתוסף לכם ויראה לחלקיהם
שהם המרובעים בנוקדם. והרביעי והנם שלא יהיה חלק לו והכן
הבלת אחד מושב בשפינם ט אין כאשר המרובעים יראה לנושב בם
שהוא המרובעים בנוקדם. וכולם החלק התשון והוא שיהיה המרובע
שרשם בו גבם הוא שאל שני חלקים כי סבם וזאת המרובע
גם שיהיה דבר אחד אין הנשם וגם שיהיה דבר גבלת בנשם והחלק
התשון יראה לו המרובעים בבכם והוא גם שיהיה דבר והשיבה
לשורש זו הגיע ועל תשע חלקים גם שיהיה אין המכריח אחר
הטעם זו לא יהיה והכן ועל החלקים המרובע גם שיהיה זוגם
המרובע הבחירות והמספר לרבוע הטבעית לשורש זו נקח
ישנה המרובעים הטבעים בלתי והמספר והמרובע המבחירת והמספר
כזו השלם הגבן כל המעלה והוצאת המרובעים הטבעיים הבלתי
והמספר כזו השלם על גבי פני הקן וינים המחברים אלה החלקים
הנשם עם הנם שהוא חלקים למרובע הבחירות ועליך לבוא התשובה
במושלם. וכולם גם היה סבב וזאת המרובע דבר בטבע לזה
הנשם הנה יראה לו שהוא המרובעים בשלמות והוא
גם שהיה מספרם והכן בכוונה ובחירה והוא המרובע הראשם
לו ושבלתי כוונה ובחירה והוא המרובע הנשאר ועל תשע חלקים

גם שתהיה המתגלגלת כמו הולכת על פני נחת וגם שתהיה המתגלגלת
בעגולים [illegible] ולא כרבוע חלקים אחד מהם שיהיה
המתנועע יתנועע בבחירה על צד אחד הולך על פנים נחת והוא
הנפש בגלגלת והשני שיהיה הוא המניע מניע בבחירה כתנועת
המתגלגלת בעגולים והוא הנפש המניעה והשלישי שיהיה הוא המניע
מניע במושך כתנועת המתגלגלת בעגולים והוא הנפש בצורתה
והרביעי שיהיה המניע מניע במושך על צד אחד והוא הטבע ואלו
חלקי המתנועעים בבחירות והנה [illegible] כזאת החלוקה כבר
[illegible] בבאור [illegible] הספר ואחר [illegible] שכל המתגלגל
המתגלגל ולא כל המתנועעים המתגלגל והוא גשם בכחו וכל
מה שלא יתגלגל לא יתנועע ולא יהיה גשם כלל . [illegible]
[illegible] המתגלגל [illegible] על [illegible] אחת ממנו
[illegible] המתגלגל [illegible] כל המתנועעים המתגלגל והשלישית
[illegible] המתנועעים [illegible] לא יתגלגל לא
יתנועע ולא יהיה גשם . [illegible] והוא [illegible] כל [illegible]
המתגלגל [illegible] [illegible] [illegible] יתנועע [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אחד קיים ולא יהיה [illegible] זה [illegible] .
[illegible] לא יחויב שיהיה המתגלגל [illegible]
[illegible] בלבד המתגלגל ויהיו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בלבד המתגלגל [illegible] שיהיה כל [illegible] המתגלגל . [illegible]
[illegible] והוא [illegible] המתנועע המתגלגל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] בלתי המתגלגלת
[illegible] [illegible] [illegible] גם יתנועעו [illegible]
[illegible] קיים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולא [illegible] שיהיה כל המתנועעו המתגלגל [illegible]
[illegible] [illegible] והוא [illegible] והוא גשם [illegible]
והוא גם שיהיה [illegible] אל המתנועע או אל המתגלגל [illegible]
אחד [illegible] גם שיהיה [illegible] המתנועע או המתנועעו והוא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וזינה גשם
[illegible] המתנועעות [illegible] גשם וגם [illegible] בן שכל המתגלגל גשם
[illegible] [illegible] [illegible] אחד [illegible] המתגלגל [illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] גם לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] המתנועע [illegible] גשם והוא המתגלגל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המתגלגל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המתגלגל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המתגלגל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אחד [illegible] [illegible] [illegible] המתגלגל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אחד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

CLXXXVII

187

המשניות ושעתם כח בנשם · הקור דע שכל שני שמשים יהיה לחד
רגם רוויחד נאחר והיחרות יהיה רהוו גל לחד יורם שנן
רהוו גל נאחר בזות ונשישר לחר כן יהיה לחד יורם קלר לגחר ולחר
ומגיר בן יקרה הוה חשעים ישן ולרגגיר בנל ושכן לחר כן לם
שירית קשנן שיחר בבגל רישן ורגו חשבידרו וגם שירית בגל קשנן
שיחר בשנן וקשנן חשבידרן וגם היה על הגופן הלשון נברי קשנן
יורק ובגל קשנן פושג סוו לטבן בנשם הב הלגן יורק ובנגם
כושן וגם היה על הגופן הגו נברי קשנן צורק ובגל קשנן כיוצ
וחורור סוו עבבו הנו בשיחה היה הטבבו הגזיי צורק ובגמוו חומר
לב רגב קשנן סוו סוב רהפן שני ויוגם הירקה וקצורק ובגל קשנן
כמוב רהפיו שני חויגם קומג והחוורה ונגל זה נוהג שכל כח יהול
בנשם גם שירית יורק כן גם שיחר בנשם סמוס והקור וגם שירית
צורק כן גם היה חשבויד לגשם כצורות הטבעיות דרך משל כצורת
הגשייה והגוריית והיותייה והרגלייה וכן לצורות המשבידות
לחומרי הגלגלים וגל לחד מהחומרים והצורות יהיה כח גם כיו הכחם
לפעלתן בכחו גם השבע לזמן המשל יותכן ויגבה כחו הקיח עניים
יחד · ודע שגם זכן נגיוצ לצורות הטבעיות ושנוים לגיבות
המוחשות יוגלם הנשמים הניגם לחד יורם שהנשמים לחה שקרם
בנשמוח רומתלחים בגבלב התוכות ורומם רוי שיקבלם בגדות
הנשמים גלחים ויורם רוי שיקבלם גגופי הנשמים הקדושים
ויורם נשר לג יקבלם כלל הנשמים הגלגליים ויהוד כהם גלם
הנשמים גשר לגם מתחדרים בלבי הגם לי נקשר שירית לעצמיות
לבי שהנשמים משותפים בנשמות ובלתי משותפים בגלם
הכרים ולג נמשכם ט משכן הנשרות כון היולי וכין המקבלם
גלגם הכרים ולי נקשר שהרית פועלם כי הדבר המחד לג יהים
מקבל ופועל יחד נשר יורם לחר זה ונשר שירית שום שגון חלק

חל בן ורחל בנשמיים גם יורק וגם צורק וגם היה יורק שבב הרמשק
בסבב חלוף הנשמים גופם הרחקיים וגם גיחק צורק הגב זוג
הרוח · הגב טבר קיים שחלוף לנשמים בגבלב התוכות ורונם
קון בצורק שצריך חלק בנשמיים יובדלג נגים לחר שרוחם בנשמות
וגן יותר נרמשה שרין שירות בהקיחרות כל גשם נמין יוקבורות
עם הגשמך בנשמות ט גנחנו נוחר וגלם הנשמים הגלגליים
לבי שמחוקנם לג יקבלן גלג גופם לצורות יוגלם הדורים קיסודיי
לבי שהקיחרות חוילר כל יוין יורם בצורה בנעבור הכגם קוחלית
עלנה בם הנינעם לחומר גורק לצורק יוקטעל · וגם לצורית
הגב הגל גורק הכגם הקוחות בהקיחרות הגשם בוורק הוורגש
גחותי הגבדל בין שטפם שקדים דרך משל פגשר להחיותן בגבם
לחר כן שנחבו לשבבים שבו נגלחים שקיו עלין מן הקור ועלי יהיה
נגם כח חכמים לשוב גל הקור גרועגשובם גלוו גם לג לסבב הרחק
ומים נגשר שבן גויר בומיח לחר כן סר יותפו הרוכיח לגישוב
יוים הגב ידעגן שהצורות הריחניית לגם גניק בסבב כח גשר כם ·
והבני יוהמבים שהגניות המוחשות יוגלם הנשמים שמו חום וקור
יוקבליים הנוספת והחסרון והצורות בלבי יוקבליות גופם
ט קוים יחזוק הירוקם ויחסר והצורה מוחייות שיורק הגב ידעגן
שהצורות החיטות לגלם הנשמים בלבי גלם הצורות המוחשות יורם ·
והעלתשי יורם שכל גשם נגשר ישנב לשבנו לי נקשר יוזבליתי
שיוחד במקום חיוחד ויהגושנו גלוו בשכנו לחר שלין
יוכריח לו כוו שוב הגבן גל משך ושיבה הגש גלרושלם וכן זה
לצורות המשותפים גם וחושבם לגוף שנבר הגב קון לשכן חל בו
בשבורו היק גורק הגשם עבל משר היושם וכון גשר יקרה צורה
חיגניות ויורק טבבו כי כון החלב משות בשבוות לכל שבני וקיים
וגלם הנשמים · הגב טבר עלם השנוי בין הצורה והחומר ושבכה

יכללם יחד · וזה יהיה שהמשל לשני גופים המקיפות · אחר
המקיפות הם · שהנה הדברים אשר עשינוהם
בגשם אשר יחלקהו מחלק הגשם ויהיו המחלקים במוקדם מוגבלים
ושאר החלוקות המתפשטות בכל הגשם · וכן לכל מה שהודיע לגשם
לא יחלקהו בשום פנים בעצמו ובעצם · לבאור רוב שהדברים
אשר לגם המלאך בגשם על שני חלקים אחר ימצא יום
שיעשה בגשם והשני הוא שיעשה וכל אחר ימצא גם כן על שני
חלקים אחר ימצא יחויב שיחלק הגשם חלקיו ואחר אחר שלא
יחויב שיחלק הגשם חלקיו והשני חלקים [illegible] אחר ימצא יום
שיעשה בגשם ויחויב שיחלק הגשם חלקיו והנה כל [illegible] יהיה
המתפשט בו בדבר שלא יעשה [illegible] לגשם חלק גם לא [illegible]
[illegible] דבר [illegible] בגשם ולזה יחויב שיחלק הגשם חלקיו והשני
ימצא יום שיעשה בגשם ולא יחויב שיחלק הגשם חלקיו · ובכל יהיה
[illegible] כי [illegible]
[illegible] בגשם ולא יחויב שיחלק הגשם חלקים · וזולת [illegible] הנה
[illegible] הנה בכל חלק הגשם [illegible] עד [illegible]
[illegible] שני הנשארים וזולת [illegible]
[illegible] בלתי [illegible] לגשם [illegible]
[illegible] כי לא יחויב שיחלק [illegible] הגשם
חלקי ימצא כל אחר [illegible] כי [illegible]
[illegible] לגשם [illegible] חלקי יחויב [illegible] ימצא כל אחר
[illegible] · ואין [illegible] וגם לא [illegible]
הגשם אל חלקים [illegible] הנה אין [illegible] וגם
[illegible] אל חלקים [illegible] · [illegible] שיעשה
ויחויב שיחלק הגשם חלקיו וזה [illegible] הגשמית
כי [illegible] לגשם ויחויב שיחלק הגשם חלקים · וזה

שמאמר הוא לגשם חלוק ומתחלק הנה המקבל למתחלק ויהיו הדבקות
הנשארים כי הדבקות בספק המתחלק ולא יהיה נבדל מן הנקודות והספק
כלו ואחר שאין המקבל למתחלק נמצא בצורה הגשמית הנה הגשם
המקבל הוא הציור הנה כבר חויב שיהיה מחלק על הגשם השלם
על המיולי · וזולת הצורה הגשמית כי נמצא שמקבל החלוקה
הפרודות אחר שזכרנוהו ובלתי מקבל החלוקה המתחלפת והחלוקה
כפי חלקי המוקדים כי נמצא שיהיה נרכבות הנשארים נחלקות דבר
זולת דבר וכן נמצא שיהיה קבוץ המשכן ולא המוקדים בלתי קצת
יחידים · שום היחידות המוקדים שופעים או בלתי שופעים · הנה כבר
חויב גם כן היקשם מחלק על הגשם השלם על הצורה הגשמית
כשני החלוקות המתחלפות והחלקה חלק המוקדים נבדל על החלקים
הפרודית · והנה המשל הוא שישאר הגשם ולא יחויב שיחלק
חלקו על הגשם השלם על [illegible] כי [illegible]
להשלים הגשם כאשר יהיה נבדל [illegible]
בלא ספק ולא יחויב שיחלק הגשם חלק [illegible]
[illegible] פנים אחר [illegible] לגשם
בנקודות והשכל [illegible] וסבות
הנקודות בדבר בלתי סבות [illegible] בלא ספק כי סבות [illegible]
[illegible] עם [illegible]
הנחתם במקומם · ודע שבעל ספר חבר זה [illegible]
בזה המוקדים [illegible] הגשם [illegible] ולא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ולא יחויב שיחלק הגשם חלקים ·
[illegible] אשר [illegible] גשם ולא [illegible]
[illegible] · [illegible]

הנה יתחייב שיחלק הגשם הלוקח ועל זה הגוף והוא שיהיה בנפש
הנפש המושטח בגבול הגשם בגוף בעלי הקוים והשטחים
יתחלק המושלש בנפש במה שהוא ובלתי [illegible] ידוע · לדבר
והנקודה הנז' שלכן ידוע והמשטח בגשם
הנה הוא בעל הקוים לגוף הגשם בעל הקוים · הדבור
רע שלכן יותר [illegible] לשיעור הנזכר הנה
שער הוא בעל הקוים [illegible] עמודו [illegible] בעל שיעור והנה הקוים
בשיעור הגשם לגוף [illegible] בין המשטח בחלקיו ואחר [illegible] שכל
גשם הוא בעל הקוים השיעור והנה ישוער בשיעור הגשם אחר
שידוע בכל חלק [illegible] חלק [illegible] הנה יהיה שיעור
בשיעור הגשם [illegible] בעל הקוים השיעור [illegible] · ודע [illegible]
בגוף הקוים לבחוץ הנזכרות כפי הקוים [illegible] והוא [illegible]
הקוים [illegible] לקיים [illegible] הנזכרות לא
יתחייבו [illegible] בלתי בעלות הקוים ובזה [illegible]
בגוף [illegible] ונחזור [illegible]
[illegible] בעלות הקוים [illegible] · [illegible]
[illegible] בעל [illegible] לא [illegible] הקוים
[illegible] הקוים [illegible] בין [illegible]
[illegible] בעל [illegible]
[illegible] הגשם [illegible]
[illegible] הקוים [illegible]
[illegible] הקוים [illegible]
[illegible] והמספר [illegible]
[illegible] המספר [illegible]
[illegible] המספר [illegible]

[illegible] צריך [illegible] אחר [illegible] ·
[illegible] הנזכרות בעל הקוים כפי [illegible] ·
[illegible] כפי [illegible] לפי [illegible] הגשם [illegible] הקוים
[illegible] במרון [illegible]
הנה בעל [illegible] כפי [illegible] לפי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בעלי הקוים [illegible] יתחייב [illegible]
[illegible] בעלי הקוים [illegible] ·
[illegible] לפי [illegible]
[illegible] הקוים [illegible]
[illegible] הנזכרות כפי [illegible] · [illegible] כפי [illegible]
[illegible] לפי [illegible]
[illegible] הגשם הגדול [illegible] הגשם [illegible] לפי
[illegible]
[illegible] הגשם הגדול [illegible] הגשם [illegible]
[illegible] בעלי הקוים [illegible]
[illegible] הגשם [illegible] בעל הקוים
[illegible] בעל הקוים [illegible]
[illegible] בעל [illegible]
[illegible] הגשם [illegible]
[illegible] בעל הקוים [illegible]
[illegible]
[illegible] בעל הקוים [illegible] בעלי הקוים במספר

[illegible]

[illegible]

ובחינותן בעוד התנועה הנה יהיה החיים במרחק ט ויהיה היותו בן נטייה
והיותם עם העדר התנועה וזה השני שניות לזמן ובהרחקו בשתי
שנות וכן כל שתי שנות יהיו כי תוסף התנועה שתי הנה בין שתי
שנות ושתי השניות זמן הוא זמן הנטייה · הנה כבר קיים שכל תנועה
ישרה הנה היא כלה הנטיה וזה נאמר שיהיו התנועות משרות
והתנועות הנה התנועה אשר נאמר שיהיה והתנועות לזמנים הוא
התנועה הסבובית והוא אשר יהיה שיהיה שונות לזמן · וכל האומר
בעולם · נאמר הקדימה כזה · שהתנועה הסבובית יותר קודמת
שבתנועות · והשואה אותם בעולם כי הווית וההפסד
יקדם לכל השנויות והשנויות יקדם לו הרבה התנועה אין הנטיה
ואין שניהם ולא יחסרון גם לא שיקדם לגם הווית וההפסד · והנה
רק שני נאמר שיתחדש דבר יהיו לנו הראשונים אשר
נמצאים גם לא שיקדם לגם התנועה הסבובית ובהרגש הראשונים יהיה
והיותה התנועה הסבובית כמו שהתנועה הסבובית גם היא שניהם
הנה היא נצרך אל התנועה הסבובית והיא התנועה החלקים אשר הם
דומים במקום בכח ויעבר כלו בעצמו ורוחב ושורש על הקיימות
שמור עד יהיה המקום ויתנועעו בעצמו אל שלמות שניהם
ובזה ואין שניהם גם לא שיקדם לה התנועה הסבובית והנה הקדם
גם לפי שני נאמר הנה שיהיה דבר יתחלף כמו כך חסר
בעצמו אל החפץ והשתחפם והנה כמו זה נאמר הנה שיפרד
ויתנועעו אל מקום אחר וזה כל עם שלא יתנועעו לגרם החלקים
הנפרדים התנועה הסבובית לו נגע הקדם · והנה הספקות
והקושיות לפי שהם לא יתהדרו אין השנוי אחר שהדבר הנמצא יתרחק
מעצמו · והתנועה אין השנוי והוא התנועה כמו · והנה
שהשנוי לא יתחדש אלא אחר התנועה הסבובית והנה שהתנועה גם
שנעתק בעצמו או במקום והנשען על שני חלקים אחר מהם שנוי

CLXXXXI

191

הנשואים בעצמם בהשתנות הווים הראשונים אל הקור והשני מהם
השתנות הדוחנים בעצמם והשתנות עצמו הענינים הראשונים אל
ההעתקה והנה השתנות הנשואים בעצמם למה שיחויב שיהיו הנמצאים
אין הנמצא בעצמו עד נאמר שישים עצמם אל גרם הליכויות
ועצם הנמצאות הבעצמות לא יהיה בעצמו וזה נאמר התלבשי הנחת
ונשוא הנמצא גורם להשתנותם אל הליכויות הנמצאות אין בעצם
אחר כן נפרד מהם וישוב עצמו חוזר אל הליכויות הבעצמות
ההוים יקרב מהם הנה ויתחדשו אחר כן יתרחק מהם וישובו אל
הקור ויהיה זה השנוי אבל קדם לו הרבה הנושא והתחלתו אין
הנושאים יהיו התנועה המעתקה · והנה שנוי הדוחנים בעצמם
ט הוא לזמן יהיו אחר לנשוא הרבה הקטן נשואים מתחלפי
הנקודות הנעשים וזה לא ינוע אלא בתנועה המעתקה · והנה
השנוי במקום לפי שהוא ירחיק גם הוא יהיה בעצמו הוא בצורת
שנוי בעצמו ואבל קדם לפני כן וגם הוא נפרד זו נאמר הקבלני
קדמו יותם עד נאמר לו שישען ויקדם לו התנועה הישרה בזו
הסבה · והנה נראה שהווית וההפסד יקדם לב שנוי והשנוי יקדם
הרבה הנושא והשתנות · כבר ידענו שהווית וההפסד לזה יותר
התנועה אבל הם יותר השנויים אשר יהיה הפנים והנה שיהיה עצם כל
לו ינועו אלא אחר התנועה המעתקה וזהו יקדם לשניהם שנוי אין
הנושא והנה ינוע בסבר ירצה הגוף לגופו והיא בתנועת
הוא שיתהפך לב אין הנטיה והחוזק הנה החומר להעתקה והשנות
והשנויה והוא וההפסד והתנועה בעת הנושא יהיו הווים ועוד
בעולם שהשנוי יצטרך אל התנועה המעתקה הנה להווית וההפסד שם
יקדם התנועה המעתקה ועוד בעולם בעת שיקדם שהתנועה המעתקה
הנה היא עצמם והוא הנה היא הסבה השנית במדרש שם השנויים אשר
הם הנמצאים בעולם ויקרב שיהיה הסבה השנית אין התנועה

הטבע לתנועות הכוכבים והמזלות כי הגשם הגלגלי יקובץ בתנועתו
המטבע עלת הגלגלים אשר הם בפניו ויפלו המחלקות בין
הגלגלים הגלגלים המקיפים בו ובין הגלגלים היסודיים וקצת
בעצם הגלגל והמתגלגלות ויתערבות הכח המגיע לגשמים
עלין להבדיל מהות לתנועות ויחלקו לשני עניני הגשמים : וזכה
התנועה כל המטבע יותר מבוארת מאשר התנועה גב׳ כי היא לרוב
הגרם להשגתה לאחר שלמות שבו והנה הגיד על מה לאחר לא
ידבר לא מהלך מן שידבק לתנועה תמיד כי היא לא תהיה בזמנו
הנה היא המחוז בתחלה וגם היא בזמן הנה היא המחוז בזמנו
והחלק בסוף והיה התנועה תמיד והתלבש וזולת המטבע
הנה לא בהלך כלל באשר סובב הזמן לאחר הנה התנועה
המטבע הגדולה שבתנועות בזמנו והיותה עבדה בעצמותה
וכל היותו׳ לגוף הגדולות לגוף שהזמן המדה נמשך
לתנועה והנה גם ולא יודע לאחר מהם בלתי
האחר ולא המצא התנועה ולא בזמן ולא יושב הזמן ולא עם התנועה
והדבר אלא המצא לו התנועה לזמן כי אם לאחר הזמן : הנה
דע שזאת הגדולות מקומה על שלשה חקירות
לאחר יותן בגבור הזמן והשנית בגבור היות הזמן עם
התנועה בהם לא יתחדש לאחר מהם מן האחר כלל והשלישית
בגבור שנשאר לא יתחלש לא יתחלק הזמן : החקירה הא׳
בגבור היות הזמן ועתה תלקו האנשים בזאת
הזמן על דרכי דעות לאחר מהם שהיה הזמן שאר בעצמו בלתי
נמצא ולא נברא והיה מחויב המציאות לעצמותו והשני שהיה נמצא
המקיף בכל נבראי העולם והיה בלתי מחודש קיום והשלישי שהיה
התנועה מחודש קיום והרביעי שהיה אשר התנועה יותר הגדולות
והיותר גדולה לא יתחבר כאשר הם בזמן והיה בחינת לעצמו ולכ׳

והיה שימשך לאחריו וזה היה נשאר זמן בגלגל המספר כי אשר התנועה
תהיה ימשך לה ועבור זה הדעת ואחר שלמותו נמשך המדרות
והנסדרות עם השובבים ועתה לא נתחבר שני נבראים המתנועעים
על דרך משל בשער אחד והנה שניהם לא התנועה
גמור המשמו במזונה לא הנה אחר דרך ונגל לא התחיל
הראשון בלתי השני לאחר כן השני ועתה יחד הנה בין סוף השני
ועתה הראשון והמדרות הנשארות דרך פתוח לראשון והמדרות
השני כלל והמדרות הראשון אשר שיעורו המקבל לתוספת ולחסרון
ואין אשר לא בעצמותו לבד היה לעולם בכלו כי לא יהיה כלם
לא המדה והשני דבר היה יודע לראשון כי שניהם יוספו במדרות
והדרך יותבנה לאחר הדרך ושוה התחילו יחד או התחיל לאחר מהם
לפני האחר ויחויב שיהיה דרך השני שוה דרך הראשון ואם כן והג׳
היה אשר יהיה מתנועע על דרך המהיר והבלתי ולא יהיה זה השעור
בלתי שיהיה בעצמו כי הנה בלתי שתלקו הנבראים כלם ולא
לפסר הגבלי המקום ולא יתמעטו שיהיה לזה השעור אשר לגוף
המקום נא בעצמות וגם בלתי נשמות והנה היה אשר
התנועה עשר נוסף הנה התנועה יותר נוסף ולא נוסף התנועה
בתוספת זה השעור כי שיעורו המתנועעים לדרך מהם בדרך
המהיר עם שהבדל יהיה שיעורו קטן הנה ואין זה אשר התנועה
והיה גם כן אשר לתנועה בנושא וגורם התנועה לא שמגיע נחת
השערות גו לא היה נחת העצמות והראשון בגלגל בלתי נחוס
הנבראים הנה היה כי אשר התנועה בלתי נחת והיה התנועה : הנה
הזמן היה אשר התנועה לא יותר חלקי הדרך כי אשר חלקי הדרך
נא בעצמות והגורם לא היה עם המתנועה ונבדל הגורם נשאר
לא יקוים עם המתנועה ולא יתחבר לעולם יותר באשר נשאר
בגרמו שמי על דרך המהיר והבלתי : הנה כבר נמצא המקירה

המולד הזה ושעה ויותר עולה לתקופה · התקופה תהיה ביום
השני והשעה הבאים לא יפרד אחד ואם יולד
בזמן וקוד שזה עולה שהתקופה והשעה שהזמן אשר התקופה
ועד נפסר לחזור מולדת · וכולם שם נפסר לעולם התקופה בזולתו
לפי שכל התקופה אין עולה וכל דרך הנה הוא יורד בו לעולם המולד
ואין שנה על סדור החלק ותהיה התקופה להיות קודם המולד
לחדשים הנה החלק נופלת בזמן ושבר קים המולד ·
התקופה השלישים בצורה שלא שלא יתכוננו ולא ישתנה
הנה לא יפול תמיד הזמן · בצורה הוא שישנה יותר מן
הדבר המולד כי זה תמיד הזמן גו בזמן הוא שהתקופה הנה
לזמן והזמן ותחדש עשר הנה הכל לא יוסיפה עשרה · ואין
זה כל התקופה הוא תוספת בזמן והמולד · ואם התקופה
בשעות והתקופה בתחלה והוא בשם והתחלף והוא שלא יהיה
והתקופה ולא יוסיפה כלל לא יהיה נופל תמיד הזמן ולא יהיה
המעולה זמנו · ונמצא השעה החלקים · ואחר בכל
הסבוב התקופה · שהזמן עולה עשר גם בשבוע
חייב המולד בכל וכל הנה שיחייב להוסיף להם מעשרו שכך
הנה הוא ויחייב המולד לשבועות גם הזמן עולה לחייב
המולד לשבועות · בצורה התקופה הוא שהזמן עולה בתחלת ט כל
אחד יודע בתחלת שני נפסר שיהיה עולה לפני בשש שעות
ושמונה עולה שבע ועשרים שנה ושני חיין · והיות כאשר הם
רבוי הנה חלקיו המחזורים הם ידיעה בתשלום הזמן
המחזור · חייב להוסיף להם מעשרו ·
הדירום והיחור לא יתחברו והדירות והיחור גם כן לא יתחברו
הוא עצם הזמן הנה יהיה הזמן עולה עם חבריו זה שכך ·
וכולם בצורה הדבור הנה נתגלה ט … שנן להחייב המולדות

לעבורו גדולה הוא שיחייב והנה התם השני בזמן כל עבורו
בכל הנה הזמן עולה יחייב המולדות לעבורו וכל אשר יהיה
יחייב המולדות לעבורו לא יהיה נוסף ולא נחסר הנה הזמן
עולה שאחר שעבורו ליום נוסף ולא נחסר · וכולם יהי שנאמר
שהזמן הוא נלבל חשוב היום הנה הוא יתחזק באמרו הזמן יוסיף
בכל המחזורים ונלבל חשוב היום יוסיף בכל המחזורים
הנה הזמן הוא נלבל חשוב היום · וכולם יהי שנאמר בשהזמן
הוא התקופה נלבל חשוב היום הנה הוא יוסיף בזמן החלים הנה
ונאמר הזמן יוסיף בכל המחזורים והמחדש עובר
הנה הזמן התקופה · התשובה זאת בזה המחשבה הוא שנבחן
בזמנו שהזמן בלתי נח השבועות וכל הוא לעולה · בהיות
ההבדלה והיחייב המולדות לעבורו לא יהיה כן · והתשובה
השנים שהחשבון המחברים השנים והחבור המורכב יוסיף
ויחייבהו בן לא יולד והפך הגדולה הקטנה לא יתכן שיהיה
גדולה המולד התשובה · וגם היות נשים הגדולה שיולד
ונאמר כן ואין דבר זולת הזמן חשוב היום יוסיף בכל המחזורים
ויוליד אין הזמן דבר זולת נלבל חשוב היום · … הגדולה
הגדולה שהוא … בתקופה ושעור התקופה · והתשובה
השלישית גופנים אחד מהם … שנחשבם והתשובה
והשני שהזמן לא יתנגד במחזור והיחור בכל צורך והתקופה
והתקופה המולד בשעה הנה אין זולת · והשלישי שנפסר
שיהיה שתי תקופות אחד ואז נפסר שיהיה שני זמנים אחד
והמחזור יהיה שנמצא שני תקופות יתלו היום עד אחרון
בשעור המחזורים ושני תקופות אחת בזמן השעה יתחלקו
ותלויים היום עד שהוא הנה התקופה התשובה שם לשנים
בזמן ומתחברים לו והמחזורים המולד ויתחלק לו בשעור

ויראה שהלוקח יחלקם ויהיה מה במה לא זולתו ויהיה שיתנה יותר
גדול · והנה אין החלק כלל שמה המרובע אשר לא יתחברו חלקיו
בנקודה ולא יחובר כלל מהם · ואמר המקדמה הז' · כי כל שכל
מה שיהיו נחים לא יושרשו   ומה כלל בשוירה רק בנחים
ויהיו נושי צורה כמות כמו אין חוזרים ולכן המשנים המרובעים אשר
אינם נחים ולא רק נחים לא יושרשו ומה כלל כלל בשיהיו שלוש
ועלונים · באור · החלוקה הזאת המקדמה באור שכל יותר יותר
יהיו מונחים   אשר הנה כל אותם לזה הזמן יותר הוא
תמן החוזרים ושנוי המקבלים והוא שהושיות לו הוא הנקודה לו הוא
זולתו ומה הוא הוא הנה גם עולה החלוקה עולה גופו הגוש בבנין ולא
יהיו נושים החוזים לכל יהיה חלוף בגישו והמונח חלקתו · וגם מה
זולתו יהיה המקדים לו נחשר לו המכלתי עלם ועלמו גם שהיה לוקח
הנקודה לו הוא שיהיה חלקה לו הוא שיהיה יושכן לה לו הוא שיהיה לא
חלקה ולא יושכן לה גבל לו המלוה עם הנקודה לו הוא שלא יהיה לו
גופו המלוה גב מקום כלל · והחלק המשון בגבל וגם לא יהיה
מונח בגושה ולא יהיה המקום חמון נושים והוא חלוף הוא שנחתכן
בו והחלק הזה גב בגבל לפי שהחלוף הכל אחר חלוף המושכן
המונחר בנעבזות ולא יהיה יושם לגוף שהוא לפניו בנעבזות ·
ואלה חלוף המשולשי והמרובעי הנה שוקם ונוקיים   ואשל החלק
המשולשי בחלוק הנשריות הנוקדים והצורות   ואשל החלק
המרובעי המשוה הנדברות ועוד זה שמשנים יהיכן ויחלקו לנושים
כפי יחנן המקבלים גבם מהחוזרים והעתים לבנה אשר החולשים ·
והחלק החושי גב גבל כי הוא שלא יהיה לו המלוה במקום כלל
ולא בגושים והם יחתו לשב גשום · ואין השר שנשתנות ומספר מהם
בלבי ומספר גם לא לשבם השוב חלון המולכבו · ואי נחשר
המכלתי המשנה כל אחר חלקי המשולשי והמרובעי · וכבר נודע מזה שכל

יהיות נחוץ נושים הנה הוא הנקודות הנוגע בכלות הנשריות והצורות
והנוקדים לו נבלה בחומר בגון והחלקית בנחשות המדברות ·
והמושטים המוורים והמרובעים במוחלקו לו נחשר שיהיו נושים
כלל גבל יהיו הנושים בגושים גם בשיהיה נושיהם נפש והמה כמו
בזה והחויב המשגות לעצמותו לו בעצמה היקום המספר לעצמותה
בעלמים בשכליים המונעלים הן המקבלות בחומר נאחר שלא יהיה
בגבול המשון ואין חלוף בגופם ואין גבם המקבלים ולא הוא שיהיה
המקבלים ולא יהיו בגושים אשר יהיו מה אין אחד גבל יהיו הנושים
בגושים אשר ינוע המון בהשתלשלות העלולות אשר בגושים בשיהיו
הגבם נעלם לבנם ויגיע אשר גבלם לא יהיו מה אין אחד גבל יהיה
כל אחד מהם אין המשונה לזולתו · וכל המדע ·   באור
המקדמה הי"ג שכל התנועה לו הנושע בגרם
גם אין המון סבב המשנה אחד לו יהיה המונע בו גושם אחר כי הוא
מחובר התנועה והתנועה ולזה כאשר הוא ונעדר המון המונע והוא
כנפש ישנה המתנועה והוא הגשם בגוף כמו שהוא שלא שגוי לו יתנועע
גופה המתנועה ולכך שהיה המונע המצא בהתנועה נעלה בלתי נעלם
לאוש נחשב בחי שגון המתנועה בלתי התנועה וכל המתנועה יהיה המניעו
בן הוא אשר יהיה המתנועה מאדו עשבן שהכן המניע לגוף שיתנועע
המכן בנעבזות נמצא בבלתי · באור דע שזה הקשר מקיף על שתי
חקירות אחת מהם בבאור שכל   המתנועה לו המונע זולתו
והשנית היה שבן חלוף המונע ופירוש המתנועה מאדו · החקירה
הראשונה היותה שהגשם אשר המתנועה הנה גם שיתנועע
לשגוי גשם משולח לו לשנוי גשם אחר והמשון בגבל המונע פנים אחד
מהם שלא מה בן הוא כל גשם המתנועה המונע כי המלה אשר הגשם
המונע הוא העולה המונע בהשתוות וזמן בן · והשני מהם שהגשם
גם הוא המתנועה בתוך שהוא גשם לא יתנועע גם שיהיה יושען לגבי המונע

[illegible]

כפי והשירות השמע לגוף המגיע לו שאין בכח כך ובאשר נמצא לו גוף המניע ,
יאמר שאין שב בגלגל שום כחות שהם נמצאים בגלגל במתנועעים . כחות
ונפסד שימצאו בתנועות . וכחות מתנועעות לפי יאמר שכחות אחדים
בכח ובאשר נמצא לו יאמר שאין שם כח בגלגל . והדרוש השני שיש
שיהיה הדבר נמצא בגלגל שלם התנועות כחות הכחות . ונפסד שיהיה
המניע הדבר אחר לא נמצא בו גבל נבדל הראשון . ואמנם הדרוש הראשון
יאמר לגוף המניע שאין פועל לדבר אחר בכח ובאשר אחד המניע
יאמר לו שב פועל בגבול . וזה החלק בעולם הזה ויאמר ובדבר בו גוף
והחלוף בו זה ויבוא עליו ההקדמות בעולם שום חדוש בעולם
והדיוק יעבור התנועה בשני החלקים המתנועעים אחר נמצא בשלישי
בגוף אלוי בזה הקוים ונעתר שלגופו בהגדרות הגוף בנפש .
והמאמר כלומר שיש כח כח לגלגל על שני כחות המתנועעים לו
המניע ויתנועע מן כח לגלגל לפי שגופו הדבר נפסד
בתנועות והמתנועע ויהיה התנועות והמשר לגלגל על הגוף והמניע לו
תנועה יהיה מתנועעת על הפרך מתנועע מן כח לגלגל בלי ספק
וזה התנועה המניע כבר יהיה אין מתנועעת לגוף הדבר אשר זה בכח
בגם ביחס לגלגלים . ובאשר יהיה בגופו שום כח המניע המגשר
לתנועות הגופות . והחלק השני שלא יתחלף והנה פועל בשיעור
זה שאין בו נמצא בגבול אחד ולא יהיה המניע בכח בגוף מן המניעים
ודברינו בזה שיהיה בגוף זה בכח אחר כן יש לו גלגל וגם בחלוף
המניע פועל בשלא יצא זה שאין בו מן כח לגלגל מן ספק שיהיה
גוף החלוף גם   תנועה זו לתנועה הנעי והמניע לו שאין חוץ
המניע יסיר התנועה זו ניתן הנעי והסיר התנועה זו תנועה הנעי שאין
חוץ ויתנועע התנועה לדבר שאין חוץ אשר הוא בדבר בעולם חכם לגלגל
בכח המניע המגשר לתנועות הגופות בגשר לו יתנועע גופו בגבול
גם   התנועה תמיד חשים גופו עוד בלתי מתנועעים זו לבקר הנעי

הנעי בחיוב החלק וכל עת סר המתנועע זו הנעה הנעי כמו שאמר המתנועע
בחיוב החלק תנה זה יתנועע כח המגשר אין כח לגלגל ולפי זה יהיה בפרק א
יהיה התנועה הכרח גופו שאין חוץ וכל המתנועע לדבר על המשך אין כח
לגלגל יהיה חוץ ממנו המניע וזהו אשר רצה לנו בגמרו וזה חוץ ממנו
בכח . ואולם המופת השלישי ואין שיהיה גופו הדבר נמצא התנועות
שלם הכחות ויתחדש ממנו חושם בגלגל אחר שהיה בכח ואולם המופת
גם שיהיה בחומר שגרוף והמזרים החלקים בו נמצא המתחלפות בהפסד
ההפרדות ואשר יהיה בחומר לאין החלק בו בשלמים נפרדים והנה חלקים
המתנועעים נפרדים באשר כמו גופו החומר יותן ויוכן לחשוב בזמן
המגופו הגלגל ויחדש בו גופו המופת הנעת מן ההבנות שהכחות נמצאים
בגלגל השרשם לעוה אין הכח בו והתנועה תמיד ובאשר לו יורה המונח
דבר זה לבאר בהכנו באשר יהיה בגלגל התם זו לא יהיה לעצמו . זו יהיה
שכן ובזה חוסף ובאשר הכח המון בשינוע לו גלם הכלים ויסור המניע
הנה יושפע הנה המשמש עליו מבלתי שוהרת ולא חלוף לגבלה לא יחייב
שבוי בתנועתם כמו גופו החלוף לא יהיה להסרון שכן בגלגל עד ייחס
אליו שמו נבל להסרון במקבל . ויחדש הצורות והחומרים בחומר המקבל .
וכל המפשות הנדרות מצורות והולכיו ויכו לו על זה המופן כי המופשים
המעלות יכוין זה החומר לבעלי גופם הדברים ויחדש ממנה בם כפי
כל המקבל מה שמוי בו המלבוש שבוי בגלגל כלל אחר שלא יתחלף לא לבאר
במקבל לא להסרון הכח בגלגל . ואולם החלק השני ואין שלא יהיה
גופו המחודש בחומר ואין החלוף בו שם שלא יתחדש השנוי על גופו
הגלגל המניע התנועות שלם הכחות גם נפסד זה גם הם מה שקדם
ומהם בהקדמות הקודמות וזה שיבא בהקדמות הגוף יתעדך להפסיק
על השפע זה החלק ושלמות בשני חלקים המתנועעים .   גמר
ההקדמה מט׳ אבל אשר לא תנועתו סבה זה נפסד
המצאות בחיוב עצמותו כי גם נמצא מבלתי נמצא וגם לא נמצאו זו

שאמרו זו הנקודה יחסם המחייב להתנועתו לא יתכן · הגזרה רע שכל נגזר
לו סבה הנה זו בבחינת עצמותו ונפסר התנועה והמנוחה כי
נם לא ימצא ונפסר התנועה והמנוחה בשוה אל עצמותו נם שימצא המחויב
התנועה לעצמותו ונם שימצא מתנועע התנועה לעצמותו לפי שאין המתנועע
בין התנועה והמנוחה ונפסר לא ימצא מקבל לשניהם רק אחר מהם לו והנה
נם התנועה זו המנוחה ונם רק הראשון הנה זו מתנועע התנועה לעצמותו
וכל אחד מן ונפסר שימצא לו סבה נולד מחויב התנועה לעצמותו כי לא יסור
בסור קולה לבואו המחייב התנועה לעצמותו נגזר לו סבה הנה זו יסור
בסור קולה יהיה ונמצא הסבה והקשר בין שניהם נמסר ונולד מתנועע
לעצמותו לפי שהוא שלו סבה זו ונפסר שלא ישוב בתנועה בהיות ונמצא
הסבה ומתנועע לעצמותו לא ישוב מתנועע וכל דבריו להם שימצא לו עצם
ונפסר כל מה שיש לו סבה זו בבחינת עצמותו ונפסר התנועה והמנוחה
בלתי מתנועע מקבלם לעולם ונמצא יתכן עוד מתנועע סבה התנועה עם
המניעים המבוקשים בזמן המתנועע ויחויב התנועה בם כי נם לא יחויב התנועה
נשאר בגדר ונפסר ולא ימצא התנועה מוסכם על העבודה ולא ימצא התנועה
הראשון בנפילה והמניעו ולא ימצא מתנועע עם התנועה סבתו הגלגל ולא
ימצא סבת התנועה סבה להתנועה זה חלוף ונם עשר המתנועע סבתו
שלוה בגלגל המבוקשים בהתנועע חויב בין התנועה והסובב ונמצא
יסודו עשר שאמרו סבתו זו נם מתנועע וכל עשרו המניעים והדברים
נשאר יבחן מזה המתנועע וזהו הראשון שאמרו זו הנקודה יחסם המחייב
להתנועה וזה יתנועע התנועה המסובב מסבתו · והנה כבר נמצא הזאת
המניע שכל נגזר לו סבה זו בבחינת התנועה סבתו מחויב התנועה
ובבחינת הנמצא סבתו מתנועע התנועה ובבחינת עצמו עם המניע הנמצא
התנועתו סבתו ובעצם ונפסר התנועה והמנוחה · וכל זה יתבאר
המאמר השני · נאמר הנקודה הב׳ שכל מחויב התנועה בבחינת
עצמותו הנה אין סבה להתנועתו בזמן אין קודמים ולא בזמן
המתנועעים ·

הגזרה רע שני ונפסר שימצא גם המחויב התנועה לעצמותו סבה
גם יתכן כי ונחוץ בהיות בנקודה נגזר לפני זה שכל נגזר לו
סבה הנה זו בבחינת עצמותו ונפסר התנועה והמנוחה ויחויב היות
בזה כמו המניע שנגזר לו ימצא ונפסר התנועה והמנוחה לעצמותו
הנה לא ימצא לו סבה כלל וכל יחויב התנועה והמנוחה לעצמותו הנה
לא ימצא לו סבה בזמן המתנועעים · ולזאת שיהיה היה ביותר
בנקודה שלפני זה שכל נגזר לו סבה הנה זו ונפסר התנועה בבחינת
עצמותו והנה זאת הנקודה המחויבת מיותר בזמן כמו המניע ואין
צורך להאריך הנקודה עוד כי היה שכל נקודה מהודה ויותר בזה
המאמר הנה יחויב מזמנם שיהיו הנה נם בזמן המניע זו והלאה
המתנועעים המתנועעים בזמן הזה ויותר המשך המתנועע וכבר המניע
והלאה ולא נצטרך שנאמר ויותר המחויבים בזמני עצמם · כי הם
יותר ידועים מאשר הנקודה המשותפת וכן הנה לא יצטרך לאמר זאת
הנקודה בזמני עצמם אחר הנחת הנקודה הקודמת לשניהם המחויבות
ומשותפת המתנועע שזאת הנקודה לבד שישמש יותר המתנועע לבד
נפילה להמשך אל מה הנה המניעים נגזר יתברר בם אין המניע לזמנם בזמני
עצמם כדי שימצא יותר מהמתנועעים בשכל בכלל ולא יצטרך למשלם
והנקודה נחלקת כי המניעים לא ישמש שכל המניעין אל המשך כסותר
לנושא הנקודה לעשור בזמנם ויותר המתנועעים ונולד כאשר היה
נמשך בזמני עצמם הנה לא ימצא בו סבה והתנועה · וכל זה יתבאר
נאמר הנקודה הג׳ שכל מחויב המתנועע שעשה הנה ויותר
המתנועע אין סבה התנועתו אל מה שאין שלו בזמן ויותר
מחויב התנועה לעצמותו כי התנועתו במתנועע חלקיו ובמתנועעים ·
הגזרה רע שכל מחויב מתנועע מורכב משני חלקים זו יותר הנה
מחויב שימצא ונפסר התנועה והמנוחה לעצמותו ולא ימצא
מחויב התנועה לעצמותו מורכב כלל וכל יחויב שימצא נמצא המתנועע

המעלה והמעלה מצדי המורכב בגודל שכל המורכב מאותן צריך
גם שתהיה חלקיו וחלקיו ואלה חם של המורכב וכן צריך גם ואלה
וכל צריך גם ואלה הנה אין יותר גדול נגדו חולק וכל זה שיותר
גדול חולק הנה זה ונפסד לעצמותו ויולד שכל המורכב נפסד
לעצמותו ואין דבר יותר מן המחויב המשנות לעצמותו נפסד
לעצמותו ויולד אין דבר יותר מחויב המשנות לעצמותו ויתחייב
אין דבר מן המחויב המשנות לעצמותו המורכב הנה כל נגזר מן
המחויב המשנות לעצמותו שהמורכב יחד בצורת המכבד מהחבור
והמורכב. וזה מה שרצינו לבאר. וכן יורה. ואחר
ההקדמה הזאת. שכל גשם המורכב מעשה עצמם
ויש שיעקו מקרים בגבול גולם קטן שעשם הראשונים גופן
חיבור וחבור וגולם המקרים הראשונים גופן הגוף והתנועה והזמן
בגבור הנה שהמכון מהם ההקדמה בגבור שני ההקדמות אחר
מהם במעשה הגשמים ושם במספר הגשמים גולם
מקים ההגיון הנה גדר ואלה ההנחים בהתעצבות הגשמים על
אחד סבות הקדמה שהגשם נבדל יקח המורכב הנשמים ההכרתי
המונעים נגבים הכליים המתפרדים ושם ההתיחות המרבעם ושם
המפורש המרבעם ויבדל יקח הפשוטים וכן זה שלא יקח כן גבל זה
המקבל החלוק והתפרדה גם מחלוף מקרים שבו בגבולם גו בתחלתם
והתחם והחלקים כן גם שיהיו מנועים בפעל גו בכח ושל השני
שעשים גם שיהיו בגבול התכלית גו בלתי בעל תכלית והנועו גבמם
חלקים אחר מהם שיורה שגבול החלקים מנועים בפעל ושם
בעל תכלית וגולם על שני חלקים ם החלקים נגזר מבעים גופם
החלקים בבעל התכלית גם שיהיו המקבלים החלוק גו לא יהיו
והגיון סבה הראשונים כי מה נורה שהחלקים נגזר ינועו ינעל
הגשם הפשוט המנועים בפעל ואלו גם חלקים לא יקבלו החלוק בפעל

וכל בכח ושמירה שוים ושם סידי התנועה המכלי לאמיתה האחת
והאחת ונגזר המכבו וגבול הנשמים הפשוטים המגוונים אחר
כן מהם הראשונים שנשף והחלק השני מצד הקדמים ט
הגשם המורכב מחלקים גם מנועים בפעל ושם בעל תכלית
המספר ויורה החלקים לא יקבלו החלוק בפעל ולא בכח והשני
מחלקים המגוונים שגופם החלקים מנועים בפעל ושם בלתי בעלי
תכלית וזה מסבת כל הקדמים ושם החלקים המשנ המתנועה
והשלישי מהם שגופם החלקים מנועים בכח ושם בלתי בעל תכלית
וזה מסבת זה לא והנה אחר הנה גלום והרביעי מהם שגופם
החלקים בכח ושם בלתי בעל תכלית וזה סבת החסרים להמתיים
ובעלי עד הסבה זה שהגשם הפשוט כזו אחר דרך משל
גו אחד בגוף כזו שהוא בכל חוש ולא שהוא מקבל לחלק
בכח גם בלתי תכלית לא בשנן שהוא הנע חלקים בלתי בעלי תכלית
בפעל זה שהכה כזו שהוא אחר זה וכל בשנן שלא ינוע אלו חלק
גם לא שנפסד שינוע אלו חלק אחר וכל נגזר ינוע בפעל הנה זה
ימיק בעל תכלית המורכב ויכן זה השנן כזו שהבשנו המורכבון
הנה יכול להמשך דברים בלתי בעל תכלית שאין שבשן מחלק
בלתי בעל תכלית וכל שבשן שלא ינוע להמשך דבר גם לא שנפסד
לו להמשך אחרון הנה אחר שם שכל נגזר ינוע הנה זה ימיק בעל
תכלית לעולם ושלם שהגשם הפשוט גולם מקבל החלוק גם
בלתי תכלית בשנן שלא עלו חלק גם לא שנפסד אחרון הנגזר
חלוק אחר עלו שם שכל נגזר ינוע יחיק לעולם בעל תכלית
במספר ובשעור וזה המחוז נגזר ינוע עלו קום קוף הגשם
המורכב המקיף ובצורתם. ונזכור מה שיורה והנה זה הדעת
ועמיר גו נפסד שינוע הגשם מחלקת גם חלקים לא
יקבלו החלוקה כלל לא בכח ולא בפעל ויורה עלו גופם אחר

[illegible]

סלה · ועד עולם · כן מוצא במסכת סופרים · ואחר [illegible]
וקורין את המגלה ומברכין לפניה [illegible]

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קד[illegible]

[illegible]
[illegible] כסדרן [illegible]
[illegible] שנה וידבר משה את מועדי יי׳ אל בני ישראל · מלמד שהיו קורין כל אחד ואחד
[illegible]
ויקרא · אמר ר׳ יוחנן [illegible]
[illegible] ישראל [illegible] כסדר הזה
[illegible] · הילכך בשחרית ובמנחה של תענית קורין ויחל משה [illegible]

ך צריך
ו זולתו
ויסור
פשר
נפשר
ויסף
ר מן
מחבור
יתר

ויסף
ויולד
לחד
קולם
ם על
והתלתי
וקם
גבלון
חשבם
תאי
ידבום
וקם
וכם

וצ יגל
במול

צריך · ה' שפט ועניו · ואירועה ענש ושלו נעשה וקורא ערב וצקי יקרות בערבית כנסיות ובכרכים
ולשיות בתלמוד ובמשנה ובתלמוד ובהלכות ובהגדות וצקי בכל הברכות כולן שאלו ואקרי
... שליח צבור ... ·
...

... שונה ונא את על הנסים בין בשחרית בין בערבית אין מחזירין אותו שבלא
שאין בו מוסף כגון חנוכה ופורים ... ובין תפלה נסים אין מחזירין
... מקום אחר בספר · ושליח צבור אומר ברכת כהנים · ורצינין נפילת

ובל בצן וגפר
ואחתמג ובגש
בן אחם קרוה
ונגס יוצג
כוסתר וגרו
ומלקס קגש
כלות ומן ס
ותלמוי אחם
ומן סבבך
מלוחים בבת
ובליי אח
וו
במן גלבתי
במגל זק שק
וס לן שגפסר
ימק בגול כל
קגרו יכול לב
כלבי בגול כב
לן למיעון לח
כלום לשרס
בלתי כלות
חלום לחר על
גוספר ובגו
יוחגב יקריו
ועתר לי ומ
יקבל מלוכ

שין שיהיה בשר ומשור קימוס קשה שכבר כרתוקין צריך קריות ושן אחורים שגי וחתם
שהנו צריכין לו בו כוס כחו שעכנו בשם וכחתו. ושכבר באמת קורין כסדרן ולאין עולין
עם אין התשבון שנה ודבר משה את מועדי יי' אל בני ישרא' · תצוה שיהו קורין כל אחד ואחד
[illegible]
ויקרא · אמר יוחנן [illegible] מקרא כתוב [illegible] משה [illegible] הקב"ה [illegible]
היורד לפני התיבה ועולה לפני משה [illegible] בשעה שישראל חוטאין לפני [illegible] ויעשו כסדר הזה
אני מוחל להם · הילכך בשחרית ובמנחה של התענית קורין ויחל משה [illegible] של

קט' [illegible]
קצה [illegible] · בן [illegible] סופרים · ואחר [illegible]
וקורין את המגלה ומברכין לפניה שלש ברכות

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קד'

...ותזורנו עדיך
...עדך גל זולתו
...כל רוק איסורה
...וורתב נקשר
...זורנו ונעשר
...עמצוורנו ויתפך
...בכל נגשר קו
...וכבלב מקחתור
...ותר

...ורים יוסף
...וקימוב והולב
...ויקיוות לחד
...בנשרים קולם
...בנשרים על
...נשרים והקלפי
...מרדבם וקם
...יקיף כן כל זו
...קו בו בנחשבם
...בבם ועל משי
...ת וקנעו ירדבם
...בבבל וקם
...בטקם יוקם
...גו לו ימיו
...נגשר ימנע על
...קבץ חלוקם בבבל

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר קד׳

סלה · ונאמר ·

וכל בבו ונשרי...
ווקמתך ובגש...
כן רוקם קוור...
ונגם ווורב...
קוסקך ויור...
וחולקים וגש...
וכליות ורוך...
ושלשי רוקם...
וקין מבוב ו...
חולקים נבם...
ובלוי ...
גו ו...
נבם גל בלתי...
נבבל וך שק...
וס לו שנקסר...
ימיך בבל כל...
קבורך יכול לב...
בלתי בבל קב...
לו למושן ק...
קלגם לעורים...
בלתי כלות...
חלוק נחר ע...
נוספר נבז...
וווקב וקר...
ועמר גו נק...
יקבץ חולקם...

יומם הנה לא יוושע גם שני וחסר שיתבטלו זו וחסר וגם
זו וחסר לא יהיה הנשים יומם התבורם וגם וחסר הנה עוד
שלשה חלקים עם נשים הנה גם שיהיה החלק מהשני יוסף מבדיל
לשנה הקצוות והתבונות זו לא יהיה וגם הם יוסף הם יום שיתבטל
יומנו אחד השנה קצוות בלתי יום שיתבטל לאחר ויהיה יותר מחלק
וגם לא יהיה יוסף הנה כל אחד יותם קצוות תמיד מיושב בבלע
ם עלי יהיה בבלען הם יותר מחלק והנשאר מהם כן לא יוסיף שעה
חקובו מהשלה על שעה לאחר ולא יהיה הנכבד יותר נלם חלקים
יותר השעה ואין השעה יושע בהרחבה ועבר תרגונו כן זה
חלוף · השני המקומות שלשה המורכב מהם עשר היותר
בזריחה השמש עליו היו הפנים המורים זולת מה שלא יהיה כן
הנה נתלקו · השלישי יתרון לשמש שיהיה בלא יושלם ויהיה יושלם
בבל צלחני הנשים ויהיה זמן הנשים מחלק בשני חלקים שוים ויקום
ספר אולם · החלק הרביעי מוסף ויקבלם בהיותם
על שאולם הזויה הנכבדת נבר יורובנו השני צלעות המקיפות בם
והנשאר מן השני צלעות המקיפות בנכבדת כל אחד יותם שגרם חלקים
הם היותר הנכבדת נבר המוכים ואין למוכים נבר יותר ולו נחסר
מהלכי חלקי · החלק החמישי מוסף ויקבלם על שמשטחים והבחוי
בצלעות נשר יהיו על הנכבדת אחת ועבר אחר ובין קוים נבחיים יהיו
שוים והנשאר נותנו שני שטחים בזה הנה ואחר יותם נרשמם
בנרשמם יהיה המורכב מהשבח עשר חלקים וזה שקר · וגם נראה
וזה כאחויב על נגד המרשים נב' אחד השני שטחים נעשר קים
זה בזוה ואחד אין מורכב לא מחשבב ואיך יהיו שוים לעדויי
עשר קים אחד השני שטחים עבד על הנשבם לאחד וכל נשר מוסיף
נראה חסר אחד ואין בו · המופת השני לו קים חלק אחר
דרך הרשעב בשלם יבל המשובב נהומה הנה החלק בטרח · בזור

המשיך שחורכוושע מחלק גל החלק המשבו גם על המגשון ודוג
שקר כי גון נגל המגשון לא יתכוושע אחריו גו על השני ודוג נב' שקר
כי נגל המשבו עבר כלפם המשבו כי המשובה היג סבה המשבו גל
חשוש השני ולא יהיה המשובה היג כשוב הנה עבר המגרופם
המכריים · נגל המועך נמסר נברכה הנה הקודם כוונו ·
השביעי לו הם החלק יהיה היתה המשולש גן גם שיהיו חלקים
המקריים בם השנשים המצלים גן לא יהיו והשני נגל וגם לא המגע
נגל חלק המסק ונריוח וייתויב חלקוך · זה חלוף · וגם היו הנשים
המצלים נחסר שבוטם המשולש נחרת מקהם והמרכבה בם וגם שיורכב
על כל חלק מהמשולש המצריות חלק יוהמשולש לחיצונם גו שני
חלקים ויוסף והשני שקר וגם לא חויב חלוף בחלק המורכב עשון
והמגשון ישמעו שיהיה יוספר חלקים ולחיצונם סוספר חלקי
המצריות והיתה החיצונם כמו המצריות יכן עוד הנחם בם שלשים
והמעים עד שימנע גל נגל ימנע שעוחק השער הנלגל הנגל
עם שקון יהיה יוספר חלקים כמו יוספר חלקי המשולש המצונם
נשר המרכזות המשונות וזה בטרח · ונולם בזור המשולם יותקשו
השני פנים לחד יותם שגנתכון נמצא בחוש מה שקון
בם נוב המשולש וגם הם נגרות כמו שקון גל חוש הנה עבר המורכב
המשולם וגם לא יהיה נגרות המשולם בשירו הנה חלקי נבוכים והנכבם
שהלכים ויהיה עבר המעבר שוה ויוכו נשוה גם הם אין יותב לו
יראלגו בם לו יום שיהיה מחוק מחלק חויב החלוף וגם יותב כמו
חלק יולד יוום עד השנע משוו והמריים המשולש וגם הם כן יותב
ייתר יוחד הנה גם הם נשר יותם ויוספר נגל הכלום מחלים עד
השנע משוו וגם הם בלתי נגל הכלום הם המריוח מקבל החלק לבלתי
הכלום ואין נגל השני פנים אחר יותם יובטלו החלק והמבולו על
המסרו והשני שמעשר לזכו המריוח נגל הכלות למורו יוקף בם יותם

החלקים והיותן העשר ובלא יחום זה בשמש יבוי החלקים והיישוטם
וכבר הם המתיחסים נבל עשרי הריוח בנול הכלית הנה המספר אשר
יחולגם בנול הכלית. והמופן הזה לגדוק העשלם זה שנגזרנו פעמו
לקחנו נשם וקיימנו אחר מזה קצות בגוקום יעויחר
המטה ומנגבו הקצב מחר עד שיכלם לגוקום המחלקו לקנינו אין
ספק שהקצב הקיים ירק יורכן לחקוף אשר ימנע ויתמשב החם מחר
ולחוב שהף עשרי נותן כנוס אחר היף יחם הירכן אל כל חלקי המקיף
שוים והמטה המוקף בגופו המוקף זה העשלם. הנה כבר נראה
יחזק המספר ספרת מי שיורה בעשרים המורכבים המחלקים לא יחלקו
ויחייב היותן נב' המספר ספרת מי שיורה בעקמים יחלק בהפעל ונל
רבוי זה המיגם המחרים הנה בנשם אחרים וכל אחד מהם המחרים
לא יקבל החלוק לא בכח ולא בפעל ואם בפעל ט נמחכו וכחמכו אחר
ואו הוא המספר בפעל לא ירק אחר ואולם בכח לפי שחייב לנם שיהיה
שניכו יוחלק בפעל לי נפשר שיחלק ומשר לקחנו המספר בנל
הכלית המורכב מחלקים אין ספק שנפשר לבחתם על אופן ינמעו
לגופו המורכבים המחרים השלשה ואם לא ירק חבור כמו אלה החלקים
המרכים לעשר ולא יהיה עשר הנשם ממנע המחרים. זה חלוף.
והנשאר מחבורו על מופן מחור ממנע נשם בנול הכלית העשר
והמספר הנה אין כל נשם עשר סדרו בלתי הכלתי המספר ובב' יהיה
לזה הנשם יחם על אשר העשרים נשר חבדן שלם המורכבים המוספרים
לבי בנול הכלות כי קיים של העשרים בנול הכלית העשר הנפש
בחוש ונשר לימן יחוח במופתים נשר הדין במדרגת המשונות ומשר
היה ימספת העשר וחסרונו כפי מוספת המספר וחסרונו הנה שנעם
המתיחסים ויחם העשר אל העשר יחם בנול הכלית אל בנול הכלית
הנה נב' חלוק הנשם בפעל אל בלתי הכלית שקר ומבת המחרטוש
נב' נשלם כי גופם החלקים שוי התנועות והמהות ויעמוד בן שני חלקי

כל שני יחום המדבקות כמו ראה שבין שני חלקי מחמר חום ובהפך
ואם יחויב שיהיו גופם החלקים מקבלים לגדוק והפרוד . והנשר קויימו
אלה המדריגות נבער היות הנשם המורכב מן המילו ולצורה . ונגרוה
לזה שקיים שהחלקים המפרידים בנשם בלתי בעלי כלות
כיוס שהחלקים הממבל בנלי הכלות חויב היותם שני אלה המדריגות
שיהיה לבו אחד בגחמתה כמו שהוא נל המוש ומשר בא עלו הפרוד
הנה המקבל לפרוד אי נפשר שיהיה זה הדבקות כי הדבקות הפך הפרוד
ולא יהיה כבר לעולם קבלת הפרוד כי המקבל לדבקות ולפרוד אחד
ומוה המקבל זה המילו והדבקות השני זה הצורה ויחקובן שעם
זה הנשם הנה זה נב' המורכב מן המילו והצורה . וזה רוה שרצינו
לבארו בגוקום המשון . ואולם המקום הטב והזה הקשון במוקרים
אשר אחרים וכם הפנק והמווה יהוצב . דע שהנשם עשר
שמזב לשבוע אין ספק שימנע עשר מורכש אחר שנשם בהולף עשר
שק וכי אין מסרים לו ואמו העשר לא טבעי ואם כי המוונה מוהצב
וחבר יקיף בו גבולו גבולו נבולים בלי ספק ויהיה בנול המונה .
ואולם המוצב הנה זה מוליכם המקומות המונע לנשם בסבת יחס חלקיו
קצתם אל קצת ויחסם אל העשרים אשר חוצם לו וידוע שכל נשם לו
יחם מיוחד בין חלקיו ויחם אל אשר העשרים המקורבים והיותו במקומו וק
המונע לו נמצא שני אלה היחסים זה המוצב . ואב'כל נשם לו מונה
ואולם המחרים הגלגלים אשר הם הכלל והמווה והמוצב . ונראה
המדריגות הכב' שכל רוה שהוא בכח ולא במציאות נפשרות רום
אשר נפשר שעת היה שלא ימצא בפעל . הנה דע שאחר המדריגות
מושגות כל רום שהוא בכח ועבר חזקו במרו ולא במציאות
נפשרות רום ונשגה נאמר כבר נפשר בעבק רום שלא ימצא בפעל .
והכן מורדו כל רום שהוא בכח הוא כל רום שנפשר שימצא בפעל
ולא ימצא וזה כי כבח מקבל המפעל במך הרוקים ואין מוחשט המפסיד

ובכל הון והנעה ותשיגהו הבד ונפסד המשתנות ולא יהיה נמצא ובעבור
נמצא ינהר יבא והנה אל המשל והיות הבר נמצא גבה לא יצדק עם
היותו נמצא בפועל והיותו נפסד יצדק עם היותו נמצא בפועל כי בעבור
היותו לא ישוב יתחייב לעצמותו גבל הון נפסד לעצמותו קודם
לפני היותו נמצא בפועל ועתה ונחזור ובעבור קיום זה דע שעל
זה המקרה שהיא ש'אר אחר מה שאמרו כי אין שקרי גבה שכנן
כי אין שקר ונפסד המשתנות ויהיו נמצא ממנו שזכרנוהו הנה
הפשוט ידוע ונזכר בו בשלמות ולא היה חזקו פנים אחרים בזכרנו
ולא בעצמותו והפשוטות זה והשאר תבונת הוא שנתבונן לזה שנים
זולת פשוטות אחר שאין המעלה בהשכלת הדבר ההוא ושימנו יותר
יותר וגם לא לא ימים קיומו לבואו והשכל ולא יהיה בזה הראש
והספק בחופה ודברינו בגשות המופתיות והשאר קיום זה הנה
עניה הזמן המקנה בזה המקרה והוא ואחרו הנה כבר נפסד בעצם
זה שלא יתאמת לבעבור גם שיהיה קיום והפשוטות לפני עברו אל
המשל או אחריו או ישלח וגם הם הגשון נשאר הנזכר בלתי פושט
או שגם בו כי שעון קיום הזה גבה הון קודם בבר נפסד שימצא
בפועל ושלא ימצא כאשר הם בלתי נמצא ונשאו עליו יהיה על אחר
ידועה הפנים הנזכרים ׃ וגם הוא הנה הנה סופרו בעצם המדבר
כי היה קיים גבה לפני זמנו הנה ועל קושבו המצא בפועל ויהיה
שעצמותם נפסד בבל הפעמים כי הנפסד לעצמותו לא ישוב ויתחייב
לעצמותו אחר כן שהוא לו נפסד בעבור זה שלא ימצא בפועל כי
קיים בגשמים שהיו נאמרים לא נעדרו וגם יתחבר הזמן והפסד קצף
הנה לא היה זה הנזכר והוא על הפשוט ׃ וגם היה פשוטי
הנה הון ב' זה המקושר כי כל מוחזק הנה הון יצדק עליו ושהוא
ובל נאמר הון גבה הנה יצדק עליו שהוא נפסד שלא ימצא בפועל
וזה ידוע בעצמו כי הון בעצם קיומו גבה יצדק עליו שהוא נפסד שלא

ימצא בפועל ואין צורך לשורש והמקדמות המופתיות ׃ והקשוטם
הורה את המשונם שמשון בנפסדות הנה נאמר הון נפסדות הקיום
וההפסד אחרי צבת הבר והנה אל המשל ואין זולת נפסדות המשולות
והנעדר בשון הצורות הנפסד הנה היה שהמהם המודרם המשולות אין
לה נפסדות הקיום וההפסד עם שאין נפסדות המשולות והנעדר בשון
אל עצמותם כי לא ישוב ויתחייבם לעצמותם אחר עדרם ונפסדות
לעצמותם והנה יתחייב משולותם לחייב עדרם לא לעצמותם ׃
ואין הספק שהבאנו והורינו הנה כבר נפסד בעצם זה שלא ימצא הון
שימצא בעצם זה אחרי עברו אל המשל והסבה בעצם המדבר
לא הפשוטן הוא לאור שזכרנוהו שהמשל בנפסדות והנה הון נפסדות
קיום וההפסד ואין לעצם המדבר זה המפסדות ויהיה שענה המולתם
במופת המקדמות כן כל זה שהון גבה ולא נפסדות הקיום וההפסד אחרי
עברו אין זה אל המשל הנה לו נפסד שלא יעדר בעצם זה וכבר שעם
זה המקדמות בבחן נשאר זכר שהון שאין ראשון ואשר המשל היות מיוחד
על המופת נשאר יתחרנו ׃ ונבין היוסף על הודעה ועדרה בכלל שלא
שימצא אחר שלא היה נמצא הנה נעדרו הקודם מציאותו והמשלותו
אחר נעדרו קודם לא הדבר עם מיחוד ואין המקדמות והמיחוד עצם
הנעדר קודם בנעדר אחר ואין הקודם הון המאוחר הנה גם שענים
נוספים על הנעדר הבר והמשלותו וגם המקבלים מחלף בגשמים
והתמרון וגם נושאים המקבלים וזהו הזמן ואב' כל זה שימצא אחר
שלא היה הון מצטרך אל הזמן וכבר קדם במקדמות השעורות שהזמן
והשינוי המקנים הנה כל מחודש מצטרך אל הזמן והמקנים ובעבור
יהיה בו נפסדות הקיום וההפסד נב' לפני שעה הפסדו יהיה הנעדרו
אחר מציאותו אל הזמן נשאר נאמר בתחלתו ויהיה הפסדו נב' מצטרך
אל הזמן והמקנים ויתחייב שיהיה מצטרך במציאותו וקיומו אל המקנים
אחר כן ענינו צורך זה המחודש גם שיהיה אל המקנים בשלוח ליך

הנראה זו על הנבואה האמיתית והראשון בטל וגם לא הזכיר מדרגותיו
במדרגות הנבואה והדמיון בהתחלות אשר יהיה בנבואת משה רבנו
וגם משה רבנו על הנבואות האמיתיות יחויב שיהיה בכך שמספר שעורן
לכל הנבואות ונתפרדו מה שיעדר זה בהתחלות כי המדרגות והבחינות
נראה מה בבחינת לכל הנבואות האמיתיות ויעדר בכל המדרגות
בספרם · וזהו הנכבד מאד לבלתי התחלות באשר אשר הוא המחלק
המוחש באלהים הקודם · והם כבר הקדמה שכל אשר הוא בכח באשר
יודע והוא לא בעצמותו נפרדות קיים והנפסד הנה אין
ספק שיעדר בכח אין לעצמם · ונראה ההקדמה הנ"ל ·
שכל מה שהוא בכח דבר אחר הוא בעל חומר בהכרח
כי הנפרדות הוא בחומר לעולם · הבאור דע שכל מה שהוא
יודע בכח לו חומר יהיה מוכן לנפרדות והמקבל
הקבלה והיה עליו הוא שקיומו אפשר שאין יודע וגם לא לא יהיה
אפשר והנה הנפרדות לא יודע כי הוא מתמעטים הגשמיים והגשמים
הגשמיים לא ישכילו לעצם כשהם בלתי הפועל הנה יהיה לא פועל
והוא בפועל גם שיהיה שאין לוקח הנפרדות אשר הוא בכח לו כמו
שיהיה הולכו לו הוא שלא יהיה חלק ואין מושכל לו והנה חלקים
המוחשים בעולם וגם לא תויב שהיה הנמצא בעצמה והחלק
השלישי גורם והוא החומר וזה כי נתחבר לא נמצא בחומר זולת
זה שיהיה מושכל לנפרדות הדבר אשר הוא בכח בשפע מגיע מהם
אל הגופות אשר יהיה בכח כי הם פועלות לנפרדותם והמקבלם לעיני
הכמות · והנה החלק השני והוא שיורה נפרדות הדבר הוא עצם
מיוחד מהכל לבדו זה הוא נב' שקר כי כב' יתעלם הישר אחר זה
שיורה גם לא יהיה אפשר בעצמו לא יהיה הפועל יותר עליו ויהיה
נפרדות הדבר בלתי יתעלם הדבר מהכל עליו בהכרח · והנה כבר
קיים שכל מה שהוא בכח הנה הוא בעל חומר בלי ספק ויחויב

שיורות נגלה גם הדעת מאוד שרצון ארסטו והנפרדות בזה
הרוקים ואינם הוא הכמות בעולם להיות שהוא מחוייב הגופים והשמים
אלו אשר יחוייבו בחומרו כמו שנתבאר ואולם הנפרדות המושגת
אשר הוא כמו כרוקות והוא שיהיה מהוקות והקבל להשגות והעצמה
בכלל שום הנעלם המניעה השלמה כי לא ונעלם אין להם בזה בזה
המתקים כי זה בענין ויש שאין בעולם והנה מה יהיה והוא כל המציאות
בנפרדות כי הנפרדות אינו מחויב לעצמותו וזה שיהיה הנפרדות
נפרדות אחד · ובן הדבור בבאור השני ובשלישי הולך אל בלתי
הבעלים והוא שקר וגם יחויב שיהיה כמו בנפרדות הוא הנפרדות השני
והוא הכמות השלמות אשר הוא יחליט והנשוא מתבונים ופור המוגשים
בכמות נוסף המרע בחזוק והגופים לא לצורת הגופניות · ונכבד
נעלם זה המאור לאותם דברי ארסטו והנשכן גלוים בזה האחרי
עם נשכן דבריו על הנפרדות הראשון והוא נפסד ועליו ספקות לי
אפשר להוליך אותם · ודע שאשר הוא שהתעוררוך אותם ושזכרנו
וענין כן זה הכלל והספקות אשר יניע על המאמר הראשון בזה המאמר
הגדול אשר יבין עליו כמו המעברי השלום · נראה ההקדמה
המב' שהמתלות הנעצם המורכב הנושא החומר
ובאור זה אפשר יתבלתי שיהיה כל' מניע המושג עד הכוון לקבל
בכוח והוא המניע קרוב המוכן לחומר ויש אם ויחויב אחד לשון
הגופות והנמצא והמתפועל ודבר הקשר בכל זה מה שיחויב לבאר
ונמה דברי ארסטו על החומר לא יודע שנחוקו וזו היא ההקדמה
הגדולה המובנים לחקור ולהניע הראשון · הבאור כבר אמר ויקבל
הדבר והחומר לא הם זה אפשר שיהיה הוא הפועל לגופו
הדבר · באור הוא שאם הדבר אל הפועל בחיוב לאמר שנבאר
בהקדמות העברית שהפועל יחויב מהגופות בכל המציאות בעולם ויחסו
אל המקבל ואינם הוא בנפרדות לא בחיוב ובאחד בצורות והחקרים

CCIII

203

ונאמר   בדבור הקו הנכוחים והישר · כי כל דבר ילך כולו שוה
קוים יהיו בשטח בהלוך הולך שניהם שוה רוחק וכל
זה שהוא חסר הרוחק הזה והנקודה אחד הנה כל אחד   ואי נאמר
שיפגשו ואפי' הולכו עד לאין תכלית והאחד אשר אמר קוים ישר והם
עבוים והנה הוגבלו לזה הקו הנשים במאמר הראשון אשר ספרו
גוקלידס בהקדמות ואמר כי נמרו כי הקוים המונחות המאמר הראשון
כל זה שיעבור המשולש עלב זוויות באשר קוים אחד המלבנו
המקיפים בזוית הנצב ויסובב המשולש עד שישוב למקום אשר
התחיל ממנו ואז הקוים זה בכלל הקיים והסובבת עשוי ובסיבוב
בזה התמונה אשר זכר אוקלידס בכלל אשר יהיה זוית הנצב יותר לאין
תכלית הנה יותם תמונה אין תכלית · ונאמר אחר שהקדמות אלך
כי עבוים אין תכלית וזה הקוים אשר יפול בתמונה זו אשר זכר אבלוניוס
בהגדרת החרוטי המלשון והוא ספר החרוטים באשר יחד ט כשנתחבר החרוט
בשטח שוה ולא יעבור בנקודת ראשו ט והנה המשיך לשטח החרוט
ושטח החתך זה כי עבוים אחר כן יבין הנוסף ילך כולו כי ישר
יהיה ביניו ובין הקו הנשים ירחק זה וכל זה שנעריך לו הוא קוים
המתקרבים ולא יפגשו לעולם ואם הולכו לאין תכלית · כל שני נבדים
בשטח חרוט עגול שלא יהיה בהפצרות ראש החרוט הנה הקו אשר
המגיע בין שניהן יפול בתוך החרוט · המשל חרוט גבב יסודו עגול
בג ובשטח שני נקודות דה וקו המגיע בין שניהן
לא יעבר בנקודה א · ואמר כי קו דה יפול בתוך החרוט ·
הוציא ס ונחבר כמגע שני קוי גד גה והוציאם על
יושר ויפלו על קו העגול ויפלו על שני נקודות
בג ושני קוי גב גג בשטח החרוט והם שניהם
אשר הגיעם אל המשולש אשר ייפה החרוט
ונחבר בשמשב והגיע קו בג ויהיה בתוך החרוט

היסודיים וזה שאין להקבל ולא להתר זולתן להבנת הנמצאות וזהו הדבר
ולזה נמנעו כאשר ידעו שהדבר יוקבל לדבר אחר הנה לא יהיה לבו
יסודותיו וזה הידוע לשכוח שמשנות המקובל מנוע לו כל מקום
נבל לבו לשכוח נפשרות המציאות לא עד זולת כאשר ידעו שפועל
הגולם שהוא לבו שנשכח שעלוליו נמצא · הנה סבר קוים שני נאמר
שיהיה דבר אחד המקבל והפועל יחד   וכל חומר לצורה כן כוחו
המקרה הנה הושם לקבל ואם הצורה בו המקרה בפועל דבר זולת
גופו החומר ואותו המושג ·   הנה זה בנור נשלמו הקדמות אשר
סדרם בעל הספר להתחלות הכוונה אשר ניחוו ויתברו בעבודה · וכלו
המושב בחסדו ישתבח אמן ·

יד   נשלמה העתקת ר' יצחק בר' נתן הקרטבי
בעיר מיורקה · ינל הטרב אמן ·

Versio R. Isaaci B. R. Nathan Cordubens.
in ciuitate Maiorca.

שטח יחתוך המרובע ויהיה נצבי לגושבבו ויהיה מן יחדש בשטח המרובע
המקיף שעולה ויהיה שעולה ה״ח ויהיה המרובע קו ה״ח וקו ז״ד המקיף שמו
בגוף נצב גם כן קו ז״ד יחוש לשעולה ה״ח ולכן יהיו ז״ד בשטח המרובע
כי גם נקודה ד׳ והשטח שטח אחר חולק המרובע כמו מה שנזכר על קו
ז״ד ויחדש בשטח המרובע חולק קו ז״ד יחוש המחלק לבוך ׃ והמשל
כל המרובע שעל יחתכו שטח על המשולש יעבור בחצי ומוציא המקבל
מעט קו על יושר אחר יחשב בלבני המשולש עד כי זו נקודה
חוץ למרובע ומוציא מן הנקודה ההיא קו ישר עד משטח המשולש ונקח כל
נקודה כמשוס על זה הקו בבוך המשולש ומוציא ממנה עמודים על שטח
המשולש יהיה כלבפו עד שטח המרובע יהיה ערך השטח הזה אל הקו נשר
בין הנקודה היוצאה מן המרובע ובין כי זה עמוד היה בחלב נשר חוזה הקו
בבוך המרובע אל המרובע העמוד כערך השטח הזה אל הקו נשר בין הנקודה
היוצאה מן המרובע ובין עמוד נחה בחלב נשר חוזה הקו בבוך המרובע אל
המרובע העמוד אחר וגם מה שיהיה מולף מעמודים יותר המתנודף
היוצא מן המרות [illegible] יותר גדול מהעמוד הקרוב אל הנקודה היוצאה חוץ
למרובע ׃ המשל המרובע א״ב״ג חולק בשטח שעבר בחצי ויחדש בו משולש א״ב״ג
ומוציא בלבנו ג״ב עד נקודה ד׳ ומוציא מנקודה ד׳ קו ד״ה עד משטח ב״ג
ויחולק קו ב״ג על נקודה ה׳ ונשים על קו ד״ה שני נקודות ח״ט ומוציא מהם
שני עמודים על המשולש א״ב״ג הנופלים לשטח המרובע על
נקודה כ״ל וגם שעמודי ח״כ ט״ל ׃ ואומר כי ערך השטח
המתחלק ד״ה [illegible] אל המרובע כ״ח כערך השטח הזה
אל ד״ט בבוך אל המרובע ט״ל ׃ והמופת זה שמוציא משני
נקודות ח״ט שני קוים נכוחיים לקו ב״ג וגם קוי יחתכו בגוף
גם כן השטח נשר בו ח״ט נכוחי לגושבבו המרובע
ומן יחדש בשטח המרובע המקיף שעולה המרובע קו
ה״ח ויהיה שעולה ח״כ ולכן יחדש עד השטח נשר בו

ונשים על קו ד״ה נקודה ז׳ ומוציא קו ז״ה ויפול על קו ב״ג כי משולש א״ב״ג
בשטח אחר ויפול על נקודה ח׳ ולפי שנקודה ח׳ בבוך המרובע ויהיה קו
ז״ח בבוך המרובע וקו ד״ה בבוך המרובע ׃ וזה מה שרצינו לבאר ׃
כל המרובע שעל יחתך בשטח נכוחי לגושבבו ונקח מן
יחדש בשטח המרובע המקיף שעולה יורכזם על המן ׃
המשל המרוב א״ב״ג גושבבו שעולה ב״ג יחתך קו ז״ה חולק
בשטח נכוחי לשעולה ב״ג יחדש בשטח המרובע קו ה״ב
ואומר שקו ה״ב המקיף שעולה יורכזם על המן ׃ והמופת
זה כי קו ז״ה יפול על השטח נשר יחתוך המרות
ויפול עליו על נקודה ח׳ ונשים על קו ה״ב שני נקודות
ה״כ ומוציא ג״ד ז״ח ויפלו שטרם על שעולה ב״ג על שני
נקודות ב״ג ונשים קוי ז״ב ז״ג אחד ח״ה ויהיה קו ה״ח נכוחי
לקו ז״ב ויחדש לז״ג ויערך ג״ח אל ח״ז כערך ב״ה אל ה״ח וכערך ז״ב אל ח״ב
גם כן ערך ב״ה אל ה״ח כערך ג״ח אל ח״ב ׃ והשעור יהיה יהיה ערך ב״ה
אל ז״ג כערך ה״ח אל ח״ב וב״ה שוה אל ז״ג גם כן ה״ח שוה אל ח״ב ׃ ובן
יעבר נבל נקודה כמשוס על קו ה״ב כי הקו היוצא ממנה עד קו ה״ב יהיה שוו
ה״ח גם כן קו ה״ב שעולה יורכזם על נקודה ח׳ על המן ׃ וזה מה שרצינו
לבאר ׃
השלישית הנקודה שנקח בשטח המרוב שעל עמוד
על השטח נשר יעבור נקודה ההיא ובמן
המרוב ונקח העמוד ההוא יחוש כל חלק יחדשו בשטח
המרוב כל שטח יצא עליו ׃ המשל המרוב א״ב״ג והשטח
בו נקודה ד׳ ונחלק זה המרוב בשטח שעבר בחצי ובנקודה
ד׳ ומוציא מנקודה ד׳ קו ד״ה שוה על שטח המשולש א״ב״ג
ונקח ואומר כי קו ד״ה יחוש כל חלק יחדשו בשטח המרוב
כל שטח יצא עליו ׃ והמופת זה כי לפי כוצא על קו ד״ה

על זג״ה ושטח המרובע מקוף שעולה קורת שוה ויהיה שעולה עליו
גם כן קו אב״ג קטר שעולה מכב״ג וקו אב״ג שמור עליו וקו זג״ה קטר
שעולה עליו וקו ט״ל עמוד עליו גם כן שטח א״ה בא״ג שוה למרובע
אב״ג וכן שטח זט״ה בשו״ה שוה למרובע ט״ל ושאר השטח המקוף מן ד״ה
בח״פ על השטח המקוף מן א״ה בא״ג כשאר המרובע מן ד״ה על א״ה ומן
ג״ה על אב״ג ושאר השטח המקוף מן ד״ט בט״פ על השטח המקוף מן זב״ן
בט״ה כשאר המרובע מן ד״ט על ט״ב ומן ה״ט על זג״ה נשאר ישאר ד״ה על
א״ה כשאר ד״ט על ט״ב ושאר ג״ה על אב״ג כשאר ה״ט על זג״ה גם כן
שאר השטח המקוף מן ד״ה בח״פ על השטח המקוף מן א״ה בא״ג מעשר
השטח המקוף מן ד״ט בט״פ על השטח המקוף מן זב״ן בט״ע ונבאר
הנה כי שטח א״ה בא״ג שוה למרובע אב״ג ושטח זב״ן בט״ה שוה
למרובע ט״ל לכן שאר השטח המקוף מן ד״ה בח״פ על מרובע אב״ג כשאר
השטח המקוף מן ד״ט בט״ע על מרובע ט״ל ומזה כן יתבאר בכל נקודות
הנשים על קו ג״ה וגם כן עד לאין תכלית וזה מה שרצינו לבאר
ונאמר שיר כי קו אב״ג יותר קטן מקו ט״ל וזה כי המרובע אב״ג שוה
לשטח המקוף מן א״ה בא״ג והמרובע ט״ל שוה לשטח המקוף
מן זב״ן בט״ה וקו א״ה קטן מקו זב״ן וקו א״ג קטן מקו ט״ע גם כן השטח
המקוף מן א״ה בא״ג קטן מן השטח המקוף מן זב״ן בט״ע גם כן המרובע אב״ג
קטן מהמרובע ט״ל וכן יתבאר בכל העמודים היוצאים בכל נקודה הנשים
על קו ג״ה וגם כן לאין תכלית כי כל מה שנרחיקו העמודים יוסיפו
ר׳ יתרון יותר גדולים · ודו״ל · ואחר שבאר נבאר כל זה שצריך
ריקך כוונת השני קוים אשר אחד ישר והאחר עקום אשר
ספרנום בתחלה ויהיה חרוט עליו לבג״ו ושבנו שעולה בג״ה ונחקוק
ונקרא בשטח יעבור במרכז ויחתך מן משולש לב״ג ויצא קו ל״ב על יושר
עד נקודה ד׳ ויצא ונקדה ד׳ עד ישוב בג׳ קו ד״ה ויצא משולש ב׳
עמוד על משולש לב״ג ויצא עמוד ל״ה ויצא שטח רק״ה יחתוך החרוט

על

על קו כ״ב״ל גם כן יהיה עמוד ל״ה מחוש לחתוך כ״ב״ל ויהיה שטח
דק״ה עבר על המשולש לב״ג והפרק המשותף ביניהם וכן שטח משולש
לב״ג קו כ״ה וזה כשנוציא כוק שימשך בו עד לאין תכלית ויהיה בין שני
קוי ג״ב ל״ג כשמשכו קוי ג״ב ל״ג עד לאין תכלית וקו כ״ה כשמשך עד
לאין תכלית ונבאר שאין עליו שטח וקוי ימשך בשטח דק״ה עד לאין
תכלית וזה השטח יחתוך שטח החרוט על קו בין תכלית ויתחברו
על קו כ״ב״ל עם מה שימשך בו עד לאין תכלית ובכל שתי נקודות יותחברו
על קו כ״ב״ל גם כן השטח נקודות לא ימצא בהרבעות מה חרוט וקו
המתחבר בין שתיהן יפול בתוך החרוט גם כן לאין קו כ״ב״ל אשר בשטח
החרוט עובר בהרבעות לי זה שתי נקודות יותחברו בו וקו כ״ב״ל
ואנחנו עקום ובשום בו נקודה מ׳ ונוציא ממנה עמוד מ״נ על שטח
משולש לב״ג ממנה אין קוון ס קוו יפול על הפרק המשותף
לשטח דק״ה ולמשולש לב״ג אשר הוא ד״ה ויפול על מקום אשר יוצא
קו בתוך זה החרוט לפי שהוא יפול בתוך
שנמשך אל נקודה פ׳ אשר ממנו יוצא עמוד
כ״ה מחוש ונחלק קו ד״פ בחצאים על נקודה
ב׳ ונשים שאר השטח המקוף מן ד״כ בכ״פ על
המרובע נ״מ כשאר המרובע צ״פ על המרובע
כ״ה ונאמר שקו צ״ה קצר ועמוס נכ״ס
מצד לאין תכלית לא יפגשו רוצה זה ס כי
נאמר שיפגשו וגם נאמר אבל יפגשו על
נקודה ע׳ ונוציא מנקודה ע׳ עמוד על קו ד״פ
והוא שהוא ע״פ ויהיה עמוד על שטח משולש
לב״ג גם כן שטח ד״ג בג״פ על המרובע נ״מ
כשאר שטח ד״פ בפ״ע על המרובע פ״ע וגם
כשאר שטח ד״פ בפ״ב על המרובע פ״ב כשאר

מרובע צב׳ על מרובע דה׳ ושטח מרובע צב׳ על מרובע פה״ג גם כן
שטח דה׳ בפב׳ יותר ממרובע צב׳ וזה לא יתכן לפי שהוא יוסיף
עליו במרובע ה״ב גם כן זה לא יתחלף עמוד הב׳ וגם קוצו עד לאין
תכלית ·· ונאמר עוד כי כל מה שתאמר נבאר וזה כי לכו עליו
קו עם עד קו אחד לעבותו · ובמקום נקודת ג׳ נתת
על עמוד הב׳ ויהי נקודת ס׳ ונוציא מעומד ·· עמוד על קו דה׳
ויהיה עמוד סה׳ ושטח השטח הוא הוא דה׳ בצב׳ ··
על מרובע צה׳ ושטח מרובע צב׳ על מרובע סה׳
ושטח מרובע צה׳ על מרובע צב׳ וגם עוד מוסף
מרובע צב׳ על שטח דה׳ בצב׳ שהוא מרובע צב׳ על
מוסף מרובע סב׳ על מרובע צה׳ שהוא מרובע מ״ן
ונפל אל כתוך שני הפועלים ושטח מרובע צב׳ על
מרובע סה׳ גם כן מרובע סה׳ שוה למרובע אחד
עם שטח אחד בחג שני הפעמים · ובראיון
זה יתבאר שהוא שוה למרובע סו׳ עם נבוי כם״
בסו׳ וקו מה קטן מקו כס׳ גם כן קו סו גדול
מקו מק׳ וגם לעמוד הוא ויתרחק מן על קו
סה׳ גדול מעמוד הוא יותרחק מן על קו סה׳
ונקודת הוא על קו טה׳ מתרחק מן וכמו נבאר
בכל נקודה תהיה על מקום הב׳ עד לאין תכלית ·
וזה מה שרצינו לבאר · תם ·

Philosophia Don Chistoi.

E * A * B * C * V *

17 * G * L * B * V * S * B * 51

הנעיין שהדבריועם האלו … ים על המעון והוא
שאך כי בזה נדל המוגון לא … נל השני והוא גב׳ שהר
כי נדל הנעלה עבר כלפי … ים מין סבב העגולה אל
השוות הקצה ולא הקום הקבוע … תם עבר הנכרזים
הקנויים · נדל המושך עמס … רס מוזון
השבעה ע קום האלה … ין גם שיהיו חלקים
המחרויים בם שנגיים המגל … השני נגול ונס לא הגיע
נבל חלק המסך ונראה ויהיו … לוף · ונס הם הגנשים
הקולם גשה שגונם שעלם … והכבנם בם ונס שיותר
על כל חלק המקטעים המנו … ולם החיצונים אושר
חלקים ויוסף והשני שאך ונס … נולם הדורב שלן
והמעון ישתוון שיהיה יוסף … צונם סוספר חלקי
המינוים והמה החיצונים … שין הקום בם אלעזים
והמעינים עד שיגיע אל נבול … עשר הנלוגל הנבול
עם שתוך יהיה רוסף חלק … לקי העגולה הקטנים
נשר המתכות הישובה וזה בצו … גור העגולה ויושבו
השני פנים לחר הים שנגח … ענם נזוש מוף שתוך
נמבוב העגולה ונס קים נר … החוש תם עבר קויחם
העגולה ונס לא הקים בראש ש … חלקי נבוכים והקצם
שהלש ויהיה כבר העטב שו … ים הם אין רוחב לא
ירולנהו בם לא רום שיהים מחו … חלק ונס היה כמו
חלק יולך ונוסף עד משע כסו … ם ונס קים בן רוחב
יותר יוחד נהם נס קום נשר … נל כלום אלמיש עד
העשן השווי ונס קים כלתי נבל … ין מקבל החלק לעלמי
רקלים ואין נגול השני פנים לח … חלק והמכולן על
המסרו והשני שעשר לוגן היו … ונו נוקף בם יותם

זהו בגרות ואחד רין המזרח נלחועבב ואיך ימין שוים כאמרתי
עשר רוק אחד קטני שטחים עב על המגזם אחד וכל נשר מסיף
נרבו חסר החבן ואין בו · המופן הטעי לו רוק החלק האחם
הנה המטעב בגולם גבל המכוונם והמם הנם החלם בגורו · בגור